University of Mysore

Oriental Library Publications

KANNADA SERIES No. 15

ಗೋವಿಂದವೈದ್ಯ ಕವಿ ವಿರಚಿತವಾದ

ಕಂಠೀರವನರಸರಾಜ ವಿಜಯಂ

KANTIRAVANARASARAJA VIJAYAM

BY

GOVINDA VAIDYA

EDITED BY

ARTHASASTHRA-VISARADA, VIDYALANKARA

DR. R. SHAMA SASTRY, B.A., PH.D., M.R.A.S.,

...nment Oriental Library, Mysore; Director of Archæological ... Mysore; Periodical Lecturer to the Post-Graduates' ... the Calcutta University, and B.B.R.A.S. Campbell Memorial Medalist

MYSORE

PRINTED AT THE GOVERNMENT BRANCH PRESS

1926

Price Rs. 2-8-0.

University of Mysore

Oriental Library Publications

KANNADA SERIES No. 15

ಗೋವಿಂದವೈದ್ಯ ಕವಿ ವಿರಚಿತವಾದ

ಕಂಠೀರವನರಸರಾಜ ವಿಜಯಂ

KANTIRAVANARASARAJA VIJAYAM

BY

GOVINDA VAIDYA

EDITED BY

ARTHASASTHRA-VISARADA, VIDYALANKARA

DR. R. SHAMA SASTRY, B.A., PH.D., M.R.A.S.,

Curator, Government Oriental Library, Mysore; Director of Archæological Researches in Mysore; Periodical Lecturer to the Post-Graduates' Classes of the Calcutta University, and B.B.R.A.S. Campbell Memorial Medalist

MYSORE

PRINTED AT THE GOVERNMENT BRANCH PRESS

1926

ಪೀಠಿಕೆ.

ಕಂಠೀರವ ನರಸ ರಾಜ ವಿಜಯವೆಂಬ ಕಾವ್ಯವು ಗೋವಿಂದ ವೈದ್ಯನೆಂಬ ಕವಿಯಿಂದ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು. ಈ ಕವಿಯ ತಂದೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಪಂಡಿತರು. ಕವಿಯು ತನ್ನ ಸ್ಥಲವನ್ನು ಹೇಳಿಲ್ಲ; ಆದರೂ ಗ್ರಂಥಾರಂಭದಲ್ಲಿಯೂ ಗ್ರಂಥಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರೀರಂಗ ಪತ್ತನದ ರಂಗನಾಥನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ತಾನು ರಾಜಾಸ್ಥಾನ ಕವಿಯಾಗಿ ಆ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದವನಾದುದರಿಂದಲೇ ತನ್ನ ಸ್ಥಲವನ್ನು ಬೇರೆ ಹೇಳದೆ ಬಿಟ್ಟಿರುವನೆಂದೂಹಿಸಬಹುದಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ಶ್ರೀರಂಗ ಪತ್ತನವೇ ಈತನ ಸ್ಥಲವಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಈತನು ಶಿವ ವಿಷ್ಣ್ವಾದಿ ಸಮಸ್ತ ದೇವತೆಗಳನ್ನೂ ಸಮವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಸ್ಮಾರ್ತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಕವಿಯು ತಾನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ವೇದಾಧ್ಯಯನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಮಂತ್ರ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ್ದಂತೆ (ಪೀಠಿಕಾ ಸಂಧಿಯ ೧೧ನೆಯ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ) ಸೂಚಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಈತನು ಕಾವ್ಯ ನಾಟಕಾಲಂಕಾರ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅಭ್ಯಸಿಸಿ ವಿಷಯ ವರ್ಣನಾ ಕ್ರಮವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿದ್ದನೆಂಬುದು ಈ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ವರ್ಣನೆಗಳಿಂದಲೇ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈತನಿಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತ, ಕರ್ಣಾಟ ಭಾಷೆಗಳೆರಡರಲ್ಲಿಯೂ ಸಮವಾದ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿತ್ತೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಈತನು ಇನ್ನಾವ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರುವನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಕಂಠೀರವ ನರಸ ರಾಜ ವಿಜಯ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕಂಠೀರವ ನರಸ ರಾಜೊಡೆಯರ ದಳವಾಯಿ ನಂಜರಾಜೇಂದ್ರರ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ರಚಿಸಿದಂತೆ (ಪೀಠಿಕಾ ಸಂಧಿಯ ೨೮ನೆಯ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ) ಹೇಳಿರುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಶಾಲಿವಾಹನ ಶಕ ೧೫೭೦ಕ್ಕೆ ಸಂದ ಸರ್ವಧಾರಿ ಸಂವತ್ಸರದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತ ಶಕ ೧೬೪೮ರಲ್ಲಿ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತೆಂದು

ಗ್ರಂಥದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅದೇ ವಾಕ್ಯ ದಿಂದಲೇ ಕವಿಯು ಕಂಠೀರವ ನರಸ ರಾಜವಿಜಯವೆಂಬೀ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ತಾನು ರಚಿಸಿ ಭಾರತಿ ನಂಜನೆಂಬವನಿಂದ ರಾಜಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಓದಿಸಿದನೆಂ ಬುದೂ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಪೀಠಿಕಾ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿಯೂ * ಸೂಚಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಕವಿಯು ಪೀಠಿಕಾ ಸಂಧಿಯ ೧೪ನೆಯ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಜ ಸ್ತುತಿಯಿಂದ ದುರ್ಜನರನ್ನು ನಿಂದಿಸಿದ್ದರೂ ಕನ್ನಡದ ಕವಿ ಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕಂಡು ಬರುವ ಆತ್ಮ ಸ್ತುತಿ, ಪರ ನಿಂದೆಗಳು ಈತ ನಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈತನು ಅಹಂಕಾರಿಯಲ್ಲದೆ ಬಹು ವಿನೀತ ನಾಗಿದ್ದನೆಂಬ ವಿಷಯವು ಪೀಠಿಕಾ ಸಂಧಿಯ ೧೫ನೆಯ ಪದ್ಯದಿಂದಲೂ ಗ್ರಂಥಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಪದ್ಯದಿಂದಲೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಕವಿಯು ಈ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಮೊದಲಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಓದು ವುದಕ್ಕೆ ಸುಲಭವಾಗಿಯೂ, ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಂಪಾಗಿಯೂ, ಇರುವ ಮಾತ್ರಾ ವೃತ್ತಗಳಲ್ಲೊಂದಾದ ಸಾಂಗತ್ಯ ವೃತ್ತದಿಂದ ರಚಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಪೀಠಿಕಾ ಸಂಧಿಯ ೧೩ನೆಯ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ವೃತ್ತ ಗಳು ಲಕ್ಷಣ ಬದ್ಧಗಳಾಗಿವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವ ಭಾಷೆಯು ಶುದ್ಧವಾಗಿಯೂ, ಲಲಿತವಾಗಿಯೂ, ಇರುವ ಹೊಸಗನ್ನಡವು. ಇದು ಹೊಸಗನ್ನಡದ ವ್ಯಾಕರಣಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ವ್ಯಾಕರಣ ಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ 'ಬಹುಳವಾಗಿ ಬರುವುದು' ಎಂಬ ಮಾತಿನ ಬಲದಿಂದ ಚೆಲು ವಾಂತುವೊಪ್ಪುವ (೨ ಸಂ ೧೦ ಪ), ಹರನಂತೆಯಾರಾಮ (ಸಂ. ೭, ಪ ೪೨) ಮುಂತಾದ ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಚಿತವಾದ ಲೋಪ ಸಂಧಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆಗಮಸಂಧಿಯನ್ನೂ ಕಾದಗಲಿಸಿ (ಸಂ. ೩ ಪ ೮೧), ಗುಣಾ ವಲಂಬನನವಧಾನ (ಸಂ. ೪ ಪ ೭೯) ಮುಂತಾದ ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ

---

* ಪೀಠಿಕಾ ಸಂಧಿಯ ೨೦,೨೧,೨೨,೨೩,೨೪ನೆಯ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳ ಉತ್ತಮ ಪುರುಷ ಪ್ರಯೋಗವೂ ೨೫ನೆಯ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಕ್ರಿಯಾಪದದ ಪ್ರಥಮ ಪುರುಷ ಪ್ರಯೋಗವೂ ಕೃತಿ ಶಬ್ದದ ಭಾವಾ ಭಾವಗಳೂ ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ.

ಉಚಿತವಾದ ಆಗಮ ಸಂಧಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಲೋಪ ಸಂಧಿಯನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವುದು ಕವಿಮಾರ್ಗಕ್ಕೂ 'ಮಾರ್ಗದೊಳುಳ್ಳ ಸಂಧಿಯುಂ ಕಿಡಿಪುದುಮಾಗದು ತಾಂ ಯಥೇಷ್ಟಮೆಂದಱಿವುಳ್ಳರ್' ಎಂಬ ಮಾತಿಗೂ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿರುವ ಸುಲಭವಾದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದಗಳು ಬಹುವಾಗಿ ಸೇರಿವೆ. ಇದರ ಶೈಲಿಯು ಷಟ್ಪದಿ ಗ್ರಂಥಗಳ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ೨೬ ಸಂಧಿಗಳಿವೆ. ವೀರರಸವು ಪ್ರಧಾನ ರಸವಾಗಿದೆ. ಇತರ ರಸಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪ್ರಕರಣಾನುಸಾರವಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಶೃಂಗಾರ ರಸವು ಪ್ರಧಾನ ರಸವೆಂಬ ಸಂದೇಹವುಂಟಾಗುವಂತೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ. ನಾನಾ ವಿಧವಾದ ಅಲಂಕಾರಗಳೂ ಚಮತ್ಕಾರವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಈ ಕಾವ್ಯವು ದ್ರಾಕ್ಷಾಪಾಕದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದೊಂದು ಮಹಾ ಕಾವ್ಯವೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು. ಮಹಾ ಕಾವ್ಯ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಕವಿಯು ವಿಸ್ತರಿಸಿರುವ ಕೆಲವು ಭಾಗವನ್ನು ಅನುಚಿತವೆಂದು ಈಗಿನವರು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಧಾನಗಳಾದ ವರ್ಣ್ಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಧಿಯ ಆದಿ ಭಾಗದಲ್ಲೂ ಕೃಷ್ಣ ವಿಷಯಕವಾದ ಅಥವಾ ರಾಮ ವಿಷಯಕವಾದ ಒಂದೊಂದು ಪ್ರಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಹೇಳಿರುತ್ತಾನೆ. ಈ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಮೈಸೂರಿನ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾ ರಾಜರವರ ವಂಶದಲ್ಲಿ ರಣ ಧೀರರೆಂದು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಶ್ರೀಮತ್ಕಂಠೀರವ ನರಸ ಮಹಾ ರಾಜರವರ ಚರಿತ್ರೆಯು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. (ಕವಿಯು ಪ್ರತಿ ಸಂಧಿಯ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲೂ—

> "ಇದು ಸೋಮ ವಂಶ ವಾರಿಧಿ ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನ
> ಚದುರ ಕಂಠೀರವೇಶ್ವರನ ।
> ಪುದಿದ ಪ್ರತಾಪ ಸಂಪದದೇಳಿಗೆಯ ಸಂಧಿ
> ಮುದದ ಸು ಧರ್ಮಾನು ಬಂಧಿ ॥"

ಎಂಬ ಪದ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿರುವನು) ಆದುದರಿಂದಲೇ ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಕಂಠೀರವ ನರಸ ರಾಜ ವಿಜಯವೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ. ಕವಿಯು

ಆ ಮಹಾ ರಾಜರವರು ನಡಿಸಿದುದನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಾಗಿ ನೋಡಿಯೂ, ನೋಡಿದವರಿಂದ ಕೇಳಿಯೂ, ವಿಷಯಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಕಾವ್ಯ ಲಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿರುವ ವರ್ಣನೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಉಳಿದ ಚರಿತ್ರೆ ಯೆಲ್ಲಾ ನಿಜವಾದುದೆಂದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು.

ಶ್ರೀಮತ್ಕಂಠೀರವ ನರಸ ರಾಜೊಡೆಯರ ವಂಶ ಕ್ರಮವನ್ನು ಕವಿಯು "ಆದಿ ಪುರುಷನಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮನೂ, ಅವನಿಂದ ಅತ್ರಿಯೂ, ಅವನಿಂದ ಚಂದ್ರನೂ, ಅವನಿಂದ ಬುಧನೂ, ಅವನಿಂದ ಪುರೂರವನೂ, ಅವನಿಂದ ನಹುಷನೂ, ಅವನಿಂದ ಯಯಾತಿಯೂ, ಅವನಿಂದ ಯದುವೂ, ಹುಟ್ಟಿದನೆಂದು ಹೇಳಿ, ಬಳಿಕ ಈ ಯದು ವಂಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಹಾ ರಾಜರು ಕ್ರಮವಾಗಿ ದ್ವಾರಾವತಿಯಲ್ಲಿ ಆಳುತ್ತಿದ್ದರೆಂದೂ ಅವರ ಪರಂಪರೆಯವರಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ದ್ವಾರಾವತಿಯಿಂದ ಮಯಿಸೂರಿಗೆ ಬಂದು ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜರ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಆತ್ರೇಯ ಗೋತ್ರದ ಬೆಟ್ಟದ ರಾಜರೆಂಬ ಮಹಾ ರಾಜರು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದರು. ಇವರ ಮಕ್ಕಳು ಚಾಮ ರಾಜರು, ಇವರಿಗೆ ರಾಜ ನೃಪರೆಂದೂ ಬೆಟ್ಟದ ಚಾಮ ರಾಜರೆಂದೂ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು. ಇವರಲ್ಲಿ ರಾಜ ನೃಪರಿಗೆ ಬೊಮ್ಮನ ಹಳ್ಳಿಯ ಚೆನ್ನ ರಾಜರ ತಂಗಿಯರಾದ ವೀರಾಂಬೆಯವರನ್ನೂ, ಬೆಟ್ಟದ ಚಾಮ ರಾಜರಿಗೆ ಹುರ ಪುರದ ತಿಮ್ಮ ರಾಜರ ಪುತ್ರಿಯರಾದ ಗುರುವಂಬೆಯವರನ್ನೂ, ತಂದು ಪಾಣಿ ಗ್ರಹಣ ಮಾಡಿಸಿದ್ದರು. ಈ ಬೆಟ್ಟದ ಚಾಮ ರಾಜರಿಂದ ಗುರುವಂಬೆಯವರ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತ್ಕಂಠೀರವ ನರಸ ರಾಜ ಮಹಾ ರಾಜರವರು ಅವತರಿಸಿದರು" ಎಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತಾನೆ. ಶ್ರೀಮತ್ಕಂಠೀರವ ನರಸ ರಾಜೊಡೆಯರು ದೃಢಕಾಯರಾಗಿ ಬಳೆದಿದ್ದುದಲ್ಲದೆ ತಾವು ಹುಟ್ಟಿದ ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ವರುಷದಿಂದಲೇ ಕುದುರೆ ಸವಾರಿ, ಆನೆ ಸವಾರಿಗಳನ್ನೂ, ಕತ್ತಿ, ಭಲ್ಲೆಯ, ಬಾಕು, ಕಠಾರಿ, ಚಕ್ರಾಯುಧ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನೂ ನಾನಾ ವಿಧಗಳಾದ ಗರುಡಿಯ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನೂ, ಧನುರ್ವೇದವನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಿತುಕೊಂಡರು. ಇವರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಾಭಿಷಿಕ್ತ

ರಾದ ಕೂಡಲೆ ತಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬಳೆದು ತಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಸಕಲ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನೂ ಕಲಿತು ಕೊಂಡಿದ್ದ, ತಮ್ಮ ಸೋದರ ಮಾವಂದಿರಾದ ಹುರ ಪುರದ ಕೆಂಪ ರಾಜರ ಮಕ್ಕಳು ನಂಜ ರಾಜೊಡೆಯರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಇಷ್ಟಾನುಸಾರವಾಗಿ ದಳವಾಯಿ ತನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಶ್ರೀ ರಂಗ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾ ಸಕಲ ಸಾಮನ್ತರನ್ನೂ ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸುಲ್ತಾನ್ ಮಹಮೂದ್ ಪಾದುಷಾಹನೆಂಬ ಬಿಜಾಪುರದ ತುರುಷ್ಕ ರಾಜನು ಕರ್ಣಾಟ ದೇಶವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ರಣದುಲ್ಲಾಖಾನನೆಂಬ ಸೇನಾ ಪತಿಯನ್ನು ಬಹು ಸೈನ್ಯದೊಡನೆ ಕಳುಹಲು ಅವನು ಹಲವು ಪಾಳೆಯಗಾರರನ್ನು ಗೆದ್ದು ಪ್ರಧಾನ ರಾಜರಾದ ಶ್ರೀರಂಗ ಪಟ್ಟಣದ ರಾಜರನ್ನು ಜಯಿಸಿ, ಆ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡಿಸಿ ಕೊಂಡರೆ ಮಿಕ್ಕುವೆಲ್ಲವೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ತಮ್ಮ ವಶವಾಗುವುವೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಶ್ರೀ ರಂಗ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಸಕಲ ಸನ್ನಾಹದೊಡನೆ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಲು, ನಮ್ಮ ರಣ ಧೀರ ಕಂಠೀರವ ನರಸ ಮಹಾ ರಾಜರು ತಮ್ಮ ಸಾಹಸದಿಂದ ತುರುಕರನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಜಯಿಸಿದುದಲ್ಲದೆ ಬಹು ಜನಗಳಿಗೆ ಮೂಗುಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಅಪಮಾನ ಪಡಿಸಿ ಓಡಿಸಿದರು. ಬಹು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಜಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾಗಿದ್ದ ರಣದುಲ್ಲಾಖಾನನು ಇಲ್ಲಿ ಭಂಗಿತನಾಗಿ ಹೋದುದರಿಂದ ತುರುಕರ ಅಹಂಕಾರವು ತಗ್ಗಿ ಹೋಯಿತು. ಇದರಿಂದ ಕರ್ಣಾಟ ದೇಶವು ಸು ರಕ್ಷಿತವಾದುದು.

ಬಳಿಕ ಶ್ರೀಮತ್ಕಂಠೀರವ ನರಸ ರಾಜೊಡೆಯರು ದಿಗ್ವಿಜಯಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಟು, ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದ ಸಾಮಂತರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಿ, ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡಿಸಿ ಕೊಂಡುದಲ್ಲದೆ ಹೊಸದಾಗಿ ರಾಮಗಿರಿ, ತುರುಗೆರೆ, ಬಾಗೂರು, ಕಲಿಯೂರು, ಕಡಬ, ಮಾಯಿಸಮುದ್ರ, ಗ್ರಾಮ, ಪಿರಿಯಪಟ್ಟಣ, ಪಾಲುಪರೆ, ಸಾಂಬಳ್ಳಿ, ಮಾರಟಹಳ್ಳಿ, ನಲ್ಲೂರು, ಬಂಟುಹಳ್ಳಿ, ಚಂಗಪಾಡಿಯ, ತೋಳೆಯ, ಆಲಂಬಾಡಿ, ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಮತ್ತು ಮಧುರೆ, ಚೆಂಜಿ, ತಂಜಾವೂರು, ಸತ್ಯಮಂ

ಗಲ, ನರಸಿಂಹಪುರ, ಬೇಲೂರು, ಬಸವಪಟ್ಟಣ, ತೆಂಜೆ, ಇಕ್ಕೇರಿ, ವಿಜಯನಗರ, ಕೊಡಗು, ಕೊಂಕಣ, ಮಲೆಯಾಳ, ಕೊಂಗು, ಮಾಗಡಿ, ಕುಣಿಗಲು, ರಾಜರುಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿ ಅವರಿಂದ ಕಪ್ಪವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾರಂಭಿಸಿದರು. ಇವರು ಸಾಂಬಳ್ಳಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡಿಸಿ ಕೊಂಡು ತಿರುಣಾಮಲೆ, ತಿರುಚಂಗೂಡು ಮೊದಲುಗೊಂಡು ತಿರುಚನಪುರಿಯು ವರೆಗೂ ಹೋಗಿ ದಾಳಿ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಬಂದರೆಂದೂ ಈ ದಿಗ್ವಿಜಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದಳವಾಯಿ ನಂಜರಾಜರು ಬಹು ಸಾಹಸವನ್ನು ತೋರಿಸಿದರೆಂದೂ ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಇವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಂಗ ಪಟ್ಟಣದರಾಜರ ಶಾಸನವು ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮಳವಳ್ಳಿ, ಕಾನಕಾನ ಹಳ್ಳಿ, ಡೆಂಕಣಿ ಕೋಟೆ, ತಿರವಣ್ಣಾಮಲೆ, ಜಿಂಜಿಯ ವರೆಗೂ ಆಗ್ನೇಯಕ್ಕೆ ರಂಗಸಮುದ್ರ, ಸೋಸಲೆ, ತಲಕಾಡು, ಸತ್ತೆಗಾಲಂ, ಆಲಂಬಾಡಿ, ಕಲಿಯೂರು, ನಿಲುಸೋಗೆ, ಉಮ್ಮತ್ತೂರು, ಎಳಂದೂರು, ಹರದನ ಹಳ್ಳಿ, ಸತ್ಯಮಂಗಲ, ಮಾರಟಹಳ್ಳಿ, ಸಲ್ಲೂರು, ಬಂಟುಹಳ್ಳಿ, ಚಂಗ ಪಾಡಿಯು, ತೋಳೆಯು, ಸಾಂಬಳ್ಳಿ, ತಿರುಚಂಗೂಡು, ತಿರುಚನಪಳ್ಳಿ, ತಂಜಾವೂರು, ಮಧುರೆಗಳ ವರೆಗೂ; ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಮೈಸೂರು, ಹುಲ್ಲ ಹಳ್ಳಿ, ಹೆಮ್ಮರಗಾಲು, ತೆರಕಣಾಂಬಿಗಳ ವರೆಗೂ; ನೈರುತ್ಯಕ್ಕೆ ಬಿಳಿ ಕೆರೆ, ಮಳಲವಾಡಿ, ಮಲೆಯೂಳಗಳ ವರೆಗೂ; ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ಕನ್ನಂಬಾಡಿ, ತಿಪ್ಪೂರು, ಹಂಪಾಪುರ, ಪಿರಿಯಪಟ್ಟಣ, ಬೆಟ್ಟದಪುರ, ಪಾಲುಪರೆ, ಕೊಡಗು, ವೀರರಾಜ ಪೇಟೆ (ನಂಜರಾಯ ಪಟ್ಟಣ)ಗಳ ವರೆಗೂ; ವಾಯುವ್ಯಕ್ಕೆ ಬೂಕನ ಕೆರೆ, ಹೊಸ ಹೊಳಲು, ಕಿಕ್ಕೇರಿ, ಹೊಳೆ ನರಸೀಪುರ, ಚೆನ್ನರಾಯ ಪಟ್ಟಣ, ಗ್ರಾಮ, ಬೇಲೂರು, ಬಾಗೂರು, ಬಸವ ಪಟ್ಟಣ, ಇಕ್ಕೇರಿ, ತುಳುವ, ಕೊಂಕಣಗಳ ವರೆಗೂ; ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಮೇಲು ಕೋಟೆ, ನಾಗಮಂಗಲ, ಬೆಳ್ಳೂರು, ಮಾಯಿ ಸಮುದ್ರ, ತುರುವೇ ಕೆರೆ, ಕಡಬ, ರಾಮ ಗಿರಿಗಳ ವರೆಗೂ; ಈಶಾನ್ಯಕ್ಕೆ ಮದ್ದೂರು, ಚೆನ್ನಪಟ್ಟಣ, ಮಾಗಡಿ, ಕುಣಿಗಲು, ಕೋಟೆಗೆರೆಗಳ ವರೆಗೂ; ಹೀಗೆ ಯೆಂಟು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಿರರ್ಗಳವಾಗಿ ನಡೆಯು

ತ್ತಿತ್ತೆಂದು ಈ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ಸ್ಫುಟವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಸರ್ವತೋಮುಖವಾಗಿ ಜಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದುದರಿಂದಲೆ ಶ್ರೀಮತ್ಕಂಠೀರವ ನರಸರಾಜೊಡಯರಿಗೆ ರಣಧೀರ, ಏಕಾಂಗವೀರ, ಕರ್ಣಾಟಕ ಚಕ್ರೇಶ, ಪರಬಲ ಮೇಘಾನಿಲ, ಕೋಟೆ ಕೋಲಾಹಲ, ಆಂಧ್ರಬಲ ಸಂಘ ಕರಿಕುಲ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರ, ಪಾಂಡ್ಯ ಭೂಭೃದ್ಗಿರಿ ವಜ್ರದಂಡ, ಕೊಂಕಣ ಮಲೆಯಾಳ ಕೊಡಗು ಭೂಪಾಲರ ಬಿಂಕವ ಮರ್ದಿಪ ಶೂರ ಎಂಬ ಬಿರುದುಗಳು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟವೆ. ಮತ್ತು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿಯೇ ಇವರ ವಂಶಸ್ಥರಿಂದ ಸಂಪಾದಿತವಾಗಿದ್ದ ಬಿರುದಂತೆಂಬರ ಗಂಡ ಮೊದಲಾದ ಬಿರುದುಗಳೂ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟವೆ. ಈ ಮಹಾ ರಾಜರ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಕೆಲವರು ಪಾಳೆಯಗಾರರೇ ಅವರ ಊಳಿಗದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದಂತೆ "ಶ್ರೀಮತ್ಕಂಠೀರವ ನರಸ ರಾಜೊಡೆಯರ ಹಡಪದವನು ನಾಗ ಮಂಗಲದ ಪ್ರಭುವಾದ ಮುದ್ದಯ್ಯನು: ಸಂಚಿಯವನು ಮಳವಳ್ಳಿಯ ಪ್ರಭು ನಂಜಣ್ಣನು; ಕಾಳಾಂಜಿಯವನು ತೆರಕಣಾಂಬಿಯ ನಾಳ್ವ ರಾಜಯ್ಯನು; ಚಂಬಿನವನು ಕನ್ನಂಬಾಡಿಯ ಪ್ರಭು ಗುರುವಣ್ಣನು; ಪಾಪಡೆಯವನು ಕಿಕ್ಕೇರಿಯ ಪ್ರಭು ಕೊಟ್ಟೂರಯ್ಯನು; ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ಮಹಾ ರಾಜರ ಪರಿವಾರದಲ್ಲಿ ದಳವಾಯಿ ನಂಜ ರಾಜೇಂದ್ರರ ತಮ್ಮಂದಿರು ಲಿಂಗರಾಜರು ದಳಪತಿಗಳಾಗಿಯೂ, ಲಿಂಗೆಯಗೌಡನು ಪಟ್ಟಣದಧಿಕಾರಿಯಾಗಿಯೂ, ಲಪ್ಪವರಸ, ತಿಮ್ಮರಸರು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿಯೂ, ಬಸವಯ್ಯನು ಕೋಶಾಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿಯೂ, ನರಸಿಂಹೋಪಾಧ್ಯಾಯನು ರಾಯಸದವನಾಗಿಯೂ, ವೀರಣ್ಣನು ಅವಸರದವನಾಗಿಯೂ, ಬಸವಯ್ಯನು ಅಸಿ ಧಾರಕನಾಗಿಯೂ, ವೆಂಕಟ ಪತಿ ಜಟ್ಟಿಯು ಚರಣ ಸೇವಕನಾಗಿಯೂ, ಧನ್ವೋಜಯ್ಯನು ಆಭರಣವನ್ನು ತಂದು ಕೊಡುವವನಾಗಿಯೂ, ಕೃಷ್ಣಯ್ಯನು ವೀಣೆಯವನಾಗಿಯೂ, ಸಂಗಯ್ಯನು ಹಾಸ್ಯಗಾರನಾಗಿಯೂ ಸೇರಿದ್ದರೆಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಈ ಮಹಾರಾಜರು ದೇಶ ವಿಸ್ತಾರ, ಕೋಶ ವಿಸ್ತಾರಗಳನ್ನು

ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಆಸಕ್ತರಾಗದೆ, ಆರ್ಜಿತವಾದುವುಗಳಿಗೆ
ಸದುಪಯೋಗವುಂಟಾಗುವಂತೆ ಬಹು ವಿಧವಾದ ಧರ್ಮಕಾರ್ಯವನ್ನು
ಮಾಡುತ್ತಾ, ದೇವತಾರಾಧನೆಯಲ್ಲಿಯೂ, ಪ್ರಜಾರಾಧನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ತತ್ಪರ
ರಾಗಿದ್ದರು. ಶ್ರೀರಂಗಪತ್ತನದಲ್ಲಿ ಗಜೇಂದ್ರ ಮೋಕ್ಷ ಮಹೋತ್ಸವ
ಕ್ಕಾಗಿ ವಿಚಿತ್ರವಾದೊಂದು ಮಂಟಪವನ್ನೂ ಮನೋಹರವಾದೊಂದು
ಸರೋವರವನ್ನೂ ಕಟ್ಟಿಸಿದುದಲ್ಲದೆ ಅದರ ಸುತ್ತಲೂ ಸೊಗಸಾದ
ಉದ್ಯಾನವನ್ನೂ ಮಾಡಿಸಿ ತಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ದೇವಸ್ಥಾನ,
ಅಗ್ರಹಾರ, ಉದ್ಯಾನ, ತಟಾಕಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದರು. ಕಾಶೀಕ್ಷೇತ್ರ
ದಲ್ಲಿಯೂ, ಶ್ರೀರಂಗ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ, ಶ್ರೀ ರಂಗ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿಯೂ
ಪ್ರಸಿದ್ಧಗಳಾದ ಅನ್ನ ಸತ್ರಗಳನ್ನೂ ತಾವಾಳುವ ರಾಜ್ಯದ ಪುಣ್ಯ ಸ್ಥಳ
ಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅನ್ನ ಸತ್ರಗಳನ್ನೂ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಕಾಶಿ
ಯಲ್ಲಿ ಬಿಂಧು ಮಾಧವ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರರಿಗೆ ಬಹುವಿಧವಾಗಿ ಪೂಜೆಯು ನಡೆ
ಯುವಂತೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ
ಆಚರಣೆಯನ್ನು ನೋಡುವುದರಿಂದಲೆ ವ್ರತ ಧರ್ಮ ಪರರಾಗುವಂತೆ ಏಕಾ
ದಶೀ ವ್ರತವೇ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ವ್ರತಗಳನ್ನು ತಾವೂ ಆಚರಿಸುತ್ತಾ
ವ್ರತ, ಧರ್ಮ ತತ್ಪರರಾಗಿದ್ದರು. ಎಂಬ ವಿಷಯಗಳು ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ
ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಈ ಮಹಾ ರಾಜರು ಮಹಾ ಪರಾಕ್ರಮ
ಶಾಲಿಗಳಾಗಿಯೂ ಮಹಾ ಧರ್ಮ ಪರರಾಗಿಯೂ, ಕೀರ್ತಿಸಂಪನ್ನ
ರಾಗಿಯೂ ಇದ್ದುದರಿಂದಲೇ ಈಗಲೂ ಅನೇಕ ಪ್ರಸ್ತಾವಗಳಲ್ಲಿ ‘ಇವ
ರೇನು ವೀರ ಕಂಠೀರವ ನರಸ ರಾಜೊಡೆಯರೊ ?’ ಎಂದು ಆಬಾಲ
ವೃದ್ಧರೂ ಆಡುವುದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದೇವೆ.

ಇಂತಹ ಮಹಾ ರಾಜರ ಚರಿತ್ರವನ್ನು ಸರಸವಾಗಿಯೂ, ನಿಜ
ವಾಗಿಯೂ, ತಿಳಿಸುವ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಿ ಪ್ರಚುರ ಪಡಿಸುವುದು
ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾದುದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಚ್ಯ ಕೋಶಾಗಾ
ರಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಮಾಡಿದ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ಈ ಗ್ರಂಥವು ಯಥೋಚಿತವಾಗಿ
ಶೋಧಿಸಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಇದನ್ನು ಮುದ್ರಿಸುವಾಗ ಈ ಕೋಶಾಗಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ಕೈ ಬರಹದ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕ ಮಾತ್ರವೇ ಆದರ್ಶವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಆ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರಾ ಚ್ಯುತಿ, ವರ್ಣ ಚ್ಯುತಿ, ಪದ ಚ್ಯುತಿ, ಪಾದ ಚ್ಯುತಿ ತದ್ವಿಪರ್ಯಯಾದಿ ದೋಷಗಳು ಇರುವುದರಿಂದಲೂ, ಶುದ್ಧವಾದ ಮತ್ತೊಂದು ಪುಸ್ತಕವು ದೊರೆಯದೇ ಹೋದುದರಿಂದಲೂ, ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಮುದ್ರಣಗೊಳಿಸುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಆದರೂ ಯಥೋಚಿತವಾಗಿಯೂ, ಯಥಾ ಮತಿಯಾಗಿಯೂ ವಿಪರ್ಯಯಗಳನ್ನು ಸಮ ಪಡಿಸಿ ಚ್ಯುತವಾದುವನ್ನು, ಸೇರಿಸಿ ಸೇರಿಸಿದುವುಗಳನ್ನು [ ] ಇಂತಹ ಕುಂಡಲಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಗರ್ಭೀಕರಿಸಿ ವಿಪರ್ಯಯ ಪಡಿಸುವಾಗಲೂ, ಸಂದೇಹಾಸ್ಪದಗಳಾದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಚಿತವಾಗಿ ತೋರಿದ ಪಾಠವನ್ನು ಮೇಲೆ ಬರೆದು ಆದರ್ಶ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಆಯಾ ಪುಟದ ಕೆಳಗಡೆಯಲ್ಲಿ *, †, ಇತ್ಯಾದಿ ತತ್ಸೂಚಕ ಚಿಹ್ನೆಗಳೊಡನೆ ತೋರಿಸಿ ಅಚ್ಚು ಹಾಕಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಪ್ರಮಾದದಿಂದುಂಟಾಗಿರುವ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಸರಿ ಪಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಶುದ್ಧಿ ಪತ್ರಿಕೆಯೂ ಸಂಧಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸೂಚೀ ಪತ್ರವೂ ಮೊದಲಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಸಂಧಿಗಳ ಆದಿ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಪ್ರಹೇಳಿಕೆಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಹೇಳಿಕಾರ್ಥ ದೀಪಿಕೆ ಯೆಂಬುದು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಟಿ. ಎಚ್. ಸುಬ್ಬರಾಯ ಶಾಸ್ತ್ರಿ,

ರೆಸಿಡೆಂಟ್ ಪಂಡಿತ.

ಸಂಧಿ ವಿಷಯ ಸೂಚಿ

ಶೋಧನ ಪತ್ರಿಕೆ.

ಪುಟ	ಪಙ್ಕ್ತಿ	ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ
1	4	ತ್ರಿಜಗವ	ತ್ರೈಜಗವ
4	17	ಗಂಡಭೀಮಪರಾಕ್ರಮಿ	ಗಂಡಪರಾಕ್ರಮಿ
7	3	ದಿವ್ಯಸಳದೊಳು	ದಿವ್ಯಸ್ಥಲದೊಳು
8	3	ದಾವೋಹದ	ದಾಸೋಹದ
,,	6	ಧೇನುಗಳೆ	ಧೇನುಗಳೇ
9	13	ಎಸೆವಾಕಾವೇರಿಯು	ಎಸೆವಕಾವೇರಿಯು
10	5	ಆ ಪಟ್ಟಣದಾ	ಆ ಪಟ್ಟಣದ
11	10	ಪಲಸ	ಪಲಸು
12	3	ಮಹಾಬಲ	ಮಹಬಲ (ಮಾಬಲ)
16	5	ನಂದನನಾ	ನಂದನ
,,	9	ಅಷ್ಟದಿಕ್ಪಾಳರು	ಅಟ್ಟದಿಗ್ಪಾಳರು
,,	14	ಕೊಂಬೆವೆಂದೆನುತ	ಕೊಳ್ವೆವೆಂದೆನುತ
23	19	ಸಂತಸವನು ಪುಟ್ಟಿಸಿ ಹಣ ವನುಹೇರಾಳೊ	ಸಂತಸಬುಟ್ಟಿಸಿ ಹಣವ ಹೇರಾಳೋ
25	15	ಪರಂಪರೆಯುಲಿ	ಪಾರಂಪರಿಯುಲಿ
26	16	ಯೋಳೆಯುಲಿ	ಯೋಳ್ಗೆಯುಲಿ
27	1	ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷ	ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷದ
,,	7	ಹರುಷದಲ್ಲಿ	ಹರ್ಷದಲ್ಲಿ
32	6	ದುಂಪದೊಳೀ	ದುಂಪಾದೊಳಿ
33	5	ಗರುಡನರವಟ್ಟಿಗೆ	ಗರುಡನಿಹರವಟ್ಟಿಗೆ
,,	6	ಫಣಿಗಳೊಂದಿರವಂತೆ	ಫಣಿಯಿರವಂತೆ
,,	13	ಮೋ ಲತಿಖತಿ	ಮೋಲತಿ ಖತಿಯನು
34	2	ಮನದಲ್ಲಿ	ಮನದಲಿ
,,	11	ಮುತ್ತಿದರಿತಂತ್ರವ	ಮುತ್ತಿದರಿತಳತಂತ್ರವ
37	13	ತೂಳಿಸಿ	ತುಳಿಸಿ
40	13	ಕೋಳಾಲ ದಿಳೆ	ಕೊಳಾಲಗ ಳಿಳೆ

ಪುಟ	ಪಙ್ಕ್ತಿ	ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ
40	24	ನೆ	ನೆಲೆ
42	3	ಎಂದು	ಬಂದು
"	6	ತ್ರಿಕಾಲ	ತ್ರೈಕಾಲ
"	20	ಸಿದ್ಧಿ	ಸಿದ್ಧ
43	6	ತ್ರಿಜಗದ	ತ್ರೈಜಗದ
44	2	ಸ್ವಾಮಿ	ಸ್ವಾಮಿಯು
45	22	ಬೋಧಗಳ	ಬೋಧೆಗಳೇ
46	8	ಧರನೆ	ಧರನೇ
47	13	ಕಿಂಪುರುಷ	ಕಿಂಪುರುಷರು
"	14	ಸುರಸಿದ	ಸುರಸಿದ್ಧ
49	22	ಬಾಧಿಪನೆ	ಬಾಧಿಪನೇ
53	7	ನರಸಿಂಹನ	ನೃಸಿಂಹನ
"	23	ಕರಸಿ	ಕ್ಷರಿಸಿ
54	20	ಕಾರಣನವು	ಕಾರಣವ
55	3	ಕೋಭನನ	ಕ್ಷೋಭನನೆ
57	13	ಕತಾಲ	ಕಾತಾಲ
"	14	ಮಂಗಳಕರ	ಮಂಗಳ
63	9	ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಲದ	ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಲ
"	16	ಕಾರಣಿಸ್ಟವೆಂದು	ಕಾರಣಿಸ್ಟವನ
64	11	ಧಾನ್ಯದಂತ	ಧಾನ್ಯವದಂತಿ
66	5	ಬೋಧಾಯನಾರಿಷ್ಟ	ಬೋಧಾಯನಾರಿಷ್ಟ
"	6	ಪರಾಶರ	ಪರಾಶರ
69	1	ಸರ್ವತೀರ್ಥ	ಸರ್ವಸುತೀರ್ಥ
73	22	ಬ್ಯಾರಾವಳಿಯು	ದಾವಳಿಯು
74	13	ತೂಗುವವ್ರೋ	ತೂಗುವವ್ರೊ
78	21	ಬಿಕ್ಕಳ	ಬಿಕ್ಕಳದ
83	17	ನುಸಿಗಿರ್ಗಟ್ಟಿ	ನಸಿಗಿರ್ಗಟ್ಟಿ
84	12	ನಸಿದ	ಪಾಸಿದ
96	2	ಬಳಿಕಾತಿಲಾಗ	ಬಳಿಕಾತ್ತಿರಾನ

ಪುಟ	ಪಙ್ಕ್ತಿ	ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ
100	17	ತಪಿಪೊಡೆ	ತವಿಪೊಡೆ
103	22	ಕುರಳ	ಕುರುಳ
106	8	ಪುರಷನ	ಪುರುಷನ
,,	9	ಬದ್ದ	ಬದ್ಧ
107	1	ಪ್ರಾಯುದಲಿ ಹಣವ	ಪ್ರಾಯುದಲಿನಾ ಹಣವ
125	7	ವರಬುದಿ	ವರಬುದ್ಧಿ
137	20	ನಗತ್ಯೆತಂದ	ನಗುತ್ತೈತಂದ
157	15	ರದನಚದ	ರದನಚ್ಛದ
158	6	ಕದಪು	ಪದಪು
226	21	ಮರದೆ	ಮೇರುವೆ
242	14	ಮೇಲಕ್ಕೇಳೆ	ಮೇಲಕೇಳೆ
245	17	ತುರುಗಗಳರವಣೆ	ತುರಗಗಳರವಣೆ
277	4	ನಿಂದು	ನಿಂದನು
294	3	ಮುಚಿ	ಮುಚ್ಚಿ
314	23	ಕೊಂಡ	ಕೊಂಡು
337	10	ಬಿರುದೆಂತೆಂಬರ	ಬಿರುದಂತೆಂಬರ
350	6	ಕೃತಿಗಳನೆನಿಸುತ	ಕೃತಿಗಳನೆಣಿಸುತ
379	1	ಪಾರರ	ಪೌರರ
382	11	ಕಟೌಟ್ಟಣಿ	ಕಟ್ಟುಣಿ
396	9	ಕೈವಾರಿಕ	ಕೈವಾರಿಪ
491	3	ವ್ರತನಿಷೆಯುಲಿ	ವ್ರತನಿಷೆ.ಯಲಿ
492	5	ಪಚೆಯು	ಪಚ್ಚೆಯು
494	12	ಪರಸಿದ	ಪರಪಿದ

ಷರಾ—2, 3, 4, 5 ನೆಯ ಸಂಧಿಗಳ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ

ಇದು ಸೋಮವಂಶ ವಾರಿಧಿ ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನ
ಚದುರ ಕಂಠೀರವೇಶ್ವರನ ।
ಪುದಿದ ಪ್ರತಾಪ ಸಂಪದದೇಳಿಗೆಯ ಸಂಧಿ
ಮುದದ ಸು ಧರ್ಮಾನುಬಂಧಿ ॥

ಎಂಬ ಪದ್ಯವನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಪ್ರಹೇಳಿಕಾರ್ಥದೀಪಿಕೆ.

ಸಂಧಿ ೨ ಪದ್ಯ ೨— ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಅಧಿಪತಿಯಾದ ಇಂದ್ರನ, ಮಗನಾದ ವಾಲಿಯ, ತಮ್ಮನಾದ ಸುಗ್ರೀವನ, ತಂದೆಯಾದ ಸೂರ್ಯನ ಕಾಂತಿಗೆ ಅರಳುವ ಕಮಲವನ್ನು, ಬಲಿದು ಬಾಣವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಮನ್ಮಥನ, ತಂದೆಯಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ ಸತ್ಪುರುಷರನ್ನು ಕಾಪಾಡು.

ಸಂಧಿ ೪ ಪದ್ಯ ೧— ಗಿಳಿದೇರನಾದ ಮನ್ಮಥನ, ತಾಯಿಯಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ, ತಮ್ಮನಾದ ಚನ್ದ್ರನಿಗೆ, ಶತ್ರುವಾದ ಹಾವನ್ನು (ರಾಹು), ನುಂಗಿದ ಗರುಡನ, ಅಣ್ಣನಾದ ಅರುಣನಿಂದ, ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಪಡೆದ ಸೂರ್ಯನ, ಮಗನಾದ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ, ರಾಜನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನೇ, ಮೂರುಲೋಕವನ್ನೂ ಕಾಪಾಡು.

ಸಂಧಿ ೫ ಪದ್ಯ ೧— ಮೃಗಧರನಾದ ಚನ್ದ್ರನನ್ನು, ಕಂಡು ಅತಿ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದುಬ್ಬಿದ ಸಮುದ್ರನ, ದೌಹಿತ್ರನಾದ ಮನ್ಮಥನನ್ನು, ರೀತಿಗೆಡಿಸಿದ ಶಿವನಿಗೆ, ಭಕ್ತನಾದ ಬಾಣಾಸುರನನ್ನು, ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಜಯಿಸಿದ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ, ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ಕಾಪಾಡು.

ಸಂಧಿ ೬ ಪದ್ಯ ೧— ವಾಯುವಿಗೆ, ಪುತ್ರನಾದ ಹನುಮಂತನನ್ನು, ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಕಟ್ಟಿದ ಇಂದ್ರಜಿತುವಿಗೆ, ತಂದೆಯಾದ ರಾವಣನ, ತಮ್ಮನಾದ ವಿಭೀಷಣನಿಗೆ, ಲಂಕಾ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಶ್ರೀರಾಮನ, ಶ್ರೀ ಪಾದಯುಗ್ಮವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸೇವಿಸುವೆನು.

ಸಂಧಿ ೮ ಪದ್ಯ ೧— ಮಹಾಪುರುಷನ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವನಾದ ಚನ್ದ್ರನ, ಅಳಿಯನಾದ (ಭಾಗಿನೇಯ) ಮನ್ಮಥನ, ತಾಯಿಯಾದ ರುಕ್ಮಿಣಿಯು, ಭಾವನಾದ (ದೇವರ) ಬಲರಾಮನ, ಸಹೋದರಿಯಾದ ಸುಭದ್ರೆಯು, ಪ್ರಿಯನಾದ ಅರ್ಜುನನನ್ನು, ಅತಿ ಹರ್ಷದಿಂದ ಕಾಪಾಡಿದ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ, ಪಾದ ಕಮಲಗಳಿಗೆ ವಂದಿಸುವೆನು.

ಸಂಧಿ ೧೨ ಪದ್ಯ ೧— ಕಮಲದ, ಪುತ್ರನಾದ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ, ತಾಯಿಯಾದ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಗೆ, ತಮ್ಮನಾದ ಚನ್ದ್ರನನ್ನು, ತಲೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡ

ರುವ ಈಶ್ವರನ, ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಪಾರ್ವತಿಗೆ, ತಮ್ಮನಾದ ಮೈನಾಕನ, ಸಂಭಾವನೆಯನ್ನಂಗೀಕರಿಸಿದ ಆಂಜನೇಯನಿಗೆ, ಒಡೆಯನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನೇ, ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ಕಾಪಾಡು.

ಸಂಧಿ ೧೬ ಪದ್ಯ ೧— ಗಿಳಿಯನ್ನು ವಾಹನವಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಮನ್ಮಥನಿಗೆ, ಮಗನಾದ ಅನಿರುದ್ಧನಿಗೆ, ಮಾವನಾದ ಬಾಣಾಸುರನಿಗೆ, ಮೆಚ್ಚಿರುವ ಈಶ್ವರನೊಡನೆ, ಯುದ್ಧಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡಿದ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ, ತಂಗಿಯಾದ ಸುಭದ್ರೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದ, ಸಂಸಾರಚ್ಛೇದಕನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ ದಯೆಯಿಂದ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡು.

ಸಂಧಿ ೧೭ ಪದ್ಯ ೧— ಜಿಂಕೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ ಚನ್ದ್ರನಿಗೆ, ವೈರಿಯಾದ ರಾಹುವಿಗೆ ಎಂದರೆ ಹಾವಿಗೆ, ಆಹಾರವಾದ ವಾಯುವಿನ, ಗಮನಕ್ಕೆ ಓಡಿಹೋಗುವ ಮೇಘಕ್ಕೆ, ಒಡೆಯನಾದ ಇನ್ದ್ರನ, ಮಗನಾದ ವಾಲಿಯನ್ನು, ಕೊಂದಂಥಾ ಶ್ರೀರಾಮನೇ, ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ಕಾಪಾಡು.

ಸಂಧಿ ೧೮ ಪದ್ಯ ೧— ಇನ್ದ್ರನ, ಮಗನಾದ ವಾಲಿಯ, ತಮ್ಮನಾದ ಸುಗ್ರೀವನ, ತಂದೆಯಾದ ಸೂರ್ಯನ, ಮಗನಾದ ಯಮನನ್ನು, ಕೋಪದಿಂದ ಕೊಂದು ಹಾಕಿದ ಈಶ್ವರನ, ಧನುಸ್ಸನ್ನು (ದ್ರೌಪದಿಯ ಸ್ವಯಂವರಕಾಲದಲ್ಲಿ) ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ ಅರ್ಜುನನ, ಪತ್ನಿಯಾದ ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು, ಕಾಪಾಡಿದ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶನಾದ ಕೃಷ್ಣನೆ, ಸಜ್ಜನರನ್ನು ಕಾಪಾಡು.

ಅಥವಾ— ಇನ್ದ್ರನ, ಮಗನಾದ ವಾಲಿಯ, ತಮ್ಮನಾದ ಸುಗ್ರೀವನ, ತಂದೆಯಾದ ಸೂರ್ಯನ, ಮಗನಾದ ಕರ್ಣನನ್ನು, ಕೋಪದಿಂದ ಕೊಂದ ಅರ್ಜುನನ, ಧನುಸ್ಸನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನ, ರಾಣಿಯಾದ ದ್ರೌಪತಿಯನ್ನು, ಕಾಪಾಡಿದ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶನಾದ ಕೃಷ್ಣನೇ, ಸಜ್ಜನರನ್ನು ಕಾಪಾಡು.

ಸಂಧಿ ೨೭ ಪದ್ಯ ೧— ಕಮಲಗಳಿಗೆ ಸ್ನೇಹಿತನಾದ ಸೂರ್ಯನ, ವೈರಿಯಾದ ಕತ್ತಲೆಯ, ಹೆಸರುಳ್ಳ ತಮಾಸುರನನ್ನು, ಜಲ ಚರವಾದ ಮತ್ಸ್ಯದ, ರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಜಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಕೊಂದು ಹಾಕಿದ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ನಾರಾಯಣನ, ಪಾದಕಮಲಗಳಿಗೆ ವಂದಿಸುವೆನು.

ಕಂಠೀರವ ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರ ವಿಜಯ

ಪೀಠಿಕಾ ಸಂಧಿ

ಶ್ರೀಮದಮರ ಗಣ ಮಕುಟ ರಂಜಿತ ದಿವ್ಯ
ರಾಮಣೀಯಕ ಶುಭ ಚರಣ ।
ಕಾಮ ಜನಕ ಕಾರುಣ್ಯ ಮೂರುತಿ ರಂಗ
ಧಾಮ ರಕ್ಷಿಸು ತ್ರಿಜಗವ ॥ ೧

ತ್ರಿಭುವನದೊಳಗಿಹ ಬಕುತರಿಗನುದಿನ
ಶುಭಗಳನಿತ್ತು ರಕ್ಷಿಸುತ ।
ಉಭಯ ಕಾವೇರಿಯ ಮಧ್ಯದೆ ನೆಲಸಿಹ
ವಿಭು ಕೊಡು ಮತಿಗೆ ಮಂಗಳವ ॥ ೨

ಶರಣಾಗತ ರಕ್ಷಾಮಣಿ ಯೆನಿಸಿ ಕೊಂ
ಡುರಗ ತಲ್ಪದೊಳೊಪ್ಪಿ ಮೆರೆವ ।
ಪರಮ ಮಂಗಳ ಮೂರ್ತಿ ಪಶ್ಚಿಮ ರಂಗೇಶ
ಕರುಣಿಸು ಸಕಲ ಸಜ್ಜನರ ॥ ೩

ಸರಸಿಜ ದಳ ನೇತ್ರ ಸಮ್ಮೋಹನ ಗಾತ್ರ
ಸುರ ಮುನಿ ಸನ್ನುತಿ ಪಾತ್ರ ।
ಕರುಣಾಕರ ಕಮಲಜ ಪಿತ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
ನರಸಿಂಹ ಪಾಲಿಸು ವರವ ॥ ೪

ಕಂತು ಜನಕ ಕಮಲಜ ಮುಖ್ಯ ಸುರ ನುತ
ಸಂತತಾನಂದ ಸ್ವರೂಪ ।
ಶಾಂತಮೂರುತಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
ಕಾಂತ ಕೊಡೆನಗೆ ಸನ್ಮತಿಯ ॥ ೫

ಫಣಿಭೂಷಣ ಪಾವನ ರೂಪ ಸುಮನೋ
ಗಣ ಪೂಜಿತ ಧವಳಾಂಗ ।
ಗುಣ ಮಣಿ ಗುಹ ಗಣಪತಿ ಪಿತ ಮೈಸೂರ
ತ್ರಿಣಯನನೆ ಸಲಹು ಸಜ್ಜನರ ॥ ೬

ಕಡು ಹರುಷದೆ ಜಡೆ ಯೆಡೆಯೊಳು ಗಂಗೆಯ
ಮುಡಿದಂಡೆಯಾಗಿ ಧರಿಸಿದ ।
ಬಿಡದೆ ಭಕ್ತರ ಸಲಹುವ ಚೆನ್ನ ನಂಜುಂಡ
ನಡಿ ದಾವರೆಗೆರಗುವೆನು ॥ ೭

ಆಖು ವಾಹನನಜ ಮುನಿ ಗಣ ಸೇವಿತ
ಪಾಕ ಶಾಸನ ಪೂಜಿತಾಂಗ ।
ಶ್ರೀಕಂಠನ ವರಸುತ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ
ಸಾಕಾರವಾಗೀಕೃತಿಗೆ ॥ ೮

ಕಮಲ ಸಂಭವನ ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿ ಕಲ್ಯಾಣಿ
ಕಮನೀಯ ವೀಣಾ ಪಾಣಿ ।
ಅಮರ ವಂದಿತೆ ಯೆನ್ನ ಜಿಹ್ವಾಗ್ರ ರಂಗದೆ
ಕ್ರಮದಿಂದ ನಟಿಸು ಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ೯

ರಾಮಣೀಯಕ ಶುಭ ಗಾತ್ರೆ ಕಮಲ ನೇತ್ರೆ
ಸಾಮಜ ಗಮನೆ ಶರ್ವಾಣಿ ।
ಪ್ರೇಮದೆ ಭಜಿಪರಿಷ್ಟವನೀವ ಬೆಟ್ಟದ
ಚಾಮುಂಡಿ ಸಲಹು ತ್ರಿಜಗವ ॥ ೧೦

ಅಧ್ಯಯನಾದಿ ಸಕಲ ಮಂತ್ರ ಶಾಸ್ತ್ರವ
ವೇದ್ಯವೆನಿಸಿ ಯೆನ್ನ ಮನಕೆ ।
ಸದ್ಯದಿಂದಲಿ ಕರುಣದೆ ರಾಜಿಸುತಿಹ
ವಿದ್ಯಾಗುರುವಿಗೆರಗುವೆನು ॥ ೧೧

ಆದಿ ಕವೀಂದ್ರ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ವ್ಯಾಸರು ಮೊದ
ಲಾದ ಸಕಲ ಸೂರಿಗಳ ।
ಪಾದಾರವಿಂದವ ನೆನೆದೀಕೃತಿಯನು
ಮೇದಿನಿ ನಲಿಯೆ ಪೇಳುವೆನು ॥ ೧೨

ಛಂದಸ್ಸು ಗಣ ಲಕ್ಷ್ಯ ಲಕ್ಷಣಗಳ ಮುಂದ
ದಿಂದ ತಿಳಿದು ಶುಭದೊಳಗೆ ।
ಇಂದು ಧರನ ಕೃಪೆಯುಲಿ ಪೇಳ್ವ ಕೃತಿಯಿದ
ಚೆಂದದೆ ಬುಧರು ಲಾಲಿಪುದು ॥ ೧೩

ಉರಗಗಳುಕಿ ಪೂಜಿಸುವರಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೆ
ಗರುಡನಿಗಂಜುವರುಂಟೆ ।
ಸರಸ ಸಜ್ಜನರಂತಿರಲಿ ದುರ್ಜನರಿಗಾ
ನೆರಗುವೆನತಿ ಭೀತಿಯಿಂದ ॥ ೧೪

ಹಸಿವು ವೆಸನ ತೃಷೆ ಯಾಲಸ್ಯ ಮೋಹವೆಂ
ಬೆಸಕವುಳ್ಳುದು ನರ ದೇಹ ।
ಉಸಿರಿದ ಕೃತಿಯೊಳು ಮರೆದೆಡಹಿರೆ ತಿದ್ದಿ
ಜಸವ ಮೆರೆವುದು ಕೋವಿದರು ॥ ೧೫

ಸೊಕ್ಕು ಜವ್ವನೆಯು ತಕ್ಕೆಯು ಸವಿಯುಂದದೆ
ಸಕ್ಕರೆ ಚಿಲು ಪಾಲಿನಂತೆ ।
ಅಕ್ಕರಿಂದಲಿ ಕೇಳುವರಿಗತಿ ಹರುಷವ
ಮಿಕ್ಕೆಸಗುವುದೀಕಾವ್ಯ ॥ ೧೬

ದೇವತಾ ಸ್ತುತಿ ಯಲ್ಲ ಕೇಳ್ವೊಡೆ ನರ ಸ್ತುತಿ
ಯಾವ ವೆಗ್ಗಳವೆನಬೇಡ ।
ನಾವಿಷ್ಣುಃ ಪೃಥಿವೀ ಪತಿ ಯೆಂದು ವೇ
ದಾವಳಿಗಳು ಸಾರುತಿವೆ ಕೊ ॥ ೧೭

ಇನಿತಲ್ಲದಂದಿನ ನರ ಸಿಂಹ ಕಲಿ ಯುಗ
ದನುಜರ ಸಂಹರಿಸುವೊಡೆ ।
ಮನುಜಾವತಾರದೆ ಬಂದರಸನ ಕಥೆ
ವಿನುತ ವಿಜಯ ಕೇಳ್ದರಿಗೆ ॥ ೧೮

ಇದಕೆ ತಾರ್ಕಣೆ ಯಾವುದೆನೆ ನರ ಹರಿ ಯಂ
ದುದುಭವಿಸಿದ ಮಾಸ ತಿಥಿಯು ।
ಪುದಿದತಿ ಶುಭ ವಾರ ಸಂಜೆಯೊಳುದಿಸಿದ
ಪದುಮಾಕ್ಷನೀತ ತಾನೈಸೆ ॥ ೧೯

ಈ ಮಹಿಮನ ಸು ಚರಿತ್ರ ಶೌರ್ಯಗಳ ಸು
ತ್ರಾಮ ಭೋಗವ ಧರ್ಮಾದಿರವ ॥
ನೇಮದೆ ಮಾಂಗಲ್ಯ ಕೃತಿ ಯಾಗೆ ಪೇಳ್ವೆನು
ಪ್ರೇಮದೆ ಕೇಳ್ವುದುತ್ತಮರು ॥ ೨೦

ಬಿರುದಂತೆಂಬರ ಗಂಡ ಭೀಮ ಪರಾಕ್ರಮಿ
ಧುರ ಧೀರನೇಕಾಂಗ ವೀರ ।
ನೆರೆ ಕರ್ಣಾಟಕ ಚಕ್ರೇಶ ನರಸ ಭೂ
ವರನ ಚರಿತೆಯ ಪೇಳುವೆನು ॥ ೨೧

ಪರ ಬಲ ಮೇಘಾನಿಲನಾಂಧ್ರ ಬಲ ಸಂಘ
ಕರಿ ಕುಲ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರ ।
ಅರಿ ಪಾಂಡ್ಯ ಭೂಭೃದ್ಗಿರಿ ವಜ್ರ ದಂಡನ
ಚರಿತೆಯನುಸಿರುವೆನೊಲಿದು ॥ ೨೨

ಕೊಂಕಣ ಮಲೆಯಾಳ ಕೊಡಗು ಭೂಪಾಲರ
ಬಿಂಕವ ಮರ್ದಿಪ ಶೂರ ।
ಪಂಕಜನೇತ್ರ ಸದೃಶ ಕಂಠೀರವ
ನಂಕಿತ ಕೃತಿಯ ಪೇಳುವೆನು ॥ ೧೩

ದೇವ ಭೂದೇವ ಪಾಲನ ಧರ್ಮಶೀಲನ
ಪಾವನ ಚರಿತೋನ್ನತನ ।
ಭೂವರ ಕಂಠೀರವನೆನಿಸಿದ ನರ
ದೇವನ ಕೃತಿಯ ಪೇಳುವೆನು ॥ ೧೪

ತರುಣೀಜನ ನೇತ್ರೋತ್ಪಲ ಚಂದ್ರನ
ಸರಸ ವಿದ್ಯಾ ವಿಶಾರದನ ।
ದೊರೆರಾಯ ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಚರಿತೆಯ
ನೊರೆದ ಭಾರತಿನಂಜನೊಲಿದು ॥ ೧೫

ಕೋಟೆ ಕೋಳಾಹಳ ಸಂಗರ ವಿಜಯ ವ
ಧೂಟೀಶ ಕಂಠೀರವನ ।
ಮೀಟೆನಿಸುವ ಚರಿತೆಯಲಿ ರಾಜಿಸುತಿಹ
ಪೀಠಿಕಾ ಸಂಧಿ ಸಂಬಂಧಿ ॥ ೧೬

ಅರಿನೃಪ ಗಜ ಕಂಠೀರವ ಮೈಸೂರ
ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರ ಚಂದ್ರಮನ ।
ಚರಿತೆಯ ಲಾಲಿಸಿದರಿಗೆ ಶ್ರೀರಂಗೇಶ
ಕರುಣಿಸುತಿಹ ವರಗಳನು ॥ ೧೭

ಪೊಡವಿಪ ದಳವಾಯಿ ನಂಜರಾಜೇಂದ್ರ ತ
ನ್ನೊಡೆಯನ ಕಾರ್ಯದೇಳಿಗೆಯ ।
ಗಡಣವ ಚರಿತೆಯಾಗೊಲಿದು ಪೇಳಿಸಿದನು
ಕಡುಗಲಿಗಳು ಲಾಲಿಪ್ಪುದು ॥ ೧೮

ಪೀಠಿಕಾ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ

ಭೂ ಭಾಗ ವರ್ಣನೆ

ಸೂಚನೆ ‖ ವನಧಿ ಕನಕ ಗಿರಿ ಭೂ ಭಾಗ ವೊದಲಾದ
ಘನ ವರ್ಣನೆಯು ಪೇಳುವೆನು ‖ ೧

ಗೋಪತಿ ಸುತನ ತಮ್ಮನ ತಂದೆಯು ದಿವ್ಯ
ರೂಪಿಗೆ ನಲಿದುದನೊಲಿದು ।
ಚಾಪಕೆ ಶರವ ಮಾಡಿದನಯ್ಯ ಶ್ರೀಲ
ಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ ಸಲಹು ಸಜ್ಜನರ ‖ ೨

ಧಾರಿಣಿಯೆಂದೆಂಬ ವನಿತೆಯು ಮಧ್ಯದೆ
ಸೇರಿದ ರತ್ನ ಮೇಖಲೆಯು ।
ಚಾರು ಶೃಂಗಾರದಂದದಲಿ ಪರಿಧಿಗೊಂಡು
ಪಾರಾವಾರ ರಂಜಿಸಿತು ‖ ೩

ಇಂತೊಪ್ಪುತಿಹ ವಾರಿಧಿಯು ಮಧ್ಯದ ಭೂ
ಕಾಂತೆಗಾಧಾರ ತಾನಾಗಿ ।
ಸಂತತ ಕನಕಾದ್ರಿ ಸಕಲವಸ್ತುವ ದೇವ
ಸಂತತಿಗೀಯುತೊಪ್ಪಿದುದು ‖ ೪

ಪಶುಪತಿಗಾಯುಧವಾದೆನಂಬುಜಭವ
ನೆಸೆವ ಸಿರಿಗೆ ಸಂತಸದ ।
ವಸತಿ ತಾನಾದೆನೆಂದಾ ಕನಕಾದ್ರಿ ರಾ
ಜಿಸುವುದುನ್ನತ ಗರ್ವದಿಂದ ‖ ೫

ಖಚರ ಕಿನ್ನರ ಕಿಂಪುರುಷ ಗಂಧರ್ವರ
ನಿಚಯುವೈತಂದಾ ಗಿರಿಯು ।
ಶುಚಿಯಾದ ದಿವ್ಯ ಸ್ಥಳದೊಳು ಕ್ರೀಡಿಸು
ತಚಲ ಸಂಪದದೊಳೊಪ್ಪಿಹುದು ॥ ೬

ಆ ಕನಕಾದ್ರಿಯು ತೆಂಕಣ ದೆಸೆಯೊಳು
ಶ್ರೀಕರವಾಗಿ ರಂಜಿಸುತ ।
ಪ್ರಾಕಟ ಚಪ್ಪನ್ನ ದೇಶ ಸಂತತ ಪುಣ್ಯ
ದಾಕರವಾಗಿ ರಂಜಿಸಿತು ॥ ೭

ಕಾಶಿ ಕೇದಾರ ಪ್ರಯಾಗೆ ಗಯಾ ಕ್ಷೇತ್ರ
ಶ್ರೀಶೈಲ ಗೋವರ್ಧನಾದ್ರಿ ।
ಭಾಸುರವೆನಿಪ ಪುಣ್ಯಸ್ಥಳ ಚಪ್ಪನ್ನ
ದೇಶದೊಳಗೆ ರಾಜಿಪುದು ॥ ೮

ಗಂಗೆ ಯಮುನೆ ಕೃಷ್ಣ ವೇಣಿ ಗೋದಾವರಿ
ತುಂಗಭದ್ರೆಯು ಮೊದಲಾದ ।
ಮಂಗಳ ಮಯ ಪುಣ್ಯ ನದಿಗಳು ದೇಶ ದೇ
ಶಂಗಳೊಳಗೆ ಮೆರೆದಿಹುವು ॥ ೯

ಚಪ್ಪನ್ನ ದೇಶ ರಾಜಿತವಾಸ್ತ್ರೀ ಮುಖ
ದರ್ಪಣದಂತೆ ಮೋಹನದೆ ।
ಇಪ್ಪುದು ಕರ್ಣಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಚಲುವಾಂತು
ವೊಪ್ಪುವ ಸಕಲ ಸಂಭ್ರಮದೆ ॥ ೧೦

ತೊರೆಗೂಡಿದ ನದಿ ನದಿಯ ಕಾಲುವೆಗಳು
ಪರಿದು ಕೂಡಿದ ಕೆರೆಯಿಂದ ।
ಕೆರೆ ತೊರೆ ನದಿಯಾರಾಮ ರಂಜಿಸುತಿಹ
ಪುರವಿಹುವಾ ದೇಶದೊಳಗೆ ॥ ೧೧

ಶಾಲಿಯ ಗದ್ದೆ ಕರ್ವುದೋಟ ನಾನಾ ಪುಷ್ಪ
ಜಾಲದ ಕನದನ್ನ ಸತ್ರ ।
ದಾಲಯದಾ ಮೋಹದ ಗೃಹವೆಸೆವುವು
ಮೇಲಾಗಿ ಯಾ ದೇಶದೊಳಗೆ ॥ ೧೨

ಆ ನಾಡೊಳಗೊಪ್ಪುವ ತರು ಸುರತರು
ಧೇನುಗಳ ಕಾಮಧೇನು ।
ಮಾನವರೆಲ್ಲರು ಸುಮನಸರೆನಿಸಿ ಸು
ಜ್ಞಾನಿಗಳಾಗಿಹರಲ್ಲಿ ॥ ೧೩

ಪ್ರೌಢೆಯೆಂಬ ನುಡಿ ಶಾಲಿಯ ಬೆಳೆಯೊಳು ಕೊಂಕು
ಬಡಕೆಂಬ ನುಡಿ ಯಾ ನಾಡ ।
ಮಡದಿಯರವಯವಗಳೊಳಲ್ಲದೆ ಬಿರು
ನುಡಿಯಿಲ್ಲವೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೧೪

ಕಟ್ಟೆಂಬ ನುಡಿ ಮಾಲೆಗಾರ್ತಿಯರೊಳು ನೆರೆ
ಪೆಟ್ಟೆಂಬ ನುಡಿ ಟಂಕದೊಳಗೆ ।
ಕುಟ್ಟೆಂಬ ನುಡಿ ವ್ರೀಹಿಯೊಳಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ
ದಿಟ್ಟಿಸಲಾ ನಾಡೊಳಿಲ್ಲ ॥ ೧೫

ಜಾತಿ ಸಂಕರವಿಲ್ಲ ಜಡದೇಹಿಗಳಿಲ್ಲ
ನೀತಿ ಹೀನರು ಚೋರರಿಲ್ಲ ।
ಘಾತುಕರಿಲ್ಲ ದುರ್ಜನರಿಲ್ಲ ಕರ್ಣಾಟ
ರೀತಿಯನೆಂತು ಬಣ್ಣಿಪೆನು ॥ ೧೬

ಆ ಕರ್ಣಾಟ ದೇಶದಲಿ ಪ್ರವಹಿಸಿ
ಲೋಕ ಪಾವನೆಯೆಂದೆನಿಸಿ ।
ಸೋಕಿದವರ ದುರಿತವ ಪರಿಹರಿಸುತ
ಶ್ರೀ ಕಾವೇರಿಯೊಪ್ಪಿಹಳು ॥ ೧೭

ಬಿಂದು ಮಾತ್ರವು ಮೇಲೆ ಬೀಳಲು ಬಹು ಪಾಪ
ದಂದುಗಗಳ ಪರಿಹರಿಸಿ ।
ಮುಂದೆ ಸಾಲೋಕ್ಯ ಪದವನೀವ ಕಾವೇರಿ
ಬಂಧುವಾಗಿಹಳು ಭಕ್ತರಿಗೆ ॥ ೧೮

ಒಡನೆ ಕಪ್ಪನಿ ಕೌಂಡಿನಿ ಹೇಮಾವತಿ
ವಿಡಿದು ಸಮಸ್ತ ನದಿಗಳ ।
ಸಡಗರದೊಳಗೊಳಕೊಂಡು ಮುಕ್ತಿ ಸ್ಥಾನ
ಕೆಡೆಯಾಗಿಹಳು ಕಾವೇರಿ ॥ ೧೯

ಊರೂರುಗಳಿಗೆ ಕಾಲುವೆ ಕಟ್ಟೆಗಳನಿತ್ತು
ಚಾರುತರದ ಧಾನ್ಯಗಳನು ।
ಪೂರಿತ ಫಲವೀಯುತ್ತೆ ಸರ್ವ ಜನಕುಪ
ಕಾರಿಯಾಗಿಹಳು ಕಾವೇರಿ ॥ ೨೦

ಎಸೆವಾ ಕಾವೇರಿಯ ತಟದೊಳು ಬಹು ಪುಣ್ಯ
ದೆಸಕದ ದಿವ್ಯ ಸ್ಥಳಗಳು ।
ಜಸ ಪಡೆದಿಹುವಾ ಮಹಿಮೆಯ ಪೊಗಳ್ವಡೆ
ಬಿಸಜ ಸಂಭವಗಳವಲ್ಲಾ ॥ ೨೧

ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಕಣ್ವ ಕ್ಷೇತ್ರ ಗೌತಮ ವಾಸ
ಮಂಗಳಮಯ ತ್ರಿಮಕೂಟ ।
ಪುಂಗವ ವಾಹನ ವೈದ್ಯೇಶ ವರ ಋಶ್ಯ
ಶೃಂಗರಾಶ್ರಮಗಳೊಪ್ಪುವುವು ॥ ೨೨

ದಕ್ಷಿಣ ಗಯೆ ಶಿವನಂಬುಧಿ ನೆರೆ ನಿಟ
ಲಾಕ್ಷ ಮಲ್ಲೇಶ ಭೂಧರವು ।
ಅಕ್ಷಯ ಮೂರುತಿ ಭೀಮೇಶನ ವರ
ಸುಕ್ಷೇತ್ರವೆಸೆವುವೇನೆಂಬೆ ॥ ೨೩

ಭೂ ರಮಣಿಯ ಪೆರೆ ನೊಸಲ ರತ್ನದ ದಿವ್ಯ
ಚಾರುತರದ ಬಟ್ಟಿನಂತೆ ।
ಶ್ರೀರಂಗ ಪಟ್ಟಣವೆಸೆದಿಹುದುಭಯ ಕಾ
ವೇರಿಯ ಮಧ್ಯದೊಳಾಗ ॥ ೧೪

ಆ ಪಟ್ಟಣದಾ ದಕ್ಷಿಣ ದೆಸೆಯೊಳಗೆ ಶ
ಚೀ ಪತಿ ಪುರದ ಚೆಲ್ವಿಕೆಯ ।
ಏ ಪೊತ್ತು ನಗುವಂತೆ ಮೈಸೂರು ಕೀರ್ತಿ ಪ್ರ
ತಾಪದೆ ಮೆರೆವುದೊಲ್ಮೆಯಲಿ ॥ ೧೫

ಧರೆಯ ಮೇಲಣ ವೈರಿ ನೃಪರ ದಂಡಿಸಿ ತಂದ
ಪರ ವಸ್ತು ಚಯವೆಸೆದಿರಲು ।
ಮೆರೆವುದು ಮೈಸೂರೆಂದೆಂಬ ನಾಮದೊಂ
ದುರುತರ ಧ್ವನ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ॥ ೧೬

ಆ ಮಹಾ ಪುರದ ದಕ್ಷಿಣ ಬಹಿರ್ಭಾಗದ
ಸೀಮೆಯೊಳಗೆ ಸಂತಸದೆ ।
ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾಬಲಾಚಲವೊಪ್ಪುತಿಹುದು
ವ್ಯೋಮ ಮಂಡಲವ ಚುಂಬಿಸುತ ॥ ೧೭

ಕನಕಾದ್ರಿ ಬಾಗಿತು ಮಂದರ ಪರ್ವತ
ವನಧಿಗೆ ಕಡೆಗೋಲಾಯ್ತು ।
ತನಗಿನ್ನು ಸರಿಯಹ ಗಿರಿಗಳಿನ್ನಾರೆಂದು
ಘನ ಹರ್ಷದೊಳೊಪ್ಪುತಿಹುದು ॥ ೧೮

ಆವ ದಿಕ್ಕಿನಲಿ ನೋಡಿದೊಡೈದು ಮುಖವಾಗಿ
ತೀವಿ ಕೊಂಡಾಕಾಶವನು ।
ಭಾವಿಸೆ ಪರ ಶಿವನಾಕಾರದಿಂದಲಾ
ದೇವತಾ ಶೈಲವೊಪ್ಪುವುದು ॥ ೧೯

ಉರಗ ನಾರಿಯುರಂಬರ ಚರಿಯುರ ಚೆಲ್ವ
ಜರೆದು ನಗುವೊಡ್ಡೈದಲಿಟ್ಟ ।
ಪಿರಿಧ್ರೇಣಿ ವಟ್ಟಿನೆ ಶೈಲಾಗ್ರ ಪರಿಯನ್ತ
ಮೆರೆವುದಾ ಗಿರಿಯು ಸೋಪಾನ ॥ ೨೦

ಗಿರಿಯು ಶೃಂಗಾಗ್ರದೆ ಚಳಿ ಮಳೆ ಬಿಸಿಲೆನ್ನ
ದುರುತರ ಯೋಗ ಮಾರ್ಗದಲಿ ।
ಪರಮಾತ್ಮನ ಧ್ಯಾನದಿಂದ ಯೋಗೀಶ್ವರ
ರಿರುತಿಹರೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೨೧

ಕಪ್ಪುರ ವಾಳೆ ಕ್ರಮುಕ ಜಂಬೀರಗ
ಳೊಪ್ಪುವ ಪಲಸ ರಸಾಲ ।
ಹಿಪ್ಪೆ ಯಿಂಗುಳ ಮೊದಲಾದ ನಾನಾ ತರು
ತಪ್ಪಲೊಳಸೆವುವಾ ಗಿರಿಯು ॥ ೨೨

ಕಡವೆ ಕಾಡೆಮ್ಮೆ ಶರಭ ಶಾರ್ದೂಲಗ
ಳೊಡನೊಪ್ಪುತಿಹ ಹರಿಣಗಳು ।
ಖಡುಗ ಮೃಗದ ಗೊಂದಣ ಹರಿ ಹುಲ್ಲೆಗ
ಳ್ಬಿಡದೊಪ್ಪಿದುವು ಗಿರಿಯೊಳಗೆ ॥ ೨೩

ಸ್ವಾದೂದಕದ ಸರಸಿ ದಿವ್ಯ ಪರಿಮಳ
ವೈದಿದ ಪೊಂದಾವರೆಯು ।
ಭೂಧರದಗ್ರದೊಳಸೆದು ಜನರಿಗಾ
ಹ್ಲಾದವ ಪುಟ್ಟಿಸುತಿಹುದು ॥ ೨೪

ಕಾನೀನನಾಗಿ ಪಾಂಡವನಾಗಿ ತಪ ಪಿಡಿ
ದಾನಂದದ ಯೋಗಿಯಾಗಿ ।
ಏನೆಂಬೆ ಸುರ ಕುಲವಾಗಿ ಯಾ ಭೂ ಧರ
ನಾನಾ ರೂಪಿನೊಳಿಹುದು ॥ ೨೫

ಇಂತೊಪ್ಪುತಿಹ ಗಿರಿ ತುದಿಯೊಳುಮಾ ಕಾಂತ
ಕಂತು ಮರ್ದನ ಸರ್ವೇಶ।
ಚಿಂತಿತ ದಾಯಕ ಮಹಾ ಬಲ ಭಕ್ತರ
ಸಂತತದಲಿ ಸಲಹುವನು ॥ ೩೬

ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷಿ ಪೂರ್ಣೇಂದು ವದನೆ ವರ
ಖಂಡಪರಶುವಿನರ್ಧಾಂಗಿ ।
ಮಂಡಿಸಿ ಪದ್ಮಾಸನದೆ ಸಕಲ ಗುಣ
ಮಂಡನೆ ಚಾಮುಂಡಿ ಯಿಹಳು ॥ ೩೭

ಕೊಟ್ಟ ವರವ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವ ತೋರುತ
ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗೆ ಮೈಸೂರ ।
ಪಟ್ಟದ ನೃಪ ಕುಲ ದೇವತೆ ಯೆನಿಸುವ
ಬೆಟ್ಟದ ಚಾಮುಂಡಿ ಯಿಹಳು ॥ ೩೮

ಆ ಮೈಸೂರನು ಬಳಸಿದುದ್ಯಾನವು
ಸೋಮ ಸೂರ್ಯರ ಕಿರಣಗಳ ।
ತಾ ಮರೆಸುತ ಪತ್ರ ಚ್ಛಾಯೆಗಳಿಂದ
ರಾಮಣೀಯಕವಾಗಿಹುದು ॥ ೩೯

ಪುರ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ತನ್ನೊಳಗಿರುವರಿಗಿಷ್ಟಾರ್ಥ
ಪರಕೆ ಕೈಗೂಡೆ ಸಂತಸದೆ ।
ಫಿರಿದುಟ್ಟ ಪಸುರುಡಿಗೆಯೊ ಯೆಂದೆನಲಾ
ವರ ವನ ಬಳಸಿ ಕೊಂಡಿಹುದು ॥ ೪೦

ಆಗಸದೊಳು ಚರಿಸುವ ಸುರ ಸತಿಯರ
ಸೋಗೆ ಮುಡಿಗೆ ಪೂಜ್ಯವಾಗಿ ।
ಆಗರಳಿದ ಕಸ್ತೂರಿ ಹೊಂಬಾಳೆಯು
ಪೂಗ ವೃಕ್ಷಗಳೊಪ್ಪುತಿಹುವು ॥ ೪೧

ಗಂಗೆಯು ಧರಿಸಿ ಭಸಿತವಿಟ್ಟ ಫಲದೊಳು
ಹಿಂಗದೆ ಮುಕ್ಕಣ್ಣನಾಂತು ।
ಅಂಗಜ ಹರನಂತೆ ಯಾರಾಮದೊಳಗಾ
ತೆಂಗಿನ ಮರಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೪೦

ಶಶಿ ಬಿಂಬ ಹಲವು ರೂಪಾದಂತೆ ಫಲದೊಳ್
ಗೆಸೆವ ಚಂದಿರ ವರ್ಣವಾಂತು ।
ರಸ ಪೂರಿತವಾದ ಕಿತ್ತಳೆ ವನವನು
ಮುಸುಕಿ ಕೊಂಡಿಹುವೇನೆಂಬೆ ॥ ೪೩

ಅಂಬರ ಚರಿಯರ ತನುಗಂಪಿಗೆರಗುವ
ತುಂಬಿಯು ಬಳಗದಂದದಲಿ ।
ಮುಂಬರಿದೆಸೆವ ಕಪ್ಪಿಡಿದ ಫಲಾಳಿಯಿಂ
ಜಂಬು ನೇರಿಳೆಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೪೪

ತಮ್ಮೊಳರ್ದಮೃತದ ಸವಿಯು ದೇವರ್ಕಳ
ಗೊಮ್ಮ ತೋರುವ ತೆರದಂತೆ ।
ಹೊಮ್ಮಿ ಯಾಗಸಕಡರ್ದಿನಿ ಮಾವು ಫಲ ಸಹ
ಸುಮ್ಮಾನದಿಂದೊಪ್ಪಿಹುವು ॥ ೪೫

ಕಂಟಕಿ ಯೆಂದು ನುಡಿವರೆಮ್ಮನೆಮ್ಮೊಳ
ಗುಂಟಾದ ಸವಿ ಯನಿಸಿಪರು ।
ಈಂಟುವ ಸುಧೆಯೊಳಲ್ಲೆಂದು ತೋರ್ಪೊಲು ಫಲ
ವೆಂಟಿದ ಪಲಸುಗಳಿಹುವು ॥ ೪೬

ಬದರಿ ತಮಾಲ ಗುಗ್ಗುಳ ಬಿಲ್ವ ಸವಿ ರಸ
ಪುದಿದ ಕದಳಿ ಕರ್ಜೂರ ।
ಬದವಿದ ಫಲ ದಾಡಿಮದ ತಿಂತ್ರಿಣಿಗಳು
ಮುದದಿಂದ ಬನದೊಳೊಪ್ಪಿಹುವು ॥ ೪೭

ಕತ್ತುರಿ ಮರುಗ ಸೇವಂತಿಗೆ ಪರಿಮಳ
ವೆತ್ತ ಸಂಪಿಗೆ ಕೆಂಜಾಜಿ ।
ಉತ್ತಮವಾಗಿಹ ಮುಡಿವಾಳ ಲಾಮಂಚ
ಸುತ್ತಲೊಪ್ಪಿಹುವಾ ವನದೊಳು ॥ ೪೮

ಚೆಂಗಣಿಗಿಲು ನೈದಿಲು ಹೊಂದಾವರೆ
ಪೊಂಗಿದ ಸರಸಿಗಳಿಂದ ।
ಮಂಗಳ ಮಯುವೆನಿಪುದ್ಯಾನ ಕಣ್ಗೆ ಬೆ
ಡಂಗಾಗಿ ರಾಜಿಸುತಿಹುದು ॥ ೪೯

ಅರಸಂಚೆ ಕೋಗಿಲೆ ನವಿಲು ರಥಾಂಗಗ
ಳುರುತರ ಕೀರ ಪಾರಿವವು ।
ಪರಿ ಶೋಭಿಸಿರುವಾ ಉದ್ಯಾನದ ಸಿಂ
ಗರವವದೇನ ಬಣ್ಣಿಪೆನು ॥ ೫೦

ಶಶಿ ರವಿಗಳ ನೆರೆ ಧರಿಸಿ ಸಂತೋಷದೆ
ಪಶು ಪತಿಯಂತೆ ರಾಜಿಸುತ ।
ಮುಸುಕಿಹ ಕರವೀರಕಾಶ್ರಯವಾಗಿ ರಂ
ಜಿಸಿದುದಾ ಬನ ದೊರೆಯಂತೆ ॥ ೫೧

ಕಿತ್ತಿಳೆ ಹಣ್ಣಿನ ಸವಿ ರಸದಂತಿರು
ವುತ್ತಮ ಜಲ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ।
ಮತ್ತಾ ಪುರದ ಬಹಿರ್ಭಾಗದೊಳಗಾ
ಕಿತ್ತಿಳೆಗೆರೆ ರಾಜಿಸಿತು ॥ ೫೨

ಕಳವೆಯ ಪೊಲ್ದನೆಗಳ ಸವಿಗೆರಗುವೊ
ಡುಲಿದೈತಹ ಗಿಳಿ ವಿಂಡ ।
ಎಳೆ ವೆಣ್ಣುಗಳು ನಸು ನಗುತಾಗ ಕೈ ಚ
ಪ್ಪಳೆ ಯಿಕ್ಕಿ ಪಾರಿಸುತಿಹರು ॥ ೫೩

ದಾರಿ ದಾರಿಯೊಳರವಟ್ಟಿಗೆಗಳೊಳಗೆ
ನೀರೆರೆವಬಲಾ ಜನದಾ ।
ತೋರ ಮೊಲೆಗಳಿಗೆರಗಿದ ಪಾಂಥರ ದಿಟ್ಟಿ
ತೋರಿದುವನಿಮಿಷತೆಯನು ॥ ೫೪

ತೊಳಪ ಬೆಳ್ಮುಗಿಲ ಮೊಗ್ಗರದಂತೆ ಸಾಲುಗೊಂ
ಡಳವಟ್ಟು ಪುರದಿಂದಲೈದಿ ।
ಸಲಿಲವನೀಂಟಿ ಮರಳಿ ಪೋಪ ತೇಜಿಯ
ಬಳವೊಪ್ಪಿದುವೇನನೆಂಬೆ ॥ ೫೫

ಮುಂಗಾರ ಮುಗಿಲೊಡ್ಡಿನಂತೆ ಮದಂಗಳ
ಗಂಗೈಸುವ ತುಂಬಿ ವಿಂಡ ।
ಹಿಂಗದೆ ಕರ್ಣ ತಾಳದಲಿ ಸೋವುತ ಮಾ
ತಂಗ ನೀರ್ಗೈದುವುವಲ್ಲಿ ॥ ೫೬

ಹೊಳೆವ ದಿವ್ಯಾಂಬರವುಟ್ಟು ಭೂಷಣಗಳ
ನಲುಗಿಸುತಬುಜಾಕ್ಷಿಯರು ।
ಕಳಧೌತ ಘಟದೊಳು ನೀರಾಂತು ಪೋಪರು
ಪೊಳಲಧಿ ದೇವಿಯರಂತೆ ॥ ೫೭

ಧ್ರುವನಿಗಂಬುಜ ದಳ ನೇತ್ರನಂದೊಲಿದಿತ್ತ
ಸು ವಿಲಾಸದ ಪುರದಂತೆ ।
ಅವನಿಯೊಳಧಿಕವೆಂದೆನಿಸಿ ಮೈಸೂರು
ತ್ಸವವ ಬೀರಿತು ಚೆಲ್ವಿನಿಂದ ॥ ೫೮

ಮೇರೆ ವಿಡಿದು ವೃತ್ತಾಕಾರದಿಂದಾಗ
ಸೂರ ಮಂಡಲವ ತುಡುಕುತ ।
ಚಾರು ತರವ ದಿವ್ಯ ನವ ರತ್ನದ ಕೋಟೆ
ತೋರಿತು ಕಣ್ಗೆ ಕೌತುಕವ ॥ ೫೯

ಪಾತಾಳದ ಫಣಿಪತಿ ಸಗ್ಗವ ನೋಡ
ಲಾತುರದಿಂ ಮೇಲಕೇಳೆ ।
ಖ್ಯಾತಿಯ ಪೆಡೆಗಳ ಸಾಲೆನೆ ಕೋಟೆಯ
ನೂತನ ತೆನೆಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೬೦

ಬಲವೈರಿ ಸುತನ ನಂದನನಾ ಫಣಿಲೋಕಕೆ
ತಳತಂತ್ರ ಸಹಿತೈದಿ ಬಂದ ।
ಬಿಲಮಾರ್ಗವೆಂದೆನಲಾ ಪುರದಗಳು ಕ
ಣ್ಗೊಳಿಸಿದುದಚ್ಚರಿಯೆನಿಸಿ ॥ ೬೧

ಅಷ್ಟದಿಕ್ಪಾಳರು ತಮ್ಮಯ ಪಟ್ಟಣಗಳ
ಗಟ್ಟಳೆಯಾಗೆ ರಕ್ಕಸರ ।
ನೆಟ್ಟನೆ ನಿಲುವ ತಾಣಗಳನೆ ಕೊತ್ತಳ
ಕಟ್ಟಸಕದೊಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೬೨

ಸಗ್ಗದ ಸುರರೆಡೆಯಾಡಿದ ಶ್ರಮಗಳ
ತಗ್ಗಿಸಿ ಕೊಂಬೆವೆಂದೆನುತ ।
ಹಿಗ್ಗಿ ಮಾಡಿದ ಪದವೆನೆ ಮುಗಿಲಟ್ಟಣೆ
ಯುಗ್ಗಡಿಸುವುವೆಂಬರವ ॥ ೬೩

ಮಲೆತೀ ಪುರಕ್ಕೈತಹ ರಿಪುನೃಪ ಪಶು
ಕುಲ ಸಮೂಹವನಗಿದುಗುಳ್ದ ।
ಸಲೆ ಶಾರ್ದೂಲ ವದನವೆನೆ ಹುಲಿಮುಖ
ಬಲು ಭಯಾಂಕುರವ ಬೀರುವುವು ॥ ೬೪

ನೆರೆ ನಮ್ಮಾ ಪುರದರಸಿನಗ್ಗಳಿಕೆಗೆ
ಸರಿಯಿಲ್ಲ ಜಗದೊಳಗೆಂದು ।
ಪುರಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕೈಗಳೆತ್ತಿದವೋಲು ಡೆಂಕಣಿ
ಮೆರೆದುವೆಣ್ದೆಸೆಯೊಳೇನೆಂಬೆ ॥ ೬೫

ಶಾಲಾ ವೀಥಿಯು ಬಳಸಿ ರಂಜಿಸಿ ಮೆರೆ
ವಾಳುವೇರಿಗಳಂಟು ಗಂಡಿ ।
ಮೇಲೊಪ್ಪುತಿಹ ಪಂದಿ ದಳೆ ದಸಿ ಶೂಲಗ
ಳ್ಮ್ರಲೋಕಕತಿಶಯುವಾಯ್ತು ॥ ೬೬

ಅಂತರಾಂತರದ ಬಾಗಿಲ ಚಾಪಡಿಯೊಳು
ತಿಂತಿಣಿಸುವ ಪಟು ಭಟರು ।
ಕುಂತ ಕಠಾರಿ ಭಲ್ಲೆ ಹ ಖಡುಗವನಾಂತು
ಸಂತಸದಲಿ ಕಾದಿಹರು ॥ ೬೭

ಆನೆಯು ಶಾಲೆ ಹಯಾವಳಿಗಳ ಲಾಯ
ಜೇನ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಲ್ಲಿ ।
ಏನೆಂಬೆ ನೂತನವಡೆದಿಹವುರೆ ನೋಳ್ಪ
ಮಾನಿಸರುಗಳ ಕಣ್ಮನಕೆ ॥ ೬೮

ಶಶಿ ರವಿ ವೀಧಿಗಳೊಳು ಸಾಲ್ಗೊಂಡು ಸಂ
ತಸದೊಳೊಪ್ಪುವ ಸರ್ವ ಜನರ ।
ವಸತಿಗಳೆಸೆವುವು ನವ ರತ್ನ ಹೇಮ
ಪ್ರಸರದುಪ್ಪರಿಕೆಗಳಿಂದ ॥ ೬೯

ಕ್ಷೀರಾಂಬು ನಿಧಿ ತನ್ನ ಮಗಳೀ ಪುರದೊಳು
ಸೇರಿಹಳ್ನೋಡ ಬೇಕೆಂದು ।
ಕಾರುಣ್ಯದಿಂ ಬಂದಂತಿರೆ ಧವಳಿಮ
ಚಾರು ಮಂದಿರಗಳೊಪ್ಪುವುವು ॥ ೭೦

ಮನೆ ಮನೆಗಳ ಬಾಗಿಲು ಬಾಗಿಲ ಮುಂದೆ
ಕನಕ ದೋರಣದ ಸಾಲಿಂದ ।
ಘನತರವಹ ನವಿಲುಯ್ಯಾಲೆಗಳಿಂದ
ಲನಿಮಿಷ ಪುರವ ಪೋಲ್ತಿಹುದು ॥ ೭೧

ವೇದ ವಿದರ ಬಹು ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಪನ್ನರ
ವಾದಿಸುತಿಹ ತಾರ್ಕಿಕರ ।
ನಾದ ವಿದರ ಲಕ್ಷಣ ಕವಿ ನಿಕರ ವಿ
ನೋದದ ಕೇರಿ ಯೊಪ್ಪುವುವು ॥ ೭೦

ವಿಟ ವಿ ದೂಷಕ ನಾಗರಿಕ ಪೀಠ ಮರ್ದನ
ನಟುವಿಗ ತಾಳ ಧಾರಿಗಳಾ ।
ಪಟುವಾಂತ ವೈಣಿಕ ಮಲ್ಲ ಗಾಯಕರ ವಿ
ಸ್ಫುಟ ವೀಧಿಗಳೊಪ್ಪುವುವು ॥ ೭೩

ಸುಲಲಿತವಹ ನಾನಾ ವರ್ಣಜ್ಞರ
ಪಲ ವಿಧವಾಂತ ಕೇರಿಗಳು ।
ನಲವಿಂದ ಮೆರೆದಿಹುವಾ ಪಟ್ಟಣದತಿ
ಚೆಲುವನದೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೭೪

ದೊರೆ ದೊರೆಗಳ ಮಂದಿರದೊಳು ರಾಜಿಪ
ಕರುವಾಡದ ಕಳಸಗಳು ।
ತರಣಿಯ ಕಿರಣದಂದದಲಿ ಕಂಗೊಳಿಪುದ
ನೊರೆಯಲೇನದನಚ್ಚರಿಯನು ॥ ೭೫

ತಗರ ಕಾದಿಸುವ ಮಲ್ಲರ ಹೋರಿಸುತ್ತಿಹ
ಪಗಡೆ ನೆತ್ತಗಳಾಡಿ ನಲಿವ ।
ಮಿಗೆ ತುರಗವ ಕುಣಿಸುವ ರಾಜ ಪುತ್ರರು
ಸೊಗಸಿದರಾ ಬೀದಿಯೊಳಗೆ ॥ ೭೬

ಸಿಪಿಲೆ ಗಚ್ಚಿಸುವರು ಚರಣಾಯುಧಗಳ
ಕುಪಿತ ಮುಖದೆ ಕಾದಿಸುವರು ।
ಚಪಲತ್ವದೆ ಜೂಜನಾಡಿ ಗೆಲುವ ಬಲು
ನಿಪುಣರೊಪ್ಪಿದರು ಬೀದಿಯಲಿ ॥ ೭೭

ಅವರೆಡೆಯೊಳಗಾ ಪುರಕಧಿಪತಿ ಯಾದ
ಭುವನೇಶನ ದಿವ್ಯ ಭವನ ।
ನವ ರತ್ನ ಪಾದ ಪರ್ವತಗಳ ಮಧ್ಯದ
ದಿವಿಜಾದ್ರಿಯಂತೆ ರಾಜಿಸಿತು ॥ ೪೮

ಹಿರಿಯ ಹಜಾರ ಚಿತ್ರದ ಚಾವಡಿ ಮಿಗೆ
ಸುರುಚಿರದೋಲಗ ಶಾಲೆ ।
ವರ ಲಕ್ಷ್ಮಿಸ್ತ್ರೀ ವಿಲಾಸದ ಚೆಲ್ವಿಕೆಯಿಂದ
ಅರಮನೆ ಮೆರೆವುದರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೪೯

ಭೋಜನ ಶಾಲೆ ಮಂತಣ ಗೃಹ ಚೆಲ್ವಿಂದ
ರಾಜಿಪ ಸಜ್ಜೆಯ ಸದನ ।
ರಾಜೀವ ಮುಖಿಯರಾಡುವ ನಾಟಕ ಶಾಲೆ
ಸೋಜಿಗದಿಂದಲೊಪ್ಪಿಹುವು ॥ ೫೦

ನೆಲ ಮಾಡದ ಚಂದ್ರ ಶಾಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕಂ
ಗೊಳಿಸುವ ಮೋಹನಾಂಗಿಯರ ।
ಬೆಳಕಿಗೆ ಕಣ್ಮೀನ್ಗಳು ಚರಿಸುವ ಜನ
ಜಲಧಿಯೊಳಡೆಯಾಡುತಿಹುವು ॥ ೫೧

ಸುತ್ತಣ ಬೀದಿಯೊಳಗೆ ರಾಜಿಸುತಿಹ
ಮೊತ್ತದಂಗಡಿ ಗೇರಿಯೊಳಗೆ ।
ಮುತ್ತು ಮಾಣಿಕ ನಾನಾ ವಸ್ತು ಮೆರೆಸಿ ಸಂ
ಪತ್ತನದೇನ ಬಣ್ಣಿಪೆನು ॥ ೫೨

ಪರಿಮಳ ವೆರೆದಿಂಪಿನ ದಿವ್ಯ ಪುಷ್ಪವ
ಪರಿಕೊಂಡತಿ ಹರುಷದಲಿ ।
ಸರಗಟ್ಟಿ ಬೆಲೆಗೆ ಮಾರುವ ಮಾಲೆಗಾತಿಯ
ರಿರವ ನಾನೇನ ಬಣ್ಣಿಪೆನು ॥ ೫೩

ಮತ್ತೊರ್ವಳು ವಿಟನಿಗೆ ಸನ್ನೆಯ ಮಾಡು
ವರ್ತಿಯೊಳ್ಮಲ್ಲಿಗೆಯರಳ ।
ಕತ್ತುರಿಯೊಳಗದ್ದಿ ಕೈ ತುಂಬಿ ಕೊಡಲದ
ಮತ್ತವ ನೆಗುತ್ತೈದಿದನು ॥ ೮೪

ಒಂದೆಡೆಯೊಳಗೊರ್ವೆ ಗಟ್ಟಿವಳಿತಿ ಸಿರಿ
ಗಂದವ ವಿಟನುರದೆಡೆಗೆ ।
ಪೊಂದಿಸಿ ತನ್ನಿಂದಹ ವಿರಹಾಗ್ನಿಯ
ನಂದಿಸುವವೊಲೊಪ್ಪಿದಳು ॥ ೮೫

ಬಿಡದೆ ವೃತ್ತಾಕಾರ ವಿಡಿದ ಸಾಣೆಯೊಳೊರ್ವೆ
ಮಡದಿ ಗಂಧವ ತೇವ ಭರಕೆ ।
ಒಡನಲುಗುವ ಮೊಲೆಗಳು ಚಂದ್ರಮನ ಕಂಡು
ನಡುಗುವ ಕೋಕದಂತಿಹುವು ॥ ೮೬

ಹದಿರು ಚದುರಿನಾಗರ ಠೌಳಿಯ ಪೇಟೆ
ಯೊದವಿದ ಮೋಹನ ಶಾಲೆ ।
ಮದನನ ಬೆಳ್ಕೈರ ವಲೆಯಂತೆ ರಾಜಿಸಿ
ಸದನಗಳಿಹುವು ಸೂಳೆಯರ ॥ ೮೭

ಮಿಗೆ ಚರಿಸುವ ವಿಟರುಗಳ ಕರಣವೆಂಬ
ಮಿಗ ವಿಂಡನುರೆ ಬಂಧಿಸುವ ॥
ಮೊಗುಳೆಂಬ ಬೇಡನ ಜಾಲದೊಲ್ ಸೂಳೆಯ
ರಗಣಿತ ಗೃಹಗಳೊಪ್ಪಿಹುವು ॥ ೮೮

ಸಾಲು ಗೊಂಡೆಸೆವ ಬಾಗಿಲ ಪಟ್ಟೆ ಸಾಲೆಯ
ನೀಲ ಕುಟ್ಟಿಮದೊತ್ತಿನೊಳಗೆ ।
ಮೇಲೆ ಸಿಂಗರ ಗೈದೊಲೊತ್ತೆಗೆ ನಿಂದಿಹ
ಬಾಲೆಯರುಗಳೊಪ್ಪಿಹರು ॥ ೮೯

ಜಡೆಗಳೊಳಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಹೂವಿನ ಸರ
ಬಿಡದುಟ್ಟ ಸಾಲಿಯ ಸೀರೆ ।
ಕಡು ಪರಿಮಳವಾಂತ ದಿವ್ಯಾಂಗದ ಚೆಲ್ವ
ಮಡದಿ ರನ್ನೆಯರೊಪ್ಪಿದರು ॥ ೯೦

ಹರಳೋಲೆ ಹಸ್ತ ಕಟಕ ಮುತ್ತಿನ ಹತ್ತ
ಸರ ಬೆರಳುಂಗುರದಿಂದ ।
ಸಿರಿ ಯುುಡಿ ದಾರ ನೇವುರದ ಸೊಬಗಿನಿಂದ
ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಯರೊಪ್ಪಿದರು ॥ ೯೧

ಪಟ ಸಾಳೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಟಿಲ ಕುಂತಳ ನೆರೆ
ಪುಟ ಚೆಂಡನಾಡುವ ಭರಕೆ ।
ನಟಿಸಲು ನೆಲೆ ಮೊಲೆಗಳು ನೋಡಿ ನಗುತಾಗ
ವಿಟರು ಕೈ ತಾಳ ಮೊತ್ತುವರು ॥ ೯೨

ಬಾನೆಡೆಯೊಳಗಿಹ ಚಂದ್ರನೆನ್ನಯ ಮೊಗ
ಕಾನಲಾಪನೆ ಯೆಂದು ಜರೆದು ।
ತಾನೊದೆವವೊಲು ನವಿಲುಯ್ಯಾಲನಾಡುವ
ಮಾನಿನಿ ಯೊರ್ವಳೊಪ್ಪಿದಳು ॥ ೯೩

ಹೊರೆಯ ಕೆಳದಿಯ ಕಂದದ ಮೇಲೆ ಕರಗಳ
ನಿರಿಸುತ ಸನ್ನೆ ನೋಟಗಳ ।
ತಿರುಹು ಮುರುಹಿನಿಂದ ವಿಟನೆದೆ ಗರಗಿಪ
ತರುಣಿ ಯೊರ್ವಳು ರಾಜಿಪಳು ॥ ೯೪

ಕಾಲಂದುಗೆ ಕಟಿ ಸೂತ್ರ ಕಂಕಣ ಸಣ್ಣ
ಸಾಲಿಯ ಸೀರೆಯ ನೆರಿಯಾ ।
ಬಾಲಕಿ ಯೊರ್ವಳು ಬಹು ಸಿಂಗಾರದ
ಜಾಲವ ಬೀಸಿದಳ್ವಿಟಗೆ ॥ ೯೫

ಪಗಡೆಯಾಡುವ ನೆವದಿಂದೊರ್ವ ವಿಟನನು
ನಗುತ ಕರವ ಪಿಡಿದೈದಿ ।
ಸೊಗಸುವ ಮೋಹರಸವ ಬೀರಿ ಪೊನ್ಗಳ
ತೆಗೆವಳದೇನ ಬಣ್ಣಿಪೆನು ॥ ೯೬

ಚದುರಂಗವಾಡುವ ಬಾರೆಂದೊರ್ವನ
ಪದುಮಾಕ್ಷಿ ಪಿಡಿದೆಳೆದೊಯ್ದು ।
ಮದನಾಗಮದೊಳು ಮಗ್ಗಿಸಿ ಹಣಗಳ
ನುದಿರದೆಗೆದಳವನಿಂದ ॥ ೯೭

ಹಾರ ಪದಕ ಚೌಕುಳಿಯನಿಟ್ಟವ ತಮ್ಮ
ಕೇರಿಯೊಳಗೆ ಸುಳಿದಾಡೆ ।
ಸೇರಿಸಿ ಕೊಂಡವನೊಡವೆಯ ನಗುತ ಪ
ಕೀರನ ಮಾಡಿ ಬಿಡುವರು ॥ ೯೮

ತಾಲಿ ಹೊನ್ನುಂಗುರದವನಿಗೆ ಮೋಹದ
ಬೇಳುವೆಯನು ತಳೆದಾಗ ।
ಮೇಲೊಡವೆಯ ಸೆಳೆ ಕೊಂಡಾ ವಿಟನನು
ಜಾಳಿಸಿ ಬಿಡುವರೇನೆಂಬೆ ॥ ೯೯

ಗಳ ರವವೆಂಬ ಮಂತ್ರದೆ ಮಂತ್ರಿಸಿ ಜಡೆ
ಸೆಳೆ ಬೆತ್ತದಲಿ ಮಿಗೆ ಬಡಿದು ।
ಬಳವಿರ್ದ ವಿಟರ ಸೋಕಿದ ಕಾಮ ಗ್ರಹವನು
ತೊಲಗಿಸುತಿಹರಂಗನೆಯರು ॥ ೧೦೦

ಉಂಗುಟ ವಿಡಿದು ಮಸ್ತಕ ಪರಿಯಂತ ಮ
ನಂಗೊಳಿಸುವ ಭೂಷಣಗಳ ।
ಹಿಂಗದಿತ್ತವನ ವಂಚಿಸಿ ಕಾಣಿ ಯಿತ್ತಗೆ
ಸಂಗ ಸುಖವ ಕೊಡುತಿಹರು ॥ ೧೦೧

ಬಂದೆಡೆಯೊಳಗೊರ್ವ ಮುದಿ ವಿಟನಬಲೆಯು
ಸಂದಿಸಿ ಯೊತ್ತೆ ಗೊಳ್ಳನಲು ।
ತಂದೆ ನೀನೆನಗೆನೆ ನಿನಗೀಗ ಹಣಗಳ
ತಂದೆ ಯೆಂದುರೆ ನಗಿಸಿದನು ॥ ೧೦೨

ಬಳಿಕಲೊಂದೆಡೆಯುಳಿ ಹಣವ ಕೊಡದೆ ವಿಟ
ತೊಲಗಿದ ಭಾವವ ಕಂಡು ।
ನಳಿನಾಕ್ಷಿ ಯುವನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ಪೋಗಿ ಮಾಡಿದ
ಬಲು ಕೃತಕವನೇನನೆಂಬೆ ॥ ೧೦೩

ನಿನ್ನೆ ಮೊದಲು ನಿನ್ನಾಣೆ ನಿನ್ನನು ಕಾಣ
ದನ್ನ ಪಾನಂಗಳಳಿಯದೆ ।
ಬನ್ನದೊಳಾಳದೆ ನಾನೆಂದು ಕಣ್ಣೀರ
ನುನ್ನತವಾಗಿ ಸೂಸಿದಳು ॥ ೧೦೪

ಚಿಕ್ಕಂದು ಮೊದಲಾಗೆ ನೀನಲ್ಲದೊರ್ವರ
ಲೆಕ್ಕಿಸಿದವಳು ತಾನಲ್ಲ ।
ರೊಕ್ಕದಾಸೆಗಳಿಲ್ಲ ಮೋಹಕ್ಕೆ ನಾ ಸಿಕ್ಕಿ
ದಕ್ಕಿದೆ ನಿನಗೆಂದಳಾಗ ॥ ೧೦೫

ಇಂತೆಂದು ಬಲು ದೈನ್ಯದಿಂದಲೊಳಗು ಮಾಡಿ
ಕಂತು ಕೇಳಿಯು ನೊಲಿದಿತ್ತು ।
ಸಂತಸವನು ಪುಟ್ಟಿಸಿ ಹಣವನು ಹೇರಾಳೊ
ರಂತೆ ತೆಗೆದಳವನಿಂದ ॥ ೧೦೬

ಇಂತೊಪ್ಪುತಿಹ ಮೈಸೂರ ವೇಶ್ಯಾವಾಟ
ಕಂತು ನೃಪನ ಬೀಡಿನಂತೆ ।
ಸಂತತ ಸಕಲ ವೈಭವದೆ ರಾಜಿಸುತ
ತ್ಯಂತ ಮೋಹವ ಬೀರುತಿಹುದು ॥ ೧೦೭

ಶಶಿ ರವಿ ಹುತವಹ ನೇತ್ರ ಧವಳ ಗಾತ್ರ
ಪಶು ಪತಿ ಪಾವನ ರೂಪ ।
ವಿಷ ಕಂಠ ಸುರ ಗಣ ನಮಿತ ತ್ರಿಣೇಶ್ವರ
ನೆಸೆದಿಹನಾ ಪುರದೊಳಗೆ ॥ ೧೦೮

ಆ ಪುರದರಸುಗಳಿಗೆ ಜಯ ಸಿರಿಯ ಕೃ
ಪಾ ಪರಿಪೂರ್ಣದೇಳಿಗೆಗೆ ।
ಕಾಪಾಲಿ ತ್ರಿಣಯನ ತೀರ್ಥ ಗೊಳದೆ ಪಂಚ
ರೂಪಿನಾವಲುಗಳೊಪ್ಪುವುವು ॥ ೧೦೯

ಪಕ್ಷಿ ವಾಹನ ಪಾವನ ಮೂರ್ತಿ ಸುಮನೋ
ರಕ್ಷ ರಾಜೀವ ದಳಾಕ್ಷ ।
ಅಕ್ಷಯಾತ್ಮಕನಾ ಪುರ ವರದಲಿ ಶ್ರೀ
ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಕಾಂತನೊಪ್ಪುವನು ॥ ೧೧೦

ಬಾಗಿಲ ಹನುಮ ಭಕ್ತರ ಪಾಲಿಪ ಬಲ
ವಾಗಿ ತಟಾಕದೇರಿಯಲಿ ।
ಭೋಗಿ ಭೂಷಣ ಕಾಲ ಭೈರವರಿರ್ವರು
ರಾಗದೆ ಪುರವ ಕಾದಿಹರು ॥ ೧೧೧

ಪೊಗಳಲಳವೆ ಭೂ ಮಂಡಲದೊಳಗಿಹ
ನಗರ ಗಿಗರ ದುರ್ಗ ಗಿರ್ಗ ।
ಅಗಣಿತವಹ ಪುರ ಗಿರ ಮೈಸೂರಿಗೆ
ಮಿಗೆ ಸರಿ ಯೆಂದೆನ ಬಹುದೇ ॥ ೧೧೨

ಲೋಲಾಕ್ಷಿ ಚಾಮುಂಡಿ ದೇವಿಯ ಕೃಪೆಯ ವಿ
ಶಾಲದೊಳಾ ಪುರ ವರದ ।
ಬಾಲರೆ ಬಟರಾಗಿಹರೆಂಬಲ್ಲಿಗೆ
ಮೇಲಾಯ್ತು ಸಂಧಿ ಸಂಬಂಧಿ ॥ ೧೧೩

೨ನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತ.

ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ವಂಶ ವಿಸ್ತಾರ ವರ್ಣನೆ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಧರೆಯೊಳು ಮೈಸೂರ ದೊರೆಗಳ ವಂಶ ವಿ
ಸ್ತರದೇಳಿಗೆಯು ವರ್ಣಿಪೆನು ॥

ಇಂತೊಪ್ಪುತಿಹ ಮೈಸೂರ ಭೂಪಾಲರ
ಸಂತತಿಗಳ ಕ್ರಮಗಳನು ।
ಸಂತೋಷದೊಳುಸಿರುವೆ ಕೇಳ್ವ ಜನರ
ತ್ಯಂತ ಸೌಖ್ಯದೆ ಲಾಲಿಪುದು ॥ ೧

ಆದಿ ಪುರುಷನಿಂದಜನಾತನಿಂದತ್ರಿ
ಯಾದನಾತನ ನೇತ್ರದಿಂದ ।
ಮೇದಿನಿಯೊಳು ಚಂದ್ರ ಚಂದ್ರನಿಂ ಬುಧ ಪುಟ್ಟ
ಲಾದುದೆ ನೆರೆ ಶಶಿವಂಶ ॥ ೨

ಆ ವಂಶದಲಿ ಪುರೂರವನವನಿಂದ
ಪಾವನ ನಹುಷ ಹುಟ್ಟಿದನು ।
ಆ ವೀರನಿಂದ ಯಯಾತಿ ಯಯಾತಿಗೆ
ಭಾವಿಸೆ ಯದು ಜನಿಸಿದನು ॥ ೩

ಆ ರಾಯರುಗಳ ಪರಂಪರೆಯಲಿ
ಧಾರಿಣಿಯನು ಧರ್ಮದಿಂದ ।
ಚಾರುತರದೊಳಾಳಿದ ಭೂ ಪಾಲರ
ನಾರು ಲೆಕ್ಕಿಸಲಳವಲ್ಲ ॥ ೪

ಯುಗ ಯುಗದೊಳು ಧರ್ಮ ಕೀರ್ತಿ ಪ್ರತಾಪವ
ಜಗದೊಳು ನೆರೆ ಪಸರಿಸುತ ।
ಮಿಗೆ ಕಲಿಯುಗ ವಿಡಿದಾಳ್ದ ಭೂಮೀಶ್ವರ
ರಗಣಿತವೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೫

ದ್ವಾರಾವತಿಯಿಂದಲೈತಂದು ಮೈಸೂರ
ಧಾರಿಣಿಯನು ನೆರೆಯಾಳ್ದ ।
ಆ ರೂಢಿಯ ಭೂಮೀಶರ ಮಹಿಮೆಯ
ನಾರು ಬಣ್ಣಿಸಲಳವಲ್ಲ ॥ ೬

ಆತ್ರೇಯ ಗೋತ್ರ ಸಂಭೂತ ಧಾರಿಣಿಗೆ ಪ
ವಿತ್ರ ಸು ಧರ್ಮ ಚರಿತ್ರ ।
ಶತ್ರು ಸಂಹಾರ ಬೆಟ್ಟೇಂದ್ರ ಮೈಸೂರ ಧ
ರಿತ್ರಿಯ ಪಾಲಿಸಿ ಮೆರೆದ ॥ ೭

ಅವನ ಗರ್ಭಾಬ್ಧಿಯೊಳಗೆ ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನಂ
ತವತರಿಸಿಯೆ ಮೈಸೂರ ।
ತವೆ ಹರುಷದೊಳಾಳಿದ ಚಾಮರಾಜ ಭೂ
ಧವ ಧರ್ಮ ಕೀರ್ತಿ ಯೇಳ್ಗಯಲಿ ॥ ೮

ಆ ಮಹಿಮನ ಗರ್ಭದಲಿ ರಾಜೇಂದ್ರ ಸ
ನಾಮ ಸುಕೀರ್ತಿ ಲಲಾಮ ।
ಭೂಮಿಪ ಬೆಟ್ಟದ ಚಾಮರಸೇಂದ್ರ ನಿ
ಸ್ಸೀಮರಿರ್ವರು ಜನಿಸಿದರು ॥ ೯

ಹೆಚ್ಚಿತು ಧರ್ಮ ಧರೆಯೊಳು ದುರ್ಮಾರ್ಗದ
ಕಿಚ್ಚಿನೇಳಿಗೆ ನಂದಿತಾಗ ।
ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದಲಾ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಭೂಪರ
ಮೆಚ್ಚಿದಳೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೧೦

ಬಾಲಾರ್ಕ ಶುಕ್ಲ ಪಕ್ಷ ಚಂದ್ರರಂದದೆ
ಮೇಲೆ ವರ್ಧಿಸಿ ಸುತರಿರಲು ।
ಭೂ ಲೋಲ ಚಾಮರಸೇಂದ್ರ ವಿವಾಹವ
ಲೀಲೆಯೊಳಗೆ ಮಾಡಿಸಿದ ॥ ೧೧

ವಿನುತ ಬೊಮ್ಮನ ಹಳ್ಳಿಯ ಚೆನ್ನ ರಾಜೇಂದ್ರ
ನನುಜಾತೆ ವೀರಾಂಬೆಯನು ।
ಘನ ಹರುಷದಲ್ಲಿ ವೈವಾಹವಾಗೊಪ್ಪಿದ
ಜನ ಪತಿ ರಾಜ ಭೂಪಾಲ ... ... ॥ ೧೨

ಹುರ ಪುರದಧಿಪತಿ ತಿಮ್ಮ ರಾಜೇಂದ್ರನ
ವರ ಸುತೆ ಗುರುವಂಬೆಯನು ।
ಪರಿಣಯವಾಗಿ ಬೆಟ್ಟದ ಚಾಮ ಭೂವರ
ಸಿರಿ ಧರನೊಲು ರಂಜಿಸಿದ ॥ ೧೩

ಬೆಟ್ಟದ ಚಾಮುಂಡಿ ತನ್ನ ಸಾಹಸವನು
ಕೊಟ್ಟಾ ನೃಪರ ಕೈಯಿಂದ ।
ಪಟ್ಟನಿಕ್ಕಿಸಿದಳ್ಧರ್ಮದೆ ಹೆಚ್ಚಿದ
ದುಷ್ಟ ಭೂಮಿಪರಿಗೇನೆಂಬೆ ॥ ೧೪

ಬಳಿಕಿರ್ವರು ಪೆರ್ಚಿದಗ್ಗಳಿಕೆಯೊಳಂ
ದಿಳೆಯ ಸು ಧರ್ಮ ಮಾರ್ಗದಲಿ ।
ನಲವಿಂದ ಪಾಲಿಸುತಿರ್ದರು ಹರಿ ಭಕ್ತಿ
ಬಳವಿಗೆಯೊಳು ನಲಿದಾಗ ॥ ೧೫

ಇರುತಿರೆ ಕಾರುಗ ಹಳ್ಳಿಯ ನೃಪರಾ
ಗರುವೆ ಚಾಮುಂಡಿಯ ಗಿರಿಯ ।
ಪಿರಿದೆಲ್ಲೆಗಟ್ಟಿಗೋಸ್ಕರ ನೆರೆ ವೈರವ
ಬೆರಸಿದರೀ ಭೂಪರೊಡನೆ ॥ ೧೬

ತರಣಿಯ ಕಿರಣದ ಧಾಳಿಗೆ ಕತ್ತಲೆ
ಯುರವಣೆ ಮರೆವುದೆ ಬಳಿಕಾ ।
ಅರಿನೃಪರನು ಕೊಂದು ಪುರವ ಸೂಳ್ಗೈದಾಗ
ಹರಳ ಬಿತ್ತಿಸಿದರೇನೆಂಬೆ ॥ ೧೭

ಬಳಸಿಹ ರಿಪುನೃಪ ಮನ್ನೆಯರಿವರ
ಗ್ಗಳಿಕೆಗೆ ಕಂಗೆಟ್ಟಾಗ ।
ಇಳೆಯಾಣ್ಮ ತಿರುಮಲರಾಜನ ಮರೆಹೊಕ್ಕು
ಮುಳಿಸ ಬಲಿದರಾತನಿಗೆ ॥ ೧೮

ಬಡನೆ ಮೈಸೂರ ಭೂಪಾಲರು ತನಗೀಗ
ಕಡುಹಿತರೆಂಬುದ ಮರೆದು ।
ಬಿಡದೆ ಕೊಂಡೆಗರಿಂದ ಕೋಪವ ತಾಳಿದ
ಪೊಡವಿಪ ತಿರುಮಲರಾಜ ॥ ೧೯

ಅರಿಪುರದೆಡಬಲ ಗಡಿದುರ್ಗಗಳನೀಗ
ಭರದೆ ಮುತ್ತಿಗೆಯಿಕ್ಕಿ ಸೆಳೆಯೆ ।
ನೆರೆ ಕೀಳ ತಹುದು ಕಟ್ಟೆಯ ಗ್ರಾಮವೆಂದಾ
ಗಿರದಾಳೋಚನೆಗೈದು ॥ ೨೦

ಬಳಿಕ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಗಡಿಯು ಠಾಣೆಯುವಾಗಿ
ನೆಲೆಗೊಂಡಿಹ ಕೆಸರೆಯನು ।
ತಳುವದೆ ಸೆಳೆಯಬೇಕೆಂದು ತಿರುಮಲೇಂದ್ರ
ಬಲವ ಕೂಡಿದನೇನೆಂಬೆ ॥ ೨೧

ಬಿಡದಾಗ ಸಕಲರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಭುಮನ್ನೆಯ
ಪೊಡವಿಪಾಲರಿಗೋಲೆಗಳನು ।
ಕಡು ತವಕದೊಳಟ್ಟಿ ಸಕಲಬಲವ ತ
ನ್ನೆಡೆಗೆ ಬರಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ॥ ೨೨

ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಕಾಲಾಳು ಗಜಗಳೈ
ವತ್ತು ತುರಗ ಸಾವಿರದ ।
ಮೊತ್ತದೆ ಪದಿನಾಡ ರಾಮ ರಾಜೇಂದ್ರ ಸಂ
ಪತ್ತಿನೊಳೈತಂದನಾಗ ॥ ೨೩

ಬಳಿಕಲಿಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ಪಾಯ್ದಳ ಮದ
ವೆಳಸಿದ ಕರಿಗಳೈವತ್ತು ।
ಸಲೆ ಕುದುರೆಗಳ ಮೇಳದೆ ರುದ್ರಗಣ ಭೂಪ
ತಳುಪದೆ ಬಂದನೇನೆಂಬೆ ॥ ೨೪

ಕುದುರೆಗಳೊಂದು ಸಾಸಿರ ಮತ್ತ ದಂತಿಗ
ಳೊದಗೆ ಮೂವತ್ತರೊಗ್ಗಿನಲಿ ।
ಹದಿನಾರು ಸಾವಿರ ಸುಭಟರಿಂ ತಳಕಾಡ
ಚದುರ ನಂಜೇಂದ್ರನೈತಂದ ॥ ೨೫

ತುರಗವೈನೂರು ಕರಿಗಳಿಪ್ಪತ್ತು ಸಂ
ಗರ ಧೀರರೆನಿಪ ಕಾಲಾಳು ।
ಇರದೆಂಟು ಸಾವಿರ ಸಹಿತೈದಿದನಾಗ
ಕೆರೆಯೂರ ತಿಮ್ಮ ನಾಯಕನು ॥ ೨೬

ಕಾಲಾಳು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಗಜವಿಪ್ಪತ್ತು
ಮೇಲಾದ ತುರಗವೈನೂರು ।
ಮೇಳದೆ ತಿರುಮಲೇಶ್ವರನ ಕೂಟಕೆ ಬಂದ
ಸಾಲ ನಾಯಕನ ಬೈರೇಂದ್ರ ॥ ೨೭

ನರಸಿಂಹ ಪುರ ಬೇಲೂರ ದೊರೆಗಳಾಗ
ಹರುಷದೆ ತಳತಂತ್ರ ಗೂಡಿ ।
ತಿರುಮಲ ರಾಜ ಚಕ್ರೇಶನ ಕೂಟಕ್ಕೆ
ಭರದಲಿ ಬಂದರೇನೆಂಬೆ ॥ ೨೮

ನುಗ್ಗೆ ಹಳ್ಳಿಯ ದಾಸನಾಯಕ ಕೆಂಗೇಂದ್ರ
ರೊಗ್ಗಾಗಿ ಬಹು ಬಲಗೂಡಿ ।
ಹಿಗ್ಗುತ್ತೆ ತಿರುಮಲ ರಾಜನ ಕೂಟಕೆ
ಯಗ್ಗಳಿಕೆಯೊಳೈದಿದರು ॥ ೧೯

ಕೋಳಾಲ ಬಳಲಾಪುರ ಬೆಂಗಳೂರ ಭೂ
ಪಾಲರು ಮಾರ್ಬಲ ಸಹಿತ ।
ಮೇಳದೆ ತಿರುಮಲೇಶ್ವರನ ಕೂಟಕೆ ಬಂ
ದಾಳಾಪವನೇನನೆಂಬೆ ॥ ೨೦

ಸುತ್ತಣ ಪ್ರಭುಗಳು ಸಕಲ ಬಲವ ಕೂಡಿ
ವೊತ್ತವೊತ್ತದಲೈತಂದು ।
ಮತ್ತಾಗ ತಿರುಮಲೇಶ್ವರನ ಕಾಣಿಸಿ ಕೊಂ
ಡರ್ತಿಯನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೨೧

ತಿಮ್ಮಪ್ಪ ರಾಜ ಪ್ರಧಾನಪ್ಪಿ ಶಟ್ಟಗ
ಳಿಮ್ಮಡಿ ಜಕ್ಕ ಮನ್ನೆಯನು ।
ಪುಮ್ಮಾನಿ ಪಾಮಿ ನಾಯಕ ಗುಂಡಿ ನಾಯಕರ್
ಹಮ್ಮಿನಿಂದೈತಂದರಾಗ ॥ ೨೨

ತೇಜಿಯ ಸಾಲೋ ಶರಧಿಯ ತೆರೆಗಳ
ರಾಜಿಯೊ ಮದದಂತಿಗಳ ।
ಪಾಜೊ ಕಾಳ್ಮೇಘದೊಬ್ಬುಳಿಯೆನೆ ತಿರುಮಲ
ರಾಜನೈತಂದನುಬ್ಬಿನಲಿ ॥ ೨೩

ನೆರೆದಿಹ ದೊರೆಗಳ ನೆರವಿ ನೋಡುತ ತಾನು
ವುರುತರ ಸಂತೋಷದಿಂದ ।
ಪರಿ ಪರಿ ಮರಿಯಾದೆಯಿಂದ ಮನ್ನಣೆಗೈಯೆ
ಸರಿ ಮಂಡಲಿಕರಿಗೆಲ್ಲ ॥ ೨೪

ಕುದುರೆಗಳೇಳೆಂಟು ಸಾವಿರ ಹೆಚ್ಚಿನ
ಮದ ಸಾಮಜಗಳಿನ್ನೂರು ।
ಒದವಿದ ಬಲ ಲಕ್ಷ ಸಹ ತಿರುಮಲ ರಾಜ
ಕದನಕ್ಕೈದಿದನೇನೆಂಬೆ । ೩೫

ನೆಗಹಿದ ಸಾಲ ಸಬಳ ಝಳಪಿಪ ಖಡ್ಗ
ಮಿಗೆ ನಾನಾಯುಧ ಪಿಡಿದ ।
ಅಗಣಿತ ಬಲ ಸಹ ತಿರುಮಲ ರಾಜೇಂದ್ರ
ನಗುತ ದಂಡೆತ್ತಿ ನಡೆದನು ॥ ೩೬

ಬಿರುದಿನ ಡಾಳು ಡಮಾಮಿ ಮಕರ ಟೆಕ್ಕೆ
ಯುರುತರ ರಾಜ ಚಿಹ್ನಗಳ ।
ಪರಿಯ ತೋರುತ ತಿರುಮಲ ರಾಜೇಂದ್ರನಂ
ದಿರದೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ನಡೆದನು ॥ ೩೭

ಕೊಂಬು ಕಹಳೆ ರಾಯ ಭೇರಿ ತಂಬಟೆ ಹರೆ
ಚಂಬಕ ಮವುರಿ ತುತ್ತೂರಿ ।
ಮುಂಬರಿದೆಸೆವ ನಾನಾ ವಾದ್ಯಗಳಾ
ಡಂಬರದೊಳಗೈತಂದ ॥ ೩೮

ಬಿರುದಿನ ಕಂಡೆಯ ರಾಯ ಗಜಾಂಕುಶ
ವುರುತರ ಗಂಗನ ಗೋಲು ।
ಮೆರೆವ ಮುತ್ತಿನ ಚಂಡು ವರ ಪಚ್ಚೆಯಲಸು
ಕರಿಯೆಂಬ ಗಜಗಳೈದಿದುವು ॥ ೩೯

ಮೀಸರ ಗಂಡ ಬೊಯಲ ಪೋತರಾಜ ಕ
ಟ್ಟಾಸುರ ಮದನ ಗೋಪಾಲ ।
ಕೇಸುರಿ ಗಣ್ಣಳ ನರಸಿಂಹನೆನಿಸುವ
ಭಾಸುರ ಗಜಗಳೈದಿದುವು ॥ ೪೦

ತಿರುಮಲರಾಯ ತೇಜೆಯ ಬೊಕ್ಕಣಿಗನು
ಪುರುತರ ಹನುಮ ಹಾವೇರಿ ।
ನೆರೆ ಝುಣಕರ ಜಗ ಜಟ್ಟಿಯೆಂದೆನಿಸುವ
ಕರಿಗಳೈದಿದುವೊಗ್ಗಿನಲಿ ॥ ೪೧

ತಿರು ವೇಂಕಟನಾಥ ಮೊರಸರ ಗಂಡನು
ಪರಬಲ ದುಂಪ ದೂಳೀ ।
ಕರಿಗಳರಸ ಕಸ್ತೂರಿರಂಗ ಮೊದಲಾದ
ಬಿರುದಿನಾನೆಗಳೈದಿದುವು ॥ ೪೨

ಕಟ್ಟದ ಕೊಂಬು ಗತ್ತಿಯ ಸುಂಡಿಲೊಳಗಳ
ವಟ್ಟಹ ಬೀಸುಗಂಡೆಯದ ।
ಕಟ್ಟರಕದ ಚಿತ್ರ ಪಟಗಳಿಂ ರಾಯನ
ಪಟ್ಟದಾನೆಗಳೈದಿದುವು ॥ ೪೩

ಹರಿಗಳ ಮೊತ್ತ ನಾಗಂಗಳ ಸಂದಣಿ
ಬಿರುದಿನ ಪುಂಡರೀಕಗಳ ।
ನೆರವಿಯೊಡನೆ ಬಳಿ ಕಾಂತಾರ ಕೆಸರೆಯ
ಪುರವ ಮುತ್ತಿದರೇನೆಂಬೆ ॥ ೪೪

ಸುರ ಗಿರಿಯನು ಮುತ್ತಿದ ಮಿಂಚು ಬುಳುವಿನ
ಸಿರಿಯೊಲು ಬಳಸಿ ಕೊಂಡೊಡನೆ ।
ಪಿರಿದಾದ ಮುಳುವೇಲಿ ತಳಿ ಮೋರುವೆಯಿಂದ
ಪುರವ ಬಾಧಿಸಿದರುಬ್ಬಿನಲಿ ॥ ೪೫

ಮತ್ತಾಗಲುಮ್ಮತ್ತೂರ ಮೂಗೂರ ಭೂ
ಪೋತ್ತಮರೆನಿಪ ಮನ್ನೆಯರು ।
ಮೊತ್ತದ ಬಲ ಸಹ ಕೆರೆ ಹಟ್ಟಿಯ ನೆರೆ
ಮುತ್ತಿ ಮುಸುಕಿದರಾ ಕ್ಷಣದೆ ॥ ೪೬

ಕರಿವಿಂಡುಗಳು ಸಿಂಹದ ಹೊಲದಲಿ ಬಂದು
ನೆರೆ ಮೇವ ಕೊಂಡು ಜೀವಿಪ್ಪವೆ ।
ಧರೆಯೊಳು ಮೈಸೂರವರ ಕೂಡೆ ವೈರವ
ಬೆರಸಿದವರು ಹುರುಳಹರೆ ॥ ೪೭

ಗರುಡನರವಟ್ಟಿಗೆಯೊಳು ತೃಷೆಯಿಂದ
ಲೆರಗಿದ ಫಣಿಗಳುಂದಿರವೆಂತೆ ।
ಧುರಧೀರ ಮೈಸೂರ ರಾಜೇಂದ್ರ ದೊರೆಯೊಳು
ಮೆರೆವುದೆ ಇವರ ಪ್ರತಾಪ ॥ ೪೮

ಬಿಡದಾಗ ಗಡಿಯ ದುರ್ಗಗಳ ಮುತ್ತಿದ ಪಗೆ
ವಡೆಯ ಸನ್ನಾಹವ ಕೇಳಿ ।
ಕಡುಗಲಿ ಬೆಟ್ಟದ ಚಾಮೇಂದ್ರ ಕೋಪದೆ
ನುಡಿದನಗ್ರಜನೊಳಿಂತೆಂದು ॥ ೪೯

ಹಿತವರೆಂಬುದನರಿಯದೆ ನಮ್ಮ ಮೇ
ಲತಿಖತಿ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡೆಗರ ।
ವಿತಥವಾಕ್ಯವ ಕೇಳಿ ತಿರುಮಲರಾಜ ದು
ರ್ಮತಿಯಾದನೆಂದನಾ ಭೂಪ ॥ ೫೦

ತನಗೆ ಮಲೆತ ನರಸಿಂಹಪುರ ಬೇಲೂರ
ಜನಪತಿಗಳ ಮುರಿದವರಿಂ ।
ವಿನಮಿತನನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟುದ ಮರೆದೀತ
ಮುನಿದನೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲೀಗ ॥ ೫೧

ಸುತ್ತಣ ಪ್ರಭುಗಳ ಬಲವ ಮುರಿದು ತನ
ಗೆತ್ತಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ಕಪ್ಪಗಳ ।
ಮತ್ತವರನು ಪಾದಾಕ್ರಾಂತರ ಮಾಡಿ
ದುತ್ತಮ ಹಿತವ ಮರೆದನೆ ॥ ೫೨

ಇನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಲ್ಲವೆನುತ ಕೋ
ಪೋನ್ನತನಾಗಿ ಮನದಲ್ಲಿ ।
ಮನ್ನೆಯ ಬೆಟ್ಟದ ಚಾಮೇಂದ್ರ ಬಲ ಗೂಡಿ
ಸನ್ನದ್ಧನಾದನಾಹವಕೆ ॥ ೫೩

ಬಳಿಕಗ್ರಜನ ಪುರ ರಕ್ಷೆಗಿಂಬಿಟ್ಟಾಗ
ತಳತಂತ್ರವ ಕೂಡಿ ಕೊಂಡು ।
ಘಳಿಲನೆ ಕೋಟೆಯ ನೃಪನ ಸಂಧಿಸಿ ನೇಮ
ದಳೆದು ಶೀಘ್ರದೆ ತಿರುಗಿದನು ॥ ೫೪

ಗರಳ ಪುರದ ನದಿಯನು ದಾಂಟಿ ಬಲ ಸಹ
ನೆರೆ ಯರ್ಧ ರಾತ್ರೆಯೊಳಾಗ ।
ಕೆರೆ ಹಟ್ಟಿಯ ಮುತ್ತಿದರಿ ತಂತ್ರವ
ತರಿದೊಟ್ಟಿದನೇನನೆಂಬೆ ॥ ೫೫

ಅಲ್ಲಿ ಸಾವಿರ ಕೋಳ ಹಿಡಿದು ವೈರಿಗಳನು
ಚೆಲ್ಲ ಬಡಿದು ದೆಸೆಗಟ್ಟಿ ।
ನಿಲ್ಲದೈತಂದು ಸತ್ಯಾಗಾಲದ ಪಾಳ್ಯ
ವೆಲ್ಲವ ಸೂರೆ ಯಾಡಿದನು ॥ ೫೬

ಸೆರೆ ತುರು ಸಹಿತ ಸೋಸಲೆಯ ಕಡುವ ದಾಟಿ
ಪಿರಿದು ಮಾರ್ಬಲ ಗೂಡಿ ಬಂದು ।
ಕಿರವಂಗೂರು ಪಾಳೆಯವನಿರಿದು ಬೇಗ
ಮೊರೆ ಯಿಡಿಸಿದ ವೈರಿ ಭಟರ ॥ ೫೭

ಬಡನೆ ಮೈಸೂರಿಗೈತಂದಾಗಲಗ್ರಜ
ನಡಿಗೆರಗಲು ಸಂತಸದೆ ।
ಬಿಡದಾಗಲನುಜನ ಬಿಗಿ ಯಪ್ಪಿ ಸಂತಸ
ಗಡಲೊಳ ಗೋಲಾಡಿದನು ॥ ೫೮

ಮೂರು ದಿವಸದೊಳಗಿನಿತು ಕಾರ್ಯವ ಮಾಡಿ
ವೀರನಾದನು ಜಯಾಂಗನೆಗೆ ।
ನೀರಾಗ್ರಗಣ್ಯ ತನ್ನನುಜನೆಂದವನಿಪ
ಮೀರಿದ ಹರುಷದೊಳಸೆದ ॥ ೫೯

ಬಳಿಕಲೀವಾರ್ತೆ ರಾಯಗೆ ಮುಟ್ಟೆ ಕೋಪವ
ತಳೆದಾಗ ಕೆಸರೆಯ ಪುರವ ।
ಘಳಿಲನೆ ಲಗ್ಗೆಗೆ ಬಿಡಲಾ ಪುರದವ
ರಳಿಯು ಕೆಡಹಿದರೇನೆಂಬೆ ॥ ೬೦

ಲಗ್ಗೆಯೊಳಗೆ ನೊಂದು ರಿಪು ಭೂಪರ ಸೇನೆ
ಯೊಗ್ಗೊಡೆದೋಡಿ ಹಿಂಸೆಲೆಗೆ ।
ಹಿಗ್ಗುದೆಗೆದು ದೂರ ಚೌದಿಕ್ಕಿನೊಳಾಗ
ಬೊಗ್ಗನೆ ಪಾಳ್ಯವಿಳಿದರು ॥ ೬೧

ಬಂದು ದಿನದೆ ಜಕ್ಕ ಮನ್ನೆಯ ಬಲ ಗೂಡಿ
ಬಂದಾಗ ಹಂಚೆಯದೊಳಗೆ ।
ನಿಂದಾಗ ಸೂರೆ ಗೈಸುತಲಿರೆ ಬಲ ಬೇಹು
ಸಂದುದು ನೃಪನಿಗಾ ಕ್ಷಣದೆ ॥ ೬೨

ಬಳಿಕ ರಾಜೇಂದ್ರನಿಗೊಂದು ಬಲವ ಮಾಡಿ
ಕಳುಹಿ ವೈರಿಗಳ ಘಾಳೆಯಕೆ ।
ತಳುವದೆ ಬೆಟ್ಟದ ಚಾಮೇಂದ್ರ ಬಲ ಸಹ
ದಳ ದುಳಿಸಿದನು ಹಂಚೆಯಕೆ ॥ ೬೩

ಸೂರೆಗೆ ತಳತಂತ್ರ ಗೂಡಿ ಯಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು
ಮೀರಿದ ಜಕ್ಕ ಮನ್ನೆಯನ ।
ಮೇರೆ ಯಿಲ್ಲದ ಬಲ ವಾರಿಧಿಯನು ಮೋದಿ
ದಾರುಭಟೆಯನೇ ಪೇಳ್ವ ॥ ೬೪

ಇಡುವ ಪೆಟ್ಟಲು ಕೂಡಬ್ಬರಿಸುವ ಬಾಣ
ಜಡಿವ ಖಂಡೆಯ ಹರಿಗೆಗಳ ।
ಕಡು ಗಲಿ ಭಟರು ಭೋ ಯೆಂದಾರ್ದು ರಿಪುಗಳ
ತುಡುಕಿದರೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೬೫

ಕಡಿಯಿರಿ ಮೈಸೂರ ಕಳ್ಳೇರುಗಾರರ
ಪಡೆಯನೆನುತ ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ।
ಪೊಡವಿಪ ಜಕ್ಕ ಮನ್ನೆಯನು ಪಾರ್ಬಲ ಗೂಡಿ
ಯೊಡನೆ ಬಂದಿದಿರಾಗಲಾಗ ॥ ೬೬

ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಮೈಸೂರ ಬೆಟ್ಟದ ಚಾಮನ
ಪಟ್ಟದಾನೆಗಳ ಕೈ ಗುಣವ ।
ನಿಟ್ಟಿಸಿ ನೀವೆಂದು ಮೆಟ್ಟಿ ಮುಂದಲೆಗಳ
ಕುಟ್ಟಿದರರಿ ಶಿರಗಳನು ॥ ೬೭

ಇರಿದರು ತರಿದರು ಕೊರೆದರು ಮೂಗನು
ಜರಿ ಟೋಪಿ ಜೋಡು ದಗಲೆಯ ।
ಪರಿ ಪಟ್ಟ ಮಾಡಿ ರಾವುತರ ಮೆಯ್ಯಲಿ ಬಲು
ಸುರಗಿಗಳನು ಸೆಕ್ಕಿದರು ॥ ೬೮

ನೇಜೆಯದಿರಿತಕೆ ಚಿಗಿದು ಕುದುರೆಯಿಂದ
ಮಾಜದೆ ಬೀಳ್ವ ರಾವುತರ ।
ವಾಜಿಯ ಪಿಡಿದು ಮೂಗರಿದವರನು ಯಮ
ರಾಜನಾಲಯಕಟ್ಟಿದರು ॥ ೬೯

ಬೆಟ್ಟದ ಚೌಡಿಗೆ ಗಡಿಯ ಭೈರವನಿಗೆ
ಕೊಟ್ಟೆವು ನರ ಬಲಿಯೆನುತ ।
ಕುಟ್ಟಿ ಕೆಡಹಿ ಕಾಲಾಳ್ಗಳನುರೆ ಬೆ
ನ್ನಟ್ಟಿ ತಿವಿದರುರವಣಿಸಿ ॥ ೭೦

ತುಡುಕುತ ಜಕ್ಕ ಮಸ್ನೆಯುನ ಮುಂದಲೆಯನು
ಪಿಡಿದು ಕೆಡಹಿ ಸಿರ ಮರಿದು ।
ಬಿಡದೆ ಸಾವಿರ ಕೋಳ ಹಿಡಿದಾ ಬಲವ ಮು
ತ್ತೊಡನೆ ಕೂಡಿದರು ಪಾಳೆಯವ ॥ ೧೯

ಹುಲ್ಲ ಹೇರುವೊಡೆ ಬಂದಿರುವ ಕವಾಡದ
ಝುಲ್ಲಿಯ ಕೊಂಬಿನೆತ್ತುಗಳ ।
ನಿಲ್ಲದೆ ತಿರುಹಿ ಕೊಂಡವರ ಮಾರ್ಬಲವನು
ಚಲ್ಲ ಬಡಿದರೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೨೦

ಬೊಬ್ಬೆ ಯಾರ್ಭಟೆ ಬಾಣ ಬಿಡುವ ಕೋವಿಯೊ
ಳುಬ್ಬಿ ತೀವಿದ ಬಲು ಧೂಮ ।
ಉಬ್ಬಲಾಗಸಕಾಗ ಕೆಸರೆಯ ಮುತ್ತಿದ
ಹೆಬ್ಬಲವನು ತುಡುಕಿದರು ॥ ೨೧

ಬಾಣದ ಹೊಗೆಯಲಿ ರಿಪುಗಳ ತೂಳಿಸಿ ಕೊಂ
ಡೇಣಾಂಕ ವಂಶ ಸಂಭವನು ।
ಕ್ಷೋಣೀಪ ಬೆಟ್ಟದ ಚಾಮೇಂದ್ರನೊಳ ಹೊಕ್ಕು
ಮಾಣದಿರಿದ ರಿಪು ಬಲವ ॥ ೨೨

ದಳವನೆರಡು ಫೌಜು ಮಾಡಿ ಯಗ್ರಜ ಗೂಡಿ
ತುಳಿಲಾಳುಗಳ ಬೊಬ್ಬೆಯಲಿ ।
ಚಲದಂಕ ಬೆಟ್ಟದ ಚಾಮೇಂದ್ರ ಮುತ್ತಿದ
ಬಲ ಜಲಧಿಯ ಕಲಕಿದನು ॥ ೨೩

ಎಡೆ ಬಿಡದಿಡುವ ತುಪಾಕಿಯ ಗುಂಡಿನ
ಕಡುಹಿಂದ ನಡುವ ಬಾಣಗಳ ।
ಗಡಣದಬ್ಬರದಿಂದ ಕೂಡಿದ ರಿಪು ಬಲ
ಕಡಿ ಖಂಡ ವಡೆದುದೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೨೪

ಇರಿವ ಬಲ್ಲೆಹದಿಂದ ತರಿವ ಖಂಡೆಯ ಮೊಗ
ಕೊರೆವ ಕರದ ಚೂರಿಯಿಂದ ।
ತಿರು ಮಲ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಬಲ ನೊಂದಾಗ
ಮುರಿದೋಡಲುಜ್ಜುಗಿಸಿದುದು ॥ ೭೭

ಕುದುರೆಗಳರಿದು ರಾವುತರ ಮುಂ ದಲೆಗಳ
ನೊದಗಿ ಪಿಡಿದು ಬೀಳ ಗೆಡಹಿ ।
ಮದ ದಂತಿಗಳ ಸೊಂಡಿಲ ಹೊಯ್ದು ಸು ಭಟರ
ಸದೆದರೇ ವೇಳ್ವನದ್ಭುತವ ॥ ೭೮

ತಳುವದೆ ಬೆಟ್ಟದ ಚಾಮೇಂದ್ರ ಸಾಕಿದ
ಹಳೆಯ ಪೈಕದ ನಾಯಕರು ।
ಬಳ ಹೊಕ್ಕು ವೈರಿ ಮಾರ್ಬಲವನು ಸದೆದಾಗ
ಕಳ ಕೂಳವನು ಮಾಡಿದರು ॥ ೭೯

ಕರದ ಖಂಡೆಯದಿಂದ ರಿಪುಗಳ ಶಿರವನು
ತರಿದು ನೇಜಯದಿಂದಲಿರಿದು ।
ತುರಗಗಳನು ಬೀಳ ಗೆಡಹಿ ಬೆಟ್ಟದ ಚಾಮ
ದುರ ಗಲಿ ಮೆರೆದ ಸಾಹಸವ ॥ ೮೦

ಆನೆಯನರೆಯಟ್ಟಿ ದೊರೆ ದೊರೆಗಳ ಪೌಜಿ
ನಾನಿಕೆಯನು ಕಾದಗಲಿಸಿ ।
ಭೂ ನಾಥ ಬೆಟ್ಟದ ಚಾಮೇಂದ್ರ ಬಹು ದು
ಮ್ಮಾನವಿತ್ತನು ರಿಪುಗಳಿಗೆ ॥ ೮೧

ಕಾಲಾಳು ಪವುಜು ಮುರಿದು ವಾರುವಗಳ
ಸಾಲೊಳು ಮರೆ ಗೊಂಡುವಾಗ ।
ಮೇಲೆ ತುರಂಗ ಪದಾತಿ ಭೀತಿಯೊಳು ಕಂ
ಡಾಲ ಮೋಹರವ ಸೇರಿದುವು ॥ ೮೨

ದುರಗಲಿ ಬೆಟ್ಟದ ಚಾಮೇಂದ್ರನುರುಬೆಗೆ
ಕರಿ ವಿಂಡು ತುರಗ ಕಾಲಾಳು ।
ಮುರಿದೋಡಿದುದು ದೆಸೆ ದೆಸೆಗಾ ಬಲಕ್ಕೆ ಬಂ
ದುರು ಭಂಗವೆನೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೮೩

ಸಿಡಿದುವು ತಲೆ ಕೊರಳ್ಖಂಡಿಸಿ ಯುರದೆಲು
ಪುಡಿಯಾಗಿ ತೊಡೆಗಳು ಮುರಿದು ।
ಬಿಡದೆ ಕೈ ಕಾಲು ಮುಂಡಿಸಿ ರಿಪುಬಲ ನೆರೆ
ಮಡಿದುದು ರಣ ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ ॥ ೮೪

ಬಿರುದನೀಡಾಡಿದವರು ಬಾಯೊಳಗಂದು
ಬೆರಳಿಟ್ಟು ಸಲಹೆಂದೆನುತ ।
ಕರವ ಮುಗಿದು ವಲ್ಮೀಕವೇರಿದ ರಿಪು
ಪರಿವಾರವೆಸೆದುದಾ ಕ್ಷಣಕೆ ॥ ೮೫

ಸಲೆ ಬ್ರಹ್ಮ ಪುರ ಪರಿಯಂತ ಕೂಡಿದ ರಿಪು
ತಳತಂತ್ರವ ಮುರಿದಿರಿದು ।
ತಲೆಗಳ ಹೊಯ್ದು ನಾಲ್ಕೆಂಟು ಸಾವಿರವನು
ಹೊಳೆಯ ಕೂಡಿದನುಳಿದವರ ॥ ೮೬

ಪಟ್ಟದ ಮದ ಕರಿ ವಾರುವಗಳ ಪಿಡಿ
ದಟ್ಟಿ ವೈರಿಗಳ ಮಾರ್ಬಲವ ।
ತೊಟ್ಟನೆ ಧರ್ಮ ಗಾಳಿಯ ಹಿಡಿಸಿದನಾ
ಬೆಟ್ಟದ ಚಾಮ ಭೂ ಪಾಲ ॥ ೮೭

ದೊರೆ ರಾಯ ಬೆಟ್ಟದ ಚಾಮೇಂದ್ರನ ಕೂಡೆ
ದುರವನೆಸಗಲಮ್ಮೆನೆನುತ ।
ಪಿರಿಯ ಪಟ್ಟಣದೀಶ ರುದ್ರಗಣಾಖ್ಯನು
ಸರಿದನು ರಣ ಭೀತಿಯಲಿ ॥ ೮೮

ಮೇಲನರಿಯದೆ ಬೆಟ್ಟದ ಚಾಮೇಂದ್ರ ಭೂ
ಪಾಲನ ಕೆಣಕಿ ದುಷ್ಕೀರ್ತಿ ।
ಬಾಲೆಗೆ ಪತಿ ಯಾದೆನೆಂದಾಗ ಪದಿನಾಡ
ಭೂಲೋಲ ಸರಿದ ಚಿಂತೆಯಲಿ ॥ ೮೯

ಎಂದೆಂದಿಗೀ ಕಡೆಯಲಿ ಸುಳಿದರೆ ತಮ್ಮ
ತಂದೆಯ ಪದದಾಣೆ ಯೆನುತ ।
ಮುಂದುಗೆಟ್ಟೋಡನಾಗ ತಳಕಾಡ ನಂಜೇಂದ್ರ
ಬಂದು ಹೊಕ್ಕನು ತನ್ನ ಪುರವ ॥ ೯೦

ಕೆರೆಯೂರ ತಿಮ್ಮನಾಯಕ ನುಗ್ಗೆ ಹಳ್ಳಿಯ
ಹರಿದಾಸ ನರಸಿಂಹ ಪುರದ ।
ದೊರೆ ಬೇಲೂರ ಮನ್ನೆಯರಾಗ ಮನನೊಂದು
ಸರಿದರು ನಿಜ ಪುರಿಗಳಿಗೆ ॥ ೯೧

ಬಳಲಾಪುರ ಬೆಂಗಳೂರು ಕೋಳಾಲ
ದಿಳೆಯಾಣ್ಮರುರೆ ಕಂಗೆಟ್ಟು ।
ತಳತಂತ್ರವ ನೀಗಿ ತಮ್ಮಯ ಪುರಗಳ್ಗೆ
ತಳುವದೆ ಸರಿದರೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೯೨

ಸುತ್ತಣ ಪ್ರಭು ಮನ್ನೆಯರೆಲ್ಲರು ನಿಜ
ಪತ್ತಿಗಳನು ನೀಗಿ ನೊಂದು ।
ಮತ್ತಾಗ ಸಿಂದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೆ ಸರಿದ ವಿ
ಪತ್ತ ನಾನೇನ ಬಣ್ಣಿಪೆನು ॥ ೯೩

ಹರಿಭಕ್ತನ ಕೂಡೆ ಬರಿದೆ ವೈರವ ತಾಳ್ದು
ತಿರುಮಲ ರಾಜನ ಬಿಟ್ಟು ।
ಸಿರಿ ವಧು ಜಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬೆಟ್ಟದ ಚಾಮನ
ನರೆ ಹರುಷದಲಿ ಸೇರಿದಳು ॥ ೯೪

ಧರೆಯನಾಳುವೊಡೆ ಪರಾಕ್ರಮ ಸಾಲದೆ
ತಿರುಮಲ ರಾಜ ಚಕ್ರೇಶ ।
ಸರಿದನು ಪದಿನಾಡ ಹೊಳೆಯ ಮೂಲಿಂಗಿಗೆ
ವರ ಪುತ್ರ ಮಿತ್ರರು ಸಹಿತ ॥ ೯೫

ಮುರಿದು ಸುತ್ತಣ ಪ್ರಭುಗಳ ರಾಜ್ಯವನಾಗ
ಬರೆ ಸೆಳದಗ್ರಜಾತನಿಗೆ ।
ಹರುಷದೆ ಪಟ್ಟಣ ಸಹಿತಿತ್ತು ಬೆಟ್ಟದ
ಧುರ ಧೀರ ಚಾಮೇಂದ್ರ ಮೆರೆದ ॥ ೯೬

ಭೀಮನ ಬಲದಿಂದ ಧರ್ಮ ನಂದನನುರೆ
ಭೂಮಿಗಟ್ಟೆರೆಯನಾದಂತೆ ।
ಆ ಮಹಾ ಬೆಟ್ಟದ ಚಾಮೇಂದ್ರನಿಂದ ನಿ
ಸ್ಸೀಮನಾದನು ರಾಜ ನೃಪತಿ ॥ ೯೭

ಬೆಟ್ಟದ ಚಾಮೇಂದ್ರನೆನೆ ರಿಪು ಭೂಪರ
ಪಟ್ಟದಂಗನೆಯರ ಗರ್ಭ ।
ತೊಟ್ಟುಳುಕಿಗೆ ಬಂದು ಕರಗುವುವಾತನ
ದಿಟ್ಟತನವನದೇ ಪೇಳ್ವೆ ॥ ೯೮

ಹುಟ್ಟಿದ ದಿನದಿಂವಾ ಬೆನ್ನ ಮೆಚ್ಚವ
ಕೊಟ್ಟುದಿಲ್ಲಾರ್ಗೆಯು ಭೂಪ ।
ಬೆಟ್ಟದ ಚಾಮನ ವೀರ ರಸದ ಬಲು
ಗಟ್ಟಿಯನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೯೯

ನಲಿದಳು ಭೂದೇವಿ ಯಜನ ಯಾಜನಗಳು
ಸಲೆ ಪೆರ್ಚಿಯುವವನಿಂದ ।
ಮಳೆ ಬೆಳೆಯಲಿ ಸಂತುಷ್ಟಿ ವಡೆದು ಜನ
ತಳಗಿದುದತಿ ಹರುಷದಲಿ ॥ ೧೦೦

ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಕೆರೆ ಕಟ್ಟೆ ಯಾರಾಮಂಗ
ಳುಲ್ಲಾಸಗಳನ್ನ ಸತ್ರ ।
ಬಲ್ಲಿದ ಬೆಟ್ಟದ ಚಾಮೇಂದ್ರನಿಂದುರೆ
ಪಲ್ಲೈಸಿದುದ ನೇವೇಳ್ವ ॥ ೧೦೧

ಎಂದು ಚಾಮುಂಡಿಯ ಪಾದ ಪದ್ಮಗಳನ್ನು
ವಂದಿಸಿ ತ್ರಿ ಕಾಲದೊಳಗೆ ।
ಸುಂದರ ನಾಮದ ಷ್ಟೋತ್ತರ ಶತ ಪೂಜೆ
ಚೆಂದವೆನಲು ಮಾಡುವನು ॥ ೧೦೨

ಕೂಳ ಕಾಣದ ದೇವತಾ ಜಾಲವಾ ಮಹಿ
ಪಾಲ ಬೆಟ್ಟದ ಚಾಮನಿಂದ ।
ಮೇಲೆ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ ನೈವೇದ್ಯಗಳಿಂ ಮಿಗೆ
ತಾಳಿದುವತಿ ಹರುಷವನು ॥ ೧೦೩

ಪುರ ದುರ್ಗ ವಗ್ರ ಹಾರಗಳು ರಾಜಿಸುವ ಭೂ
ಸುರ ವರ್ಗ ಬಂಧು ವರ್ಗಗಳು ।
ಸಿರಿಯೊಳೋಲಾಡಿ ಬೆಟ್ಟದ ಚಾಮೇಂದ್ರನ
ಪರಸಿದುವತಿ ಮುದದಿಂದ ॥ ೧೦೪

ಇಂತಪ್ಪ ಬಹು ಧರ್ಮ ಶೌರ್ಯದೇಳ್ಗಯಲಿ ಭೂ
ಕಾಂತ ಬೆಟ್ಟದ ಚಾಮೇಂದ್ರ ।
ಸಂತತ ಜಯದಿಂದ ಪೃಥ್ವಿಯನಾಳ್ದನೆಂ
ಬಂತಾಗ ಸನಿ ಸಂಬಂಧಿ ॥ ೧೦೫

೨ ನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

೪ ನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಕಂಠೀರವ ನರಸರಾಜ ಜನನ ವರ್ಣನೆ.

ಸೂಚನೆ ॥ ನರರಕ್ಕಸರ ಸಂಹರಿಸಲು ನರಸಿಂಹ
ನರನಾಥನಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿದನು ॥

ಹರಿವಾಹನನ ತಾಯನುಜನ ವೈರಿಯು
ನಿರದೆ ತುತ್ತಾಗಿ ನುಂಗಿದನ ।
ಹಿರಿಯಣ್ಣನಿಂದ ಪಥವ ಪಡೆದನ ಸುತ
ನರಸ ಸಲಹು ತ್ರಿಜಗವ ॥ ೧

ಬಳಿಕ ಬೆಟ್ಟದ ಚಾಮೇಂದ್ರ ಸಮಸ್ತ ಭೂ
ತಳವನಗ್ರಜ ಸಹ ನಲಿದು ।
ವಿಲಸಿತ ಧರ್ಮ ಮಾರ್ಗದಲಿ ಪಾಲಿಸುತಾಗ
ಬಲು ಹರುಷದೊಳೊಪ್ಪಿದನು ॥ ೨

ಬಹು ರಾಜ್ಯವ ತನ್ನ ವಶಮಾಡಿ ಭಕ್ತಿ ಸ
ನ್ನಿಹಿತನಾಗಿಯೆ ರಾಜಿಸುವ ।
ಸಹ ಜಾತನ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ ಮನ್ನಿಸಿ ನೆರೆ
ಮಹಿಪ ರಾಜೇಂದ್ರನೊಪ್ಪಿದನು ॥ ೩

ಹರಿಭಕ್ತಿಯಲಿ ಪ್ರಹ್ಲಾದನೆನಿಸಿ ನೆರೆ
ಹರಿಧ್ಯಾನದಲಿ ಬಲಿಯೆನಿಸಿ ।
ಹರಿಪೂಜೆಯಲಿ ರುಕ್ಮಾಂಗದನೆನಿಸಿ ಭೂ
ವರ ಬೆಟ್ಟದ ಚಾಮನಿರುವ ॥ ೪

ರಾಮ ಕವಚ ಕೃಷ್ಣ ಸ್ತವ ನರಸಿಂಹ
ಸ್ವಾಮಿ ದಿವ್ಯ ನಾಮಗಳ ।
ನೇಮದೊಳಗೆ ಜಪಿಸುವನಾ ಬೆಟ್ಟದ
ಚಾಮೇಂದ್ರನೊಲಿದು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೫

ದಿನಚರಿ ಮೂರು ಸಹಸ್ರ ನಾಮದ ಮಂತ್ರ
ದನುವಲಿ ಶ್ರೀ ನರಹರಿಯ ।
ಮನ ನಲಿದರ್ಚಿಸಿದಲ್ಲದನ್ನವ ಕೊಳ್ಳ
ಜನಪ ಬೆಟ್ಟದ ಚಾಮೇಂದ್ರ ॥ ೬

ಅದರಿಂದ ಶ್ರೀ ನರಹರಿಯಾ ಭೂಪನ
ಹೃದಯಾಬ್ಜ ಪೀಠದೆ ನೆಲಸಿ ।
ಕದನದೊಳಗೆ ಜಯವೀವ ಬೆಟ್ಟದ ಚಾಮ-
ಗಿದಿರಹ ರಿಪು ನೃಪರುಂಟೆ ॥ ೭

ಹರಿದಿನದಲಿ ಹರಿಮಂತ್ರದೆ ಹರಿಪೂಜೆ
ಹರಿನಾಮ ಕೀರ್ತನೆಯಿಂದ ।
ಹರುಷದೆ ಜಾಗರವಿದ್ದು ರುಕ್ಮಾಂಗದ
ಧರಣೀಶನಂತೆ ರಾಜಿಪನು ॥ ೮

ಅಂಬರೀಷನವೊಲು ದ್ವಾದಶಿ ದ್ವಿಜನಿಕು
ರುಂಬಕ್ಕೆ ಯನ್ನ ದಾನಗಳ ।
ಸಂಭ್ರಮದಲಿ ಮಾಡಿ ಪಾರಣೆ ಗೆಯ್ವನಾ
ಕುಂಭಿನೀಪತಿ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೯

ಇಂತೊಪ್ಪುತ ಬೆಟ್ಟದ ಚಾಮ ಧರಣೀ
ಕಾಂತನು ಹರಿಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ।
ಸಂತತ ಪೃಥ್ವೀ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನೋ
ರಂತೆ ಪಾಲಿಸುತಿರುತಿರಲು ॥ ೧೦

ಕಲಿ ಯುಗ ಮಹಿಮೆಯೊಳಗೆ ನರ ರಕ್ಕಸ
ರುಲಿದು ಧರ್ಮಾರ್ಗವ ಬಲಿದು ।
ಸುಲಲಿತ ದೇವ ಭೂ ದೇವರ ಭಾಧಿಸಿ
ನೆಲಸಿದರವನಿಯೊಳಾಗ ॥ ೧೧

ಯಜನ ಯಾಜನಗಳನಳಿದು ಭೂಮಿಯೊಳಿಹ
ಸು ಜನರುಗಳ ಹಿಂಡಿ ಹಿಳಿದು ।
ಗಜ ಬಜವನು ಮಾಡಿ ಬಳಿಕಲಧರ್ಮವ
ನಿಜವಾಗಿ ಬಲಿದರೇನೆಂಬೆ ॥ ೧೨

ಗೋವುಗಳನು ಸದೆ ಬಡಿದು ಧರೆಯೊಳಿಹ
ದೇವತಾ ಶಿಲೆಗಳನೊಡೆದು ।
ಪಾವನ ಸಾಧ್ವಿಯರನು ಭಂಗಕೆ ತಂದು
ಹಾವಳಿಯನು ಮಾಡಿದರು ॥ ೧೩

ಒಡೆದು ತಟಾಕವ ಧರ್ಮವೃಕ್ಷಗಳನು
ಕಡಿದಾಗ ಕಲ್ಪ ವಲ್ಲಿಗಳ ।
ಜಡಿದಿಟ್ಟು ಮುನಿಗಳ ತಪವನಳಿದು ಕ
ಣ್ಗೆಡಿಸಿದರೇ ವೇಳ್ವನದನು ॥ ೧೪

ಕೆಟ್ಟಿದು ದೇವರ್ಕಳ ಮಹತ್ತು ಮಳೆ ಬೆಳೆ
ನಷ್ಟವಾಗಲು ಧರ್ಮಗಳು ।
ಬಿಟ್ಟೋಡಲು ಮ್ಲೇಚ್ಛರು ಹೆಚ್ಚಿದ ಬಲು
ಕಷ್ಟವನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೧೫

ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮವಳಿದಾಗ ಬಹುಳ ದು
ರ್ಬೋಧೆಗಳ ವರ್ತಿಸಲು ॥
ಭೂ ದೇವಿ ಖಳರ ಭಾರವ ತಾಳಲಾರದೆ
ಆದಿಯೊಳುರೆ ಚಿಂತಿಸಿದಳು ॥ ೧೬

ಆರಿಗುಸಿರುವೆನೀ ಯಾಯಾಸದ ಪರಿ
ಹಾರವ ಮಾಳ್ಪರಾರೆಂದು ।
ಧಾರಿಣಿ ದೇವಿ ಚಿಂತಿಸಿ ಮನದಲಿ ಕಂಡ
ಳೋರಂತೆಸೆವ ಕಾರ್ಯದಿರವ ॥ ೧೭

ಹರಗುಸಿರುವೆನೆ ತವೋಗುಣವಾತನ
ವರಿಸಿಹುದಜಗೆ ಪೇಳುವೆನೆ ।
ಪರಿಹರಿಪೊಡೆ ಶಕ್ತನಲ್ಲವಿದಕೆ ಸಿರಿ
ಧರನೆ ಗತಿ ಯೆಂದಳಾಗ ॥ ೧೮

ಎಂದಾಳೋಚಿಸಿ ಭೂದೇವಿ ಸುಮನೋ
ಬೃಂದ ಸಹಿತ ನಡೆತಂದು ।
ಮಂದರ ಧರಗಾವಾಸ ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಯು
ನಂದಾಗ ಕಂಡಳೇವೇಳ್ವೆ ॥ ೧೯

ಪಾಕ ಶಾಸನಗೆ ಭಾಗ್ಯವನಿತ್ತೆನವನದೊಂ
ದಾಕಾರವ ನೋಳ್ಪೆನೆಂದು ।
ಬೇಕಾಗಿ ಶರಧಿ ತೆರೆಗಳಿಂ ಮೈವೆಚ್ಚಿ
ನಾಕವ ತುಡುಕುತೊಪ್ಪಿದುದು ॥ ೨೦

ಪುತ್ರಾಗಮುಕುಬ್ಬಿದ ಸತ್ಪುರುಷನ
ಗಾತ್ರದಂದದೆ ಶಶಿಯುದಿಸೆ ॥
ಚಿತ್ರದೆ ಮೈವೆಚ್ಚುತಾಗ ಕ್ಷೀರಾಂಬುಧಿ
ಪತ್ರಿಪಥವನಡರಿದುದು ॥ ೨೧

ಸವಳಗಳಿಂ ರಾಗಿಸಿ ಮೌಕ್ತಿಕವೆಂಬ
ನವ ಪುಳಕಾಂಬು ವೆತ್ತಾಗ ।
ಸು ವಿಲಾಸದೆ ವಿಷ್ಣು ಪದ ಸೇವೆಗೆಯ್ಯುತ
ತವೆ ಪೊಲ್ಗಡಲೊಪ್ಪಿದುದು ॥ ೨೨

ಸುಳಿತೆರೆನೊರೆಬುದ್ಬುದಜಲಚರಗಳ
ಟ್ಟುಳಿಗೆ ತುಳುಕಿ ಮೇಲಕೇಳ್ವ ।
ಬಲುಸೀರ್ಪನಿಗಳ ಮೊತ್ತದಿಂದಂಬುಧಿ
ಯುಳಿವಟ್ಟು ಮೆರೆದುದಳ್ತಿಯಲಿ ॥ ೧೩

ಇಂತೊಪ್ಪುತಿಹ ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಯ ನಡುವೆಯ
ನಂತನ ತಲ್ಪದೊಳಾಗ ।
ಸಂತತ ಬಿಡದೋಲೈಪ ದೇವರ್ಕಳ
ತಿಂತಿಣಿಯಲಿ ಹರಿಯೆಸೆದ ॥ ೧೪

ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯರೇಕಾದಶರುದ್ರರು
ವಾದಿಪ ಸನ್ಮುನಿನಿಕರ ।
ಮೋದವನಿದಿರಲಿ ಜಯ ಜಯಯೆಂಬ ನಿ
ನಾದದೆ ಮೆರೆದುವೊಗ್ಗಿನಲಿ ॥ ೧೫

ಗರುಡಗಂಧರ್ವಕಿನ್ನರಕಿಂಪುರುಷ
ಸುರಸಿದ ಚಾರಣರೊಲಿದು ।
ಸಿರಿಯುರಸನ ಚರಣಕೆ ನೊಸಲನು ಚಾಚಿ
ಹರುಷದೆ ನುತಿಸುತೊಪ್ಪಿದರು ॥ ೧೬

ರಂಭಾನಾಟ್ಯ ತುಂಬುರುಗಾನಧ್ವನಿ
ಯಂಬುಜಾಸನನ ಕೊಂಡಾಟ ।
ಶಂಬರವೈರಿಯ ಪಿತನಾಸ್ಥಾನದೆ
ತುಂಬಿ ರಾಜಿಸಿದುದರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೧೭

ಆ ಸಮಯದೆ ಭೂದೇವಿಯೈತಂದು ಸ
ರ್ವೇಶನ ಚರಣಾಬ್ಜಗಳಿಗೆ ।
ಭಾಸುರವಹ ಸಿರಿನೊಸಲ ಚಾಚುತ ಬಿ
ನ್ನೈಸಿದಳೊಲಿದು ನುತಿಸುತ ॥ ೧೮

ದೇವ ದೇವಾಸುರಾರ್ಚಿತ ದಿವ್ಯಪದಯುಗ
ಭಾವಜಪಿತ ಭವದೂರ ।
ಪಾವನಮೂರ್ತಿ ಪಂಕಜನೇತ್ರ ಸರ್ವಗು
ಣಾವಲಂಬನನವಧಾನ ॥ ೧೯

ಜಯ ಜಯ ಜನನವಿದೂರ ಜನಾರ್ದನ
ಜಯ ಜಯ ರವಿಕೋಟಿತೇಜ ।
ಜಯ ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ಭವರೋಗಭೇಷಜ
ಜಯ ದುರಿತಾಬ್ಜಶಶಾಂಕ ॥ ೨೦

ಶರಣಾಗತರ ಮೊರೆಯ ಕೇಳಯವರಿಗೆ
ವರವಿತ್ತು ಸಲಹುವ ಬಿರುದು ।
ನೆರೆ ನಿನಗಲ್ಲದಿನ್ನಾವ ದೇವರ್ಗುಂಟು
ಸಿರಿಯರಸನೆ ಚಿತ್ತೈಸು । ೨೧

ಶ್ರುತಿಯ ಕದ್ದೊಯ್ದಸುರನ ಕೊಂದು ಭೂಸುರ
ತತಿಯ ರಕ್ಷಿಸಿದೆ ಮಂದರವ ।
ಅತಿಶಯದಿಂ ತಾಳ್ದನ್ನ ನೀನುಳುಹಿದೆ
ಶತಪತ್ರನೇತ್ರ ಚಿತ್ತೈಸು ॥ ೨೨

ತರಳಗೆ ಮುನಿದನ ಕರುಳನುಗಿದು ನಿನ್ನ
ಕೊರಳೊಳು ವನಮಾಲೆಯಿಟ್ಟೆ ।
ಭರದೆ ಬಲಿಯ ಮೆಟ್ಟಿ ದುರುಳರಾಜರ ತಲೆ
ಯುರುಳ ಕಡಿದೆ ಕೊಡಲಿಯಲಿ ॥ ೨೩

ಹತ್ತು ಮೊಗದ ಖಳನುತ್ತಮಾಂಗಗಳನು
ಕತ್ತರಿಸಿದೆ ಬಾಣದಲಿ ।
ಮತ್ತಾಗ ಯದುಭೂಪೋತ್ತಮನಾಗಿ ದು
ರ್ಮತ್ತರ ಸಂಹಾರಗೈದೆ ॥ ೨೪

ತ್ರಿಪುರದ ಸತಿಯರ ಕಪಟ ರೂಪಲಿ ಬಲು
ತಪಗಳನಳಿದ ಮಹಾತ್ಮ ।
ವಿಪರೀತರಾವುತನುಪಮೆಯು ಕೈಕೊಂಡ
ನಿಪುಣ ಕೇಳನ್ನ ಬಿನ್ನಪವ ॥ ೩೫

ಅಂದಿನ ಖಳರೀಗ ಬಂದು ತುರುಕರಾಗಿ
ಮುಂದುಗೆಡಿಸಿ ಗೋದ್ವಿಜರ ।
ಕೊಂದು ಕೂಗುತ ಧರ್ಮದಂದವನಳಿದರು
ಕಂದರ್ಪ ಪಿತನೆ ಚಿತ್ತೈಸು । ೩೬

ಅಳಿದರು ಹವ್ಯಕವ್ಯವ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರವ
ಪಳಿದು ಪತಿವ್ರತೆಯರನು ।
ಸೆಳೆದು ಸೆರೆಯನಿಕ್ಕಿ ತಾಪಸನಿಕರವ
ಮುಳಿದಟ್ಟಿ ದೆಸೆಗೋಡಿಸಿದರು ॥ ೩೭

ದುಷ್ಟರ ಹೊರಲಾರೆ ನಿನ್ನಯ ಕರುಣಾ
ದೃಷ್ಟಿಯೊಳೆನ್ನನುದ್ಧರಿಸಿ ।
ತಟ್ಟನೆ ಸಲಹೆಂದು ಹರಿ ಚರಣಕೆ ನೊಸ
ಲಿಟ್ಟಳು ಮತ್ತೆ ಭೂದೇವಿ ॥ ೩೮

ಮದಮುಖ ದೈತ್ಯರ ಸದೆಯಲೋಸುಗ ನಿನ್ನ
ಪದಕೆ ಬಿನ್ನಹ ಮಾಡಿದೆನು ।
ಹದನಿದೀಗೆಂದ ಭೂಸುದತಿಯು ಮನ್ನಿಸಿ
ಪದುಮಾಕ್ಷ ನಗುತಲಿಂತೆಂದ ॥ ೩೯

ಹೋದ ರಕ್ಕಸರು ತುರುಕರಾಗಿ ಬಂದೀಗ
ಬಾಧಿಪರೆ ನಿನ್ನುವನು ।
ಭೂದೇವಿ ಕೇಳು ಮೈಸೂರ ರಾಜೇಂದ್ರನ
ಸೋದರನಿಹನೆನ್ನ ಭಜಕ ॥ ೪೦

ರುಕ್ಮವಾಂಗದನಂಬರೀಷನವೊಲು ಸ್ತೋತ್ರ
ಮುಖದಿಂದಲೆಮ್ಮ ಪೂಜಿಸುವ ।
ಅಕಳಂಕ ಚರಿತ ಬೆಟ್ಟದ ಚಾಮೇಂದ್ರನ
ಬಕುತಿಗೆ ಮನವೊಲಿದಿಹೆನು ॥ ೪೧

ಬೆಟ್ಟದ ಚಾಮ ಭೂಪಾಲನ ಮೋಹದ
ಪಟ್ಟದಂಗನೆ ಗುರುವಂಬೆ ।
ಮುಟ್ಟಿ ಭಜಿಪಳನ್ನ ತಾಯು ಗರ್ಭದೆ
ಪುಟ್ಟಿ ಖಳರ ಕೊಲ್ವೆನೆನಲು ॥ ೪೨

ದೇವ ನಿನ್ನುದ್ಭವವಾಗುವ ದಿನವೆನು
ನಾವೆಂತರಿಯ ಬೇಕೆಂದು ।
ಭೂವಧು ಬಿನ್ನೈಸೆ ನಗುತಾಗ ಬಳಿಕ ಕೃ
ಪಾವಲಂಬನನಿಂತೆಂದ ॥ ೪೩

ಹಿಂದೆ ಕಂಬದೊಳಾನು ಜನಿಸಿದ ಶುಭಮಾಸ
ದಂದಿನ ದಿವಸದಗ್ರದಲಿ ।
ಬಂದಾಕೆಯುದರದೆ ನರರಕ್ಕಸರನು
ಕೊಂದಪೆ ಸಂಜಬೇಡೆಂದ ॥ ೪೪

ಎಂದು ಭೂದೇವಿ ಮುಂತಾದ ಸಕಲ ಸುರ
ವೃಂದವ ಮುದದೆ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ।
ಮಂದರಧರ ನಸು ನಗುತ ಮುಂದಣ ಕಾರ್ಯ
ದಂದವ ನೆನೆಯುತೊಪ್ಪಿರಲು ॥ ೪೫

ಬಳಿಕಿತ್ತಲೊಂದು ದಿವಸ ಭೂಪನಂಗನೆ
ಕೆಳದಿಯರುಗಳೊಂದು ಗೂಡಿ ।
ತಳುವದೆ ರಾಜಕೇಳೀವನಕೈತಂದು
ಗಿಳಿವರಿಗಳ ಕಂಡಳಾಗ ॥ ೪೬

ಮಾತೆಯು ಪಕ್ಷ ಪುಟವ ಸೇರುವ ತೆರದ
ಲ್ಯಾತ ನುಡಿದು ಜಿನದಿಸುವ ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಗುಟುಕ ಸೆಳವ ಗಿಳಿ ಮರಿಗಳ
ರೀತಿಯ ಕಂಡಳಾ ಕಾಂತೆ ॥ ೪೭

ಖಗದ ಮರಿಗಳು ಮಾತೆಯು ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿಯು
ನೆಗಳುವ ಭಾವವ ಕಂಡು ।
ಮಿಗೆ ಸಖಿಯರಿಗುಸಿರುತ ಸಂತಾನದ
ಬಗೆಗಾಗ ಮನ ವೆಳಸಿದಳು ॥ ೪೮

ಸುತರಾಗಬೇಕೆಂದು ಭೂಮೀಪಾಲನ
ಸತಿ ಸಖಿಯರ ಕೂಡಿ ಬಂದು ।
ಶತ ಪತ್ರ ನೇತ್ರ ನೃಸಿಂಹನ ಧ್ಯಾನದೆ
ರತುನ ಮಂಚವ ಸಾರ್ದು ಬಳಿಕ ॥ ೪೯

ಘನ ಹಂಸ ತೂಲ ತಲ್ಪದೆ ಕಾಂತನೊಡಗೂಡಿ
ವನಿತೆ ನಿದ್ರೆಯೊಳೊಪ್ಪಿರಲು ।
ವನಜಾಕ್ಷ ನರ ಸಿಂಹನ ದಿವ್ಯ ಮೂರ್ತಿಯ
ಕನಸಿನೊಳಗೆ ಕಂಡಳಾಗ ॥ ೫೦

ಪರಿಶೋಭಿಸುವ ಪೀತಾಂಬರ ಶ್ರುತಿಗಳೊ
ಳ್ಮಿರುಗುವ ಮಕರ ಕುಂಡಲದ ।
ವರ ಶಂಖ ಚಕ್ರಾಂಕಿತನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
ನರ ಸಿಂಹನ ಕಂಡಳಿಂತು ॥ ೫೧

ಪಿರಿದೈರಾವತವನು ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನ
ಸುರ ಭೂಜವ ಕನಸಿನಲಿ ।
ಸರಸಿಜ ಮುಖಿ ಬೆಳಗಪ್ಪ ಜಾವದೆ ಕಂಡು
ನೆರೆ ಕಣ್ದೆರೆದಳಾ ಕ್ಷಣದೆ ॥ ೫೨

ಪರಮ ಸಂತೋಷದಿ ಮುಖ ಮಜ್ಜನವ ಮಾಡಿ
ಪೆರೆ ನೊಸಲಿನಲಿ ಕಸ್ತುರಿಯ ।
ಸು ರುಚಿರ ತಿಲಕವ ರಚಿಸಿ ಸು ಮಾಂಗಲ್ಯ
ತರುಣಿ ಯೊರ್ವಳ ಕರಿಸಿದಳು ॥ ៣೩

ಇರುಳಿನಗ್ರದಲಿ ತಾ ಕಂಡ ಕನಸ ಪೇಳಿ
ವರ ಸು ಫಲವ ಬೆಸ ಗೊಳಲು ।
ಪಿರಿದೆನಿಸುವ ಶೋಭನ ವಾಕ್ಯವ ಸತಿ
ಗೊರೆದಳಾ ಸಾಧ್ವಿ ಸಂತಸದೆ ॥ ៣೪

ಎಲೆ ತಾಯೆ ನಿನ್ನುದರದೆ ಶೌರ್ಯ ಬಲ ಧರ್ಮ
ವಿಲಸಿತ ಕೀರ್ತಿಯ ಧರಿಸಿ ।
ಜಲಜಾಕ್ಷ ನರ ಸಿಂಹ ಪುತ್ರನಾಗುದಿಸುವ
ಫಲವಿದೆಂದುಸಿರಿದಳೊಲಿದು ॥ ៣೫

ಸಕಲ ಭೂಮಿಾ ಪಾಲಕನಾಗಿ ಬಹು ಶತ್ರು
ನಿಕರವ ಜಯಿಸಿ ಸಂತಸದೆ ।
ಅಕಳಂಕರಹ ಪುತ್ರ ಪೌತ್ರರುತ್ಸವದಲಿ
ಸುಕ ಬಾಳುವನೆಂದಳವಳು ॥ ៣೬

ಎನಲಾ ಶುಭ ವಾಕ್ಯವ ಕೇಳಿ ಸಾಧ್ವಿಗೆ
ಕನಕ ಭೂಷಣಗಳನಿತ್ತು ।
ವನಿತೆಯು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ನರ ಸಿಂಹ ಮೂರ್ತಿಯ
ಜನಪನಂಗನೆ ಧ್ಯಾನಿಸಲು ॥ ៣೭

ಆ ತಾಯ ಪರಮ ಭಕ್ತಿಗೆ ಕೃಪೆಯಿಂದಲಾ
ಪ್ರೀತಿಯೊಳ್ನರ ಹರಿ ನಲಿದು ।
ಭೂ ತಳಕಚ್ಚರಿ ಯೆನೆ ಗರ್ಭದಲಿ ನಿಂತ
ರೀತಿಯನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ៣೮

ಅಸಿ ನಡು ಬಳೆದುದು ಕಮಲ ಕುಟ್ಮಲದೊಳು
ಬೆಸುಗೆ ಯಾಂತುವು ತುಂಬಿಗಳು ।
ಮಿಸುಗಿ ದರ್ಪಣ ಧವಳಿಸಿದುದು ಭೂಪನ
ಶಶಿ ಮುಖಿ ಗರ್ಭವ ಧರಿಸೆ ॥ ೪೯

ಬಳಿಕ ಬಯಕೆ ಪೆರ್ಚಿದುದು ರಾಜಿಸುತಿಹ
ವಳಿಗಳು ಮರಸಿದುವಾಗ ।
ನಳಿನ ದಳಾಕ್ಷ ನರ ಸಿಂಹನ ಮೂರುತಿ
ಬಳೆಯಲಂಗನೆಯ ಗರ್ಭದಲಿ ॥ ೬೦

ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿ ಗರ್ಭಿಣಿ ಯಾದುದರಿತಾಗ
ನೆಟ್ಟನೆ ಹರುಷವ ತಾಳಿ ।
ಕೊಟ್ಟನು ದಾನಗಳನು ದ್ವಿಜ ನಿಕರಕೆ
ಬೆಟ್ಟದ ಚಾಮ ಭೂ ಪಾಲ ॥ ೬೧

ತುಂಬಲು ನವ ಮಾಸ ಶುಭವಾದ ನರ ಸಿಂಹ
ಗಿಂಬಾದ ವರ ಜಯಂತಿಯಲಿ ।
ಕುಂಭಿನಿಗಧಿಕ ಶೂರನ ಕುವರನ ಗುರು
ವಂಬೆ ಪಡೆದಳುತ್ಸವದೆ ॥ ೬೨

ಮೊರೆದುವು ಮಂಗಳ ವಾದ್ಯ ಮುತ್ತಿನ ಸೇಸೆ
ಗರೆದರಂಗನೆಯರರ್ತಿಯಲಿ ।
ಧರೆ ನಲಿದುದು ಭೂ ಸುರರು ದಕ್ಷಿಣೆಗಳಿಂ
ಸಿರಿವಂತರಾದರು ಕ್ಷಣದೆ ॥ ೬೩

ಪನ್ನೆರಡನೆಯ ದಿವಸ ನಾಮ ಕರಣವ
ಚೆನ್ನಾಗಿ ರಚಿಸಲು ದ್ವಿಜರ ।
ಸನ್ನುತ ಬೆಟ್ಟದ ಚಾಮೇಂದ್ರ ಕರಸಿಯು
ತ್ಪನ್ನ ತ ಹರುಷದೊಳಾಗ ॥ ೬೪

ಕುವರಗೆ ಶುಭ ನಾಮ ಕರಣವ ರಚಿಸುವ
ವಿವರವೇನೆಂದು ಭೂ ಪಾಲ ।
ತವೆ ಹರುಷದೆ ಬೆಸ ಗೊಳಲು ಭೂ ಸುರರು
ತ್ಸವ ಮಿಗಲುಸಿರಿದರೊಲಿದು ॥ ೬೫

ಕರುಣಾ ಕರ ನರ ಸಿಂಹನ ನೀವತಿ
ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯುಲಿ ಪೂಜಿಸಲು ।
ಹರಿ ನಿಮಗೊಲಿಸು ನಿಮ್ಮುದರದೆ ಜನಿಸಿದ
ಪರಿ ಯುಲ್ಲದಿವ ನರ ಶಿಶುವೇ ॥ ೬೬

ಪರಿಕಿಸೆ ಮಧು ಮಾಸನ ಶುಕ್ಲ ಪಕ್ಷದ
ವರ ಚತುರ್ದಶಿಯು ಸಂಜೆಯುಲಿ ।
ನರ ಸಿಂಹನ ಜಯಂತಿಯುಲಿ ಜನಿಸಿದೀ
ತರಳನು ನರ ಸಿಂಹನೈಸೆ ॥ ೬೭

ಇವಗೆ ಕಂಠೀರವ ನರಸೇಂದ್ರನೆಂದು
ತ್ಸವದಲಿ ನಾಮ ಕರಣವ ।
ವಿವರದೆ ರಚಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಭೂ ಸುರರೆನ
ಲವನೀಶ್ವರನೊಪ್ಪು ಗೊಂಡ ॥ ೬೮

ಪರಮ ಮಂಗಳ ಪುಣ್ಯಾಹ್ವಚನೆ ಶುಭ ಹೋಮ
ಸುರುಚಿರ ಸಕಲ ದಾನಗಳ ।
ವಿರಚಿಸಿ ಕಂಠೀರವ ನರಸೇಂದ್ರನೆಂ
ದೊರೆದರು ನಾಮ ಕರಣವನು । ೬೯

ಸು ಲಲಿತ ಮಂಗಳ ವಾದ್ಯ ಘೋಷದೆ ದೂರ್ವೆ
ಸಳೆ ದಧಿ ಲಾಜೆಗಳ್ವೆರಸಿ ।
ಹೊಳವ ಮುತ್ತಿನ ಸೇಸೆ ದಳೆದು ಕುಮಾರನ
ಲಲನೆಯರ್ಚರಿಸಿದರೊಲಿದು ॥ ೭೦

ಮುತ್ತಿನಾರತಿ ರನ್ನದಾರತಿಗಳ ತಂದು
ಮುತ್ತೈದೆಯರೆತ್ತಿ ನಲಿದು ।
ಉತ್ತಮ ಶುಭ ಶೋಭನದೆ ತರಳನ
ನರ್ತಿಯಿಂದಲಿ ಪಾಡಿದರು ॥ ೭೧

ಪಿರಿದು ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ ಭೋಜನ ದಾನಗಳಿಂದ
ಧರಣೀ ಸುರರಾಗ ನಲಿದು ।
ವರ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆ ಗರೆದು ಭೂಪನ ಸು
ಸ್ಥಿರ ಕುಮಾರನ ಪರಸಿದರು ॥ ೭೦

ಎಸೆವ ಶೋಭನ ತಿಥಿ ವಾರ ಸು ಲಗ್ನದೆ
ವಿಸುನಿ ದೊಟ್ಟಿಲನಳವಡಿಸಿ ।
ವಸುಧೇಶನ ಸು ಕುಮಾರನನಿಂಬಿಟ್ಟು
ಶಶಿಮುಖಿಯರು ಪಾಡಿದರು ॥ ೭೩

ಕಂದ ಜೊ ಸೋಮ ವಂಶಾಂಬುಧಿ ಪರಿ ಪೂ
ರ್ಣೇಂದು ಜೊ ತರುಣೀ ಮಣಿಯರ ।
ಬಂಧುರ ನೇತ್ರಾಬ್ಜಗಳಿಗೆ ರಾಜಿಸುವಬ್ಜ
ಬಂಧು ಜೊ ಯೆಂದು ಪಾಡಿದರು ॥ ೭೪

ಬಳಿಕ ಪುರಂಧ್ರಿಯರೀ ಪರಿಯಲಿ ಪಾಡಿ
ನಲಿದು ಪರಸಿ ಸೇಸೆ ದಳೆದು ।
ಒಲವಿಂದ ಸು ಕುಮಾರನ ಮುದ್ದಿಸಿ ತಮ್ಮ
ನಿಳಯಕೆ ಗಮಿಸಿದರಂದು ॥ ೭೫

ಇತ್ತಲಾ ಹುರ ಪುರದಧಿಪತಿ ಕೆಂಪ ಭೂ
ಪೋತ್ತಮನುದರ ವಾರ್ಧಿಯಲಿ ।
ಉತ್ತಮ ಶುಭ ತಿಥಿ ವಾರ ಲಗ್ನದೆ ಸುತ
ರುತ್ತರೋತ್ತರದೆ ಪುಟ್ಟಿದರು ॥ ೭೬

ರವಿ ಶಶಿಗಳು ನರ ರೂಪಿನೊಳವನಿಯೊ
ಳವತರಿಸಿದ ತೆರದಿಂದ ।
ಭುವನೇಶ ಕೆಂಪ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಗರ್ಭದೆ
ಕುವರರುದ್ಭವಿಸಿದರಾಗ ॥ ೭೭

ಧರಣೀ ಸುರ ಮಂತ್ರ ಮುಖದಲಿ ವರ ನಾಮ
ಕರಣವ ರಚಿಸಿ ಭೂ ಪಾಲ ।
ಸ್ಮರ ರೂಪ ನಂಜ ರಾಜೇಂದ್ರ ಲಿಂಗೇಂದ್ರನೆಂ
ದುರೆ ಪೆಸರಿಟ್ಟನರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೭೮

ಹರುಷದೊಳಗ್ರಜನಾತ್ಮಜರನು ತನ್ನ
ಪೊರೆಗೆ ಬರಿಸಿ ಕೊಂಡು ನಲಿದು ।
ಗುರುವಂಬಿಕೆ ತನ್ನ ಪುತ್ರರಂದದೊಳಾ
ತರುಣರ ಸಲಹಿದಳೊಲಿದು ॥ ೭೯

ಸುಳಿ ಗುರುಳರಳೆಲೆ ಕರ್ಣ ಕುಂಡಲ ಕಟಿ
ಗಳವಟ್ಟ ಹೊನ್ನುಡಿ ದಾರ ।
ಹೊಳೆವ ರನ್ನದ ಗೆಜ್ಜೆ ಸು ಕುಮಾರ ತರ ಪಾದ
ಕಳವಟ್ಟು ಮೆರೆದರರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೮೦

ತೊದಲು ನುಡಿಗಳಂಬೆ ಗಾಲು ದಟ್ಟಡಿ ಮುದ
ವೊದವಿದ ಧೂಳಾಟದಿಂದ ।
ಸದುಳದೆ ಬಾಲ ಲೀಲೆಯ ತೋರಿ ಸಕಲರ್ಗೆ
ಚದುರ ಕುಮಾರರೊಪ್ಪಿದರು ॥ ೮೧

ಹರಿ ಯೊಡ ಗೂಡಿ ಭೀಮಾರ್ಜುನರುಗಳಾಗ
ಪಿರಿದಾದ ಬಾಲ ಲೀಲೆಯಲಿ ।
ಪರಿ ಶೋಭಿಪಂತೆ ನಂಜೇಂದ್ರ ಲಿಂಗೇಂದ್ರರು
ನರಸೇಂದ್ರನೊಡನೊಪ್ಪಿದರು ॥ ೮೨

ರಘು ಪತಿಯೊಡನೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಶತ್ರುಘ್ನರು
ಮೊಗುವಿಗೆ ಭಯ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ।
ಮಿಗೆ ರಂಜಿಪ್ಪೊಲು ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರನ ಕೂಡೆ
ಸು ಗುಣ ಶೇಖರರೊಪ್ಪಿದರು ॥ ೮೩

ದ್ವಾದಶಾಬ್ದದೊಳಾಗ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಧರ್ಮದೊ
ಳಾದುದಂದವರಿಗುತ್ಸಾಹ ।
ಮೇದಿನೀ ಸುರರಿಂದ ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ
ವಾದುದಾ ಸು ಕುಮಾರರಿಗೆ ॥ ೮೪

ತುರಗದೇರಾಟ ಗಜಾರೋಹಣ ಮುಖ್ಯ
ವರ ಧನುರ್ವೇದ ಮುಂತಾದ ।
ಪರಿ ಪರಿಯಾಯುಧ ಸಾಧನೆಗಳನಾಗ
ಪರಿ ಪೂರ್ಣದಲಿ ಸಾಧಿಸಿದರು ॥ ೮೫

ಸಾಂಗ ಭಲ್ಲೆಯ ಬಾಕು ಹಿಂಗದೆ ಕಠಾರಿ
ಮಂಗಳ ಕರ ಚಕ್ರಾಯುಧದ ।
ಅಂಗವಣೆಯ ಕಲಿತರು ಬೇಗದಲಿ ಶ್ರೀ
ರಂಗ ಭಕ್ತರು ಮುದದಿಂದ ॥ ೮೬

ಸಿತ ಪಕ್ಷದ ಚಂದ್ರನಂತೆಯು ದಿನ ದಿನ
ಕತಿಶಯ ಕಳೆ ಪೆರ್ಚುತಿರಲು ।
ನುತ ಕೀರ್ತಿ ಕೌಮುದಿಯಿಂದಲೊಪ್ಪಿದನಾ
ಕ್ಷಿತಿ ಪತಿ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರ ॥ ೮೭

ಸು ಲಲಿತವಹ ಧರ್ಮ ಕೀರ್ತಿ ಪ್ರತಾಪಗ
ಳಳವಟ್ಟು ಪುರುಷ ರೂಪಾಗೆ ।
ಇಳೆಯೊಳು ಪರಿ ಶೋಭಿಸನಾ ಧರಣೀಶ
ಕುಲ ರತ್ನ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರ । ೮೮

ರೂಢಿಯು ಜೌವನದೊಡನೆ ಪರಾಕ್ರಮ
ಮೂಡಿರಲಾತ್ಮ ಜಾತನಿಗೆ ।
ನೋಡಿ ಸಂತಸದಿಂದ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವ
ಮಾಡಲುಜ್ಜುಗಿಸಿದ ನೃಪತಿ ॥ ೮೯

ಶುಭ ತಿಥಿ ವಾರ ನಕ್ಷತ್ರದೆ ಭೂಮಿಯ
ವಿಭುಗಳೆಲ್ಲರ ಕೂಡಿ ಕೊಂಡು ।
ತ್ರಿಭುವನ ನಲಿಯೆ ಕಂಠೀರವ ಭೂಪಗೆ
ವಿಭವದೆ ಪಟ್ಟ ಗಟ್ಟಿದರು ॥ ೯೦

ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕದ ಶುಭ ಮುಹೂರ್ತದೊಳಾಗ
ನೆಟ್ಟನೆ ಭೂಪರೈತಂದು ।
ಕೊಟ್ಟು ಕಾಣಿಕೆ ಕಪ್ಪಗಳ ನಲವಿಂ ಮನ
ಮುಟ್ಟಿ ಯೋಲೈಸಿದರಾಗ ॥ ೯೧

ಮಣಿ ಕನಕಾದಿ ಸಮಸ್ತ ದಾನಗಳಿಂದ
ದಣಿದು ಭೂ ಸುರರು ಯಾಚಕರು ।
ಗುಣ ಮಣಿ ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರ ಚಂದ್ರಮನ
ಪ್ರಣುತಿಯು ಮಾಡಿದರೊಲಿದು ॥ ೯೨

ಪೊಡವೀಶ ಮನ್ನೆಯ ಪರಿವಾರ ಮಂತ್ರಿಗ
ಳುಡು ಗೊರೆ ಯುತ್ಸವಗಳಲಿ ।
ಒಡನೆ ಸನ್ಮಾನವ ತಾಳಿ ಸಂತೋಷವ
ಪಡೆದರೇ ವೇಳ್ವನಚ್ಚರಿಯು ॥ ೯೩

ಚಂದ್ರನ ಶಾಂತಿ ದಿನೇಂದ್ರನ ತೇಜ ಬ
ಲೀಂದ್ರನ ಸಿರಿ ರಂಜಿಸುವ ।
ಇಂದ್ರನ ಭೋಗ ಕಂಠೀರವ ನರಸ ರಾ
ಜೇಂದ್ರನಿಗಳವಟ್ಟುವಾಗ ॥ ೯೪

ಮುಖ ಪದ್ಮದಲಿ ಸಿರಿ ದೇವಿ ಭುಜದೆ ವರ
ಪ್ರಕಟಿತ ಜಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ದೇವಿ ।
ಅಕಳಂಕನ ನಾಲಿಗೆಯೊಳು ವಾಗ್ದೇವಿ
ಸುಖದಿಂದ ನೆಲಸಿಹರೊಲಿದು ॥ ೯೫

ಆ ಮಹೀಶನ ಕುಲ ದೇವತೆ ಚಾಮುಂಡಿ
ಸ್ವಾಮಿ ತ್ರಿಣೇತ್ರ ಸರ್ವೇಶ ।
ಕಾಮ ಜನಕ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಕಾಂತನಿವರು ಸು
ಪ್ರೇಮದೆ ಪೈೃಗಾದಿಹರು ॥ ೯೬

ಸಿರಿ ರಂಗೇಶನ ಕೃಪೆ ಭೂಪನಂಗಕೆ
ಪಿರಿದು ವಜ್ರಾಂಗಿ ತಾನಾಗಿ ।
ಮೆರೆದಿರೆ ಕಂಠೀರವ ನರಸೇಂದ್ರನ
ಪರಮ ಶೌರ್ಯವನೇ ಪೇಳ್ವ ॥ ೯೭

ಚಲದಂಕ ಕಂಠೀರವ ನರಸೇಂದ್ರನ
ಬಲು ಶೌರ್ಯವೆಂದೆಂಬ ಚಕ್ರ ।
ಮಲೆವರಿ ನೃಪರ ಖಂಡಿಸುತಂದು ದೆಸೆಯೊಳು
ಸಲೆ ತಿರುಗುತ್ತಿಹುದಾಗ ॥ ೯೮

ಅದರಿಂದ ಪೂರ್ವದ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳ ಸಂ
ಪದವೇಳಿಗೆಯೊಳಗೊಲಿದು ।
ಮುದದೆ ಕರ್ಣಾಟಕ ಚಕ್ರೇಶ್ವರನೆಂ
ಬುದಿತ ಪ್ರತಾಪದೆ ಮೆರೆದ ॥ ೯೯

ದೇವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಪಾಲನೆನಿಸಿ ಕೊಂ
ಡಾವಾವ ಧರ್ಮದೇಳ್ಗೆಯಲಿ ।
ಭೂ ವರ ಕಂಠೀರವ ನರಸೇಂದ್ರನು
ಠೀವಿಯಲಿರುತೊಂದು ದಿವಸ ॥ ೧೦೦

ಕರೆದು ತನ್ನಾಪ್ತ ಮಂತ್ರಿಗಳನೇಕಾಂತದೆ
ಹರುಷದೆ ನುಡಿದನಿಂತೆಂದು ।
ನೆರೆ ನಮ್ಮ ದಂಡಿಗೆ ದಳ ಪತಿ ಯೊಬ್ಬನ
ವಿರಚಿಸ ಬೇಕು ನಾವೆನಲು ॥ ೧೦೧

ಕಂಜ ವೈರಿಯ ಶಾಂತಿ ಕಾಮನ ಬಲು ರೀತಿ
ಯಂಜನೆ ಯಣುಗನ ಶೌರ‍್ಯ ।
ರಂಜಿಪ ದಿನನಾಥನ ತೇಜವೀ ವರ
ನಂಜೇಂದ್ರಗೀ ಯೆಂದರವರು ॥ ೧೦೨

ಎಂದೆಂಬ ಮಂತ್ರಿಗಳುಚಿತ ವಚನಕಾ
ನಂದದೆ ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರ ।
ಚೆಂದದೆ ದಳವಾಯಿ ಪಟ್ಟವ ನಂಜೇಂದ್ರ
ಗಂದು ಕಟ್ಟಿದನತಿಶಯದಿ ॥ ೧೦೩

ರಾಮ ಚಂದ್ರನ ಸೇವೆಗೆ ಕಲಿ ಹನುಮಂತ
ನೇಮದೆ ತಗುಲಾದಂತೆ ॥
ಭೂಮಿಪ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರಗೆ ನಂಜೇಂದ್ರ
ತಾ ಮನೋಹರದೊಳೊಪ್ಪಿದನು ॥ ೧೦೪

ಬಿಡದೆ ತಾ ಮಾಡುವ ದಾನ ಧರ್ಮಗಳು ತ
ನ್ನೊಡೆಯ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರನಿಗೆ ।
ಕಡು ಪುಣ್ಯವೆಂದು ಮಾಡುತ ನಂಜ ರಾಜೇಂದ್ರ
ಸಡಗರದೊಳಗೊಪ್ಪಿದನು ॥ ೧೦೫

ಇಂತೊಪ್ಪುತಿಹ ದಳ ಪತಿ ಸಹ ನರಸ ಭೂ
ಕಾಂತ ಶ್ರೀರಂಗ ಪಟ್ಟಣದೆ ॥
ಸಂತತ ಸಕಲ ರಾಜ್ಯವ ಪಾಲಿಸುತ
ತ್ಯಂತ ಸಂಭ್ರಮದೊಳೊಪ್ಪಿದನು ॥ ೧೦೬

ಬಳಿಕ ಸು ಧರ್ಮೆ ದೇವತೆ ಭೂ ಮಂನಾಳು
ವಿಳೆಯೊಳು ಪರಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ।
ಬಲು ಹರುಷದಲಿ ರಾಜಿಸುವಳಂಬಲ್ಲಿಗೆ
ಸುಲಲಿತ ಸಂಧಿ ಸಂಬಂಧಿ ॥ ೧೦೭

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

೫ನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಶ್ರೀ ರಂಗೇಶ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ ವರ್ಣನಂ

ಸೂಚನೆ ‖ ಜಲಜಾಕ್ಷ ರಂಗ ಧಾಮನ ಕಾವೇರಿಯು ।
ಲಲಿತ ಮಹಿಮೆಯು ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ‖

ಕಮಲ ಧರನ ಕಂಡು ನಿಮಿಷದೊಳತಿ ಸಂ
ಭ್ರಮದೊಳುಬ್ಬಿದನ ಮೊಮ್ಮಗನ ।
ಕ್ರಮ ಗೆಡಿಸಿದನ ಭಕ್ತನ ಕಾಳಗದೆ ಗೆದ್ದ
ರಮೆಯು ವಲ್ಲಭ ಪಾಲಿಸೊಲಿದು ‖ ೧

ಎಸೆವ ಕರ್ಣಾಟಕವೆಂಬ ನಾರಿಯು ಮುಖ
ಬಿಸರುಹದಂತೆ ರಾಜಿಸುತ ।
ಜಸ ಪಡೆದುದು ಶ್ರೀ ರಂಗ ಪಟ್ಟಣ ಭಾಗ್ಯ
ದೆಸಕದೊಳತಿ ರಮ್ಯವಾಗಿ ‖ ೨

ಇಳೆಯು ರಾಜರ ಭಾಗ್ಯ ಪಧುಗಳೀ ಭೂಪನ
ಬಲು ಶೌರ್ಯ ಚಲುವಿಕೆಗೊಲಿದು ।
ನೆಲಸೆ ಶ್ರೀ ರಂಗ ಪಟ್ಟಣವೆಂಬ ಪೆಸರು ಬಂ
ದಳವಟ್ಟುದೀ ಪುರ ವರಕೆ ‖ ೩

ಶಶಿ ರವಿ ತಾರಾಸಲೀ ಪುರವ ಸಗ್ಗವನೊಲ್ದು
ಬಿಸರುಹಾಸನ ತೂಗುತಿರಲು ।
ಪೊಸೆದದು ಲಘುವಾಗಲೀ ಪುರ ಗುರು ವಾಗೆ
ವಸುಧೆಗಚ್ಚರಿ ಯೆನಿಸುವುದು ‖ ೪

ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸರ್ವೇಶ್ವರ ಧರೆಯೊಳು
ಮೆಚ್ಚರಿಪಸುರ ಸಂಹಾರಿ ।
ಅಚ್ಯುತನಾದಿ ಕೇಶವನಪ್ರಮೇಯ ಶ್ರೀ
ಪಶ್ಚಿಮ ರಂಗೇಶನಿಹನು ॥ ೫

ಭಾವಜ ಪಿತ ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ಭವದೂರ
ರಾವಣಾಂತಕ ರಮೆಯರಸ ।
ಪಾವನ ಮೂರ್ತಿ ಪಶ್ಚಿಮ ರಂಗೇಶ ಕೃ
ಪಾವಲಂಬನನೊಪ್ಪುತಿಹನು ॥ ೬

ತನ್ನ ನೆನೆವ ವರ ಭಕ್ತರ ಹೃತ್ಕಮಲದ
ಕರ್ಣಿಕೆಯೊಳು ತಾ ನೆಲಸಿ ।
ಸನ್ನುತ ಸಕಲ ವರಗಳೀವುತಾಗ ಪ್ರ
ಸನ್ನ ಮೂರುತಿ ಯೊಪ್ಪುತಿಹನು ॥ ೭

ಸ್ಮರ ಪಿತ ನೀಲ ಮೇಘ ಶ್ಯಾಮನಾ ಪುರ
ವರದೀಶಾನ್ಯದ ಗಿರಿಯು ।
ಶಿರದೊಳೊಪ್ಪಿರಲಾತನ ತನು ಕಾಂತಿಯಿಂ
ಕರಿ ಘಟ್ಟವೆಂದು ಪೆಸರಾಯ್ತು ॥ ೮

ಸಕಲ ಜನರಿಗಿಷ್ಟಾರ್ಥ ವನೀಯುತ
ಭಕುತ ವತ್ಸಲನು ತಾನಾಗಿ ।
ಅಕಳಂಕ ಮೂರ್ತಿ ಬೇಟೆಯ ರಾಯನಾ ಗಿರಿ
ಶಿಖರದೊಳಗೆ ನೆಲಸಿಹನು ॥ ೯

ದೇಶಕಧಿಕ ಪುಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದೈದಿ
ಕಾಶಿಯ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನು ।
ಭಾಸುರ ಮಣಿ ಕರ್ಣಿಕೆ ಸಹಿತಿರುವ ವಿ
ಲಾಸವನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೧೦

ಸಿರಿ ಧರ ಪಶ್ಚಿಮ ರಂಗನೀ ಪುರದಲ್ಲಿ
ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನೆಲಸಿದ ಬಗೆಯ ।
ಹರುಷದೊಳೊರೆವೆನು ಧರೆಯ ಜನರು ನೆರೆ
ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಲಾಲಿಪುದು ॥ ೧೧

ಪಿರಿದು ಗೋದಾವರಿ ತೀರದೆ ಗೌತಮ
ವರ ಮುನೀಶ್ವರನಿರುತಿರಲು ।
ಬರಲು ದುರ್ಭಿಕ್ಷ ಭೂಸುರರೈದಿ ಯಾತನೊ
ಪ್ಪಿರುವ ಮಂದಿರವ ಸಾರಿದರು ॥ ೧೨

ಕಂಡಾಗ ದ್ವಿಜರ ಮೇಲಣ ಕರುಣದೆ ಮುನಿ
ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನ ಭಜಿಸಿ ।
ಕೊಂಡಾ ಯುವೆಯ ಬೀಜವ ಬಿತ್ತಿ ಧಾನ್ಯ
ದಂಡೆಯೊಳವರ ರಕ್ಷಿಸಿದ ॥ ೧೩

ಮುನಿ ಮಾಡಿದುಪಕಾರಕೆ ಯುಪಕಾರವ
ನೆನೆದಾಗ ಭೂಸುರ ನಿಕರ ।
ಘನ ಮಹಿಮನನಲ್ಲಿಂದಲೇಳಿಸಲೊಂ
ದನುವ ನೆಗಳ್ದರೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೧೪

ಸಂತುಷ್ಟಿ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂತು ಪೋಗುವೆವೆನೆ
ಯಂತರಂಗದೆ ಕೋಪಿಸುವನು ।
ಎಂತು ನಾವಿಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡುವ ಯತ್ನವೆಂ
ದಂತದ ಯೋಚನೆ ಗೈದು ॥ ೧೫

ನಾವೀ ಮುನಿಗೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಪೋಪೆವೆನೆ ಶಾಪ
ವೀವನೀತನಿಗೆ ನಿಂದೆಯನು ।
ತೀಪ ಬೇಕೆಂದಾಗ ವಿಪ್ರರು ಕಪಟದ
ಗೋವ ನಿರ್ಮಿಸಿದರು ಕ್ಷಣದೆ ॥ ೧೬

ಬಂದಾಗ ಪಶು ಯವೆ ಬೆಳೆಯು ಭಕ್ಷಿಸುತಿರ
ಲಂದಾ ಮುನಿಸನ್ನೈತಂದು ।
ಮುಂದಿರ್ದ ಗೋವ ಕೈಯಿಂ ತಡಹಲು ಬೀಳು
ತಂದು ಜೀವವ ಜಾಡಿಸಿದುದು ॥ ೧೭

ಕುಟಿಲವೆಂದರಿಯದೆ ಗೌತಮ ಮುನಿ ಯಾಗ
ಚಟುಲ ಗತಿಯೊಳು ದುಃಖಿಸುತ ।
ಘಟಿಸಿತು ಗೋವಧೆ ಯಿನ್ನೇ ಗೈವೆನು
ವಟ ಪತ್ರ ಶಾಯಿ ಪೊರೆ ಯೆಂದು ॥ ೧೮

ಬಳಿಕ ಗೋ ಹತಿ ಬಂದಿತೆಂದಾಗ ಯತಿ ಪತಿ
ಘಳಿಲನೆ ವಿಪ್ರರ ಕೇಳೆ ।
ತಳುವದೆ ಭೂ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಕೆ ಪೋಗೆಂದಾಗ
ತಿಳುಹಲು ಜ್ಞಾನ ದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ॥ ೧೯

ವರ ಮುನಿ ಕಪಟವೆಂದರಿದು ವಿಪ್ರರನಾಗ
ನೆರೆದ ಮರುಳರು ದಾರಿದ್ರ್ಯ ।
ಪರಿಪೂರ್ಣರಾಗೆಂದು ಶಪಿಸಿಕೋಪದೊಳಂದು
ತೆರಳಿದ ಭೂ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಕೆ ೨೦

ಕಾಶಿ ಪ್ರಯಾಗೆ ಗಯಾ ಕ್ಷೇತ್ರವೊಡ್ಡಿಯು
ಭಾಸುರ ತ್ರಿ ಜಗತ್ಪತಿಯು ।
ಸೂಸುವ ಹರುಷದೆ ಸೇವಿಸಿ ಶ್ರೀ ರಂ
ಗೇಶನ ಪುರಕ್ಕೈತಂದ ॥ ೨೧

ಶ್ರೀ ರಂಗ ಪತಿಯು ಭಜಿಸಿ ದಿವ್ಯ ವರಪನಾ
ಪಾರಿಕಾಂಕ್ಷಿಪನಾಗ ಬೇಡೆ ।
ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದೆ ನೀ ನೆನೆದಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು
ಸೇರಿಪ ವರವ ಪೋಗೆಂದ ॥ ೨೨

ಎನಲು ಹಸಾದವೆನುತ ಕಾವೇರಿಯು
ಘನ ತಟ ಪುಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ।
ಮನದ ಹರುಷದೆ ನೋಡುತ ಬರೆ ಕಂಡನು
ಮುನಿ ಪತಿಗಳ ಮೊತ್ತವನು ॥ ೧೩

ವರ ಶಂಭು ಬೋಧಾಯನಾರ್ಷ್ಟಿಷೇಣನು
ಗುರು ಪಾರಾಶರ ಭೃಗು ಶುಕರು ।
ಗಿರಿಜೆ ಚಂದ್ರಮ ಬಿಲ್ವರಿರೆ ತಪಸಿನೊಳಾಗ
ಪರಮ ಗೌತಮ ಮುನಿ ಕಂಡ ॥ ೧೪

ಕಂಡಾಗ ನಗುತಲಾ ಮುನಿ ವರೇಣ್ಯರ ಪಾದ
ಪುಂಡರೀಕಗಳಿಗೆ ನಮಿಸಿ ।
ಕೊಂಡಾಡಿ ಬಹು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಗೌತಮ ಬೆಸ
ಗೊಂಡನೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯು ॥ ೧೫

ಎಲೆ ಮುನಿಗಳಿರ ನೀವೇನು ಕಾರಣವಿಲ್ಲಿ
ಬಲು ತಪಗಳನು ಮಾಡುವಿರಿ ।
ಸ್ಥಳಮಾಹಾತ್ಮ್ಯೆಯನೆನಗರುಪೆನೆ ಮುನಿ
ಕುಳ ನುಡಿದುದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ॥ ೧೬

ಬಾರೆಲೆ ಗೌತಮ ಬಹು ಜನ್ಮ ವಿರಚಿತ
ಘೋರ ಪಾಪಗಳನು ನೀಗಿ ।
ಸೇರಿಪುದುತ್ತಮ ಗತಿಗೀ ಸು ಕ್ಷೇತ್ರವು
ದಾರದಿಂ ತನ್ನ ಸೇರಿದರ ॥ ೧೭

ಆವಾವ ಪುಣ್ಯ ಸ್ಥಳಕಿಂತಲೀ ಕ್ಷೇತ್ರ
ಪಾವನವೆಂದು ರಂಜಿಸಲು ।
ನಾವಿಹೆವೆನೆ ಮುನಿ ಪತಿ ಕೇಳಿ ಬಳಿಕ ಕೃ
ಪಾವಲಂಬನನ ಧ್ಯಾನಿಸಿದ ॥ ೧೮

ಸು ಲಲಿತ ಮುನಿಗಾದಪವಾದ ಗೋ ಹತಿ
ತೊಲಗಲಾ ಸ್ಥಳ ಮಹಿಮೆಯಲಿ ।
ನಲಿದು ನಿರ್ಮಲ ಚಿತ್ತನಾಗಿ ಯಾಗುತ್ತಮ
ಜಲಜಾಕ್ಷನನು ನುತಿಸಿದನು ॥ ೨೯

ಪರಮ ಗೌತಮನ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಮುನ್ನಿತ್ತ
ವರವ ಸಲಿಪೆನೆಂದು ನಗುತ ।
ಸಿರಿಧರ ರಂಗೇಶ ಕಾವೇರಿ ಮಧ್ಯದೆ
ಪಿರಿದು ವಲ್ಮೀಕದೊಳಸೆದ ॥ ೩೦

ಮುನಿ ಪತಿ ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯಲರಿದಾ ಕ್ಷಣ
ಘನ ಕಾಮ ಧೇನುವ ಬರಿಸಿ ।
ವಿನುತ ಪಯ ಗರೆದು ವಲ್ಮೀಕವ ಕರಗಿಸಿ
ಚಿನುಮಯ ಮೂರ್ತಿಯ ಕಂಡ ॥ ೩೧

ಸಿರಿ ದೇವಿ ಪಾದ ಪದ್ಮವನೊತ್ತೆ ಭೋಗೀ
ಶ್ವರ ಭೋಗ ತಲ್ಪದೊಳಸೆವ ।
ಹರಿಯ ಕಂಡಾ ಕ್ಷಣ ಗೌತಮ ಮುನಿ ಪತಿ
ನೆರೆ ಸ್ತುತಿಗೈದನಂದಾಗ ॥ ೩೨

ಜಯ ಜಯ ಸನಕಾದಿ ಯೋಗಿ ವಂದಿತ ಪಾದ
ಜಯ ಜಯ ಲೀಲಾ ವಿನೋದ ।
ಜಯ ಜಯ ಜನನ ವಿದೂರ ಜನಾರ್ದನ
ಜಯತೆಂದು ಪೊಗಳಿದನಾಗ ॥ ೩೩

ಶರಣಾಗತರನು ಪಾಲಿಸುವೆನೆಂದೆಂಬ
ಬಿರುದು ನಿನ್ನದು ಸರ್ವೇಶ ।
ಪರಮ ಮಂಗಳ ಮೂರ್ತಿ ಯೀ ದಿವ್ಯ ಸ್ಥಳದಲಿ
ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನೆಲಸಬೇಕೆಂದ ॥ ೩೪

ಎಂದೆಂಬ ಗೌತಮ ಮುನಿ ಸಹ ತಾಪಸ
ವೃಂದಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತಿಯನಿತ್ತು ।
ಅಂದಿಂದ ರಂಗೇಶ ಭೂ ವೈಕುಂಠವಿ
ದೆಂದು ನೆಲಸಿದನರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೩೫

ಒಡನಂದಿನ ಋಷಿಗಳು ತಮ್ಮ ಪೆಸರಲಿ
ಬಿಡದೆ ತೀರ್ಥವ ಕಲ್ಪಿಸಲು ।
ಪೊಡವಿಯ ಜನರು ಸ್ನಾನವ ಮಾಡಿ ಮುಕ್ತಿಯ
ಪಡೆವರೇ ವೇಳ್ವನಚ್ಚರಿಯ ॥ ೩೬

ಪರಿವ ಕಾವೇರಿಯುತ್ತರ ತಟದಲಿ ಶ್ರೀ
ನರಸಿಂಹ ನೆಲಸಿ ಭಕ್ತರನು ।
ಪೊರೆವನಾ ದಿವ್ಯ ಮಹಿಮನ ಬಣ್ಣಿಸುವೊಡೆ
ಸುರ ನರ ನಿಕರಕಸಾಧ್ಯ ॥ ೩೭

ರಾಮ ಚಂದ್ರಮ ರಾಮೇಶ್ವರ ಪಶ್ಚಿಮ
ಭೂಮಿಯ ನದಿಯ ತೀರದಲಿ ।
ತಾ ಮನೋಹರವಾಗಿ ನರ ಹರಿ ಜನರ ಸು
ಪ್ರೇಮದೆ ಸಲಹುವನೊಲಿದು ॥ ೩೮

ಇಳಿದಗಸ್ತ್ಯನವರ ಕರ ಕಮಂಡಲದಿಂದ
ಜಳ ಪೂರ್ಣವಾದ ಕಾವೇರಿ ।
ಬಳಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಗಿರಿಯಿಂದಲಿಳಿದುತಾ ಪುಟ್ಟುವ
ಬಲು ಸಂಭ್ರಮವೇನನೆಂಬೆ ॥ ೩೯

ಕನಕೆ ಯೆಂಬಾ ನದಿ ಯಿದಿರಾಗಿಯೆ ಬಂದು
ವಿನಯದೆ ಭಾಗಮಂಡಲದೆ ।
ಘನ ಸಂತೋಷದೆ ಸಂಗತೆ ಯಾಗೆ ಕಾ
ನನದೆ ಬಂದಳು ಬಲಮುರಿಗೆ ॥ ೪೦

ಹಲಿ ಚಂದ್ರ ತೀರ್ಥ ಸರ್ಪ ತೀರ್ಥವೆಂತೆಂಬ
ಹಲವು ತೀರ್ಥಂಗಳ ಬೆರೆದು ।
ಸಲೆ ಪರಿದೈತರುತಾಗಳಿಬ್ಬಗೆ ಯಾಗಿ
ಬಳಸಿ ಕೊಂಡಿಹಳು ಪಟ್ಟಣವ ॥ ೪೧

ಸುರ ನದಿ ಕಾಳಿಂದಿ ಗೂಡಿತು ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿ
ಹರಿಯು ಧರಿಸಿ ಕೊಂಡಿಹುದು ।
ನೆರೆ ತನ್ನ ಶುಭ್ರಕೆ ಸರಿ ಗಾಣೆನೆಂದಾಗ
ಪರಿದಾಡುತಿಹಳು ಕಾವೇರಿ ॥ ೪೨

ಅಸಿ ವರುಣೆಗಳಾ ಕಾಸಿಯು ಪುರವನು
ಮುಸುಕಿ ಕಾದಿರುವಂದದಲಿ ।
ಬಸೆದು ಪಟ್ಟಣವನು ವಾಹಿನಿ ಯೆರಡಾಗಿ
ಪಸರಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸುತಿಹಳು ॥ ೪೩

ದೇವ ಗಂಗಾ ನದಿ ಗಗನ ಗಾಮಿನಿ ಯಾದ
ಭಾವವ ನೋಡ ಬೇಕೆನುತ ।
ಭಾವಿಸಿ ತೆರೆ ಗೂಡಿ ಕಾವೇರಿ ನೆರೆ ಗಗ
ನಾವಲಂಬಿತೆ ಯಾಗಿಹಳು ॥ ೪೪

ತಪ್ಪದೆ ಜಲ ಚರ ನಿಕರ ಬಿದಿರೆ ಮೇಲು
ಕುಪ್ಪರಿಸುವ ಜಲ ಬಿಂದು ।
ಚಿಪ್ಪಿಂದಲೊಡೆದು ಸಿಡಿವ ಮುತ್ತುಗಳೆನ
ಲೊಪ್ಪಿದುದತಿ ರಮ್ಯವಾಗಿ ॥ ೪೫

ಭಂಗ ಸಂಯುತೆ ಯಾಗಿ ಮುಳುಗಿದ ಜನರನ
ಭಂಗರ ಮಾಳ್ಪೆನೆಂದೆನುತ ।
ತುಂಗ ತರಂಗದೇಳಿಗೆಯಿಂದ ಕಾವೇರಿ
ಮಂಗಳ ಗಾತ್ರೆ ಯಾಗಿಹಳು ॥ ೪೬

ತಾವರೆ ಮೊಗ ಮೀನ್ ಕಣ್ಣು ನೀರಾನೆಗ
ಳ್ತೀವಿದ ನಡೆ ಸುಳಿ ನಾಭಿ ।
ಓವಿದ ಸೆಳ್ ನಡು ಕುಚ ಕೋಕಗಳೆನೆ
ಭಾವಕಿ ಮೆರೆದಳರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೪೭

ಅಲಗ ಝುಳಿಪಿಸಂತೆ ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣವು
ಸಲೆ ಕಿರು ತೆರೆಯ ಮಧ್ಯದಲಿ ।
ಹೊಳೆದಾಡುತಿಹುದಾ ಕಾವೇರಿಯ ಬಲು
ಚೆಲುವನದೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೪೮

ಸಸಿಯುದಯಿಸೆ ಚಂದ್ರ ಕಾಂತ ಸೋಪಾನಗ
ಳೊಸರಲಾ ಜಲ ದಂಪ್ರ ಗೂಡಿ ।
ಎಸೆವಳು ಕಾವೇರಿ ಶ್ರಮದವರು ಮುಳುಗೆ ಸಂ
ತಸದಲಿ ಶೈತ್ಯವ ಕೊಡುತ ॥ ೪೯

ಸ್ನಾನ ಸಂಧ್ಯಾ ವಂದನೆ ಜಪ ತಪಗಳ
ಮೌನದೆ ಮಾಡಿ ರಾಜಿಸುವ ।
ಜ್ಞಾನಾಧಿಕರಿಂದ ಲುಭಯನದೀ ತಟ
ತಾನೆಸೆದಿಹುದರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೫೦

ಚಾರು ವಸನ ಪೊಂ ಬಟ್ಟೆ ಬಿಳಿಯ ವಸ್ತ್ರ
ಸಾರ ಪೊಪ್ಪಳಿ ಮೊದಲಾದ ।
ಸೀರೆ ಸಹಿತ ಸ್ನಾನವ ಮಾಳ್ಪ ವಿಪ್ರರ
ನಾರಿಯರೆಸೆದರಿತ್ತಟದೆ ॥ ೫೧

ಕುಂಕುಮಗಳ ಪಣೆಗಿಡುವ ಹರಿದ್ರದ
ಪಂಕವ ಮೈಗೆ ಲೇಪಿಸುವ ।
ಪಂಕಜ ಮುಖಿಯರಿತ್ತಡಿಯ ಸೋಪಾನದೆ
ಮುಂ ಕೊಂಡು ಮೆರೆದರರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೫೨

ಕಳಸಗಳನ್ನಿಕ್ಕಿ ಯರಿಸಿನ ಕುಂಕುಮ
ಗಳ ಗಂಧಾಕ್ಷತೆ ಯಿಟ್ಟು ।
ಫಲ ಪುಷ್ಪ ತಾಂಬೂಲದಿಂದ ಕಾವೇರಿಯ
ನೊಲಿದು ಪೂಜಿಸುತಿರ್ಪರಲ್ಲಿ ॥ ೫೩

ಕಚಗಳ ಸಿಕ್ಕ ಬಿಡಿಸುತೆಣೆ ಗಂಟಿಕ್ಕಿ
ಕುಚ ಮಧ್ಯದಲಿ ಹಾರವಿಡುತ ।
ವಿಚಲಿತ ನೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಕಜ್ಜಲವನ್ನು
ರಚಿಸುತಂಗನೆಯರೊಪ್ಪಿದರು ॥ ೫೪

ಹೊನ್ನ ತಂಬಿಗೆ ಗಿಂಡಿ ಪನ್ನೀರ ಚಂಬಿನಲಿ
ಪೂರ್ಣ ಜಲವ ಕೊಂಡಾಗ ।
ಸನ್ನಾಹದಲಿ ಮನೆಗೈದುವ ವಿಪ್ರರ
ಕನ್ನಿಕೆಯರು ರಾಜಿಸುವರು ॥ ೫೫

ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮಜ್ಜನವೆರೆದು ವಿಭೂತಿಯ
ನಂಗಕ್ಕೆ ಲೇಪಿಸಿ ಕೊಂಬ ।
ಹಿಂಗದ ಶಿವ ಭಕ್ತರ ಮೇಳದಿಂ ನೆರೆ
ಕಂಗೊಳಿಪುದು ನದಿ ತಟವು ॥ ೫೬

ಹರಿ ದಾಸರುಗಳೈದಿ ಹರಿವ ಜಲದೊಳಾಗ
ಹರಿದು ಮಜ್ಜನವನು ಮಾಡಿ ।
ತಿರು ನಾಮ ತಿರು ಚೂರ್ಣಗಳ ಪಣೆಯೊಳಗಿಟ್ಟು
ತಿರಿಗಿ ಹರಿಯ ಧ್ಯಾನಿಪರು ॥ ೫೭

ಬಡನೆ ಕಾವೇರಿಯ ನಡು ಕಡೆ ತಡಿಯೊಳು
ಬಿಡದೊಪ್ಪುವ ಮಂಟಪಗಳು ।
ಕುಡು ವಿಲ್ಲನ ಪಿತನುತ್ಸವಕೆಡೆಯಾಗಿ
ಕಡು ಪರುಷವೆ ಬೀರಿದುವು ॥ ೫೮

ಪುರವ ಬಳಸಿ ಭೋರ್ಗರೆವ ಕಾವೇರಿಯು
ಪರಿಪೂರ್ಣ ಜಲದೊಳಗಾಗ ।
ವರ ನಾವೆಯಲಿ ಜನ ದಾಟಿಪ ಜಲ ಗಾರ
ರಿರವ ನಾನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೫೯

ಮಿಗೆ ಹರುಷದೊಳೊಪ್ಪುವ ಬಹು ಧರ್ಮದ
ಸೊಗಸು ಪಡೆದ ಮಾರ್ಗವೆನಲು ।
ಝಗಝಗಿಸಿದುದಾ ಉಭಯ ಕಾವೇರಿಯು
ಬಿಗಿದೊಪ್ಪುತಿಹ ದಿವ್ಯ ಸೇತು ॥ ೬೦

ಕಾರುಣ್ಯ ನಿಧಿ ಕಾವೇರಿಯು ವಕ್ಷದ
ಚಾರು ಮೌಕ್ತಿಕ ಹಾರವೆನಲು ।
ಊರ ಬಳಸಿ ನೆರೆ ಪರಿವ ಕಾಲುವೆಯು ಶೃಂ
ಗಾರವನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೬೧

ಮುಗುಳು ಹೊಡೆಗಳರೆ ಹೊಡೆ ನೆರೆ ಮೇಲಕ್ಕೆ
ನಿಗುರುವ ಹೊಡೆ ಪಸುರ್ವೊಡೆಯ ।
ಬಗುಮಿಗೆಯಲಿ ಹಾಲುದುಂಬುದೆನೆಯ ಶಾಲಿ
ಸೊಗಸನಿತ್ತುವು ನೋಳ್ಪರಿಗೆ ॥ ೬೨

ಪುರವೆಂಬ ನಾರಿಯಾ ಪಸುರ ಪಟ್ಟೆಯನುಟ್ಟ
ತೆರದಿಂದ ಶಾಲಿಯ ಗದ್ದೆ ।
ಪಿರಿದು ಶ್ರೀ ರಂಗ ಪಟ್ಟಣವ ಬಳಸಿ ಕೊಂ
ಡಿರುವ ಸಂಭ್ರಮವನೇನೆಂಬೆ ॥ ೬೩

ಹಾಲು ಬತ್ತಕೆ ಕವಿವರ ಗಿಳಿಗಳ ಹಿಂಡ
ಮೇಲಕೆಬ್ಬಿಸುವ ನಾರಿಯರ ।
ಪೇಳಲಳವೆ ನೆಲೆ ಮೊಲೆಗಳ ಕಮಲವೆಂ
ದೋಲೈಸುವುವು ತುಂಬಿಗಳು ॥ ೬೪

ಕುರುಳ ಕಾಳಿಕೆ ಮೈ ಕಾಂತಿ ಕೈ ತಳಿರ್ಗೆಂಪು
ಪಿರಿದಾದ ಬಾಯ್ದೆರೆ ಬೆಳ್ಪು ।
ಇರದಾಗಸಕೆ ಪಾರುವ ಗಿಳಿಗಳ ಮುತ್ತೆ
ನೆರೆ ಪಂಚವರ್ಣವೈದಿದುವು ॥ ೬೫

ಕುಂಭಿನೀ ದೇವಿ ಮಂಗಳ ಮಜ್ಜನ ಮಾಡಿ
ತುಂಬಿ ತನುವಿಗೆ ಲೇಪಿಸಿದ ।
ಇಂಬಿನಲಿ ಮೆರೆವರಿಸಿನವೆನೆ ಶಾಲಿಯು
ಪೊಂಬಣ್ಣದಾ ಗದ್ದೆ ಯಿಹುವು ॥ ೬೬

ಕಣಿವೆಯು ಸಣ್ಣ ಸತ್ಯಾಗಾಲದ ಸಣ್ಣ
ಮಣಿಯಾದ ಗೋಮೆಯು ಸಣ್ಣ ।
ಪುಣುಗು ವಾಸನೆಯುನಾಂತಿಹ ಸಣ್ಣ ಶಾಲಿಯು
ತೆನೆಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ಚೆಲ್ವಿಂದ ॥ ೬೭

ಪಿರಿಯ ರಾಜಾನ್ನ ಜೀರಿಗೆ ರಾಜಾನ್ನವು
ವುರುತರ ಸೊಗಸು ರಾಜಾನ್ನ ।
ಪರಿ ಶೋಭಿಸುವ ಕಸ್ತೂರಿ ರಾಜಾನ್ನದ
ವರ ಶಾಲಿಯು ಗದ್ದೆ ಯಿಹುವು ॥ ೬೮

ಸೋಮ ಶಾಲಿಯು ಬಿಳು ಮಲ್ಲಿಗೆ ಕೆಂಬೂತಿ
ಹೇಮ ವರ್ಣದ ಕೊನೆ ವಾಳೆ ।
ರಾಮಣೀಯಕವಾದ ಪುಷ್ಪ ಮಂಜರಿಯು ಸ
ನಾಮದ ತೆನೆಗಳೊಪ್ಪಿಹುವು ॥ ೬೯

ಕೊಡಗು ಮಳಲ ಕಂತೆ ಹರಹಿನ ಡುಂಣಗ
ಳೊಡನೊಪ್ಪುತಿಹ ಬೈರಾವಳಿಯು ।
ಕಡು ಸೊಬಗಾಂತಿಹ ಚಂದ್ರೋದಯ ಶಾಲಿ
ಯೆಡೆ ವಿಡದೆಸೆದುವರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೭೦

ಹೊಳೆಯುವ ಕೆಂದಳಗ ಕಸ್ತೂರೀ ವರ್ಣ
ದೊಳು ಪರಿಮಳವಾಂತು ಮೆರೆವ ।
ಕಳಮೆಯ ತೆನೆಗಳು ಪರಿ ಶೋಭಿಸುತಾಗ
ಹೊಳಲ ಬಳಸಿ ರಾಜಿಪುವು ॥ ೩೧

ಅಳಿವಿಂಡುಗಳ ಗಾನಕೆ ತಂಬೆಲರಿಗೆ
ನಳಿನದಳದ ವಾಸನೆಗೆ ।
ತಲೆದೂಗುವೆಂದದೆ ಕಳಮೆಯ ತೆನೆಗಳಂ
ದೊಲೆದಾಡುತಿರ್ದುವರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೩೨

ಹರುಷದೆ ಪಾಲ್ಬೆನೆಗೆರಗುವ ಗಿಳಿವಿಂಡ
ಹೊರಡಿಸುವಂಬುಜಾಕ್ಷಿಯರ ।
ಗುರುಕುಚ ತನು ಕಾಂತಿ ಮೊಗದ ಚೆಲ್ವಿಕೆಗಾಗ
ಸಿರವ ತೂಗುವವೋಲೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೩೩

ಅಲರು ವಿಲ್ಪುಷ್ಪ ಬಾಣಗಳತಿ ಮೃದು ಮದ
ಕಳುಕರು ಜನರೆಂದು ಚಂದ್ರ ।
ಅಳಿಯನ ಬಿಲ್ಗೆ ಬೆಳಸಿದಂತೆ ಧವಳೇಕ್ಷು
ಗಳ ಗದ್ದೆ ರಾಜಿಸುತಿಹುವು ॥ ೩೪

ಗಗನದೆ ಚರಿಸುವ ಗಿಳಿಯ ದೇಹಚ್ಛವಿ
ಮಿಗೆ ನಮ್ರ ಪಸುರ್ಗೆಣೆ ಯಹುವೆ ।
ನಗವೈರಿ ನೋಡೆಂದು ತೋರ್ಪೊಲಿಕ್ಷುವ ಸೋಗೆ
ಸೊಗಸಲುನ್ನತವಾಗಿಹುವು ॥ ೩೫

ಪುರಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಮೊಗದಾವರೆಯನು ನೆರೆ
ಪರಿವೇಷ್ಟಿಸಿ ಕೊಂಡಿರ್ಪ ।
ಪಿರಿದು ಪಚ್ಚೆಯ ಪತ್ರ ಮೆನಲು ನಂದನವನ
ಮೆರೆದುವು ನಾಲ್ದೆಸೆಗಳಲಿ ॥ ೩೬

ನರರಿಗಾ ಫಲವಿತ್ತು ಗಗನ ಮಾರ್ಗದೆ ನೆರೆ
ಚರಿಸುವೆಚ್ಚರ ವೆಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ।
ಸಿರಿ ಮುಡಿಗಲರೀವೊಲಂಬರಕಡರಿದ
ಮರಗಳೊಪ್ಪಿದುವಡಕೆಗಳ ॥ ೭೭

ಬನ ದೇವಿ ಪೊಂಗಳಸದೊಳಮೃತವ ತುಂಬಿ
ಮನ ನಲಿದಾಗ ಕೈ ನೀಡಿ ॥
ಅನಿಮಿಷಗೀವಂತೆ ಕೆಂದೆಂಗಿನ ಮರ
ಘನ ಫಲ ಸಹಿತವೊಪ್ಪಿಹುವು ॥ ೭೮

ಗಿಳಿ ಕರ್ದುಂಕಲು ಸೋರ್ವನಿ ರಸವನು ಸವಿ
ವೆಳ ವೆಂಗಳೊಲಿದು ಚಪ್ಪರಿದು ।
ತಲೆದೂಗಿ ಕೊಂಡಾಡೆ ಪಕ್ವ ಫಲಾವಳಿ
ವೆಳದೊಪ್ಪಿಮೆರೆದುವಿಪ್ಪಾಮ್ರವು ॥ ೭೯

ಲಲನೆಯರಧರಾಮೃತಕಿಂತ ಸವಿ ನಮ್ಮ
ಫಲದೊಳಗಿವೆ ನೋಡೆನುತ ।
ಸಲೆ ವಿಟ ಜನಕರುಪುವೊಲು ನೇರಿಲ ಮರ
ಕಳಿ ಹಣ್ಣು ಸಹಿತಲೊಪ್ಪಿಹುವು ॥ ೮೦

ಅಂಬುಜಾಕ್ಷಿಯರ ದನ್ತಚ್ಛವಿ ನಮ್ಮಯ
ನುಣ್ಬಿತ್ತಿನೊಳಗಿದೆ ಯೆನುತ ।
ಇಂಬಿಲ್ಲ ಪಲ್ಗಿರಿದುಸಿರುವವೋಲ್ಫಲಿಸಿ ದಾ
ಳಿಂಬದ ಮರಗಳೊಪ್ಪಿಹುವು ॥ ೮೧

ನಾರಂಗವೆ ನಾವು ನಮ್ಮಿಂದಲನ್ಯಕೆ
ಸಾರ ಸಂಪಾದಿಪುದೆನುತ ।
ಪೂರೈಸಿದ ಫಲ ಸಹ ಹೇರಿಳೆಯ ಮರ
ವಾರಾಮದೊಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೮೨

ಅಂಬಟೆ ಯುರೆ ನೆಲ್ಲಿ ಚಳ್ಳೆ ಬಿಲ್ವದ ಮರ
ಮುಂಬರಿದೆಸೆವ ತಿಂತ್ರಿಣಿಯು ।
ಇಂಬಾದ ದ್ರಾಕ್ಷೆ ಖರ್ಜೂರ ತಮಾಲಗ
ಳ್ತುಂಬಿಹುವಾರಾಮದೊಳಗೆ ॥ ೨೯

ಸುರರ ನಂದನ ಚೈತ್ರರಥದೊಳಗಿಹ ಕಲ್ಪ
ತರುಗಳೈತಂದು ಪಟ್ಟಣದ ।
ಹೊರ ವನದೊಳಗೊಪ್ಪಿಹುವೆನೆ ಫಲ ಸಹ
ಮೆರೆದುವು ಭೂಜ ರಾಜಿಗಳು ॥ ೩೦

ಮದನನ ಮೊದಲಸ್ತ್ರವೆನಿಸಿ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯ
ರೆದೆಯ ತಟ್ಟುಗಿವೆವೆಂದೆನುತ ।
ಮುದದೆ ಸರಸಿಯೊಳ್ಪರಿಮಳವಾಂತಿಹ
ಪದುಮದರಳುಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೩೧

ತರುಣಿ ರನ್ನೆಯುರ ಬೆಳ್ಪಿಗೆ ನಮ್ಮ ಶುಭ್ರಕೆ
ಸರಿ ಯಿಲ್ಲವೆಂದದ ಜರೆದು ।
ಪರಿಮಳಗಳ ಬೀರುತ ದೆಸೆ ದೆಸೆಗಾಗ
ಲರಳು ಮಲ್ಲಿಗೆಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೩೨

ಅಳಿ ನಿಕರಕೆ ಪಗೆ ಸರ್ವ ಜನಕೆ ಸುಖ
ಗಳನೀವೆವು ಸೌರಭದಲಿ ।
ಇಳೆಯೊಳೆಮ್ಮಂತುಪಕಾರಿಗಳಾರೆಂ
ದಲರೊಪ್ಪಿದುವು ಸಂಪಗೆಗಳ ॥ ೩೩

ವಿರಹಿಗಳದೆಯ ಕೆನ್ನೀರ್ಗುಡಿದತನುವ
ಕರಕೆ ಕಠಾರಿಗಳಾಗಿ ।
ಮೆರೆದೆವು ಬಿರುದನೆಂದೆನುತ ಸೌರಭ್ಯದ
ಸುರಗಿಯ ಪೂಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೩೪

ನಮ್ಮಂತಿರಡು ಪೆಸರನು ತಾಳಿ ರಾಜಿಪ
ಸುಮ್ಮಾನದರಳಲ್ಲವೆನುತ ॥
ಹೊಮ್ಮಿದ ನಂದನದಲಿ ಸುರಹೊನ್ನೆಯು
ಕಮ್ಮಲರುಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೯೫

ಫುಲ್ಲಲೋಚನೆಯರ ದನ್ತ ಪಙ್ತಿ ಚ್ಛವಿ
ಯಿಲ್ಲಿವೆ ನೋಡಿ ಯೆಂದೆನುತ ॥
ಉಲ್ಲಾಸದೊಳು ತೋರ್ಪೊಲು ಪರಿಮಳವಾಂತ
ಮಲ್ಲೆಯು ಮುಗುಳ್ಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೯೬

ಪೊಡವಿಯೊಳಾವಿರೆ ಪರಿಮಳವನು ವಾಯು
ಬಿಡದೆ ಕೊಂಡೊಯ್ವನೆಂದಂಜಿ ।
ಒಡನೆ ಪಾತಾಳವ ಮರೆಗೊಂಡು ಲಾಮಂಚ
ಮುಡಿವಾಳ ಬೇರ್ಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೯೭

ನೆರೆ ಮುಳ್ಳು ತುಂಟ * ಪೆಸರ ಬಂಡುಗರೆಮ್ಮ
ಹೊರೆಯೊಳಗಿರ ಬೇಡವೆಂದು ।
ವರ ವನ ಪುಷ್ಪಗಳ್ಪೊರಡಿಸೆ ಬೆಳ್ದಾಳೆ
ಯುರಲೊಪ್ಪಿದುವು ವನ ತಟದೆ ॥ ೯೮

ಮರುಗ ಕತ್ತುರಿ ಮರುಗವು ಜಾಜಿ ಕೆಂಜಾಜಿ
ಪರಿಮಳಿಸುವ ಸೇವಂತಿ ।
ವರ ಪಾರಿಜಾತ ನಂದ್ಯಾವರ್ತ ಮೊದಲಾ
ದರಲೊಪ್ಪಿದುವು ಬನದೊಳಗೆ ॥ ೯೯

ಜಾಲದ ಪುಷ್ಪ ಪಾದರಿ ಬಕುಳ ಪುಷ್ಪ
ಮೇಲಾದ ಸುಕರಾಜ ಪುಷ್ಪ ।
ಲೀಲೆಯಿಂ ದೇವತಾ ಕುಸುಮಂಗಳೆಲ್ಲಾ
ಕಾಲದೆ ರಾಜಿಸುತಿಹುವು ॥ ೧೦೦

* ಮುಳ್ಳುತೋಂಟ ಎಂದಿರಬಹುದೆ ?

ಇಂದು ಕಾಂತದ ದಿವ್ಯ ಸೋಪಾನ ಜಲ ಮಾರ್ಗ
ನಿಂದ ನೀರ್ಗಳ ಚೆಲ್ವಿಂದ ।
ಮಂದ ವಾಯುವಿನಲೆಗೇಳುವ ಕಿರು ದೆರೆ
ಯಿಂದೊಪ್ಪಿದುವು ಸರಸಿಗಳು ॥ ೧೦೧

ಚೆಂ ಗಣಿಗಿಲ ದಿವ್ಯ ಪರಿಮಳಕೆರಗುವ
ಭೃಂಗ ವಿಂಡುಗಳ ಝೇಂಕಾರ ।
ಅಂಗಜ ವನ ದುರ್ಗಕಿಟ್ಟ ಮೇಲ್ವಾರಿಯು
ಪೊಂಗಿದಾಳ್ದನಿಗಳಂತಿಹುವು ॥ ೧೦೨

ಗಿಣಿಗಳುಗ್ಗಡಣೆ ಕೋಕಿಲ ಪಾಠಕಾಳಿಯು
ಘನ ರವ ನವಿಲ ನರ್ತನದೆ ।
ವನ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೋಲಗ ಶಾಲೆಯಂದದಲಿ ನಂ
ದನ ವನ ಕಡು ರಯ್ಯವಾಯ್ತು ॥ ೧೦೩

ಪೊಡೆ ಬಿರಿದೆಸೆವ ಕಸ್ತೂರಿ ಪೊಂಬಾಳೆಯು
ಕಡು ಪರಿಮಳ ತಂಗೊಳದ ।
ಬಿಡುತರ್ಪ ಪುಷ್ಪ ವಾಸನೆಯಿಂದ ಪಥ ಶ್ರಮ
ವಡಗಿಪ್ಪುವೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೧೦೪

ಪುರ ವನಿತೆಯರು ತಮ್ಮನಿಯರ ಕರ ವಿಡಿ
ದಿರದೈತಂದು ನಂದನದೆ ।
ಪರಿಮಳ ಪುಷ್ಪಾಪಚಯ ಗೈದಾಸರ
ಪರಿ ಹರಿಸುತ ಮೆರೆದಿಹರು ॥ ೧೦೫

ತರುಣಿಯೊರ್ವಳ ತುಟಿಯ ತೊಂಡೆಯ ಪಣ್ಣೆಂ
ದರಗಿಣಿ ಯೆರಗಲಾ ನೀರೆ ।
ಕರ ಶಾಖೆಯಾ ಪುಷ್ಪರಾಗದೂರ್ಮಿಕೆ ದೋರೆ
ಪರಿದೋಡಿತಾ ಕೀರನಾಗ ॥ ೧೦೬

ಬಾಲಕಿಯೊರ್ವಳ ಮೊಗವ ತಾವರೆಯೆಂದು
ರೋಲಂಬವೈತಂದೆರಗಿ ।
ಮೇಲೆ ನಾಸಾ ಚಂಪಕಗಂಡು ಭೀತಿಗೊಂ
ಡಾಲೋಕಿಸದೋಡಿದುದು ॥ ೧೦೭

ನಳಿನಾಕ್ಷಿಯು ನೆಲೆಮೊಲೆಗಳ ತನ್ನಯ
ಬಳಗವೆನುತ ಚಕ್ರವಾಕ ।
ತಳುವದಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನಖರೇಖೆಯು ಕಂ
ಡೆಳಸಸಿ ಯೆಂದಂಜಿದುದು ॥ ೧೦೮

ಇಂತೊಪ್ಪುತಿಹ ನಾರಿಯರು ನಂದನದಲ್ಲಿ
ಕಂತುವ ಕೂರಾಳ್ಗಳಂತೆ ।
ಸಂತೋಷದಲಿ ದೋಹಳಗೈದು ಪರಪ್ರಾಣ
ಕಾಂತರ ಬಳಿಗೈದಿದರು ॥ ೧೦೯

ತಳರ್ವನೆ ಪುಷ್ಪಮಂಟಪ ದಿವ್ಯಪುಳಿನ
ಸ್ಥಳಗಳಗಿನಿಯರನೊಯ್ದು ।
ನಳಿನಾಸ್ತ್ರನಾಹ[illegible]ಗೈದು ಸಂತಸವಲಿ
ತಳರ್ದರು ಪುರಗೃಹಗಳಿಗೆ ॥ ೧೧೦

ಈಪರಿ ಕೇಳೀನಂದನ ನವಪುಷ್ಪ
ಚಾಪನ ಬಂಡಾರದಂತೆ ।
ರೂಪುವಡೆದು ಮೆರೆದುದು ಬಹುವಸ್ತು ಕ
ಲಾಪವನೀಯುತ ಜನಕೆ ॥ ೧೧೧

ಮಂಗಳ ಭೂವೈಕುಂಠವಾಗೊಪ್ಪುವ
ರಂಗಪಟ್ಟಣದ ವರ್ಣನೆಯು ।
ಹಿಂಗದೆ ವಿಸ್ತರಿಸಲ್ಲಿಗೈದನೆ ಸಂಧಿ
ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಸಂಬಂಧಿ ॥ ೧೧೨

೫ನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

೬ ನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಶ್ರೀರಂಗ ಪತ್ತನ ವರ್ಣನೆ.

ಸೂಚನೆ—ಪೊಡವಿಗಧಿಕ ಶ್ರೀ ರಂಗ ಪಟ್ಟಣದೊಂದು
ಕಡು ಚೆಲುವಿಕೆಯ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥

ಮೃಗವಾಹನನ ನಂದನನ ರಣದೆ ನೆರೆ
ಬಿಗಿದನ ಪಿತನನುಜನಿಗೆ ।
ತೆಗೆಯದುಂಬಳಿಯಿತ್ತ ದೇವನ ಸಿರಿಪದ
ಯುಗವ ಭಜಿಪೆ ಮುದದಿಂದ ॥ ೧

ಬಾಲಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣವ ಜರೆದತುಲ ವಿ
ಶಾಲದೊಳಾ ಪುರವರದ ।
ಶಾಲಾವೀಥಿಗಳಸೆದುವು ನವರತ್ನ
ಜಾಲದ ದೀಧಿತಿಯಿಂದ ॥ ೨

ವರತ್ರಿದಶರಿಗಾಸ್ಪದವಮರಾವತಿ
ಹರಸಖಪುರ ಗುಹ್ಯಕರ ।
ಧರಿಸಿಹುದೆಂದವ ಜರೆದು ಭೂತಳದೆ ಸುಂ
ದರವಾಗೆಸೆವುದು ನಗರ ॥ ೩

ಅಗಲಕೆ ಭೂಮಂಡಲ ಕಿರಿದುಬ್ಬಲು
ಮಿಗೆ ತಾಳವಷ್ಟದಿಕ್ಕೆಂದು ।
ನಗುತಾಗ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಳೆದೋಲು ಹೊಂಗೋಂಟೆ
ಗಗನಮಂಡಲವ ಮುಟ್ಟಿಹುದು ॥ ೪

ದೆಸೆಯಾಣ್ಮರ ಪುರವಿದಕೆಣೆ ಯಿಲ್ಲೆಂದು
ನಸುನಗೆ ಪುರಲಕ್ಷ್ಮಿ ಯುವಳ ।
ದಶನ ಪಙ್ಕ್ತಿಗಳ ಚೆಲ್ವೆನೆ ಕೋಟೆಯಾತೆನೆ
ಯೆಸೆದುವು ಕಣ್ಗೆ ರಾಜಿಸುತ ॥ ೫

ಪುರದರಸಿನ ಜಯಾಂಗನೆ ತನ್ನ ಮಂಗಳಾ
ಭರಣವನಿರಿಸಲು ಸಮೆದ ।
ಪಿರಿದು ವಜ್ರದ ಕರಂಡಗಳೆನೆ ಕೊತ್ತಲ
ಮೆರೆದುವು ಚೌದೆಸೆಯೊಳಗೆ ॥ ೬

ಪುರವೆಂಬ ಸರಸಿಯೊಳೊಗೆದ ತಾವರೆಗಳು
ತರಣಿಮಂಡಲವ ನೋಡುವೊಡೆ ।
ನೆರೆ ವಾಯುಪಥವಡರ್ದೊಲು ಮುಗೀಟ್ಟಣೆ
ಮೆರೆದುವಾಗಸವ ತುಡುಕುತ ॥ ೭

ಅಂಬರಚರಿಯುಗನೀ ಪಟ್ಟಣದೊಂದು
ಸಂಭ್ರಮವನು ನೋಡಿ ಯೆನುತ ।
ಕುಂಭಿನಿ ಕೈನೀಡಿ ಕರೆವೋಲು ಡೆಂಕಣಿ
ಮುಂ ಬರಿದೆಸೆದುವರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೮

ಗಗನಗಂಗೆಯು ಕಾಲುವೆ ಬಲುಮಾರ್ಗದೆ
ಸೊಗಸುತ್ತೈತಂದೊಪ್ಪಿದಂತೆ ।
ಮುಗಿಲ ಮುಟ್ಟುವ ಕೋಟೆದೆನೆ ಯೆಡೆ ಪಟಗಳು
ಝುಗರ್ಝುಗಿಸಿದುವು ಶುಭ್ರದಲಿ ॥ ೯

ಹರಿಗೆ ಹಾಸಿಗೆ ಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಪಾತಾಳ
ಪುರದಿಂದಲುರಗೇಂದ್ರ ಬಂದ ।
ಪರಮಾರ್ಗ ದ್ವಾರವಿದೆನೆ ಬಲು ಘಾತದೆ
ಮೆರೆದುವಗಳವೇನೆಂಬೆ ॥ ೧೦

ಶಾಲಾ ವೀಥಿಯು ಬಳಸಿ ಕೊಂಡತುಲ ವಿ
ಶಾಲದೊಳಾ ಪಟ್ಟಣದ ।
ಆಳುವೇರಿಗಳಸೆದುವು ನೋಳ್ಪ ಜನರ ಕ
ಣ್ಣಾಲೋಕನಕಿನಿದಾಗಿ ॥ ೧೧

ನೆರೆ ನವಮಗಳುಕಿ ಚಂದ್ರನ ಮರೆ ಹೊಗೆ ತಮ್ಮ
ಭರದೆ ನುಂಗದೆ ಬಿಡೆನೆನುತ ।
ಪಿರಿದು ಬಾಯ್ದೆರೆದಾಗ ಶಶಿ ಯೆರಳ್ಗೆ ಪಾರು
ತ್ತಿರುವೊಲು ಹುಲಿ ಮುಖ ವಿಹುವು ॥ ೧೨

ಆ ಪುರದತುಳ ಭಾಗ್ಯ ಕೀರ್ತಿಯು ನಗುತಾಗ
ಗೋ ಪತಿಗರಹುವೆಂದದಲಿ ।
ತಾ ಪಿರಿದಾಗಿ ಬಾಗಿಲ ಸೆಜ್ಜೆ ಯಭ್ರವ
ವ್ಯಾಪಿಸಿದುವು ಶುಭ್ರ ವಿಡಿದು ॥ ೧೩

ಪಿರಿದು ಗೋಪುರ ನಗೆ ಮೊಗ ಹರ್ಮ್ಯ ನೆಲೆ ಮೊಲೆ
ಮೆರೆವ ಕೊತ್ತಳ ಪೊರವಾರು ।
ಸುರುಚಿರ ಪೊಂಗೋಂಟೆ ಮೇಖಳೆ ಪುರವೆಂಬ
ತರುಣಿ ಯೊಪ್ಪಿದಳು ಭಾಗ್ಯದಲಿ ॥ ೧೪

ಪುರಕ್ಕೈದಿ ಬಹ ರಿಪು ಜಲಧಿಯನುಸಿಗ್ಗಿರ್ಚ್ಛೆ
ನುರುಹೆಂದು ಪಲವು ಬಾಡಬರ ।
ಪರಮೇಷ್ಠಿ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಕಳುಹಿದ ತೆರದಂತೆ
ಮೆರೆದುವು ಬಲು ಶತಘ್ನಿಗಳು ॥ ೧೫

ರಣ ವೀತಿಹೋತ್ರನುಗಿಗಳೊ ಭರ್ಗನ ನೆರೆ
ಪಣೆ ಗಣ್ಣಿನುರಿಯು ಸಂಗಿಗಳೊ ।
ಸೆಣಸುವಧಟರ ನುಂಗಿಗಳೆನ್ನಲೆಸೆದುವು
ಗಣನೆ ಯಿಲ್ಲದ ಪಿರಂಗಿಗಳು ॥ ೧೬

ನರ ಸುಧನ್ವನ ಶಿರಕೆಚ್ಚ ಮೂರ್ತಿ ತ್ರಯ
ಮೆರೆದ ಶಕ್ತಿಯ ತೆರದಂತೆ ।
ಪುರದ ಕೋಟೆಯ ಸುತ್ತಣ ಕೊತ್ತಳಗಳೊಳು
ಮೆರೆದುವು ಬಲು ಪಿರಂಗಿಗಳು ॥ ೧೭

ರಾಮ ಬಾಣವು ಭೂತ ನಾಥ ಲಂಕೆಯ ನಿ
ರ್ಧೂಮ ಧಾಮನು ಹನುಮಂತ ।
ಚಾಮುಂಡಿ ಸಿಡಿಲ ಜಂಗುಳಿ ಮೇಘನಾದ ನಿ
ಸ್ಸೀಮ ಪಿರಂಗಿಗಳಿಹುವು ॥ ೧೮

ಕೋಟೆ ಕೋಲಾಹಲ ಕಲಿ ವೀರ ಭದ್ರನು
ಲೂಟಿಯ ರಣ ಭೈರವನು ।
ಮೀಟಿನ ರಂಗ ನಾಥನು ವೈರಿ ಭಟ ಕುರು
ಪಟದ ಬಲು ಗೋವಿ ಯಿಹುವು ॥ ೧೯

ಒಡ್ಡಿದ ಶೂಲ ವರಾಹನ ತಲೆ ನೂಕು
ವಡ್ಡ ವಲಗೆ ಕವಣೆಗಳು ।
ಅಡ್ಡಾಯುಧ ಗರಗಸ ಮೊನೆ ಗಲ್ಲು ಕ
ಣ್ಗೆಡ್ಡವಾಗಿಯೆ ರಾಜಿಸಿಹುವು ॥ ೨೦

ಚೇಳು ಬಾಣಗಳ ರಾಟಳ ಮುರಿ ಪೊಟ್ಟಣ
ವೇಳುವ ಜಂತ್ರದ ದಗಳು ।
ತೂಳುವ ಗುಂಡುಗಲ್ಗಳ ರಾಸಿ ಪಟ್ಟಣ
ದಾಳುವೇರಿಯ ತುಂಬಿಹುವು ॥ ೨೧

ವಿಷದ ಚೀರ್ಗೊಳವೆ ಮಳಲ ರಾಸಿ ಯುಕ್ಕಿನ
ಮುಸೆದಲಗಿನ ಸಾಲ ಸಬಳ ।
ಎಸೆವ ಕೀಲಾಯುಧ ಬಲಿದಡ್ಡಣದೊಳೆ ಕ
ಣ್ಗೆಸೆದುವು ತೆನೆಯ ಸಂದಿನಲಿ ॥ ೨೨

ಪುರದ ಸಂವರಣೆಯ ನೋಡಲವ್ಮ್ಮದೆ ಯಂಜಿ
ಸುರ ನಾಥ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೈದಿದನು ।
ಉರಗೇಂದ್ರ ಪಾತಾಳದೆ ಮರಸಿದ ಮಿಕ್ಕ
ಕಿರು ಮಾನಿಸರ ಪಾಡೇನು ॥ ೧೩

ಇಂತಪ್ಪ ಪುರದ ಚೌದೆಸೆಯ ಬಾಗಿಲುಗಳ
ಮುಂತಿಹ ಚಾವಡಿಗಳಲಿ ।
ಪಂತದೊಳಗೆ ದಿವ್ಯಾಯುಧಗಳನಾಂತು
ಹೊಂತ ಕಾರಿಗಳು ಕಾದಿಹರು ॥ ೧೪

ಧುರದೊಳು ವೈರಿ ಭೂಪಾಲರ ಖಂಡಿಸಿ
ಹರುಷದಿಂದಲಿ ಸೆಳೆ ತಂದ ।
ಬಿರುದಿನ ತುರಗಗಳನು ಕಟ್ಟಿಹ ಲಾಯ
ಪರಿ ಶೋಭಿಸಿದುವು ಪಟ್ಟಣದೆ ॥ ೧೫

ಸಂಗರದೊಳು ಮಧುರೆಯ ನೃಪ ಬಲವನು
ಭಂಗಿಸಿ ಮುರಿಯಿರಿದಾಗ ।
ಹಿಂಗದೆ ಸೆಳೆ ತಂದ ದಿವ್ಯಾಶ್ವಗಳ ಲಾಯ
ಕಂಗೊಳಿಸಿದುವು ಪಟ್ಟಣದೆ ॥ ೧೬

ಬೇಲೂರು ನರ ಸಿಂಹ ಪುರ ಮುಂತಾದ ಭೂ
ಪಾಲರು ಶರಣು ಹೊಕ್ಕಾಗ ।
ಮೇಲೆ ಕಾಣಿಕೆ ಯಿತ್ತ ಬಲು ತೇಜಿಗಳಿಹ
ಸಾಲು ಲಾಯಗಳೊಪ್ಪಿಹುವು ॥ ೧೭

ನರ ರಕ್ಕಸರನಿರಿದೋಡಿಸಿ ಪಿಡಿತಂದ
ವರ ಮದ ಗಜದ ಶಾಲೆಗಳು ।
ಮೆರೆದುವು ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ
ಯುರುತರೋನ್ನತದಿಂದಲಾಗ ॥ ೧೮

ಧುರದೊಳು ಮಧುರೆಯ ತಿರುಮಲ ನಾಯಕ
ನುರುವಾಹಿನಿಯ ಮುರಿದಿರಿದು ।
ಹರುಷದೆ ಪಿಡಿದಾನೆಗಳ ಶಾಲೆ ಮೆರೆದುವು
ಪುರದೊಳೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯ ॥ ೧೯

ತುಂಗ ಚಂಗಳ್ವಾಧಿಪನು ಕದನದೆ ಸೋತು
ಕಂಗೆಟ್ಟು ಕಾಣಿಕೆ ಯಿತ್ತ ।
ಮಂಗಲ ಗಜ ಶಾಲೆ ಮೈಸೂರ ಬಾಗಿಲ
ಮುಂ ಗಡೆಯೊಳಗೊಪ್ಪಿದುದು ॥ ೨೦

ಭುಜ ಬಲಾನ್ವಿತರಾದ ತೆಲುಗು ಭೂಪಾಲರ
ತ್ರಿಜಗ ಮೆಚ್ಚಲು ಗೆದ್ದು ತಂದ ।
ಗಜ ಘಟೆಗಳ ಶಾಲೆಗಳೊಪ್ಪಿದುವಾಗ
ವಿಜಯಾ ಪುರದ ಬಾಗಿಲೆಡೆಯ ॥ ೨೧

ಕೊಡಗು ಕೊಂಕಣ ಕೊಂಗ ಮಲೆಯಾಳ ರಾಜ್ಯದ
ಬಡಿ ಹೋರಿಗಳು ಮನ ನಡುಗಿ ।
ಒಡನೆ ಕಾಣಿಕೆಯನಿತ್ತಾನೆಯ ಸಜ್ಜಾರ
ನಡು ಕೇರಿಯೊಳಗೊಪ್ಪುತಿಹುದು ॥ ೨೨

ಜಲ ಪಾನಕ್ಕೈದುವ ಕುದುರೆಯ ಸಾಲುಗಳ್
ಬಲು ತೆರೆ ಬೆಳುಗೊಡೆ ನೊರೆಯು ।
ಕೊಳಿಸ ಚಾಮರ ಶಫರಿಗಳಾಗಲಾ ಪುರ
ಜಲ ರಾಶಿಯಂತೆ ರಾಜಿಸಿತು ॥ ೨೩

ವಸು ಗೇಹವಸ್ಸರವಾಸ ಸೌರಭ್ಯದ
ರಸದೇಳಿಗೆ ಹರಿ ಲೀಲೆ ।
ಪಸರಿಸಿ ಮೆರೆಯಲಾ ಪುರವಮರಾವತಿ
ಯೆಸಕದಿಂ ಮಿಗೆ ರಂಜಿಸಿತು ॥ ೨೪

ಸುರ ನದಿ ಕಾಳಿಂದಿ ಶೋಣಭದ್ರೆಯರೊಡ
ನಿರದೈದಿ ಪುರವ ನೋಳ್ಪಂತೆ ।
ವರ ಮೌಕ್ತಿಕ ಹರಿ ನೀಲ ಪವಳಗಳ
ಸು ರುಚಿರ ವೀಧಿ ಯೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೩೫

ಪೊಡವಿಪ ಪುರ ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಮಂಗಳೋತ್ಸವ
ಕೊಡನೆತ್ತಿದಾ ಬೆಳ್ಗೊಡೆಗಳ ।
ಸಡಗರದಂತೆ ಶುಭ್ರದ ಸಾಲು ಸೆಜ್ಜೆಗ
ಳ್ಕಡು ಚಲುವಿಕೆಯ ಬೀರಿದುವು ॥ ೩೬

ಬಾಲಾರ್ಕ ಬಿಂಬದೇಳಿಗೆಯಿಂದ ಪೂರ್ವ ದ
ಶೈಲವು ಬಹು ರೂಪ ತಾಳಿ ।
ಮೇಲೊಪ್ಪುವಂತೆ ಚಿನ್ನದ ಕಲಶಗಳಿಂದ
ಸಾಲುಪ್ಪರಿಗೆಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೩೭

ಪರಿಮಳೋತ್ಸವಕ್ಕೈದುವನಿಲರಾಜನಿಗಾಗ
ನೆರೆ ಶುಭ್ರ ಮೇಘ ದಂತಿಯನು ।
ಹರುಷದೆ ಸಿಂಗರ ಗೈದೊಲು ಟೆಕ್ಕೆಯು
ಮೆರೆದುವು ಹರ್ಮ್ಯಾಗ್ರದೊಳಗೆ ॥ ೩೮

ಕನಕ ಶೈಲದೆ ಮೂಡಿ ಶುಭ್ರ ಮೇಘವ ಪೊ
ಕ್ಕನಿಮಿಷ ಪತಿ ಚಾಪದಂತೆ ।
ಮನೆ ಮನೆಗಳೊಳು ಮಂಗಳ ರತ್ನ ಮಯವಾದ
ವಿನುತ ತೋರಣಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೩೯

ಶಶಿ ತನ್ನಗ್ರಜೆ ಯೀ ಪುರದೊಳು ಮೆರೆ
ದೆಸೆವಳು ನೋಡು ಹೋಗೆಂದು ।
ಪೊಸ ಕೌಮುದಿಯನಟ್ಟಿದೊಲು ಶುಭ್ರನವಸುಧಾ
ರಸ ಲಿಪ್ತ ಮಾಳಿಗೆಗಳಿಹುವು ॥ ೪೦

ಆರು ಶಾಸ್ತ್ರವು ನಾಲ್ಕು ವೇದ ಪುರಾಣದ
ಸಾರದರ್ಥವ ನಿರ್ಣೈಸಿ ।
ತೋರಿ ವಾಚಿಸುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವೀಧಿ ಬಹು ಶೃಂ
ಗಾರದೆ ಮೆರೆದುವರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೪೧

ಲಕ್ಷ್ಯ ಲಕ್ಷಣ ಪದ ಕ್ರಮದಿಂದ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ
ಯೀಕ್ಷಿಸಿ ಕಾವ್ಯ ನಾಟಕವ ।
ಅಣಿಯರಿತುಸಿರುವ ಕವಿಗಳ ವೀಧಿ ಸಂ
ದಣಿಸಿಹುವಾ ಪುರದೊಳಗೆ ॥ ೪೨

ಮೇರು ಹಿಮಾದ್ರಿಗಳರಡನು ಸೇರಿಸಿ
ಪಾರೀಣ ಮಂತ್ರ ಬುದ್ಧಿಯಲಿ ।
ಓರಂತೊಂದು ಗೂಡಿಪ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಶೃಂ
ಗಾರ ಗೃಹಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೪೩

ಸಲೆ ಚಿತ್ರಗುಪ್ತರ ಲೆಕ್ಕವ ಟಕ್ಕರಿ
ಗಳೆದು ಲೆಕ್ಕದೆ ಶೂರರೆನಿಪ ।
ಉಳಿಯಲಿ ವಾಚಿಸುತಿಹ ಕರಣಿಕ ಕುಲ
ತಿಲಕರ ಗೃಹವಿರುತಿಹುವು ॥ ೪೪

ದೊರೆಗಳ ಮನವಲಿ ನೆನೆದ ಜಾತ್ಯುತ್ತರ
ದಿರವ ತಿಳಿದು ನಿಮಿಷದಲಿ ।
ಬರೆದೋದುತಿಹ ನೆರೆ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳ
ಸು ರುಚಿರ ಗೃಹಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೪೫

ಭುವನದ ಬಡವರ ಬಿನ್ನಹವನು ತಂ
ದವನೀಶ್ವರರಿಗೆ ಪೇಳಿ ।
ತವಕದೆ ಕಾಣಿಸಿ ಯಿಷ್ಟಾರ್ಥಗೊಡಿಸುತಿ
ರ್ಪವರ ಕೇರಿಗಳೊಪ್ಪುತಿಹುವು ॥ ೪೬

ಸಕಲ ರುಜೆಯು ಕೆಡಿಪೌಷಧಿಗಳನಿತ್ತು
ಸುಖವ ಪುಟ್ಟಿಸಿ ಸರ್ವ ಜನಕೆ ।
ಅಕಳಂಕರೆನಿಸಿ ಮೆರೆವ ಘನ ವೈದ್ಯರ
ನಿಕರದ ಕೇರಿ ಯೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೪೭

ಗಾಯಕ ನಟ ನಾಯಕ ಪರಿ ಹಾಸಕ
ಧೀ ಯುಕ್ತರಹ ವಿನೋದಿಗಳ ।
ಆಯುತವಡೆದ ಕೇರಿಗಳೊಪ್ಪಿ ಮೆರೆವ ಸು
ದಾಯುವನೇನ ಬಣ್ಣಿಪೆನು ॥ ೪೮

ಸಲೆ ಬೀದಿ ಬೀದಿ ಯೊಳಗೆ ಮಂಗಳೋತ್ಸವ
ಕುಲ ಶುಭ ಶೋಭನಗಳೊಳು ।
ಒಲಿದು ಪಾಡುತ ಚರಿಸುವ ಪುರಂಧ್ರಿಯರಿಂದ
ಪೊಳಲೊಪ್ಪಿತತಿ ಸೊಬಗಿನಲಿ । ೪೯

ನೆರೆ ಯಗ್ನಿ ಹೋತ್ರದಾಜ್ಯಾಹುತಿಗಳ ಕಂಪು
ಪರಿ ಪರಿ ಕಜ್ಜಾಯಗಳ ।
ಪರಿಮಳದಿಂಪು ಬೀದಿಯೊಳಡೆಯಾಡುತಿ
ಪ್ಪರ ಮುಖಾಬ್ಜಕೆ ತೀಡುತಿಹುದು ॥ ೫೦

ಮೆರೆವ ನಾನಾ ಬಗೆವಸ್ತುಗಳನು ದಯೆ
ವೆರೆಸುತೆ ಧರ್ಮ ಮಾರ್ಗದಲಿ ।
ಕರೆ ಕರೆದಾಕ್ಷಣ ಕ್ರಯುಕೀವ ಹರದರ
ಸು ರುಚಿರ ಗೃಹಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೫೧

ಅಕ್ಕರೊಳಗೆ ಬಹು ಬಗೆಯು ಧಾನ್ಯಗಳನು
ಚೊಕ್ಕಟವಾಗಿಯೆ ಬೆಳದು ।
ಎಕ್ಕತುಳದೆ ಧರ್ಮ ಮಾರ್ಗದೆ ರಾಜಿಸು
ವೊಕ್ಕಲಿಗರ ಕೇರಿ ಯಿಹುವು ॥ ೫೨

ತವೆ ಕ್ಷುದ್ಬಾಧೆಯೊಳ್ಳೃತಹ ಚರ ಲಿಂಗ
ನಿವಹವ ಕರೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ।
ತವಕದೆ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನವಿಕ್ಕಿ ರಾಜಿಸುತಿಹ
ಶಿವ ಭಕ್ತರ ಕೇರಿ ಯಿಹುವು ॥ ೫೩

ಗಂದಿಗ ಬೋಗಾರ ತಿಲಗಾತಕ ನಾ
ಯಿಂದರ ತಾಮ್ರ ಮರ್ದಕರ ।
ಮುಂದೊಪ್ಪುತಿಹ ಮಲ್ಲ ಜಾಲಗಾರರ ಗೃಹ
ಚೆಂದದಿಂದೊಪ್ಪಿದುವಾಗ ॥ ೫೪

ಮೆರೆವ ಚಿತ್ರಿಗ ನಾನಾ ಬಗೆ ದುಗುಲವ
ವಿರಚಿಸುತಿಹ ಸೇಲಿಗರ ।
ಸಿರತಾಳಿ ಜೋಡು ಪೈಠಣಿಗಳ ಹೊಲಿಗೆಯ
ಗರುವೆ ಚಿಪ್ಪಿಗಗೇರಿ ಯಿಹುವು । ೫೫

ತಾಳ ಧಾರಿಗ ಮದ್ದಳಿಗ ನಾಗಸರ ಮುವುರಿ
ಯಾಳಾಪಿಗ ನಟುವಿಗರ ।
ಹೇಳಲಳವೆ ಜೋಗಿಗ ಮುಚ್ಚಿಗರ ಗೃಹ
ಸಾಲು ವಿಡಿದು ರಾಜಿಪುವು ॥ ೫೬

ದೀವಟಿಗರು ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯರು ವರ ತುರ
ಗಾವಳಿಗಳ ನೆರೆ ಪಿಡಿವ ।
ಕೋವಿದ ನಿವಹ ಗಜಾರೋಹಕರ ಗೃಹ
ತೀವಿಹುವಾ ಪಟ್ಟಣದೆ ॥ ೫೭

ಹರಿ ಹಯನಶ್ವದಂದದ ತೇಜಿಗಳನೇರಿ
ನೆರೆ ತೊಲಗುಭಯ ವೀಧಿಗಳ ।
ಪರಿಸುವ ಬಿರುದಿನ ರಾಯ ರಾವುತರ ಸಿಂ
ಗರವಾಂತ ಕೇರಿ ಯೊಪ್ಪಿಹುವು ॥ ೫೮

ಕಡು ಗಲಿ ಕಾಲ ರುದ್ರನ ಪಣೆ ಗಣ್ಣಿನ
ಕಿಡಿಗಳ ಗಡಣದಂದದಲಿ ।
ಜಡಿವ ಬತ್ತೀಸಾಯುಧಗಳ ಸು ಭಟರ
ಬೆಡಗಿನ ನಿಕರ ವೊಪ್ಪಿಹುವು ॥ ೫೯

ಅಂಟಿದ ಜಗಳದೊಳಗೆ ಪೌರ್ಬಲ್ಪನು
ಪಂಟಿಸಿ ಮುರಿಯಿರಿದಾಗ ।
ಬಂಟಂಗದಲಿ ಮೆರೆದರ ಕೇರಿ ಯೆಸೆದುವು
ವೊಂಟೇರಿಗಾರ ನಾಯಕರ ॥ ೬೦

ಕಟ್ಟಾಣಿ ಮುತ್ತಿನ ಚೌಕುಳಿ ಕೊರಳೊಳ
ಗಿಟ್ಟ ಪದಕ ಚಂದ್ರ ಹಾರ ।
ತೊಟ್ಟ ದುಗುಲದ ಸೈರಣೆ ಯೊಳಗದವರ
ಪಟ್ಟೆಸಕದ ಕೇರಿ ಯಿಹುವು ॥ ೬೧

ಶೂರರ ನೀತಿ ವಿಹಾರ ಸದ್ಗುಣ ಗಣ
ಸಾರರ ಸಲೆ ಕಲಾವಿದರ ।
ವೀರ ವೈಷ್ಣವರ ಸರ್ವಜ್ಞರ ಬಹು ಶೃಂ
ಗಾರದ ಕೇರಿ ಯೊಪ್ಪಿಹುವು ॥ ೬೨

ಇಂತೊಪ್ಪುತಿಹ ರವಿ ಶಶಿ ವೀಧಿಗಳೊಳ
ತ್ಯಂತ ಸೌಖ್ಯವನೀಯುತಾಗ ।
ಸಂತತ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಸಿಧಿಯೊಲಂಗಡಿ ಗೇರಿ
ಮುಂತೆಸೆದುದು ಚೆಲ್ವಿನಿಂದ ॥ ೬೩

ಉರ್ವೀ ಜನರಿಗಿಷ್ಟಾರ್ಥದಾಗರ ಸಿರಿ
ಪರ್ವಿ ಕೊಂಡಿಹ ಸುಖ ಶಾಲೆ ।
ಉರ್ವಿಗೆ ಸೊಬಗಾಂತತುಳ ವೈಭವದೆ ಸು
ಪರ್ವಾಣ ಪುರವ ನಗುವುದು ॥ ೬೪

ಹರ ಸಖ ನವ ನಿಧಿಗಳನೀ ಪುರದೊಳ
ಗಿರಿಸಿದನೆಂಬಂದದಲಿ ।
ಪಿರಿದೆನಿಸುವ ಹೊನ್ನ ರಾಸಿಗಳಿಂ ಚಿನ್ನ
ವರದರ ಮಳಿಗೆ ಯೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೬೫

ಬಿಳಿ ಮುತ್ತು ಕೆನ್ನೀರ ಮುತ್ತು ಕಟ್ಟಾಣಿ ಮು
ತ್ತಳವಟ್ಟ ಮೂಕುತಿ ಮುತ್ತು ।
ತೊಳಗುವ ಕಂಠ ಮಾಲೆಯು ತೋರ ಮುತ್ತಿನ
ಮಳಿಗೆಗಳಸೆದುವರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೬೬

ಸಣ್ಣ ಪವಳ ಕೈ ಕಟ್ಟಿನ ಪವಳಗ
ಳ್ಬಣ್ಣ ಸರದ ಜಾತಿ ಪವಳ ।
ತಿಣ್ಣ ವಡೆದ ಪವಳದ ಪಸರಗಳಾಗ
ಕಣ್ಣ ಕೊಕ್ಕರಿಸುತೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೬೭

ನೀಲದ ಸರ ಮಾಣಿಕದ ಕುಚ್ಚು ವಜ್ರದ
ವೋಲು ಗೊಂಚಲು ವೈಡೂರ್ಯ ।
ಡಾಳಿಸುತಿಹ ಬಲು ಪಸರದಂಗಡಿಗಳು
ಸಾಲು ಗೊಂಡೆಸೆದುವೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೬೮

ಮಿಂಚುವ ಪರಿವಾಣ ಚಂಬು ಗಿಂಡಿಗಳು ಸಾ
ಲಂಚಿನ ಮಜ್ಜನ ಸಾಲೆ ।
ಪಂಚಾರತಿ ಗಂಟೆಗಳಿಂದ ಮೆರೆವುವು
ಕಂಚು ಗಾರರ ಪಸರಗಳು ॥ ೬೯

ಪಟ್ಟೆಯು ಸುರುಳು ಸೂರಿಯ ಪುಟ ಹೊಸ ಹೊನ್ನ
ದಟ್ಟ ಬಿಳಿಯ ದುಕೂಲಗಳ ।
ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳ ಚಲುವಾಂತ ಮಳಿಗೆಗಳು
ದಿಟ್ಟಿಗಚ್ಚರಿಯ ಬೀರಿದುವು ॥ ೭೦

ಹಳದಿ ಪೊಪ್ಪಳಿ ಚಂದ್ರಗಾವಿ ಬೊಂಬೆಯು ಬಣ್ಣ
ಸುಲಿ ಪಲ್ಲು ಹೊನ್ನ ತಗಡಿನ ।
ಬಿಳುವಟ್ಟೆ ನಾನಾ ವರ್ಣದ ಜವಳಿಯು
ಮಳಿಗೆಗಳ ಸೆದುವರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೭೧

ನರಸಿಂಹನವತಾರದ ದಿವ್ಯ ಪುರುಷನೀ
ಗರಸಾಗಲೀ ಪಟ್ಟಣಕೆ ।
ಧರಣಿ ನಾನಾ ವಿಧ ಧಾನ್ಯವನೊದಗಿಪು
ದರಿದಲ್ಲವೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೭೦

ಕರೆದರಾ ಯೆನುತಾಗ ಸಿರಿ ದೇವಿ ಯಾಪುರ
ದರಸಿನ ಮಂದಿರದೊಳಗೆ ।
ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನೆಲಸಿಹಳಂಗಡಿ ಗೇರಿಯು
ಪಿರಿದು ಭಾಗ್ಯವನೇನನೆಂಬೆ ॥ ೭೩

ಪೊಗಳಲಳವೆ ನಾನಾ ಬಗೆ ವಸ್ತುಗ
ಳಗಣಿತವಾದಂಗಡಿಗಳು ।
ಮಿಗೆ ರಾಜಿಸುತ್ತಿರ್ದುವಾ ಪಟ್ಟಣದೊಂದು
ಸೊಗಸನದೇನ ಬಣ್ಣಿಪೆನು ॥ ೭೪

ಮೇಲೆ ರಾಜಿಸುತಿಹ ಶಶಿ ರವಿ ವೀಧಿಯ
ಸಾಲ ಸಜ್ಜೆಗಳ ಬಾಗಿಲಲಿ ।
ನೀಲ ಕುಟ್ಟಿಮದರವಟ್ಟಿಗೆಯೊಳುನೀರ
ಬಾಲೆಯರರೆಯುತೊಪ್ಪಿದರು ॥ ೭೫

ಶಶಿ ಕಾಂತ ಕಲಶದೆ ಚಂದ್ರ ಮುಖಿಯರಾಗ
ಪೊಸ ನೀರ ಪಥಿಕರಿಗೆರೆಯೆ ।
ಬಸರಲಾ ತಂಗಲ್ಲು ಕರಗಾದ ಜಲ ತಂ
ಣಸದೋರಿ ಶ್ರಮವಡಗಿಪುದು ॥ ೭೬

ಕಟ್ಟಾಣಿ ಮೆಂಗಳು ಜಲ ಸೂಸೆ ಪಥಿಕರು
ದಿಟ್ಟೆ ಬಳ್ಮೊಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ।
ನಟ್ಟರೆ ನೀರ್ಮೂಗಿಯಲು ಬಯಲಿಗೆ ಬಾಯಿ
ಬಿಟ್ಟಿರ್ದರೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೭೭

ಚದುರೆ ನೀನೆರೆವ ನೀರಿಂದೆನ್ನ ಹೃದಯದ
ಮದನನ ತಾಪವಳಿವುದೆ ।
ಅಧರಾಮೃತವನಿತ್ತು ವಿರಹದ ಶ್ರಮವನು
ಕದಲಿಸೆನುತ ಕೈಯ ಮುಗಿದು ॥ ೭೮

ಮೊಲೆ ಮೊಗಗಳ ಮೇಲೆ ನಟ್ಟಿರ್ದ ದಿಟ್ಟಿಯು
ನಲುಗಿ ಕೀಳುವ ತೆರದಂತೆ ।
ಜಲ ಧಾರೆಗೆ ಮನ ದಣಿದಾಗ ಪಥಿಕರು
ತಲೆಯನಲ್ಲಾಡಿಸುತಿಹರು ॥ ೭೯

ನಲಿದು ತಮ್ಮವಯವಗಳಲಿ ಚರಿಸಿ ನರೆ
ಬಳಲ್ದ ಪಥಿಕರಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ।
ಕಲಶ ಕುಚದ ಲಾವಣ್ಯಾಂಬು ಮೆರೆಯುತೆ
ಜಲಜ ಲೋಚನೆಯರೊಪ್ಪಿದರು ॥ ೮೦

ಸವಿಯಲು ಸಂತೋಷ ಮದನನಾಗಮಕಿವು
ಸು ವಿಲಾಸವೆಂದು ಬೆಳ್ಳಲೆಯು ।
ತವಕದೆ ಮಾರುವ ನೀಲಾಳಕಿಯರ
ನಿವಹವೊಪ್ಪಿದುದು ಬೀದಿಯಲಿ ॥ ೮೧

ಕತ್ತುರಿ ಸೇವಂತಿಗೆ ದುಂಡುಮಲ್ಲಿಗೆ
ಮೊತ್ತದ ಜಾಜಿ ಸಂಪಗೆಯ ।
ಇತ್ತರೆದಲಿ ಮಾಲೆ ಗಟ್ಟಿ ಮಾರುವ ಹೆಂಗ
ಳರ್ತಿಯನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೮೨

ಮದನನ ಮೊದಲಂಬು ನಮಗೆ ಸೋಲದರೆದೆ
ಗದವನುಗಿದು ಧೈರ್ಯ ಗಿರಿಯು ।
ನುದುರು ಗುಟ್ಟುವುದೆಂದು ನಗುತೊರ್ವ ವಿಟನಿಗೆ
ಪದುಮದರಳನಿತ್ತಳಾಗ ॥ ೮೩

ಸಲ್ಲಲಿತಾಂಗಿ ಯೊರ್ವಳು ತನ್ನಯ ಸುಲಿ
ಪಲ್ಲ ಸಾಲ್ಗಳ ತೋರಿ ನಗುತ ।
ಮಲ್ಲಿಯ ಸರವಿದೆ ಕೊಳ್ಳೆಂದು ಬೆಲೆಗೊಂಡು
ನಿಲ್ಲದವನ ನಾಚಿಸಿದಳು ॥ ೮೪

ತರುಣಿ ಯೊರ್ವಳು ವಿಟನಿಗೆ ಸೋತು ಮಂದರ
ದರಳ ಮಾಲೆಯ ಪಿಡಿದಾಗ ।
ಕರದೊಳಂಬಿಡದೆ ಕಂಠದೊಳಿಕ್ಕೆ ಸನ್ನೆಯ
ನರಿದನದೇನು ಪ್ರವುಢನೊ ॥ ೮೫

ಲಲನೆಯೊರ್ವನ ಶಿಖೆಯೊಳು ಪುಷ್ಪ ಮಾಲೆಯ
ಸಲೆ ಧರಿಸುವ ನೆವದಿಂದ ।
ಮೊಲೆದುದಿಯೊಳಗಿರಿದವನೆದೆ ಧೈರ್ಯವ
ತೊಲಗಿಸುತಿರ್ದಳೇನೆಂಬೆ ॥ ೮೬

ಪರಿಮಳ ಪುಷ್ಪವ ಕೊಳ ಬಂದ ವಿಟನಿಗೆ
ಸರಸಿಜ ಮುಖಿ ಮನ ಸೋತು ।
ಸ್ಮರ ಬಾಧೆಯ ತವಿಸುವೊಡೆ ಕೆಂದಾವರೆ
ಯರಳೆಸಳ್ಪಣೆಗಿಟ್ಟಳವನ ॥ ೮೭

ಪುಣುಗು ಕಸ್ತೂರಿ ಕುಂಕುಮ ಸಿರಿ ಗಂಧವ
ಮಣಿ ವಟ್ಟಲೊಳು ಪದ ಮಾಡಿ ।
ಕ್ಷಣದೊಳು ಕ್ರಯಕೀವ ಗಟ್ಟಿವಳ್ತಿಯರ ಸಂ
ದಣಿ ಮೆರೆದುದು ಬೀದಿಯೊಳಗೆ ॥ ೮೮

ಕುರುಳಲೆಯಲು ಕುಂಭ ಕುಚಗಳು ಕುಣಿಯಲು
ಹರಿ ಮಧ್ಯ ಬಳುಕುತಿರಲಾಗ ।
ಕರದ ಕಂಕಣ ಝಣರೆನಲು ಗಂಧವ ತೀವೆ
ತರುಣಿ ರನ್ನೆಯರೊಪ್ಪಿದರು ॥ ೮೯

ಪರಿಮಳವನು ಕೊಳ್ವೊಡೆಳ ಹರೆಯದ ವಿಟ
ಬರಲಾತಗೆ ಮನ ಸೋತು ।
ಸ್ಮರ ಬಾಧೆಯು ಪರಿಹರಿಪೊಡೆ ಚೆಲುವನ
ಕೊರಳಿಗಿಟ್ಟಳು ಕತ್ತುರಿಯ ॥ ೯೦

ಅಂಗಜ ಹೆಂಗಳ ಸಿಂಗರ ವನದೊಳು
ತೊಂಗಿಸಿ ಮುನಿ ಮೃಗಾವಳಿಯು ।
ಜಂಗುಳಿಗೊಡ್ಡಿದ ಬೆಳ್ಳುರ ವಲೆ ಯೆನೆ
ಕಂಗೊಳಿಸಿತು ಸೂಳಗೇರಿ ॥ ೯೧

ಚರಿಸುವ ವಿಟರ ಕರಣವೆಂಬ ಖಗ ವಿಂಡಿ
ಗಿರದೊಡ್ಡಿದ ದೀಹವೆನಲು ।
ಮೆರೆದುದು ಸೂಳೆಗೇರಿಯು ಸಾಲು ಸೆಜ್ಜೆಯ
ಸು ರುಚಿರ ಭವನವರ್ತಿಯುಲಿ ॥ ೯೨

ಗಿಳಿಯು ಪಂಜರ ಪಾರಿವೆಗಳ ಪೊಂಗೂಡು
ಕಳಕಂಠ ಕೇಕಿಯು ದೀಹ ।
ತೊಳಗುವ ಸೂಳಗೇರಿಯು ಸಾಲ ಭವನದ
ಮಳಿಗೆಗಳೊಳಗೆ ರಾಜಿಪುವು ॥ ೯೩

ಮುದದಿಂದ ರಾಜಿಸುತಿಹ ಮೋಹ ವೆಂಗಳ
ಸದನ ಪಙ್ಕ್ತಿಯು ಲೋವೆಯೊಳಗೆ ।
ಮದನ ವಿಲಾಸವ ತೋರ್ಪ ಪುತ್ಥಳಿಗಳೊ
ಪ್ಪಿದುವತಿ ಚೆಲುವಿಕೆಯಿಂದ ॥ ೯೪

ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರ ತನ್ನಯ ಮೊನೆಯೊಳ್ಗಳಿದಿರಲಿ
ಮಿಸುಗುವರಿಲ್ಲೆಂದು ನಗುತ ।
ಜಸ ವೆಣ್ಣಿನಿಂದ ಕೈ ನೀಡಿ ಕೊಂಡಾಡಿಪೊ
ಲ್ಪೊಸನೆಲೆ ವಾಡವೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೯೫

ಎಡೆಯಾಡುವಂಗನೆಯರ ಪದದಳಿರ್ಗೆಂಪು
ಕೊಡಹಿದ ನಿಡು ಮುಡಿಯುಲರ ।
ನಿಡು ಗಂಪು ತನು ವಲ್ಲರಿಯ ತಂಪು ತೀವಿಕೊಂ
ಡಡಗಿಹುದಾ ಬೀದಿಯೊಳಗೆ ॥ ೯೬

ಗಿಳಿ ಸವಿ ನುಡಿ ಸ್ವರ ಗೋಗಿಲೆ ತನುವಲ್ಲಿ
ಯುಲರು ಕಣ್ಗಡೆ ಮುಡಿ ಸೋಗೆ ।
ಕಲಹಂಸೆ ನಡೆ ನೆಲೆ ಮೊಲೆ ಚಕ್ರ ಕಾವನ
ಬೆಳ್ ವನವೆನೆ ಹೆಂಗಳಿಹರು ॥ ೯೭

ಕುರುಳಿಂದ್ರನೀಲ ಕಣ್ಗಡೆ ಶುಭ್ರ ಮೌಕ್ತಿಕ
ಮಿರುಗುವ ರದನ ಕೆಂಬರಳು ।
ಸ್ಮರ ಮಣಿಗಾರ ಪೂರುವ ರನ್ನ ವಸರದಂ
ತುರೆ ಮೆರೆದಿಹರಂಗನೆಯರು ॥ ೯೮

ನಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮೊಗ ದಾವರೆ ಕಣ್ಗಾಡಿ
ಸೊಗಸುವ ಕನ್ನೈದಿಲಾಗೆ ।
ಮುಗುಳಂಬನ ಮುಡಿಗಮೆರಿದ ಪರಿಮಳ
ವೊಗುವ ಪೂದೊಂಬೆಯಂತಿಹರು ॥ ೯೯

ಪಡು ಗೆಂಪು ಚಂದ್ರಗಾವಿಯ ಸೀರೆ ಕೆಂಬಲ್ಲ
ಗಡಣ ಕೆಂದಾರೆಗಳಾಗೆ ।
ಮಡದಿಯೊರ್ವಳು ಬಾಗಿಲಲಿ ಸಂಜೆ ವೆಣ್ಣಿನ
ಕಡು ಚೆಲುವಿಕೆಯ ಬೀರಿದಳು ॥ ೧೦೦

ಪದ ಕಚ ಪರಿಯನ್ತ ಕಟ್ಟಾಣಿ ಮುತ್ತುಗಳ್
ಪುದುಗಿದಾಭರಣಗಳಿಟ್ಟು ।
ವಿಧು ಮುಖಿ ಯೊರ್ವಳೊಪ್ಪಿದಳಾಗ ಬೆಳುದಿಂಗ
ಳಧಿದೇವತೆ ಯಂದದಲಿ ॥ ೧೦೧

ಬೆರಳ ಮುದ್ರಿಕೆ ಹರಳೋಲೆ ಮುತ್ತಿನ ಹತ್ತ
ಸರ ಕಂಠ ಮಾಲೆ ಮೂಗುತಿಯು ।
ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಯರು ಹೂವಿನ ಹೊತ್ತಿನೊಳಗಾಗ
ಚರಿಸುವರಾ ಬೀದಿಯೊಳಗೆ ॥ ೧೦೨

ಕಾಲಂದುಗೆ ಕಾಂಚಿ ಯದದು ನಿಚ್ಚಳ
ದೋಲೆ ಪುಸ್ತಿಯು ಚಿಂತಾಕು ।
ಬಾಳದೊಳಸೆವ ಮುತ್ತಿನ ಬೊಟ್ಟು ತಳೆದಿಹ
ನೀಲಾಳಕಿಯರೊಪ್ಪಿದರು ॥ ೧೦೩

ಮುಡಿಯ ಮುತ್ತಿನ ಬಲೆ ಮುಂಗುರುಳೊಳು ಬಿಗಿ
ವಡೆದಿಹ ಮಣಿಯ ಕುಚ್ಚುಗಳ ।
ನಿಡುದೋಳ ಬಳೆ ತಾತಿ ಕಡಗ ಕಂಕಣವಾಂತ
ಕಡು ಚೆಲುವೆಯರೆಸೆದಿಹರು ॥ ೧೦೪

ಮುಗಿಲಟ್ಟಳೆ ಮುಡಿ ಕೊತ್ತಳ ನೆಲೆಮೊಲೆ
ಸೊಗಸು ಮೇಖಲೆ ಪೊಂಗೋಂಟೆ ।
ಮಿಗೆ ಪೊಕ್ಕುಳಂಬುಗಂಡಿಯ ಹೆಂಗಳೆಸೆದರು
ಮುಗುಳಂಬನ ದುರ್ಗದಂತೆ ॥ ೧೦೫

ಮೊಲೆ ತಲೆ ಗೊಡ ತೋಳ್ಸೊಂಡಿಲು ಜೌವನ
ಬಲು ಮದ ಕಾಮ ರಾಯನಿಗೆ ।
ಸಲೆ ಸಂದ ಪಟ್ಟದಾನೆಗಳೆನೆ ಗಣಿಕಾ
ಲಲನೆಯರೆಸೆದರರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೧೦೬

ಪೊಳೆ ವೊಲೆ ಸೆಳೆ ನಡು ಸುಳಿ ನಾಭಿ ಯಲರು ಕ
ಣ್ಣೊಳೆವಳ್ಳಿ ದಿವ್ಯಾಂಗವಾಗೆ ।
ತೊಳಗುವ ವಿಟಪೀ*ವರಾಶ್ರಯದುಬ್ಬಿನಿಂ
ಕಳ ಹಂಸ ಗಮನೆಯರಿಹರು ॥ ೧೦೭

ಸೋಕಲು ಮನವ ಮಾತಾಡಿದೊಡವನ ಧ
ನಾಕರ್ಷಣವನು ಮಾಳ್ಪ ।
ಜೋಕಿನ ನಾಯಕಿಯರಿರ್ದರಾ ಕೇರಿಯೊಳ್
ಸೋಕಿದವರ ಹದನೇನು ॥ ೧೦೮

ಚರಣ ಶೋಭೆಯಲಂದುಗೆ ಕಾಂಚೀ ದಾಮ
ಹರಿ ಮಧ್ಯದ ಚೆಲುವಿಂದ ।
ಗುರು ಕುಚಗಳ ಕಾಂತಿಯಿಂ ಕಂಠ ಮಾಲೆಯ
ಸರಗಳೊಪ್ಪಿದುವಬಲೆಯರ ॥ ೧೦೯

ಪೊಳ್ ವೊಲೆ ಪರಳು ವೊಲೆಗಳು ತಾವರೆ ಮೊಗ್ಗೆ
ಗಳ ವೊಲೆ ಬೆಳಗಾಯಿ ವೊಲೆಯು ।
ಹೊಳೆವ ಪೊಂಗಳಸ ವೊಲೆಯರಲ್ಲದೆ ಬೀಳು
ವೊಲೆಗಳ ಹೆಣ್ಣಿಲ್ಲವಲ್ಲಿ ॥ ೧೧೦

ಬಡನಡು ಬಳುಕುವ ನಡು ಮೃಣಾಳದ ಮಾಲೆ
ಗೆಡೆಯಾದ ನಡು ದಿಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ।
ಕಡು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿಹ ನಡುಗಳ ಹೆಂಗಳ
ಗಡಣವೆಸೆದುದರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೧೧೧

ತಾವರೆಗಣ್ಣೆರಳೆಯಕಣ್ಣು ಮರಿ ಮೀನ
ಭಾವದ ಕಣ್ಣೆಸಳ್ಗಣ್ಣು ।
ತೀವಿದ ಸೋಗೆಗಣ್ಣುಗಳ ಹೆಂಗಳ ಸಾಲು
ಟೀವಿಯ ತೋರುತೊಪ್ಪಿದುದು ॥ ೧೧೨

---

* ಕವಿಯು ವಿಟಪಿಶಬ್ದವು ಈಕಾರಾಂತವಾಗಿರುವುದೆಂದು ಭ್ರಮಿಸಿರುತ್ತಾನೆ.

ತರಣಿ ಯುಗಲಲೆಮ್ಮ ನಿರದೆ ಬಾಧಿಪನೆಂ
ದರವಿಂದ ಚಂದ್ರನ ಪಿಡಿದು ।
ಧರೆಗೊತ್ತಿ ಬಡಿವೋಲು ಮುತ್ತಿನ ಪುಟ ಚಂಡ
ಸರಸಿಜ ಗಂಧಿಯಾಡಿದಳು ॥ ೧೧೩

ಸುರ ವಧುಗಳ ಚೆಲ್ವಿಕೆಯ ನೋಡಿ ಜರಿವೊಡೆ
ಮರುತ ಮಾರ್ಗಕೆ ಪೋಪಂತೆ ।
ಗುರು ಕುಚೆ ಯೊರ್ವಳು ನಲಿದುಯ್ಯಲಾಡುವ
ಭರವನದೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೧೧೪

ತಲವಾಗಿಲೊಳು ಘರ್ಮ ಜಲವಾರಿಪಸಿಯುಳ
ನೆಲೆ ಮೊಲೆಗಳ ನಖ ರೇಖೆ ।
ತೊಳಗಿತು ಸ್ಮರ ಜೋದ ಕರಿ ಶಿರಕೊತ್ತಿದ
ಬೆಳಗುವಂಕುಶ ಹತಿಯಂತೆ ॥ ೧೧೫

ಅಧರ ಬಿಂಬದ ದಂತ ಕ್ಷತ ನೈಲ್ಯ ಸಹಿತೊರ್ವ
ಸುದತಿ ರಾಜಿಸೆ ಬಾಗಿಲೊಳಗೆ ।
ಪದಪಲಿ ತಳರ್ದವುಚಿದ ಮರಿದುಂಬಿಯು
ಹದನಂತೆ ಮೆರೆದುದರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೧೧೬

ಬೇಸರ ತಪಿಪೊಡೆ ಪಗಡೆಗೆ ಬಂದ ವಿ
ಲಾಸದ ವಿಟನ ಕೈ ಪಿಡಿದು ।
ಸೂಸುವ ನಗೆಯಿಂದ ಮನೆಗೊಯ್ದು ಬಲು ಮೋಹ
ಪಾಶದೆ ಬೀರಿದಳವನ ॥ ೧೧೭

ಹಳದಿ ಪಚ್ಚೆಯು ಕೆಂಪು ಕರಿ ಗಾಯಿ ನಮ್ಮಂಗ
ಲಲಿತ ಹಾಸಂಗಿಯೊಳವೆ ಕೊ ।
ನಳನಾಸ್ತ್ರನ ಕಲೆ ಡಾಳದೊಳಾಡೆಂದು
ಲಲನೆ ಸೂಸಿದಳು ಜಾಣ್ಣುಡಿಯು ॥ ೧೧೮

ಒಡನಾಗ ಚದುರಂಗಕೆಳಸಿ ಯೆಯ್ದಿದನ ತ
ನ್ನೊಡತಿ ಯಿರುವ ಮನೆಗೊಯ್ವು ।
ಮಡದಿ ಮೋಹದ ಬಲು ವಾತಲಿ ಚದುರಂಗ
ದಡಿಯು ಮೇಲ್ದಾಯು ಪೇಳಿದಳು ॥ ೧೧೯

ಪಿಡಿ ಯಾನೆಗಳ ನಾಳೊತ್ತು ರಥಕೆ ಕೈ
ದುಡುಕು ಮಂತ್ರಿಯು ಮೇಲಕೇರು ।
ಕಡು ಗುದುರೆಯ ಸೊಕ್ಕ ಮುರಿಯೆಂದು ಚದುರಂಗ
ದಡಿಯು ಮೇಲ್ದಾಯು ಪೇಳಿದಳು ॥ ೧೨೦

ವಾರಿಜಗಳ ಮುಗುಳ್ದೆಗೊತ್ತಿ ಸಿರಿಸದ
ಚಾರು ಮಾಲೆಗಳೊಳು ಬಿಗಿದು ।
ಓರಂತೆ ವಿಟನೊಳು ಮಗ್ಗುಲ ರತಿ ಗೈವ
ವಾರಾಂಗನೆಯುರೊಪ್ಪಿದರು ॥ ೧೨೧

ಮಲ್ಲ ಸಾಧನೆಯಂತೆ ಸಳಿ ತೋಳ್ಗಳಿಂದಪ್ಪಿ
ಯುಲ್ಲಾಸವನು ತೋರಿ ವಿಟಗೆ ।
ನಿಲ್ಲದೆ ತಳ ಮೇಲಾಗಿ ಕೂಡುವ ದಿವ್ಯ
ಸಲ್ಲಲಿತಾಂಗಿಯರಿಹರು ॥ ೧೨೨

ಹರಳೋಲೆ ಕುಣಿಯುಲು ಜಡೆ ಬೆನ್ನನಲೆಯುಲು
ಗುರು ಕುಚದೊಳು ನಲ್ಲನುರವ ।
ಇರಿದೊಡನುಪರಿ ರತದೆ ಕೂಡಿ ರಾಜಿಪ
ತರುಣಿಯೊಂದೆಡೆಯುಲೊಪ್ಪಿದಳು ॥ ೧೨೩

ಸೊಕ್ಕು ಜವ್ವನೆಯು ಕಕ್ಕಸ ಕುಚಗಳಿಗೆ ಕೈ
ಯಿಕ್ಕುತ ಪುಟ ನೆಗೆದೊಡನೆ ।
ಮರ್ಕಾಟ ಬಂಧದೆ ಕೂಡುವ ವಿಟನದೊಂ
ದಕ್ಕರನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೧೨೪

ಬಿಡದೆ ಜಂಘಾ ಕಾಂಡವ ನಿಡು ದೊಡೆಯೊಳ
ಗೊಡನೊಂದಿಸುತುಬ್ಬಿನಿಂದ ।
ಒಡನೆ ಮಂಡೂಕ ಬಂಧದೆ ಕೂಡಿ ರಾಜಿಪ
ಕಡು ಚೆಲ್ವ ವಿಟರೊಪ್ಪಿದರು ॥ ೧೦೫

ಭಾವಕಿಯೊರ್ವಳ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಕಡು ಮದ
ನಾವಸ್ಥೆಯಿಂ ಮುಂದರಿಯದೆ ।
ನೀವಿಯನೆತ್ತಿ ಹಿಂಗೂಡಿ ನಗಿಪ ಹಾಸ್ಯ
ಭಾವದ ವಿಟನೊರ್ವನೆಸೆದ ॥ ೧೦೬

ಕಂಗಳೊಳಗೆ ನುಡಿ ಕರದಭಿನಯದ ಬೆ
ಡಂಗಿನೊಳಗೆ ಸನ್ನೆ ದೋರಿ ।
ಹಿಂಗದ ವಿಟರ ಬರಿಸಿ ಕೊಂಬ ಬಲು ಭಾವ
ದಂಗದ ಪ್ರೌಢೆಯರಿಹರು ॥ ೧೦೭

ನೋಟದೊಳೊಬ್ಬನ ನುಡಿಯೊಳೊಬ್ಬನ ನರೆ
ಚೇಟಿಯಿಂದೊಬ್ಬನ ಬರಿಸಿ ।
ನೀಟನ ಮನೆ ತಂಗಿಲ್ವಾಸೊಳು ವಂಚನೆ
ಕೂಟದ ಹೆಂಗಳೊಪ್ಪಿದರು ॥ ೧೦೮

ಸುರತಾಂತದ ಶ್ರಮವಳವೊಡೆ ವೈದಿಲ
ಸೆರಗ ಜಾರಿಸಲಂಗನೆಯು ।
ಮಿರುಗುವ ಬಡ ಬಾಸೆ ಯೊಪ್ಪಿತು ಮುಖ ಚಂದ್ರ
ಗುರವಣಿಸುವ ರಾಹು ವೆನಲು ॥ ೧೦೯

ಸಖಿಯಿದಿರೊಳಗೊರ್ವನಪರಾಧಿ ನಾಯಕ
ಮುಕುಳಿತಾಂಜಲಿ ಪುಟನಾಗೆ ।
ಮುಖ ಚಂದ್ರಮನ ಕಂಡು ಮುಗಿದಬ್ಜದೊಲು ಕರ
ವಿಕಸಿತವಿಲ್ಲದೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೧೧೦

ಒಂದೆಡೆಯೊಳಗೊರ್ವ ನೀರೆ ವಿಟನ ಮೇ
ಲ್ಪೊಂದಿದ ಮೋಹವ ಬಿಡದೆ ।
ಕಂದರ್ಪ ಕೇಳಿಯೊಳೋಲಾಡುತಿರೆ ಸಖಿ
ಬಂದು ನೋಡಿದಳಾಕೆಯಿರವ ॥ ೧೩೧

ಅವಗತಿ ಹಿತವೆಂಬೊಲಾಕೆಗೆ ಬಹು ಬುದ್ಧಿ
ಯುವತರಿಸುವ ಜಾಣ್ನುಡಿಯು ।
ಯುವತಿಗೆ ಸತಿ ಹರುಷದೆ ಪೇಳ್ದ ಭಾವದು
ತ್ಸವವ ನಾನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೧೩೨

ನುಡಿಯೆರಡಿಲ್ಲ ಕೊಡಲು ದಾತ ನಲ್ಲನಿ
ನ್ನೊಡನಿದಿರಿಕ್ಕಬೇಡೆಂದು ।
ಒಡತಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಯು ಪೇಳಿದಳಾ ನುಡಿ
ಕಡು ಹಿತವಾಯಿತವನಿಗೆ ॥ ೧೩೩

ಒಂದೆಡೆಯೊಳಗೊರ್ವ ಪ್ರೌಢೆ ಬಾಲೆಯ ಮುದ
ದಿಂದ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ।
ಕಂದರ್ಪನಾಗಮದಿರವ ಪೇಳುವ ಭಾವ
ದಂದವನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೧೩೪

ಕಡು ಮತಿಯುಲಿ ಬಹ ನಲ್ಲನಿಗಿದಿರಾಗಿ
ನಡೆದು ತವಕದೆ ಕೈ ವಿಡಿದು ।
ಒಡನೆ ಮಂಚದಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಮೈದಿಲೊಳಗೆ
ತೊಡೆವುದು ಪದ ರಜಗಳನು ॥ ೧೩೫

ಪರಿಮಳ ವಾಸದೊಳಗೆ ಮುಖ ಮೈ ಬಡಿ
ದೊರಸಿ ಕುರಳ ನೇವರಿಸಿ ।
ಕರದಲಾಪಟದೊಳು ಬೀಸಿ ಸುಖವ ಸೂಸಿ
ಪರಿಹರಿಪುದು ಪಥ ಶ್ರಮವ ॥ ೧೩೬

ಪಾನ ಪನ್ನೀರನಿತ್ತವನ ಕೊಂಡು ಮಿಕ್ಕುದ
ನಾನಂದದಲಿ ಸವಿದಾಗ ।
ಮಾನಿತ ಮಲಯಜಗಳನಾತನಂಗಕೆ
ಸಾನುರಾಗದಲಿ ಲೇಪಿಪುದು ॥ ೧೩೭

ಅವನ ಕರಾಬ್ಜದೆ ಪರಿಮಳವೆನು ನಿನ್ನ
ಜವಳಿ ಮೊಲೆಗಳ ಮಧ್ಯದಲಿ ।
ತವೆ ತಿಗುರಿಸಿಕೊಂಡು ಮುಡಿಗೆ ಪೂಸರವ ಬ
ಲ್ತವಕದೆ ಬಿಗಿದು ಸುತ್ತುವುದು ॥ ೧೩೮

ಆತನ ಕೈಯ ಪೂಮಾಲೆಯು ನಿನ್ನಯ
ನೂತನ ವೇಣಿ ವಲ್ಲರಿಗೆ ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಸುತ್ತಿಸುವುದು ಮದನಾಗಮ
ರೀತಿಯ ತಿರುಳು ನಿನ್ನಾಣೆ ॥ ೧೩೯

ಒಡೆದುದ್ದಿದ ಕ್ರಮುಕಗಳನವನ ಬಾಯಿ
ಗೊಡನೂಡಿ ಲಲ್ಲೆ ಮಾತಾಡಿ ।
ಬಿಡದೆ ಕುಟುಕು ಗೊಂಡಾತನ ಗಲ್ಲವ
ಪಿಡಿದು ಮುದ್ದಿಪುದು ನೀನಬಲೆ ॥ ೧೪೦

ನೆರೆ ತವಕದೆ ಬಿಳಿಯೆಲೆಯ ಮೊಲೆಗಳ ಮೇ
ಲಿರುವ ವೈದಿಲೊಳು ಬೇಗೊರಸಿ ।
ಪಿರಿದು ಕೆಂಬಲ್ಲಿಂದ ಬಾಗಿಸಿ ಯಾತಗೆ
ಪರಮ ಪ್ರೀತಿಯಲೂಡುವುದು ॥ ೧೪೧

ಶಶಿಕಮೆಲಕೆ ಸ್ನೇಹವ ಮಾಡಿ ಚೆಂದುಟ
ರಸವ ಸವಿದು ಚಪ್ಪರಿದು ।
ವಸನವನೀಡಾಡಿ ಯಾಲಿಂಗಿಸಿ ಮೋಹ
ಪಸರಿಪುದವಗೆ ಕೇಳಬಲೆ ॥ ೧೪೨

ತಳಿರ್ಬೆಳಪನ್ನ ತಾವರೆ ಕೆಂಪಡರ್ವನ್ನ
ಸಲೆ ಚಕ್ರವಾಕದ ಬಿಣ್ಪು ।
ತೊಲಗುವನ್ನಬರ ಮನ್ಮಥನಾಹವದೊಳ
ಗಲಿಸಬೇಡಬಲೆ ನಿನ್ನಾಣೆ ॥ ೧೪೩

ಚದುರೆ ಕೇಳೀವಿಧದಲಿ ನೀನು ನಡೆದೊಡೆ
ಮದ ದಂತಿ ಮುಂ ಬಾಗಿಲೊಳಗೆ ।
ಪದಪಿನೊಳಗೆ ಕಟ್ಟದಿರದು ನಿನ್ನಿಷ್ಟಾರ್ಥ
ಮುದದೆ ಕೈ ಸಾರುವುದೊಲಿದು ॥ ೧೪೪

ಎಂದು ಪ್ರವುಡೆ ಬಲು ಬುದ್ಧಿ ಪೇಳಲು ಬಾಲೆ
ಯಂದಾರು ಭುಜವಾಗೆ ಹಿಗ್ಗಿ ।
ಮುಂದಾ ರೀತಿಯೆ ಸರಿ ಸಿರಿವಂತೆ ಯಾ
ಗಂದೊಪ್ಪಿದಳು ಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ೧೪೫

ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯಲಿ ಮುದಿ ಪಾರಿ ಮಗಳ ತ
ನ್ನೊತ್ತಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡಾಗ ।
ಬಿತ್ತರಿಸಿದಳೇಕಾಂತದೆ ಬಹು ಧನ
ವೆತ್ತಿ ಬರುವ ಮಾರ್ಗಗಳ ॥ ೧೪೬

ಕೊಡದೆ ಬೂಟಕ ಮಾತಿನಲಿ ಮನ್ಮಥ ಕೇಳಿ
ಗೊಡನ್ನೆದುವ ಜೋಸರಿಗನ ।
ನಡೆ ನಾಳೆ ಕರೆವೆನೆಂದೆಬ್ಬಿಸಿ ಪೊನ್ನೀವ
ಕಡು ದಾತನ ಕರೆ ಮಗಳ ॥ ೧೪೭

ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಂದಿ ಬಹಳ ಹೊನ್ನಿನ ವೆಚ್ಚ
ಘನವೆಂದವನೊಡನಾಡಿ ।
ಕನಸಿನಲಿ ನಿನ್ನನಗಲಿ ತಪ್ಪಿದೊಡೆ ನಮ್ಮ
ಜನನಿಯು ಮೇಲಾಣೆ ಯೆನ್ನು ॥ ೧೪೮

ವೀಳೆಯಕಿದು ಚೆಲುವೊಲಿಗೆ ಕ್ರಯಕಿದು
ಸಾಲಿಯ ಸೀರೆಗಿದೆಂದು ।
ಹೇಳಿ ನೀ ಮುದ್ದು ಮಾತಿಂ ಪೊನ್ನ ಸೆಳೆಕೊಂಡು
ಜಾಳಿಗೆಯನು ಕಟ್ಟು ಮಗಳೆ ॥ ೧೪೯

ಘನವಾದೊಡವೆ ಕೈ ಸೇರುವ ಪರಿಯಂತ
ಮನೆ ದೇವರೆಂದುಪಚರಿಸು ।
ಅನುಗೆಡಲಾತನ ಹೊರಡಿಸಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ
ಧನವುಳ್ಳ ಪುರುಷನ ಕರೆಕೊ ॥ ೧೫೦

ಬದ್ದ ನೋಡವನ ಕಲೆಯ ಕ್ರಮಗಳ ಚೆನ್ನ
ಗುದ್ದಿ ನೋಡವನ ಹರುಷವ ।
ಮುದ್ದು ಮಾತಿನಲಿ ಮೋಹವ ಬೀರಿ ಯವನೊಳ
ಗಿದ್ದ ಹಣವ ತೆಗೆ ಮಗಳೆ ॥ ೧೫೧

ಹೆಳವನಾಗಲಿ ಯಂಧನಾಗಲಿ ಬಹು ಪ್ರಾಯ
ಗಳಿದನಾಗಲಿ ನಮಗೇನು ।
ಸಲೆ ದ್ರವ್ಯ ಕೊಡುವನುತ್ತಮ ಕೊಡದಿಹ ಲೋಭಿ
ಚೆಲುವನಾದೊಡೆ ಫಲವೇನು ॥ ೧೫೨

ಆವಾವ ಜಾತಿ ಯಾದೊಡೆ ನಮಗೇನು ಪೊ
ನ್ನೀವವನುತ್ತಮ ಜಾತಿ ।
ಭಾವಜ ಸುಖವಿತ್ತು ಹಣವ ತೆಗೆವಳೀಗ
ಕೋವಿದ ಸೂಳೆ ಕೇಳಬಲೆ ॥ ೧೫೩

ಪ್ರಾಯದೆ ಹಣ ತೆಗೆಯದ ಸೂಳೆ ಕೃಷಿಯನಿ
ರ್ದಾಯವರಿಯದ ಪಾದಜರು ।
ಕಾಯ ವಿಡಿದ ಮೃತ ಜೀವಿ ಯೆಂದದೆ ಬಹು
ಳಾಯಸಗೊಳ್ವರು ಮಗಳೆ ॥ ೧೫೪

ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಯದಲಿ ಹಣವ ಗಳಿಪೆನೆಂದು
ಮುನ್ನೂರು ಮಂಚವ ಮುರಿದೆ ।
ಎನ್ನಂತೆ ನೀನಿದ್ದೊಡೆ ಬಹು ಭಾಗ್ಯ ಸಂ
ಪನ್ನೆ ಯಾಗಿಹೆ ಧರೆಯೊಳಗೆ ॥ ೧೫೫

ತಾಳ ಹೊನ್ನುಂಗುರದವ ಬರೆ ಮೋಹದ
ಬೀಳುವೆಯನು ನೀ ತಳೆದು ।
ಮೇಲಾದೊಡವೆಯ ಸೆಳೆಕೊಂಡಾತನ
ಚಾಳಿಸಿ ಬಿಡು ನೀ ಮಗಳೆ ॥ ೧೫೬

ಅನವರತವು ಹಗಲಿರುಳೆನ್ನದೆ ಬಂದ
ಧನ ಹೀನನಹ ಮಗ್ನ ವಿಟನ ।
ಮನೆ ಗೆಲಸದ ಭಂಟನೆನಿಸಿ ಸಿಂಬಿಯ ಕೊಟ್ಟು
ಘನವಾಗೆ ನೀರ ನೀ ಹೊರಿಸು ॥ ೧೫೭

ಕೊಡಲೊಡವೆಯ ಕಾಣದೆ ಮೋಹಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ
ಯೆಡೆ ಯೆಡೆಗೈದಿ ಬಂದವನ ।
ತೊಡೆ ಕೈ ಕಾಲನೊತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ನಿನ್ನಯ
ಪಡಿದಂಡಿಯ ಮಾಡು ಮಗಳೆ ॥ ೧೫೮

ಎನುತೆ ಬುದ್ಧಿಯ ಮಗಳಿಗೆ ಪೇಳೆ ಮುದಿ ಪಾರಿ
ಧನವುಳ್ಳ ವಿಟರನು ತಂದು ।
ತನು ಜಾತೆಗೆ ಕೂಡಿ ಹಣವನು ತೆಗೆದದೊಂ
ದನುವ ನಾನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೧೫೯

ಬಳಿಕೊರ್ವ ಮುಗ್ಧಾಂಗನೆ ರತಿ ಕಲೆಗಳ
ತಳೆದು ಬರಲು ಸಖಿ ಕಂಡು ।
ಮೊಳೆ ನಗೆ ಮಿನುಗೆ ಹಾಸ್ಯವ ನುಡಿದಾಕೆಯ
ತಲೆ ಗುತ್ತಿಸಿದಳೇನನೆಂಬೆ ॥ ೧೬೦

ಎಲರಲೆ ಯಿಲ್ಲದೇಕೆಳವಳ್ಳಿ ನಡುಗಿತು
ಬಿಳಿಯ ಮೌಕ್ತಿಕದ ಮಣಿಗಳು ।
ಮೊಳೆತಿವೆ ಚಂದ್ರ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ತಳಿರೊಳ
ಗಳವಟ್ಟಿಹ ತುಂಬಿ ಯೇನು ॥ ೧೬೧

ಪದುಮ ಕುಟ್ಮಲದೊಳಗೊಂದರ ಲೆಕ್ಕವ
ಹುದುಗಿಸಿ ಬರೆದವನಾರೊ ।
ಚದುರೆ ನೀ ಪೇಳನೆ ತಲೆವಾಗಿ ನಾಚಿದ
ಸುದತಿಯನಪ್ಪಿದಳಾಗ ॥ ೧೬೨

ಪ್ರಾಣೇಶನನಗಲಿದ ನೀರೆ ಧರ ರುದ್ರ
ವೀಣೆಯ ಕರದಲ್ಲಿ ಪಿಡಿದು ।
ಮೊಣದೆ ನುಡಿಸುತಿರಲು ಭೀತಿಯಿಂ ಪಂಚ
ಬಾಣನಲ್ಲಿಂ ತೆರಳಿದನು ॥ ೧೬೩

ವಿರಹಿಣಿ ಬಾಲ ಚಂದ್ರೋದಯದೊಳಗೆ ತ
ನ್ನೆರೆಯ ಬರಲು ಕಂಡಾಗ ।
ಪಿರಿದು ಕೋಪಿಸಿ ಜರೆದಾತನನಲ್ಲಿಂದ
ತೆರಳಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಳೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೧೬೪

ಒಡನೊಬ್ಬ ಧೂರ್ತ ನಾಯಕ ಮುನಿದೊಡವೆಯ
ಕೊಡದೆ ಜಗಳವ ಗಂಟಿಕ್ಕಿ ।
ಕಡೆಗೈದುತಿರೆ ಕಂಡಾ ಹೆಣ್ಣು ನಡಿಸಿದ
ಕಡು ಚದುರತೆಯನೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೧೬೫

ಮುಂಗುರುಳಗರ ಕಣ್ಣಿನೊಳೊತ್ತಿ ಜಲವನು
ಹಿಂಗದೆ ತಂದುಕೊಂಡಾಗ ।
ಅಂಗನೆ ಪುಸಿಗೆ ದುಃಖಿಸುತ್ತೈದಿ ಯಾತನ
ಮುಂಗಡೆ ಯಡ್ಡ ಗಟ್ಟಿದಳು ॥ ೧೬೬

ಕರವ ಪಿಡಿಯೆ ಸಾರ್ ಸಾರೆಂದು ಜರೆದೊಡೆ
ಚರಣ ವಿಡಿದು ದುಃಖಿಸುತ ।
ಬರಿದೆ ನೀ ಮುನಿದಗಲಲು ನಿನ್ನ ಮನೆಯಿಂದ
ಹೊರಡಲೀಸುವ ಹೆಣ್ಣೆ ನಾನು ॥ ೧೬೭

ಜಾಣ ಸೇಕರ ನಿನ್ನೆಡೆಯೊಳಗೆಳ್ಳನಿ
ತೂಣೆಯು ವಿಡಿದ ಕಾರ್ಯಗಳ ।
ಕಾಣಿಸಿ ಕೊಂಡೆನಾದೊಡೆ ಕೇಳು ಮುಡಿ ಮೊಲೆ
ದಾಣವ ನಿನಗಿತ್ತಳಲ್ಲ ॥ ೧೬೮

ಹಣವೇನು ಬಾತೆ ನಿನ್ನಯು ಗುಣವೆಂಬುದು
ಮಣಿ ದಾರವಾಗೆನ್ನ ಮನವ ।
ಕ್ಷಣದಲಿ ಬೀರು ಗೊಂಡುದು ಮತ್ತೊಬ್ಬರ
ನೆಣಿಕೆ ಗೊಂಡೊಡೆ ಕಾವನಾಣೆ । ೧೬೯

ಎನುತಾಗ ನಳಿ ತೋಳ ಪಾಶದೊಳಗೆ ತ
ನ್ನಿನಿಯನ ಬಿಗಿದು ಬಂಧಿಸುತ ।
ಮನೆಗೆಳೆದೊಯ್ದು ಮಂಚದೊಳಂಬಿಟ್ಟುಕೊಂ
ಡನುವಾದಳಂಗಜಾಹವಕೆ ॥ ೧೭೦

ಅಧರ ರದನದೊಳಗಿಟ್ಟು ತಾ ಹದವಾಗಿ
ಯೊದಗಿ ವಕ್ಷಸ್ಥಳಕಾಗ ।
ಎದೆಗಳ ಹೂಡಿ ನಿನ್ನಯ ಮುನಿಸನು ಕಳೆ
ವುದಕೆನ್ನಳವೆ ಯೆಂದಳಾಗ ॥ ೧೭೧

ಗುರು ಕುಚಗಳ ಕಳಶ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿ
ವರ ಪುಳಕಾಂಬು ಸೇಚನದೆ ।
ಕೊರಳುಲಿ ಮಂತ್ರದೆ ಸುರತ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ
ಪಿರಿದು ಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟಿದಳು ॥ ೧೭೨

ನಗೆ ನುಡಿ ಸರಸ ಸಲ್ಲಾಪ ಮೋಹದೊಳಾಗ
ಮಿಗೆ ಮಗ್ನನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ।
ಬಗೆ ಬಗೆ ಬಂಧಕೆಳಸಿ ಬಹು ಹಣಗಳ
ತೆಗೆದಳೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯ ॥ ೧೩೩

ಬಪ್ಪಪ ಪಲಿತ ಕಾಯದ ವಿಟ ರೂಪ ಕಂ
ದರ್ಪನೊರ್ವಳಿಗೊತ್ತೆಗೊಡಲು ।
ಅಪ್ಪ ನೀನೆನಗೆನಲಹುದು ನಿನ್ನನು ಬಿಗಿ
ಯುಪ್ಪಲೈತಂದವನೆಂದ ॥ ೧೩೪

ಸೆರಗು ವಿಡಿಯೆ ಸಾರ್ಸಾರೆಂಬ ಕರವನು
ಭರದೆ ತುಡುಕಲೊಡೆಮುರಿವ ।
ಪರಳು ಮೊಲೆಗಳ ಪಿಡಿಯಲು ನಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಳ್ಪ
ತರಳ ವೆಣ್ಣುಗಳೊಪ್ಪಿದರು ॥ ೧೩೫

ಬಳಿಕೊಂದೆಡೆಯಲಿ ತಾಳ ಮದ್ದಳೆ ಗೀತ
ಗಳ ಮೇಳದರ್ತಿಯೊಳಾಗ ।
ಎಳೆ ವೆಂಗಳಿಗೆ ನಾಟ್ಯ ಕಲಿಸುವ ಭರತಜ್ಞ
ರುಲುಹೊಪ್ಪಿತಾ ಬೀದಿಯೊಳಗೆ ॥ ೧೩೬

ಶಕುನಿ ಮಂಚದ ರವ ಪಾರಿವಗಳ ರವ
ಚಕಿತ ಚಪಲ ನೇತ್ರೆಯರ ।
ವಿಕಸಿತ ಸಂಗೀತ ರವ ಚರಿಪರ ಶ್ರುತಿ
ಸುಖಕರವೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೧೩೭

ಬಂದೆಡೆಯೊಳಗೊರ್ವ ನಾರಿಯೊಡನೆ ವಿಟ
ಚಂದಿರ ಮುನಿದಲ್ಲಿಂದ ।
ಬಂದಾಗ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಗಣಿಕೆಗೊತ್ತೆಯನಿತ್ತು
ಕಂದರ್ಪ ಕೇಳಿಯೊಳಿರಲು ॥ ೧೩೮

ತವೆ ಕೆಳದಿಯರಿಂದದನರಿತವಳೆರ್ದ
ಭವನಕೆ ಬಂದಾನಾರಿ ।
ಅವಿರಳ ಕೋಪವ ತಾಳಿ ಮರ್ಸವ ಪೇಳಿ
ಬವರವನೆಸಗಿದಳಾಗ ॥ ೧೭೯

ಎಲೆ ಹೆಣ್ಣೆ ನನ್ನಿನಿಯನ ನಿನ್ನ ಮನೆಗೊ
ಯ್ದಲರಂಬ ಕೇಳಿಯನಿತ್ತು ।
ನಲಿವೆ ಕೇಳ್ ನಿನ್ನ ಮುಂದಲೆ ಮೊದಲೊರ್ವಗೆ
ಸಲೆ ಕೋಳು ಹೋದುದನರಿಯಾ ॥ ೧೮೦

ನಾಯಕಿಯಾದೊಡೆ ಯದರ ಮಾರ್ಗವು ಬೇರೆ
ಯಾಯತವರಿಯದೆ ಹೀಗೆ ।
ನ್ಯಾಯವ ತಿಳಿಯದೆ ಮಾಯವ ಮಾಡಿದೆ
ದಾಯವು ತಿಳಿಯಿತು ನನಗೆ ॥ ೧೮೧

ಕೋಳುಹೋದವಳಿಗೊತ್ತೆಯನಿತ್ತು ಮನಸಿಜ
ಕೇಳಿಯನೆಸಗಿದಧಮನ ।
ಲಾಲಿಸಿ ಬಳಿಕಿನ್ನು ನಾ ಸೆರೆದೊಡೆ ನನ್ನ
ಸೂಳೆತನಕೆ ಕುಂದು ಬಹುದು ॥ ೧೮೨

ಕುಂದು ಕೊರತೆಯ ಹೊರುವೆ ಹೆಣ್ಣೆ ನೀನು ನಿ
ನ್ನಂದವು ನಾನರಿಯದುದೆ ।
ಹಿಂದೊರ್ವಗೆ ಮೊಲೆದುದಿಯು ಕೊಯ್ದಿತ್ತ ನಿ
ನ್ನಂದಿನ ಹೀನ ವೇನಾಯ್ತು ॥ ೧೮೩

ಮೊಲೆದುದಿ ವೈದಿಲ ಮರೆಯೊಳಿರುವುದೆಂದು
ಸಲೆ ನಾಚಿಕೆಯನು ತೊರೆದು ।
ಬಲ ಗೈ ಬೆರಳನೊರ್ವನಿಗಿತ್ತೆ ಮೊಣ್ಣೆಯೆಂ
ದುಲಿದು ಭಂಗಿಸರೆ ಕಂಡವರು ॥ ೧೮೪

ಹುರಿಭಂಗಿಯ ಸೊಕ್ಕೇರಿ ನೀನೊತ್ತೆಯ
ನಿರದಿತ್ತ ವಿಟನನು ಮರೆತು ।
ಮರಳಿಯೊರ್ವನ ಕರೆದಿರ್ವರ್ಗೆ ಕದನವ
ಬರಿದೆ ಗಂಟಿಕ್ಕಿದ ಭಂಡೆ ॥ ೧೮೫

ಇದು ಭಂಡತನವೆ ಮಗ್ಗುಲೊಳಿದ್ದವನ ಕೂಟ
ಕೊದಗಲಾರದೆ ನಿದ್ದೆಗರೆದು ।
ವದನಕ್ಕೆ ಮಸಿ ಸುಣ್ಣವ ಬರೆಯಿಸಿ ಕೊಂಡ
ಚದುರೆ ವೆಣ್ಣಲ್ಲವೆ ನೀನು ॥ ೧೮೬

ಇಂತಿರ್ವರು ಮರ್ಮಗದನದೊಳಿರುತಿರೆ
ಯಿಂತೊರ್ವೆ ಮುದಿ ಪಾರಿ ಬಂದು ।
ಕಂತು ಶಾಸ್ತ್ರಾಲಾಪದೊಳಗವರ ನೆರೆ
ಸಂತರ ಮಾಡಿದಳಾಗ ॥ ೧೮೭

ಬಡನೊಂದೆಡೆಯಲಿ ಪಂಜರದರ ಗಿಳಿ
ಮಡದಿರನ್ನೆಯ ಕೂಡಾಗ ।
ಸಡಗರದಲಿ ಕೋಪದುತ್ತರಗಳನೀವ
ಬೆಡಗನದೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೧೮೮

ಗಗನವ ತಬ್ಬಿ ತಾರೆಗಳ ಪೊಯ್ದೆಬ್ಬಿಸಿ
ನಗಕುಲಗಳನಲ್ಲಾಡಿ ।
ಮಿಗೆ ಕತ್ತಲೆಗೆ ಕೈಯಿಟ್ಟರು ಕಾಮನ
ಜಗಳದಾಳೆಂದುದು ನಗುತ ॥ ೧೮೯

ಬತ್ತಿದ ಗಲ್ಲ ಹತ್ತಿದ ಮೊಲೆ ನೆಲದೊಳ
ಗೊತ್ತಿ ಹೂಡಿದ ಕೈಗೋಲು ।
ಹೊತ್ತ ಬೆಳ್ನರೆ ಕೂದಲಾ ಮುದಿ ಸೂಳೆಯರ
ಮೊತ್ತವೊಪ್ಪಿದುದಾಗಲ್ಲಿ ॥ ೧೯೦

ಮಾಸಿದ ಸೀರೆ ಮಸಿಯು ತಿಲಕದ ಹೊರ
ಸೂಸುವ ಬಾಯು ಜೊಲ್ಲಿಂದ ।
ಕೇಶ ತುಂಬಿದ ಬೆಳ್ಸರೆಯು ಹಾಸ್ಯದ ಮುದಿ
ವೇಶಿಯರೆಡೆಯಾಡುತಿಹರು ॥ ೧೯೧

ಕಣ್ಣಿವೆ ಬಿಳುಪೇರೆ ಕಪ್ಪ ಹತ್ತಿಸಿ ಮುಖ
ಕೆಣ್ಣೆಯು ಏಂಚುಗಳಕ್ಕಿ ।
ಹುಣ್ಣು ಗಲೆಯು ಸೀರೆಯುಲಿ ಮರಸಿಹ ಮುದಿ
ಪಣ್ಯಾಂಗನೆಯರೊಪ್ಪಿದರು ॥ ೧೯೨

ಬಿದ್ದ ಮೊಲೆಯು ರವಿಕೆಯೊಳೇರಿಸಿ ಕಟ್ಟಿ
ಯೊದ್ದು ಸುಮ್ಮಾನದಲಿ ನೆಲನ ।
ಶುದ್ಧಾಂಗದ ಪಾತ್ರವೆಣ್ಣುಗಳ್ತಾವೆಂದು
ಹೊದ್ದಿ ವಿಟರ ನಗಿಸುವರು ॥ ೧೯೩

ಹರಯುಗಳಿದ ಪೆಣ್ಣಿನ ಸಂಗಸುಖವೆಳ
ಹರಯುದ ಹೆಣ್ಣಿನೊಳುಂಟೆ ।
ನೆರೆ ಪಕ್ವವಾದ ಫಲದ ಸವಿ ಕಸಿಗಾಯೊ
ಳಿರುವುದೆ ಹೇಳನುತಿಹರು ॥ ೧೯೪

ಮೆಟ್ಟಿದ ಚಮ್ಮಾರುಲಿಯು ಪೆರೆನೊಸಲೊಳ
ಗಿಟ್ಟ ಕಸ್ತುರಿಯು ತಿಲಕದ ।
ಮುಟ್ಟಿ ಪಿಡಿದ ಕೈಸಾಣೆಯು ಕೊನಬುಗ
ಳಟ್ಟಣಿಸಿಹರು ಬೀದಿಯುಲಿ ॥ ೧೯೫

ಸೂಳೆ ಬಾಟಿಕೆಯು ಜಗಳ ಕಾಗ ರತಿಶಾಸ್ತ್ರ
ದಾಳಾಪದ ನ್ಯಾಯುಗಳ ।
ಹೇಳಿ ಬಿಡಿಸಿ ಕಲಹವ ನಿಲಿಸುವರ ಸ
ಮ್ಮೇಳದೆ ಬೀದಿಯೊಪ್ಪಿದುದು ॥ ೧೯೬

ತಗರು ಸಿಪಲೆ ಕೋಳಿ ಕಾಳಗಗಳು ನೆರೆ
ಪಗಡೆ ಜೂಜುಗಳ ನೆವದಲಿ ।
ಬಗೆ ಬಗೆಯಲಿ ಸಿಂಗರಿಸಿ ಯಾ ಬೀದಿಯೊಳ್
ಸೊಗಸು ಗಾರರು ಚರಿಸುವರು ॥ ೧೯೭

ಈ ಪರಿಯಲಿ ವೇಶ್ಯಾ ವಾಟ ನವ ಪುಷ್ಪ
ಚಾಪನ ಬಂಡಾರದಂತೆ ।
ರೂಪು ವಡೆದ ಶ್ರೀರಂಗ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ
ತಾ ಪಿರಿದಾಗಿ ರಂಜಿಸಿತು ॥ ೧೯೮

ಇದು ಸೋಮ ವಂಶ ವಾರಿಧಿ ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನ
ಚದುರ ಕಂಠೀರವೇಶ್ವರನ ।
ಪುದಿದ ಪ್ರತಾಪ ಸಂಪದದೇಳಿಗೆಯ ಸಂಧಿ
ಮುದದೆ ಸು ಧರ್ಮಾನುಬಂಧಿ ॥ ೧೯೯

೬ನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ

ಏಳನೆಯ ಸಂಧಿ.

(ಅರಮನೆಯ ವರ್ಣನೆ)

ಸೂಚನೆ || ಅರಮನೆ ರಂಗೇಶನ ಗುಡಿ ನರಸಿಂಹ
ನಿರುವ ಮಂದಿರವ ವರ್ಣಿಸುವೆ ||

ಮತ್ತೆ ಮೆರೆವ ಶಶಿ ರವಿ ವೀಧಿಗಳೊಳ
ಗಿತ್ತರದಲಿ ಸಾಲು ಗೊಂಡು |
ಸುತ್ತಣ ದೊರೆ ಮನ್ನೆಯರುಪ್ಪರಿಗೆಗ
ಳತ್ತುವು ಕಣ್ಗೆ ಕೌತುಕವ || ೧

ಸೊಗಸುವ ಸಾಲ ಹರ್ಮ್ಯಾಗ್ರದ ಕಳಸದೆ
ಝುಗ ಝುಗಿಸುವ ಹೊನ್ನ ಕಾಂತಿ |
ಗಗನ ಮಂಡಲದ ಸೂರ್ಯನ ದಿವ್ಯ ಕಿರಣವ
ಮಿಗುವುದದೇನ ಬಣ್ಣಿಪೆನು || ೨

ನೆಲ ಮಾಡದಗ್ರದೊಳೊಪ್ಪುವ ಮುತ್ತಿನ
ಪಳುಕಿನ ಧವಳ ವರ್ಣಗಳ |
ಬೆಳುದಿಂಗಳೆಂದಾಗ ಜೊನ್ನ ವಕ್ಕಿಗಳೈದಿ
ನೆಲಸಿದುವತಿ ಮುದದಿಂದ || ೩

ಮಿರುಗುವ ಸಾಲ ಸೆಜ್ಜೆಯಲಿ ತೆತ್ತಿಸಿದ ಕೆಂ
ಬರಲ್ಗಳ ದೀಧಿತಿ ಯೆಸೆಯೆ |
ಅರುಣಾಬ್ಜವೆಂದು ಮೋಹಿಸಿ ತುಂಬಿ ವಿಂಡುಗ
ಳೆರಗುವುವತಿ ಸಂಭ್ರಮದಲಿ || ೪

ಮಿಸುಪ ಬೆಳ್ಳುಪ್ಪರಿಗೆಗಳೊಳು ಪಚ್ಚೆಯ
ಪೊಸತಾದ ಪಟಗಳೊಪ್ಪಿರಲು ।
ಉಸಿರಲಚ್ಚರಿ ತಮ್ಮ ಕುಲಪೆಂದು ಗಿಳಿವಿಂಡು
ಮುಸುಕಿಹುವತಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ॥ ೫

ನೆಲ ವಾಡ ಬೆಳ್ಮುಗಿಲ್ ನವ ರತ್ನ ತೋರಣ
ಹೊಳವಿಂದ್ರ ಚಾಪಗಳೆಂದು ।
ಲಲನೆಯ ಕಣ್ಣಾಡಿ ಮಿಂಚೆಂದು ಚಾತಕ
ನಲಿವುವು ಮಳೆ ಗಾಲವೆಂದು ॥ ೬

ನೆಲೆಯುಪ್ಪರಿಗೆಗಳ ನಿರ್ಮಲ ಸ್ಥಳದೊಳು
ಸುಳಿವಂಗನೆಯರ ಸೋರ್ಮುಡಿಯು ।
ವಿಲಸಿತ ಕಾರ್ಗಾಲದ ಮುಗಿಲೆಂದಾಗ
ಸಲೆ ನಟಿಸುವುವು ಸೋಗೆಗಳು ॥ ೭

ಇತ್ತೆರದೊಳಗೊಪ್ಪುವ ರಾಜ ಗೇಹದ
ಮುತ್ತಿನ ಬಾಗಿಲಿದಿರೊಳು ।
ಚಿತ್ತರವಹ ಮಿಸುನಿಯ ನವಿಲುಯ್ಯಾಲೆ
ಯಿತ್ತುವು ಕಣ್ಗೆ ಕೌತುಕವ ॥ ೮

ಬಾಗಿಲ ಮುಂದಣ ನವಿಲುಯ್ಯಲನೇರಿ
ತೂಗುತಿರ್ಪೆಳ ವೆಣ್ಣುಗಳ ।
ಸೋಗೆ ಗಣ್ಮರಿ ಮೀನು ಸುಳಿದಾಡುವ ಜನ
ಸಾಗರದೊಳಗೊಪ್ಪುತಿಹುವು ॥ ೯

ತೇಜಿಗಳನು ಕುಣಿಸುವರು ಕಲಭವನು
ಮಾಜದೆ ಬೀದಿ ವರಿಸುವ ।
ರಾಜ ಕುಮಾರರ ಸೌಭಾಗ್ಯ ನೆರೆ ವಿ
ಭ್ರಾಜಿಸಿತಾ ಕೇರಿ ಯೊಳಗೆ ॥ ೧೦

ತಗರ ತಲೆಗೆ ಜಂಬೀರದ ಪುಳಿ ಯಿಟ್ಟು
ಮಿಗೆ ನಸೆ ಯೇರಿಸಿ ನಗುತ ।
ಜಗಳವ ಕಾದಿಸುತಿಹ ರಾಜ ಪುತ್ರ ರು
ಸೊಗಸಿದರಾ ಬೀದಿಯೊಳಗೆ ॥ ೧೧

ಕುಕ್ಕುಟಗಳ ಕಾಲ್ಗೆ ಚೀಲಾಯುಧವಿಕ್ಕಿ
ಸೊಕ್ಕು ಮದ್ದಿನ ಗುಟುಕಿತ್ತು ।
ಉಕ್ಕಂದದೆ ಕಾದಿಸಲು ಮಕ್ಕಳ ಮೊತ್ತ
ಕಿಕ್ಕಿರಿದೆಸೆದುದರ್ತಿಯೊಳು ॥ ೧೨

ನವ ರತ್ನ ಗೇಹದ ಬಾಗಿಲ ವೇದಿಯೊ
ಳವನೀಶ್ವರರ ನಂದನರು ।
ತವಕದೆ ಪಿಸಲೆ ಪಕ್ಕಿಗಳ ಕಾದಿಸುತಿಹ
ಸು ವಿಲಾಸವನೇ ವೇಳ್ವೆ ॥ ೧೩

ಗೌಜಲ ಪಕ್ಕಿಯು ಕಾಳಗವನು ಬಲು
ಮೋಜಿನಿಂದಲಿ ಮಾಡಿಸುವರು ।
ಈ ಜಗದಲ್ಲಿ ಯಿದಕೆ ಸಮನಿಲ್ಲೆಂದು
ಸೋಜಿಗಪಡುತಿರ್ಪರವರು ॥ ೧೪

ಜಾತಿಯ ಕುಕ್ಕುಟಗಳ ಕಾಲ್ಗೆ ಗಗ್ಗರ
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೆ ತಾವು ಹಾಕಿ ।
ರೀತಿಯನರಿತು ಕಾಳಗವನು ಬಿಡುತಿಹ
ರೀತೆರನೇನ ಬಣ್ಣಿಪೆನು ॥ ೧೫

ಗೊಳಿ ಕಾಳಗಗಳ ಧೂಳಿಯು ನೇಂದೊಳು
ಕೇಳಿಯು ಚೌಕವ ಮಾಡಿ ।
ಕಾಳಗವನು ಮಾಡಿಸುವ ರಾಜ ಪುತ್ರರ
ಸಾಲುಗಳಿರುತಿರ್ಪವಲ್ಲಿ ॥ ೧೬

ಗರಡಿಯೊಳಗೆ ಸಾಧನ ಗೈದು ದೇಹದೊ
ಳಿರುವ ಜಲವ ಮೇಲೆ ಧರಿಸಿ ।
ವಿರುಪ ಕುಂಕುಮ ವಸನದ ಕೈ ಸಾಣೆಯ
ದೊರೆಗಳ ಕುವರರೈದಿಹರು ॥ ೧೭

* ಪೇತು ಸಾಧನೆಗಳ ಜೋಕಿನ ಪಟವನ್ನು
ರೀತಿ ತಿಳಿದು ವರಸೆಗಳ ।
ನೂತನ ಕತ್ತಿ ಕಠಾರಿ ದೊಣ್ಣೆಯ ಸಾಧ
ಕೋತ್ತಮ ರಾಜ ಕುವರರು ॥ ೧೮

ಮುತ್ತಿನ ದಡ್ಡಿಯ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ಯೇರಿ ತ
ಮ್ಮೊತ್ತಿನೊಳ್ಬಹ ಕೆಳದಿಯರ ।
ವೊತ್ತದೆ ದೊರೆ ಕುವರಾರಿತಿಯರಾ ಬೀದಿಯೊ
ಳರ್ತಿಯೊಳಡೆಯಾಡುತಿಹರು ॥ ೧೯

ದೊರೆಗೆ ಕಾಣಿಕೆ ಯೀವ ವಸ್ತು ವಾಹನಗಳ
ಪಿರಿದು ಸಂದಣಿಯ ಸಾಲಿನಲಿ ।
ಅರಮನೆಗೈದುವ ಮನ್ನೆಯರುಗಳಾಗ
ವೆರೆದರು ತಂಡ ತಂಡದಲಿ ॥ ೨೦

ಪರಿ ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನ ಪ್ರಭೆಯ ಸೋಲಿಸುತಾಗ
ನೆರೆ ದಿವ್ಯ ಧವಳ ವರ್ಣದಲಿ ।
ನರಸ ಭೂ ವರನರಮನೆಯ ವಜ್ರದ ಕೋಟೆ
ಪರಿ ಶೋಭಿಸುವುದುನ್ನತದೆ ॥ ೨೧

ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಭಾಗ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಮುಖ
ಸರಸಿಜದೆಸಳುಗಳಂತೆ ।
ಅರಮನೆಯತುಳ ಶಾಲಾಗ್ರದೆ ಮೆರೆವ ಪೊಂ
ಗರುವಿನ ತೆನೆಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೨೨

---

* ಈ ಪದ್ಯದ ಅರ್ಥವು ಅನನ್ವಿತವಾಗಿದೆ.

ರಜತಾದ್ರಿ ಪಲವು ರೂಪನು ತಾಳಿ ಭೂಪನ
ನಿಜ ಗೇಹ ಪ್ರಾಕಾರದೊಳಗೆ ।
ವಿಜಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಬೀಡಾರವಾದೊಲು ಹರ್ಮ್ಯ
ತ್ರಿ ಜಗಕಚ್ಚರಿಯ ಬೀರಿದುವು ॥ ೧೩

ಸಲೆ ನರಸೇಂದ್ರನ ಕುಲ ಛಲ ವಿತರಣ
ಬಲ ಧೈರ್ಯಗಳುನ್ನತಿಯ ।
ಗೆಲವಿಂದ ದಿಗ್ದೇಶಕರುಪುವಂತಾಗಲಾ
ನೆಲೆಯುಪ್ಪರಿಕೆಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೧೪

ನೆರೆ ಜಯ ಸಿರಿ ಭಾಗ್ಯ ಸಿರಿ ಶಾರದ ಲಕ್ಷ್ಮಿ
ಪಿರಿದಪ್ಪ ಧೈರ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯರು ।
ನರಸೇಂದ್ರಗೊಲಿದಿರಲವರ ಮುಖಾಬ್ಜದೊ
ಲ್ಮೆರೆದುವುಪ್ಪರಿಗೆ ಚೌದೆಸೆಯ ॥ ೧೫

ಇಂತೊಪ್ಪುತಿಹ ದಿವ್ಯ ಧವಳದುಪ್ಪರಿಗೆಗ
ಳಂತರಾಂತರದ ಭಿತ್ತಿಯಲಿ ।
ಸಂತೋಷದೆ ಮೋಹ ರಸವ ಸೂಸುತ ಚೆ
ಲ್ವಾಂತ ಪುತ್ತಳಿಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೧೬

ಭಾರತ ರಾಮಾಯಣ ಭಾಗವತದ ಶೃಂ
ಗಾರದ ಕಾವ್ಯ ನಾಟಕದ ।
ಚಾರುತರದ ಪೊನ್ನ ಪುತ್ತಳಿಗಳ ಶೃಂ
ಗಾರವನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೧೭

ಅರಸಂಚೆ ಸೋಗೆ ನವಿಲು ಬಣ್ಣ ಗೋಗಿಲೆ
ಹರಿ ರಥಾಂಗದ ಪ್ರತಿಮೆಗಳು ।
ಮೆರೆದುವು ಚೌದೆಸೆಯುಪ್ಪರಿಗೆಗಳೊಳು
ಸ್ಮರ ಧೀರನ ಬಲದಂತೆ ॥ ೧೮

ಆನೆ ವರಾಹ ಕಾಳ್ಗೋಣ ಪೆರ್ಬುಲಿ ಸಿಂಹ
ವೇನೆಂಬೆ ಹರಿಣ ಭೇರುಂಡ ।
ನಾನಾ ಬಗೆಯ ಮೃಗಾಂಕಿತವೆಸೆದಿಹು
ವೇನ ಬಣ್ಣಿಪೆ ಹರ್ಮ್ಯಗಳಲಿ ॥ ೧೯

ಮಿರುಗುವ ಹೊಸ ಪೊನ್ನ ಕಂಬ ಪಟ್ಟೋಳಿಯು
ಸರ ಗೊಂಡೆಯುದ ಲೋವೆಯಿಂದ ।
ವರ ರತ್ನದ ಪ್ರತಿಮೆಗಳಿಂದ ಭೂಪನ
ಹಿರಿಯ ಹಜಾರವೊಪ್ಪಿದುದು ॥ ೨೦

ಸುರಪನಾಸ್ಥಾನ ಮಂಟಪದ ಶೃಂಗಾರದ
ಪರಿವಿಡಿಯನು ಸೋಲಿಸುತ ।
ಮಿರುಗುವ ಬಾಲಾರ್ಕ ತೇಜವ ಸೂಸುತ
ವರ ಚಿತ್ರ ಶಾಲೆ ಯೊಪ್ಪಿದುದು ॥ ೨೧

ಪಕ್ಷಿ ವಾಹನಗೆ ಪದ್ಮಜನೈದಿ ಕೌಶಲಾ
ಪೇಕ್ಷೆಯೊಳಗೆ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ।
ರಕ್ಷಾ ಮಂಟಪವೆನೆ ದಿವ್ಯ ಕಾಂತಿಯಿಂ
ಲಕ್ಷ್ಮೀ ವಿಲಾಸ ವೊಪ್ಪಿದುದು ॥ ೨೨

ಭರ್ಗ ಸಖನ ಬಂಡಾರದ ನವ ರತ್ನ
ವರ್ಗದ ಬಿತ್ತಿಗಳಿಂದ ।
ದೀರ್ಘವಡೆದು ದಿವ್ಯ ಕಾಂತಿಯ ಬೀರುತ
ದುರ್ಗಾ ಮಂಟಪವಿಹುದು ॥ ೨೩

ಧಾರಿಣಿಗತಿ ಸೊಬಗಲಿ ಗಿರಿ ಸುತೆಯ ಶೃಂ
ಗಾರದ ಕಲ್ಯಾಣಗಳ ।
ಚಾರು ತರದ ಚೆಲ್ವ ಚಿತ್ತರದಿಂದಲಾ
ಶಾರದಾ ಮಂಟಪ ವಿಹುದು ॥ ೨೪

ನವ ರತ್ನಗಳ ಕಂಭ ಮಿಸುನಿಯು ಬೋದಿಗೆ
ತವೆ ಯಿಂದ್ರಗೋಪದ ಲೋವೆ ।
ಪವಳ ಮಣಿಯು ಮೇಲ್ಕಟ್ಟನ ಸೊಬಗಿಂದ
ಭುವನೇಶ್ವರಿ ಯೊಪ್ಪಿದುದು ॥ ೩೫

ಅರ ಗಿಳಿ ನವಿಲು ಕೋಗಿಲೆ ಕೊಂಚೆ ಕೊಳರ್ವಕ್ಕಿ
ಸುರ ನಾರಿಯರ ವಿಲಾಸಗಳ ।
ಹರುಷದೆ ಬೀರುತ ಹೊಳೆವ ಪುತ್ಥಳಿಗಳಿಂ
ವರ ನಾಟಕ ಶಾಲೆ ಯಿಹುದು ॥ ೩೬

ಕಂದರ್ಪ ರತಿಯು ವಿವಾಹೋತ್ಸವಕಬ್ಜ
ನಂದನ ಮಿಗೆ ವಿರಚಿಸಿದ ।
ಬಂಧುರ ಪಡೆದ ಮೋಹನ ಶಾಲೆ ಯಂದದೆ
ಯಿಂದಿರಾ ಮಂದಿರ ವಿಹುದು ॥ ೩೭

ಶೃಂಗಾರದಾಗರ ಸುಖ ಮೆಯು ಸಾಗರ
ಮಂಗಲಾರ್ಥಕೆ ನೆಲೆ ವೀಡು ।
ಕಂಗೊಳಿಸುವ ದಿವ್ಯ ಕಾಂತಿಯು ತೀಡುತ
ಬಂಗಾರ ಚೌಕಿ ಯೊಪ್ಪಿದುದು ॥ ೩೮

ಮುದವಡೆದೆಸೆವ ಚೌರಾಸೀತಿ ಬಂಧದ
ವಿಧದ ರತಿಯು ತೋರಿ ಮೆರೆವ ।
ಪುದುಗಿದ ನವ ರತ್ನದ ಪ್ರತಿಮೆಗಳಿಂದ
ಮದನ ವಿಲಾಸ ರಂಜಿಸಿತು ॥ ೩೯

ಬಳಸಿಕೊಂಡಿಹ ರತ್ನ ಜಾಳಾಂದ್ರ ಭಿತ್ತಿಯೊ
ಳಳವಟ್ಟು ಮೋಹಪ ಬೀರ್ವ ।
ವಿಲಸಿತ ಪ್ರತಿಮೆಗಳಿಂದಾಗ ಸೌಂದರ್ಯ
ನಿಳಯ ರಾಜಿಸಿದುದರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೪೦

ಸುಜನ ರಕ್ಷಾಮಣಿ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರನ
ಭುಜಲಕ್ಷ್ಮಿ ನಲಿದು ರಾಜಿಸುವ ।
ನಿಜವಾದ ನವರತ್ನ ಕಾಂತಿಯು ಬೀರುವ
ವಿಜಯ ಭವನ ವೊಪ್ಪುತಿಹುದು ॥ ೪೧

ದಿಟ್ಟಿಗೆ ನೂತನವಾದಪರಂಜಿಯ
ಕಟ್ಟಿರಕದ ಭಿತ್ತಿಯಿಂದ ।
ಸೃಷ್ಟೀಶನ ರಾಣಿಯರ ನವರತ್ನದ
ತೊಟ್ಟಿಗಳಿಹುವರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೪೨

ಮಿಸುನಿ ಗಂಬದ ಪಟ್ಟಸಾಲೆ ನಾನಾ ಬಗೆ
ಯೆಸೆವ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟುಗಳಿಂದ ।
ಜಸವ ಬೀರಿದುವು ನಾಟಕ ಶಾಲೆ ಯಬಲೆಯ
ರೆಸೆದಿಹ ಮಣಿಮಯ ಭವನ ॥ ೪೩

ಜ್ಯೋತಿಷ ಕಾವ್ಯ ನಾಟಕ ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಗೀತ
ರೀತಿ ಕೋವಿದೆಯರೊಪ್ಪಿರುವ ।
ನೂತನವೆಹ ಭವನಗಳಾಗ ನವರತ್ನ
ಜಾತ ಬೀರುತಲೊಪ್ಪಿಹುವು ॥ ೪೪

ರಾಜೀವ ಮುಖಿಯರಾಭರಣದ ಕಾಂತಿ ವಿ
ಭ್ರಾಜಿಸಿ ಮೆರೆಯಲಾಸ್ಥಳದೆ ।
ರಾಜಶೇಖರ ಕಂಠೀರವ ಭೂಪನ
ಭೋಜನ ಶಾಲೆ ಯೊಪ್ಪಿಹುದು ॥ ೪೫

ಬಳಬೊಕ್ಕಸ ಪೂರ್ಣ ಭಂಡಾರದ ಪೊನ್ನ
ನಿಳಯಗಳತಿ ಸೊಬಗಿನಲಿ ।
ತೊಳಗಿದುವರಸನ ಸೌಭಾಗ್ಯದ ಬಲು
ಬೆಳಸನದೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವ ॥ ೪೬

ಬಿಡದೊಪ್ಪುವೊಳ ಉಗ್ರಾಣ ನಾನಾ ಬಗೆ
ಷಡುರಸಾನ್ನಗಳ ಪಾಕಗಳ ।
ಕಡು ಚೆಲ್ವ ಗೃಹಗಳಂದರ ಮನೆಯೊಳು ಬಲು
ಬೆಡಗ ಬೀರಿದುವರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೪೭

ಇಳೆಯೊಳೊಪ್ಪುವ ವೈರಿ ನೃಪರ ದಂಡಿಸಿ ನೆರೆ
ಸೆಳೆದು ತಂದಾಯುಧದ ಶಾಲೆ ।
ತೊಳಗಿದುವವನೀಶ್ವರನರ ಮನೆಯೊಳ
ಗಳವಟ್ಟು ಬಲು ಸೊಗಸಿಂದ ॥ ೪೮

ಪಾತಾಳ ಗಂಗೆ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರನ ಶೌರ್ಯ
ದಾತೃತ್ವಗಳ ನೋಡಲೆಂದು ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದರ ಮನೆಯೊಳಗೈದಿದೊಲ್ಜನ
ನೂತನ ಗಾಲ್ವೆ ಯೊಪ್ಪಿದುದು ॥ ೪೯

ವರ ಪಾರಿಜಾತಾದಿ ಕುಸುಮದ ಪರಿಮಳ
ವೆರಸಿ ಮೆರೆವ ಚೈತ್ರರಥದ ।
ಪರಿವಿಡಿಯನು ತೋರುತೊಪ್ಪುವುದಂತಃ
ಪುರದಿರುವುದ್ಯಾನ ವನವು ॥ ೫೦

ತಾರೆಗಳತಿ ಶುಭ್ರವಿಡಿದಿರ್ದರೆಮ್ಮಂತೆ
ಸೌರಭ್ಯವಿಲ್ಲೆಂದು ಜರೆದು ।
ಸೇರದೆ ನಸು ನಗುವೊಲು ಬಿರಿ ಮುಗುಳ ಶೃಂ
ಗಾರದ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಯಿಹುವು ॥ ೫೧

ಹರಿ ನಿನ್ನ ಸಗ್ಗವೆಂಗಳ ತನು ಕಾಂತಿಗಳ್
ವರ ನಾಸಿಕದ ಸೊಬಗೆಮ್ಮ ।
ಅರಳೊಳಗಿದೆಯೆಂದು ತೋಱ್ಪೊಲು ನಭಕುಬ್ಬಿ
ಮೆರೆದುವು ಸಂಪಗೆ ನಗುತ ॥ ೫೨

ಜೀವನದೊಳಗೆಮ್ಮರಳನೊಂದಿಸಿ ನರೆ
ಸೇವಿಸಿದವರ ಶ್ರಮಗಳ ।
ಗಾವಳಿಯನು ಪರಿದಪೆವೆಂದು ನಲು ಗಂಪು
ತೀವಿದ ಪಾಟಲಿ ಯಿಹುವು ॥ ೫೩

ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಮಾಧವ ಸಂಗಗೊಳಿರೆ ತುಂಬಿ
ಘಾತಿಪುವೆಮ್ಮನೆಂದಂಜಿ ।
ಆತನ ವರ್ಜಿಸಿ ಮಾಗಿಯು ಕೆಳಗೊಂಡು
ಜಾತಿಯು ಪುಷ್ಪ ವೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೫೪

ಒಡನಾಗ ಸುರ ನರರಿಗೆ ಜಾಜಿ ಮಂದಾರ
ಕಡು ಪರಿಮಳವಿತ್ತುವೆಂದು ।
ಬಿಡದೆ ಪಾತಾಳಕೆ ಸೌರಭ್ಯವೀವಂತೆ
ಮುಡಿವಾಳ ಲಾಮಂಚವಿಹುವು ॥ ೫೫

ಉರಗೇಂದ್ರ ತನ್ನ ಲೋಕದ ಪರಿಮಳವನು
ನರರಿಗೆ ಕಳುಹಿದಂದದಲಿ ।
ಪರಿಪೂರ್ಣವಹ ದಿವ್ಯವಾಸನೆಯಿಂದಲಿ
ಮರುಗದ ವನಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೫೬

ಉಳಿದ ನಾನಾ ಪರಿಮಳ ಪುಷ್ಪ ಲತೆಫಲ
ವೆಳಸಿದ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಗಳು ।
ತೊಳಗುವ ರಾಜ ಕೇಳೀವನದೊಳಗಾಗ
ಬಳಸಿಹುದೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೫೭

ಇಂತೊಪ್ಪುವರ ಮನೆಯಲಿ ಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀ
ಕಾಂತನಾಗಿಯೆ ಹರುಷದಲಿ ।
ಕಂತು ಸನ್ನಿಭ ಕಂಠೀರವ ನರಸೇಂದ್ರ
ಸಂತತ ಧರೆಯ ಪಾಲಿಸಿದ ॥ ೫೮

ಧರೆಯ ಸ್ಥೈರಣೆ ಘನ ರಾಜನ ದಾತೃತ್ವ
ವರ ದಿನ ಮಣಿಯ ಪ್ರತಾಪ ।
ಸುರ ನಾಥನ ದಿವ್ಯ ಭೋಗ ಕಂಠೀರವ
ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರಗೊಪ್ಪಿಹುವು ॥ ೫೯

ನೆರೆ ರಜತಾದ್ರಿಗೆ ಬೆರಗಿತ್ತು ಗಂಗೆಯು
ನಿರದೋಡಿಸ್ಯೈರಾವತವ ।
ವರ ಬುದಿ ಹೀನನ ಮಾಡಿ ಭೂಪನ ಕೀರ್ತಿ
ಚರಿಸುತಿಹುದು ತ್ರಿಜಗದಲಿ ॥ ೬೦

ರವಿ ಕುಲದವನಿಪರುಗಳ ಪ್ರತಾಪವ
ತವೆ ರಾಮ ಕಥೆಯಲಿ ಕೇಳಿ ।
ಭುವನೇಶ ಕಂಠೀರವ ನರಸೇಂದ್ರನು
ತ್ಸ-ದೊಳು ನಲಿವನೇ ನೀಳ್ಕ ॥ ೬೧

ಸೋಮ ವಂಶದ ರಾಯರುಗಳ ಸು ಧರ್ಮೋ
ದ್ದಾಮ ಸನ್ನವರ ವರ್ತನವ ।
ಪ್ರೇಮದೆ ಭಾರತದಲಿ ಕೇಳಿ ನಲಿವನಾ
ಭೂಮಿಪನತುಳ ಸಂತಸದೆ ॥ ೬೨

ಹಿರಿದು ಭಾಗವತ ಪುರಾಣ ಪ್ರಸಂಗವ
ಪರವೋತ್ಸವದಲಿ ಕೇಳಿ ।
ಹರಿ ಹರ ಭಕ್ತಿಯೊಳಿರುವನಾ ನೃಪನ ಸು
ಚರಿತವನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೬೩

ರಾಮ ಸಮಾನ ಸು ಶೌರ್ಯನುದಾರನು
ಭೀಮಾನುಜ ಬಲ ಯುತನು ।
ಸೋಮಾನ್ವಯ ಸುರ ಭೂಜನೀ ರಾಜನು
ಪ್ರೇಮದೆ ರಾಜಿಸುತಿಹನು ॥ ೬೪

ಪುಸಿ ನುಸುಳನ್ಯಾಯ ಠೌಳಿ ವಂಚನೆಗಳು
ವಸುಧೇಶನಾಳ್ವ ರಾಜ್ಯದಲಿ ।
ಮಿಸುಕಲಮ್ಮವು ನರಸೇಂದ್ರನಾಜ್ಞೆಯದೊಂ
ದೆಸಕವ ಬಣ್ಣಿಪರಾರು ॥ ೬೫

ಆರಡಿ ವರಮಧುಕರನೊಳು ಬಳಿಕ ಸ
ದಾರುಣತೆ ಪದ್ಮರಾಗದಲಿ ।
ತೋರಿಹುವಲ್ಲದೆ ನರಸೇಂದ್ರ ಪಾಲಿಪ
ಧಾರಿಣಿ ಜನದೊಳಗಿಲ್ಲ ॥ ೬೬

ನೀತಿ ವಿದ್ಯಾ ಪರಿಣತಿ ಬಹು ಧರ್ಮದ
ರೀತಿ ನಿತ್ಯೋತ್ಸವಗಳಲಿ ।
ಭೂತಳೇಶ್ವರನ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಜನರಿರುವ ಸು
ಖಾತಿಶಯವನೇನೆಂಬೆ ॥ ೬೭

ಒಡನೆ ಭೂಮಿಯನಾಳುವ ಪ್ರಭು ಮನ್ನೆಯ
ಗಡಣ ಸಂತೋಷದೆ ಬಂದು ।
ಪೊಡವಿಪ ಕಂಠೀರವ ನರಸೇಂದ್ರನ
ಬಿಡದೋಲೈಪರರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೬೮

ಸಿರಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಜಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಶಾರದಾ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಾ
ವರ ಕೀರ್ತಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯರಂತೆ ।
ಪರಿ ಶೋಭಿಸುವ ರಾಜ ಪುತ್ರಿಯರನು ಭೂಪ
ಪರಿಣಯವಾಗಿ ರಂಜಿಸಿದ ॥ ೬೯

ಮಿಗೆ ಯೊಂದು ಶುಭ ದಿವಸದೆ ಗಿರಿ ರಾಜನ
ಮಗಳಂತೆ ಮಾಂಗಲ್ಯವೆರೆದ ।
ಸುಗುಣ ಸುಚರಿತ ಗಾತ್ರಿಯ ರಾಜ ಪುತ್ರಿಯ
ನಗುತ ವಿವಾಹವಾಗೆಸೆದ ॥ ೭೦

ಪತಿ ಭಕ್ತಿಗೆ ಪಾರ್ವತಿ ಯೆಂದು ಚಲುವಿನೊ
ಳತಿಶಯ ಸಿರಿ ದೇವಿ ಯೆಂದು ।
ವಿತತ ಜಾಣ್ಮೆಗೆ ಶಾರದೆಯೆಂದು ಭೂಪನ
ಸತಿಯ ಜಗವು ಪೊಗಳುವುದು ॥ ೩೧

ಇಳೆಗಚ್ಚರಿಯಾಗಿ ಪಂಚ ಕಲ್ಯಾಣವ
ತಳೆದು ಮಹಾ ವೈಭವದೆ ।
ಬೆಳಗುತ ಸಕಲ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಕೆಳೆ
ಯೊಳಗೆ ರಂಜಿಸಿದ ಭೂಪಾಲ ॥ ೩೦

ಇಂತೊಪ್ಪುತಿಹ ಭೂವರನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ
ಸಂತೋಷವ ತಾಳಿ ನಗುತ ।
ಕಂತು ಜನಕ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ನರ ಸಿಂಹ ಶು
ದ್ಧಾಂತದೊಳಗೆ ರಾಜಿಸಿದ ॥ ೩೩

ಸರಸಿಜ ಭವನ ನೇಮದೆ ಸುರವರ್ಧಕಿ
ಹರುಷದೊಳಗೆ ಕೈಗೈದ ।
ಪಿರಿದು ಸಿಂಗರ ಶಾಲೆ ಯೆನೆ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಾಕಾರ
ಪರಿಶೋಭಿಸಿದುದರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೩೪

ಮಿಸುನಿ ಗಂಬಗಳ ಮೇಲೆಸೆದಿಹ ಚೌಕದ
ಪೊಸ ನವ ರತ್ನ ಬೋದಿಗೆಯ ।
ಪ್ರಸರದ ಕಾಂತಿ ಚೌ ದೆಸೆಯ ಮುಸುಕಿ ತಮ
ದೆಸಕವ ಪರಿ ಹರಿಸಿಹುದು ॥ ೩೫

ಆವ ದಿಕ್ಕಿನಲಿ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಲು ಚೆಲ್ವ
ದೇವ ಗಿರಿಯ ಪಟ್ಟೆಗಳ ।
ತೀವಿದ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟಿನಿಂದ ಶ್ರೀ ನರ ಸಿಂಹ
ದೇವನ ನಿಳಯ ರಾಜಿಸಿತು ॥ ೩೬

ಮಿರುಪ ಮಾಣಿಕ ನೀಲ ಮೌಕ್ತಿಕಗಳ ಕಾಂತಿ
ಮೆರೆಯಲಾ ದೇವನ ಭವನ ।
ಸರಸತಿ ಯಮುನೆ ಗಂಗೆಗಳ ಸಂಗಮದಂತೆ
ಪರಿಶೋಭಿಸಿದುದೇ ಪೇಳ್ವ ॥ ೭೭

ಥಳಥಳಿಪುದಯಾಚಲಾಗ್ರದೊಳಗೆ ಮೂಡು
ವೆಳನೇಸರಂತೆ ರಾಜಿಸುತ ।
ನಳಿನ ದಳಾಕ್ಷನ ಗುಡಿಯ ಶಿಖರದ ಮೇ
ಲಳವಟ್ಟುದು ಹೊನ್ನ ಕಳಸ ॥ ೭೮

ಬೃಂದಾವನ ಪೊನ್ನ ದೀಪ ಮಾಲೆಯ ಕಂಭ
ಬಂಧುರವಹ ಮಂಟಪಗಳು ।
ಇಂದೀವರಾಕ್ಷ ಶ್ರೀ ನರ ಸಿಂಹನ ದಿವ್ಯ
ಮಂದಿರದಿದಿರೊಳೊಪ್ಪಿಹುವು ॥ ೭೯

ಸುಲಲಿತೋತ್ಸವ ಮಂಟಪಗಳು ವಾಹನ
ನೆಲಸಿಹ ಮಣಿ ಮಂಟಪಗಳು ।
ಅಳವಟ್ಟು ದೇವನ ಗುಡಿಯ ಪ್ರಾಕಾರದೆ
ಥಳಥಳಿಸುತಲೊಪ್ಪಿಹುವು ॥ ೮೦

ಮಿರುಗುವ ಮಣಿ ಮಯ ಗರ್ಭಾಗಾರದೆ
ನೆರೆ ಭೂಷಣಾನ್ವಿತನಾಗಿ ।
ನರಸ ಭೂಪಾಲನಿಗಿಷ್ಟಾರ್ಥವೀಯುತ
ನರಸಿಂಹನಿರುವ ಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ೮೧

ಹಸ್ತಿ ವರದ ಶ್ರೀ ಹರಿ ರವಿ ಕೋಟಿಗ
ಭಸ್ತಿ ವಿಶ್ರುತ ದಿವ್ಯಾಂಗ ।
ಕಸ್ತೂರಿ ರಂಗನಾಥನ ಚೆಲ್ವ ಗುಡಿಯ ಸು
ವಿಸ್ತಾರವನು ಬಣ್ಣಿಸುವೆನು ॥ ೮೨

ಸರಸಿಜ ಭವನ ನೇಮದೆ ಸುರ ವರ್ಧಕಿ
ಹರುಷದೊಳಗೆ ಕೈಗೈದ ।
ಪಿರಿದು ಸಿಂಗರ ಶಾಲೆ ಯೆನೆ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಾಕಾರ
ಪರಿ ಶೋಭಿಸಿದುದರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೮೩

ಬಾಲಾರ್ಕ ಬಿಂಬದೊಡನೆ ತೊಳಗುವ ಪೂರ್ವ
ಶೈಲ ರಾಜಿಸುವಂದದಲಿ ।
ಮೇಲಿಪ್ಪ ಚಿನ್ನದ ಕಳಸದಿಂ ಗೋಪುರ
ಥಾಳಿಸಿ ತುಡುಕಿತಂಬರವ ॥ ೮೪

ಸುರ ಪತಿ ಹರಿ ಸೇವೆಗೈದಿ ತಾ ಪಿಡಿದಿರ್ದ
ವರ ವಜ್ರ ದಂಡಾಯುಧವ ।
ಹರುಷದೊಳಂಬಿಟ್ಟೋಲು ದೀಪ ಮಾಲೆಯು
ಸು ರುಚಿರ ಕಂಭವೊಪ್ಪಿದುದು ॥ ೮೫

ಹರಿಯುದರದೊಳಿಹ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಜಗಗಳ
ಪರಿ ಪರಿ ಯತುಳ ವಿಸ್ತಾರ ।
ಹೊರ ಹೊಮ್ಮಿ ತೋರ್ಪೊಲು ಬಹು ಬಗೆ ಪುತ್ತಳಿ
ಮೆರೆದುವೊಳ ಪ್ರಾಕಾರದಲಿ ॥ ೮೬

ವಾಹನ ಮಂಟಪವುತ್ಸವ ಮಂಟಪ
ಮೋಹನ ನಾಟ್ಯ ಮಂಟಪವು ।
ಊಹಿಸೆ ಕಡು ಚೆಲ್ವ ಚಿತ್ರ ಮಂಟಪ ಸ
ನ್ನಾಹದೆ ಮೆರೆದುವೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೮೭

ಆವಾವ ದಿಕ್ಕಿನಲಿ ಪಟ್ಟೆಯ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟು
ತೀವಿದ ಪೀತಾಂಬರದ ।
ಲೋವೆಗಳಿಂ ನವ ರತ್ನದ ಕುಚ್ಚಿಂದ
ದೇವಲ್ಯವೆಸೆದುದರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೮೮

ಪರ ದಾರ ಗಮನನ ಧರಿಸಿದ ಪಾಪವ
ಹರಿ ಸೇವೆಯು ಮಾಡಿ ಪರಿಯೆ ।
ಎರಡು ರೂಪಾಂತ್ಯೈರಾವತವೆಂದೆನೆ
ಮೆರೆದುವು ಬಾಗಿಲಾನೆಗಳು ॥ ೮೯

ಅಂತರಾಂತರದ ಬಾಗಿಲ ಮಿಸುನಿಯು ದಂಡ
ವಾಂತಿಹ ದ್ವಾರ ಪಾಲಕರು ।
ಕಂತು ಪಿತನ ಸೇವಿಸುತ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಬಲು
ಸಂತೋಷದೊಳಿರುತಿಹರು ॥ ೯೦

ನಳಿನಾಕ್ಷ ರಂಗ ನಾಲಯದೊಳ ಪರಿಧಿಯ
ಪೊಳವ ಮಂದಿರಗಳೊಳಾಗ ।
ಚೆಲುವ ವರದ ರಾಜ ಮನ್ನಾರು ನರಸಿಂಹ
ಕೊಳಲ ಗೋಪಾಲರೊಪ್ಪಿದರು ॥ ೯೧

ವಾಮ ಭಾಗದಲಿ ಕಸ್ತೂರಿ ರಂಗ ನಾಯಕಿ
ಭೂಮಿ ದೇವಿಯರು ರಾಜಿಸುವ ।
ಹೇಮದ ಮಂದಿರವೆಸೆದುವು ನವರತ್ನ
ಧಾಮವ ಮಿಗೆ ಪಸರಿಸುತ ॥ ೯೨

ವಿಕಸಿತ ವಡೆದಂತರಾಳ ಗರ್ಭದ ಗೃಹ
ಶುಕನಾಸಿಯ ಮಂದಿರದೆ ।
ಬಕುತ ವತ್ಸಲ ಶ್ರೀ ರಂಗೇಶ ಸಾಹಸ್ರ
ಮುಖನ ತಲ್ಪದೊಳೆಸೆದಿಹನು ॥ ೯೩

ಝುಗಝುಗಿಪ ಪಳಿ ಪೀತಾಂಬರ ಮುಡಿಯೊಳು
ಸೊಗಸಾದ ರತ್ನ ಕಿರೀಟ ।
ಹೊಗರೊಗುವಾಭರಣದಲಿ ಪಶಿ ಮರಂಗ
ಮಿಗೆ ಬೆಳಗಿದನು ದಿಕ್ತಟವ ॥ ೯೪

ಪೊಸ ಮುತ್ತಿನೊಡ್ಡೋಲಗದೆ ಯೋಗ ನಿದ್ರೆಯ
ಪಸರಿಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ದೇವಿಯರು ।
ಕುಶಲದೆ ಪಾದ ಪದ್ಮವನೊತ್ತೆ ರಂಗೇಶ
ಜಸವ ಬೀರುತಲೊಪ್ಪಿದನು ॥ ೯೫

ಲೀಲೆಯಿಂ ಭಕ್ತರ ಪಾಲಿಪುದಕೆ ಶ್ರೀ
ಲೋಲನೈತಂದು ಪಟ್ಟಣವ ।
ಭೂಲೋಕವೈಕುಂಠವೆನಿಸುತೆ ಪ್ರೇಮದೆ
ಪಾಲಿಪ ಭಕ್ತ ವತ್ಸಲನು ॥ ೯೬

ಜಗವ ರಕ್ಷಿಪುದಕ್ಕೆ ಮಗಳ ವೇಶ್ಮದೆ ನಿದ್ರೆ
ಸೊಗಸಿಂದ ಗೆಯ್ಯುವೆನಂತೆ ।
ಮಿಗೆ ರಾಜಿಪ ಶ್ರೀ ರಂಗ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ
ಯೊಗುಮಿಗೆಯಿಂದ ರಾಜಿಪನು ॥ ೯೭

ಪರಿವ ಕಾವೇರಿ ಮಧ್ಯೋರ್ವಿಯೊಳಗೆನಿಲ್ಲು
ತೆರಗಿದ ಭಕ್ತರೊಳಘವ ।
ತರಿದು ಮುಕ್ತಿಯನೀವ ಖಗ ವಾಹನ ರಂಗ
ಪುರಿಯೊಳ್ತಾ ನೆಲಸಿರುವ ॥ ೯೮

ಸನ್ನುತದೆಂಬೆರುಮಾನಾರು ಹರುಷದೆ
ಪನ್ನೆರಡಾಳ್ವಾರುಗಳು ।
ಪನ್ನಗ ಶಯನಿಗೆ ಕರ ಕಮಲವ ಮುಗಿ
ದುನ್ನತ ತಪ ಗೆಯ್ಯುತಿಹರು ॥ ೯೯

ಅರುಣೋದಯದೆ ನಾನಾ ವಾದ್ಯ ರವದೊಳು
ಕರಿ ಶಿರಗಳ ಮೇಲಾಗ ।
ನರಸಿಂಹಗೆ ರಂಗೇಶಗೆ ಮಜ್ಜನ
ಪರಿಪೂರ್ಣದೆ ಬರುತಿಹುವು ॥ ೧೦೦

ಬಳಿಕುಪ್ಪವಡ ಮುಖ ಮಜ್ಜನ ಮೃಗಮದ
ತಿಲಕ ಸುಚೇಲ ಭೂಷಣದ ।
ಲಲಿತ ಸಿಂಗರ ಚೆಲ್ವ ಮುಡಿಯ ಪೂ ಮಾಲೆಯಿಂ
ನಳಿನಾಕ್ಷ ರಂಗನೊಪ್ಪಿಹನು ॥ ೧೦೧

ದೀಪಾರತಿ ಪರಿಮಳಿಸುವ ಸಾಂಬ್ರಾಣಿ
ಧೂಪ ವಾಸನೆ ದಿಕ್ತಟವ ।
ವ್ಯಾಪಿಸೆ ಬಹು ಬಗೆಯುಪಚಾರಗಳಿಂದ
ಶ್ರೀಪತಿ ರಂಗನೊಪ್ಪಿಹನು ॥ ೧೦೨

ಮಿರುಪ ಚಿತ್ರಾನ್ನ ನಾನಾ ಬಗೆ ಭಕ್ಷ್ಯಗ
ಳ್ಪರಿ ಪರಿ ಶಾಕ ಪಾಕಗಳ ।
ವರ ಪಕ್ವ ಫಲ ದಿವ್ಯ ಪಾನ ಪನ್ನೀರ್ಗಳ
ಸಿರಿಧರನಾರೋಗಿಸಿದನು ॥ ೧೦೩

ಕರ್ಪೂರ ವೀಳ್ಯವ ಕೈಗೊಂಡು ನಗುತ ಕಂ
ದರ್ಪನ ಪಿತನೊಪ್ಪುತಿರಲು ।
ತಪ್ಪದೆ ಮಂಗಳ ವಾದ್ಯದ ಬಲು ರವ
ವುಪ್ಪರಿಸಿದುವೆಂಟು ದೆಸೆಗೆ ॥ ೧೦೪

ಪಾವುಡ ಕುಂಚ ಕಾಳಂಜಿ ಕನ್ನಡಿ ನೆರೆ
ಹೂವಿನ ಬೀಸಣಿಗೆಗಳ ।
ಭಾವಕಿಯರು ಪಿಡಿದಾಕ್ಷಣ ಶ್ರೀ ರಂಗ
ದೇವನನೋಲೈಸುತಿಹರು ॥ ೧೦೫

ಹೊಳಪ ಪೊಂದಟ್ಟೆಯಾರತಿಗಳ ಪಿಡಿದಾಗ
ಲಲಿತಾಂಗಿಯರು ಸಾಲ್ಗೊಂಡು ।
ಸು ಲಲಿತ ಗಾನದೆ ಶ್ರೀ ರಂಗ ನಾಥನಿ
ಗೊಲಿದೆತ್ತಿದರೇ ವೇಳ್ಯ ॥ ೧೦೬

ಪರಿ ಪರಿ ಪಾತ್ರ ವೆಂಗಳು ಸಿಂಗರಿಸಿಯೆ
ಹರುಷದೊಳಗೆ ನಡೆತಂದು ।
ಕರದಭಿನಯು ಕಟ್ಟಳೆ ಕಳಾಸಿಕೆಯಿಂದ
ಸಿರಿಯುರಸನನೋಲಗಿಪರು ॥ ೧೦೭

ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ಸೇವೆ ಪಕ್ಷೋತ್ಸವ ಮಾಸದೊ
ಳುಲ್ಲಾಸದ ಮೆರೆವಣಿಗೆ ।
ಫುಲ್ಲಾಸ್ತ್ರನಯ್ಯನಿಗೊಪ್ಪಿ ರಾಜಿಸಿದುವು
ಸಲ್ಲಲಿತದೊಳೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೧೦೮

ಕರಿ ರಾಜ ತಿರು ನಾಳು ಬಾಸುರವಿಡಿದಿಹ
ಪಿರಿಯು ಸಂಕ್ರಮ ತಿರು ನಾಳು ।
ವರ ರಥ ಸಪ್ತಮಿಯುತ್ಸವ ತಿರು ನಾಳು
ಮೆರೆದುವು ರಂಗೇಶಗಾಗ ॥ ೧೦೯

ಬಿಡದೊಪ್ಪುವ ಕೋಡೆ ತಿರು ನಾಳು ಮಧು ಮಾಸ
ದೊಡೆಯುನುತ್ಸವ ತಿರು ನಾಳು ।
ಸಡಗರದಲಿ ಸಿರಿ ಧರ ರಂಗ ಧಾಮನಿ
ಗೆಡೆ ವಿಡದೊಪ್ಪಿದುವಾಗ ॥ ೧೧೦

ಇಂತಪ್ಪ ಮಂಗಳೋತ್ಸವ ದಿವ್ಯ ಸೇವೆಯು
ಕಂತು ಪಿತಗೆ ಭಕ್ತಿಯುಲಿ ।
ಸಂತತ ಕಂಠೀರವ ರಾಜ ನಡಿಸುತ
ತ್ಯಂತ ಸೌಖ್ಯದೊಳೊಪ್ಪುತಿಹನು ॥ ೧೧೧

ಅಗರದ ಕೇರಿಯು ತಿರು ವೇಂಗಳೇಶ್ವರ
ಸೊಗಸುತಕ್ಕಿಯು ಕೇರಿಯೊಳಗೆ ।
ನಗ ಧರ ತಿರುಮಲೇಶ್ವರ ಬೇಟೆ ರಾಯರು
ಮಿಗೆ ಕಾದಿಹರು ಪಟ್ಟಣವ ॥ ೧೧೨

ಹೊರ ಕೇರಿಯು ಗಂಗಾಧರ ವೀರೇಶ
ವೊರಡಿಯು ತಿರುಮಲ ರಾಯು।
ನರಸಿಂಹ ಮೂರ್ತಿ ಬಾಗಿಲ ವೇಂಕಟೇಶ್ವರ
ರಿರುವರು ಬಹುಳ ಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ೧೧೩

ದೊಡ ಹಂಪಯ್ಯನ ಮಠ ಮೂಲೆಯು ಮಠ
ಕಡು ವಿರಕ್ತರ ದಿವ್ಯ ಮಠವು।
ಎಡೆ ವಿಡದೊಪ್ಪುವ ದಾಸೋಹದ ಮಠ
ಸಡಗರದಿಂದಲೊಪ್ಪಿಹುವು ॥ ೧೧೪

ಹಲವು ಮಾತೇನೀ ಶ್ರೀರಂಗ ಪಟ್ಟಣ
ಕಳವಡದ ಪುರ ತ್ರಿಜಗದ।
ನೆಲದೊಳಗಿಲ್ಲೆಂದು ಗಡಿಯಾರ ಜಾಗಟೆ
ಯುಲಿವುದು ಗೋಪುರದೊಳಗೆ ॥ ೧೧೫

ಇದು ಸೋಮ ವಂಶ ವಾರಿಧಿ ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನ
ಚದುರ ಕಂಠೀರವೇಶ್ವರನ।
ಪುದಿದ ಪ್ರತಾಪಸಂಪದದೇಳಿಗೆಯು ಸಂಧಿ
ಮೊದದೆ ಸು ಧರ್ಮಾನುಬಂಧಿ ॥ ೧೧೬

೭ನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ.

ನಿತ್ಯೋತ್ಸವ ದೋಲಗದ ವರ್ಣನೆ.

ಸೂ॥ ಭೂ ಲೋಲ ನರಸೇಂದ್ರನ ನಿತ್ಯೋತ್ಸವ
ದೋಲಗ ಸಿರಿಯು ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥

ಮನಸಿಜನಳಿಯನವ್ವೆಯು ಭಾವನ ಕೂಡೆ
ಜನಿಸಿದವಳ ವಲ್ಲಭನ ।
ಘನ ಹರುಷದೆ ಸಲಹಿದ ದೇವನ ಪಾದ
ವನಜಗಳಿಗೆ ನಮಿಸುವೆನು ॥ ೧

ಬಳಿಕ ಶ್ರೀ ರಂಗ ಪಟ್ಟಣದೆ ಸಂತೋಷವ
ತಳೆದತಿ ಸರ್ವ ಸಂಭ್ರಮದೆ ।
ಚಲದಂಕ ಕಂಠೀರವ ನರಸೇಂದ್ರ ಭೂ
ತಳವ ಪಾಲಿಸುತಿರರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೨

ಸಲೆ ಯೊಂದು ದಿವಸದೊಳಗೆ ರವಿ ಪಶಿಮ
ಲಲನೆಯ ರತಿ ಕೇಳಿಗೊಲಿದು ।
ನಲವಿಂದ ತೆರಳಲು ಸಂಜೆ ದಾರಕೆ ರಾಗ
ಗಳ ತಾಳಿ ಮೆರೆದುವೇವೇಳ್ವ ॥ ೩

ಪೊಡವಿಪ ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರನೋಲಗದ ಬ
ಲ್ಸಡಗರವನು ನೋಡಲೆಂದು ।
ಒಡನತಿ ಹರುಷದೆ ಪೂರ್ವ ಚಂದ್ರನು ಮೂಡ
ಗಡೆಯೊಳೊಪ್ಪಿದನರ್ತಿಯಿಂದ ॥ ೪

ಆ ವೇಳೆಯಲಿ ದೊರೆ ರಾಯ ಕಂಠೀರವ
ಭೂವರನೋಲಗ ಶಾಲೆ।
ಠೀವಿ ಮೆರೆವ ನವ ರತ್ನದ ವರ ಸು ಪ್ರ
ಭಾವವ ಬೀರಿತು ಜಗಕೆ ॥ ೫

ಇದು ಸೌಭಾಗ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ದಿವ್ಯ ಸದನವೊ
ಇದು ಮಧು ನೃಪನ ನಿಳಯವೊ ।
ಇದು ಶಾರದೆ ನೆಲಸಿರುವ ಮಂಟಪವೆನೆ
ಮುದದಿಂದ ಮೆರೆದುದಾಸ್ಥಾನ ॥ ೬

ನವ ನಾರೀ ಕುಂಜರ ಪಂಚ ನಾರೀ
* ಭವ ತುರಂಗದ ಹೊನ್ನ ಕಂಭ।
ಭುವನೇಶ್ವರನೋಲಗ ಶಾಲೆಯಲಿ ನೆರೆ
ಖವಖವಿಸಿದುವರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೭

ಹರಿಯ ನಾಟಕ ಮನಸಿಜನ ವಿಲಾಸದ
ಪರಿವಿಡಿಗಳ ಪುತ್ತಳಿಗಳು ।
ಮೆರೆಯುವೋಲಗ ಶಾಲೆಯ ಚೌ ದೆಸಗಳ
ಸು ರುಚಿರ ಭಿತ್ತಿಯೊಳಿಹುವು ॥ ೮

ಆವ ದಿಕ್ಕಿನಲಿ ನೋಡಲು ಥಳ ಥಳಿಸುವ
ಠೀವಿದ ಮಿಸುನಿ ಪಟ್ಟೆಗಳು ।
ದೇವಾಂಗ ವಸನ ಬಿಗಿದ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟಿನ
ಭಾವವನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೯

ಮುತ್ತು ರತ್ನಗಳ ಗೊಂಚಲು ಕಡು ಪರಿಮಳ
ವೆತ್ತಿಹ ಜಾಜಿ ಸಂಪಗೆಯ ।
ಮೊತ್ತದ ಪೂ ಮಾಲೆ ಯೋಲಗ ಶಾಲೆಯ
ಸುತ್ತಲೊಪ್ಪಿದುವರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೧೦

* ತನೆ.

ಪನ್ನೀರ ಚಳೆಯು ಕತ್ತುರಿಯ ಸಾರಣೆ ಮುತ್ತಿ
ನುನ್ನತ ರಂಗ ವಲ್ಲಿಗಳ ।
ಚೆನ್ನಾದ ಕುಂಕುಮ ಗಾರಣೆಯಿಂದ ಸಂ
ಪನ್ನತೆ ವಿಡಿದುದಾಸ್ಥಾನ ॥ ೧೧

ಅಗರು ಚಂದನ ಯಕ್ಷ ಕರ್ದಮ ಮೃಗ ಮದ
ಸೊಗಸು ಕರ್ಪುರ ತುಂಬಿ ಮೆರೆವ ।
ಮಿಗೆ ಭರಣಿಯು ಮುಚ್ಚಳನುಗಿದಂದದೆ
ಮಗ ಮಗಿಸಿದುದಾಸ್ಥಾನ ॥ ೧೨

ಒಡನೊಪ್ಪುವ ಹಂಸ ತೂಳದ ತಲ್ಪವ
ಕಡು ಚೆಲ್ವ ಮಿಸುನಿ ಮಂಚದಲಿ ।
ಮಡಿಸಿ ಹಚ್ಚಡಿಸಿ ರತ್ನದ ಬಟ್ಟುವೊರಗ ಸಂ
ಗಡಿಸಿದರತಿ ಮುದದಿಂದ ॥ ೧೩

ತುಂಗ ವಿಕ್ರಮ ರಿಪು ನೃಪ ಗಜ ಹರ್ಯಕ್ಷ
ಮಂಗಳೋತ್ಸವದೊಳಗೊಲಿದು ।
ಸಿಂಗರಿಸಿಯೆ ಓಲಗಕ್ಕೈತರುವ ಬೆ
ಡಂಗನದೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೧೪

ಮುತ್ತಿನ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನೇರಿ ಶ್ರೀಪುರು
ಷೋತ್ತಮನೈದುವಂದದಲಿ ।
ಅರ್ತಿಯೊಳಗೆ ಕಂಠೀರವ ನರಸ ಭೂ
ಪೋತ್ತಮ ನಗ ತೈತಂದ ॥ ೧೫

ಬಳಸಿ ಯೈತಹ ಮಂತ್ರಿ ಮನ್ನೆಯ ಸುಭಟ ಸಂ
ಕುಳದ ಸಂದಣಿಯೊಳಗೊಲಿದು ।
ಇಳೆಯಾಣ್ಮ ಕಂಠೀರವ ರಾಜ ನೋಲಗ
ಕಳವಟ್ಟು ಬಂದನರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೧೬

ನೆರೆ ತಮ್ಮ ದೊರೆ ಮನಸಿಜ ದಿವ್ಯ ದೇಹವ
ಧರಿಸಿ ಭೂ ತಳಕ್ಕೈತರಲು ।
ವರ ಮಂತ್ರಿ ಚಂದ್ರನೈತಂದೊಲು ಮುತ್ತಿನ
ಬಿರುದಿನ ಛತ್ರವೊಪ್ಪಿದುದು ॥ ೧೭

ಬಾಲಾರ್ಕನು ಬಹು ರೂಪಾದಂದದೊ
ಳಾಲವಟ್ಟವು ನೇಲಲೊಳಗೆ ।
ಭೂ ಲೋಲ ಕಂಠೀರವ ನರಸೇಂದ್ರ ನ
ತ್ತೋಲಗ ಶಾಲೆಗೈತಂದ ॥ ೧೮

ಕೊಂಬು ಕೊಳಲು ನಾಗಸರ ಭೇರಿ ತಂಬಟ
ಬೊಂಬುಳಿ ಬುರುಗು ಡಿಂಡಿಮದ ।
ಮುಂಬರಿದೆಸೆವ ರವಗಳಾಕಾಶವ
ತುಂಬಿದುವೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೧೯

ಅರಿ ರಾಜ ಗಿರಿ ವಜ್ರ ದಂಡ ಸ್ನೇಹಿತ ನೃಪ
ಸರಸಿಜ ವನ ಮಾರ್ತಂಡ ।
ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರ ಚಂದ್ರಮ ಜಯ ಜಯತೆಂದು
ನೆರೆ ಪೊಗಳಿದರು ಪಾಠಕರು ॥ ೨೦

ಒಡನೆ ವಾಚಿಪ ವರ ಮಂಗಳಾಷ್ಟಕ ರವ
ಕಡು ವಿಜಯವ ಸಾರುತಿರಲು ।
ಪೊಡವಿಪ ನರಸೇಂದ್ರ ಸಿಂಹ ಪೀಠದ ಮೇಲೆ
ಸಡಗರದೊಳಗೆ ರಂಜಿಸಿದ ॥ ೨೧

ಪೊ ಕರ್ಪೂರ ಮಲಯಜ ತೈಲ ವಾಸನೆ
ಮುಸುಕಿ ಮೋಹಿಸಲಂಬರವ ।
ದೆಸೆ ದೆಸೆಗಳ ಬೆಳಗುತ ದೀವಟಿಗೆಗ
ಳೆಸೆದುವಗಣಿತವರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೨೨

ದೊರೆ ರಾಯನ ಸಮ್ಮುಖದೆ ಹೊಸ ಹರೆಯದ
ತರುಣಿಯರುಗಳ ಹಸ್ತದಲಿ ।
ಮಿರುಪ ಮಿಸುನಿಯ ಬೊಂಬಾಳ ದೀವಟಿಗೆಗ
ಳ್ಸುರುಚಿರ ಪ್ರಭೆಯು ಸೂಸಿದುವು ॥ ೧೩

ನೆಲೆ ಮೊಲೆ ಯಲುಗೆ ಕಣ್ಗಳ ಕಾಂತಿ ದೆಸೆಗಳ
ಬೆಳಗಲು ಬೆರಳ ಮುದ್ರಿಕೆಯು ।
ಹೊಳಹು ದೋರುತ ಶುಭ್ರ ಚಮರವ ಡಾಳಿಸು
ತೆಳ ವೆಂಗಳಸೆದರರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೧೪

ಒಡನೈತಂದ ರೋಲಗಕೆ ಸಮ್ಮೋಹನ
ವಿಡಿದ ಗಾಯಕರು ಕವಿಗಳು ।
ಪೊಡವಿಪ ಕಂಠೀರವನಾಸ್ಥಾನದೆ
ಸಡಗರದೊಳಗೊಪ್ಪಿದರು ॥ ೧೫

ವೇದ ವಿದರು ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಬಹು ಮಂ
ತ್ರೋದಯಾಢ್ಯರು ಭಾರತಿಗಳು ।
ವಾದಿಸುತಿಹ ತಾರ್ಕಿಕರು ವಾಚಕರು ವಿ
ನೋದಿಗಳಸೆದರರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೧೬

ಕರಣಿಕರಾಪ್ತ ಮಂತ್ರಿಗಳು ರಾಯಸಗಳ
ಬರೆದೋದುತಿಹ ಬಲ್ಲವರು ।
ದೊರೆ ರಾಯ ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರನಾಸ್ಥಾನದೆ
ಪರಿ ಶೋಭಿಸಿದರುಬ್ಬಿನಲಿ ॥ ೧೭

ದಳ ಪತಿ ಸನ್ನೆಯ ಮಂಡಲಿಕರು ನೆರೆ
ತುಳಿಲಾಳು ರಾಯ ರಾವುತರು ।
ಇಳೆಯಾಣ್ಮ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರಗೆ ವರಕರ
ನಳಿನವ ಮುಗಿಯುತೊಪ್ಪಿದರು ॥ ೧೮

ಚಾಮರ ಕುಂಚ ಕಾಳಾಂಜಿ ಪಾವಡೆ ವರ
ಹೇಮ ದರ್ಪಣಗಳನಾಂತು ।
ಭೂಮಿಪ ನರಸೇಂದ್ರನಿದಿರೊಳೊಳಗದರ
ಸ್ತೋಮವೆಸೆದುದು ಸಾಲ್ವಿಡಿದು ॥ ೨೯

ತೆಲುಗ ಮನ್ನೆಯ ಸಾಲಿದೆ ತಿರು ಕೊಂಕಣ
ಸಲೆ ಕೊಂಗ ತಿಗುಳ ಕೊಡಗರು ।
ಗಲಭೆಯ ಮಾಣು ಮಾಣೆಂಬವಸರದವ
ರುಲುಹೊಪ್ಪಿತಾಸ್ಥಾನದೊಳಗೆ ॥ ೩೦

ಕನಕ ಕಾಂತಿಯ ಪಸರಿಸುತಿಹ ನಿರಿ ಗಾಸೆ
ಮಿನುಗುವ ಮಣಿ ಭೂಷಣದ ।
ವನಿತೆಯರಧಿಕ ಸಂಭ್ರಮದೆ ಕೋಲಾಟವ
ಜನಪನೋಲಗದೊಳಾಡಿದರು ॥ ೩೧

ಬಿರುದಿನ ಪಾತ್ರದ ಸಾರಿಯ ಮೇಳದ
ತರುಣಿಯರತಿ ಹರುಷದಲಿ ।
ಪರಿ ಪರಿ ಕೋಪು ಕಳಾಸಿಕೆಗಳ ತೋರಿ
ಭರದಲಿ ನಟಿಸಿದರಾಗ ॥ ೩೨

ತುಂಬುರ ವಿಡಿದು ಗಾನಾಮೃತವನು ಕಿವಿ
ಗಿಂಬಾಗಿ ಸವಿ ದೋರಿಸುತ ।
ಮುಂಬರಿದೆಸೆವ ಗಾಯಕರು ಪಾಡುವ ಸಂ
ರಂಭವನೇನ ಬಣ್ಣಿಪೆನು ॥ ೩೩

ವರ ವೈಣಿಕ ಬಯಕಾರರು ಹರುಷದೆ
ಕೊರಳ ಬೆರಳನೊಂದು ಗೂಡಿ ।
ದೊರೆ ರಾಯ ಕಂಠೀರವನಂಕ ಮಾಲೆಯ
ಪಿರಿದಾಗಿ ಪಾಡುತೊಪ್ಪಿದರು ॥ ೩೪

ಭರತ ಪುರಾಣ ನಾಟಕ ನೀತಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ಬಂ
ಧುರವಹ ತರ್ಕ ಶಬ್ದಗಳ ।
ನೆರೆದು ನಿರ್ಣೈಸಿ ತೋರಿಸುವ ವಿದ್ವಾಂಸರ
ಪರಿವಿಡಿ ಮೆರೆದುದೇನೆಂಬೆ ॥ ೩೫

ಭಾರತ ರಾಮಾಯಣ ಪುಣ್ಯ ಕಥೆಯು ವಿ
ಸ್ತಾರವ ಗಾನ ರಸದಲಿ ।
ಸಾರತರದೆ ನಲಿದೋದಿ ಮೆರೆವ ಚೆಲ್ವ
ಭಾರತಿಗಳು ರಾಜಿಸಿದರು ॥ ೩೬

ಕಟ್ಟಾಣಿ ಮುತ್ತು ಸೇರಿಪ್ಪೊಲು ದೇಸಿಯು ರಾಜ
ಪಟ್ಟದ ಸವಿ ನುಡಿಗಳನು ।
ಸೃಷ್ಟೀಶ್ವರಗೆ ಬಿನ್ನೈಸುತ ಮಂತ್ರಿಗ
ಳಿಟ್ಟಣಿಸಿಹರೆಡ ಬಲದ ॥ ೩೭

ಸೆಳದರಿ ನೃಪರ ದುರ್ಗಗಳ ಠಾಣೆಯುವನು
ಬಲಿದು ಬಹುಳ ಧನಗಳನು ।
ತಳುವದೆ ತಂದೀವೆನು ಜೀಯ ಬೆಸಸೆಂಬ
ದಳ ಪತಿಯುಲಿ ಹೆಚ್ಚಿ ತಾಗ ॥ ೩೮

ಕಡಿದು ರಿಪುಗಳ ಶಿರವನಾನೆ ಕುದುರೆಯು
ಗಡಣಗಳನು ಬೇಗ ಪಿಡಿದು ।
ಪೊಡವೀಶ ನಿಮಗೊಪ್ಪಿಸುವೆವೆಂಬ ಮನ್ನೆಯ
ರೆಡೆವಿಡದೆಸೆದರೋಲಗದೆ ॥ ೩೯

ತೂಳಿಸಿ ಕುದುರೆಯು ವೈರಿ ಮಾರ್ಬಲಗಳ
ಧೂಳಿ ಪಟವ ನೆರೆ ಮಾಡಿ ।
ಕೋಳ ತಂದೊಪ್ಪಿಸುವೆವೆಂಬ ರಾವುತ
ರಾಲಾಪಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೪೦

ಬೀದಿವರಿಪುತಾನೆಗಳ ರಿಪು ಬಲವನು
ಭೇದಿಸಿ ಕಾಲ್ಗೊಲೆಗಳಲಿ ।
ಸಾದಿಸಿ ಕೊಲುವೆವು ಜೀಯ ನೀ ಬೆಸಸೆಂಬ
ಜೋದರಬ್ಬರಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೪೧

ಪಂಠಿಸಿದರಿಗಳ ತಲೆಯನರಿದು ಕಾಳ
ಕಂಠಗೆ ವನ ಮಾಲೆ ಯಿತ್ತು ।
ಭಂಟರಾಗಿಹೆವೆಂಬರುಲುಹು ರಾಜಿಸಿದುದು
ಮೊಂಟಿಗರಾದ ನಾಯಕರ ॥ ೪೨

ಧುರ ಮಂಡಲದೆ ದೇವರ ಪಾದ ಪದ್ಮವ
ಹರುಷದೆ ಕಾದು ಬೆಸಸಿದ ।
ಪಿರಿದು ಸೇವೆಯ ಮಾಳ್ಪವೆಂಬೊಳಗದರ
ಬಿರುದಿನ ನುಡಿಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೪೩

ಪರಿಮಳಿಸುವ ದಿವ್ಯ ಸಾಂಬ್ರಾಣಿಯ ಧೂಪ
ದುರುತರ ಸೌರಭ್ಯವಾಗ ।
ಪೆರೆವಾಸ್ಥಾನವ ಪೊರೆದೆಂಟು ದೆಸೆಯಲಿ
ಪರಿಶೋಭಿಸಿದುದೇ ವೇಳ್ವೆ ॥ ೪೪

ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕಿನ ದೊರೆಗಳ ರಾಯ ಭಾರಿಗ
ಳಕ್ಕರು ಮಿಗಿಲೈತಂದು ।
ಹೊಕ್ಕಾಸ್ಥಾನವ ನೋಡಿ ತಲೆಯ ತೂಗಿ
ಯುಕ್ಕಿದರತಿಹರುಷದಲಿ ॥ ೪೫

ಬಿರುದಂತೆಂಬರ ಗಂಡ ಸೆಣಸಿದ ನೃಪ
ಪರಿಪೂರ್ಣ ತಿಮಿರ ಮಾರ್ತಂಡ ।
ದುರ ಗಲಿ ಕಂಠೀರವ ನರಸೇಂದ್ರ ಭೂ
ವರನೊಪ್ಪಿದನು ಸೊಬಗಿಂದ ॥ ೪೬

ರಾಮನ ಶೌರ್ಯ ಭೀಮನ ಶಕ್ತಿ ದಿನಮಣಿ
ಯಾ ಮಹಾ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಕಾಶ ।
ಭೂಮಿಪ ಕಂಠೀರವ ನರಸೇಂದ್ರನ
ಪ್ರೇಮದೆ ಕೆಳಗೊಂಡಿಹುವು ॥ ೪೭

ಇಂತೊಪ್ಪುವತುಳ ವೈಭವದೊಳಾಸ್ಥಾನದೆ
ಸಂತೋಷವ ತಾಳಿ ನಗುತ ।
ಕಂತು ಸನ್ನಿಭ ಕಂಠೀರವ ನರಸೇಂದ್ರ
ಸಂತತ ಸೌಖ್ಯದೊಳಸೆದ ॥ ೪೮

ಓಲಗ ಪರಿವ ಸಮಯದಲಿ ನಗುತಾಗ
ವೀಳಯವುಡುಗೊರೆಗಳನು ।
ಮೇಲೆ ಸಭೆಗೆ ಸೂಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ವೊಳರಾಣಿ
ಯೋಲಗ ಶಾಲೆಗೈತಂದ ॥ ೪೯

ಅಂತರಾಂತರದ ಪೊಂಬಾಗಿಲೊಳಗೆ ನೀಲ
ಕುಂತಳೆಯರು ನಸು ನಗುತ ।
ಸಂತೋಷದೆ ಮುತ್ತಿನಾರತಿಗಳ ಭೂ
ಕಾಂತನಿಗೊಲೆದೊಪ್ಪಿದರು ॥ ೫೦

ಕಾಳಾಂಜಿ ಕುಂಚ ಹಡಪ ಪಾವುಗೆ ರತ್ನ
ದಾಲವಟ್ಟವು ಬೊಂಬಾಳ ।
ಸಾಲ ದೀವಟಿಗೆ ವಣ್ಗಳು ಭೂಪನಿದಿರಿನೊಳ್
ಮೇಳದೊಳಸೆದರರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೫೧

ಕರ ಕಂಜ ಮುಗಿದುವು ನಯನ ನೀಲೋತ್ಪಲ
ವರಳಿದುವಂಗನಾಜನದ ।
ದರ ಹಾಸ ಚಂದ್ರಿಕೆ ಮೆರೆದುವು ನರಸೇಂದ್ರ
ಪರಿಪೂರ್ಣ ರಾಜನೈತರಲು ॥ ೫೨

ಮೆರೆವ ತಾರೆಗಳ ಸಮೂಹದೊಡನೆ ಬಹು
ಮಿರುಪ ರಾಕಾ ಚಂದ್ರನಂತೆ ।
ತರುಣಿರನ್ನೆಯರ ಮೊತ್ತದಲಿ ನಾಟಕ ಶಾಲೆ
ಗರಸನೈತಂದನರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೫೩

ನವ ರತ್ನ ಖಚಿತ ತಲ್ಪದಲಿ ಸಂಭ್ರಮದೆ ಶ್ರೀ
ಧವನೊಪ್ಪುವಂದದೆ ನಗುತ ।
ಭುವನೇಶ ಕಂಠೀರವ ನರಸೇಂದ್ರನು
ತ್ಸವದೊಳಗೊಲಿದು ರಂಜಿಸಿದ ॥ ೫೪

ಆಸಮಯದಲಿ ತೂರ್ಯ ತ್ರಯಮಂಗಳ
ಘೋಷವೆಸೆಯೆ ನಸು ನಗುತ ।
ಭೂಸುರ ಬಿರುದಿನ ನಾಟ್ಯ ವಧುಗಳು ಸಂ
ತೋಷದೆ ನಡೆತಂದರೊಲಿದು ॥ ೫೫

ತೊಳಗುವ ನವ ರತ್ನ ಗಾಸೆಯು ಸರ್ವಾಂಗ
ಕಳವಟ್ಟ ಮಣಿ ಭೂಷಣದ ।
ಥಳ ಥಳಿಸುವ ಮುದ್ದು ಮೊಗದ ನರ್ತಕಿಯರು
ಘಳಿಲನ ನಡೆತಂದರಾಗ ॥ ೫೬

ಉಡಿಯ ಸುತ್ತಿದ ವಲ್ಲಿ ಪಾಟಿನ ಕರದಲಿ
ಪಿಡಿದು ರಂಜಿಪ ರನ್ನ ಸೆಳೆಯ ।
ಕಡು ಜಾಣ ಭರತಾಚಾರ್ಯನು ರಾಜಿಪ
ಬೆಡಗನದೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೫೭

ತವೆ ಮಣಿಮಯ ಕಾಂಡಪಟದ ಮರೆಯೊಳಾಗ
ದಿವಿಜ ನಾರಿಯರ ಚೆಲ್ವಿಂದ ।
ಅವಿರಳ ಭರತ ಶಾಸ್ತ್ರಾಧಿದೇವಿಯರಂತೆ
ಯುವತಿ ರನ್ನೆಯರೊಪ್ಪಿದರು ॥ ೫೮

ತಾಳ ಮದ್ದಳೆ ಮುಖವೀಣೆ ಯಾವುಜ ಗೀತ
ದಾಳಾಪ ನಾಟ್ಯ ವಧುಗಳ ।
ಕಾಲ ಗೆಜ್ಜೆಯ ರವ ಗತಿ ಗೂಡಿ ಶ್ರುತಿಗೆ ವಿ
ಶಾಲದ ಸೊಗಸ ಬೀರಿದುವು ॥ ೫೯

ಸುರುಚಿರ ಸೂತ್ರ ಧಾರಕ ತತ್ತಕಾರವ
ವಿರಚಿಸಿ ಜವನಿಕೆದೆಗೆಯೆ ।
ಭರತ ಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮವಿಡಿದು ಸುಪಾತ್ರೆಯ
ರುರು ಪುಷ್ಪಗಳ ಸೂಸಿದರು ॥ ೬೦

ನರಸಿಂಹ ಸ್ತುತಿ ಗೀತ ಪ್ರಬಂಧವ
ಪಿರಿದು ಸುಳಾದಿ ತಾಳದಲಿ ।
ಕರದಭಿನಯಗೂಡಿ ಕಡು ಕುಶಲದೆ ನಾಟ್ಯ
ದಿರವ ಮೆರೆದರಂಗನೆಯರು ॥ ೬೧

ವಿಲಸಿತ ಕರ ಭೇದ ದೃಷ್ಟಿ ಭೇದವು ನೆರೆ
ಯೊಲವು ದೋರುವ ಶಿರ ಭೇದ ।
ಸು ಲಲಿತ ಸ್ಥಾನಕ ಭೇದ ಚಾರಿಯಭೇದ
ದಲಿ ಭಾವಗಳ ತೋರಿದರು ॥ ೬೨

ಮೆರೆವಂಗ ಪ್ರತ್ಯಂಗೋಪಾಂಗ ಬಹು ಚಾಳಿ
ವರ ದೇಶಿ ಕೋಲ ಚಾರಿಗಳ ।
ಹಿರಿದಂಗಹಾರ ಮಂಡಲ ಕರ ಕ್ಷೇತ್ರದ
ಬಿರುದಿನ ನಾಟ್ಯವಾಡಿದರು ॥ ೬೩

ರಂಭಾ ನಾರಿಯು ಪಾತ್ರದ ಪರಿಣತಿ
ಯಂಬುಜಾನನೆಯೂರ್ವಶಿಯು ।
ಮುಂಬರಿದೆಸೆವ ಕಟ್ಟಣಿಗಳ ಗತಿಯು ನಿ
ತಂಬಿನಿಯರುಗಳಾಡಿದರು ॥ ೬೪

ಕಡೆಗಣ್ಣ ಳ ಹೊಳಹಿನ ಬಳ್ಳಿ ಮಿಂಚಿನ
ತೊಡವುಲಿಗಳ ಘನ ರವದ |
ಮುಡಿಯು ಮುಂಗಾರ ಮೇಘದೆ ಸೋಗೆ ನವಿಲಾಟ
ದಡವ ತೋರಿದರಂಗನೆಯರು ॥ ೬೫

ಪಿರಿದು ಪ್ರಬಂಧಜಕ್ಕಿಣಿ ರಾಜ ಕೀರನ
ಮೆರೆವ ಕಟ್ಟಳೆಯಾಟಗಳ |
ದೊರೆ ರಾಯ ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರಗೆ ಸಂತಸ
ದೊರೆಯಲಾಡಿದರಂಗನೆಯರು ॥ ೬೬

ಗಿರಿ ಸುತೆ ಶಚಿ ಶಾರದೆಯರಂಗನೆಯರ
ಬಿರುದಿನ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ |
ಕರೆವ ಪೂಮಳೆ ಯೆನೆ ಸೂತ್ರಾಭ್ರಗಳಿಂದ
ಪರಿಮಳ ಪುಷ್ಪ ಸೂಸಿದುವು ॥ ೬೭

ಜನ ಪತಿ ತರುಣಿ ರನ್ನೆಯರ ನಾಟ್ಯಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ
ಕನಕ ರತ್ನಾಭಿಷೇಕಗಳ |
ಘನ ಹರುಷದೆ ಮಾಡಿಸಿ ಸಂತೋಷದ
ವನಧಿಯೊಳಗೋಲಾಡಿಸಿದ ॥ ೬೮

ಭರತಜ್ಞ ಮೇಳಗಾರರಿಗೆ ಭೂಷಣಗಳ
ಸುರುಚಿರ ವಸನ ಕರ್ಪುರದ |
ಪರಿಮಳ ವೆರೆದ ವೀಳಯಗಳನಿತ್ತಾಗ
ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರ ಮನ್ನಿಸಿದ ॥ ೬೯

ಆಸಮಯದೊಳೂರ್ವ ನಾರಿ ಭಾಗವತ ವಿ
ಲಾಸದ ಪುಣ್ಯ ಕಥೆಗಳ |
ಭಾಸುರ ಗಾನ ರಸದೊಳೋದಿ ಬಹು ಸಂ
ತೋಷವನಿತ್ತಳರಸಗೆ ॥ ೭೦

ಮತ್ತೊರ್ವಳು ಭಾರತದ ಕಥೆಯು ಬಲು
ಬಿತ್ತರದಲಿ ನಲವಿಂದ ।
ಬತ್ತೀಸ ರಾಗದೊಳೋದಿ ಭೂ ಪಾಲನ
ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಬಂದಳೇ ವೇಳ್ಯ ॥ ೩೧

ಕಾಮಿನಿ ಯೊರ್ವಳು ನಗುತಾಗ ಹರುಷದೆ
ರಾಮಾಯಣ ಪುಣ್ಯ ಕಥೆಯು ।
ಪ್ರೇಮದೊಳೋದಿ ಕಂಠೀರವ ನರಸೇಂದ್ರ
ಭೂಮಿ ಪಾಲನ ಮೆಚ್ಚಿಸಿದಳು ॥ ೩೨

ನಗುತೊರ್ವ ನೀರೆ ಚಿಂತಾಮಣಿ ಮೊದಲಾದ
ಬಗೆ ಬಗೆ ತರ್ಕ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ।
ಅಗಣಿತವಾಗಿ ಬಣ್ಣಿಸಿ ನರಸೇಂದ್ರಗೆ
ಮಿಗೆ ಹರುಷವ ಬರಿಸಿದಳು ॥ ೩೩

ಕರದೊಳು ಪಿಡಿದು ವೀಣೆಯ ವಾಣಿಯಂದದೆ
ಕೊರಳು ಬೆರಳನೊಂದುಗೂಡಿ ।
ಹರುಷದೆ ಪಾಡಿ ಗಾನಾಮೃತವನು ಕರ್ಣ
ಕಿರದೆ ಸೂಸಿದಳೊರ್ವ ನೀರೆ ॥ ೩೪

ಬಾಲ ಶಾರದೆಗಳೆನಲು ತುಂಬುರವೆನಾಂತು
ಲೋಲಾಕ್ಷಿಯರಿರ್ವರಾಗ ।
ತಾಳ ನಿರ್ಣಯದೆ ಕಂಠೀರವ ನೃಪನಂಕ
ಮಾಲೆಯ ಪಾಡಿದರೊಲಿದು ॥ ೩೫

ತುರುಕರಾಢ್ಯಲ ವಾರ್ಧಿ ಬಾಡಬ ದ್ರಾವಿಡ
ಧರಣೀಶ ತಿಮಿರ ಮಾರ್ತಂಡ ।
ನೆರೆ ಯಾಂಧ್ರ ಮನ್ನೆಯ ದಳವುಳ ಕಾರನೆಂ
ದಿರದೆ ಪಾಡಿದರಂಗನೆಯರು ॥ ೩೬

ಧಾಳಿಯೊಳಗೆ ವೈರಿ ನೃಪರ ದುರ್ಗಂಗಳ
ಧೂಳಿಗೋಟೆಯು ಕೊಂಡ ಧೀರ ।
ಪೇಳಲಳವೆ ನಿನ್ನ ಶೌರ್ಯದಿರವನೆಂದು
ನೀಲಾಳಕಿಯರು ಪಾಡಿದರು ॥ ೭೭

ಹಗಲು ಲಗ್ಗೆಯೊಳರಿ ನೃಪರ ದುರ್ಗವ ಕೊಂಡ
ಜಗಕತಿ ಕೀರ್ತಿ ಪ್ರಚಂಡ ।
ಪಗೆ ರಾಯ ಗಿರಿ ವಜ್ರ ದಂಡ ಕಂಠೀರವ
ಮಿಗೆ ಜಯತೆಂದು ಪಾಡಿದರು ॥ ೭೮

ಅಂದಿನ ನರಸಿಂಹ ಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲದೆ ನೀ
ನಿಂದಿನ ನರ ಭೂಮಿಪನೆ ।
ಕಂದರ್ಪ ಲಾವಣ್ಯ ಜಯತೆಂದು ನಾರೀ
ವೃಂದ ನಲಿದು ಪಾಡಿದರು ॥ ೭೯

ನೋಡಿದಂಗನೆಯರ ನೇತ್ರ ಚಕೋರಕೆ
ಕೂಡೊಪ್ಪುತಿಹ ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರ ।
ರೂಢಿಸ ದಾನ ಚಿಂತಾಮಣಿ ಜಯತೆಂದು
ಪಾಡಿದರತಿ ಚಪಳೆಯರು ॥ ೮೦

ನಗುತಾಗ ನಾನಾ ಬಗೆ ವಿದ್ಯದಬಲೆಯ
ರಿಗೆ ಬಹು ಭೂಷಣವಿತ್ತು ।
ಸುಗುಣ ಶೇಖರ ನರಸೇಂದ್ರ ಭೋಜನ ಶಾಲೆ
ಗೊಗುಮಿಗೆ ಹರುಷದೆ ಬಂದು ॥ ೮೧

ಚರಣ ಪಲ್ಲವಗಳ ತೊಳೆದು ದುಕೂಲದ
ಸೆರಗಿನೊಳೊರಸಿ ನಾರಿಯರು ।
ಭರದೆ ಕೈಲಾಗೀಯೆ ನವ ರತ್ನ ಪೀಠದೊ
ಳರಸನೊಪ್ಪಿರ್ದನರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೮೨

ಖವಖವಿಸುವ ಸಾಲು ದಿವ್ಯ ಜೋತಿಗಳಾ
ಭವನವ ತೀವಿಕೊಂಡಿರಲು ।
ತವೆ ವಿಸುನಿಯು ಹರಿವಾಣ ಬಟ್ಟಲುಗಳ
ಯುವತಿಯರಳವಡಿಸಿದರು ॥ ೮೩

ಪರಿ ಪರಿಯುಪ್ಪಿನ ಕಾಯಿ ಹಪ್ಪಳ ಸವಿ
ವೆರಸಿದ ಶುಭ್ರ ಬಾಳಕವ ।
ಪಿರಿದೆನಿಸುವ ಭಯ ಭಕ್ತಿಯಿಂದರಸಗೆ
ತರುಣಿಯರೆಡೆ ಮಾಡಿದರು ॥ ೮೪

ತಾಳದ ಸೀಕರಣೆ ಕಸುರಿ ಪಚ್ಚಡಿಗಳು
ಮೇಲಾದ ಷಡು ರಸಗಳನು ।
ಶಾಲಿಯ ದಿವ್ಯಾನ್ನ ಸದ್ಯೋಘೃತಗಳ
ಲೋಲಾಕ್ಷಿಯರು ಬಡಿಸಿದರು ॥ ೮೫

ವಿಸುನಿಯ ವಣ್ಣದ ತೊಗರಿಯ ಬೇಳೆಯ
* ಕುಶಲದ ಸೂಪ ಶಾಕಗಳ ।
ಶಶಿಮುಖಿಯರು ಸಂತೋಷದೆ ಬಡಿಸಿದ
ರೊಸೆದು ಭೂಪಾಲನಿಗಾಗ ॥ ೮೬

ಸಣ್ಣ ಸೇವಗೆ ಹಾಲುಂಡೆ ಜೇನ್ಗೂಡ ಶುಭ್ರ
ವಣ್ಣ ದುದ್ದಿನ ಸವಿ ಗಡುಬು ।
ಬಣ್ಣಿಸೆ ಹೂರಣ ಗಡುಬು ಭೂಪಗೆ ಮುದ್ದು
ವೆಣ್ಣುಗಳಡೆ ಮಾಡಿದರು ॥ ೮೭

ಕೀಲಸಾಗರ ಸಂಜೀವನಿ ಮೊದಲಾದ
ಸಾಲ ಸವಿಯ ರೊಟ್ಟಿಗಳ ।
ನೀಲ ಕುಂತಳೆಯರು ನಗುತಾಗ ನರಸ ಭೂ
ಪಾಲನಿಗೆಡೆ ಮಾಡಿದರು ॥ ೮೮

* ಹೆಸರಿನ

ಉಂಡಲಿಗೆಯು ಕರಿಗಡುಬು ರಾಜಿಪ ಕಟ್ಟು
ಮಂಡಿಗೆ ಬಿಸಿಯ ದೋಸೆಗಳ ।
ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷಿಯರೈದಿ ನೀಡಿದರಾಗ
ಚಂಡವಿಕ್ರಮನಿಗರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೮೯

ಮೆರೆವ ಸಣ್ಣಕ್ಕಿಯ ಪಾಯಸ ಸೊಜ್ಜಿಗೆ
ವೆರೆದ ಸಕ್ಕರೆಯ ಪಾಯಸವ ।
ಪಿರಿದು ಗೌಲಿಯ ಪಾಯಸಗಳ ತಂದಾಗ
ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಯರು ನೀಡಿದರು ॥ ೯೦

ಚೆಲುಪಾಲು ತಂಬಾಲು ಕೆನೆವೆರಸಿದ ಪಾಲು
ಸುಲಲಿತ ಬಟ್ಟವಾಲುಗಳ ।
ಸಲೆ ಕಟ್ಟುವೊಸರುಗಳ್ ಗಟ್ಟಿಮಜ್ಜಿಗೆಗಳ
ಲಲನೆಯರುಣಬಡಿಸಿದರು ॥ ೯೧

ದಳಪತಿ ಸಹ ಬಂಧುಗಳು ಕೂಡಿ ಪಂತಿಯೊ
ಳೊಲಿದು ಭೋಜನವನು ಮಾಡಿ ।
ಇಳೆಯಧಿಪತಿ ಕಂಠೀರವ ನರಸೇಂದ್ರ
ಬಲು ಹರುಷದೊಳೊಪ್ಪಿದನು ॥ ೯೨

ಭೋಜನಾಂತರದೆ ಕೈತೊಳೆದು ಕರ್ಪೂರದ ಸ
ಮಾಜವೀಳ್ಯವನಿತ್ತು ನಗುತ ।
ತೇಜದಿಂದವರ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಾಗ ಸಜ್ಜೆಯ
ರಾಜಮಂದಿರಕ್ಕೈತಂದ ॥ ೯೩

ಸಿರಿಗೂಡಿ ನರಹರಿ ಶೇಷತಲ್ಪದೊಳಾಗ
ಹರುಷದೆ ರಾಜಿಸುವಂತೆ ।
ನರಸರಾಜೇಂದ್ರನು ಸಂತೋಷದೆ ತಾ
ಮೆರೆದನೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯ ॥ ೯೪

ಇದು ಸೋಮ ವಂಶವಾರಿಧಿ ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನ
ಚದುರ ಕಂಠೀರವೇಶ್ವರನ ।
ಪುದಿದ ಪ್ರತಾಪ ಸಂಪದದೋಳಗೆಯು ಸಂಧಿ
ಮುದದೆ ಸುಧವರ್ಣನು ಬಂಧಿ ॥ ೯೫

೪ನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ

ಒಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ಮದನ ಮೋಹಿನೀ ಕಥೆ

ಸೂಚನೆ ‖ ಮದನ ಮೋಹಿನಿ ಯೆಂಬ ವಾರಾಂಗನೆ ಯೊರ್ವ
ಚದುರ ವಿಟನ ಮೋಹಿಸಿದಳು ‖

ಇಂತಪ್ಪ ಸಕಲ ವೈಭವದಲಿ ಸೌಭಾಗ್ಯ
ಕಾಂತೆಗೆ ನಾಯಕನಾಗಿ ।
ಕಂತು ಸನ್ನಿಭ ಕಂಠೀರವ ನರಸೇಂದ್ರ
ಸಂತೋಷದೊಳೊಪ್ಪುತಿರ್ದ ‖ ೧

ರಾಜಾಧಿರಾಜನಾಶ್ರಿತ ಜನ ವರ ಕಲ್ಪ
ಭೂಜ ಸತ್ಕೀರ್ತಿ ಸಮಾಜ ।
ರಾಜ ವಂಶಾಬ್ಧಿ ಚಂದ್ರಮ ಕಂಠೀರವ
ರಾಜ ಶೇಖರನೊಪ್ಪುತಿರ್ದ ‖ ೨

ಸ್ಥಿರ ಧರ್ಮ ಮಾರ್ಗದೊಳಗೆ ಸರ್ವ ದೇಶಕ್ಕೆ
ಕರುಣೋದಯ ಚಿತ್ತನಾಗಿ ।
ಪುರುಷೋತ್ತಮನಂತೆ ದೊರೆ ರಾಯ ನರಸೇಂದ್ರ
ಮೆರೆದನೇ ವೇಳ್ವನಚ್ಚರಿಯ ‖ ೩

ಆ ಸಮಯದೆ ಮಧು ನೃಪ ವನ ರಾಷ್ಟ್ರವಿ
ಲಾಸವ ನೋಡಲುಜ್ಜುಗಿಪ ।
ಭೂಸುರ ಜಯ ಭೇರಿಯ ರವವೆನೆ ಪಿಕ
ಘೋಷಗಳಸೆದುವರ್ತಿಯಲಿ ‖ ೪

ಗಿಳಿಗಳುಗ್ಗಡಿಸೆ ಕೋಕಿಗಳು ಕೈವಾರಿಸೆ
ವಿಲಸಿತ ಭ್ರಮರ ಝೇಂಕರದ ।
ಬಲು ದವಮಾನಗಳಬ್ಬರದಿಂದ ಮಧು ನೃಪ
ಸಲೆ ವನ ರಾಷ್ಟ್ರಕೈತಂದ ॥ ೫

ತಳಿರ ಸತ್ತಿಗೆ ಹೊಂಬಾಳೆಯ ಚಾಮರ
* ವೆಳಲತೆ ಮೆಟ್ಟುವ ಪೊದೆಯ ।
ಕುಳಿರೆಲರಾಲವಟ್ಟಲೆಗಳಿಂ ಮಧು ರಾಜ
ತಳರ್ದ ನಂದನ ರಾಜ್ಯಕಾಗ ॥ ೬

† ಅರಿ ಹಿಮ ಕೂಟನನಡಗಿಸಿ ಜಾಜಿಯ
ಬಿರುದನೀಡಾಡಿಸಿ ನಗುತ ।
ವರ ಕೌಮುದಿ ಯೆಂಬ ಧವಳ ದಂತಿಯನೇರಿ
ಭರದೆ ಬಂದನು ಮಧು ರಾಜ ॥ ೭

ಬಲು ನಾಳಕೇರ ಕಳಸ ಹೊಂದಾವರೆ
ಬೆಳಪ ಕನ್ನಡಿ ಮಾಂದಳಿರ ।
ಸಲೆ ತೋರಣದೆ ಮಾಧವನನು ವನ ಲಕ್ಷ್ಮಿ
ನಲಿದಿದಿರ್ಗೊಂಡಳಾರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೮

ಕೇತಕಿಯರಳ ಧೂಳ್ಗಳ ಚೆಲ್ಲಿಕೊಳುತಳಿ
ವ್ರಾತಕಲರ ಮಧು ಮದವ ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೀಯುತನಿಲದಂತಿ ವನದೊಳ
ಗಾತುರದಲಿ ಚರಿಸಿದುದು ॥ ೯

ಇಂದು ನಾಳಿನೊಳು ಕಾಮನು ವನ ಕೇಳಿಗೆ
ಬಂದಪ ಕಾದಿರೆಂದಾಗ ।
ಮಂದಾನಿಲಗೆ ಚೈತ್ರ ತಳವಾರಿಕೆಯನಿ
ತ್ತಂದದೊಳೆಸೆದನೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೧೦

---

* ಎಳಲತೆವೆಟ್ಟುಪವರೆಸು । ಕುಳಿರೆಲರಾಲವಟ್ಟಲುಗಳಿಂ. † ಅರಿಹೇಮಂತನ.

ಉಲಿವ ಕೋಗಿಲೆ ಕೃತಕಾದ್ರಿಯೊಳಾಡುವ
ಕಲಕಂಠ ಕಮಲಕೆರಗುವ ।
ಅಳಿವಿಂಡುಗಳರಸಂಚೆಗಳಸೆದುವು
ವಿಲಸಿತ ಚೈತ್ರ ಮಾಸದಲಿ ॥ ೧೧

ಬಿಸಿಲು ಗುದುರೆ ಯೇರಿ ಬೇಸಗೆ ರಾಜನಂ
ದೆಸಗಿ ದುವ್ವಾಳಿಸಲಾಗ ।
ಮಿಸುಗುವ ಖುರಧೂಳಿ ಯೆಂಬೊಲು ಸುಳಿಗಾಳಿ
ಪಸರಿಸಿತಾ ಕಾಲದೊಳಗೆ ॥ ೧೨

ಪೂಸುವ ಸಿರಿಗಂಪ ಪಾಸುವ ತಳಿರ್ಗಳ
ಸೂಸುವ ಪನಿ ಸಿರಿಯೆಳಪ ।
ಓಸರಿಸದೆ ನೆಳಲುಗಳ ಸಾರುವ ದೇಶ
ದೇಶದ ಜನಗಳೊಪ್ಪಿದರು ॥ ೧೩

ಈ ಪರಿಯೊಳಗಿಹ ಮಧು ಮಾಸದಲಿ ಪುಷ್ಪ
ಚಾಪನಧಿಕ ವಿರಹಿಗಳ ।
ಕೋಪದೆ ಕುಟುಬಿರಿದೆಸೆಯುತ ಮನಕತಿ
ತಾಪವನಿತ್ತನೇ ವೇಳ್ಪ ॥ ೧೪

ಬಳಕಿಂತಿಹ ಮಧು ಮಾಸದೆ ಪಟ್ಟಣ
ದೊಳಗಿಹ ಪಣ್ಯಾಂಗನೆಯರ ।
ಕುಲಕತಿ ಕಟ್ಟಾಣಿ ಮದನ ಮೋಹಿನಿ ಯೆಂಬ
ಲಲನೆ ಯೊಪ್ಪಿದಳರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೧೫

ತಾವರೆಗಂಧ ತ್ರಿಜಗದೊಳು ರಾಜಿಪ
ಭಾವಕಿಯರ ಚಲುವಿಕೆಯ ।
ತೀವಿ ತಂದಾಕ್ಷಣ ಕರುವಿಟ್ಟೆರೆದಿಹ
ಜೀವ ಪುತ್ತಳಿಯಂತಿಹಳು ॥ ೧೬

ರತಿಯೂರ್ವಶಿ ರಂಭೆ ಮೇನಕಿಯರ ನೆರೆ
ಪ್ರತಿದೋರಲಿವಳ ಚೆಲ್ವಿಕೆಗೆ ।
ಮತಿಗೆ ಮಾಂಗಲ್ಯಕೆ ಚದುರತೆಗೆಣೆಯಲ್ಲ
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳು ಮತ್ತೊರ್ವರುಂಟೆ ॥ ೧೭

ಮದನ ವಿಯೋಗಿಗಳೆದೆಯ ಥಟ್ಟುಗಿದೆಚ್ಚ
ಪದುಮಾಸ್ತ್ರದಲಗಿನಗ್ರದಲಿ ।
ಪುದಿದ ಕೆಂನೀರೆನಲಲತಿಗೆಯುಗುರ್ಗಳಿಂ
ಪದ ಮೆರಳಸೆದುವಂಗನೆಯ ॥ ೧೮

ಮದನ ಶಬರ ಸಂಯಮಿ ಮೃಗಗಳಗಾಗ
ಕದುಬಿ ಪೂಡಿದ ಪೂಸರಕೆ ।
ಪುದುಗಿದ ಮಿಂಟೆಗಳೆನೆ ಪರಡುಗಳತಿ
ಮುದವನಿತ್ತುವು ನೋಳ್ಪರಿಗೆ ॥ ೧೯

ಕಾಮನ ಕೂರಂಬಿನ ಬತ್ತಳಿಕೆಯ
ಭಾವವ ಜರೆದು ಚೆಲ್ವಿಂದ ।
ಭಾಮೆಯ ಚಾರು ಜಂಘೆಗಳತಿ ಕಾಂತಿಯ
ತೀವಿಕೊಂಡೆಸೆದುವರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೨೦

ಶಂಬರ ವೈರಿ ಯೆಂದೆಂಬ ಕುಂಭಿಯ ಕಟ್ಟು
ವಿಂಬಿನ ಮಣಿ ಗಂಭದಂತೆ ।
ಅಂಬುಜ ನೇತ್ರೆಯ ಪೊಂಬಾಳೆ ದೊಡೆಗಳು
ತುಂಬಿದುವು ಕಣ್ಗೆ ಕೌತುಕವ ॥ ೨೧

ಕೆಂದಾವರೆಯ ಬಂಡುಣಿಸಿಗೆಳಸಿ ಯೈ
ತಂದಿಹ ಮದ ಹಂಸೆಯಂತೆ ।
ಚೆಂದದ ಮುತ್ತಿನ ಪಾಯಿಮಟ್ಟದ ಪದ
ದ್ವಂದ್ವವೆಸೆದುವಂದವಳ ॥ ೨೨

ಹೇಮಾಚಲ ರತ್ನ ತಟದಿಂದ ಭೂಮಿಗೆ
ತಾ ಮನೋಹರವಾದಂತೆ ।
ಕಾಮಿನಿ ರನ್ನೆಯ ಪೊರವಾರು ಕಾಂಚೀ
ದಾಮ ವೆರಸಿ ರಾಜಿಸಿತು ॥ ೧೩

ಪಿರಿದು ನೋಳ್ಪರ ದಿಟ್ಟಿಗೆ ಕಾಮನ ರೂಪ
ಧರಿಸಿಕೊಂಡತಿ ಸೊಬಗಿಂದ ।
ತರುಣಿಯುರುಗಳ ಸೀಮಂತಮಣಿಯ ಚೆಲ್ವ
ಹರಿಮಧ್ಯ ಮೆರೆದುದರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೧೪

ಲಾವಣ್ಯರಸಪೂರಿತ ಕಾಸಾರದೊ
ಳಾವರ್ತೋರ್ಮಿಗಳಂತೆ ।
ಭಾವೆಯ ತೆಳ್ವಸಿರೊಳು ನಾಭಿ ತ್ರಿವಳಿಯು
ತೀವಿಕೊಂಡೆಸೆದುದೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೧೫

ನಟ್ಟನಿವಳ ಮೊಲೆಗಳು ವಿಟರಕ್ಷಿಯ
ದಿಟ್ಟಿ ತಾಕಲು ಜಾರದಂತೆ ।
ತೊಟ್ಟನೆ ನೀಲದ ಸರಳಜನಾಧಾರ
ವಿಟ್ಟೊಲು ಬಾಸೆ ರಂಜಿಸಿತು ॥ ೧೬

ಚಿತ್ತಜ ಸುಕುಮಾರ ನಲಿದಿಟ್ಟಾಡುವ
ಮುತ್ತಿನ ಚಂಡುಗಳೆನಲು ।
ಅತ್ಯುನ್ನತದೊಳು ರಾಜಿಸಿ ತರುಣಿಯ
ವೃತ್ತಕುಚಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೧೭

ಸುಲಲಿತ ಲಾವಣ್ಯಸುಧೆಯು ಪೊಂಗಳಶಗ
ಳಲಿ ತುಂಬಿ ಮುದ್ರೆಯ ಬಲಿದು ।
ಜಲಜಸಂಭವನವಳುರದೊಳಿಂಬಿಟ್ಟೊಲು
ನೆಲೆ ಮೊಲೆ ಮೆರೆದುವರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೧೮

ಕಂದರ್ಪ ನಗುತ ಲಾಲಿಸುತ ಸಂತಸದೊಳು
ಚಂದದೆ ಪಿಡಿದು ರಾಜಿಸುವ ।
ಇಂದೀವರವಾಂತ ಲತೆ ಯೆನೆ ತತ್ಕರ
ದಿಂದೊಪ್ಪಿದುವು ನಳಿತೋಳು ॥ ೧೯

ಬಿಡದೆ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯ ನಿಕರವ ಮಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ
ಕೆಡಹುವ ಸ್ಮರಪಾಶದಂತೆ ।
ಮಡದಿರನ್ನೆಯ ಬಾಹುವಲ್ಲರಿ ನೋಳ್ಪರ್ಗೆ
ಕಡು ಚೆಲ್ವಿಕೆಯ ಬೀರುತಿಹುವು ॥ ೨೦

ಲಲನೆಯ ಲಾವಣ್ಯಾಂಬುಧಿಯೊಳು ಪುಟ್ಟಿ
ಥಳಥಳಿಸುವ ಶಂಖದಂತೆ ।
ನಳಿನಾಕ್ಷಿಯ ನುಣ್ಗೊರಳು ನೋಳ್ಪರ ಕಣ್ಗೆ
ಸುಲಲಿತೋತ್ಸವವಿತ್ತುದಾಗ ॥ ೨೧

ಮುಖ ಚಂದ್ರನೊಳಗೆ ರಾಜಿಪ ವಟಫಲ ಮಿಗೆ
ಚಕಚಕಿಪಂದದೊಳಾಗ ।
ಅಕಳಂಕರೂಪೆಯ ರದನಚ್ಛದ ವಿಟ
ಶುಕಗಳ್ಗೆ ಸುಖ ಗೊಡುತಿಹುದು ॥ ೨೨

ಸರಸಿಜ ಗಂಧಿಯ ವದನ ನಂದನದಲಿ
ಸೆರೆ ಪೊತ್ತು ಸಾಲುಗೊಂಡೆಸೆವ ।
ಪಿರಿದು ಮೊಲ್ಲೆಯ ಮುಗುಳುಗಳನೆ ಮೆರೆದುವು
ಮಿರುಗುವ ದಂತ ಪಙ್ಕ್ತಿಗಳು ॥ ೨೩

ಲಲಿತ ಚಂಪಕವನಾಸ್ಯಾಬ್ಜದೊಳಿಂಬಿಡ
ಲಳಿಕಾಳಿಗೆ ಪಗೆಯೆಂದು ।
ಸುಲಲಿತ ತಿಲ ಕುಸುಮವನಜನಿಟ್ಟೊಲು
ಹೊಳವ ನಾಸಿಕ ರಂಜಿಸಿತು ॥ ೨೪

ಅಸಿಯುಳಿ ದಿಟ್ಟಯಂಗಜ ಪಿಡಿದಿಡುವಿಟ್ಟ
ಬಿಸಜಗಂಧಿಯು ನಿಡುಪುರ್ಬು ।
ಕುಸುಮಶರನ ಸಿಂಗಾಡಿಯುಬ್ಬೆನಲಾ
ಶಶಿಮುಖಿ ಯೆಸೆದಳೇವೇಳ್ವ ॥ ೩೫

ತರುಣಿಯ ಕದಪು ಕಂದರ್ಪ ರತಿಯ ಕೈಯ
ಪಿರುಪ ದರ್ಪಣಗಳ ಕದಪು ।
ಪೆರೆನೊಸಲಿನ ಸುಳಿಗುರುಳ ಸೊಂಪಿನ ಚೆಲು
ವರಳು ಗಣ್ಣಬಲೆ ಯೊಪ್ಪಿದಳು ॥ ೩೬

ಕಾವ ರಾಯನ ಪಟ್ಟದಾನೆ ಯೆಂದೆನಲಾ
ಭಾವಕಿ ಯೌವನ ಮದವ ।
ತೀವಿದ ವಿಟದುಂಬಿಗೀಯುತ ಸನ್ಮೋಹ
ನಾವಳಿಯೊಳಗೊಪ್ಪಿದಳು ॥ ೩೭

ಇಂತಪ್ಪ ಮದನಮೋಹಿನಿ ನಾರೀ ಜನ
ಚಿಂತಾಮಣಿ ಕೆಳದಿಯರ ।
ತಿಂತಿಣಿ ಸಹಿತ ಸಂಭ್ರಮದೊಳಗಿರಲೊರ್ವ
ಕಾಂತೆ ಯೈತಂದಳು ನಗುತ ॥ ೩೮

ಬರಲಾತ್ಮ ಸಖಿಯ ಮುಖಾಬ್ಜವನೀಕ್ಷಿಸಿ
ಕರವಿಡಿದೊಡನೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ।
ಪಿರಿದು ಮನ್ನಿಸುತ ಕರ್ಪೂರ ವೀಳ್ಯವನಿತ್ತು
ಸರಸದೆ ನುಡಿದಳಿಂತೆಂದು ॥ ೩೯

ಬಾರೆಲೆ ವರಚಿತ್ರಲೇಖೆ ಯೀ ಭುವನದೆ
ಚಾರುತರದ ಚೆಲ್ವಿಕೆಯ ।
ನೀರರ ಸುಗುಣವಿಸ್ತಾರರ ಮೋಹನಾ
ಕಾರರ ಬಗೆಯ ಪೇಳೆನಗೆ ॥ ೪೦

ಎನ್ನಯ ರೂಪಿಗೆ ತಕ್ಕಂಥ ಪುರುಷನ
ನನ್ನಿಯಿಂದಲಿ ಪೇಳಲೀಗ ।
ಉನ್ನತವಾದಾಭರಣವ ಕೊಡುವೆನು
ನನ್ನಾಣೆ ಸುಳ್ಳ ನಾ ಪೇಳೆ ॥ ೪೧

ಕಾಮನ ಪೋಲುವ ಸೋಮವದನನನು
ಕೋಮಲಾಂಗಿಯೆ ಕರೆತರಲು ।
ಪ್ರೇಮದಿಂ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರವನೀವೆನು
ತಾಮಸಗೆಯ್ಯದೆ ಪೋಗಿ ॥ ೪೨

ತರುಣೀಮಣಿಯೆ ಯೆನಗೆರಕವಾಗಿರುವನ
ಕರೆತಂದರೆ ನೀರೆ ನಿನಗೆ ।
ಪರಿಪರಿ ಸೀರೆ ರವಿಕೆ ಯಿತ್ತು ಪೊರೆವೆನು
ಗುರುಕುಚದಬಲೆ ನೀ ಕೇಳ್ ॥ ೪೩

ಮೆರೆವ ಚಪ್ಪನ್ನ ದೇಶದ ರಾಜಪುತ್ರರ
ಪಿರಿದು ಚೆಲ್ವಿಕೆಯ ಪ್ರೌಢತೆಯ ।
ಸಿರಿಯ ಸಂಭ್ರಮವ ನೀನರಿದಿರೆನಗೆ ಮನೋ
ಹರುಷದೊಳುಸಿರಬ್ಜನೇತ್ರೆ ॥ ೪೪

ಚಿತ್ತೈಸು ಮದನಮೋಹಿನಿ ಚೆಲುವಿನ ಕರು
ವೆತ್ತಿಹ ಗಂಡು ಪುತ್ಥಳಿಯ ।
ಬಿತ್ತರವಡೆದೀ ಪಟ್ಟಣದೊಳಗೊರ್ವ
ನುತ್ತಮ ನಾಯಕನಿಹನು ॥ ೪೫

ರೂಪ ಜಯಂತನೆನಿಪ ಪೆಸರವನಿಕ್ಷು
ಚಾಪ ಚಂದ್ರಮ ಸುಮನಸನು ।
ಚಾಪಲನೇತ್ರೆ ಕೇಳ್ಚೆಲುವಿಕೆಗೆಣೆ ಯಿಲ್ಲ
ನೀ ಪುಣ್ಯವತಿ ಚಿತ್ತೈಸು ॥ ೪೬

*   *   *   *

ಇಂತಪ್ಪ ರಾಜನ ಕೂಡಿದ್ದರೆ ನೀನು
ಕಂತುವಿನರಸಿ ನೀನೆನಿಪೆ ।
ಸಂತಸವಾಗಿಹುದನು ವೆಂದು ಕಾಂಬೆನೊ
ದಂತಿ ಗವುನೆ ನೇತ್ರದಿಂದ ॥ ೪೭

ಧರೆಯು ಮೇಲಣ ಪುರುಷರ ರೂವು ನಾ ಪೇಳ್ವ
ಗರುವನ ಮೆರೆವ ಚೆಲ್ವಿಕೆಗೆ ।
ಸರಿಯಿಲ್ಲ ನೀ ನಿಟ್ಟಸೆ ನಿನ್ನ ಸ್ಮರ ವೀರ
ನುರವಣಿಸುತ ಬಾಧಿಸುವನು ॥ ೪೮

ನಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದ ಪೆಣ್ಗೆ ದಶಾವಸ್ಥೆ
ಹುಟ್ಟುವುದಬಲೆ ಚಿತ್ತೈಸು ।
ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಾವ ಸುಕೃತದೊಳವನ ತಾಯಿ
ಕಟ್ಟೆರಕದಲಿ ಪಡೆದಳೊ ॥ ೪೯

ಅವನಂಗ ಸಂಗ ಸೌಖ್ಯವ ಪಡೆದಿಹ ಪೆಣ್ಣು
ಭುವನದೊಳಾವ ಪುಣ್ಯವನು ।
ತವೆ ರಚಿಸಿಹಳೊ ನಾನೇನೆಂಬೆ ನೋಡಲು
ದ್ಭವಿಸಿತುತ್ಸವವೇನಬಲೆ ॥ ೫೦

---

* ನವ ಮನ್ಮಥಾಕಾರನ ಸಂಗಕ್ಕೋಸ್ಕರ
ಯಿಳೆಯೊಳಿರುವ ಸ್ತ್ರೀಯರೆಲ್ಲ ।
ಮುದದೊಳು ಇಷ್ಟದೇವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನು
ಯಿರುಳು ಹಗಲು ಮಾಡುವರು ॥
ಚಾಮುಂಡೇಶ್ವರಿ ಕರುಣದೆ ಯಿ ಮಹಾ
ರಾಜನ ಸುಖವ ಕರುಣಿಸೆ ।
ಮಾಜದೆ ನಿನಗೆ ಕುಂಕುಮಾರ್ಚನೆಯನು ಸು
ಪ್ರೇಮದೆ ಮಾಡಿಪೆವೆಂದು ॥

ಪ್ರಕ್ಷಿಪ್ತಗಳಂತೆತೋರುವ ತಪ್ಪಾಗಿರುವ ಈ ಎರಡುಪದ್ಯಗಳು ಮೂಲ ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ೪೬ನೆಯ ಪದ್ಯದಮುಂದೆ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ.

ವಂಚಕನೆ ಯೇಕವೆನನು ಕಂಡ ನೀರೆಯು
ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ ಪಿಡಿದೆಳದು ।
ಮುಂಚುತಲಿವೆ ಕೂಟಕೆ ನಿನ್ನೊಳನಗೆ ಪ್ರ
ಪಂಚವಿನ್ನೇಕೆ ನಿನ್ನಾಣೆ ॥ ೫೧

ರೂಪಿಗೆ ದಿಟ್ಟಿ ತಕ್ಕೆಗೆ ತನು ಸರಸಾ
ಲಾಪಕೆ ಕಿವಿ ಜಿಹ್ವೆಗಧರ ।
ಆ ಪುರುಷನ ಮೈಗಂಪಿಗೆಸೆವ ಮೂಗು
ತಾ ಪಿರಿದಾಗೆಳಸುತಿವೆ ॥ ೫೨

ಕಡೆಯ ಮಾತೇನು ನಿನ್ನಯ ರೂಪು ಜಾಣ್ಮೆಗೆ
ಪಡಿಯುವನೆಂದೀಗ ಮನವೆ ।
ಹಿಡಿದೆನ್ನ ಮೋಹವನೀಡಾಡಿ ನಿನ್ನೊಳು
ನುಡಿದೆ ನಿಜವನಬ್ಜನೇತ್ರೆ ॥ ೫೩

ಎನಲಂದವಳ ನುಡಿಯ ಕೇಳಿ ಕಿವಿವೇಟ
ಕೊನರಿ ಕೋಮಲಿಸೆ ಬೇಗದಲಿ ।
ತನು ನವಿರ್ಗುಡಿಗಟ್ಟೆ ಮದನಮೋಹಿನಿಯಾಗ
ವಿನಯದಿಂದುಸಿರ್ದಳಾ ಸಖಿಗೆ ॥ ೫೪

ಲಲನೆ ನೀನುಸಿರಿದ ರೂಪ ಜಯಂತನ
ಚಲುವಿಕೆ ಯೆನ್ನಕ್ಷಿಗಳಗೆ ।
ಸಲೆ ಗೋಚರವೆಂದಿಗಾಗುವುದೆಂಬುದ
ನೊಲಿದು ಪೇಳನಗೆ ನಿಶ್ಚಯದೆ ॥ ೫೫

ಆದರೆ ಕೇಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ನಾಳಿನ ಸೂ
ರ್ಯ್ಯೋದಯಕವನೀ ಪುರದ ।
ಮಾಧವನುತ್ಸವವನು ನೋಡಲು ನಮ್ಮ
ಬೀದಿಯೊಳಗೆ ಬರುತಹನೆ ॥ ೫೬

ಆ ವೇಳೆಯಲಿ ಸಿಂಗರ ಗೈದು ನಿನ್ನಯ
ಭಾವದ ಬಗೆ ದೋರಿಯುವನ ।
ಕಾಪನಂಬಿಗೆ ಮೆಯ್ಯೊಡ್ಡಿಸಿ ಸೆಳದು ಸಂ
ಭಾವಿಸು ಮೋಹ ರತಿಯೊಳು ॥ ೫೭

ಎಂದವಳಾಡಿದ ನುಡಿಗೆ ಮನದೊಳಾ
ನಂದ ವಡೆದು ಲಲಿತಾಂಗಿ ।
ಅಂದಿನ ದಿನವ ಕಳೆಯಲಾಗ ರವಿ ನಡೆ
ತಂದನು ಪೂರ್ವಾಚಲಕೆ ॥ ೫೮

ಬಳಿಕಾಗ ದಶಮಿಯ ದಿಂಡಿನುತ್ಸವದಲಿ
ನಳನಾಕ್ಷ ಪಶ್ಚಿಮ ರಂಗ ।
ಘಳಿಲನೆ ಸರ್ವ ಸಂಭ್ರಮವ ಬೀರುತ್ತಲಾ
ಪೊಳಲೊಳು ಮೆರೆಯುತ್ತೈತಂದ ॥ ೫೯

ಬುರುಗಿನ ಪೆರ್ಗೊಂಬಿನ ಕಾಳ ಜಾಗಟೆ
ಬಿರುದಿನ ವಾದ್ಯ ಮೌರಿಗಳ ।
ಕರಿಗಳ ಮೇಲೊಪ್ಪುವ ದಮಾನಗಳ
ಬ್ಬರವೆಸೆದುದು ಪುರದೊಳಗೆ ॥ ೬೦

ತಾಳ ಮದ್ದಳ ಶಂಖ ನಾದ ಭಾಗವತರ
ಮೇಳದ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ।
ಆಳಾಪಗಳಿಂದ ಶ್ರೀ ಹರಿ ಸಕಲ ಸಂ
ಮೇಳದೆ ಮೆರೆದನರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೬೧

ಆಲವಟ್ಟವು ಸಾಲು ಸತ್ತಿಗೆ ಚಿಮ್ಮುವ
ವಾಲ ಚಿತ್ರದ ಪಟದಿಂದ ।
ಬಾಲೆಯರಾಡುವ ಬಹು ಬಗೆ ಪಾತ್ರದ
ಕೋಲಾಟವೆಸೆದುವರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೬೨

ಸಿಂಗರವಡೆದಿಹ ಪುರಜನ ಬಹುಬಗೆ
ಹೆಂಗಳು ವಿಪ್ರನಾರಿಯರು ।
ಜಂಗುಳಿ ಡವಳ ಶೋಭಾನವ ಪಾಡುತ
ರಂಗನುತ್ಸವದೊಳೈದಿದರು ॥ ೬೩

ರಾಜಕುಮಾರರು ಮಂತ್ರಿಮನ್ನೆಯರ ಸ
ಮಾಜ ವಿಟರು ವಿದೂಷಕರು ।
ಶ್ರೀಜಗನ್ಮಯನನೋಲೈಸುತೈತಹ ಬಲು
ತೇಜವನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೬೪

ಅವರೆಡೆಯೊಳಗೆ ತಾರಾಗಣ ಮಧ್ಯದೆ
ಖವಖವಿಸುವ ಚಂದ್ರನಂತೆ ।
ತವಕದೆ ರೂಪಜಯಂತ ಸಖರ ಕೂಡಿ
ಸುವಿಲಾಸದೊಳೈತಂದ ॥ ೬೫

ಕೇಳದಳಲ್ಲಿಯಬ್ಬರ ಚಿತ್ರರೇಖೆ ನೀ
ಹೇಳೆಂದು ಕೆಳದಿಯನವಳು ।
ಪೇಳಲಳವೆ ಪಕ್ಷಿಮರಂಗನುತ್ಸವ
ದೇಳಿಗೆಯೆಂದುಸಿರಿದಳು ॥ ೬೬

ತರುಣಿ ನಾನುಸಿರಿದ ಚಲುವರೆರೆಯನೀಗ
ಬರುತಿಹನೇಳು ಸಿಂಗರಿಸು ।
ಕರಿಸು ಮೇಳದ ಸಖಿಯರ ಕೂಡಿ ಹರ್ಮ್ಯಾವ
ನಿರದೇರಿ ನೋಡು ನೀನವನ ॥ ೬೭

ಎನಲಾ ಮಾತಿಗೆ ಹರುಷಾಶ್ರುವಿನಿಂದ
ಪೊನಲುವರಿಯೆ ಪುಳಕಾಂಬು ।
ವನಿತೆ ಮಂಗಳಮಜ್ಜನವ ಮಾಡಿ ಸಿಂಗರ
ಕನುವಾದಳೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೬೮

ಅಗಿಲು ಚಂದನ ಕಸ್ತೂರಿ ಕುಂಕುಮ ಮೈಗೆ
ತಿಗುರಲು ದೆಸೆ ದೆಸೆಗಳನು ।
ಮಘಮಘಿಸುತಲಾಗ ಮದನಮೋಹಿನಿ ಚೆಲ್ವಿ
ನೊಗುಮಿಗೆಯೊಳಗೊಪ್ಪಿದಳು ॥ ೧೯

ಮುತ್ತಿನ ಮುಂಟಿಕೆ ಕಾಲ ಪೆಂಡೆಯ ಮುದ
ವೆತ್ತ ನೂಪುರ ಹೊನ್ನ ದಾರ ।
ಉತ್ತಮ ಮಿಸುನಿಯ ಗಂಟೆ ಸರಗಳಿಂದ
ಮತ್ತೇಭ ಯಾನೆ ಯೊಪ್ಪಿದಳು ॥ ೨೦

ಚಾರುತರದ ದಿವ್ಯ ಧವಳ ದುಕೂಲವ
ಸೇರಿದ ಕಾಂಚಿಯ ದಾಮ ।
ತೋರ ಮುತ್ತಿನ ಕಂಠಮಾಲೆ ಚೌಸರದಿಂದ
ಪಾರಿಜ ಗಂಧಿ ಯೆಸೆದಳು ॥ ೨೧

ನವ ರತ್ನದ ಪುಸ್ತಿ ಕಟ್ಟಾಣಿ ಮುತ್ತಿನ
ಖವೆಖವಿಸುವ ಪಂಚ ಸರದ ।
ಅವಳಿ ಮೊಲೆಯ ಮಧ್ಯಕಮರಿದ ಪದಕದೆ
ಕುವಲಯ ನೇತ್ರೆ ಯೊಪ್ಪಿದಳು ॥ ೨೨

ಅಸಿಯ ಬೆರಳ ಳುಂಗುರ ಥಳಥಳಿಸುವ
ಹೊಸ ಹೊನ್ನ ಗೌಳ ಸರಗಳ ।
ಎಸೆವ ಮುತ್ತಿನ ಚೆಲ್ವ ಕಡಗ ಕಂಕಣದಿಂದ
ಶಶಿಮುಖಿ ಮೆರೆದಳರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೨೩

ರನ್ನದ ಬಳೆ ತೋಳ ತಾತಿ ಮೋಹನದ
ತ್ಯುನ್ನತ ಭುಜಕೀರ್ತಿಯಿಂದ ।
ಕನ್ಯಾ ಜನ ಚಿಂತಾಮಣಿ ರೂಪ ಸಂ
ಪನ್ನೆ ಮೆರೆದಳೊಲವಿನಲಿ ॥ ೨೪

ಹರಳೋಲೆ ಕಟ್ಟಾಣಿ ಮುತ್ತಿನ ವೆಂಟೆಯು
ಮಿರುಗುವ ಚೆನ್ನ ಸರಗಳು ।
ತುರುಗಿದ ದಿವ್ಯ ಕಾಂತಿಯ ಮೂಕುತಿಯಿಂದ
ಸರಸಿಜಗಂಧಿ ಯೊಪ್ಪಿದಳು ॥ ೭೫

ಪೆರೆನೊಸಲಿನ ರತ್ನದ ಬೊಟ್ಟು ತಿಲಕ ಬಂ
ಧುರದ ಮುತ್ತಿನ ಕುಚ್ಚೆನಿಂದ ।
ತರುಣಿ ಮೋಹನವರಗಿಣಿ ಸೌಂದರ್ಯದ
ಸರಣಿ ಯೊಪ್ಪಿದಳಾ ವೇಳೆ ॥ ೭೬

ಮಲ್ಲಿಗೆಯರಳ ಮಾಲೆಗಳಿಂದ ವೇಣೀ
ವಲ್ಲರಿ ತುಡುಕೆ ಹಿಂಮುಡಿಯು ।
ಸಲ್ಲಲಿತಾಂಗಿ ಸಾಮಜಯಾನೆ ಬಹು ಬಗೆ
ಯಲ್ಲಿ ಸಿಂಗರಗೈದಳಾಗ ॥ ೭೭

ಕರಗ ಕಾಳಾಂಜಿ ಕೈ ಪಿಡಿ ಬಾಸಣಿಗೆ ಬಂ
ಧುರದಾಲವಟ್ಟ ಚಾಮರದ ।
ಸುರುಚಿರ ರತ್ನದ ಹಡಪ ಗಿಂಡಿಗಳ ಸಿಂ
ಗರದ ನಾರಿಯರೈದಿದರು ॥ ೭೮

ಮುಡಿಯು ಕಟ್ಟುವರು ದಿವ್ಯಾಂಗಕಾಭರಣವ
ತೊಡಿಸುವ ಮೋಹಿವೆಣ್ಣುಗಳು ।
ಬಿಡದಾಗ ಪರಿಮಳವನು ತಿಗುಡುವ ಹೆಂಗ
ಳೊಡನೈತಂದರರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೭೯

ಮೂಡುವ ಮೊಲೆಯು ಮಿಸುನಿ ಮಿಂಟೆಯುಂದದೆ
ಕೂಡೊಪ್ಪುವ ಮುದ್ದು ಮೊಲೆಯು ।
ದೂಡಿಪ ಬೆಳಗಾಯಿ ಬೊಗರಿ ಮೊಲೆಯ ಚೆಲ್ವ
ಗಾಡಿ ಕಾತಿಯರೈದಿದರು ॥ ೮೦

ಕಂಗೊಳಿಸುತಿಹೊಪ್ಪಿಡಿ ನಡುವಿನ ಚೆಲ್ವಿ
ನುಂಗುರ ವಿಡಿಯ ನಡುವಿನ ।
ಸಿಂಗಾರದ ಸೆಳ ನಡುವಿನ ಬಲು ಮೋಹ
ನಾಂಗಿಯುರ್ಬೈತಂದರಾಗ ॥ ೮೧

ಕನ್ನೈದಿಲುಗಳಸಳು ಗಣ್ಣ ಕಾಂತಿಯಿಂ
ದುನ್ನತವಹ ಮಿಂಚುಗಣ್ಣ ।
ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮೆರೆದಿಹ ತಾವರೆಗಣ್ಣಿನ
ಹೆಣ್ಣುಗಳೈದಿತೊಗ್ಗಿನಲಿ ॥ ೮೨

ನೋಡುವ ನಗುವ ಕೈ ವೊಯ್ಯುದ್ದರೆ ಚೆಲ್ವ ಮಾ
ತಾಡುವ ಮೋಹದೇಳ್ಗೆಯಲಿ ।
ಪಾಡುವ ಸಖಿಯರ ಮೊತ್ತದೊಳಗೆ ನೆಲೆ
ವಾಡವನೇರಿದಳಾಗ ॥ ೮೩

ನೀಲ ಕುಂತಳಗಳ ತಿದ್ದುತ ಮೊಲೆಗಳ
ಮೇಲುದು ಜಾರೆ ಸೇರಿಸುತ ।
ಬಾಲೆಯರುಗಳ ಕೈ ವಿಡಿದುಪ್ಪರಿಗೆಗೆ
ಲೋಲ ಲೋಚನೆ ಯೈದಿದಳು ॥ ೮೪

ಕಡೆಗಂಗಳ ಹೊಳಹಿನ ಕಾರ ಮಿಂಚಿನ
ಮುಡಿ ಮೇಘ ಮೈದೊಡ ವೊಳಪು ।
ಬಿಡದಿಂದ್ರ ಚಾಪದಂತಿರಲಾಗ ಕಾರ್ಗಾಲ
ದೊಡತಿಯೊಲವಳು ನಡೆದಳು ॥ ೮೫

ರಂಗನಾಥನ ಸೇವೆ ಮಾಡಿಯೂರ್ವಶಿ ದಿ
ವ್ಯಾಂಗನೆಯರುಗಳೊಪ್ಪಿನಲಿ ।
ಹಿಂಗದೆ ತನ್ನ ನೆಲೆಗೆ ಪೋಪೊಲು ಮೋಹ
ನಾಂಗಿ ಯೇರಿದಳುಪ್ಪರಿಗೆಯ ॥ ೮೬

ನೆಲೆವಾಡದ ನವರತ್ನದ ಭಿತ್ತಿಯೊ
ಳಳವಟ್ಟ ವೇದಿಕೆಯೊಳಗೆ ।
ಕೆಳದಿಯರೊಡಗೂಡಿ ಸುಳಿದಾಡುವ ಜನ
ಜಲಧಿಯನಿರದೀಕ್ಷಿಸಿದಳು ॥ ೮೭

ಬಿಳಿಮುಗಿಲಿಂದೈದಿದ ಬಳ್ಳಿಮಿಂಚಿನ
ಹೊಳಹಿನ ನೆಲವಾಡವೇರ್ದ ।
ಕಳಸಕುಚಗಳ ಕಾಮಿನಿಯಕ್ಷಿಗಳ ಕಾಂತಿ
ಬಳಸಿ ಮುತ್ತಿತು ನೆರವಿಗರ ॥ ೮೮

ಏನಿದಚ್ಚರಿಯೆಂದು ನೆರವಿಗರ್ಬೆಳಕ ಸು
ಮ್ಮಾನದೆ ಮೇಗ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ।
ಮಾನಿನಿಯಾಸ್ಯೇಂದು ಮಂಡಲವನು ಕಂ
ಡಾನಂದವಿಡಿದು ನುಡಿದರು ॥ ೮೯

ರತಿದೇವಿಯೊ ರಂಭೆಯೊ ಸುರನಾಥನ
ವಿತತಪಟ್ಟದ ವರಸತಿಯೊ ।
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳುತ್ತಮನಾಯಕಿಯಿವಳಾರೆಂ
ದತಿಶಯದಿಂದ ನೋಡಿದರು ॥ ೯೦

ಸುರಲೋಕದ ನಾರಿಯರ ಲಾವಣ್ಯವ
ಸರಸಿಜಭವ ತಂದು ನಗುತ ।
ಹರುಷದೆ ಕರುವಿಟ್ಟ ಪುತ್ತಳಿಯಲ್ಲದೆ
ನರಲೋಕದ ಪೆಣ್ಣಲ್ಲ ॥ ೯೧

ಕೆಂದಾವರೆಯಿದೆ ಕೊಳನಿಲ್ಲ ಸೌರಭ್ಯ
ಬಂಧೂಕವಿದೆ ಬನವಿಲ್ಲ ।
ಕುಂದದೆ ಹೊಳೆದಾಡುತಿವೆ ಬಾಳೆ ಮೀನ್ಗಳು
ಸಿಂಧುವಿಲ್ಲೆಂದು ನೋಡಿದರು ॥ ೯೨

ಚಕಚಕಿಸಿದುವು ತಾರಾಳಿ ಸರೋಜಗ
ಳ್ವಿಕಸಿತವಾದುವಿದೇನು ।
ಮಕರಕೇತುವಿನ ಮೋಹಿನಿಯು ವಿಲಾಸದ
ಮುಖ ಚಂದ್ರನುದಯಿಸಲಾಗ ॥ ೯೩

ಅಲುಗದೆವೆಗಳಲ್ಲಾಡದ ಮೈ ಮುಂದ
ಕೊಲೆಯುದ ಕಾಲ್ಕದಪಿನಲಿ ।
ನೆಲಸಿದ ಕೈ ನೆಟ್ಟ ದಿಟ್ಟಿಯು ಕಾಮುಕ
ರಲಸದೀಕ್ಷಿಸಿದರಂದವಳ ॥ ೯೪

ಸರಸಿಜ ಗಂಧಿಯು ದಿವ್ಯಾಂಗ ಲಾವಣ್ಯ
ಶರಧಿಯೊಳ್ಸರವಿಗರಕ್ಷಿ ।
ವರವಿಮಾನಗಳು ಸರೆ ಪೊರಳುತ ತೆರಳುತ
ಮರಳಿ ಮುಳುಗುತೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೯೫

ಈ ಪರಿಯೊಳಗೊಪ್ಪುತಿಹ ಪೌರ ಜನರನಾ
ಚಾಪಲ ನೇತ್ರೆಯೀಕ್ಷಿಸುತ ।
ರೂಪ ಜಯಂತನ ನೋಳ್ಪ ಬಲ್ಮೋಹದಾ
ಳಾಪದೊಳೆಸೆದಳೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೯೬

ಅನಿತರೊಳಾತ್ಮ ಸಖರ ಮೇಳದೊಳಗಾಗ
ಮನಸಿಜ ನರರೂಪ ತಾಳಿ ।
ತನುವಿಡಿದೈತರುವಂದದೊಳಾ ಕ್ಷಣ
ಕೊನಬುದೋರುತಲೈತಂದ ॥ ೯೭

ಹಾರ ಕಡಗ ಕಂಠಮಾಲೆ ಕರ್ಣದೊಳಿಹ
ತೋರ ಮುತ್ತಿನ ಚೌಕುಳಿಯು ।
ಸೇರಿದ ಹೊಸ ಹೊನ್ನ ಕಟಿಸೂತ್ರದ ಶೃಂ
ಗಾರ ನಾಯಕನೈತಂದ ॥ ೯೮

ಮೆಟ್ಟಿದ ಪೊನ್ನ ಪಾವುಗೆ ಕರದೊಳಗಳ
ವಟ್ಟ ಸಂಪಗೆಯ ಪೂ ಚಂಡು ।
ತೊಟ್ಟ ಮುತ್ತಿನ ಪೈಠಣಿಯಿಂದ ಚೆಲುವಿನ
ಕಟ್ಟೆರಕದೆ ನಡೆತಂದ ॥ ೯೯

ಕಂಡಳವಳು ಕಡು ತವಕದೆ ಕುಸುಮ ಕೋ
ದಂಡನ ಪಳಿವ ಚೆಲ್ವಿಕೆಯ ।
ಗಂಡು ಗಾಡಿಯ ನೆರೆ ರೂಪ ಜಯಂತನ
ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷಿಯಂದಾಗ ॥ ೧೦೦

ನಿಟ್ಟಿಸಲವಳ ಮೈ ರೋಮಾಳಿ ನೆರೆ ಗುಡಿ
ಗಟ್ಟ ಕಂಪನವೇರೆ ಯಾಗ ।
ಬಟ್ಟಿಡುವಾನಂದಾಶ್ರುವಿನೊಳಗಂದು
ತೊಟ್ಟನೆ ಸಖಿಯ ಕೇಳಿದಳು ॥ ೧೦೧

ಎಲೆ ಚಿತ್ರರೇಖೆ ನಿಟ್ಟಿಸು ನೀ ಪೇಳದ
ಚೆಲುವರೆರೆಯನಿವನಹುದೆ ।
ಸಲೆ ಯೆನ್ನ ಮನವೀತಗೆ ಕೋಳು ಹೋದುದು
ನೆಲೆಯನುಸಿರು ನೀರಜಾಕ್ಷಿ ॥ ೧೦೨

ನೋಡಲು ನರ ಜನ್ಮದೊಳಗಿಂತು ಸೊಬಗಿನ
ರೂಢಿ ವಿಡಿದ ನೀರರುಂಟೆ ।
ಕೂಡೆಯೀ ಪುರುಷನ ನಿರ್ಮಿಸಿದಜನ ಕೈ
ಗಾಡದ ಬಗೆ ಯಿನ್ನೆಂತೊ ॥ ೧೦೩

ರತಿ ಪತಿ ಯೆಂಬೆನೆ ದಿವ್ಯಾಂಗವಿವಗು
ನ್ನತವಾಗಿ ರಾಜಿಸುತಿಹುದು ।
ಕ್ರತು ಭುಜರೊಡೆಯನೆಂಬೆನೆ ಮೈ ಗಣ್ಣಿಲ್ಲ
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಿಂತವನಾರುಸಿರು ॥ ೧೦೪

ಕಾವನ ಕೆಂದಳಿರಂಚಿನ ಛಾವದ
ಠೀವಿಯು ಜರೆದು ರಂಜಿಸುವ ।
ತೀವಿದ ಪಾದ ಪದ್ಮಗಳ ಚೆನ್ನಿಗನಿವ
ನಾವ ದೇಶದ ಸುಕುಮಾರ ॥ ೧೦೫

ಶೃಂಗಾರ ಶಾಲಿಯು ಕೋಮಲ ಗರ್ಭದ
ರಂಗು ವಿಡಿದ ಮೊತ್ತದಂತೆ ।
ಜಂಘೆಗಳಿಂದ ರಾಜಿಸುವನಾರೀತನ
ಸಂಗಕೆಳಸಿತೆನ್ನ ಮನವು ॥ ೧೦೬

ಸ್ಮರ ಕರಿ ಕರದಂತೆ ರಂಜಿಸುತಿಹ ಬಂ
ಧುರ ವಿಡಿದೂರು ದ್ವಯದ ।
ಗರುವನಾರುಸಿರೀತನ ಕೂಡಬೇಕೆಂಬ
ಪಿರಿದಾಸೆ ಪುಟ್ಟಿದುದೆನಗೆ ॥ ೧೦೭

ಪುಷ್ಪ ಶರನ ಕಾಂತೆ ನಲಿದಾಡುವ ಜಾರು
ಗುಪ್ಪೆಯಂದದಲಿ ರಂಜಿಸುತ ।
ಒಪ್ಪುವ ಪೊರವಾರ ನೀರನ ಕರೆ ಬಿಗಿ
ಯಪ್ಪಿಕೊಂಬೆನು ಬೆಚ್ಚಂತೆ ॥ ೧೦೮

ಲಾವಣ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ನಲಿದು ಕ್ರೀಡಿಸುತಿಹ
ತಾವರೆ ಗೊಳದಂದದಲಿ ।
ಠೀವಿಯುು ತೋರುವ ಪೊಕ್ಕುಳ ಕುವರನ
ಭಾವವನುಸಿರೆನಗಬಲೆ ॥ ೧೦೯

ನೆರೆ ಮೋಹಿ ವೆಣ್ಗಳ ದಿಟ್ಟಿಗಳ್ ನಟಿಸುವ
ಪಿರಿದು ರಂಗ ಸ್ಥಳದಂತೆ ।
ವರ ವಕ್ಷ ಸ್ಥಳದವನಾರೆಂಬುದ
ನರಿಪೆನಗಂಬುಜ ವದನೆ ॥ ೧೧೦

ನಳಿ ತೋಳು ಸೆಳ್ಳಂಗುರ್ಕರ ಭುಜ ದಂಡದ
ತಳ ತಳಿಸುವ ನುಣ್ಗೊರಳ ।
ಚೆಲುವನ ಬಗೆ ಸೋಲಿಸಿತೆನ್ನ ಕರೆತಂ
ದುಳುಹು ಕಾವನ ಕಯ್ಯ ಗಿಣಿಯೆ ॥ ೧೧೧

ಮಿರುಪ ಚಂಪಕದ ನಾಸಿಕದ ಶೃಂಗಾರದ
ಸುರುಚಿರ ವಿಡಿದ ಕರ್ಣಗಳ ।
ಪಿರಿದು ಭೂಷಣ ಕಾಂತಿ ಗೂಡಿದ ಕದಪಿನ
ಗರುವನಾರೆನಗೆ ಪೇಳಾಳಿ ॥ ೧೧೨

ಕೆಂದಾವರೆಯೆಸಳ್ಗಣ್ಣ ಪವಳ ವಣಿ
ಯಂದದ ಮಿರುಪ ಚೆಂದುಟಿಯು ।
ಕುಂದ ರದನ ಪಙ್ಕ್ತಿಯ ಚೆನ್ನಿಗನಾ
ರಿಂದೀವರಾಕ್ಷಿ ಪೇಳೆನಗೆ ॥ ೧೧೩

ಹೊಗರು ಮೊಗಕೆ ಪೆಣ್ಗಳ ದಿಟ್ಟ ತಾಕದೊ
ಲ್ತಗೆದ ಕತ್ತುರಿ ರೇಖೆಯಂತೆ ।
ಸೊಗಸುವ ಬವರಿಯು ಸವಿಗಾರನಿವನಾರು
ನಗೆ ಬೇಡುಸಿರೆನಗಬಲೆ ॥ ೧೧೪

ಇಟ್ಟ ಕತ್ತುರಿಯ ತಿಲಕ ಮೊಳ ದೋರುತ
ಪುಟ್ಟುತಿಹೆಳ ಮೀಸೆಗಳ ।
ಕಟ್ಟೆರಕದ ಚೆಲುವನ ಕಂಡು ಮೈ ಜುಮ್ಮೆ
ದಟ್ಟಿತು ಕೆಳದಿ ನಿನ್ನಾಣೆ ॥ ೧೧೫

ಪಿರಿದು ನಿಟ್ಟಿಸಿದ ಮಾತ್ರದೊಳನಗತಿ ಮೋಹ
ಮೆರಸಿ ಮೈ ಪುಳಕಿತವಾಯ್ತು ।
ಕರೆದು ಮನ್ನಿಸಿ ಕೂಡಿದೊಡೀ ಕುವರನ
ಸುರತದ ಸುಖವಿನ್ನೆಂತೊ ॥ ೧೧೬

ನಾರಿ ನಾನರಿಯದ ಚೆಲುವರು ಭುವನವಿ
ಸ್ತಾರದೊಳಿಲ್ಲ ನಿನ್ನಾಣೆ ।
ಮಾರ ಮಾನಿಸ ರೂಪ ತಾಳ್ದನ್ನ ಮನವನು
ಸೂರೆಯ ಕೊಂಡನಬ್ಜಾಕ್ಷಿ ॥ ೧೧೭

ಅನವರತದೊಳೀತನ ತೆಕ್ಕೆಯೊಳಿಪ್ಪ
ವನಿತೆಯ ಸುಕೃತದೇಳಿಗೆಯ ।
ಮನವರಿಸುವೊಡಳವಲ್ಲವೆನ್ನಯ ಪುಣ್ಯ
ದನುವಿನ ಬೆಳಸೆಂತಿಹುದೊ ॥ ೧೧೮

ನೀರಸ ಮೊಗದೊಳು ಮೊಗವಿಟ್ಟು ನುಂಡಾಡಿ
ಮೀರಿದ ಚೆಂದುಟಿ ರಸವ ।
ಹೀರಿ ಹಿಪ್ಪೆಯ ಮಾಡಿದಲ್ಲದೆನ್ನಯ ಜಿಹ್ವೆ
ಮೇರೆಗೆ ನಿಲದೆಲೆ ಕೆಳದಿ ॥ ೧೧೯

ಮುದದಿಂದ ಗಿಳಿ ತೊಂಡೆ ವಣ್ಣಿನ ರಸವನು
ಕರ್ದುಕಿರಿದೊಡನೆ ಪೀರ್ವಂತೆ ।
ಚದುರನಧರಸುಧೆಯೀಂಟಿ ಚಪ್ಪರಿಪಾ
ವಿಧವೆನಗೆಂದಿಗಾಗುವುದೊ ॥ ೧೨೦

ಅವನ ಲಲ್ಲೆಯ ಮುದ್ದು ನುಡಿಯನಿನ್ನೆಂದಿಗೆ
ಕಿವಿ ಲಾಲಿಸಿ ಕೇಳಿ ನಲಿದು ।
ತವೆ ಹರುಷದ ಸಫಲತೆಯನು ಪಡೆವುದೊ
ಕುವಲಯ ನೇತ್ರೆ ಪೇಳೆನಗೆ ॥ ೧೨೧

ಆತನ ತನು ವಲ್ಲಿಯೊಳಿಹ ಪರಿಮಳ
ವ್ರಾತವೆನ್ನಯ ನಾಸಿಕದ ।
ನೂತನದೆಲೆಗೊಂಡಗೂಡುವ ತೆರನನು
ಪ್ರೀತಿಯೊಳೆನಗುಸಿರಬಲೆ ॥ ೧೨೨

* ಸಖನ ಮಂಚದಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ತಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು
ಮುಖ ಕೊರಳುರ ತೋಳ್ತೊಡೆಯು ।
ನಖದಗ್ರದಿಂದಿರಿದಿರಿದು ನಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಳ್ಪ
ಸುಖವೆನಗೆಂದಿಗಾಗುವುದೊ ॥ ೧೨೩

ನೆಲೆ ಮೊಲೆದುದಿಯೊಳಗಿರಿದು ಮೆಲ್ಲದೆಯುನು
ತೊಳಪ ಕಂಕಣದ ಕೈಯಿಂದ ।
ಘಲಿರೆನಿಸುತ ಬೆನ್ನ ನಸು ತಾಡನೆ ಗೈವ
ಸಲೆ ಸೈಪೆಂತೊದಗುವುದೊ ॥ ೧೨೪

ಮಡಿಸಿದೆಲೆಯು ಗಳಿಗೆಯು ಕೆಂಬಲುದಿ
ಗಡಸಿ ಬಾಯೊಳು ಬಾಯಿಗೂಡಿ ।
ತುಡುಕುತ್ತ ಸವಿ ಮುತ್ತನಿವಗೀವ ಪುಣ್ಯವ
ಪಡೆವುದೆಂದಿಗೆ ನಾನಬಲೆ ॥ ೧೨೫

ಮರೆಯು ಮಾತೇಕೀ ಕುವರನ ಸವಿ ಕೊಟ
ಕೆರಗಿದ ಮನದ ದೀಪನವ ।
ನೆರೆ ಯಿಾತನ ಸುರತದೆ ತೃಪ್ತಿವಡಿಸೆಂ
ದೆರಗಿದಳವಳಡಿಗಳಿಗೆ ॥ ೧೨೬

ಎತ್ತಿ ನೆಗಪಿ ಯಾ ಮದನಮೋಹಿನಿಯನು
ಮತ್ತಾಗ ತೊಡೆಯೊಳಂಬಿಟ್ಟು ।
ಉತ್ತಮ ನಾಯಕಿ ನೀನಿಂತು ಮದನಗೆ
ಚಿತ್ತವ ಮಾರುಗೊಡುವುದೆ ॥ ೧೨೭

ಪರ ಪುರುಷರ ನಾನಿದುವರೆಗಾದರು
ನೆರೆಯಲಿಲ್ಲದ ಕಾರಣದೆ ।
ದುರುಳ ಮಾರನುವೆನ್ನಯೆದೆಗೆ ಸರಳನೂಡಿ
ಪರಿಪಾಟ್ಲ ಮಾಡಿದನಬಲೆ ॥ ೧೨೮

---

* ಶಕುನಿ.

ನಾರಿ ಕೇಳೀ ಸುಕುಮಾರನ ವೃತ್ತಾಂತ
ಚಾರು ಚೆಲ್ವಿಕೆಯು ಸಂಭ್ರಮವ ।
ಓರಂತೆ ಮನವೊಲಿದುಸಿರುವೆನತಿವಿ
ಸ್ತಾರದೊಳಗೆ ಲಾಲಿಪುದು ॥ ೧೮೯

ಸ್ಮರನತಿ ಚೆಲುವನೆಂದೆಂಬ ಸಾದೃಶ್ಯವ
ಧರೆಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ತೋರ್ಪಂತೆ ।
ನೆರೆ ಧಾತ ನಿರ್ಮಿಸಿದವನಿವ ನಾಡಾಡಿ
ನರನಲ್ಲ ನಾರಿ ಚಿತ್ತೈಸು ॥ ೧೯೦

ಅನಿಮಿಷ ಪತಿ ಸುತ ನರ ಲೋಕದ ಭೋಗ
ದನುವನೀಕ್ಷಿಸಬೇಕೆನುತ ।
ಜನಿಸಿದ ನರ ರೂಪಿನೊಳಗೆಂಬೊಲು ತನ್ನ
ಮನಕೆ ತೋರಿದೆ ಮೋಹನಾಂಗಿ ॥ ೧೯೧

ಉತ್ತರದರಸಿನ ಮಗ ಭೂ ಲೋಕದ
ಮತ್ತ ಗಾಮಿನಿಯರ ಸೊಬಗ ।
ಒತ್ತಿ ನೋಡುವೊಡೈತಂದನೆಂಬೊಲು ತನ್ನ
ಚಿತ್ತಕೆಳಸಿದೆ ಲಲಿತಾಂಗಿ ॥ ೧೯೨

ಪರಿಪೂರ್ಣ ಶಶಿ ಕಳಂಕುಗಳ ಕಳೆದು ತನ್ನ
ವರ ಚೆಲ್ವಿಕೆಯು ತೋರಲೆಂದು ।
ಪುರುಷಾವತಾರದೆ ಧರೆಗಿಳದೆಸೆದಿಹ
ಪರಿಯೆಂಬೊಲಿದೆ ರೂಪಿವಗೆ ॥ ೧೯೩

ಅಲ್ಲದೊಡೀ ರೂಪೀ ಜಾಣ್ಮೆ ಯೀ ನಡೆ
ಯುಲ್ಲಾಸವೀ ಕುವರನಲಿ ।
ಪಲ್ಲೈಸಲರಿಯದು ನೀ ಮೋಹಿಸಿದೆ ನಿ
ನ್ನಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ ಕೇಳಬಲೆ ॥ ೧೯೪

ನೋಡದ ಪೆಣ್ಗಳನರಿಯೆ ಹೆಣ್ಗಳ ಕಣ್ಣಿ
ನೀಡಿಗೆ ಗುರಿಯಾದೊಡಿವನ ।
ಕೂಡಾಗ ಮನದನುಭವ ರತಿಯೊಳಗೋ
ಲಾಡದ ನಾರಿಯರುಂಟೆ ॥ ೧೩೫

ಅನಿಮಿಷಾಂಗನೆಯರೀ ಕುವರನ ರೂಪಿಗೆ
ಮನಸೋತೆವೆಯಿಡೆ ಮರೆದು ।
ಘನ ಮಾರ್ಗದಲಿ ರಾಜಿಪರೀ ಮಾನುಷ
ವನಿತೆಯ ಮೋಹವಚ್ಚರಿಯೆ ॥ ೧೩೬

ಉರಗ ನಾರಿಯರೀತನ ಗಾಡಿಗೆ ನೆರೆ
ಮರುಳಾಗಿ ಯನ್ನವ ತೊರೆದು ।
ಮರುತಾಹಾರದೆ ಪಾತಾಳ ಲೋಕದೊ
ಳುರುತರ ತಪ ಗೆಯ್ವುತಿಹರು ॥ ೧೩೭

ಎಂದವಳಾಡಿದ ಮಾತಿಗೆ ಪ್ಯೆನವಿ
ರ್ಮುಂದುವರಿದು ಗುಡಿಗಟ್ಟಿ ।
ಕುಂದದ ಗದ್ಗದದುಲುಹಿಂದ ಸಖಿಯೊಡ
ನೆಂದಳು ಮಾರುತ್ತರವ ॥ ೧೩೮

ಏನುಜ್ಜುಗದಿಂದಲೀತನ ನೆರೆ ಸಂ
ಧಾನವ ಮಾಡಿ ನನ್ನೆಡೆಗೆ ।
ನೀನೈದಿಸುವೆಯಾ ಬಗೆಯ ಪೇಳೆನಲಾ
ಮಾನಿನಿ ನುಡಿದಳಿಂತೆಂದು ॥ ೧೩೯

ಆತನ ಮನಸಿನ ಬಗೆಯರಿಯದೆ ನಾರಿ
ಸೋತಳು ನೀ ತಳರೆಂದು ।
ಕಾತರಿಸಿಯೆ ಕರೆದೊಡೆ ಪರಿ ಹಾಸ್ಯದ
ಮಾತಲ್ಲದೆ ಸೊಗಸಲ್ಲ ॥ ೧೪೦

ಅರಸಿಕೊಂಡವನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ಪೋಗಿ ನಾರಿ ನಾ
ನೆರೆ ಮೋಹಿಸಿದೆ ನಿನಗೆಂದು ।
ಕರೆದೊಡೆ ಕಾತುರ ಪುಟ್ಟಲರಿಯದಿದು
ಗರುವಿಕೆ ಯಲ್ಲ ಕೇಳಬಲೆ ॥ ೧೪೧

ಅಂದಮರಾವತಿಯೊಳಗರ್ಜುನನಿದ್ದ
ಮಂದಿರಕೂರ್ವಶಿಯೈದಿ ।
ಕಂದರ್ಪನ ಬಾಧೆಗೊಳಗಾದೆ ಕೂಡೆಂದು
ಮುಂದುಗೆಟ್ಟುದ ಕೇಳ್ದರಿಯ ॥ ೧೪೨

ಭಾರತದೊಳಗಂಬೆಯೆಂಬಳು ಗಂಗಾಕು
ಮಾರನಿದ್ದೆಡೆಗೈತಂದು ।
ಮಾರ ಕೇಳಿಗೆ ಕರೆಯಲು ವೊಲ್ಲದಿರಲು ವಿ
ಕಾರಿಯಾದುದ ಕೇಳ್ದರಿಯ ॥ ೧೪೩

ವ್ಯಾಸ ನಂದನನಿರ್ದ ಬಳಿಗೆ ರಂಭಾ ನಾರಿ
ಮೋಸವಡೆದು ನಡೆತಂದು ।
ಪೂಸರನಾಗಮಕವನ ಕರೆದು ಪರಿ
ಹಾಸಕಕೊಳಗಾದಳವಳು ॥ ೧೪೪

ಇಂತಳಿ ಜಸಕೊಳಗಾಗಬೇಡಬಲೆ ನಿ
ನ್ನಂತರಂಗವ ಬಳ್ವಿಡಿದು ।
ಚಿಂತೆಯನುಳಿದಿರು ನಾಲ್ಕೆಂಟು ದಿನದೊಳು
ಕಂತು ಸನ್ನಿಭನ ನಾ ತಹೆನು ॥ ೧೪೫

ಎಳೆಹುಲ್ಲ ಸವಿದು ನೀರ್ಗುಡಿವ ತಾಪಸನನಂ
ದಲರಂಬಿಗೆ ಗುರಿ ಮಾಡಿ ।
ಎಳೆತಂದರಬಲೆಯರವರ ಮಾಯದ ಬಲೆ
ಗೊಳಗಾಗದ ಧೀರರುಂಟೆ ॥ ೧೪೬

ವನದೊಳು ತಪಸಿರ್ದ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನ
ಘನ ಮೋಹ ಪಾಶದೆ ಬಿಗಿದು ।
ಮನಸಿಜನಲೆಗೈದಿಸಿದಳೂರ್ವಶಿ ನಮ
ಗನುಗೆಡದಿಹರಾರು ಜಗದೆ ॥ ೧೪೭

ಪರಸು ಋಷೀಶ್ವರ ಪಾರಾಶರ ವ್ರತಿ
ಸ್ಮರನ ಬಾಣಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ।
ಹರುಗೋಲೊಳಗಂಬಿಗಿತ್ತಿಯು ನೆರೆದನೀ
ನರ ಮನುಷ್ಯರ ಪಾಡೇನು ॥ ೧೪೮

ಅದರಿಂದ ನಮ್ಮಯ ಬಲು ಮೋಹಕೊಳಗಾಗಿ
ಹದಗೆಡದಿಹ ನೀರರಿಲ್ಲ ।
ಮದನಮೋಹಿನಿ ಕೇಳು ನಿನ್ನರಿಕೆಯನಾ
ಮುದದೆ ಸಲಿಸುವೆನಂಜದಿರು ॥ ೧೪೯

ಎಂದಾತ್ಮ ಸಖಿ ಯಾಡಿದ ಸವಿ ನುಡಿಗಾ
ನಂದ ವಡೆದು ಮನದೊಳಗೆ ।
ಕುಂದದೆ ಮದನಮೋಹಿನಿ ನಸು ನಗುತಿಂ
ತೆಂದು ನುಡಿದಳುತ್ತರವ ॥ ೧೫೦

ಎಲೆ ನಾರಿ ನೀನಾತನ ತರುವನ್ನ ಕ
ಸಲೆ ಸೈರಿಸದೆನ್ನ ಮನಸು ।
ಅಲರಂಬನ ತಾಪವ ಪರಿಹರಿಪೊಂ
ದಳವ ಮಾಡೆಂದುಸಿರಿದಳು ॥ ೧೫೧

ನಾರಿ ಕೇಳನಿತು ಕಾಮನ ಖಂಡೆಯುದ ಬಲು
ಧಾರೆಗಿತ್ತೊಡಲ ನೀನೀಗ ।
ಧೀರತ್ವವಳಿದು ಮೇರೆಯ ಮಿಾರಿ ಬಲು ಮೋಹ
ವಾರಿಧಿಯೊಳು ಮುಳುಗುವುದೆ ॥ ೧೫೨

ಕೃತಕವಲ್ಲಾತನ ನೋಡಿದ ಮಾತ್ರದೊ
ಳತನುವಿಗೊಡಲನೊಪ್ಪಿಸಿದೆ ।
ರತಿ ಸುಖವಿತ್ತಗಲೊಡ್ಡೆ ನಿನ್ನ ಭಾವದ
ಗತಿಯು ಘಾಡಿಕೆ ಯೆಂತಹುದೊ ॥ ೧೫೩

ನೀನರಿಯುದ ರತಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮೋಹನ ಮಂತ್ರ
ವಾನಂದ ಭೂಮಿಯೊಳಿರುವ ।
ಮಾನಿನಿಯರಿಗುಂಟೆ ಮತಿವಂತೆ ಮದನನ
ಬಾಣ ತಲ್ಪದೊಳೊರಗುವರೆ ॥ ೧೫೪

ಮನವೆಳಸಿದ ಮೋಹವ ತೋರದೆ ಕ
ಣ್ಗೊನೆಯೊಳಟ್ಟಿಸುತಿಚ್ಛೆಯರಿತು ।
ಇನಿವಾತಿನಿಂದ ಸೋಲಿಸಿ ಕೂಡಿ ಯುವನಿಂದ
ಘನ ಸುಖವಡೆಯಬೇಕಬಲೆ ॥ ೧೫೫

ಮೇಲಿಕ್ಕಿದ ಹೆಣ್ಣು ಹಾಗವಡೆಯುಳಂ
ಬಾಳಾಪದ ಗಾದೆಯರಿತು ।
ತೊಳಿಸಿ ಮೋಹವ ಕಾಣಿಸುವುದು ಪ್ರೌಢ
ಲೋಲಾಕ್ಷಿಯರ ಮತವಲ್ಲ ॥ ೧೫೬

ಅದರಿಂದ ನಾರಿ ಕೇಳ್ನಿನ್ನಯ ಧೈರ್ಯವ
ಕದಲಿಸದಿರು ಕಾಮ ಶರಕೆ ।
ಎದೆಗೊಡದಿರು ದೇವರ ಕೃಪೆ ಯಿದ್ದೊಡೆ
ಚದುರನೀರಿರುಳಗೈತಹನು ॥ ೧೫೭

ಉಲಿದೂರರರಿದುಬ್ಬಸವಟ್ಟು ರಚ್ಚೆಗೆ
ಸಲೆ ಸಂದಿಹ ಬೆಲೆ ವೆಣ್ಣ ।
ಬಲು ರಸಿಕರು ಭಾವಿಸರಾಕೆಗಳ ಜಸ
ನೆಲೆಗೊಂಬುದಲೆ ಚಿತ್ತೈಸು ॥ ೧೫೮

ನಾನಾ ವಿಧದಿನಾ ರಾಜಗೆ ಪ್ರೇಮವ
ದಾನಂದದೆ ಬರುವಂತೆ ।
ಸಾನುರಾಗದೆ ಕರೆತರುವೆನು ನಿನ್ನಾಣೆ
ಯೇನು ಸಂದೆಯು ಬೇಡ ಮನಕೆ ॥ ೧೫೯

ಎಂದೆಂಬಾಳಿಯನಿದಿರೆದ್ದು ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ
ಮುಂದುವರಿವ ತವಕದಲಿ ।
ಕುಂದದೆ ದೈನ್ಯ ವಚನದಿಂದ ಸಖಿಗಿಂ
ತೆಂದಳೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯ ॥ ೧೬೦

ಹಸಗೆಟ್ಟೆನು ಧೃತಿ ಕುಂದಿತು ಕಾವನ
ಮಸೆಗೋಲು ನಾಂಟಿದುವೆದೆಯ ।
ಬಿಸಜ ಲೋಚನೆ ನೀನೊಲಿದಂತೆ ಮಾಡೆಂ
ದೊಸೆದೆರಗಿದಳವಳಡಿಗೆ ॥ ೧೬೧

ತಲೆ ವಿಡಿದೆತ್ತಿ ತಕ್ಕೈಸಿ ತನ್ನಯ ತೊಡೆ
ಯೊಳಗೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ।
ಲಲನೆ ಪೇಳ್ದಿರುಳಿಗವನ ತಾರದಿರೆ ಯಿವು
ಮೊಲೆ ಯಲ್ಲ ಮುದಿ ಸೋರೆಗಾಯಿ ॥ ೧೬೨

ಬಿಡು ಮನದಾಂದೋಳವ ಪಂಪಾಂಬೆಯು
ಕಡು ಕೃಪೆಯಾಯಿತು ನಿನಗೆ ।
ನಡೆ ಮಜ್ಜನ ಭೋಜನಕೆ ಶೃಂಗಾರದ
ತೊಡವುಗಳಿಡು ನೀ ಬೇಗ ॥ ೧೬೩

ಎಂದಾಕೆಯ ಸಂತೈಸಿ ಯುವಳುಗೂಡಿ
ಮಿಂದುಟ್ಟು ಮಡಿ ವರ್ಗವನು ।
ಚಂದದೆ ಬಳಕಿರುತಿರೆ ದಿನನಾಯಕ
ನಂದು ಸಾರಿದನಸ್ತಗಿರಿಯ ॥ ೧೬೪

ಮಂದೇಹ ದನುಜರೊಡನೆ ಕಾದಲು ರಕ್ತ
ಬಿಂದು ಪೈ ಸೋಂಕಿ ಕೆಂಪಾಗೆ ।
ಮುಂದದ ತೊಳೆವೊಲು ಪಶ್ಚಿಮಾಂಬುಧಿಗಿನ
ನಂದಿಳಿದನು ತೀವ್ರದಿಂದ ॥ ೧೬೫

ಪಶ್ಚಿಮಾಂಗನೆ ರತ್ನದಾಭರಣವ ತೊ
ಟ್ಟಚ್ಚರಿಯೊಳಗೆಸೆವಂತೆ ।
ಹೆಚ್ಚಿತು ಪಡುಗೆಂಪು ಸಂಜೆದಾರಕೆ ಮೂಡಿ
ಯುಚ್ಚಹಸನು ಬೀರಿದುವು ॥ ೧೬೬

ಮೊಳಗಿದುವಲ್ಲಲ್ಲಿ ದೇಗುಲ ವರೆಗಳು
ನಿಳ ನಿಳಯದೊಳಾ ಕ್ಷಣದೆ ।
ಬೆಳಗಿದುವಖಿಳ ದೀಪಾಳಿ ಕಗ್ಗತ್ತಲೆ
ನಳಿನ ಭವಾಂಡಕಡರಿತು ॥ ೧೬೭

ಕುವಲಯ ಹಿತ ಕಾರಿ ಜಾರ ಚಕೋರರ ವೈರಿ
ತವೆ ಸುಧಾಕರನಂಬುಜಾರಿ ।
ಭುವನ ಪ್ರಕಾಶ ಕೌಮುದಿ ನಿಧಿಗಳ ಕೋಶ
ಶಿವ ಶಿರೋಭೂಷಣನೆಸೆದ ॥ ೧೬೮

ತೊಳಗುವ ಪ್ರಾಚೀ ನಿತಂಬಿನಿ ಪಣೆಯೊಳ
ಗೊಲಿದಿಟ್ಟ ಚಂದ್ರದ ಬಟ್ಟು ।
ಸಲೆ ಪದ್ಮಿನಿಯ ಕಣ್ಗಟ್ಟನೆ ಶಶಿ ಮೂಡಿ
ಬಳದನಾಗಸದೊಳೇವೇಳ್ವ ॥ ೧೬೯

ಬಸರಿತು ಶಶಿಕಾಂತ ಚಕ್ರವಾಕಗಳಿಗು
ಬ್ಬಸವಾದುದು ಚಕೋರಿಗಳು ।
ಬಿಸುಟುವಂತ್ರ ಶ್ರಮವನು ಸುಧಾ ಸೂತಿಯ
ಜಸದೇಳಿಗೆಯೊಳೇವೇಳ್ವ ॥ ೧೭೦

ಇಂತೊಪ್ಪುತಿರೆ ಶಶಿ ಮದನಮೋಹಿನಿಗಾಗ
ಚಿಂತೆ ಮೊಳೆತು ಬಲು ತವಕ ।
ಮುಂತಲೆದೋರೆ ಕಾತುರ ಪರ್ಬಿ ವಿರಹಾಗ್ನಿ
ಸಂತತ ಫಲದೋರಿದುದು ॥ ೧೩೧

ನಿಡುಸುಯ್ಲ ಧಾಳಿಯು ಜಳಕೆ ಚೆಂಮುಟಿ ರಸ
ವೊಡನೆ ಬರೆತುದು ಕರ್ಪೂರದ ।
ಬಿಡು ವೀಳೆಯ ದಂಬುಲ ವಿರಹಾಗ್ನಿಗೆ
ಪುಡಿ ವಟ್ಟುದೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೧೩೨

ಉಲನೆಯುರುಪಚಾರದ ನುಡಿ ಕಿವಿಯೊಳು
ಬಲಿದ ಬಲ್ಲೆಹ ವಾಯಿತಾಗ ।
ತಲೆಗೆಲದೊಳು ಕೈಯಿತ್ತವಳ್ಮೌನವ
ತಳದಿರ್ದಳೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೧೩೩

ಧರೆಯೊಳು ನಟ್ಟ ದಿಟ್ಟಿಯುಲರಿತಧರದೆ
ಪೊರಳುವ ತುದಿ ನಾಲಗೆಯು ।
ಬೆರಳಲುಕದೊಳಾಂದೋಳಿಪ ಮಸ್ತಕ
ದರಳು ಗಣ್ಣ ಬಲೆಯೊಪ್ಪಿದಳು ॥ ೧೩೪

ಇಂತೊಪ್ಪುತಿಹ ಮಾನಿನಿಗೆ ನಿದ್ರಾ ದೂತಿ
ಕಂತು ಸನ್ನಿಭನ ತಂದಾಗ ।
ಸಂತಸದೊಳು ಕಾಣಿಸುತ [ಮಾನಸದೊಳ]
ತ್ಯಂತ ಸೌಖ್ಯವ ಬೀರಿದಳು ॥ ೧೩೫

ಕಂಡು ಕನಸಿನೊಳು ರೂಪ ಜಯಂತನ
ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷಿ ಪುಳಕದೆ ।
ಚಂಡಿಸಿ ಮೇಲ್ವಾಯ್ದವನೆಂದೇ ತಬ್ಬಿ
ಕೊಂಡಳು ಬಯಲನೇನೆಂಬೆ ॥ ೧೩೬

ಪೊಸ ಪರಿಮಳ ವಿಡಿದಿಹ ಕರ್ಪೂರದ ಸವಿ
ರಸದಂಬುಲದ ಕುಟುಕಿತ್ತು ।
ನೊಸಲೆಡೆಯನು ಚುಂಬಿಸಿ ತಕ್ಕಿಸುತ ಪರ
ವಶೆಯಾದಳೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೧೭೭

ಬಟ್ಟ ವೊಲೆಗಳ ತುದಿಯೊಳರಿದುರೆ ನಸು
ದಿಟ್ಟಿಯಿಂದೀಕ್ಷಿಸುತಾಗ ।
ಕಟ್ಟಿರಕದೊಳಾತನ ಚರಣಕೆ ಪೊಡ
ಮಟ್ಟು ಕೂಡೆಂಬಳಂದೊಲಿದು ॥ ೧೭೮

ಮುನಿಸೆನ್ನೊಳೇಕೆಲೆ ರೂಪ ಜಯಂತ ನಿ
ನ್ನಿನಿಯಳೊಡನೆ ನೀನಿಂದು ।
ಮನಸಿಜ ಕೇಳಿಯನೆಸಗದಿದ್ದರೆ ಜೀವ
ತನುವಿನೊಳಿರದು ನಿನ್ನಾಣೆ ॥ ೧೭೯

ಪ್ರಾಣ ನಾಯಕ ನಿನ್ನ ಸವಿ ನುಡಿ ಯಲ್ಲದೆ
ವೀಣಾದಿ ಗಾನ ರವಗಳು ।
ಸಾಣೆ ವಿಡಿದ ಶಲ್ಲಯದಂತೆ ಕಿವಿಯೊಳು
ಹೂಣೆ ಹೊಕ್ಕುವು ನಿನ್ನಾಣೆ ॥ ೧೮೦

ಚೆನ್ನಿಗ ನಿನ್ನಂಗವ ನೋಳ್ಪವೆಂದಕ್ಷಿ
ಯಿನ್ನೊಂದ ನಿಟ್ಟಿಸವೆಂದು ।
ಮುನ್ನವೆ ಮುಗಿದಿವೆ ಚೆಲುವಿಕೆಯನು ತೋರು
ತೆನ್ನ ನೇತ್ರಕೆ ಸುಖವೀಯೊ ॥ ೧೮೧

ನಾಸಿಕೇಂದ್ರಿಯ ನಿನ್ನ ತನು ಗಂಧಕೆಳಸಿ ಮೇ
ಲ್ಸೂಸಿದ ಪುಣುಗು ಕಸ್ತುರಿಯ ।
ವಾಸನೆ ವಿಡಿಯದು ನೀನಗಲದೆ ಸಂ
ತೋಷವ ನೆರೆ ಹುಟ್ಟಿಸಿದಕೆ ॥ ೧೮೨

ರಸನೇಂದ್ರಿಯ ನಿನ್ನಧರ ಸುಧೆಯ ಸವಿ
ಯೆಸಕಕೆಳಸಿ ಯುರೆ ತಾನು ।
ಹಸ ಗೆಡುತಿದೆ ನೀನಿದರಭೀಷ್ಟವನಿ
ತ್ತೊಸಗೆಯ ಮಾಡೆನ್ನ ಮನಕೆ ॥ ೧೮೩

ಬಳಿಕೆನ್ನ ನಳಿ ತೋಳು ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯಾಂಗವ
ಸೆಳೆದಪ್ಪಿಕೊಳಬೇಕೆನುತ ।
ಬಲು ತವಕದೊಳಿವೆ ಸವಿಗೂಟಕೆಳಸು ನೀ
ನಲರಂಬನ ಸಮ ರೂಪ ॥ ೧೮೪

ನೆಲೆ ಮೊಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು ತನುವನಂ
ಡಲೆವ ತಾಪಾಗ್ನಿಯ ಝಳವ ।
ಪುಳಕಾಂಬುವಿನಿಂದ ತಂಪಿಸು ನಿನ್ನಯ
ನಳಿನಾಕ್ಷಿ ಯಲ್ಲವೆ ನಾನು ॥ ೧೮೫

ಮಲ್ಲಿಗೆಯರಳುವಾಸಿನ ಮಂಚಕೆ ಕರ
ಪಲ್ಲವವನು ಪಿಡಿದೆಳದು ।
ನಿಲ್ಲದೆ ಕೆಡಹಿಕೊಂಡೊಡನೆ ಮೋಹಿಸುತೆನ್ನ
ಮಲ್ಲೆದೆಯೊಳು ನಾಟ್ಯವಾಡೊ ॥ ೧೮೬

ಮುಂಗುರುಳನು ಪಿಡಿದೊಯ್ದೆನ್ನ ನವ ರತ್ನ
ಪೊಂಗಿದ ಮಣಿ ಮಂಚದಲಿ ।
ಅಂಗಜ ಕೇಳಿಯನಿತ್ತೆನ್ನನುಳುಹೊ ನಿ
ನ್ನಂಗನೆ ಯಲ್ಲವೆ ನಾನು ॥ ೧೮೭

ಥಳಥಳಿಸುವ ಚಂದ್ರಗಾವಿಯ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟ
ನೊಳುವಣ್ಣದ ತುಂಬುದೆರೆಯ ।
ಕಳಹಂಸೆದುಪ್ಪುಳು ವಾಸಿನ ಮಂಚದೆ
ಸೆಳೆದಪ್ಪೊ ಮೋಹನ ರೂಪ ॥ ೧೮೮

ಬೊಂಬೆಯ ಮೆಲ್ಕುರಾಡದ ಸೆಳ ಮಂಚಕ್ಕೆ
ನಂಬಿಸುತೆನ್ನ ನೀನೊಯ್ದು ।
ಬಿಂಬಾಧರದ ಸವಿಯ ತೋರಿ ನೆರೆ ರಸ
ದಂಬುಲ ಗುಟುಕಿತ್ತು ಕೂಡೊ ॥ ೧೮೯

ಅಂತರಾಂತರದ ಸೋಪಾನವೆಸೆವ ಚಂದ್ರ
ಕಾಂತದ ನೆಲೆ ಮಾಡದೊಳಗೆ ।
ಸಂತೋಷದೊಳು ಮೋಹಿಸುತೆನ್ನನೊಡಗೂಡೊ
ಕಂತು ಸನ್ನಿಭ ಮೋಹನಾಂಗ ॥ ೧೯೦

ಸಾಲ ಮುತ್ತಿನ ಕುಚ್ಚಿನ ಪೊಸ ರತ್ನದ
ಮೇಲುಪ್ಪರಿಗೆಗೆನ್ನನೊಯ್ದು ।
ಕಾಲೋಚಿತದ ಕಲೆಗಳಿಂದ ಸೋಲಿಸಿ
ಲಾಲಿಸುತೆನ್ನನೀ ಕೂಡೊ ॥ ೧೯೧

ಈಡಾಡುಟ್ಟನಿರಿಯ ತುರುಬಿಗೆ ಕೈಯ
ನೀಡಿ ಮೊಗದೆ ಮೊಗವಿಟ್ಟು ।
ಕೂಡೆ ಕದಪು ತುಟಿ ನಿಟಿಲವ ಚುಂಬಿಸಿ
ಮೂಡು ಮೋಹದ ಸವಿಗಲೆಯ ॥ ೧೯೨

ಕೇತಕಿಯೆಸಳ ಜರೆವ ಚೆಳ್ಳುಗುರಿಂದ
ಶಾತಕುಂಭದ ಬೊಗರಿಗಳ ।
ರೀತಿಯ ಬಲ್ಮೊಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನಯ
ನೂತನ ನಖ ರೇಖೆ ದೋರೊ ॥ ೧೯೩

ಕಾಲು ಗಳಿಗೆ ರತಿ ಸುಖವನಿತ್ತೊಡೆ ಕಂಠ
ಮಾಲೆ ಚೌಕುಳಿ ಹೊನ್ನ ಸರವ ।
ಲೀಲೆಯೊಳೊಲಿದೀವೆ ಕೂಡೆನುತಾಗ ಬೆಂ
ಬೀಳುತಿಹಳು ಕನಸಿನಲಿ ॥ ೧೯೪

ನಗುವಳು ಮೇಲಿಕ್ಕುವಳು ಮೈ ಮುರಿದೊಡೆ
ಮುಗಿದಕ್ಷಿಯಿಂದ ನೋಡುವಳು ।
ಮಿಗೆ ಕಾತುರದೆ ಹಂಬಲಿಪಳು ಕಂಬನಿ
ಯೊಗುವಳೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯ ॥ ೧೯೫

ನಿಟ್ಟುಸುವಳು ಚುಂಬಿಸುವಳು ಮೈ ಜುಮ್ಮ
ದಟ್ಟ ರೋಮಾಂಚನವೆಸಗಿ ।
ಉಟ್ಟುದು ಸರಿದು ಮದನ ಜಲ ನೆರೆ ಪೂರ
ಮಟ್ಟುದು ನಾಣೆಡೆಯಿಂದ ॥ ೧೯೬

ಪುಳಕಾಂಬುವಿನಿಂದ ತನು ಲತೆ ತಣ್ಣಸ
ದಳಯೆ ನಿದ್ರಾಂಗನೆ ಸರಿಯೆ ।
ಬಳಿಕ ಕಣ್ಗಳ ತೆರೆದವನ ಕಾಣದೆ ನೆರೆ
ಯಳವಳಿದಳು ಚಿಂತೆಯಿಂದ ॥ ೧೯೭

ಕನಸೆಂದರಿಯದೆ ಮೋಹದೇಳಿಗೆಯಿಂದ
ಮನ ಮರವೆಯೊಳೈತಂದು ।
ವನದೆಡೆಯುಪ್ಪರಿಗೆಯ ತುದಿ ಚೌಕಿಯ
ಮನೆ ಮನೆಯೊಳಗರಸಿದಳು ॥ ೧೯೮

ಮಂಚದಡಿಯ ಮಾಳಿಗೆಯ ಮುಗಿಲ ಮೇಲೆ
ಮಿಂಚುವ ಸೆಜ್ಜೆಯಗ್ರದಲಿ ।
ಪಂಚಬಾಣನ ಚೆಲ್ವ ಪಳಿವ ಜಯಂತನ
ನಂಚೆ ಗಮನೆ ಯರಸಿದಳು ॥ ೧೯೯

ಮಲ್ಲಿಗೆ ಪೊದರ ಬೆದಕಿ ನೋಡಿ ನವ ಚೂತ
ಪಲ್ಲವದೆಡೆಗೈತಂದು ।
ಸಲ್ಲಲಿತದ ರಾಜಕೀರನ ನುಡಿ ಗೇಳಿ
ವಲ್ಲಭ ಬಾರೆಂದಳವಳು ॥ ೨೦೦

ಪರಪುಟ್ಟಗಳಿರ ನನ್ನಿನಿಯನ ಕರೆತಂದು
ಭರದೊಳೆನಗೆ ತೋರಿಸಲು ।
ಪಿರಿದು ಮಾಂದಳಿರ ಗುಟುಕನಿತ್ತು ಮನಕತಿ
ಹರುಷವ ಮಾಡುವೆ ನಿಮಗೆ ॥ ೨೦೧

ಅಳಿ ಗಿಳಿಗಳಿರ ನನ್ನಯ ಪ್ರಾಣ ವಲ್ಲಭ
ನೆಲಸಿಹ ಬಳಿಯ ತೋರಿದರೆ ।
ನಳಿನ ಪರಾಗದ ಪಣ್ಗಳ ಗುಟುಕಿತ್ತು
ಬಲು ಸಂತಸವೀವೆ ನಿಮಗೆ ॥ ೨೦೨

ಮಲಯ ಮಾರುತನೆ ನನ್ನಯ ಪ್ರಿಯನಿರುತಿಹ
ಸ್ಥಳವ ನೀನೊಲಿದು ತೋರಿಸಲು ।
ನೆಲೆ ಮೊಲೆಗಳ ಮಧ್ಯದ ಚಂದನದಂಪ
ತಳುವದಿತ್ತೊಸಗೆಯ ಮಾಳ್ಪೆ ॥ ೨೦೩

ಅರಸಂಚೆಗಳಿರ ನೀವೈದಿ ನನ್ನಯ ಮೋಹ
ದೆರೆಯನ ಕರೆದು ಕಾಣಿಸಲು ।
ಸರಸಿಜದಲರಿನಿಂಮೆಂಡಿತ್ತು ನಿಮಗತಿ
ಹರುಷವ ಪುಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಡುವೆ ॥ ೨೦೪

ಎಂದಿಂತು ವಿರಹದೆ ಪಲುಬುವೆಳಳುವಳು
ಮುಂದು ಗೆಡುವಳು ಚಿಂತಿಪಳು ।
ಇಂದು ಮಂಡಲವ ಕಾಣದ ಚಕೋರಿವೊಲತಿ
ದಂದುಗಕೊಳಗಾದಳಾಗ ॥ ೨೦೫

ಕನಸಿನ ಕಣ್ಬೇಟವೊ ಎನ್ನ ಮನದನ್ನ
ವಿನಯದಿಂದೈತಂದು ಕೂಡಿ ।
ಚಿನುಮಯ ರೂಪಾದನೊ ಕಾಣೆನೆಂದವ
ಳನುಗೆಟ್ಟಳೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೨೦೬

ಈ ಪರಿಯೊಳಗಾಗ ಮದನಮೋಹಿನಿ ಪುಷ್ಪ
ಚಾಪನ ಶರಕೊಳಗಾಗಿ ।
ರೂಪಿಸಿ ಪೊರಳುತಿರಲು ಮುಂಗೋಳಿಗ
ಳಾ ಪುರದೊಳಗೆ ಕೂಗಿದುವು ॥ ೧೦೭

ಹರೆದುವು ತಾರೆಗಳ್ಕರೆದುವು ಕೋಕಗ
ಳರಳಿದುವಂಬುಜಾಳಿಗಳು ।
ಅರಿಯುಮನೈತಂದುದಯಾದ್ರಿಯ ಪಾ
ಸರೆಗಲ್ಲ ಮೇಲೆ ಮಂಡಿಸಿದ ॥ ೧೦೮

ಇದು ಸೋಮ ವಂಶ ವಾರಿಧಿ ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನ
ಚದುರ ಕಂಠೀರವೇಶ್ವರನ ।
ಪುದಿದ ಪ್ರತಾಪ ಸಂಪದದೇಳಿಗೆಯ ಸಂಧಿ
ಮುದದ ಸು ಧರ್ಮಾನು ಬಂಧಿ ॥ ೧೦೯

೯ನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ

ಹತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ಮದನ ಮೋಹಿನೀ ವಿಲಾಸ.

ಸೂಚನೆ ‖ ಮದನ ಮೋಹಿನಿ ಚೆಲ್ವರೂಪ ಜಯಂತನೊ
ಳ್ಮದನ ಕೇಳಿಯೊಳೊಪ್ಪಿದಳು ‖

ಆ ಸಮಯದೆ ಚಿತ್ರರೇಖೆ ಯೈತಂದು ವಿ
ಲಾಸವಳಿದು ಮನಗುಂದಿ ।
ಪೂಸರನಲೆಗೊಳಗಾದ ತನ್ನೊಡತಿಯು
ನಾಸರ ಕಂಡು ನುಡಿದಳು ‖ ೧

ಇನಿತು ಕಾಮೋದ್ರೇಕದ ಚಿಂತೆಗೊಳಗಾಗಿ
ಮನಗುಂದುವರೆ ಬಲ್ಲವರು ।
ವನಿತೆ ನಿನ್ನಯ ಪ್ರಾಣ ಕಾಂತನಿಂದಿರುಳಿಗೆ
ಘನ ಹರುಷದೊಳೈತಹನು ‖ ೨

ನನಗೊರ್ವ ದೇವತೆಯೊಲವುಂಟಾಕೆಯು
ಮನವೊಲಿದರ್ಚಿಸಿ ಬಳಿಕ ।
ವನಿತೆ ಕೇಳವಗೆ ಮೋಹವ ಪುಟ್ಟಿಸಿ ತಂದು
ವಿನಮಿತನನು ಮಾಳ್ಪೆ ನಿನಗೆ ‖ ೩

ತುಪ್ಪ ಸಕ್ಕರೆ ಪಾಲ ಸವಿವ ಮನುಜರ ತಂ
ದೊಪ್ಪಿಸುವುದು ದೊಡ್ಡಿತಲ್ಲ ।
ಲೆಪ್ಪದ ಪುತ್ತಳಿಗಳ ತಂದು ಕೂಡಿಸೆ
ದರ್ಪವುಂಟರಸಿ ನಿನ್ನಾಣೆ ‖ ೪

ಎಂದೆಂದು ರತಿ ಸುಖವೆರಿಯದೆ ವನದೊಳು
ಕಂದ ಮೂಲಗಳನೆ ಸವಿದು ।
ನಿಂದು ಪಂಚಾಗ್ನಿ ಮಧ್ಯದೆ ತಪ ಗೆಯ್ವರ
ತಂದು ನಿನ್ನಡಿಗೆರಗಿಸುವೆ ॥ ೫

ಎಲೆ ನಾರಿ ಧೃತಿಗುಂದ ಬೇಡ ನಿನ್ನಿನಿಯನ
ನಳಿ ತೋಳ ತೆಕ್ಕೆಯೊಳಾನು ।
ನೆಲೆ ಗೊಳಿಸುವೆನಂಜ ಬೇಡೆಂದಾಕೆಗೆ
ಬಲು ಭಾಷೆಯನಿತ್ತಳವಳು ॥ ೬

ಎಂದಾಕೆಯ ಸಂತೈಸಿ ನಗುತಲಾಗ
ನಂದನ ವನಕೈತಂದು ।
ಇಂದು ಶೇಖರನರ್ಧಾಂಗಿಯ ಭಜಿಸಿಯಾ
ನಂದದೆ ವರವ ಪಡೆದಳು ॥ ೭

ಒಡನೆ ಪಂಪಾ ದೇವಿ ವೆರವಿತ್ತು ಬಗೆಯ ತ
ನ್ನೊಡತಿಗೆ ಹರುಷದೆ ಪೇಳೆ ।
ಮಡದಿಯೊಪ್ಪಿರೆ ದಿನ ನಾಯಕನಾ ಕ್ಷಣ
ಪಡುಗಡಲೆಡೆಯ ಸಾರಿದನು ॥ ೮

ಆ ಸಮಯದೆ ದೇವಿ ಯುವಗೆ ಮೋಹದ ರತಿ
ಯಾಸೆಯ ಪುಟ್ಟಿಸಲಾಗ ।
ಸೂಸುತ ರೂಪ ಜಯಂತ ಬಲ್ಲಗೆಯ ವಿ
ಲಾಸದೆ ಸಖರೊಳಿಂತೆಂದ ॥ ೯

ಈ ಪುರದೊಳಗಿಹ ಗಣಿಕೆಯರೊಳು ದಿವ್ಯ
ರೂಪಿನೊಳತಿಶಯವಾಗಿ ।
ತಾ ಪಿರಿದೆನಿಸಿ ವಿದ್ಯಾ ವಿಶಾರದೆ ಯುಹ
ಚಾಪಲ ನಯನ ಯಾರೆಂದ ॥ ೧೦

ಕೇಳಲೆ ರೂಪ ಜಯಂತ ನಿನ್ನಯ ಮೋಹ
ದೇಳಿಗೆಗುರೆ ಸವಿಗೊಡುವ ।
ಬಾಲಕಿ ಯೊರ್ವಳು ಮದನಮೋಹಿನಿ ಯೆಂಬ
ನೀಲ ಕುಂತಳೆ ಯೊಪ್ಪುತಿಹಳು ॥ ೧೧

ರತಿ ದೇವಿ ದೇಹವಳಿದವನರಸಿ ಭಾ
ರತಿಯುಗುಳ್ನೀರುಬೊಮ್ಮನಿಗೆ ।
ನುತಿಸಲೂರ್ವಶಿ ರಂಭೆ ಗಿಂಭೆ ಯಿವಳ ರೂಪಿ
ನತಿಶಯಕೆಣೆ ಯಿಲ್ಲವರಸ ॥ ೧೨

ಧರೆಯ ನಾರಿಯರ ಚೆಲ್ವಿಕೆಯ ತೆಗೆದು ನೆರೆ
ಸರಸಿಜ ಭವ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ।
ತರಳಾಕ್ಷಿ ಮೋಹಿನಿ ಯಿಾ ಬೆಲೆ ಪೆಣ್ಣಿನ
ಚರಣದುಂಗುಟಕೆಣೆ ಯಹಳೆ ॥ ೧೩

ನಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದ ಪುರುಷಗೆ ಮೈ ಜುಮ್ಮೆ
ದಟ್ಟ ರೋಮಾಂಚನವೆಸಗಿ ।
ಕಟ್ಟೆರಕದೆ ಮೋಹ ರಸ ವುಬ್ಬಿ ನೆರೆ ಪೊರೆ
ಮೆಟ್ಟು ಸೂಸುವುದಂಗದಿಂದ ॥ ೧೪

ಕಂಡು ಬಲ್ಲೆವು ಕಾವನರಸಿಗೆ ಸರಿ ಬಪ್ಪ
ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷಿಯರುಗಳ ।
ಮಂಡಲದೊಳಗೀ ನೀರೆಯಂದದ ಜಾಣ
ವೆಂಡಿರ ಕಾಣೆ ನಿನ್ನಾಣೆ ॥ ೧೫

ಮನವೆಳಸಿದೊಡೇಳು ನೋಳ್ಪವಾ ಹೆಣ್ಣಿನ
ತನು ಚೆಲುವಿಕೆಯ ಜಾಣ್ಣುಡಿಯ ।
ವಿನಯ ವಿದ್ಯಾ ವಿನೋದವನೆಂದು ನೂತನ
ಮನಸಿಜಗುಸಿರಿದರಾಗ ॥ ೧೬

ಎಂದು ನುಡಿದ ನಿಜ ಸಖರ ಮಾತಿಗೆ ಮನ
ಬಂದಾಗ ಮಜ್ಜನ ಗೈದು ।
ಕುಂದದೆ ರೂಪ ಜಯಂತ ಸಿಂಗರವಾ
ದಂದವನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೧೭

ಮೇಗ ಮಗಿಸುವ ಪೊಸ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಯರಳಿನ
ಸೊಗಸು ವೆತ್ತೆಸೆವ ಪೂ ಸರವ ।
ಮಿಗೆ ಶಿಖೆಗಮರಿಸಿ ದೂವಟ ರುಮ್ಮಾಲ
ಬಿಗಿದಳವಡಿಸಿದನಾಗ ॥ ೧೮

ಪೂಸಿದ ಪುಣುಗು ಕಸ್ತೂರಿ ಕುಂಕುಮ ಗಂಧ
ವಾಸನೆ ದೆಸೆ ಕಂಪಿಡಲು ।
ಆ ಸು ಕುಮಾರ ಸಿಂಗರ ಗೈದು ಸಡೆದ ವಿ
ಲಾಸವನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೧೯

ಇಟ್ಟ ಕಸ್ತೂರಿಯ ತಿಲಕ ಕರ್ಣದೊಳಳ
ವಟ್ಟ ಚೌಕುಳಿ ಕೊರಳೊಳಗೆ ।
ಕಟ್ಟಾಣಿ ಮುತ್ತಿನ ಕಂಠ ಮಾಲೆಯನಾಂತು
ದಿಟ್ಟಗಚ್ಚರಿ ಯೆನೆ ನಡೆದ ॥ ೨೦

ಒಡನುಟ್ಟ ಪಟ್ಟೆಯ ಚಲ್ಲಣ ಮೋಹನ
ವಡೆದ ಪದಕ ಪೈಠಣಿಯ ।
ಕಡು ಸೊಬಗಿನ ಬಲ್ಪೇಟದ ಸು ಕುಮಾರ
ನಡೆದನು ಸಖರ ಮೇಳದಲಿ ॥ ೨೧

ಅಂಗಡಿ ಗೇರಿ ಯಾನೆಯ ಶಾಲೆ ತುರಗದ
ಜಂಗುಳಿಗಳ ಲಾಯ ಜನರ ।
ಸಿಂಗರ ಗೇರಿಯ ನೋಡುತ ನೆರೆ ಗಣಿ
ಕಾಂಗನಾ ವೀಥಿಗೈತಂದ ॥ ೨೨

ಹೂವಿನ ಹೊತ್ತಿನೊಳ್ತಲೆ ವಾಗಿಲೊಳಿಹ
ಭಾವಕಿಯರ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ।
ಕಾವ ಸನ್ನಿಭನಾ ಮದನಮೋಹಿನಿ ಯಿಹ
ಠೀವಿಯ ಗೃಹಕ್ಕೈತಂದ ॥ ೧೩

ಕಂಡರು ಬಾಗಿಲ ಕೆಳದಿಯರ್ಕುಸುಮ ಕೋ
ದಂಡನಂತಿರುವ ಕುವರನ ।
ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷಿಯ ಚರಣಾರವಿಂದಕ್ಕೆ
ಮಂಡಿಸಿ ನುಡಿದರಿಂತೆಂದು ॥ ೧೪

ಎಲೆ ಮೋಹನಾಂಗಿ ನೀನುಪ್ಪರಿಗೆಯನೇರಿ
ನಲವಿಂದ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಕಂಡ ।
ಚೆಲುವರರೆಯ ನಮ್ಮಯ ತಲೆವಾಗಿಲೊಳ್
ನೆಲಸಿಹನೆಂದುಸಿರಿದರು ॥ ೧೫

ಎನಲಾ ಮಾತಿಗೆ ಮೈ ನವಿರ್ಗುಡಿಗಟ್ಟೆ
ವನಿತೆ ಬೇಗದೊಳೈತಂದು ।
ಘನ ಮೋಹನ ನವ ರೂಪ ಜಯಂತನ
ಮನದುತ್ಸವದೆ ಕಂಡಳಾಗ ॥ ೧೬

ಕಾಣುತವನ ಕರ ವಿಡಿದಾಗ ಸೆಳೆದಪ್ಪಿ
ಯೆಣಿ ನಯನೆ ನಸು ನಗುತ ।
ಮಾಣದೆ ನಲಿದು ನಿಟ್ಟಿಸುತಂದು ಸಂತಸ
ಶ್ರೇಣಿಯೊಳೋಲಾಡಿದಳು ॥ ೧೭

ಸರಿಬಂದವನ ಕಂಡೊಡೆ ಕೌಮುದಿಗಾಗ
ಕರಗುವ ಶಶಿ ಕಾಂತದಂತೆ ।
ನೆರೆ ಯಂತರಂಗ ವಿಡಿದು ಕೂಡಿದಲ್ಲದೆ
ಪಿರಿದು ಸೈರಿಸರೇ ವೇಳ್ಯ ॥ ೧೮

ಬಿಡದಾತನ ಬಿಗಿದಪ್ಪಿದ ಮಾತ್ರಕೆ
ಸಡಿಲಿತು ನಿರಿಗೂಡಿ ಕಾಂಚಿ ।
ಕಡು ತವಕದೊಳಿರ್ವರೊಂದು ವಸನ ಗೂಡಿ
ನಡೆದರು ಶಯ್ಯಾ ಗೃಹಕೆ ॥ ೧೯

ಸೆಳೆ ಮಂಚದಂಚಿ ದುಪ್ಪುಳು ವಾಸಿನ ಮೇಲೆ
ನಳಿನಾಕ್ಷಿ ಯುವನ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ।
ತೆಳು ಗದಪವಮಳಾಧರವ ಚುಂಬಿಸಿ ಸುಖ
ದಳೆದಳೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯು ॥ ೨೦

ನೋಡುವಳುರೆ ಕಾತರಿಪಳು ಮೈ ಸೋಂಕಿ
ಮೂಡಿ ಮುಳುಕಿ ಮೋಹ ರಸದೆ ।
ಕೂಡಾಗ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ ಮೊಗ ಮೊಗ ವೆರಸಿ ಮುಂ
ಡಾಡಿದಳೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೨೧

ಈಸು ದಿವಸ ಪರಿಯಂತ ಮೈ ಗರೆದೆಲ್ಲಿ
ವಾಸವಾಗಿರ್ದೆ ಚೆನ್ನಿಗನೆ ।
ಸೂಸಿ ನಿನ್ನಯ ರತಿ ಸುಖದ ವಿಲಾಸವ
ಪೂಸರನುರುಬ ನೀ ಬಿಡಿಸೊ ॥ ೨೨

ಕಾಲು ಗಳಿಗೆ ಯುಗವಾಗೆ ಕಳೆದು ನಿನ್ನ
ಮೇಲಣಾಸೆಯಲಿ ತಾನಿಹೆನು ।
ಹೇಳುವುದೇನೆನ್ನ ಪುಣ್ಯದ ಫಲ ನಿನ್ನ
ತೋಳ ತಕ್ಕೆಗೆ ಸೇರಿಸಿತು ॥ ೨೩

ಒಡನೆನ್ನ ನಿಟ್ಟಿಸಿದರು ಮೋಹ ವಲೆಯೊಳು
ತೊಡಕದರಿಲ್ಲ ನಿನ್ನಾಣೆ ।
ಕಡುಚೆಲ್ವ ನಿನ್ನ ವಾರತೆಗೇಳಿದಾಕ್ಷಣ
ಕುಡುವಿಲ್ಲನಲೆಗೊಳಗಾದೆ ॥ ೨೪

ಹೊಳೆವಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ನಿಟ್ಟಿಸು ಮನಸಿಜ
ಗಲೆಯು ತಾಣಕೆ ಕೈ ನೀಡೊ ।
ಸೆಳೆದಪ್ಪಿ ಬಟ್ಟ ಬಲ್ಮೊಲೆಯ ಕರದೆ ಪಿಡಿ
ದಲುಗು ಕಾಮನ ಸಮರೂಪ ॥ ೩೫

ಎಂದೆಂಬ ಮದನಮೋಹಿನಿಯು ನುಡಿಗೆ ನಲಿ
ದಂದಾಗ ಬಿಗಿ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ ।
ಇಂದೀವರಾಕ್ಷಿಯು ಕುರುಳ ನೇವರಿಸುತಾ
ನಂದದೆ ತೊಡೆಯೊಳಿಂಬಿಟ್ಟ ॥ ೩೬

ನಡುಗುವ ತನುವಲ್ಲಿಯು ತುದಿಯಿಂ ಪೊಡೆ
ಗೊಡನುದಿರ್ವಲರಂದದಲಿ ।
ಮಡದಿ ರನ್ನೆಯು ಕಣ್ಗೊನೆಯಿಂದ ಹರ್ಷಾಶ್ರು
ಬಿಡದೊಕ್ಕುವೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೩೭

ಪೊಸ ನೀರ ಹೂರದೊಳಗೆ ಮರಿ ಮೀನ್ಗಳು
ಮಸಗಿ ಮುಂ ಪೊಳದಾಡುವಂತೆ ।
ಮಿಸುಗುವ ವರ ಲಾವಣ್ಯಾಂಬುವಲಿ ಕ
ಣ್ಣೆಸೆದುವು ಪೊಳಪೇರೆ ನಗುತ ॥ ೩೮

ಪನ್ನೀರು ಕರ್ಪೂರ ವೀಳಯ ಮೋಹನ
ದನುಲೇಪನಾದಿ ವಸ್ತುಗಳ ।
ವನಿತೆಯು ಮುಡಿ ಮೊಲೆ ಯೆಡೆ ಬಾಯಿ ಕೊರಳಗಂ
ಪನುಗೊಳಿಸಿದನೇವೇಳ್ವೆ ॥ ೩೯

ಪೊಸ ಗೆಂಪೇರಿದ ಬಿಂಬ ಫಲವ ಗಿಳಿ
ಮಸಗಿ ಸಂತಸದೆ ಪೀರ್ವಂತೆ ।
ಅಸಿಯುಳ ಮೊಗದೊಳು ಮೊಗವಿಟ್ಟು ಚೆಂದುಟಿ
ರಸವ ಸವಿದು ಚಪ್ಪರಿದ ॥ ೪೦

ಪವಳದಂಚಿನ ಬಟ್ಟಲೊಳು ತೀವಿದಮೃತವ
ತವಕದೆ ಗಂಧರ್ವ ನಾರಿ ।
ಸವಿವಂತವನ ಚೆಂದುಟಿಯು ಸುಧೆಯು ನಗು
ತವೆಳೀಂಟಿದಳು ಮೋಹದಿಂದ ॥ ೪೧

ತಾವರೆಗೈಗಳಿಂದಿಂದು * ಮಂಡಲ ಚೆಂಡ
ಭಾವಜ ಪಿಡಿದಾಡುವಂತೆ ।
ತೀವಿದವಳ ಬಟ್ಟ ನೆಲೆ ಮೊಲೆಗಳ ಪಿಡಿ
ದಾ ವೀರನಲುಗಿದನಾಗ ॥ ೪೨

ಪಾರಿವಗಳ ದನಿ ಕೊಳರ್ವಕ್ಕಿಯ ಉಲ್ಲೆ
ಕೀರ ಮರಿಗಳ ಬೈದಾಟ ।
ನಾರಿ ಮದನಮೋಹಿನಿ ಜಯಂತರೊಳು ಸೊಂ
ಪೇರಿದುವೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೪೩

ಅಳಿಗಳಪ್ಪುಗೆ ಸಿಂಗ ಮರಿಗಳ ಚೆಲ್ಲಾಟ
ಕಳ ಹಂಸಗಳ ಬಾಯ್ಗೂಟ ।
ತೊಳಗುವ ಹರಿಣ ಹುಲ್ಲೆಯು ನಸಿಯಿರ್ವರ
ನೆಲೆಗೊಂಡು ಮೆರೆದುವೇನೆಂಬೆ ॥ ೪೪

ಕಡಗ ಕಂಕಣ ಬಳೆ ಗೈ ಝುಣರೆನೆ ನಾರಿ
ಬಿಡದಾಗ ಕಲೆಯು ತಾಣಗಳ ।
ತುಡುಕಿ ತಾಡನ ಗೈದು ಜುಮ್ಮು ದಟ್ಟಿಸಿ ಮೋಹ
ಗಡಲೊಳಾಳಿಸಿದಳಂದವನ ॥ ೪೫

ಯುವೆ ಹಳಚದೆ ನಿಟ್ಟಿಪ ಕಣ್ಣು ಬಾಯಿಂದ
ತವೆ ತೆಗೆಯದ ಬಾಯ್ಗೂಟ ।
ಸವಿದಕ್ಕೆಯು ಸಡಿಲದ ನೇಹಗಳಿಂದ
ಲವರಿರ್ವರೊಪ್ಪಿದರಂದು ॥ ೪೬

---

* ಮೊಲೆಯು ಚೆಂಡ.

ಬೆಚ್ಚರೊ ಬೇರಿಲ್ಲದೆ ದೇಹವೊಂದೆನೆಂ
ಬಚ್ಚರಿಯೊಳುದಕ್ಕೆಯಿಂದ ।
ಮೆಚ್ಚಿದ ಸವಿ ರತಿ ಸುಖದೇಳಿಗೆಯಿಂದ
ಲಚ್ಚರಿಯೊಳು ರಾಜಿಪರು ॥ ೪೭

ಸಲೆ ಬೆನ್ನನಲೆವೆಣೆ ಗಂಟು ಮುದ್ದಳ್ ಕಣ್ಣ
ಹೊಳಹು ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯಾಗೆ ।
ಕಲಶ ಕುಚಗಳ ತಾಳದೆ ನಲ್ಲನುರವೆಂಬ
ಲಲಿತ ರಂಗದೆ ನಟಿಸಿದಳು ॥ ೪೮

ಮೊಲೆಗಳ ಕಲಶ ಸ್ಥಾಪನೆ ನಖ ರೇಖೆ
ಗಳ ಸೂತ್ರ ಬಂಧಗಳಿಂದ ।
ಸಲೆ ಘರ್ಮ ಜಲ ಸೂಸಿ ಸುರತ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ
ವಿಲಸಿತ ಪಟ್ಟ ಗಟ್ಟಿದಳು ॥ ೪೯

ಮುತ್ತುವೊಲ್ ಬೀಳುತಿರ್ದ ಸ್ರಮದುದಕವ
ನೊತ್ತಿ ಬೇಗದೆ ಸೆರಗಿಂದ ।
ಉತ್ತಮ ರತಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವೆ ಹರುಷದ
ಮೊತ್ತದೆ ರಂಜಿಸಿ ಬೇಗ ॥ ೫೦

ಅರೆ ಮುಗಿದಕ್ಷಿ ಬೆಮರುವಂಗ ಕಡು ಗೆಂಪು
ಪರಿದು ರಾಜಿಸುವಧರಗಳ ।
ಸುರತಾಂತ ಶ್ರಮದಿಂದವರಿರ್ವರು
ಮರೆದರೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯ ॥ ೫೧

ಸಿರಿ ಗಂಧದಣ್ಪಿಗೆ ಬಿಜ್ಜಳದೆಲರಿಗೆ
ಪರಿಮಳಿಸುವ ಪನ್ನೀರ್ಗೆ ।
ಹರಿದು ಬಯಸುತವರಿರ್ವರೆಸೆದರಾಗ
ಸ್ಮರ ಮೋಹನದ ಸೊಕ್ಕೇರೆ ॥ ೫೨

ನವರತ್ನದ ಗಿಂಡಿಯ ಪನ್ನೀರಲಿ
ತವೆ ಕೈ ಕಾಲ್ಮೊಗ ದೊಳೆದು ।
ಅವರಿರ್ವರೆಸೆದರು ಕರ್ಪೂರ ವೀಳ್ಯದ
ಕವಳಗಳನು ಸವಿದಾಗ ॥ ೫೨

ನಗುವರು ಕೈ ಹೊಯ್ವರು ಮೈ ಮೈ ಸೋಂಕಿ
ಮಿಗೆ ಪುಳಕೋತ್ಸವದಿಂದ ।
ಜಗಕತಿಶಯವಹ ಮೋಹ ವಾರಿಧಿಯಲಿ
ಸೊಗಸಿನಲೋಲಾಡಿದರು ॥ ೫೪

ಇಂತವರಿರ್ವರೊಪ್ಪಿಹ ಕಾಲೋಚಿತ
ಮಂ ತವೆ ಕಂಡು ಸಂತಸದೆ ।
ಕಂತು ಮೋಹಿನಿಯ ಕೆಳದಿ ಚಿತ್ರರೇಖೆಯ
ತ್ಯಂತ ಸಂಭ್ರಮದೊಳೈದಿದಳು ॥ ೫೫

ನಾರಿ ಕೇಳ್ನಿನ್ನ ಮನೋರಥ ನೆರೆ ಕೈ
ಸಾರಿತು ಚೆಲುವರೆರೆಯನ ।
ಮೇರೆಯರಿತು ನಡಿಸೆಂದಾಗ ಸಖಿಯುಪ
ಚಾರವ ಪೇಳ್ದಳಂಗನೆಗೆ ॥ ೫೬

ಬಳಿಕಿಂತೆಂದವರಿರ್ವರಿಚ್ಛೆಗೆ ಬಂದು
ವಿಲಸಿತ ಮನ್ನಣೆ ಪಡೆದು ।
ಲಲಿತಾಂಗಿ ವರ ಚಿತ್ರರೇಖೆ ತನ್ನಯ ಗೃಹ
ಕೊಲಿದೈದಿದಳರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೫೭

ಇದು ಸೋಮ ವಂಶ ವಾರಿಧಿ ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನ
ಚದುರ ಕಂಠೀರವೇಶ್ವರನ ।
ಪುದಿದ ಪ್ರತಾಪ ಸಂಪದದೇಳಿಗೆಯ ಸಂಧಿ
ಮುದದ ಸು ಧರ್ಮಾನುಬಂಧಿ ॥ ೫೮

೧೦ನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಕರ್ಣಾಟಕಕ್ಕೆ ಖಾನನು ಬಂದುದು.

ಸೂಚನೆ ‖ ಒಡನಿಕ್ಕೇರಿಯ ಸೆಳೆದಾಗ ತುರುಕರ
ಪಡೆ ನಡೆದುದು ಕನ್ನಡಕೆ ‖

ಇಂತಿರುತಿರಲತ್ತಲಿಕ್ಕೇರಿಯ ಭೂ
ಕಾಂತಗೆ ಕೆಂಗ ಮನ್ನೆಯಗೆ ।
ಪಂಥದಲೆಲ್ಲ ಗಟ್ಟಿನ ಮಾತಿಗೆ ಛಲ
ಮಾಂತು ಬಂದುದು ಮನ ಮುನಿಸು ‖ ೧

ಈತನಾತನ ಕೂಡೆ ಕಾದಲರಿಯದುರೆ
ಖಾತಿಯಿಂ ಕೆಂಗೇಂದ್ರನಾಗ ।
ದೂತನನಟ್ಟಿದ ವಿಜಯಾಪುರ ವರ
ಭೂತಳೇಶನ ಬಳಿಗಾಗ ‖ ೨

ಬಂದಾಗಲಾ ಮಂತ್ರಿ ಪಾತ್ಸ್ಯವನು ನೆರೆ
ಸಂದಿಸಿಕೊಂಡು ಬೇಗದಲಿ ।
ನಿಂದು ಕಾಣಿಕೆಯಿಕ್ಕಿ ರೊಕ್ಕದಾಸೆಯನಿತ್ತು
ತಂದನು ದಂಡನಾ ನೆಲಕೆ ‖ ೩

ದುರ ಗಲಿ ಹನುಮನ ಬಲ ಸಹ ಕರಿಸಿಕೊಂ
ಡಿರದಿಕ್ಕೇರಿಯ ದಳವ ।
ಮುರಿಯಲಿರಿದು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಬಂದಾ ಕ್ಷಣ
ಪುರವ ಮುತ್ತಿದನಾ ಖಾನ ‖ ೪

ಇಕ್ಕೇರಿಯ ಭೂಪ ತುರುಕರ ದಾಳಿಗೆ
ಬೆಕ್ಕಸ ಬೆರಗಾಗುತಾಗ ।
ಹೊಕ್ಕನು ಮಲೆಯ ನಾ ಕ್ಷಣ ದೂಳಿ ಗೋಟೆಯ
ಗಕ್ಕನೆ ಕೊಂಡರೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೫

ಹಿಡಿದು ಹೆಣ್ಣುಗಳ ದೇವರ ಶಿಲೆಗಳ ತಲೆ
ಯೊಡೆದು ಪುರವ ಸೂರೆ ಮಾಡಿ ।
ಕೆಡಿಸಿ ಪತಿವ್ರತೆಯರ ಗೋವುಗಳ ಸದೆ
ಬಡಿದರೇ ವೇಳ್ವನದ್ಭುತವ ॥ ೬

ಅರಮನೆಯೊಳಗಿಹ ಸಕಲ ವಸ್ತುವ ಕೊಂಡು
ಹರುಷದೆ ರಣಧೂಳಿ ಖಾನ ।
ಪುರಕೆ ಠಾಣೆಯನಿಕ್ಕಿ ಪಾತ್ಸ್ಯಾವಿನೆಡೆಗೈದಿ
ಭರದೆ ಕಾಣಿಕೆಯ ಮಾಡಿದನು ॥ ೭

ಹಿರಿದು ಸಂತೋಷದೆ ಪಾತ್ಸ್ಯಾವು ಖಾನಗೆ
ಸರಿ ಲಸುಕರಿತನವಿತ್ತು ।
ತುರಗ ದಳವ ಕೂಡಿ ಕೊಟ್ಟು ಕರ್ಣಾಟವ
ನಿರದೆ ಸಾಧಿಸು ಹೋಗೆಂದ ॥ ೮

ಅಂಕುಶ ಖಾನ ಮುಂತಾದ ಖಾನರುಗಳ
ಶಂಕೆ ಯಿಲ್ಲದೆ ಕೂಡಿ ಕೊಟ್ಟು ।
ಮುಂಕೊಂಡು ಪಾತ್ಸ್ಯಾವು ರಣಧೂಳಿ ಖಾನನ
ಬಿಂಕದೆ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನಾಗ ॥ ೯

ಬಳಿಕ ಸಲಾಮೆಂದೊಡೆಯನ ಕೈಯಿಂದ
ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಂಡಾ ಖಾನ ।
ತಳುವದೆ ತಳತಂತ್ರ ಗೂಡಿ ಸನ್ನಾಹದೊ
ಳಳವಟ್ಟು ನಡೆದನುಬ್ಬಿನಲಿ ॥ ೧೦

ಮುಂತೊಪ್ಪುವ ವಾಜಿ ಯೈವತ್ತು ಸಾವಿರ
ದಂತಿ ಸಂಕುಳ ವೈನೂರು ।
ಪಂಥದ ಕಾಲಾಳು ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷದ ಬಹು
ತಿಂಥಿಣಿಯಲಿ ಖಾನ ನಡೆದ ॥ ೧೧

ಬಸವ ಪಟ್ಟಣಕೈದಿ ಪೂವಲ ಹನುಮನ
ನೊಸೆದು ಸ್ನೇಹವ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ।
ಎಸೆವ ಕರ್ಣಾಟದ ಬಲ ಗೂಡಿ ಖಳ ಬಹ
ಕುಶಲವನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೧೨

ಹರುಪನ ಹಳ್ಳಿ ಕನಕ ಗಿರಿ ಸೊಂಡೂರು
ನೆರೆ ದಿವ್ಯ ಗುಡಿಯು ಕೋಟೆಗಳ ।
ಪಿರಿದಾದುಜ್ಜನಿ ಭೂಮಿ ಪಾಲರ ಬಲ
ನೆರೆಮುದಪರಿಮಿತವಾಗ ॥ ೧೩

ರಾಯ ದುರ್ಗದವರು ಹಟ್ಟಿಯ ವೀರಪ್ಪ
ನಾಯಕ ದೊಡ್ಡೇರಿಯರಸ ।
ಆಯತವಡೆದ ಕುಂದುರುಪೆಯು ಬಲ ಸಮು
ದಾಯವೈತಂದುದೊಗ್ಗಿನಲಿ ॥ ೧೪

ಮುಂತೆ ರಾಜಿಸುವ ಬತ್ತೀಸಾಯುಧಗಳ
ಪಂಥದ ಮತ್ತಿ ವಿಡಿದರು ।
ಸಂತತ ಹಿರಿಯೂರ ತಮ್ಮಣ ನಾಯಕ
ನೊಂತಾದ ಬಲವೈದಿದುದು ॥ ೧೫

ಚಿಕನಾಯಕನ ಹಳ್ಳಿಯ ಬೈರ ನಾಯಕ
ನಕಳಂಕ ತುರುಗೆರೆಯವರ ।
ಸಕಲ ಬಲವ ಕೂಡಿ ಹನುಮಪ್ಪ ನಾಯಕ
ಚಕಿತ ಪರಾಕ್ರಮಿ ನಡೆದ ॥ ೧೬

ಬೇಲೂರು ನರಸಿಂಹ ಪುರ ಪಾಲುಪರೆಯುವ
ರಾಳು ಕುದುರೆಗಳು ಸಹಿತ ।
ಹೇಳಲಳವೆ ಹನುಮಪ್ಪ ನಾಯಕ ಬಹ
ಧಾಳಿಯನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೧೭

ತನ್ನ ಸಮಾನದ ಬಿರುದಿನ ಖಾನರು
ಮುನ್ನೈವತ್ತರೊಗ್ಗಿನಲಿ ।
ಸನ್ನಾಹ ಭೇರಿಗಳ್ಮೊಳಗಲು ಖಾನ ಬ
ಪ್ಪುನ್ನತಗಳನೇ ವೇಳ್ವೆ ॥ ೧೮

ಕುದುರೆಗಳೋ ಪ್ರಳಯಾಂಬುನಿಧಿಯೊಳೊಗೆ
ದೊದವಿದ ಸಾಲ ತೆರೆಗಳೋ ।
ಮದ ದಂತಿಗಳೊ ಕಾಲ್ಮೇಘದೊಡ್ಡುಗಳನ
ಲೆದೆ ಗೆಡಿಸಿದುದು ನೋಳ್ಪವರ ॥ ೧೯

ತುಡುಕಿ ಚಿಮ್ಮುವ ಖಂಡೆಯಗಳ ಕಿಡಿ ಮೇಲ
ಕಡರಿ ಖದ್ಯೋತ ಮಂಡಲವ ।
ಬಿಡದೆ ಮುಸುಕಿತಾ ಪಡೆಯ ಪರಾಕ್ರಮ
ದಡವ ನಾನೇನ ಬಣ್ಣಿಪೆನು ॥ ೨೦

ಕುಂತ ನೇಜೆಯ ಕೈಯಿಟ್ಟ ಯಾಯುಧಗಳ
ನಂತರಿಕ್ಷಗಳಗಿಟ್ಟಾಗ ।
ಪಂಥದಿಂದಾನುವ ಕಾಲಾಳ ರಾವುತರ
ತಿಂಥಿಣಿ ಯೊಪ್ಪಿತೇ ವೇಳ್ವೆ ॥ ೨೧

ನಡತೆಯಿಂ ಗಿರಿ ದುರ್ಗ ಕುಡಿತೆಯಿಂ ಜಲ ದುರ್ಗ
ಕಡುಗಲಿಗಳ ಕೋಪಗಳ ।
ಕಿಡಿಯೊಳು ವನ ದುರ್ಗವಡಗಿತು ಬತ್ತಿತು
ಬಿಡದಾಗ ಬೆಂದುದೇ ವೇಳ್ವೆ । ೨೨

ಸಿಡಿಲ ಕುಡುಹಿನಿಂದೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಭೇರಿಯು
ಬಡಿವವೊಲಾನೆಯ ಮೇಲೆ ।
ಹೊಡೆವ ಡಮಾಮಿಗಳಬ್ಬರ ಗಗನವ
ತುಡುಕಿತೇ ವೇಳ್ವನದ್ಭುತವ ॥ ೧೩

ಚಂಬಕ ಪಟಹ ಮವುರಿ ಕೊಂಬು ಕೊಳಲಿನಾ
ಡಂಬರ ಬುರುಗು ನಪಿರಿಯ ।
ಇಂಬಿನ ರವವೆಂಟು ದಿಕ್ಕಿನ ಹೊರಿಗೆಯ
ಮುಂಬರಿದೊಡನೆ ಪರಿದುದು ॥ ೧೪

ಪದದೊಳುದಿಸೆ ತನಗಾದಘವನು ಸುರ
ನದಿಯೊಳು ಮಿಂದುರೆ ಪರಿದು ।
ಮುದದಿಂದ ಸುರ ಲೋಕವ ಪೊಕ್ಕು ನಿರ್ಜರ
ವಧುಗಳಪ್ಪಿತು ಕೆಂದೂಳು ॥ ೧೫

ಎತ್ತಿದ ಸತ್ತಿಗೆ ಬಿರುದಿನ ಡಾಳಿನ
ಮೊತ್ತ ಡಾಳಿಪ ಚಾಮರದ ।
ಬಿತ್ತರದಿನ ಮಂಡಲವ ಮುಸುಕೆ ನೆರೆ
ಕತ್ತಲೆ ಯಾಯಿತು ಧರೆಗೆ ॥ ೧೬

ತಳತಂತ್ರದಗಲವ ದಾಟಲಾರದೆ ಮೇಲೆ
ಚಲ ಪಕ್ಷಿಗಳಾಗ ಬಳಲಿ ।
ಇಳೆಯೊಳುದಿರಿದುವು ರಣಧೂಳಿ ಖಾನನ
ಬಲವೆನದೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೧೭

ಪ್ರಳಯ ರುದ್ರನ ಫಾಲಾಗ್ನಿಯ ಕಿಡಿಗಳ
ಸುಳಿವೊ ಸಂವರ್ತ ಮೃತ್ಯುವಿನ ।
ಬಳಗವೆಂದೆನಲಾಗ ರಣಧೂಳಿ ಖಾನನ
ದಳ ನಡೆದುದು ಬೊಬ್ಬಿಡುತ ॥ ೧೮

ಬಳಿಕಾಗ ಖಾನ ಖಾನರು ಪೌಜ ಬೇರೆ ಬೇ
ರಳವಡಿಸಿಯೆ ನಡೆತರಲು ।
ಸಿಲೆಯ ಸಂಜೋಗದ ರಾವುತರೊಗ್ಗಲಿ
ಖಳನೈತಂದನುಬ್ಬಿನಲಿ ॥ ೧೯

ದಾಳಿಯ ಕುದುರೆ ನಾಲ್ಕೆಂಟು ಸಾವಿರ ಮುಂದೆ
ತೂಳುವ ಬಲು ಬೊಬ್ಬೆಯಿಂದ ।
ಹೇಳುವುದೇನಾಕಾಶ ಮಂಡಲ ನೆರೆ
ಘೀಳಿಡಲೈದಿದರಾಗ ॥ ೨೦

ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ತೊಟ್ಟಿಲ ಚಪ್ಪರದಲಿ ಸು
ಮ್ಮಾನದ ಬಿಬ್ಬಿಯರೊಡನೆ ।
ಆನಂದವಾಡುತ ಬರುವ ಖಾನರುಗಳ
ನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆನಚ್ಚರಿಯ ॥ ೨೧

ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ದಂಡಿಗೆಗಳ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮಯ
ವಲ್ಲಭೆಯರು ಬರುತಿರಲು ।
ನಿಲ್ಲದೆ ಕುದುರೆಯ ಮೋಹರದೊಳಗಾಗ
ಬಲ್ಲಿದ ಖಾನರೈದಿದರು ॥ ೨೨

ಬಿಗಿದ ಡವಣಿದಲೊಂಟೆಗಳಗಣಿತ
ಝುಗಝುಗಿಸುವ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ।
ಸೊಗಸುವ ಕೊಲ್ಲಾರ ಬಂಡಿಯ ಲೆಕ್ಕವ
ಬಗೆವನಾರಾ ದಂಡಿನೊಳಗೆ ॥ ೨೩

ಕೂಳ ಪಾಳೆಯದ ಸಂಗಡ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ
ಕಾಲ ಕುಪ್ಪಸ ಪಾಪೋಸು ।
ಜೋಲುವ ರವಿಕೆಯ ಮೊಲೆ ಕಟ್ಟುಗಳ ಚೆಲ್ವ
ಸೂಳೆಯರೈದಿದರಾಗ ॥ ೨೪

ಹೂಡಿದ ಬಂಡಿಗಳೊಳಗೆ ಫಿರಂಗಿಗ
ಳೀಡಿರಿದಗಣಿತವಾಗಿ ।
ಕೂಡೆ ಖಾನನ ದಂಡಿನೊಳಗೈದಿ ಬರುವ ನಿ
ರೂಢಿಯನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೩೫

ಸರಳು ತುಂಬಿದ ತರಕಸ ಸಿಂಗಾಡಿಗ
ಳರದೆ ಸಾಸಿರ ಬಂಡಿಗಳಲಿ ।
ಪರಿಪೂರ್ಣದಲಿ ಬರುತಿರ್ದುವಾ ದಂಡಿನ
ಬರವೆನದೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೩೬

ಕರಿಯ ಮದ್ದಿನ ತಿತ್ತಿ ಬಾಣದ ಹೇರುಗ
ಳರದಪಿನಿಯ ಸಾಲ ಮೊಟ್ಟೆ ।
ಬರುತಿರ್ದುವು ಲಕ್ಕ ಸಂಖೆಯೊಳಾ ಬಲ
ದಿರವ ಬಣ್ಣಿಪ್ಪೊಡಾರಳವು ॥ ೩೭

ಹೇಸರಗತ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಬಂಗಿಯ ಹೇರು
ಸಾಸಿರ ಗಂಗಸಾರಗಳ ।
ಸೂಸುವ ಸಾರಾಯದ ಪೀಪಗಳ ಲೆಕ್ಕ
ವೀಸೆಂದು ಪೇಳ್ವರಾರದನು ॥ ೩೮

ಎತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ದಂಡಿನ ಸಂಜೋಗವ
ಮೆತ್ತಾಗಲುರೆ ಹೇರಿಕೊಂಡು ।
ಬಿತ್ತರದೊಳಗೈತಹ ವಾಣಿಜಿಕರ
ಮೊತ್ತವ ಬಣ್ಣಿಪರಾರು ॥ ೩೯

ಕೊಡಲಿ ಕೈ ಮಚ್ಚು ಗುದ್ದಲಿ ಪೊನೆ ಹಾರೆಗಳ್
ಪಿಡಿದ ಕರದ ಕುಡುಗೋಲು ।
ತಡಿಕೆ ಮಕ್ಕರಿ ಸಹ ಬಹ ಕಾಮಾಟದ
ಬಿಡು ಮಂದಿಗೆ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ ॥ ೪೦

ಕೊಟ್ಟಾಣಿಗರು ಕಮ್ಮಾರರು ಬಹು ಬಗೆ
ರೊಟ್ಟಿ ಸಕ್ಕರೆ ತುಪ್ಪಗಳ ।
ಮೊಟ್ಟೆಗಳನು ಮಾರುವ ಬೇಹಾರಿಗ
ಆಟ್ಟಣಿಸುತಲೈದಿದರು ॥ ೪೧

ಒಡನೀ ಪರಿಯು ಸಮಸ್ತ ಸಂಜೋಗದೆ
ಪಡೆ ಸಹ ರಣಧೂಳಿ ಖಾನ ।
ಬಿಡದೆ ಕರ್ಣಾಟ ರಾಜ್ಯವ ಪೊಕ್ಕು ಧಾಳಿಯು
ನಿಡುವ ಸಂಭ್ರಮವನೇ ವೇಳ್ವೆ ॥ ೪೨

ಸಿರಿಯುಮನು ಸೂರೆ ಮಾಡಿ ಯಾ ಭೂಪನ
ಸೇರಿಸಿ ಯಮನ ಪಟ್ಟಣಕೆ ।
ಮಾರುವ ದಳ ಸಹ ರಣಧೂಳಿ ಖಾನ ಮುಂ
ದೋರಂತೆ ನಡೆದನುಬ್ಬಿನಲಿ ॥ ೪೩

ಖಾನನ ಧಾಳಿಗೆ ಕಂಗೆಟ್ಟು ತುಮುಕೂರು
ಭೂ ನಾಥನೈತಂದು ಕಂಡು ।
ಏನೆಂಬೆ ಸಕಲ ರಾಜ್ಯವ ಬಿಟ್ಟು ಗಿರಿ ದುರ್ಗ
ಕಾನಲಾರದೆ ತೆರಳಿದನು ॥ ೪೪

ಕೊಡದೆ ಕಾದಿದ ಹಳ್ಳಿ ಪಳ್ಳಿ ಪುರಗಳನು
ತುಡುಕಿ ಲಗ್ಗೆಗೆ ಬಿಟ್ಟಾಗ ।
ಕಡಿ ಖಂಡವ ಮಾಡಿ ಸಕಲ ಜನರ ಮುಂದ
ಕಡಿಯಿಟ್ಟ ಖಾನನೇ ವೇಳ್ವೆ ॥ ೪೫

ಒಡೆದಾ ಪುರ ಪಳ್ಳಿ ಯಗ್ರಹಾರದ ಜನ
ಕಡು ಭೀತಿಯು ತಳದಾಗ ।
ಹೆಡಗೆ ಹೇರೆನಲಕ್ಕಿ ಹುಡಿ ಹಿಟ್ಟುಗಳ ತುಂಬಿ
ಕೊಡಗು ಮಲೆಯು ಸಾರಿದರು ॥ ೪೬

ತಾಯೊಂದೆಸೆ ಮಕ್ಕಳೊಂದೆಸೆ ಕೊಟ್ಟಿಹ
ಬೀಯಗರೊಂದೆಸೆಯಾಗಿ ।
ಬಾಯ ಬಿಡುತ ಬಲು ಭೀತಿಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕ
ರಾಯಾಸಗೊಂಡು ಹೆಮ್ಮಲೆಯ ॥ ೪೭

ಹಗ ಪೆಟ್ಟೆ ಕಣಜದೊಳಿಹ ಬಹು ಧಾನ್ಯವ
ಬಗೆಯದೆ ಸೂರೆಯ ಕೊಟ್ಟು ।
ಮಿಗೆ ಬೆಳೆದಿಹ ಪೈರುಗಳ ಬಿಟ್ಟು ಜನವಂಜಿ
ಜಗುಳಿದರೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೪೮

ಎತ್ತು ಕರೆವ ಹಸು ಹೆಮ್ಮೆಯ ಹಿಂಡುಗ
ಳತ್ತಲಾದರು ಹೋಗಲೆನುತ ।
ಮತ್ತಾಗ ತಲೆಯ ಕೆದರಿಕೊಂಡು ಜನ ಕಾಡ
ಹತ್ತಿದರೇನನುಸಿರುವೆ ॥ ೪೯

ಕಾಲೊಳು ಮೂಡಿದ ದಸಿ ಮುಳ್ಳುಗಳು ತಾಕಿ
ಸೀಳಿದ ಮೈ ಗಾಯದಿಂದ ।
ಜೋಲಿ ಸುರಿವ ಬಿಸು ರಕ್ತದಿಂದಾ ಜನ
ಜಾಲನೈದಿತು ದೆಸೆ ದೆಸೆಗೆ ॥ ೫೦

ಅದೊ ಬಂದುವು ಕುದುರೆಯ ಹಿಂಡು ನೋಡಿತ್ತ
ಲಿದೆ ಬಲು ಫೌಜೆಂದೆನುತ ।
ಬೆದರಿ ಯೋಡುವ ದನಗಳ ಕಂಡು ಜಗವೆಲ್ಲ
ಗದಗಾಪುಗೊಂಡುದೇ ಪೇಳ್ವೆ ॥ ೫೧

ಹೆಂಡಿರುಗಳ ಬಿಟ್ಟೋಡಿದವರ ಶಿಶು
ತಂಡವನೀಡಾಡಿದವರ ।
ಗಂಡನ ಬಿಟ್ಟು ಬಾಯ್ಬಿಡುತ್ತೈದಿದ ಹೆಂಗ
ಳಂಡಲೆಗಳನೇ ಪೇಳ್ವೆ ॥ ೫೨

ಗಿಡುವಿನೊಳಗೆ ಹೆತ್ತವರ ಗರ್ಭಿಣಿಯರ
ನೊಡನೆ ಸಾಗಿಸಲಾರದವರು ।
ಕಡುಗಲಿ ರಣ ಧೂಳಿ ಖಾನನಬ್ಬರಕಂಜಿ
ಯಡವಿಯ ಹೊಕ್ಕರೇನೆಂಬೆ ॥ ೫೩

ಕಣ್ಣಿನೊಳಗೆ ಖಾನ ಕನಸಿನೊಳಗೆ ಖಾನ
ಬಣ್ಣಿಸೆ ಮನದೊಳು ಖಾನ ।
ತಿಣ್ಣವಡೆದ ಖಾನನ ಸುದ್ದಿ ಜಪವಾಗಿ
ಬಣ್ಣಗೆಟ್ಟುದು ಲೋಕವೆಲ್ಲ ॥ ೫೪

ತಾರಕಾಸುರನುಪಟಳಕಂಜಿ ಜಗವೆಲ್ಲ
ಕಾರಗಲಿಸಿದಂದದಲಿ ।
ಊರೂರುಗಳ ಬಿಟ್ಟು ಸರ್ವ ಜನರು ಬಂದು
ಸೇರಿದರ್ಗಿರಿ ತರುಗಳನು ॥ ೫೫

ಮೊರಸು ರಾಜ್ಯವ ಹೊಕ್ಕು ತುರುವನು ಸೆರೆ ವಿಡಿ
ದಿರದೆ ಜನರ ಕಂಗೆಡಿಸಿ ।
ಶರಣು ಹೊಕ್ಕರಿಗೆ ನಂಬುಗೆ ಗೊಟ್ಟು ಮುಂದಕ್ಕೆ
ತೆರಳಿದನಾ ಖಾನನಾಗ ॥ ೫೬

ಬೆಂಗಳೂರವನ ಪರಾಕ್ರಮವನು ಬೇಗ
ಭಂಗಿಸಿ ಬಿಡುವೆನೆಂದೆನುತ ।
ಹಿಂಗದೆ ತಳತಂತ್ರ ಸಹಿತೈದಿ ನೆರೆ ಶಿವ
ಗಂಗೆಯೊಳಗೆ ಬೀಡ ಬಿಟ್ಟ ॥ ೫೭

ಕೇಳಿದನಾಗ ಖಾನನ ಧಾಳಿಯಬ್ಬರ
ದೇಳಿಗೆಯನು ಬೆಂಗಳೂರ ।
ಭೂಲೋಲ ದಳವ ಮೇಳೈಸಿಕೊಂಡನು ನೆರೆ
ಕಾಳಗವನು ಮಾಳ್ಪನೆಂದು ॥ ೫೮

ಮರೆ ತೊರೆಯನು ಕಡಿದುರೆ ಬಟ್ಟಬಯಲೊಳ
ಗಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ದುರ್ಗವನು ।
* ಪಿರಿದಗುರ್ವಿಸಿ ಪುರಿಯನು ಕಾದಿರೆ ಬಂದು
ತುರುಕಾಳು ಲಗ್ಗೆ ಮಾಡಿದರು ॥ ೫೯

ಸಿಂಗಾಡಿಯಂಬಿನ ಮಳೆಯುರುಬಿಗೆ ಬಲ
ಕಂಗೆಟ್ಟು ದೆಸೆ ದೆಸೆಗೋಡಿ ।
ಭಂಗವಡೆಯೆ ದುರ್ಗದ ಲಗ್ಗೆ ಮಾಡುವೊ
ಡಂಗವಿಸಿದನಾ ಖಾನ ॥ ೬೦

ಅನಿತರೊಳಗೆ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಖಾನಗೆ ತನ್ನ
ತನುಜನ ಕೈ ಸೆರೆಗಟ್ಟ ।
ಘನ ನಂಬುಗೆಗೊಂಡು ದುರ್ಗವನಿತ್ತಾಗ
ಮನ ನೊಂದು ತೆರಳಿದ ಗೌಡ ॥ ೬೧

ರಾಮ ಗಿರಿಯ ದುರ್ಗ ಮೊದಲಾದ ಘನವಹ
ಸೀಮೆಯ ಖಳನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ।
ನೇಮವಳಿದು ನೆರೆಯುವನಿತ್ತ ಕುಣಿಗಿಲ
ಸೀಮೆಗೈದಿದನೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೬೨

ಬಲ್ಲಾಳ ಪುರ ಕೋಳಾಲ ಬಿಜ್ಜಾವರ
ದಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಭು ಮನ್ನೆಯರು ।
ತಲ್ಲಣಗೊಂಡು ಖಾನನಿಗೆ ಬೇಡಿದುದಿತ್ತು
ನಿಲ್ಲದೆ ಕೂಟಕ್ಕೈದಿದರು ॥ ೬೩

ಚಿಕ ಬಳಲಾಪುರ ನೆರೆ ಹೊಳವನ ಹಳ್ಳಿ
ಯಕಳಂಕ ಹೊಸ ಕೋಟೆಯವರು ।
ಮುಖ ಭಂಗಿತರಾಗಿ ಖಾನನ ಸಂಗಡ
ಸಕಲ ಬಲದೆ ತೆರಳಿದರು ॥ ೬೪

---

* ಪಿರಿದು ಗರ್ವಿಸಿ ಪೆರೆಯ ಕಾದಿರೆ ಬಂದು ಸುರುತಾಳ ಲಗ್ಗೆ.

ಖಾವಲೂರುರೆ ಹೊಸ ಊರು ಕಗ್ಗೊಂದಿಯ
ತೀವಿದ ಮೂಸ್ತಿಯ ನೃಪರು ।
ದೇವಂಡಪುರಿ ಸೂರೆಬಲೆ ಸಿಡಿಲ್‌ಗಟ್ಟದ
ಭೂವರರೊಡನೈದಿದರು ॥ ೬೫

ಬಳಿಕಿತ್ತ ಪಾತ್ಸ್ಯಾವುವಿನಪ್ಪಣೆಯಿಂದ
ತಳುವದೆಯೂ ಬೆಂಗಳೂರ ।
ಗಳಿಲನೆ ಸಹಜಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಖಾನ ಮುಂ
ದೆಳಸಿದ ರಾಜಕಾರಿಯವ ॥ ೬೬

ಶ್ರೀರಂಗ ಪಟ್ಟಣ ಕರ್ಣಾಟಕವೆಂಬ
ನಾರಿಯ ನೊಸಲೊಳು ಮೆರೆವ ।
ಚಾರು ರನ್ನದ ಬೊಟ್ಟನಂತಿಹುದದ ಕೊಳೆ
ನೇರವಹುದು ರಾಜಕಾರ್ಯ ॥ ೬೭

ದೊರೆ ಯಿದ್ದ ಪಟ್ಟಣವನು ಮುತ್ತಿಗೆ ಯಿಕ್ಕಿ
ಭರದಿಂದ ಸೆಳದೊಡೆ ಬಳಿಕ ।
ಅರಸ ಕಟ್ಟದಿರಾಟ ಮುಗಿದಂತೆ ಮಿಕ್ಕಿನ
ಪುರವೆಮ್ಮ ಕೈ ವಶವಹುದು ॥ ೬೮

ಎಂದಾಲೋಚಿಸಿ ಖಾನ ಖಾನರುಗಳಿ
ಗಂದಾಗಳುಡುಗೊರೆ ಯಿತ್ತು ।
ಮುಂದಣ ಪಯಣವ ನಿರ್ಧರ ಗೈದಾಗ
ಬಂದು ಬಿಟ್ಟನು ಹೊರ ಬೀಡ ॥ ೬೯

ಸನ್ನೆಯ ಭೇರಿ ಮೊಳಗಲು ಸಕಲ ಖಾನ
ರುನ್ನತ ಹರುಷದೊಳಾಗ ।
ಹೊನ್ನಂದಣ ಗಜ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ತುರಗಾದಿ
ಸನ್ನಾಹದಿಂದೈದಿದರು ॥ ೭೦

ಭೂಮಿಯುಗಲವೆಲ್ಲ ಕುದುರೆ ಕಾಲಾಳುಗಳ್
ವ್ಯೋಮ ಮಂಡಲ ಕೆಂದೂಳು ।
ತಾ ಮನೋಹರವಾಗಿರೆ ಬೀಡ ಬಿಟ್ಟನು
ರಾಮಗಿರಿಯ ದುರ್ಗದಲಿ ॥ ೭೧

ಕರೆದಾಗ ಖಾನ ಖಾನರುಗಳ ಮೈಸೂರ
ದೊರೆಯ ಪರಾಕ್ರಮದಿರವ ।
ಪಿರಿದಾತನ ದಳ ಪತಿ ಮನ್ನೆಯರುಗಳ
ದುರಗಲಿತನವ ಪೇಳಿದನು ॥ ೭೦

ರಾಮ ಚಂದ್ರನ ಸು ಚರಿತ್ರ ಶ್ರೀ ನರ ಸಿಂಹ
ಸ್ವಾಮಿಯ ಬಲ ಯದು ವರನ ।
ಆ ಮಹಾ ಬಲ ಶೌರ್ಯದೊಳಗೆ ಮೈಸೂರ
ಭೂಮಿ ಪಾಲರಿಗಿಹುದಂತೆ ॥ ೭೩

ನೆರೆ ಪುಣ್ಯ ಶಕ್ತಿ ಯೆಂದೆಂಬ ಸುದರ್ಶನ
ಧುರದೊಳಗಿದಿರಾದ ನೃಪರ ।
ತರಿದು ತೂರುವುದಂತೆ ಕಂಠೀರವ ರಾಜ
ನರ ನಾರಾಯಣನೆಂದು ॥ ೭೪

ಇನಿತಲ್ಲದೆ ಲೋಕ ಮಾತೆ ಯೆಂದೆನಿಸುವ
ವನಿತೆ ಚಾಮುಂಡಿ ಯೆಂಬವಳು ।
ಜನಪನ ಕುಲ ದೇವತೆ ರಣ ಜಯವಿತ್ತು
ಘನ ಕೃಪೆ ವಡೆದಿಹಳಂತೆ ॥ ೭೫

ದ್ವಾಪರ ಯುಗದಲಿ ನರಗೆ ಸಾರಥಿ ಯಾಗಿ
ಶ್ರೀ ಪತಿ ರಾಜಿಸಿದಂತೆ ।
ಭೂ ಪಾಲ ಕಂಠೀರವಗೆ ಪಶ್ಚಿಮ ರಂಗ
ತಾ ಪಿರಿದಾಗೊಲಿದಿಹನು ॥ ೭೬

ಹನುಮಂತ ರಘುನಾಥನಿಗೆ ಸೇವಕನಾಗಿ
ಯನುವರದೊಳು ರಕ್ಕಸರ ।
ಮೊನೆ ಮುರಿದೊಲು ರಿಪು ಬಲವ ಖಂಡಿಪನಂತೆ
ಜನ ನಾಥನ ದಳವಾಯಿ ॥ ೭೭

ಆತನ ಮನ್ನೆಯರೊಳು ಸಂಗರಕಿದಿ
ರಾತು ನಿಲುವ ರಿಪು ನೃಪರು ।
ಭೂ ತಳದೊಳಗಿಲ್ಲರದರಿಂದ ಬಲು ಬಲ
ವ್ರಾತದೆ ತೆರಳ ಬೇಕೆಂದ ॥ ೭೮

ಇಳೆಯರಸುಗಳ ಮೇಲ್ವೈದುವಂದದಲಿ ನಾ
ವಳ ಬಲ ಸಹಿತೈದಿದೊಡೆ ।
ಕಳವೇರಿ ಕೈ ಮರೆದಂತಹುದದರಿಂದ
ತಳತಂತ್ರವ ನೋಳ್ಪನೆಂದ ॥ ೭೯

ಕಡುಗಲಿ ಖಾನ ವಜೀರರು ನನ್ನಿಯು
ಪಡೆಯನೆಲ್ಲವ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ।
ಬಿಡದೆ ಗಣಿತೆಯು ತೋರಿಸಿದೊಡೆ ನೋಡಿ ಕೊಂ
ಡಡಿ ಯಿಡುವೆವು ನಾವೆಂದ ॥ ೮೦

ಎನಲು ಹಸಾದವೆನುತ ಖಾನ ಖಾನರು
ಮನ ಹರುಷದೆ ತಮ್ಮ ಬಲವ ।
ಅನು ಮಾಡಿ ಬೇರೆ ಬೇರೈತಂದು ತೋರುವ
ಘನ ವಿವರವನೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೮೧

ಸಿಲೆಯು ಸಂಜೋಗದ ಹಯುವೆಂಟು ಸಾವಿರ
ಬಲು ಮದ ಕರಿ ಮೂವತ್ತು ।
ಸಲೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಕಾಲಾಳು ಖಾನನ
ಬಲದಲ್ಲಿ ಮೆರೆದುವೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೮೨

ತುರಗ ಸಾಸಿರ ನಾಲ್ಕು ಗಜ ಹತ್ತು ಕಾಲಾಳ
ನೆರವಿ ಹತ್ತೆಂಟು ಸಾವಿರದ ।
ವರ ಗಣನೆಯು ಮೋಹರವ ಖಾನನ ಪಿತ
ಗರುವ ಪರಾತ ತೋರಿದನು ॥ ೧೩

ಆರು ಸಾಸಿರ ಕಾಲಾಳು ಗಜಗಳೆಂಟು
ವಾರುವ ನಾಲ್ಕು ಸಾಸಿರದ ।
ಮೇರೆಯ ಬಲವ ಖಾನನಿಗೆ ತೋರಿಸಿದನು
ಕೈರಿತಿಖಾನನೆಂಬವನು ॥ ೧೪

ಉತ್ತಮಾಶ್ವಗಳೆಂಟು ಸಾಸಿರ ಗಜವಿ
ಪ್ಪತ್ತು ಕಾಲಾಳಿನ ನೆರವಿ ।
ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ವೆರೆದಿಹ ಪೌಜ ತೋರಿದ
ಮತ್ತಾಗ ಬಲವಂತ ಖಾನ ॥ ೧೫

ಬಿರುದಿನ ಡಾಲ ರಾವುತರೆಂಟು ಸಾವಿರ
ತುರಗವನೇರಿ ಯೈತರಲು ।
ಕರಿ ಮೂವತ್ತರಿಂದಿಹ ಪೌಜ ತೋರಿದ
ಧುರ ಧೀರ ಮುಸ್ತಫ ಖಾನ ॥ ೧೬

ತುರಗ ಸಾಸಿರವಾರು ಮದ ಕರಿ ಯಿಪ್ಪತ್ತು
ವರ ಧೀರರೆಂಟು ಸಾಸಿರದ ।
ಪರಿವಿಡಿಯುಹ ಪೌಜ ಖಾನಗೆ ತೋರಿದ
ನೆರೆ ಕಲಿ ಯುಬುದುಲ್ಲ ಖಾನ ॥ ೧೭

ಪ್ರಕಟಿತವಹ ತೇಜಿಗಳಾರು ಸಾವಿರ
ಸಕಲಾತಿಯು ರಂಜಿಕೆಯು ।
ನಿಕರದ ಕರಿ ಕಾಲಾಳು ಗೂಡಿದ ಪೌಜ
ಯಕಲಾಸ ಖಾನ ತೋರಿದನು ॥ ೧೮

ಹೊಳವ ತೇಜಿಗಳಾರು ಸಾವಿರ ಸುಭಟ ಸಂ
ಕುಳವೇಳೆಂಟು ಸಾವಿರವು ।
ಗುಳ ಬಿಗಿದಾನೆ ಹತ್ತೆಸೆದಿಹ ಪೌಜನಾ
ಬಲವಂತ ಸಹಜಿ ತೋರಿದನು ॥ ೪೯

ಒಡನೈದು ಸಾವಿರ ಹಯು ಕರಿ ಯಿಪ್ಪತ್ತು
ಬಿಡದೊಪ್ಪುತಿಹ ಕಾಲಾಳ ।
ಪಡೆಯೆಂಟು ಸಾವಿರ ಸಹ ಪೌಜ ತೋರಿದ
ಕಡುಗಲಿ ಯಂಬರ ಖಾನ ॥ ೫೦

ಮದ್ದಾನೆ ಹತ್ತು ಕುದುರೆ ಮೂರು ಸಾಸಿರ
ಹೊದ್ದಿದ ಕಾಲಾಳ ನೆರವಿ ।
ಉದ್ಧತವಾರು ಸಾವಿರವಿಹ ಬಲು ಪೌಜ
ಸಿದ್ದರಹಿಮನು ತೋರಿದನು ॥ ೫೧

ಸೋಜಿಗವಹ ನವ ರತ್ನದಾಭರಣದ
ವಾಜಿ ಕಾಲಾಳನೆ ಬೆರೆದು ।
ಪೌಜ ಖಾನಗೆ ತೋರಿ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಕೊಂಡನಾ
ಖಾಜಿ ಯೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯು ॥ ೫೨

ಕುಣಿವ ಕುದುರೆ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಮದವೆದ್ದ
ರಣಗಲಿ ಯಾನೆ ಯಿಪ್ಪತ್ತು ।
ಗಣನೆ ಯಿಲ್ಲದ ಕಾಲಾಳ ಮೋಹರಪನು
ಹ್ಲಣದೆ ವೇದೆಣಜಿ ತೋರಿದನು ॥ ೫೩

ಆಗಸಕಡರುವ ಕುದುರೆ ಸಾಸಿರ ಮೂರು
ಬೇಗದೆ ಮದಜಲ ಗರೆವ ।
ನಾಗವಿಪ್ಪತ್ತು ಕಾಲಾಳ ಮೋಹರವನು
ರಾಘವ ಪಂಡಿತ ತೋ೦ರ್ದ ॥ ೫೪

ಮುಂಕೊಂಬ ತೇಜಿ ಸಾಸಿರ ನಾಲ್ಕು ಕಾಲಾಳು
ಶಂಕಿಸಲಾರು ಸಾಸಿರದೆ ।
ಬಿಂಕದ ಕರಿ ಹತ್ತು ಕೂಡಿದ ಬಲು ಫೌಜ
ನಂಕುಶ ಖಾನ ತೋರಿದನು ೯೫

ಸೊಲ್ಲಾಪುರದ ಸಿದ್ದಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಖಾನನು
ಬಲ್ಲಿದನದ್ದಮ ಖಾನ ।
ಸಲ್ಲಲಿತದ ಜಿಲಹರ ಖಾನರು ಫೌಜ
ನಿಲ್ಲದೆ ತೋರಿದರಾಗ ॥ ೯೬

ಮೊಮುದ ಖಾನ ಗಲಿಯ ಖಾನ ಸಮರನಿ
ಸ್ಸೀಮ ಪತ್ತೆಯ ಖಾನರುಗಳ ।
ಆ ಮಹಾ ನನ್ನೆಯ ಮುಲುಕರು ಖಾನಗೆ
ಪ್ರೇಮದೆ ಫೌಜ ತೋರಿದರು ॥ ೯೭

ನೆರೆ ಗುಜ್ಜರಾತಿ ಕನ್ನೋಜಿ ಖುರೇಸಾನಿ
ಬಿರುದಿನ ವರ ಪಟಾಣಿಗಳು ।
ಹರುಷದೆ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದ ಫೌಜ ಬೇರೆ ಬೇ
ರುರುವಣಿಯಲಿ ತೋರಿದರು ॥ ೯೮

ಕೆಂಗ ಮನ್ನೆಯ ಕರ್ಣಾಟಕವಾಳುವ
ಜಂಗುಳಿ ನೃಪರ ಮಾರ್ಬಲವ ।
ಹಿಂಗದೆ ಖಾನನಿಗೊರೆದು ತೋರಿಸುವ ಬೆ
ಡಂಗನದೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೯೯

ಇದು ಹರುಷನ ಹಳ್ಳಿಯ ಬಲ ನೋಡಿಂ
ತಿದುವೆ ಸೊಂಡೂರ ಸು ಭಟರು ।
ಇದು ನೆರೆ ಗುಡಿಯ ಕೋಟೆಯ ಸೇನೆ ಯುಜ್ಜನಿ
ಯುದಟರುಗಳ ಫೌಜ ನೋಡು ॥ ೧೦೦

ರಾಯ ದುರ್ಗದವರಿವರು ಹಟ್ಟಿ ಯೆಲ್ಲಪ್ಪ
ನಾಯಕರವರಿವರೀಗ ।
ಆಯತ ವಡೆದ ಕುಂದುರುಪಿ ದೊಡ್ಡೇರಿಯ
ಜೇಯರ ಬಲವಿದೆ ನೋಡು ॥ ೧೦೧

ಹಿರಿಯೂರವರು ಪತ್ತಿಗಡದವರಿವರೀಗ
ವರ ಚಿಕ್ಕನಾಯಕ ಪುರದ ।
ಪರಿವಾರವಿದು ತುರುಗೆರೆಯ ಪಾಳ್ಯವಿದೆಂದು
ಹರುಷದೊಳಗೆ ತೋರಿಸಿದ ॥ ೧೦೨

ಇವರೀಗ ಬೇಲೂರವರು ಪಾಲುಪರೆಯುವ
ರಿವರೀಗ ನರಸಿಂಹ ಪುರದ ।
ಅವನೀಶನ ಮಾರ್ಬಲವಿದೆ ನೋಡೆಂದು
ವಿವರದೊಳಗೆ ತೋರಿಸಿದ ॥ ೧೦೩

ಬಳಲಾಪುರ ಬಿಜ್ಜಾವರ ಕೋಳಾಲ
ಹೊಳವನಹಳ್ಳಿ ಮುಂತಾದ ।
ಇಳೆಯಾಣ್ಮರ ತಳತಂತ್ರವಿದಕೊ ನೋಡು
ಪ್ರಳಯದ ಶರಧಿಯಂದದಲಿ ॥ ೧೦೪

ಚಿಕಬಳಲಾಪುರ ಬಾವಲೂರವರಿವ
ರಕಳಂಕ ಹೊಸಕೋಟೆಯವರು ।
ವಿಕಸಿತವಹ ಕಂಗೋಂದಿ ಮಾಸ್ತಿಯ ಭಟ
ನಿಕರವ ನೋಡು ನೀನೆಂದ ॥ ೧೦೫

ಎಂದು ಬಲವ ತೋರಿದ ಕೆಂಗ ಭೂಪನ
ಚೆಂದದೆ ಮನ್ನಿಸುತಾಗ ।
ಕುಂದದೆ ರಣಧೂಳ ಖಾನ ಖಾನರುಗಳ
ಬಂಧುರದಿಂದ ಮನ್ನಿಸಿದ ॥ ೧೦೬

ಬಳಿಕೈವತ್ತು ಸಾವಿರ ವಾಜಿಗೂಡಿದ
ಬಳ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಮದ್ದಾನೆ ।
ಘಳಿಲನೊಪ್ಪಿದುವೈನೂರು ಖಾನನ ಬಲು
ತಳತಂತ್ರವನೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೧೦೭

ಸುತ್ತಣ ದೊರೆಗಳಂತಲ್ಲ ವೈಸೂರವ
ರೆತ್ತಿದ ಬಿರುದಿನ ಭಟರು ।
ಕತ್ತಲೆ ಹಗಲಂತಿರುವುದವರಿಗೆ ನೀವು
ಜತ್ತಾಯತದೆ ತೆರಳೆಂದ ॥ ೧೦೮

ಬಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ವೈ ಮರೆದೈದುವರ ಕೈ
ಸಟ್ಟುಗ ಚೂರಿ ಬಾಕಿನಲಿ ।
ಮೆಟ್ಟ ಮೂಗರಿದಡಗುವರಂತೆ ನೀವತಿ
ಕಟ್ಟೆಚ್ಚರದೊಳೈದಿರೆಂದ ॥ ೧೦೯

ಎಂದಾಗ ಖಾನ ಖಾನರಿಗೆಚ್ಚರ ಪೇಳಿ
ಮುಂದಣ ಕೂಳ ಪಾಳೆಯಕೆ ।
ಸಂದಿಸಿ ಕುದುರೆಯ ಕಾವಲ ಖಾನನ
ಲ್ಲಿಂದ ತೆರಳಲನುಗೈದ ॥ ೧೧೦

ಬಡನಾಗ ಬೇಹಿನವರು ಖಾನ ಬರುವುದ
ಗಡಿಯ ಮನ್ನೆಯರಿಗರುಹಲು ।
ಪೊಡವಿಪ ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರನ ದಳವಾಯಿ
ಯೆಡೆಗಟ್ಟಿದರು ಬೇಗ ಚರರ ॥ ೧೧೧

ಬಂದು ಚರರು ದಳವಾಯಿನಂಜೇಂದ್ರನ
ಸಂದಿಸಿ ಕೊಂಡು ಬೇಗದಲಿ ।
ನಿಂದಾಗ ಕರ ಪುಟಾಂಜಲಿಯಿಂದ ಬಿನ್ನೈಸು
ವೆಂದವನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೧೧೨

ಜೀಯ ಚಿತ್ತೈಸು ಬಹುಳ ಬಲ ಸನ್ನಾಹ
ದಾಯುತದಲಿ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ।
ಓಯಾರವರಿಯದೆ ಖಾನ ದಂಡೆತ್ತಿ ನಿ
ರ್ದಾಯದಿಂದೈತಂದನೀಗ ॥ ೧೧೩

ಬಂದೀಗ ರಾಮ ಗಿರಿಯ ದುರ್ಗದೊತ್ತಿನ
ಮುಂದಣ ತೊರೆಯ ದಂಡೆಯಲಿ ।
ನಿಂದನು ಖಾನ ಖಾನರ ಫೌಜು ಲೆಕ್ಕಿಸ
ಲಿಂದು ಶೇಖರಗಳವಲ್ಲ ॥ ೧೧೪

ಆವ ದಿಕ್ಕಿನಲಿ ನೋಡಲು ವಾಜಿ ವಾರಣ
ತೀವಿದ ಕಾಲಾಳ ಮೊತ್ತ ।
ಭೂ ವಳಯವ ಮುಸುಕಿದೆ ಕಾರ್ಯದಿ ತವನು
ದೇವರರಿವಿರೆಂದರವರು ॥ ೧೧೫

ಬಂದೊಡೇನಾಯ್ತು ನಿಮ್ಮಯ ದುರ್ಗಗಳನೆಚ್ಚ
ರಿಂದ ಕಾದಿರಿ ಯೆಂದವರ ।
ಅಂದು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನೊಡೆಯನಿದ್ದೆಡೆಗೈ
ತಂದನು ದಳ ಪತಿ ಯಾಗ ॥ ೧೧೬

ದೊರೆ ರಾಯನರಮನೆಯೊಳ ಬಾಗಿಲ ಕಾವ
* ಪಿರಿಯಳು ದಾದಿ ಯೊರ್ವಳನು ।
ಬರಿಸಿಕೊಂಡತಿ ಬೇಗದಲಿ ರಾಜ್ಯ ಕಾರಿಯ
ದಿರವ ಬಿನ್ನೈಸಿ ಕಳುಹಿದ ॥ ೧೧೭

ಮಿರುಪ ರತ್ನದ ಶಾರದಾ ಮಂಟಪದೊಳು
ವರ ಹಂಸ ತೂಳ ತಲ್ಪದಲಿ ।
ತರುಣಿ ರನ್ನೆಯರ ವಿದ್ಯಾ ವಿನೋದದೊಳಹ
ಧರಣೀಶನ ಕಂಡಳವಳು ॥ ೧೧೮

---

* ಪಿರಿದಾದ.

ಕಾಣುತ ಕರ ಕಮಲವ ಮುಗಿದವಳಾಗ
ಕ್ಷೋಣೀಶನ ಸಮ್ಮುಖದಲಿ ।
ಮಾಣದೆ ದಳವಾಯಿ ಬಿನ್ನೈಸಿ ಕಳುಹಿದ
ವಾಣಿಯ ನುಡಿದಳಿಂತೆಂದು ॥ ೧೧೯

ಚಿತ್ತೈಸು ರಿಪು ರಾಜ ತಿಮಿರ ಮಾರ್ತಂಡ ಭೂ
ಪೋತ್ತಮ ಕದನ ಪ್ರಚಂಡ ।
ಮೊತ್ತದ ಬಲ ಗೂಡಿ ರಣಧೂಳಿ ಖಾನ ದಂ
ಡೆತ್ತಿದ ನಮ್ಮ ಮೇಲಂತೆ ॥ ೧೨೦

ಹರಿಯಕ್ಷನ ಕೂಡೆ ಕದನವ ಗಂಟಿಕ್ಕಿ
ಕರಿ ಕಲಭವು ಜೀವಿಪುದೆ ।
ದೊರೆ ರಾಯ ನಿನ್ನ ಪ್ರತಾಪದೇಳ್ಗೆಗೆ ಮಿಕ್ಕ
ಧರೆಯರಿ ನೃಪರಿದಿರಹರೆ ॥ ೧೨೧

ದಳ ಪತಿ ಯೀ ಕಾರ್ಯದಿರವ ನಿನ್ನಯ ಪಾದ
ನಳಿನಕ್ಕೆ ಬಿನ್ನೈಸೆಂದು ।
ಬಳಿಕೆನ್ನ ಕಳುಪಿದ ಚಿತ್ತೈಸಿ ರಿಪು ಪಾಯ
ದಳವ ಭೂತಕೆ ಬಲಿ ಯಿಕ್ಕು ॥ ೧೨೨

ಬಳಿಕವಳಾಡಿದ ನುಡಿಯ ಕೇಳುತ ಕಂಬ
ದೊಳಗೆ ಪುಟ್ಟಿದ ನರ ಹರಿಯ ।
ಮುಳಿಸ ತಳೆದು ಮೀಸೆಗಳ ಮೇಲೆ ಬೆರಳಿಟ್ಟು
ಜಳಪಿಸಿದನು ಖಂಡೆಯವ ॥ ೧೨೩

ಒಡನೆ ಪ್ರತಾಪದೇಳಿಗೆಯ ಕೇಸರಿ ಯೆನೆ
ಕಡೆ ಗಣ್ಣು ಗಳು ಕೆಂಪು ಸೂಸೆ ।
ಕುಡಿ ಮೀಸೆ ಕುಣಿಯಲು ಕೋಪದೆ ನರಸೇಂದ್ರ
ತಡೆಯದೈತಂದನೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೧೨೪

ಓಲಗದಬಲೆಯುರನು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಚಿ
ಕ್ಕೊಳಗದವರೊಡಗೂಡಿ ।
ಲೀಲೆಯಿಂ ನರಸಿಂಹನಂತೈದಿದ ರತ್ನ
ಡಾಳಿಕ್ಕೋಲಗದ ಚಾವಡಿಗೆ ॥ ೧೭೫

ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಕಲಿತನದಾಟೋಪ
ದಿರವನೀಕ್ಷಿಸಿ ಮನದೊಳಗೆ ।
ಹರುಷದೆ ದಳವಾಯಿ ಕರ ಕಮಲವ ಮುಗಿ
ದರಸನ ಕೆಲ ಸಾರ್ದನಾಗ ॥ ೧೭೬

ಬಡನಾಗ ಮನ್ನೆಯ ಮಂಡಲಿಕರುಗಳು
ಪೊಡವೀಶಗೆ ಕೈಯ ಮುಗಿದು ।
ಎಡ ಬಲವನು ಸಾರಿರಲಾ ಭೂಪತಿ
ನುಡಿದ ನಂಜೇಂದ್ರಗಿಂತೆಂದು ॥ ೧೭೭

ಬಂದನೆ ಖಾನ ತನ್ನೊಡೆಯ ಪಾತ್ಸ್ಯಾವುಗೆ
ಕುಂದಳ ಜಸ ಪಿರಿದಾಗಿ ।
ಮುಂದೈದುವುದನರಿಯದೆ ನಮ್ಮ ಕೆಣಕಿದ
ನೆಂದವನೀಶ ಗರ್ಜಿಸಿದ ॥ ೧೭೮

ಪಟ್ಟಣ ಮೊದಲಾದ ಗಡಿಯ ದುರ್ಗಂಗಳ
ಗೊಟ್ಟಿಸಿ ಸಂವರಣೆಗಳ ।
ಕಟ್ಟಿಚ್ಚರೊಳಿರಿಸೆಂದು ನಂಜೇಂದ್ರಗೆ
ಸೃಷ್ಟೀಶ್ವರ ನೇಮಿಸಿದ ॥ ೧೭೯

ಒಡೆಯನಾಜ್ಞಾಪನೆಯನು ಸಿರದೊಳು ತಾಳಿ
ಪೊಡವಿಪ ನಂಜರಾಜೇಂದ್ರ ।
ಬಿಡದಾಗ ಗಡಿ ದುರ್ಗ ಪಟ್ಟಣಕಾ ಕ್ಷಣ
ಕಡು ಸಂವರಣೆಗೊಳಿಸಿದ ॥ ೧೮೦

ಮುಗಿಲ ಮುಟ್ಟುವ ಕೋಟೆಯು ತೆನೆಯೆಡೆ ಯೆಡೆ
ಹೊಗರೆದ್ದ ದಸಿ ಮೊನೆ ಶೂಲ ।
ಝುಗಝುಗಿಸುವ ಹೇರಿಟ್ಟ ಮರುಳುಗ್ಯಗ
ಳುಗುಳುತಿರ್ದುವು ಕೆಂಗಿಡಿಗಳ ॥ ೧೩೧

ಭೂರಿ ಭೀಕರ ವರಾಹನ ತಲೆ ಸಿಲುಕಿಟ್ಟ
ಪೂರೈಪ ವಿಷದ ಚೀಕೊರ್ಳವೆ ।
ಮಾರಿ ಮೊಗದ ಡೆಂಕಣಿ ಮಸೆದಲಗುಗ
ಳ್ತೋರಿದುವತಿ ಭಯಾಂಕುರವೆ ॥ ೧೩೨

ಕರಿಯು ಮದ್ದಿನ ಪೊಟ್ಟಣ ಕಟ್ಟಿದಂಬಿನ
ಹೊರೆ ಹುರಿ ಮರಳಿನ ರಾಶಿ ।
ಅರೆದ ಸಾಸವೆ ಗೊಡ ಕಾದಡವಿಯು ಬಹು
ಹರವಿಗಳೊಪ್ಪಿದುವಾಗ ॥ ೧೩೩

ಚೀಳು ಬಾಣಗಳ ರಾಟಳ ವುಪ್ಪಿನ ತಿತ್ತಿ
ಸಾಲು ವಿಡಿದ ಕವೆ ಗೋಲು ।
ಬೇಳುವೆಗಳ ಭಸ್ಮದ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆಯು
ಸಾಲೊಪ್ಪಿದುವು ದುರ್ಗದೊಳಗೆ ॥ ೧೩೪

ಎತ್ತುಗಲ್ಲುಗಳೇರುಗಲ್ಲು ಕವಣೆಗಲ್ಲು
ಬಿತ್ತರದರೆಗಲ್ಲುಗಳು ।
ಮೊತ್ತದಸಿಯು ಕಲ್ಲು ಕೊರಳಿಗೆ ಬೀರುವ
ಜೊತ್ತಿಗೆ ಮೆರೆದುವರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೧೩೫

ಸಾಲು ವಿಡಿದ ಕೊತ್ತಳ ಕುಟ್ಟಿಮಗಳ
ಮೇಲೊಪ್ಪುವ ಶತಘ್ನಿಗಳು ।
ಕಾಲನ ದಂಡದಂದದ ಕೈ ಗುದಿಗೆಯು
ಪೇಳಲಳವೆ ದುರ್ಗದೊಳಗೆ ॥ ೧೩೬

ಚೋರ ಕಂಡಿಗಳೆಂಬು ಕಂಡಿಗಳೊಳು ಗುರಿ
ಯೇರಿಸಿ ಮೆರೆವ ಕೈಗೋವಿ ।
ನೀರ ತುಂಬುವ ದಿಡ್ಡಿಯೊಳ ಸುರಂಗ ದ್ವಾರ
ತೋರಿತು ಕಣ್ಗೆ ಕೌತುಕವ ॥ ೧೩೭

ದುರವ ಜಯಿಸುವೊಡೆ ಬಳಿಕ ತನ್ನಯ ಪ್ರಭು
ಗರುವ ಮನ್ನೆಯ ಮಂಡಲಿಕರ ।
ಕರಿಸಿಯಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಕಾಹ ಬಲಿದು ಸಂ
ವರಣೆ ಗೈಸಿದನಧಿಕದೊಳು ॥ ೧೩೮

ಅಗಳಾಳ್ವೇರಿ ಕೊತ್ತಳ ಹುಲಿ ಮುಖದೊಳು
ಜಗಳಗಂಕೆಯ ಬಲ್ಲ ಭಟರ ।
ಮಿಗೆ ಬಲಿದಾಗ ದುರ್ಗದ ಸಂವರಣೆಯ
ಬಗೆಯ ಬಿನ್ನೈಸಿದ ನೃಪಗೆ ॥ ೧೩೯

ಪ್ರಳಯ ಕಾಲದ ರುದ್ರ ಮೂರ್ತಿಯ ಕೋಪದು
ಜ್ವಲನವೊ ಕಂಬದಿಂದೊಗೆದ ।
ಸುಲಲಿತ ನರಸಿಂಹನ ಶೌರ್ಯದೇಳಿಗೆ
ಯಳವೆನೆ ದುರ್ಗವೊಪ್ಪಿದುದು ॥ ೧೪೦

ಹೊಡೆವ ಹೆಬ್ಬರೆ ಜಾವ ಗಹಳೆ ತಂಬಟೆಗಳ
ಕಡುರವ * ವೊಳರು ಗುದಿಗೆಯ ।
ಜಡಿವ ದನಿಗಳಿಂದ ತಳವಾರರುಗಳ
ಪಡೆ ತಿರುಗುವುದು ದುರ್ಗದಲಿ ॥ ೧೪೧

ಕರದಲ್ಲಿ ಪಿಡಿದ ಗುರಾಣಿ ಕೈಗತ್ತಿಯ
ಗರುವ ಮನ್ನೆಯರ ಸಂದಣಿಯು ।
ಪರಿವಿಡಿಯಿಂದಲಾ ದುರ್ಗ ನೋಳ್ಪರ ಕಣ್ಗೆ
ಪಿರಿದು † ಭೀತಿಯನು ಪುಟ್ಟಿಸಿತು ॥ ೧೪೨

* ವಲುರು.   † ಭೀಕರವ.

ಹಗಲು ಪಂಜಿನ ಬಿರುದಿನ ಸುಭಟರು ನೆರೆ
ಜಗಜಂಪಿನ ಸತ್ತಿಗೆಯ ।
ವಿಗಡ ವಿಗ್ರಹ ವೀರರುಗಳಾ ದುರ್ಗವ
ಮಿಗೆ ಕಾದಿಹರೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೧೪೩

ಕರಡಿಯ ವ್ಯೆ ಜೋಡು ಕಾರ್ಪಾಸ ಕುಪ್ಪಸ
ಬಿರುದಿನ ತೋಳ ಪಾವಡೆಯ ।
ದುರ ಗಲಿಗಳು ದುರ್ಗದಾಳ್ವೇರಿಯ ಮೇಲೆ
ಪರಿ ಶೋಭಿಸಿದರುಬ್ಬಿನಲಿ ॥ ೧೪೪

ಚಿನ್ನದ ಹರಡೆ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಕಟ್ಟು ಮುತ್ತುಗ
ಳುನ್ನತ ಕುಚ್ಚಿ ನಿಟ್ಟಿಗಳ ।
ಸನ್ನಾಹದ ಬಲು ಭಟರು ಕೋಟೆಯುನ
ತ್ಯುನ್ನತದಲಿ ಕಾದಿಹರು ॥ ೧೪೫

ಜವ ದಾಡೆ ಜಲ್ಲಿಯ ಬಿಲ್ಲು ಕೈಗತ್ತಿಯ
ಬವರಿಗರತಿ ಹರುಷದಲಿ ।
ತವಕದೊಳಾ ದುರ್ಗದ ಕೋಟೆಯ ಸುತ್ತ
ಸು ವಿಲಾಸದೊಳೊಪ್ಪಿಹರು । ೧೪೬

ಬರೆಗಳನುಗಿದ ಖಂಡೆಯ ಕೈ ಸುರಗಿಯ
ಸೊರಟಿಯ ಕತ್ತಿ ಬಾಕುಗಳ ।
ಪರಿವಿಡಿಗಾರರು ಪುರದಾಳುವೇರಿಯೊ
ಳ್ಚರಿಸುತಿರ್ದರು ಮೊತ್ತದಿಂದ ॥ ೧೪೭

ಜಾಡಿಯ ಹರಿಗೆ ಸಿಂಗಾಡಿ ಕರಾಚರಿ
ನೀಡುವ ಬಾಳುಗತ್ತಿಗಳ ।
ಪಾಡು ಪಂಥದ ಸು ಭಟರು ಕೋಟೆಯುನಾಗ
ರೂಢಿಯೊಳಗೆ ಕಾದಿಹರು ॥ ೧೪೮

ನರ ರೂಪ ತಾಳಿದ ನರ ಸಿಂಹ ಮೂರ್ತಿಯು
ಪುರವ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುವೊಡೆ ।
ನೆರೆ ಮುಖಾಬ್ಜಗಳೊಳು ಪದಿನೈದು ಕಣ್ಣುಳ್ಳೆ
ಗರಿದು ಮಿಕ್ಕವರ ಪಾಡೇನು ॥ ೧೪೯

ಇದು ಸೋಮ ವಂಶ ವಾರಿಧಿ ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನ
ಚದುರ ಕಂಠೀರವೇಶ್ವರನ ।
ಪುದಿದ ಪ್ರತಾಪ ಸಂಪದದೇಳಿಗೆಯ ಸಂಧಿ
ಮುದದ ಸು ಧರ್ಮಾನುಬಂಧಿ ॥ ೧೫೦

ಎಂನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಶ್ರೀರಂಗ ಪಟ್ಟಣದ ಮುತ್ತಿಗೆ

ಸೂಚನೆ ॥ ಧರೆಯೊಳಧಿಕ ಶ್ರೀ ರಂಗ ಪಟ್ಟಣವನು
ದುರ ಗಲಿ ಖಾನ ಮುತ್ತಿದನು ॥

ಪುಂಡರೀಕನ ತನುಜನ ತಾಯ ತಮ್ಮನ
ಮಂಡೆಯೊಳಾಂತ ಮಹಿಮನ ।
ಹೆಂಡತಿಯನುಜನ ಸನ್ಮಾನವ ಕೈ
ಕೊಂಡನೊಡೆಯ ಸಲಹೊಲಿದು ॥ ೧

ಇತ್ತಲಾ ರಣ ಧೂಳಿ ಖಾನ ತನ್ನಯ ಫೌಜ
ನೊತ್ತಾಯದಲಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ।
ಮುತ್ತಿಗೆ ಯಿಕ್ಕುವ ಭರದಲಿ ಶ್ರೀರಂಗ
ಪತ್ತನಕೈತಂದನಾಗ ॥ ೨

ತುರಗ ನಿಕರ ಸಾಲು ದೆರೆ ಮದ ಗಜಗಳು
ಗಿರಿ ಡಾಳಿಪ ಚಾಮರಾಳಿ ।
ಮೆರೆವ ಶಫರಿ ಬೆಳ್ಗೊಡೆ ನೊರೆ ಯೆನೆ ಬಲ
ಶರಧಿ ಯೈತಂದುದೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೩

ಮೊರೆವ ವಾದ್ಯದ ರವ ಘನ ಗರ್ಜನೆ ಕೈಯ
ಸುರಗಿಯ ತೊಳಪು ಮಿಂಚಾಗೆ ।
* ಕರಿಗಳ ಕರಣದ ಜಲ ಸರಿ ಕಾರ್ಗಾಲ
ದಿರವೆನೆ ಸೇನೆ ನಡೆದುದು ॥ ೪

---

* ಕರಿಗಜ.

ತಾರಕಾಸುರನ ಪಡೆಯೊ ಮಹಿಷಾಸುರ
ನಾರುಭಟೆಯೊ ಮೂರ್ಬಲವೊ ।
ವೀರ ಜಂಭನ ಸೈನ್ಯದಂತೆ ಖಾನನ ಬಲ
ಮೇರೆ ಯಿಲ್ಲದೆ ಬಂದುದಾಗ ॥ ೫

ಪಡೆಯು ಕಾಲ್ದುಳಿಗಾಗ ಗಿಡು ಬಳ್ಳಿ ಪೆಮ್ಮರ
ಪುಡಿಯಾಗೆ ಬಲು ವಾದ್ಯ ರವಕೆ ।
ಒಡೆಯಲು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಚೆನ್ನಪಟ್ಟಣದ ಮುಂ
ಗಡೆ ಬೀಡಿಳದನೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೬

ಗಜ ಗಳ ಬೃಂಹಿತ ತುರಗ ಹೇಷಾ ರವ
ನಿಜ ಪದಾತಿಯ ಬೊಬ್ಬಾಟ ।
ತ್ರಿ ಜಗವ ಬೆದರಿಪ ಪ್ರಳಯಾಂಬುಧಿರವ
ವ್ರಜಕಿದು ಗುರು ವಾದುದಾಗ ॥ ೭

ಒಕ್ಕಲುದೆಗೆದಿಹ ಪುರ ಪಳ್ಳಿ ಗ್ರಾಮವ
ಹೊಕ್ಕು ಸೂರೆಯನಾಡಿ ಕೊಳುತ ।
ಉಕ್ಕಂದದ ಬಲ ಸಹ ಬಂದು ಪಟ್ಟಣ
ಕಿಕ್ಕಿದನವ ಮುತ್ತಿಗೆಯ ॥ ೮

ದಾಳಿಯ ಕುದುರೆಯುಬ್ಬರದ ಕಾಲ್ದುಳಿಯು ಕೆಂ
ದೂಳುಗಳಭ್ರಕುಪ್ಪರಿಸೆ ।
ಪೇಳಲಳವೆ ಬಲ ನಾಲ್ಕು ದೆಸೆಯೊಳಾಗ
ಪಾಳಯವಿಳದುದುಬ್ಬಿನಲಿ ॥ ೯

ದ್ವಾರಾವತಿಯನು ಸಾಲ್ವನ ಬಲ ಬಂದು
ಸೇರಿ ಮುತ್ತಿಗೆ ಯಿಕ್ಕಿದಂತೆ ।
ಶ್ರೀರಂಗ ಪಟ್ಟಣವನು ಖಾನ ಮುತ್ತಿಕೊಂ
ಡಾರುಭಟೆಯನೆ ಲವೇಳ್ವ ॥ ೧೦

ರವಿ ಮಂಡಲವನು ತಮೋರಾಶಿ ದೀಪದ
ಸು ವಿಲಾಸವ ಪತಂಗಗಳು ।
ಕವಿವೋಲು ಖಾನನ ಬಲ ಪಟ್ಟಣವ ಮುತ್ತಿ
ದವಗಡವನು ಪೇಳ್ವನೇನ ॥ ೧೧

ಐವತ್ತು ಸಾವಿರ ಕುದುರೆ ಯೈನೂರಾನೆ
ತೀವಿದ ಬಲ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ।
ಭಾವಿಸೆ ಖಾನನ ಬಲ ಪಟ್ಟಣವ ಮುತ್ತಿ
ಹಾವಳಿಯನು ಮಾಡಿದುದು ॥ ೧೨

ಬಳಿಕೊಂದು ಲಕ್ಷ ಮೇರೆಯ ಕರ್ಣಾಟಕ
ಬಲ ಸಹ ಪೂವಲಹನುಮ ।
ಘಳಿಲನೆ ಖಾನನ ನೇಮದೆ ತೆಂಕಣ
ಹೊಳೆಯ ತಡಿಯ ಬೀಡ ಬಿಟ್ಟ ॥ ೧೩

ಸೊಕ್ಕಿದ ಮೊರಸರ ಬೇಲೂರವರ ಬಲ
ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದೆ ನಡೆತಂದು ।
ಗಕ್ಕನೆ ಖಾನನ ನೇಮದೆ ಪಾಳೆಯ
ವಿಕ್ಕಿತು ಬಡಗ ದಿಕ್ಕಿನಲಿ ॥ ೧೪

ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಗುಡಿಗೂಡಾರ ಹಯ ಶಾಲೆ
ಯೆಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಗಜ ಗೇಹ ।
ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ನಾನಾ ವಾದ್ಯದ ಬಲು
ಘುಲ್ಲಣೆ ಯಲ್ಲದೊಂದಿಲ್ಲ ॥ ೧೫

ತಳೆ ಮುಳು ವೇಲಿ ಮರದೆ ಪಿರಂಗಿಗಳಿಗಾ
ಗಳಪಟ್ಟ ತಮಗ ಸುರಂಗ ।
ಬಳಸಿ ಯೊಪ್ಪಿದುವಾ ಕೋಟೆಯಗಳ ಹೊರ
ವಳೆಯದೊಳತಿ ಚೋದ್ಯವಾಗಿ ॥ ೧೬

ಇಡುವ ಪಟ್ಟಲು ಮೇಲಕೇಳುವ ಬಾಣಗ
ಳೊಡನೆ ಸಿಂಗಾಡಿಯಂಬುಗಳು ।
ಕಡು ಭೀಕೃತಿ ಯೆಸೆದುವು ನೋಳ್ಪರಿಗಾಗ
ಬಿಡದಚ್ಚರಿ ಪುಟ್ಟುತಿರಲು ॥ ೧೭

ನಿಟಿಲಾಕ್ಷನ ಕಣ್ಗಿಚ್ಚಿನ ಕಿಡಿಗಳಾ
ರ್ಭಟಿಯಂತೆ ಭೋರ್ಗರೆದಾಗ ।
ಘಟ ಶತಘ್ನಿಗಳ ಗುಂಡುಗಳುರೆ ಮೇಲಕೆ
ಪುಟವೆದ್ದು ನಡೆದುವೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೧೮

ಕೋಟೆ ಕೊತ್ತಳಗಳ ತಾಗಿ ಕೆಂದೂಳ್ಸಹ
ದಾಟ ಪಾರುವ ಶತಘ್ನಿಗಳ ।
ಮಿಾಟನ ಗುಂಡುಗಳಸೆದುವುಳ್ಕಾ ಪಾತ
ದಾಟವ ತೋರಿಸುತಾಗ ॥ ೧೯

ಇಡುವ ತುಪಾಕಿಯ ಗುಂಡುಗಳೆಲ್ಲಕೆಂ
ಪಿಡಿದೈದಿ ಬರುವ ಬಲ್ಭಾವ ।
ಬಡನಾಗ ಸಂಜೆ ದಾರಗೆ ಮೂಡಿ ಭೂವಿಗೆ
ಸಿಡಿದೈತರುವ್ರೊಲೊಪ್ಪಿದುದು ॥ ೨೦

ಚೂಳಿಯ ಭಟರ ಕೈಯಿಂದ ಭೋರ್ಗರೆದೈದಿ
ಮೇಲಕ್ಕೈದುವ ಬಾಣಗಳ ।
ದಾಳಿಯೊಪ್ಪಿದುದಾ ಗಗನ ಮಂಡಲವನು
ಕೀಲಿಸಿಕೊಂಡದೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೨೧

ಕಡುಹಿನ ಸಿಡಿಲ್ಕುಡುಹಿನ ಸಲಿಗೆಗಳಾಗ
ಳೊಡನಂಬರಕೇಳ್ವಂತೆ ।
ಬಿಡದೆ ಸುಭಟರೆಚ್ಚ ಸಿಂಗಾಡಿಯಂಬುಗಳ್
ನಿಡು ರಭಸದೊಳೈದಿದುವು ॥ ೨೨

ಊರೊಳಗಣ ಪಟು ಭಟರ ಪಟಲ ಗುಂಡು
ಭೋರನೈತಹ ಬಾಣಗಳು ।
ಸೇರಿದ ಹೊರ ಪಾಳಯದ ಮಂದಿಯನಾಗ
ಗೋರುಗೊಳಿಸಿದುವದ್ಭುತದೆ ॥ ೨೩

ಚಲದಂಕ ರಿಪು ವಾರಿಧಿ ಬಡಬೋಪಮ
ವಿಲಸಿತ ಕೀರ್ತಿ ಪ್ರತಾಪ ।
ಜಲಜ ಬಾಂಧವ ತೇಜ ಕಂಠೀರವೇಶ್ವರ
ಬಲವ ನೋಡುವೊಡೈತಂದ ॥ ೨೪

ಪುರವ ಮುತ್ತಿದ ಜರಾಸಂಧನ ಬಲವನು
ಮುರ ವೈರಿ ನಿಟ್ಟಿಸುವಂತೆ ।
ದೊರೆ ರಾಯ ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರ ಸಂತಸದಲಿ
ತುರುಕರ ನೋಡಲೈತಂದ ॥ ೨೫

ಮುತ್ತಿದ ರಿಪು ಹಿರಣ್ಯಕನ ಮಾರ್ಬಲವನು
ಮತ್ತಾಗ ನರ ಸಿಂಹ ಮೂರ್ತಿ ।
ಅರ್ತಿಯಿಂ ನೋಳ್ಪಂತೆ ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರಭೂ
ಪೋತ್ತಮ ನೋಡಲೈತಂದ ॥ ೨೬

ಬಿರುದಿನ ಡಾಲು ಡಮಾಮಿ ನಾನಾ ವಾದ್ಯ
ದುರು ಘೋಷಣೆ ದೆಸೆ ದೆಸೆಯ ।
ನೆರೆ ತೀವೆ ಮಕರ ಟೆಕ್ಕೆಯದ ಸಾಲುಗಳಿಂದ
ಸಿರಿಧರನೊಲು ನಡೆತಂದ ॥ ೨೭

ಎಡ ಬಲದೊಳಗೆ ಸಿಂಗರದಂಗನೆಯರು
ಪಿಡಿದು ಚಾಮರವ ಢಾಳಿಸಲು ।
ಕುಡು ವಿಲ್ಲ ಸಮ ರೂಪ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರ ಬ
ಲ್ಪಡಗರದೊಳಗೈತಂದ ॥ ೨೮

ಹೊಳವ ಮುತ್ತಿನ ಸತ್ತಿಗೆ ಸಾಲುಗೊಂಡಿಹ
ತಳತಳಿಪಾಲವಟ್ಟಗಳ ।
ನೆಳಲೊಳು ವೇರುಪಾವಡೆಯ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ
ಲಿಳಯಾಣ್ಮ ನಗುತೈತಂದ ॥ ೨೯

ನವರತ್ನದ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ ದೀಧಿತಿ
ತವೆ ಮುಸುಕಲು ದಿಕ್ತಟವ ।
ಭುವನೇಶ ಚಿಂತಾಮಣಿ ನಗುತೇರಿಯು
ತ್ಸವದೊಳೈತಂದನೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೩೦

ನೊಸಲ ಕತ್ತುರಿಯ ತಿಲಕದ ಮಿನ್ನೆಯರುಗ
ಳಸೆದಿರಲೆಡ ಬಲದೊಳಗೆ ।
ವಸುಧೇಶ ಕುಲ ಕಲಶಾಬ್ಧಿ ಚಂದ್ರಮ ರಂ
ಜಿಸುತೈತಂದನುಬ್ಬಿನಲಿ ॥ ೩೧

ಚಿನ್ನದ ಹರಡೆ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಕಟ್ಟನ ಸಾಲಿ
ನುನ್ನತ ನೇಜಯುದವರ ।
ಸನ್ನಾಹದ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ನಡೆತಂದ
ಚೆನ್ನಿಗ ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರ ॥ ೩೨

* ಹರಿದಿಯರ್ಗರಿಪಿ ಕಳಕನ ಹೂವಿನ ಕುಚ್ಚ
ನುರುವ ಸಬಳದಾಳುಗಳ ।
ನೆರವಿಯೊಳತಿ ಸಂಭ್ರಮದೆ ಕಂಠೀರವ
ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರನೈತಂದ ॥ ೩೩

ಉಡಿಯ ಪಟ್ಟೆಯ ದಟ್ಟಿ ಬೆನ್ನ ಜಲ್ಲಿಯ ವೀರ
ರೆಡಬಲದೊಳಗೈತರಲು ।
ಪೊಡವಿಪ ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರ ಮುತ್ತಿನ ಖಳ
ಪಡೆಯ ನೋಡುವೊಡೈತಂದ ॥ ೩೪

---

* ಹರಿಭಿಯುಗಗ್ರಿಪಿ.

ಕಿವಿಯೊಳೊಪ್ಪುವ ನಾಗರ ಪಣಿ ಹೊಸಹೊನ್ನ
ಸವಡಿ ದಾರದ ಕೊರಳುಗಳ ।
ನವ ರತ್ನ ಭೂಷಣದಾಳ್ಗಳ ಮೇಳದೆ
ಭುವನೇಶ್ವರನೈತಂದ ॥ ೩೫

ಹಳದಿಯ ತೋಳ ಪಾವಡೆ ಹೀಲಿಯ ಜಲ್ಲಿ
ಬೆಳಗಿಡುವಾಭರಣಗಳ ।
ತುಳಿಲಾಳ್ಗಳ ಮೇಳದೊಳಗೆ ಭೂಭುಜ ಕುಲ
ತಿಲಕನೈತಂದನೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೩೬

ಕರಗ ಕಾಳಾಂಜಿ ಹಡಪ ಗಿಂಡಿ ಚಮರವ
ಧರಿಸಿದೂಳಿಗದವರಾಗ ।
ಹರುಷದೊಳದಿರೊಳೊಪ್ಪಿರೆ ಪೂರ್ಣ ಶಶಿಯಂತೆ
ದೊರೆ ರಾಯ ನಗುತ್ತೈತಂದ ॥ ೩೭

ಮಂಗಳಾಷ್ಟಕ ಬಿರುದುಗಳ ಕೊಂಡಾಡುವು
ತುಂಗ ಪಾಠಕರ ಮೇಳದಲಿ ।
ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಬಾಗಿಲ ಸೆಜ್ಜೆಯ ಮೇ
ಲಂಗಜ ರೂಪ ರಂಜಿಸಿದ ॥ ೩೮

ಬಳಿಕ ಕಂಠೀರವ ರಾಜೇಂದ್ರ ಚೌ ದೆಸೆ
ಯೊಳಗೆ ರಾಜಿಪ ಖಳ ಬಲವ
ತಳುವದೆ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ತನ್ನಾಪ್ತ ಮಂತ್ರಿಯ
ಗಳಲನೆ ಬೆಸಗೊಂಡ ನಗುತ ॥ ೩೯

ತಾರಕಾಸುರನಂತೆ ಹಯ ಮೋಹರದೊಳಹ
ನಾರುಸಿರೆಲೆ ಮಂತ್ರೀಶ ।
ಕಾರುಣ್ಯ ಮೂರ್ತಿ ಚಿತ್ತೈಸಿವ ಸಂಗರ
ಶೂರನು ರಣಧೂಳಿ ಖಾನ ॥ ೪೦

ಧುರ ಧೀರ ರಣಧೂಳ ಖಾನನ ಪೌರುಷ
ದಿರುವಿಕೆಯನು ನೋಡಿ ನಗುತ ।
ಸರ ಲಸು ಕರತನವಿತ್ತಾಗ ಪಾತ್ಸ್ಯಾವು
ಪಿರಿದು ಮನ್ನಿಸಿ ಕಳುಹಿದನು ॥ ೪೧

ಆತನಿಗತಿ ಹಿತವೆನಿಸಿ ಸಕಲ ಬಲ
ವ್ರಾತಕೆ ದಳ ಪತಿಯಾಗಿ ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೈದಿದ ರಣಧೂಳ ಖಾನ ಪ್ರ
ಖ್ಯಾತನಿವನು ಚಿತ್ತೈಸು ॥ ೪೨

ಬಿರುದಿನ ಡಾಳ ಹಯದ ಮೊತ್ತದಲಿ ತಮೊ
ಸುರನಂತೆ ಮೆರೆವವನಾರು ।
ನರಸಿಂಹ ಸ್ವಾಮಿ ಚಿತ್ತೈಸು ಖಾನನ ಪಿತ
ಗರುವ ಪರಾತನೆಂಬವನು ॥ ೪೩

ದುಸ್ತರ ಬಲ ವಾರಿಧಿಯ ಮಧ್ಯದಲಿ ಪ್ರ
ಹಸ್ತನಂದದೆ ಬಹನಾರು ।
ಹಸ್ತಿ ವರದ ಸುತ ಸಮ ರೂಪ ಚಿತ್ತೈಸು
ಮುಸ್ತಫ ಖಾನನೆನಿಪನು ॥ ೪೪

ಮಹಿಷಾಸುರನಂತೆ ಬಹು ವಾಜಿಗಳ ಸ
ನ್ನಹದೆ ಬರುವನಾರು ಮಂತ್ರಿ ।
ವಿಹರಿಪ ನರ ನಾರಾಯಣ ಚಿತ್ತೈಸು
ಸಹಜ ಯೆನಿಸಿಕೊಳ್ವನೀತ ॥ ೪೫

ಬಿಳಿಯ ಸತ್ತಿಗೆಯ ತೇಜಿಗಳ ಮೋಹರದೊಳ್
ಖಳ ಶುಂಭನಂತಿಹನಾರೊ ।
ಇಳೆಯಾಣ್ಮ ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರ ಚಿತ್ತೈಸಿವ
ಬಲವಂತ ಖಾನನೆನಿಪನು ॥ ೪೬

ಮುಕುರ ಕಟ್ಟಿದ ವದನದ ಸಾಲ ಕುದುರೆಯು
ನಿಕರದೊಳಗೆ ಬಹನಾರೊ ।
ಅಕಳಂಕ ರೂಪ ಕಂಠೀರವ ರಾಜೇಂದ್ರ
ಯುಕಲಾಸ ಖಾನನೆಂಬವನು ॥ ೪೭

ಮುಂಕೊಂಬ ಹಯ ಮೋಹರದೆ ಶಂಬರಾಸುರ
ನಂಕಿತದಲಿ ಬಹನಾರೊ ।
ಪಂಕಜ ಸಖ ತೇಜ ಚಿತ್ತೈಸಿವನೀಗ
ಳಂಕುಶ ಖಾನನೆಂಬವನು ॥ ೪೮

ಯುದ್ಧೋನ್ಮತ್ತ ರಕ್ಕಸನಂದದೆ ಬಲ
ಮಧ್ಯದೆ ಬಹನಾರು ಮಂತ್ರಿ ।
ಉದ್ಧತ ಶೂರ ಕಂಠೀರವ ರಾಜೇಂದ್ರ
ಸಿದ್ಧ ರಹಿಮನುವೆನಿಪನು ॥ ೪೯

ಮೂಕ ದಾನವನಂತೆ ಬಲ ಮಧ್ಯದೊಳಗಿಹ
ಭೀಕರನಾರೊ ಮಂತ್ರೀಶ ।
ಭೂ ಕಾಂತ ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರ ಚಂದ್ರಮ ಕೇಳ
ಯೇಕೋತಸಾರಥಿ ಯಿವನು ॥ ೫೦

ಬಿರುದಿನ ಸಾಲುಗುದುರೆಯ ಮೋಹರದೊಳು
ಬರುವವ ನಾರು ಮಂತ್ರೀಶ ।
ನರ ರೂಪ ನರ ಸಿಂಹ ಮೂರ್ತಿ ಚಿತ್ತೈಸಿವ
ಧುರ ಧೀರನದ್ದಮ ಖಾನ ॥ ೫೧

ಕಲಹಕಂಜದೆ ಮುಂದುವರಿದೈತಹ ಬಲು
ಚಲದಂಕನಾರೊ ಮಂತ್ರೀಶ ।
ಸುಲಲಿತ ಸೋಮ ವಂಶಾಬ್ಧಿ ಚಂದ್ರಮ ಕೇಳು
ಛಲಹರ ಖಾನನೆಂಬವನು ॥ ೫೨

ಉನ್ನತ ಹಯ ಮೋಹರದಲಿ ಪೌಂಡ್ರಕನಂತೆ
ಸನ್ನಾಹದಲಿ ಬಹನಾರೊ ।
ಚನ್ನಿಗ ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರ ಚಿತ್ತೈಸಿವ
ನನ್ನೆಯಮುಲಕನೆನಿಪನು ॥ ೫೩

ತುಂಬಿದ ಶುಭ್ರ ವಾಜಿಗಳ ಮಧ್ಯದೆ ಖಳ
ಜಂಭನಂದದೆ ಬಹನಾರೊ ।
ಕುಂಭಿನೀ ಪತಿ ನರಸೇಂದ್ರ ಚಿತ್ತೈಸಿವ
ನಂಬರಖಾನನೆಂಬವನು ॥ ೫೪

ಕಾಲನೇಮಿಯ ತೆರದಲಿ ಶುಂಡಾಲದ
ಮೇಲಿಹನಿವನಾರೊ ಮಂತ್ರಿ ।
ಭೂಲೋಲ ವಂಶ ಚಿಂತಾಮಣಿ ಚಿತ್ತೈಸು
ಕಾಲೆಯಖಾನನೆಂಬವನು ॥ ೫೫

ಉಬ್ಬು ಗುದುರೆಗಳ ಸಾಲ ಮೋಹರದಲಿ
ಯಬ್ಬರಿಸುವನಿವನಾರೊ ।
ಕೊಬ್ಬಿದ ರಿಪು ಕೋಲಾಹಳ ಚಿತ್ತೈ
ಸಬ್ದುಲ್ಲಖಾನನೆನಿಪನು ॥ ೫೬

ಸಾಮಜವೇರಿ ಸತ್ತಿಗೆಯ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ
ಧೂಮಾಕ್ಷನಂತಿಹನಾರೊ ।
ಭೂಮಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನರಸಿಂಹ ಚಿತ್ತೈಸು
ಮಾಮುದ್ದ ಖಾನನೆಂಬವನು ॥ ೫೭

ಜರಿ ಟೋಪಿ ದಗಲೆ ಜೋಡಿನ ರಾವುತರ ಮುಂ
ದುರವಣಿಸುವನಿವನಾರೊ ।
ಅರಿ ವಾರಿಧಿ ವಡಬಾನಲ ಚಿತ್ತೈಸು
ದುರಗಲಿ ಘಾಟಿಯಖಾನ ॥ ೫೮

ಸೂಳೈಪ ನಾನಾ ಬಗೆಯ ವಾದ್ಯದ ಬಲು
ಮೇಳದೆ ಬಹನಾರೊ ಮಂತ್ರಿ ।
ಭೂಲೋಲ ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರ ಚಿತ್ತೈಸಿವ
ಗಾಲಿಯ ಖಾನನೆಂಬವನು ॥ ೫೯

ಆಗಸಕಡರುವ ಕುದುರೆಯ ಮೊತ್ತದೆ
ಬೇಗದೆ ಬಹನಾರೊ ಮಂತ್ರಿ ।
ಭೋಗ ಸುರೇಂದ್ರ ಪರಾಕಿಲ್ಲದೆ ಕೇಳು
ರಾಘವ ಪಂಡಿತನಿವನು ॥ ೬೦

ಹಂಮಿನ ಕುದುರೆಯ ಮೋಹರದೊಳಗತಿ
ಸುಮ್ಮಾನದಲಿ ಬಹನಾರೊ ।
ಕಮ್ಮಗಣೆಯನ ಸದೃಶ ರೂಪ ಚಿತ್ತೈಸು
ದುರ್ಮತಿಯೆನಿಪ ವೇದೋಜಿ ॥ ೬೧

ನೇಜಯ ಸಿಂಗಾಡಿ ವಿಡಿದ ರಾವುತರ ಸ
ಮಾಜದೆ ಬಹನಿವನಾರೊ ।
ರಾಜಶೇಖರ ಕಂಠೀರವ ಚಿತ್ತೈಸು
ಖಾಜೆಯನೆನಿಸಿಕೊಂಬವನು ॥ ೬೨

ಪಲ್ಲವ ಸತ್ತಿಗೆ ನೆಳಲೊಳಗೊಪ್ಪುವ
ಬಲ್ಲಿದನಿವನಾರೊ ಮಂತ್ರಿ ।
ಸಲ್ಲಲಿತಾಂಗದ ನರಸಿಂಹ ಚಿತ್ತೈಸು
ಮಲ್ಲಿಗೆ ಖಾನನೆಂಬವನು ॥ ೬೩

ಉರವಣಿಸುವ ಸಾಲ ತೇಜಿಯ ಬಲುಮೋ
ಹರದ ಮಧ್ಯದೆ ಬಹನಾರೊ ।
ಗರುವ ಪ್ರತಾಪ ರಾಯನು ಚಿತ್ತೈಸಿವ
ದೊರೆಗಳ ನೊಸಲ ತಿಲಕವೆ ॥ ೬೪

ಕಟ್ಟಿದ ಡೋಣೆಯಂಬು ಕೈಯು ಸಿಂಗಾಡಿಯ
ಗಟ್ಟಿಯರಿವರಾರೊ ಮಂತ್ರಿ ।
ಸೃಷ್ಟೀಶ್ವರ ಕಂಠೀರವ ಚಿತ್ತೈಸು
ಪಟ್ಟಾಣಿಯತುಳ ರಾವುತರು ॥ ೬೫

ಕನ್ನೋಜಿಗಳು ಪಂಡಿತರು ಖುರಾಸಾನಿ
ಮನ್ನೆಯ ಗುಜ್ಜರಾತಿಗಳು ।
ಉನ್ನತ ವಡ್ಡಿಯ ರಾವುತರಿವರೀಗ
ಚೆನ್ನಿಗ ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರ ॥ ೬೬

ಹಳದಿಯ ಬಿಳಿಯ ಕುಂಕುಮ ವರ್ಣ ಪಚ್ಚೆಯ
ಸಲೆ ಡಾಳ ತುರಗಗಳಿಂದ ।
ತಳತಂತ್ರದೊಳಗೆ ರಾಜಿಸುತಿಹನಿವನೀಗ
ಳಳೆಯಾಣ್ಮ ಪೂವಲ ಹನುಮ ॥ ೬೭

ಸುರಗಿ ಸಬಳ ಖಂಡೆಯ ಹೇರಿಟ್ಟಿಯ
ಬಿರುದಿನ ಭಟರ ಮೇಳದಲಿ ।
ಭರದಲಿ ಮುಂಬರಿದೆಸೆವವರಿವರೀಗ
ಮೊರಸು ಮನ್ನೆಯರು ಚಿತ್ತೈಸು ॥ ೬೮

ಐವತ್ತು ಸಾವಿರ ಕುದುರೆ ಯೈನೂರಾನೆ
ತೀವಿದ ಬಲ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ।
ಭಾವಿಸೆ ಚೌ ದೆಸೆಯಲಿ ಬೀಡ ಬಿಟ್ಟದೆ
ದೇವರವರು ಚಿತ್ತೈಸು ॥ ೬೯

ಕಡಲ ಜಲೌಘ ಮೇರೆಯ ಮೀರಿ ಮೆರೆದೊಡೆ
ಕೊಡನ ಮಗನಿಗದು ಘನವೆ ।
ಬಿಡದೆ ದೇವರ ಪರಾಕ್ರಮದವಾಗ್ನಿಗೆ ಬಲ
ವೊಡನೀಗ ಕಾನನವೈಸೆ ॥ ೭೦

ಸಲೆ ಸೂಳುವನ ವೈರದಲಿ ಬೆಳ್ಳಕ್ಕಿಯ
ಬಳಗ ಮೂಳ್ಪುಜ್ಜುಗವೇನು ।
ಅಳವರಿಯದೆ ನಿನ್ನ ಕೆಣಕಿದವರು ಗಾಳಿ
ಯಲೆಗೊಡ್ಡಿದ ದೀಪವೈಸೆ ॥ ೭೧

ಕಂಠೀರವ ರಾಜನಿದಿರಲಿ ಕರಿಗಳ
ಬಂಟಂಗ ಮೆರೆವುದೆ ಸ್ವಾಮಿ ।
ಪಂಠಿಸಿ ನಿಮಗಿದಿರಹರು ದುಷ್ಕೀರ್ತಿಗ
ಳಂಟ ನಿರ್ನಾಮರಾಗುವರು ॥ ೭೦

ಎಂದು ಪೌರುಷವ ಬಣ್ಣಿಸಿದ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗಾ
ನಂದದಿಂದುಡುಗೊರೆಯಿತ್ತು ।
ಚಂದದೆ ತನ್ನಯ ದಳ ಪತಿ ಮೊಗ ನೋಡೆ
ನಿಂದು ಕೈ ಮುಗಿಯುತಿಂತೆಂದ ॥ ೭೩

ದೇವರ ಪರಿಯಂತೇಕಿವರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ
ಸೇವಕ ನಾನಿರುತಿರಲು ।
ತೀವಿ ಕೊಂಡಿಹ ಖಳ ಬಲವ ಸಂಹರಿಸುವ
ಭಾವವ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದ ॥ ೭೪

ರಘು ನಾಥನ ಸೇವಕ ಸುಗ್ರೀವಸಂ
ಯುಗದೊಳು ರಾವಣ ಪಡೆಯ ।
ಚಿಗುಳಿದುಳಿದ ತೆರದಲಿ ಕೊಲ್ವೆ ವೀಳ್ಯವ
ಮಿಗೆ ಪಾಲಿಸೆಂದು ಕೈ ಮುಗಿದ ॥ ೭೫

ಎಂದು ನುಡಿದ ದಳ ಪತಿ ವಾಕ್ಯಕೆ ಮನ
ಬಂದು ಸಂತೋಷವ ತಾಳಿ ।
ಅಂದು ಮನ್ನೆಯರನೀಕ್ಷಿಸೆ ಕೈ ಮುಗಿಯುತಿಂ
ತೆಂದು ಪೌರುಷವ ನುಡಿದರು ॥ ೭೬

ಹರನ ಕುಮಾರ ತಾರಕನ ಬಲವ ಹೊ
ಕ್ಕುರವಣಿಸುವ ತೆರದಿಂದ ।
ಮುರಿಯಲಿರಿವೆ ತುರುಕರನೆಂದು ನುಡಿದನು
ಹರದ ಪುರದ ಮನ್ನೆಯನು ॥ ೭೭

ಅನುವರಕ್ಕೈದಿದ ಖಾನರ ಪೌರುಷ
ದನುವ ಮುರಿದು ರಿಪು ಬಲವ ।
ಚಿನ ಕಡಿಗೈದೆಬ್ಬಿಸುವೆನೆಂದು ನುಡಿದನು
ಚನ ಪಟ್ಟಣದ ಮನ್ನೆಯನು ॥ ೭೮

ಮುತ್ತಿಗೆಯಿಕ್ಕಿದ ತುರುಕ ಬಲವಮುರಿ
ಯೊತ್ತಿ ಯೋಡಿಸುವೆನೆಂದಾಗ ।
ಸತ್ಯಾಗಾಲದ ಮನ್ನೆಯು ಕೈ ಮುಗಿ
ಯುತ್ತ ಬಿನ್ನೈಸಿದ ನೃಪಗೆ ॥ ೭೯

ಸುಮುಖದೆ ಭೀಮ ಕೌರವ ತಳತಂತ್ರವ
ಕ್ರಮದೊಳಂ ಸಂಹರಿಪಂತೆ ।
ನಿಮಿಷದೆ ಖಳರ [ಕೊಲ್ಲುವೆನೆಂದು] ಕೋಟೆಯ
ಸಮರ ವಿಕ್ರಮ ಕೈ ಮುಗಿದ ॥ ೮೦

ಕದಳಿಯ ವನವ ಕಾಡಾನೆ ಹೊಕ್ಕಂದದೆ
ಸದೆದೆಬ್ಬಿಸಿ ಖಳ ಬಲವ ।
ಮುದವ ಬೀರುವೆನೆಂದು ಚೆನ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಣ
ದಧಟ ಮನ್ನೆಯು ಕೈ ಮುಗಿದ ॥ ೮೧

ನರಸಿಂಹ ಮೂರ್ತಿ ಚಿತ್ತೈಸು ಮುತ್ತಿಗೆ ಯಿಟ್ಟ
ತುರುಕರ ಬಲವ ಸಂಹರಿಸಿ ।
ಬಿರುದ ಮೆರೆವೆನೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸಿದನಾಗ
ತುರುಗೆರೆ ಯಾಳ್ವ ಮನ್ನೆಯನು ॥ ೮೨

ಪುರವ ಮುತ್ತಿಗೆಯಿಟ್ಟ ತುರುಕರ ಬಲವನು
ತರಿದೊಟ್ಟ ಬಿರುಧಿನಶ್ವಗಳ ।
ಭರದಲಿ ಪಿಡಿದು ದೇವರಿಗೊಪ್ಪಿಸುವೆನೆಂದ
ಪಿರಿಯ ಪಟ್ಟಣದ ಮನ್ನೆಯನು ॥ ೮೩

ಸೃಷ್ಟೀಶ್ವರ ಬಿನ್ನಹ ಬಂದು ಮುತ್ತಿಗೆ
ಯಿಟ್ಟ ತುರುಕರ ದೋರ್ಬಲವ ।
ಕುಟ್ಟಿ ಕೋಳಾಹಳಿಸುವೆನೆಂದು ನುಡಿದನು
ಪಟ್ಟಣದಧಿಕಾರಿ ಯಾಗ ॥ ೮೪

ಕಂಗೊಳಿಸುವ ವೀರ ಭದ್ರ ದಕ್ಷನ ಬಲ
ಸಂಘವ ಸದೆವಂದದಲಿ ।
ಹಿಂಗದೆ ಖಳರ ಸೀಳುವೆನೆಂದು ಮಳವಳ್ಳಿ
ತುಂಗ ವಿಕ್ರಮ ಬಿನ್ನವಿಸಿದ ॥ ೮೫

ಭೋಗ ಸುರೇಂದ್ರ ಚಿತ್ತೈಸೀ ಖಳ ಬಲ
ಸಾಗರವನು ಕುಂಭಜನ ।
ಆಗಮದಂದದೆ ಬತ್ತಿಪೆ ಕಳುಹೆಂದ
ನಾಗ ಮಂಗಲದ ಮನ್ನೆಯನು ॥ ೮೬

ಭೂಸುರ ನೃಪ ಸಿಂಹ ಚಿತ್ತವಿಸು ಖಳ ತುಷ
ರಾಶಿಯ ಪ್ರಳಯ ಮಾರುತನು ।
ಬೀಸಿ ಯೆಬ್ಬಿಸುವೋಲು ತೂರುವೆನೆಂದಾಗ
ಮೈಸೂರಧಿಕಾರಿ ನುಡಿದ ॥ ೮೭

ಹೇಳಲಳವೆ ಕಂಠೀರವ ನರಸೇಂದ್ರ
ನಾಳುವ ಸಕಲ ರಾಜ್ಯಗಳ ।
ಮೇಳದ ಮನ್ನೆಯರುಗಳು ನುಡಿವ ಶೌರ್ಯ
ದೇಳಿಗೆಗಳನೇನನೆಂಬೆ ॥ ೮೮

ಇಂತಪ್ಪ ದುರಗಲಿಗಳ ಮನ್ನಿಸುತ ಭೂ
ಕಾಂತ ಕಂಠೀರವನಿರಲು ।
ಮುಂತಾಗ ರಣಧೂಳಿ ಖಾನನಟ್ಟಿದ ಭಟ
ರಂತರಿಸದೆ ಬಂದರೊಲಿದು ॥ ೮೯

ಬಂದಾಗ ಖಡ್ಗಾಗ್ರ ಹಸ್ತದೆ ಭೂಪಗೆ
ನಿಂದು ಸಲಾಮನು ಮಾಡಿ ।
ಮುಂದೆ ಕೈವಾರಿಸಿ ಬಿರುದ ಕೊಂಡಾಡಿದ
ರಂದು ಕಂಠೀರವೇಶ್ವರನ ॥ ೯೦

ದೊರೆರಾಯ ಸಂಗರ ಶೂರ ಸದ್ಗುಣ ಸಾರ
ಸ್ಮರ ರೂಪ ಕೀರ್ತಿ ಕಲಾಪ ।
ನರಸರಾಜೇಂದ್ರ ಬಿನ್ನಹ ಖಾನ ನಮಗೀಗ
ಲೊರೆದ ಕಾರ್ಯವ ಚಿತ್ತೈಸು ॥ ೯೧

ಬಳಿಕ ತನ್ನೊಡೆಯ ಪಾತ್ಸ್ಯವಿನಪ್ಪಣೆಯಿಂದ
ಮುಳಿದು ಕರ್ಣಾಟ ರಾಜ್ಯಗಳ ।
ಸೆಳದೆವು ನಿಮ್ಮ ಪೌರುಷದ ವಾರ್ತೆಯ ಕೇಳಿ
ತಳದೆವು ಬಲು ಹರುಷವನು ॥ ೯೨

ಬಿಡದೆ ನಿಮ್ಮೊಳು ಸ್ನೇಹ ವೆರಸಿ ಕಪ್ಪವ ಕೊಂ
ಡೊಡನೆ ನಿಮ್ಮಯ ಬಲ ಸಹಿತ ।
ನಡೆವೆವು ದಿಗ್ವಿಜಯಕೆ ಮುಂದೀಗ ನ
ಮ್ಮೊಡೆಯನಾಡಿದನೀ ಮಾತ ॥ ೯೩

ಕೇಳಿದನಾ ಖಾನನ ಭಟರೆಂದ ವಾ
ಚಾಳಿಕ ಕಠಿಣ ವಾಕ್ಯಗಳ ।
ತಾಳಿ ಮುಗುಳ್ನಗೆಯನು ಬಲು ಪೌರುಷ
ದಾಳಾಪದೊಳಿಂತೆಂದ ॥ ೯೪

ಕಪ್ಪವ ಕೊಡೆವು ತವೆಮ್ಮೊಳು ಸ್ನೇಹಕೆ ನಾವು
ಬಪ್ಪವರಲ್ಲ ಮುಂದೆಮ್ಮ ।
ದರ್ಪವ ನೋಡಲು ಕದನಕೆ ಬರಹೇಳು
ತಪ್ಪದೆ ತಳತಂತ್ರ ಸಹಿತ ॥ ೯೫

ಸುತ್ತಣ ಬಡ ದೊರೆಗಳ ಕಂಡಂದದ
ಲೊತ್ತರಿಸುವೆವೆಮ್ಮನೆಂದು ।
ಮುತ್ತಿಗೆ ಯಿಕ್ಕಿದನೇ ತನ್ನ ಪೌರುಷ
ಬತ್ತಿತು ಹೋಗೆಂದ ಭೂಪ ॥ ೯೬

ಎಂದಾ ರಣಧೂಳಿ ಖಾನನ ಭಟರಿಗೆ
ತಂದು ಕೊಡಿಸಿ ಯುಡುಗೊರೆಯ ।
ಅಂದವರನು ಕಳುಹಿಸಿಯುರವುನೆಗೈ
ತಂದ ಕಂಠೀರವ ರಾಜ ॥ ೯೭

ಬಡನಾಗ ಕಾವಲು ಕಟ್ಟಳೆ ಪುರದೊಳು
ಬಿಡದೆಚ್ಚರೊಳಗಿರಲೆಂದು ।
ಪೊಡವೀಶ್ವರ ದಳ ಪತಿಗೆ ನೇಮವನಿತ್ತು
ಕಡು ಹರುಷದೊಳೊಪ್ಪುತಿರ್ದ ॥ ೯೮

ಇದು ಸೋಮ ವಂಶ ವಾರಿಧಿ ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನ
ಚದುರ ಕಂಠೀರವೇಶ್ವರನ ।
ಪ್ರದಿದ ಪ್ರತಾಪ ಸಂಪದದೇಳಿಗೆಯ ಸಂಧಿ
ಮುದದ ಸು ಧರ್ಮಾನುಬಂಧಿ ॥ ೯೯

೧೨ನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ

ಹದಿಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ

ಪಟ್ಟಣದ ಲಗ್ಗೆಯ ಸನ್ನಾಹ

ಸೂಚನೆ ॥ ಬಿಡದೆ ಪಟ್ಟಣವ ಲಗ್ಗೆಗೆ ಬಿಡ ಬೇಕೆಂದು
ಕಡು ಸನ್ನಹದೆ ಖಾನನೆಸೆದ ॥

ಇತ್ತಲಾ ಭಟರುಗಳ್ ರಣಧೂಳಿ ಖಾನನಿ
ಗೆತ್ತಿ ಮುಗಿದು ಕರಾಂಬುಜವ ।
ಹತ್ತಿರೆ ಸಾರಲವರ ಮೊಗ ನೋಡುತ
ಮತ್ತಾಗ ಖಳನಿಂತೆಂದ ॥ ೧

ಏನಾ ದೊರೆಯಭಿಪ್ರಾಯ ನಮ್ಮೊಳು ಸಂ
ಧಾನವೊ ಸಮರದ ಬಗೆಯೊ ।
ಮೊನಸದಿರವನಾ ಪುರದ ಬಲುಹಿನ ನಿ
ದಾನವ ನಮಗುಸಿರೆಂದ ॥ ೨

ದಳ ಪತಿ ಮನ್ನೆಯ ಸು ಭಟರು ಮನದೊಳ
ಗೆಳಸಿ ಕೊಂಡಿಹ ಕಾರ್ಯವೇನು ।
ಒಳ ಹೊಕ್ಕು ನಮ್ಮೊಳಗೊಂದಾಗಿರುವುದುಂಟೊ
ತಿಳುವದುಸಿರಿ ನೀವೆಂದ ॥ ೩

ಜೀಯ ಪಟ್ಟಣದಧಿಪತಿ ಕಂಠೀರವ
ರಾಯನ ಛಲ ಪರಾಕ್ರಮದ ।
ಆಯತವನು ಕೊಂಡಾಡಲು ಸಾವಿರ
ಬಾಯ ಶೇಷನಿಗಳವಲ್ಲ ॥ ೪

ಆತನ ಮುಖ ಪದ್ಮದಲಿ ಸಿರಿ ಭುಜದೆ ಪ್ರ
ಖ್ಯಾತ ಜಯಾಂಗನೆ ನೆಲಸಿ ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಮೆರೆದಿಹರಪಗಿದಿ
ರಾಂತು ನಿಲ್ವರಿ ನೃಪರುಂಟೆ ॥ ೫

ಬಿಡದಾ ನೃಪನ ಭಾವವ ನೋಡೆ ಕಂಭದ
ಲೊಡೆದು ಮೂಡಿದ ನರ ಹರಿಯು ।
ಕಡು ಶೌರ್ಯ ಕಾಂತಿ ರಾಜಿಸುತಿದೆ ಕದನವ
ತೊಡಕಿ ಜೀವಿಪರುಂಟೆ ಜಗದೆ ॥ ೬

ಪೊಡವಿಪ ಪಿಡಿದ ಖಂಡೆಯು ಕಾಲಾಗ್ನಿಯ
ಕುಡಿ ನಾಲಗೆಯಂತೆ ಕಿಡಿಯು ।
ಗಡಣಗಳನು ಸೂಸುತಲಿದೆಯುವನೊಳು
ತೊಡಕು ಸಲ್ಲದು ನಿಮಗೆಂದ ॥ ೭

ವಸುಧೇಶನ ನೇಜಯುದಲಗಿನೊಳಾಗ
ಪಸರಿಸಿ ಪ್ರಭೆ ಮೇಲಕ್ಕೇಳೆ ।
ಬಿಸಜ ಬಾಂಧವನೆಂದಂಜಿ ಕತ್ತಲೆ ದೆಸೆ
ದೆಸೆಗೋಡಿದುದೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೮

ಇಳಯಧಿಪನ ಕೈಯ ಚಿಕ್ಕ ಕಠಾರಿಯು
ಬೆಳಗ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಭಯದಿಂದ ।
ಕುಲಿಶಾಯುಧವೆಂದು ಕುಳಿಗು ಪಟ್ಟನ ಸುತ
ಜಲ ನಿಧಿಯೊಳು ಮುಳುಗಿಹನು ॥ ೯

ಧರಣಿಪ ಬಿಡದೆಚ್ಚ ಸಿಂಗಾಡಿಯು ಬಾಣ
ಗರಿ ಸಹ ನಭಕೇಳಲಾಗ ।
ಗರುಡನೆಂದಂಜಿ ಸುರೇಂದ್ರ ಸುಧೆಯ ದಿವ್ಯ
ಸರಸಿಗೆ ಕಾಹ ಬಲಿದನು ॥ ೧೦

ಇಂತಪ್ಪ ದೇವತಾ ಮೂರ್ತಿಯೊಡನೆ ನಮ್ಮ
ಪಂಥ ಪಾಡುಗಳು ಮೆರೆವುದೆ ।
ಸಂತವ ಮಾಡಿಕೊಂಡೊಂದಾಗಿಹುದ
ತ್ಯಂತ ಸಮ್ಮತ ಜಗಕರಸ ॥ ೧೧

ಎಂದುರೆ ನುಡಿದ ಭಟರ ಮೇಲೆ ಕೋಪಿಸು
ತಂದವರನು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ।
ಕುಂದದೊಪ್ಪುವ ಮಿಸುನಿಯ ಗೂಡಾರಕೆ
ಬಂದನಾ ಖಾನನೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೧೨

ಪರಿಮಿತಕಾಗ ತನ್ನಾಪ್ತ ಖಾನರುಗಳ
ಕರಿಸಿಯಾಳೋಚನೆ ಗೈದು ।
ಪುರವನೊತ್ತರಿಸಿ ಮುತ್ತಿಗೆಯಿಕ್ಕಿ ಸೆಳೆವುದು
ಪಿರಿದಹ ಕಾರ್ಯವಿದೆಂದ ॥ ೧೩

ಎನುತಾಗ ಖಾನ ಖಾನರಿಗೆ ಕರ್ಪೂರ ವೀಳ್ಯ
ಕನಕ ಭೂಷಣಗಳನಿತ್ತು ।
ಮನಕತಿ ಹರುಷವ ಮಾಡಿಯವರುಗಳ
ಘನ ಬೀಡಿಕೆಗೆ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ ॥ ೧೪

ಆ ಸಮಯದೆ ರವಿ ಮಂಡಲವಪರಾಂಬು
ರಾಶಿಗೈದಲು ತಮವಾಗ ।
ಬಾಸಣಿಸಿತು ಜಗವನು ಶಶಿ ಪೂರ್ವಾದ್ರಿ
ಪಾಸರೆಯೊಳಗೆ ರಂಜಿಸಿದ ॥ ೧೫

ಮೆರೆದುವು ಖಾನ ಖಾನರುಗಳೋಲಗದಲಿ
ಸು ರುಚಿರ ದೀವಟಿಗೆಗಳು ।
ಮೆರೆವ ನಾನಾ ವಾದ್ಯದ ರವದೊಳಗಾಗ
ಪಿರಿದು ಪಾಳೆಯವ ಮಾಡಿದರು ॥ ೧೬

ಗುರು ತಲ್ಪ ಗಮನನ ರಾಜ ತೇಜವನಾಗ
ಪರಿದಿಟ್ಟು ಪದ್ಮಾತ್ಮ ಬಂಧು ।
ದೊರೆಯಾಗಿ ಪೂರ್ವಾದ್ರಿ ಸಿಂಹಾಸನದಲಿ
ಮೆರೆದನು ಕಿರಣದಾಳ್ಗೂಡಿ ॥ ೧೭

ಆ ಸಮಯದೆ ಖಾನ ಬಳಿಗಾಗ ರೋಷಾ
ವೇಶಾನ್ವಿತ ತಾನಾಗಿ ।
ಸೂಸುತ ಕಣ್ಗಿಡಿಯನು ಖಾನರ ಕೈ
ವೀಸಿ ಕರೆಯುತಿಂತೆಂದ ॥ ೧೮

ಕೊಡದೆ ಸಂತವ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಕಾದುವೆನೆಂದು
ಕಡುಗಲಿಯಾಗಿ ಮೈಸೂರ ।
ಪೊಡವಿಪನಿಹನುವೊತ್ತರಿಸಿ ಮುತ್ತಿಗೆಯಿಕ್ಕಿ
ತುಡುಕಿ ನೀವೆಂದು ನೇಮಿಸಿದ ॥ ೧೯

ಜೀಯ ಹಸಾದವೆನುತ ಖಾನ ವಜ್ಜೀರ
ರಾಯುತದಲಿ ಬಲ ಸಹಿತ ।
ಭೋಯೆನುತುರುಬಿ ನಾಲ್ದೆಸೆಯಲಿ ಬಲು ಪೌಜ
ದಾಯವರಿತು ಮೂಡಿದರು ॥ ೨೦

ಲಲಿತ ಜೀಮೂತ ಮಂಡಲ ಭೋರ್ಗರೆದಾಗ
ನಳಿನ ಸಖನ ಮುತ್ತುವಂತೆ ।
ಕಳಕಳ ಮಸಗೆ ಖಾನನ ಬಲ ಚೌದೆಸೆ
ಯೊಳಗೆ ಮುತ್ತಿದುದು ಪಟ್ಟಣವ ॥ ೨೧

ಸುರ ಗಿರಿಯನು ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಿದ ಮಂಜಿನ
ಸೆರವಿಯ ತೆರದಿಂದಲಾಗ ।
ಕರಿ ಕಾಲಾಳು ತುರಗದಳ ಭೋಯೆಂ
ದುರುಬಿ ಮುತ್ತಿದುದು ಪಟ್ಟಣವ ॥ ೨೨

ಬೊಬ್ಬೆಯಬ್ಬರ ವಾದ್ಯದ ಬಲು ಘಲ್ಲಣೆಗಳಿಂ
ದುಬ್ಬೇಳ್ವ ಪದ ರಜದಿಂದ ।
ಸಬ್ಬ ಸನ್ನಾಹದಲೈತಂದು ಖಳ ಬಲ
ವುಬ್ಬಿ ಮುಸುಕಿತೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೨೩

ಕೇಳಿದನಾ ಬಲು ಬಲವೊತ್ತರಿಸಿ ಬಂ
ದೇಳಗೆಯಾಳಾಪವನು ।
ಭೂ ಲೋಲ ಕಂಠೀರವ ರಾಜ ತಳತಂತ್ರ
ಮೇಳದೊಳಗೆ ನಡೆತಂದ ॥ ೨೪

ಎತ್ತಿದ ಸತ್ತಿಗೆ ಮೊತ್ತದ ಬಿತ್ತರ
ವಿತ್ತರದೊಳಗೊಪ್ಪುತಿರಲು ।
ಮುತ್ತಿದ ಪತ್ತಿಯ ಕತ್ತಿಯ ಬೆಳಗುಗ
ಳೊತ್ತರಿಸಿದುವಿನ ಪ್ರಭೆಯ ॥ ೨೫

ಅಂಬರವಿಂಬಿಲ್ಲ ಮುಂಬಲಿ ತುಂಬಿದ
ಹೊಂಬೆಸೆಯಾಲವಟ್ಟಲಿಗೆ ।
ಜಂಭಾರಿಗಿಂಬಾದ ಕುಂಭಿಯುಂದದ ಮದ
ಸ್ತಂಬೇರಮಗಳೈದಿದುವು ॥ ೨೬

ತುರುಗಗಳುಗವಣೆ ಶರಧಿಯು ತೆರೆಗಳ
ಭರವಸದಂತೊಪ್ಪಿ ಮೆರೆಯೆ ।
ಬಿರುದಿನ ಸುರಗಿಯು ಕರದಲಿ ಧರಿಸಿದ
ಪರಿವಾರವೆರಸಿಯೈತಂದ ॥ ೨೭

ಹರಿಯ ಹಸ್ತಾಗ್ರ ಸುದರ್ಶನ ಖಳರ ಮೇ
ಲುರವಣಿಸುವ ತೆರದಂತೆ ।
ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರ ಚಂದ್ರನ ತಳತಂತ್ರ ಸಂ
ಗರಕೈತರುವುದೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೨೮

ರಾಮ ಚಂದ್ರಮನ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರ ರಾವಣ ಬಲ
ಸ್ತೋಮವ ಪುಗುವಂದದಲಿ ।
ಭೂಮಿಪ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರನ ಬಲ ಸಂ
ಗ್ರಾಮಕ್ಕೈದಿದುದುಬ್ಬಿನಲಿ ॥ ೧೯

ಪಶು ಪತಿ ಮುಳಿದೆಚ್ಚ ಶರ ತ್ರಿ ಪುರವನಾಗ
ಮುಸುಕಿ ಮುಂಗೆಡಿಸುವಂದದಲಿ ।
ವಸುಧೇಶನ ಪಡೆ ನಡೆಗುದು ಕಳಕಳ
ಮಸಗಲೆಣ್ದೆಸೆಯೊಳೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೨೦

ಕರಿಗಳ ಟಕ್ಕೆಯು ಮೊರೆವ ವಾದ್ಯದ ರವ
ಪರಿವಾರದುರವಣೆಯಾಗ ।
ತರಣಿಗೆ ದೆಸೆಗೆ ಧಾರಿಣಿಗೆ ಬಲ್ಭಯುಗಳ
ಪರಪಿದುದೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೨೧

ಶಾಲಾ ವೀಧಿಯೊಳಗೆ ಸಂದಣಿಪ ಕಾ
ಲಾಳುಗಳಾಯುಧವೆಳಗು ।
ಪೇಳಲಳವೆ ಹೊರ ಪಾಳೆಯದರ ಕಣ್ಣ
ಕೀಲಿಸಿ ಕದುಕದಿರಿದುವು ॥ ೨೨

ದುರ ಗಲಿಗಳ ಗರ್ಜನೆ ಹಯ ಹೇಷಿತ
ಕರಿಗಳ ಬೃಂಹಿತವಾಗ ।
ಹೊರ ಪಾಳೆಯದರ ಮನಕೆ ಭೀತಿಯನಿತ್ತು
ಕರಗಿಸಿದುವು ಧೈರ್ಯವನು ॥ ೨೩

ಕಂಡನು ದೊರೆ ರಾಯನ ರಿಪು ನೃಪ ವೀ
ತಂಡ ಕಂಠೀರವೇಶ್ವರನ ।
ಗಂಡುಗಲಿಗಳ ಮೊತ್ತವ ಹನುಮನ ಬೆಸ
ಗೊಂಡನಾ ಖಾನನಿಂತೆಂದು ॥ ೨೪

ಹೊಳೆವ ಕಟ್ಟಾಣಿಮುತ್ತಿನ ಭೂ ಚಕ್ರದ
ನೆಳಲೊಳೊಪ್ಪುವ ದೊರೆ ಯಾರು ।
ಎಲೆ ಖಾನ ಕೇಳು ಕರ್ಣಾಟ ಚಕ್ರೇಶ್ವರ
ಚಲದಂಕ ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರ ॥ ೩೫

ಗರುಡ ಹನುಮ ಮಕರದ ಟೆಕ್ಕೆಯ ಡಾಲ
ಬಿರುದಿನ ದೊರೆ ರಾಯನಾರೊ ।
ದುರಗಲಿ ಖಾನ ಪರಾಕಿಲ್ಲದೆ ಕೇಳು
ನರ ರೂಪ ನರಸಿಂಹ ಮೂರ್ತಿ ॥ ೩೬

ಅಂತೆಂಬರ ಗಂಡನೆಂದು ಕೊಂಡಾಡಿಪ
ಪಂತದ ದೊರೆ ಯಿವನಾರೊ ।
ಕಂತು ಸನ್ನಿಭ ರಿಪು ಭೂಮೀಶ್ವರರೆದೆ
ಗುಂತ ಕಂಠೀರವ ರಾಜ ॥ ೩೭

ಹಿರಿಯುಬ್ಬಣವ ಜಳಪಿಸಿ ಮೀಸೆಯ ಮೇಲೆ
ಬೆರಳಿಡುತತುಳ ಪೌರುಷದ ।
ಬಿರುದಿನಗ್ಗಳಿಕೆಗಳನು ಪೊಗಳಿಸಿಕೊಳ್ವ
ದೊರೆಯಾವನುಸಿರು ಕೆಂಗೇಂದ್ರ ॥ ೩೮

ಕೋಟೆ ಕೋಳಾಹಳ ರಿಪು ರಾಜ ದುರ್ಗ ಕ
ವಾಟ ಬಂಧನ ಪಟು ಶೌರ್ಯ ।
ಮೀಟಿನ ಚಲದಂಕನಿವನೀಗ ವಿಜಯವ
ಧೂಟೀ ಧವ ನರಸೇಂದ್ರ ॥ ೩೯

ಮಿಸುನಿಯಲಪ್ಪಿಟ್ಟ ಕಟ್ಟಾಣಿ ಮುತ್ತ ತೆ
ತ್ತಿಸಿದ ಕಬಾಯಿ ಕಟಿಯೊಳು ।
ಪೊಸ ರತ್ನದೊರೆಯ ದಿವ್ಯಾಯುಧದಿಂದ ರಂ
ಜಿಸುವ ಭೂಮೀಶ್ವರನಾರೊ ॥ ೪೦

ಅಂದು ಕಂಬದೆ ಜನಿಸಿದ ವೀರ ನರಸಿಂಹ
ನಂದದೆ ಕಣ್ಗೆ ಕೌತುಕವ ।
ಬಂಧುರದಲಿ ಬೀರುವ ಶೌರ್ಯ ಸದ್ಗುಣ
ಸಿಂಧು ಕಂಠೀರವ ರಾಜ ॥ ೪೧

ಬರೆಯನುಗಿದ ಖಡ್ಗವಿಡಿದು ಹೆಬ್ಬುಲದಲಿ
ಮೆರೆವ ಮನ್ನೆಯನಾರುಸಿರು ।
ದೊರೆ ರಾಯನ ದಳ ಪತಿ ನಂಜ ರಾಜೇಂದ್ರ
ದುರಗಲಿ ಖಾನ ಚಿತ್ತೈಸು ॥ ೪೨

ಕಾಲಾಳು ಮೇಲಾಳು ವ್ರೊಂಟರಿಗಾರರ
ಜಾಲ ಬಿರುದಿನ ನಾಯಕರ ।
ಸಾಲು ಸಾಲೆಸೆದಿದೆ ಸಂವರ್ತ ರುದ್ರಾ
ಭೀಳ ಪಂಚಾಸ್ಯಗಳಂತೆ ॥ ೪೩

ಇಂತಪ್ಪ ಪುರವ ಲಗ್ಗೆಗೆ ಬಿಡ ಬೇಕೆಂಬ
ಪಂತವೇತಕೆ ನಿನಗೀಗ ।
ಸಂತವ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳನೆ ಕೋಪವ ತಾಳಿ
ಮುಂತಾಗ ಖಾನ ಗರ್ಜಿಸಿದ ॥ ೪೪

ಇಡು ಕೋಟೆಯ ಪಿರಂಗಿಯಲಿ ಯಗಳ ಹೂಳು
ಬಿಡದೆಬ್ಬಿಸು ಮೇರುವೆಯ ।
ತುಡುಕಿ ಲಗ್ಗೆಯನೇರೆಂದು ವಜೀರರ್ಗೆ
ಕಡುಗಲಿ ಖಾನ ಬೆಸಸಿದ ॥ ೪೫

ಬಳಿಕ ಹಸಾದವೆನುತ ಖಾನ ಖಾನರು
ತಳುವದಾ ಕ್ಷಣ ಲಗ್ಗೆಯನು ।
* ಗಳಿಲನೆ ಪಿಡಿಯುಲು ಪುರದ ಸುಭಟರಂ
ದಿಳಿಯ ಗೆಡಹಿದರೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೪೬

---

* ಘಳಿಲಾಗೆಬಿಡಲಾಗ.

ಗಣನೆಯಿಲ್ಲದ ಖಾನರು ಲಗ್ಗೆಯಲಿ ನೊಂದು
ರಣಧೂಳಿ ಖಾನಗೆ ದೂರೆ ।
ಎಣಿಕೆಯಿನ್ನೇಕೆ ಬಂಧಿಸಿ ಪಟ್ಟಣವನೆಂದು
ಕಣುಗಿಡಿಗೆದರಿ ಗರ್ಜಿಸಿದ ॥ ೪೭

ಒತ್ತರಿಸಿಯೆ ತಳಿ ಮೇರುವೆಗಳನಿಟ್ಟು
ಮುತ್ತಿಗೆಯಿಕ್ಕಿದ ಬಲವ ।
ಮತ್ತೆ ಕಂಠೀರವೇಶ್ವರ ಕಂಡು ದಳವಾಯ
ಹತ್ತಿರೆ ಕರೆದಿಂತೆಂದ ॥ ೪೮

ದಳವಾಯಿ ನಂಜರಾಜೇಂದ್ರ ಬಾ ನಮ್ಮಡಿ
ಯಿಳಯ ಮನ್ನೆಯರ ಮಾರ್ಬಲವ ।
ತಳುವದೆ ಬರಿಸಿ ಮಾರ್ಗವ ಕಟ್ಟಿ ತುರುಕರ
ಗಳಲನೆ ಮೂಗರಿಸೆಂದ ॥ ೪೯

ಆದರಿಂದ ಭಯಪಟ್ಟು ಪಾಳಯವೆಲ್ಲವು
ಗದಗಾಪುಗೊಂಡೊಡೆ ಬಳಿಕ ।
ಕದನವ ಗಂಟಿಕ್ಕಿ ಮುತ್ತಿದ ತುರುಕರ
ಸದೆದೆಬ್ಬಿಸಬೇಕೆಂದ ॥ ೫೦

ಬಳಿಕ ಹಸಾದವೆನುತ ನಂಜರಾಜೇಂದ್ರ
ಸಲೆ ಗಡಿಗಳ ಮನ್ನೆಯರ ।
ತಳುವದೆ ಮಾರ್ಬಲಸಹಿತ ಕರಿಸಿ ಕಾರ್ಯ
ದಳವಿಯ ಪೇಳ್ದನಿಂತೆಂದು ॥ ೫೧

ಒಡನೆ ಠಾಣೆಯುದೆಗೆದೂರೂರುಗಳ ಹೊಕ್ಕ
ತುಡುಗುಣಿ ತುರುಕ ಮಾರ್ಬಲವ ।
ಕಡುತವಕದೆ ಮುತ್ತಿಕೊಂಡು ಮೂಗರಿದಾಗ
ಬಿಡದೆ ಭಂಗಕೆ ಬರಿಸೆಂದ ॥ ೫೨

ಒಡೆಯನಾಜ್ಞಾಪನೆಯಲಿ ಗಡಿ ದುರ್ಗದ
ಕಡುಗಲಿ ಮನ್ನೆಯರಾಗ ।
ಪಡೆಗೂಡಿ ನಡೆದು ಮಾಡಿದ ರಾಜ ಕಾರ್ಯದ
ಕಡು ಸಾಹಸವನೇ ಪೇಳ್ವೆ ॥ ೫೩

ಅರಕೆರೆಯೊಳು ಬೀಡ ಬಿಟ್ಟಿರ್ದ ತುರುಕರ
ನಿರುಳು ಕಗ್ಗೊಲೆಯೊಳು ಬಿದ್ದು ।
ಎರಡು ಸಾಸಿರ ಮೂಗರಿದು ತಂದಾಕ್ಷಣ
ಪಿರಿದು ಸಾಹಸವ ಮಾಡಿದರು ॥ ೫೪

ಹೊಳಲ ಬಳಿಯ ಪೊದ್ದಲ್ಲಿರ್ದ ತುರುಕರ
ತಳತಂತ್ರವನರೆಯಟ್ಟಿ ।
ಗಳಿಲನೆ ಸಾಸಿರ ಮೂಗರಿದಾಕ್ಷಣ
ದಳ ಪತಿಯಡಿಗೊಪ್ಪಿಸಿದರು ॥ ೫೫

ಚೆನ್ನ ಪಟ್ಟಣದ ಭಟರು ಬಹ ತುರುಕರ
ಮುನ್ನ ಮಾರ್ಗವನಡ್ಡಗಟ್ಟಿ ।
ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಹೊಯ್ದು ಸಾವಿರ ಮೂಗರಿದಾಗ
ಬನ್ನಕ್ಕೆ ತಂದರೇನೆಂಬೆ ॥ ೫೬

ಮದ್ದೂರ ಸು ಭಟರು ಮಾರ್ಗವ ಕಟ್ಟಿಕೊಂ
ಡುದ್ಧತ ಖಳರ ಮಾರ್ಬಲವ ।
ಹೊದ್ದಿ ಯಿರಿದು ನಾನೂರು ಮೂಗಿರಿದಾಗ
ಸದ್ಯದೆ ಶೌರ್ಯವಡೆದರು ॥ ೫೭

ಯಾದವಾದ್ರಿಯ ಬಳಗೈದಿದ ತುರುಕರ
ಹಾದಿಗಳನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ।
ಭೇದಿಸಿ ಹೊಯ್ದು ಸಾಸಿರ ಮೂಗರಿದಾಗ
ವೇದನೆಗಳ ಮಾಡಿದರು ॥ ೫೮

ನಾಗಮಂಗಲದ ಭಟರು ಸೋಬತಿಯು ಕಟ್ಟಿ
ಬೇಗದಿರಿದು ತುರುಕರನು ।
ಬೇಗದೆ ಮೂರು ಸಾಸಿರ ಮೊಗರಿದಾಗ
ರಾಗದೆ ಜಸವ ಬೀರಿದರು ॥ ೫೯

ಚಿನರಾಯ ಪಟ್ಟಣದ ಭಟರು ಬರುತಿಹ
ಘನವಾದ ತುರುಕರ ಬಲವ ।
ವೊನೆ ಮುರಿದೆರಡು ಸಾಸಿರ ಮೊಗರಿದಾಗ
ಮನ ಹರುಷದೊಳೈದಿದರು ॥ ೬೦

ಕಿಕ್ಕೇರಿ ಬೂಕನ ಕೆರೆಯ ಸುಭಟರೊಳ
ಹೊಕ್ಕು ಬರುವ ತುರುಕರನು ।
ಸೊಕ್ಕಿ ತಿವಿದು ಸಾಸಿರ ಮೊಗರಿದಾಗ
ಗಕ್ಕನೈತಂದರೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೬೧

ಚಾಮುಂಡಿಯು ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೈದಿದ ತುರುಕರ
ಸ್ತೋಮದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿರಿದು ।
ಆ ಮಹಾ ಮೈಸೂರ ಭಟರು ಸಾವಿರ ಕೊಳ
ಭೂಮಿ ಪಾಲನಿಗೊಪ್ಪಿಸಿದರು ॥ ೬೨

ಇಂತು ಹನ್ನೆರಡು ಸಾವಿರ ಮೂಕೊರೆಯರು
ಮುಂತಾಗ ವಿಜಯಾ ಪುರಕೆ ।
ಚಿಂತೆ ವಡುತಲೈದಿ ಪಾತ್ಸ್ಯಾವಿನಡಿಯೊಳು
ನಿಂತಡ್ಡಬಿದ್ದೊರಳಿದರು ॥ ೬೩

ನೋಡಿ ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ ಪಾತ್ಸ್ಯಾವು ತಲೆದೂಗಿ
ಕೂಡುಂಬಳಿಯಿತ್ತವರ್ಗೆ ।
ಮೂಡಿದುಮ್ಮಳದೆ ಮೂಕೊರೆಯ ವೀದಿಯ ಕಡೆ
ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನಾ ಪುರದ ॥ ೬೪

ಇವರಿಗೆ ಹೋದ ಮೂಗಲ್ಲ ತನ್ನಯ ಮೂಗು
ತವೆ ಹೋದುದೈಸಲೆ ಯೆನುತ ।
ತವಕದೆ ಮೂಲಬಲವೆ ಖಾನನಿದ್ದೆಡೆ
ಗವನಟ್ಟಿದ ಕೋಪದಿಂದ ॥ ೬೫

ಸಲೆ ದೆಸೆದೆಸೆಯ ಜನರು ವಿಜಯಾಪುರ
ದೊಳ ಹೊಕ್ಕು ನಡೆದು ಬಂದಾಗ ।
ಬಲು ಮೂಕೊರೆಯ ಬೀದಿಯ ನೋಡಿ ಚೋದ್ಯವ
ತಳದಿಂತೆಂದು ನುಡಿದರು ॥ ೬೬

ಹಿಂದಣ ಯುಗದಲಿ ದಶಮುಖನನುಜೆಯ
ಕುಂದದೆ ಕಿವಿ ಮೂಗನರಿದ ।
ಇಂದೀವರಾಕ್ಷನಿಂ ವೆಗ್ಗಳವಹ ಶೌರ್ಯ
ಹೊಂದಿತು ಮೈಸೂರ ನೃಪಗೆ ॥ ೬೭

ಆತನೊಬ್ಬಸುರೆಯ ಮೂಗ ಖಂಡಿಸಿದ ಮ
ತ್ತೀತ ಹನ್ನೆರಡು ಸಾಸಿರದ ।
ಖ್ಯಾತಿಯ ನರರಕ್ಕಸರ ಮೂಗರಿದನೀ
ಭೂತಳೇಶನಿಗೆಣೆ ಯಾರು ॥ ೬೮

ಇಂತೆಂದು ಕಂಠೀರವ ನರಸೇಂದ್ರನ
ಪಂತಪೌರುಸವ ಪೊಗಳುತ ।
ಸಂತೋಷದೆ ದೆಸೆದೆಸೆಯ ಜನರು ಯಾತ್ರೆ
ಗಂತರಿಸದೆ ತೆರಳಿದರು ॥ ೬೯

ಅಲ್ಲಿರ್ದ ಕೂರ್ಮ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವಿನ ಹೇಜಿಬ
ರೆಲ್ಲವನರಿದು ಬೇಗದಲಿ ।
ನಿಲ್ಲದೆ ಕಾಗಜವನು ತನ್ನ ದಾತಾರ
ನಲ್ಲಿಗಟ್ಟಿದರೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೭೦

ಕಾಗಜವನು ಮೋದಿಸಿ ಕೂರ್ಮ ಪಾತ್ಸ್ಯಾವು
ಮೂಗಿನ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಬೆರಳ ।
ತೂಗಿದ ತಲೆಯನಚ್ಚರಿವಟ್ಟು ಮೈಸೂರ
ಭೂಗಧಿಪತಿಯ ಪೊಗಳಿದ ॥ ೨೧

ಧರೆಯೊಳು ರಾಮ ರಾಜಗೆ ನೆರೆ ಮಣಿಯದ
ತುರುಕರ ಭಂಗಕೆ ತಂದ ।
ದುರ ಗಲಿ ಕಂಠೀರವ ರಾಜ ಲೋಕಕೆ
ನರ ನಾರಾಯಣನೆಂದ ॥ ೨೨

ಬಳಿಕ ತನ್ನಯ ಭಂಗದ ವಾರ್ತೆ ಕೂರ್ಮಗೆ
ಸಲೆ ಮುಟ್ಟಿದುದನು ಕೇಳಿ ।
ಮುಳಿದು ಪಾತ್ಸ್ಯಾವು ಖಾನಗೆ ದೂತರಟ್ಟಿದ
ಸಳೆಯ ಹೇಳೆಂದು ಪಟ್ಟಣವ ॥ ೨೩

ಬಂದು ಚಾರರು ಪಾತ್ಸ್ಯಾವು ಕೋಪಿಸಿ ನುಡಿ
ದಂದವ ಖಾನನಿಗುಸಿರೆ ।
ಅಂದಾಗ ರಣಧೂಳಿ ಖಾನ ರೌದ್ರಾವೇಶ
ದಿಂದೆದ್ದನಾಸ್ಥಾನದಿಂದ ॥ ೨೪

ಕುಡಿ ಮೀಸೆ ಕುಣಿಯಲು ತಾಮ್ರಾಕ್ಷಿಯೊಳಂ
ದೊಡನೆ ಕಿಡಿಗಳು ಸೂಸಿದುವು ।
ಕಡಿದು ಮುಂಗೈಯ ಕೋಪಾಟೋಪದಲಿ ಖಳ
ಜಡಿದು ಖಂಡೆಯವ ಚಿಮ್ಮಿದನು ॥ ೨೫

ಕೆರಳಿದ ಕಾಲ ನೇಮಿಯೊ ರೌದ್ರ ರೂಪಿನೊ
ಳರದೆದ್ದ ಮಹಿಷಾ ಸುರನೊ ।
ದುರ ಗಲಿ ಘೋರಾಂಧಕನೆನೆ * ಖಾನ ಮ
ತ್ತುರವಣಿಸಿದ ಲಗ್ಗೆಗಾಗ ॥ ೨೬

---

* ಭಾವ.

ಇಂತಪ್ಪ ಖಾನನ ಕೋಪಾಗ್ನಿಯು ಝಳ
ಮಂ ತಾಳಲಾರದೆ ತರಣಿ ।
ಮುಂತೆ ನೀರೊಳು ಮುಳುಗಿದನೆನೆ ಪಡು ಗಡ
ಲಂ ತವೆ ಪೊಕ್ಕನೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೭೭

ಮುಗಿಯೆ ತಾವರೆಗಳಭ್ರದಲಿ ತಾರಾಳಿಗ
ಳೊಗುವಿಗೆ ರಾಗದೊಳಸೆಯೆ ।
ಮಿಗೆ ಹರುಷವ ತಾಳ್ ನೀಲಾಬ್ಜ ಕತ್ತಲೆ
ಜಗವ ಮುಸುಕಿತಾ ಕ್ಷಣದೆ ॥ ೭೮

ಪಿರಿದು ಲಗ್ಗೆಗೆ ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ತನ್ನಯ
ತುರುಕ ವಜೀರ ಖಾನರನು ।
ಕರೆದಾಗ ಖಾನ ನೇಮಿಸೆ ಬಳಿಕಂದನ
ರುರವಣಿಸಿದರೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೭೯

ಇದು ಸೋಮವಂಶ ವಾರಿಧಿಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನ
ಚದುರ ಕಂಠೀರವೇಶ್ವರನ ।
ಪುದಿದ ಪ್ರತಾಪ ಸಂಪದದೇಳಗೆಯು ಸಂಧಿ
ಮುದದ ಸು ಧರ್ಮಾನುಬಂಧಿ ॥ ೮೦

೧೩ನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ

ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಶ್ರೀರಂಗ ಪಟ್ಟಣದ ಲಗ್ಗೆಗೆ ಬಿಟ್ಟುದು.

ಸೂಚನೆ ‖ ಪುರದ ಲಗ್ಗೆಗೆ ಬಿಟ್ಟ ತುರುಕರನಿರಿದು ಬ
ಲ್ಬಿರುದ ಮೆರೆದ ನರಪೇಂದ್ರ ‖

ಬಡಿದರು ಸನ್ನೆಯ ಭೇರಿ ಡಮಾಮಿಯ
ಕಡು ರಭಸಕೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ।
ಒಡೆಯಲು ಚೌದೆಸೆ ಜಡಿಯಲು ಭೂತಳ
ನಡುಗುವಂದದಲೇ ವೇಳ್ಯ ‖ ೧

ಚಂಬಕ ಡವುಡೆ ನಫಿರಿ ಬುರುಗುಗಳುರೆ
ಕೊಂಬಿನ ಕಾಳ ಮೌರಿಯ ।
ಬೊಂಬುಳಿ ಡೋಳು ನಿಸ್ಸಾಳಗಳಬ್ಬರ
ತುಂಬಿತಾಕಾಶ ಮಂಡಲವ ‖ ೨

ಬಿಲ್ಲ ಜೇವಡೆ ಪಟುಭಟರ ಬೊಬ್ಬೆಯ ಬಲು
ಘಲ್ಲಣೆ ಹಯ ಹೇಷೆ ನಿನದ ।
ಕೊಲ್ಲಾರ ಬಂಡಿಯ ಚೀತ್ಕೃತಿ ತ್ರಿಜಗಕೆ
ತಲ್ಲಣವಿತ್ತುವಾ ಕ್ಷಣದೆ ‖ ೩

ಇಡು ಪಿರಂಗಿಯ ಬೇಗ ಪಿಡಿ ನಿಚ್ಚಣಿಗೆಯ
ತುಡುಕು ಗುರಾಣಿ ಖಂಡೆಯವ ।
ಹೊಡೆ ಬಲು ಜಬರು ಜಂಗಿಯಲಿ ಕೋಟೆಯನೆಂಬ
ಕಡು ರಭಸಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ‖ ೪

ಹೊಳೆಬಿಡಗಳ ಸೊಪ್ಪಿನ ಹೊರೆಯಲಿ ಮೇಲ
ಕೇಳಿಸಾರ್ಭಟೆಯ ಬಾಣಗಳ |
ತೂಳಿಸು ಪೆಟಲ ಗುಂಡುಗಳನೆಂಬಸುರರ
ಕೋಳಾಹಳವೊಪ್ಪಿತಾಗ || ೫

ಕರಿಗಳ ಕೈಯಿಂದ ಕೆಡಹು ಕೋಟೆಯ ಮೇಲ
ಕುರವಣಿಸಿರು ಬೊಬ್ಬೆಯಲಿ |
ತರಿ ಯಿರಿ ಹೊಡೆ ಕಾಹಿನವರನೆಂಬಬ್ಬರ
ಮೆರೆದುದು ಚೌ ದೆಸೆಯೊಳಗೆ || ೬

ತುಂಬಿದ ಕರಿಯ ಮದ್ದಿನ ಪೊಟ್ಟಣಗಳ
ನಿಂಬುಗೊಳಿಸು ಶರಾಗ್ರದಲಿ |
ತುಂಬಿಪ್ಪ ಬಲು ಸುರಂಗಗಳ ದ್ವಾರಗಳಗೆಂ
ದೆಂಬ ರಭಸವೊಪ್ಪಿತಾಗ || ೭

ಅಗೆ ತಳ ಮುಟ್ಟಿ ಕೋಟೆಯ ದ್ವಾರಗಳ ನೂಡಿ
ಹೊಗುವಡ್ಡಲಾದರಿ ಭಟರ |
ಮಿಗೆ ಬೀಳಲಿರಿಯೆಂಬ ಖಾನರಬ್ಬರವಾಗ
ಗಗನ ಮಂಡಲವ ಮೊಳ್ಗಿದುದು || ೮

ಖಳರ ಕೋಪಾಗ್ನಿ ನಾನಾ ದೆಸೆಯೊಳಗಾಗ
ಪಲವು ರೂಪಾದಂದದಲಿ |
ತಳಿತುವು ಲಕ್ಕ ಸಂಖೆಯಲಿ ಬೊಂಬಾಳದ
ಹೊಳವ ದೀವಟಿಗೆಗಳಾಗ || ೯

ಶಶಿಯ ನೇಮದೆ ಕರ ಚರರು ಕೋಪವ ತಾಳಿ
ಬಿಸಿಯಾಗಿ ಖಳರ ಮೂರ್ಬಲಕೆ |
ಮುಸುಕಿ ಕಗ್ಗೊಲೆಗೈದಿದೊಲು ಚಂದ್ರ ಜ್ಯೋತಿಗ
ಳೆಸೆದುವು ಪಾಳಯದೊಳಗೆ || ೧೦

ಕರಿಗಳಿಗೆಂಟು ಕಾಲಾಳಿಗೆರಡು ಬಲು
ತುರಗಕೆ ನಾಲ್ಕು ಕೊಲ್ಲಾರ ।
ಹರಿವ ಬಂಡಿಗೆ ಹತ್ತು ದೀವಟಿಗೆಯು ಬಲು
ಪರಿ ಗಣನೆಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೧೧

ದೆಸೆ ದೆಸೆಗೆರಡು ಸಾಸಿರ ವೇಣಿಗಳನಾಗ
ಮುಸಗಿ ಖಾನನ ಬಲು ಭಟರು ।
ಮುಸುಕಿ ಚೌದಿಕ್ಕಿನ ಕೋಟೆಯ ತೆನೆಗೆ ಸಂ
ದಿಸಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿದರೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೧೨

ಆಗಸವನು ತುಡುಕುವ ಮೇರುವೆಗಳ
ಮೇಗೇರಿ ಖಾನನ ಭಟರು ।
ಬೇಗದೆ ಪೆಟಲ ಗುಂಡುಗಳ ಮಳೆಯನು ಸ
ರಾಗದೊಳುಬ್ಬಿ ಕರೆದರು ॥ ೧೩

ಅಂಬಿನ ತುದಿಗೇರಿಸಿದ ಪೊಟ್ಟಣದುಪ್ಪ
ಲಿಂಬಾದ ಕಿಚ್ಚ ಕಾರಿಸುತ ।
ಕುಂಬಿನಿ ನಡುಗೆ ಬೊಬ್ಬಿರಿದೆಚ್ಚು ಶರಗಳ
ತುಂಬಿದರೂರೊಳಗಾಗ ॥ ೧೪

ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ಜಬರು ಜಂಗಿಗಳ ತಂ
ದಾನಿಸಿ ಭೋಯೆಂದೆನುತ ।
ಖಾನ ಖಾನರು ಮುಂಬರಿದು ಗುಂಡಿನ ಬಲು
ಸೋನೆಯ ಕರೆದರದ್ಭುತದೆ ॥ ೧೫

ಸುರು ಸುರು ಸುರ್ರೆಂದು ಕೇಸುರಿಗರೆಯುತ
ಮೊರೆದೇಳ್ವ ಬಾಣಗಳಾಗ ।
ತುರುಗಿ ಕೈಕಾಲೆಡೆಯೊಳು ಪೊಯ್ದು ಜನರಿಗೆ
ಪಿರಿದು ಭೀತಿಯ ಬೀರಿದುವು ॥ ೧೬

ಅಂಬರವೆಲ್ಲ ಬಾಣಗಳುರಿ ಚೌ ದೆಸೆ
ತುಂಬಿದ ಕೋವಿಯ ಗುಂಡು ।
ಕುಂಬಿನಿ ಸಿಂಗಾಡಿಯಂಬಿನ ಮಯವಾಗಿ
ಯಿಂಬುಗೊಡದೆ ರಂಜಿಸಿದುವು ॥ ೧೭

ಕುದುರೆಯನಿಳಿದು ಗುರಾಣಿಯ ಹರಿಗೆಯ
ನೊದರಿಸಿ ತೊಡೆಯೊಳಗಾಗ ।
ಕದುಬಿ ಖಡ್ಗವ ಜಳಿಪಿಸಿ ಖಾನ ಖಾನರು
ಪದ ಮುಖದೊಳಗೇರಿದರು ॥ ೧೮

ಆನೆಗಳನು ಕೊಂಬುಗತ್ತಿ ಸಹಿತಲಾಗ
ನಾನಾ ದೆಸೆಯೊಳಗುರುಬಿ ।
ಏನೆಂಬೆನುಪ್ಪಿನ ತಿತ್ತಿಯ ಹೊತ್ತಿಸಿ
* ಯಾನಿಸುತುರಿಯ ಸೂಸಿದರು ॥ ೧೯

ಬಂದೊಂದೇಣಿಯೊಳ್ಯೆನೂರು ಖಾನರು
ನಿಂದಾಗ ತಲೆವರಿಗೆಗಳ ।
ಸಂದಿಸಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿದೇರಿದರವರುಗ್ರ
ದಂದವನೇನ ವರ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೨೦

ಸಿಂಗಾಡಿಯಂಬಿನ ಮಳೆ ಬಾಣದಾರ್ಭಟೆ
ಮುಂಗೈವೆ ಬಲು ಪಿರಂಗಿಗಳ ।
ಪೊಂಗಿದ ಜಬರು ಜಂಗಿಯ ಗುಂಡಿನಬ್ಬರ
ಕಂಗೆಡಿಸಿದುವು ತ್ರಿ ಜಗವ ॥ ೨೧

ಜಾಡಿಸಿ ಬರುವ ಪೆಟಲ ಗುಂಡುಗಳ ಮೇ
ಲೀಡಿರಿದರಿವ ಬಾಣಗಳ ।
ನೋಡದೆ ಹೆಣಗಳ ತುಳಿದು ಖಾನರು ಕೈಯ
ನೀಡಿದಕೋಟೆಯ ತೆನೆಗೆ ॥ ೨೨

---

* ದ್ಯಾನಿಸು.

ಹೊಳೆವ ಖದ್ಯೋತ ಮಂಡಲವ ಬಳಾಹಕ
ಬಳಗ ಮುತ್ತುವ ತೆರದಿಂದ ।
ಕಳಕಳ ಮಸಗೆ ಖಾನರು ಬೊಬ್ಬಿಡುತಾಗ
ತಳುವದೇರಿದರು ಲಗ್ಗೆಯನು ॥ ೧೩

ಕುಲ ಗಿರಿಯನು ಕೋಪವ ತಾಳಿ ಮಶಕದ
ಹುಳುಗಳು ಮುತ್ತುವಂದದಲಿ ।
ಇಳೆಗಗ್ಗಳಿಕೆವಡೆದ ಪಟ್ಟಣದ ಲಗ್ಗೆ
ಯೊಳಗೇರಿದರು ತುರುಕರು ॥ ೧೪

ಯಕಲಾಸ ಖಾನ ಮುಸ್ತುಪ ಖಾನರುಗಳು
ಸಕಲ ಬಲದೊಳೊಂದೆಸೆಯು ।
ಯುಕುತಿಯೊಳೇರಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿದಾರ್ಭಟಿಸುವ
ಶಕುತಿಯನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೧೫

ಹತ್ತಿ ನೋಡಿದೊಡಿನ್ನೆರಡು ಸುತ್ತಿನ ಕೋಟೆ
ಯೊತ್ತಿನಲಗಳು ಕಂದುಕವ ।
ಮತ್ತೆ ರಾಟವಳ ಸೂತ್ರದ ಯಂತರಗಳ
ಬಿತ್ತರವನು ಕಂಡರಾಗ ॥ ೧೬

ಕರಿತಿ ಖಾನ ಸಹಜಿ ಯಬುದುಲ್ಲ ಖಾನರುಗ
ಳುರವಣಿಸುತಲೊಂದೆಸೆಯು ।
ಪಿರಿದು ಮಾರ್ಬಲಗೂಡಿ ಬೊಬ್ಬಿಡಿದೇರುವ
ದುರಗಲಿತನವನೇನೆಂಬೆ ॥ ೧೭

ಅಂಕುಶ ಖಾನನಂಬರ ಖಾನರೊಂದೆಸೆ
ಮುಂಕೊಂಡು ಬಲು ಬಲ ಸಹಿತ ।
ಶಂಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ಭೋಯೆಂದಾಲುತೇರುತ
ಬಿಂಕವ ಬೀರಿದರಾಗ ॥ ೧೮

ಅದ್ದವು ಖಾನ ವೇದೋಜಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಖಾನ
ಸಿದ್ದರಹಿಮನೆಂಬವನು ।
ಹೊದ್ದಿಯೊಂದೆಸೆಯಲ್ಲಿ ತಳತಂತ್ರದೊಡಗೂಡಿ
ಯುದ್ಧರಿಸುತಲೇರಿದರು ॥ ೧೯

ಘಳಿಲನೆ ದಾವಾಗ್ನಿಯಂತೆ ಭೋರಿಡುತಾಗ
ಮೊಳದುರೆ ರಣಧೂಳಿ ಖಾನ ।
ತಳತಂತ್ರ ಸಹ ಮೂಡ ದೆಸೆಯೊಳಗುರಿದೇರಿ
ದಳವ ನಾನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೨೦

ಬಳಿಕ ದಕ್ಷಿಣ ದೆಸೆಯಲಿ ಬೀಡಿಳದಿ
ದಿರ್ಳೆಯಾಣ್ಮ ಪೂವಲಹನುಮ ।
ಖಳನ ನೇಮದಲಾ ದಿಕ್ಕಿನೊಳಗೆ ಲಗ್ಗೆ
ಗಳವಡಿಸಿಯೆ ಬಿಟ್ಟನಾಗ ॥ ೨೧

ಪಟಹ ಡಿಂಡಿಮ ಕೊಂಬಿನ ಕಾಳೆ ಋರಾಗಿನಾ
ಭರ್ಟೆ ವೀರರುಗಳ ಬೊಬ್ಬಾಟ ।
ಸುಟಿಯಾದ ಗಜದ ಘಂಟಾ ರವ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ
ಘಟಕೆ ಭೀತಿಯನಿತ್ತುದಾಗ ॥ ೨೨

ಸುರಗಿ ಸಬಳೆ ಹೇರಿಟ್ಟ್ಯ ಖಂಡೆಯ ಕೈಯೊ
ಳುರವಣಿಸುವ ಬಾಣ ಪಟಲ ।
ದುರಗಲಿ ಭಟರೆಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ತಮ್ಮ
ದೊರೆಗಳು ಸಹಿತಲೇರಿದರು ॥ ೨೩

ಹರುಪನ ಹಳ್ಳಿಯ ಭೂಪ ಸುಂಡೂರವ
ನೆರೆ ಗುಡಿಗೋಟೆಯ ಜನಪ ।
ಪಿರಿದುಜ್ಜನಿಯ ನಾಯಕರು ಮಾರ್ಬಲಗೂಡಿ
ದುರಗಲಿತನದೊಳೇರಿದರು ॥ ೨೪

ರಾಯ ದುರ್ಗದ ವೀರರು ಹಟ್ಟಿಯಲ್ಲಪ್ಪ
ನಾಯಕರಭಟರೊಂದೆಸೆಯ ।
ಆಯತವಡೆದ ಕುಂದುರುಪಿಯ ಬಲ ಸಮು
ದಾಯವೇರಿತು ಭೋಯೆನುತ ॥ ೩೫

ಮತ್ತಿಘಡದ ಚಿಕ್ಕನಾಯಕ ಹಳ್ಳಿಯ
ಸುತ್ತಣ ಭಟರೊಂದೆಸೆಯ ।
ಒತ್ತರಿಸೆಯ್ದಿ ಪಾಲುಪರೆ ಬೇಲೂರವ
ರತ್ತಿತ್ತಲೊಲೆಯದೇರಿದರು ॥ ೩೬

ಬಡಗದೆಸೆಯ ಬೀಡಿಳದಿರ್ದ ಮೊರಸರ
ಪಡೆ ಹನುಮನ ನೇಮದಲಿ ।
ತುಡುಕಿ ಸಾಸಿರ ಸಂಖೆ ಯೇಣಿಗಳನು ಚಾಚಿ
ಯೊಡನೆ ಬೊಬ್ಬಿರಿದೇರಿದರು ॥ ೩೭

ಹೊಳವನಹಳ್ಳಿ ಬಿಜ್ಜಾವರ ಕೋಲಾಲ
ಬಳಲಾಪುರ ಮಾಗಡಿಯ ।
ಇಳೆಯಾಣ್ಮರು ಬಹು ಬಲ ಸಹ ಲಗ್ಗೆಯ
ತಳುವದೇರಿದರುಬ್ಬಿನಲಿ ॥ ೩೮

ದುರಗಲಿ ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರ ಬಾವಲೂ
ರೆರೆಯರು ಹೊಸಕೋಟೆಯವರು ।
ನೆರೆ ಕಂಗೊಂದಿ ಮಾಸ್ತಿಯ ಸುಭಟರು ತಮ್ಮ
ದೊರೆಗಳು ಸಹಿತಲೇರಿದರು ॥ ೩೯

ಚಾರುತರದಲಿಕ್ಕೇರಿಯ ವರಬಲ
ವಾರಿಧಿ ಮುತ್ತಿ ಮೊದಲಿಸಿ ।
ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿ ನರಸೇಂದ್ರನ ದುರ್ಗವ
ನಾರುಭಟೆಯಲೇರಿದರು ॥ ೪೦

ಬಿಡದೆ ಸಾವಿರ ಸಂಖೆಯ ನಿಚ್ಚಣಿಗೆಯ
ತೊಡಿಸಿ ತೆಂಕಣ ಕೋಟೆದೆನೆಗೆ ।
ಕಡು ತವಕದೊಳೇರಿದರಬ್ಜ ಸಖನನು
ತುಡುಕುವ ಮಂದೇಹರಂತೆ ॥ ೪೧

ಕರೆವ ಪಟಲ ಗುಂಡಿನ ಮಳೆ ಬಾಣದ
ವರುಷವೆಂಬಿನ ಬಲು ಸೋನೆ ।
ಅರಿ ಬಲ ಜೀಮೂತದಿಂ ನರಸೇಂದ್ರನ
ವರ ದುರ್ಗ ಗಿರಿಯೊಳೊಪ್ಪಿದುದು ॥ ೪೨

ಸಿಡಿಲ ಪೊಟ್ಟಣವ ಶೀಘ್ರದೆ ಮಿಂಚು ಬುಳುಗಳು
ಕಡು ತವಕದೆ ಮುತ್ತುವಂತೆ ।
ಒಡನೆ ಕೆಂಗೇಂದ್ರನ ನೇಮದೆ ಕರ್ಣಾಟ
ಪಡೆ ಮುಸುಕಿತು ಭೋಯೆನುತ ॥ ೪೩

ಹಸಿದಿದ್ದ ಸಿಂಹದ ಗುಹೆಯನ್ನೆರಳೆಯ
ಶಿಶು ಸಂಕುಳ ಮುತ್ತುವಂತೆ ।
ವಸುಧೇಶ ನರಸೇಂದ್ರನ ಪುರವನು ರಿಪು
ವಿಸರ ಮುಸುಕಿತೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೪೪

ಬಿರುದಿನ * ಸಾಳ್ವನ ನೀಡವನುರೆ ಗಿಳಿ
ವರಿಗಳು ತುಡುಕುವಂದದಲಿ ।
ದುರಗಲಿ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರನ ದುರ್ಗವ
ನಿರದೆ ಮುತ್ತಿತು ರಿಪು ವಿತತಿ ॥ ೪೫

ಸಲೆ ಸೇರಿಸಿದೇಣಿಗಳ ಮೇಲೆ ಸು ಭಟರು
ತಲೆವರಿಗೆಯನೊಡ್ಡಿಕೊಳುತ ।
ಅಲಗಿನ ಗಾಯವನೆಣಿಸದೆ ಹೆಣಗಳ
ತುಳಿ ತುಳಿದೊಡನೇರಿದರು ॥ ೪೬

---

* ಸಾಳುವೇಂದ್ರನದೀಹವಗಿಳಿ.

ನೇಜೆಯುಗಳ ಗಾಯ ಪೆಟಲ ಗುಂಡುಗಳ ಸ
ಮಾಜದಾರ್ಭಟೆಗೆ ಕಂಗೆಡದೆ ।
ಪೌಜು ಪೌಜಾಗಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿದೇರುವರಿ ಭಟ
ರೋಜೆಯನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೪೭

ಮುಸುಕಿದ ಬಾಣವುಪ್ಪಿನ ಪೊಟ್ಟಣಗಳ
ಮಸೆಯುಂಬು ಪೆಟಲ ಗುಂಡುಗಳ ।
ಎಸೆವ ಪೆರ್ಮೆಳಗರೆಯುತ ಬೊಬ್ಬಿರಿದಾಗ
ಳಸಮ ಸಾಹಸಿಗಳೇರಿದರು ॥ ೪೮

ಕಂಡನು ರಿಪು ರಾಜ ಶರಭ ಭೇರುಂಡ ಭೂ
ಮಂಡಲೇಶ್ವರ ಕುಲ ಕಮಲ ।
ಚಂಡದಿವಾಕರ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರ ಮುಂ
ಗಂಡಿಯೊಳೇರಿದರಿಗಳ ॥ ೪೯

ಸಿಡಿಲ ಗರ್ಜನೆಗಬ್ಬರಿಸುತಾಗಸವನು
ತುಡುಕವ ಹರಿಯಕ್ಷನಂತೆ ।
ಖಡುಗವನೊರೆಯಿಂದ ಸೆಳೆದು ಪಂಥದೊಳಾಗ
ನುಡಿದನು ನಂಜೇಂದ್ರನೊಡನೆ ॥ ೫೦

ಇವರಿಗಿನಿತು ನಮ್ಮಯ ಗಡಿ ಮನ್ನೆಯ
ನಿವಹವ ಕರೆದು ನೀ ಬೆಸಸಿ ।
ತವಕದೆ ಲಗ್ಗೆಗೇರಿದ ರಿಪು ಬಲವನು
ಜವನ ನಗರಿಗೈದಿಸೆಂದ ॥ ೫೧

ಮದ ಕರಿಗಳ ಮೊತ್ತ ಕದಳಿಯ ವನಗಳ
ಪೊದರ ಕಿತ್ತೀಡಾಡುವಂತೆ ।
ಕದನಗಲಿಗಳಿಂದ ಮುತ್ತಿದ ತುರುಕರ
ಸದೆದೆಬ್ಬಿಸು ನೀನೆಂದ ॥ ೫೨

ಒಡೆಯನ ನುಡಿಗೆ ಹಸಾದವೆನುತಲಾಗ
ಕಡು ಗಲಿ ನಂಜ ರಾಜೇಂದ್ರ ।
ಗಡಿಯ ಮನ್ನೆಯರನಾಕ್ಷಣ ಚೌದೆಸೆಗಟ್ಟಿ
ಬಿಡದೆ ಸಾಹಸವ ಮಾಡಿಸಿದ ॥ ೫೩

ಚೆನ್ನಪಟ್ಟಣ ಮದ್ದೂರು ಬೆಳ್ಳೂರಾಳ್ವ
ಮನ್ನೆಯರುಗಳೊಂದು ದೆಸೆಗೆ ।
ಉನ್ನತ ಬಲ ಗೂಡಿ ಬಂದಾಗ ತುರುಕರ
ಬನ್ನಕ್ಕೆ ತಂದುದೇನೆಂಬೆ ॥ ೫೪

ಸಲೆ ನಾಗಮಂಗಲ ಚೆನರಾಯ ಪಟ್ಟಣ
ತೊಳಗುವ ಹೊಸ ಹೊಳಲಾಳ್ವ ।
ಚಲದಂಕ ಮನ್ನೆಯರುಗಳು ಮಾಡಿದ ಶೌರ್ಯ
ದಳವಿಯನೇ ವರ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೫೫

ತಿಪ್ಪೂರು ಕನ್ನಂಬಾಡಿ ಮಳಲವಾಡಿ
ಯೊಪ್ಪುವ ಮನ್ನೆಯರುಗಳು ।
ತಪ್ಪದೆ ಲಗ್ಗೆಗೇರಿದ ಖಳರನು ಕೊಲ್ವ
ದಪ್ಪವನೇನೆಂಬೆನದನು ॥ ೫೬

ಪಟ್ಟಣ ಮೈಸೂರು ತೆರಕಣಾಂಬಿಯನಾಳ್ವ
ಕಟ್ಟುಗ್ರದಧಟ ಮನ್ನೆಯರು ।
ನೆಟ್ಟನೆ ಲಗ್ಗೆಗೇರಿದ ಖಳರನು ಸದೆ
ಗುಟ್ಟುವ ಪರಿಯನೇ ವೇಳ್ವೆ ॥ ೫೭

ಹರದನಹಳ್ಳಿ ಸತ್ಯಾಗಾಲ ಮಳವಳ್ಳಿ
ಯುರುತರ ತಳಕಾಡನಾಳ್ವ ।
ಪಿರಿದು ಮನ್ನೆಯನಾಯಕರು ಲಗ್ಗೆಗೇರಿದ
ತುರುಕರ ಸದೆವುದೇವೇಳ್ವೆ ॥ ೫೮

ಬಿಡನಾಗ ಕಂಠೀರವೇಶ್ವರನಾಳುವ
ಪೊಡವಿಯ ಬಲು ಮನ್ನೆಯರು ।
ತಡೆಯದೆ ಲಗ್ಗೆಗೇರಿದ ಖಾನ ಖಾನರ
ಕಡಿದೊಡಿಸುವುದೇನೆಂಬೆ ॥ ೫೯

ಹಿಂದು ಹಿಂಡಿನಲೇಣಿಯ ಮೇಲೇರಿ ಮುಂ
ಕೊಂಡುರುಬುವ ರಿಪು ಬಲವ ।
ಖಂಡಿಸಿ ಸಿರಗಳ ಮರುಳ್ಗಳ ಕೊರಳಿಗೆ
ದಂಡೆಯ ಹಾಕಿದರಾಗ ॥ ೬೦

ಇರಿದು ಬಲ್ಲೆಹದಿಂದ ಖಾನರ ಕರುಳ್ಗಳ
ಸರ ಮಾಲೆಗಳ ಬೇಗ ತೆಗೆದು ।
ದುರದೊಳೊಪ್ಪುವ ಭೂತಗಳ ಕೊರಳೊಳಗಿಕ್ಕಿ
ಮೆರೆದರುನ್ನತ ಸಾಹಸವ ॥ ೬೧

ಆರ ನೋಡಲು ಜವ ದಾಡೆಯ ತಿರಿಗೊಳ
ಪೂರೈಸಿದ ಗಾಯದವರು ।
ಆರ ನೋಡಲು ನೇಜೆಯುದಂಗಲಿ ನೊಂದ
ಮಾರಣದಿಗಳೊಪ್ಪಿದರು ॥ ೬೨

ಕವಿದು ಕೋಟೆಯ ತೆನೆಗುರುಬುವ ಖಾನರ
ತಿವಿಯೆ ಕರಾಚೂರಿಯಿಂದ ।
ತವೆ ಕಳಗಾಗೆ ಸುರುಳಿ ಬಿದ್ದಸುರರ
ಹವಣನೀಶ್ವರ ತಾನೆ ಬಲ್ಲ ॥ ೬೩

ಚಿಗಿದಾಳ್ವೇರಿಗಿಳಿವ ಖಾನ ಖಾನರ
ನಗುತ ಮುಂದಲೆಗಳ ಪಿಡಿದು ।
ಉಗಿದಾಯುಧಗಳ ಶಿರಗಳ ಖಂಡಿಸಿ
ಯುಗಳಗಿಟ್ಟರು ಬೊಬ್ಬಿಡುತ ॥ ೬೪

ನೇಜೆಯದಿರಿತಕೆ ಹರಿಗೆಯ ಮರೆಗೊಂಡು
ಮೋಜದೇರುವ ರಿಪುಭಟರ ।
ಸೋಜಿಗವಡೆಯೆ ನೋಳ್ಪರು ಬಾಕಿರಿದು ಯಮ
ರಾಜನ ಪುರಕೈದಿಸಿದರು ॥ ೬೫

ವಸುಧೇಶ್ವರ ಕಂಠೀರವ ಸಾಕಿ
ರ್ದ ಸಹಾಯ ಶೂರ ಮನ್ನೆಯರು ।
ದೆಸೆದೆಸೆಯೊಳು ಕೋಟೆಗಡರ್ವ ಖಾನರುಗಳ
ಕುಸುರಿದರಿದು ಕೆಡಹಿದರು ॥ ೬೬

ಬಳಿಕ ನಾಲ್ದೆಸೆಯಲಿ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರನ
ಹಳೆಯ ಪೈಕದ ಪಟುಭಟರು ।
ತಲೆಗಳ ಚೆಂಡಾಡಿ ವೈರಿ ಮೊಬ್ಬಲವನು
ಬಲಿಯನಿತ್ತರು ಭೂತಗಣಕೆ ॥ ೬೭

ಕೋವಿಯ ಭಟರ ಗುಂಡಿನ ಹಾವಳಿಯಲಿ
ಜೀವಗಳನು ತೊರೆದಾಗ ।
ಭಾವಿಸೆ ನಾಲ್ಕೆಂಟು ಸಾವಿರ ತುರುಷ್ಕಭ
ಟಾವಳಿ ಬಿದ್ದುದೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೬೮

ಬಂದೇ ವೇಳೆಯೊಳಗೆ ಲಕ್ಷ ಬಾಣವ
ಸಂಧಾನವ ಮಾಡಿ ಕರೆಯೆ ।
ಕೊಂದು ಕೆಡಹಿದುವು ತುರುಕ ಮೊಬ್ಬಲಕಾಗ
ಬಂದ ಭಂಗವನೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೬೯

ಏಣಿಗಳಿಗೆ ಕವೆಗೋಲುಗಳನು ಸಂ
ದಾನಿಸಿ ಕೆಡೆ ನೂಕಲಾಗ ।
ಗೋಣಡಿಯಲಿಬಿದ್ದು ತುರುಕರ ಮೊಬ್ಬಲ
ಪ್ರಾಣವ ನೀಗಾಡಿದುದು ॥ ೭೦

ತೊಲೆಗಳೊಳಗೆ ದಸಿಗಳ ಪೆಟ್ಟಿ ಲಂಘಿಪ
ಬಲುಮೆ ಕಾರರ ಮೇಲೆ ನೂಕೆ ।
ತಲೆ ಮೈ ಕೈ ಕಾಲೊಳು ಗೂಟಗಳು ಮೂಡಿ
ಸಲೆ ತೊರೆದರು ಜೀವಗಳನು ॥ ೨೧

ಎತ್ತುಗಲ್ಲುಗಳೆಂಬ ಕಲ್ಲು ಕವಣೆಗ
ಲೊಲ್ಲತ್ತಿದ ಗಾಯುಗಳಿಂದ ।
ನೆತ್ತಿಗಳೊಡೆದು ಕೈ ಕಾಲುಡಿದಗಳೊಳು
ಸತ್ತವರಿಗೆ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ ॥ ೨೨

ಉರವಣಿಸುರೆ ಮೇಲಕ್ಕೈದುವ ಖಾನರ
ನಿರದೆ ಮುಂದಲೆಗಳ ಪಿಡಿದು ।
ಕೊರಳನರಿದು ಭೋಯೆನುತಾಗ ಪಾಳೆಯ
ಕುರುಳಲಿಟ್ಟರು ತಲೆಗಳನು ॥ ೨೩

ಖಂಡೆಯುಗಳ ಪೆಟ್ಟನೊಳಗೆ ಗುರಾಣಿಗ
ಳ್ತುಂಡಿಸಿ ತಲೆ ಸೀಳಾಗಿ ।
ಖಂಡಿಸಿ ಸಿಂಗಾಡಿ ದೊಣೆಯುಂಬು ಪುಡಿಯೆದ್ದು
ದಿಂಪುರುಳಿತು ಖಾನ ರಾಜೆ ॥ ೨೪

ಕರಿಯು ಮದ್ದಿನ ಪೊಟ್ಟಣಗಳ ಹೊತ್ತಿಸಿ
ಭರದಿಂದ ಮೇಲಿಡುತಿರಲು ।
ನೆರೆ ಗಡ್ಡ ಮಂಡೆಮೇಲ್ಮೀಸೆ ಸೀಕರಿಯಾಗಿ
ಯುರುಳಿ ಬಿದ್ದರು ನೆಲದೊಳಗೆ ॥ ೨೫

ಕೊತ್ತಳ ಕೊತ್ತಳಗಳಲಿ ಪಿರಂಗಿಯ
ನೊತ್ತಿ ಸಂದಾನಿಸಿ ಬಿಡಲು ।
ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಕುದುರೆಗಳು ಸೀಕರಿಯಾಗಿ
ಸತ್ತುವೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವ ॥ ೨೬

ಉಪ್ಪಿನ ತಿತ್ತಿಗಳನು ಬೇಗ ಹೊತ್ತಿಸಿ
ತಪ್ಪದಾನೆಗಳ ಮೇಲಿಡಲು ।
ಕಪ್ಪಿನ ದೇಹಗಳ್ಸೀದು ಮುನ್ನೂರಾನೆ
ಕುಪ್ಪಳಿಸಿದುವು ಭೂಮಿಯಲಿ ॥ ೭೭

ಮುರಿದರು ತಳಗಳ ಮೇರುವೆಗಳ ಸುಟ್ಟು
ನೆರೆ ಸುರಂಗಗಳ ದ್ವಾರದಲಿ ।
ಕರಿಯ ಮದ್ದನು ತುಂಬಿ ಹೊತ್ತಿಸಿ ಖಾನರ
ಕರಿಕು ಮಾಡಿದರೇನೆಂಬೆ ॥ ೭೮

ನೆಲ್ಲಿಯ ಕಾಯ್ಗಳ ಹೆಗ್ಗುದಿಗೆಯೊಳಡೆ
ಚಲ್ಲವರಿದು ಬೀಳುವಂತೆ ।
ಬಲ್ಲಿದ ಖಾನರು ಚಿಗಿದು ಬಿಟ್ಟಾಕ್ಷಣ
ಹಲ್ಲ ಕಿರಿದರಗಳೊಳಗೆ ॥ ೭೯

ಲಗ್ಗೆಯನೇರುವೊಡ್ಡೈದಿದ ಖಳ ಬಲ
ವೊಗ್ಗರ ಮುರಿದು ಹಿನ್ನೆಲೆಗೆ ।
ಜಗ್ಗನೆ ಜರಿದೋಡಿದರು ದೆಸೆ ದೆಸೆಗಾಗ
ದುರ್ಗದ ಭಟರುರುಬಿಂದ ॥ ೮೦

ಉರಗ ಬಲೌಘವ ಕಂಡಬ್ಬರಿಸಿ ಬಂ
ದೆರಗುವ ಬರ ಸಿಡಿಲಂತೆ ।
ಪಿರಿದು ಕರ್ಣಾಟಕದರಿ ಬಲವೆನು ಬಂದು
ತರುಬಿದರೇ ವೇಳ್ವನದನು ॥ ೮೧

ಕಡಿ ಯಿರಿ ಹೊಯ್ ತರಿ ಬೀಳಗೆಡಹು ನೆರೆ
ಬಡ ಮನದರಿಗಳನೆನುತ ।
ಪೊಡವಿಪ ಕಂಠೀರವನ ವ್ಯೈಗಾಪಲ
ಕಡುಗಲಿ ಭಟರುರುಬಿದರು ॥ ೮೨

ಅಡಸಿ ಗಿರಿಯನು ನುಂಗುವ ವೀರನ ಬಾಯಿ
ಹಿಡಿಯದೆ ಪಣ್ಫಲಗಳನು ।
ಕಡುಗಲಿ ತುರುಕರನರೆಯಟ್ಟಿದರು ಮಿಕ್ಕ
ಬಡ ನೃಪರುಗಳ ಲೆಕ್ಕಿಪರೆ ॥ ೮೩

ಎನ್ನ ಬಿಡೆಲೆ ಸ್ವಾಮಿ ತನ್ನ ಬಿಡೀ ಕ್ಷಣ
ವೆನ್ನುತ ಬಲು ತೀವ್ರದಿಂದ ।
ಮನ್ನೆಯರುಗಳು ಮೊದಲಿಸಿ ಮುತ್ತಿದರಿಪು
ಗುನ್ನಿಗಳನು ತೂರಿದರು ॥ ೮೪

ಇರಿದರು ನೇಜೆಯುದಲಿ ಮೇಲಕೇರುವ
ದುರಗಲಿಗಳ ಖಡ್ಗದಿಂದ ।
ತರಿದು ತುಂಡಿಸಿ ತೂರಿ ರಣ ಭೂತ ನಿಕರವ
ನೆರಹಿದರೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೮೫

ಇಟ್ಟರು ಬೇಗಿಟ್ಟಿಯಲಿ ಕೆಲರೇರುವ
ದಿಟ್ಟರ ಜವ ದಾಡೆಯಿಂದ ।
ಮೆಟ್ಟಿ ಕೊರಳ ಕೊಯ್ದು ಪ್ರಳಯದ ಕಾಲಗೆ
ಕಟ್ಟಿರವೆಯ ಮಾಡಿದರು ॥ ೮೬

ಕರುಳುಗಳೊಕ್ಕು ಕಾಳಿಜ ಹಾಯ್ದು ನಿಡು ನರ
ಹರಿದು ಚೆನ್ನೀರ್ಗಳು ಹರಿದು ।
ಬಿರಿದು ನೆಟ್ಟೆಲು ಮೈ ಮರೆದಾಗ ರಿಪು ಬಲ
ಹೊರಳದುದೇನೆಂಬೆನದನು ॥ ೮೭

ತುಂಡಾಗಿ ಕೈ ಕಾಲು ಜೋಡು ಸೀಸಕಗಳು
ಖಂಡಿಸಿ ಸಿರದ ಚಿಪ್ಪರಳ ।
ಖಂಡ ದಿಡ್ಡಿಗಳದ್ದು ಕರ್ಣಾಟಕ ಬಲ
ದಿಂಡುರುಳದುದಾ ಕ್ಷಣದೆ ॥ ೮೮

ಹರಿವ ಪ್ರವಾಹದುರುಬೆಯು ಸ್ಥೈರಿಸದಾಗ
ಜರಿವ ಮಳಲ ಕಟ್ಟೆಯಂತೆ ।
ಉರುಳಿ ಬಿದ್ದುದು ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ ಕರ್ಣಾಟಕ
ದರಿ ಬಲವೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೮೯

ಬಿರು ಗಾಳಿಯಲೆಗೆಣೆ ಸೆಗೆದ್ದು ತೂರುವ
ತರಗೆಲೆಗಳ ಮೊತ್ತವೆನಲು ।
ಸರಿದೋಡಿದುದು ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರನ ಭಟ
ರುರುಬೆಗೆ ಪರ ಬಲವಾಗ ॥ ೯೦

ಒಬ್ಬರ ಕಣ್ಣಿಗೊಂದಾಳು ಸಾವಿರವಾಗಿ
ಮಬ್ಬುವಿಡಿದು ಕಾಣಿಸಲು ।
ಉಬ್ಬು ಮುರಿದು ಖಾನರು ಹಿನ್ನೆಲೆಗೈದಿ
ತಬ್ಬಿಬ್ಬಿಗೊಂಡರಾ ಕ್ಷಣದೆ ॥ ೯೧

ಪುರ ತಳ ಲಗ್ಗೆಗೇರಿದ ಖಾನ ಖಾನರ
ಮುರಿಯಲಿರಿದು ಬೀಳಗೆಡಹಿ ।
ದುರ ಗಲಿ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರ ಸುಭಟರನು
ಹೊರ ಕಾಹ ಬಲಿದ ಪಟ್ಟಣಕೆ ॥ ೯೨

ಬಳಸಿದ ತಳಿಯು ಮುರಿದು ಮೇರುವೆಗಳ
ಬಲು ಶಿಖಿಗಾಹುತಿಯಿತ್ತು ।
ಸಲೆ ಸುರಂಗಗಳ ಘಾತವೆ ಹೂಳಿದರಾಗ
ತಳುವದೆ ಹೊರ ಕಾಹಿನವರು ॥ ೯೩

ನೋಡುವೊಡಳವಲ್ಲದಿದಿರಾದ ಖಳರ ವಿ
ಭಾಡಿಸಿ ತಲೆಗಳ ಹೊಯ್ದು ।
ಕೂಡೆ ಬೊಬ್ಬಿರಿದಾಗ ಹೊರ ಕಾಹಿನಭಟರು
ಪಾಡು ಪಂಥಗಳ ಮೆರೆದರು ॥ ೯೪

ಹೆಣಗಳನೆತ್ತುವರುರುಬಿ ಚೌದೆಸೆಯಲಿ
ರಣಕಿದಿರಾದ ತುರುಕರ ।
ಕ್ಷಣದೊಳಗಿರಿದಾಗ ಬೀಳಗೆಡಹಿ ಶೌರ್ಯ
ದಣಿಯ ಮೆರೆದರೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೯೫

ತರಣಿ ಮಂಡಲವ ಮುಸುಕಿದ ಕತ್ತಲೆಯನು
ಕಿರಣದಾಳ್ಗಳು ಮುರಿಯೊತ್ತಿ ।
ಮೆರೆವೋಲು ಖಳರನೋಡಿಸಿ ಹೊರ ಕಾಹಿನ
ಚರರು ಚೌದೆಸೆಯೊಳೊಪ್ಪಿದರು ॥ ೯೬

ನೆರೆ ಗುಹೆಯಿಂದೆದ್ದ ಸಿಂಹ ಗರ್ಜನೆಗಳ್ಕಿ
ಪರಿದೋಡಿ ಮದ ಗಜವಿಂಡು ।
ನೆರೆದು ದೂರದಲಿ ನಿಟ್ಟಿಸುವಂತೆ ತುರುಕರ
ಪರಿವಾರವೆಸೆದುದಾಚೆಯಲಿ ॥ ೯೭

ಇದು ಸೋಮ ವಂಶ ವಾರಿಧಿ ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನ
ಚದುರ ಕಂಠೀರವೇಶ್ವರನ ।
ಪುದಿದ ಪ್ರತಾಪ ಸಂಪದದೇಳಿಗೆಯ ಸಂಧಿ
ಮುದದ ಸುಧವರ್ಣಾನುಬಂಧಿ ॥ ೯೮

೧೪ನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ

ಹದಿನೈದನೆಯ ಸಂಧಿ

ವಿಷಮ ಯುದ್ಧ

ಸೂಚನೆ ॥ ಒಡನೆ ಕಗ್ಗೊಲೆಯು ಕಾಳಗದಲ್ಲಿ ಖಾನರ
ಕಡಿದೋಡಿಸಿದ ನರಸೇಂದ್ರ ॥

ಪುರ ತಳ ಲಗ್ಗೆಗೇರಿದ ಖಾನ ಖಾನರು
ಮುರಿದೋಡಿ ದೆಸೆ ದೆಸೆಗಾಗ ।
ಪುರವ ಬಿಟ್ಟರೆ ಗಾವುದದಲಿ ಬೀಡಿಳಿ
ದಿರುವ ಭಂಗವನೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೧

ಬಳಸಿ ಬಿದ್ದಿಹ ಹೆಣಗಳನೆತ್ತಲಮ್ಮದೆ
ಸಲೆ ನೊಂದು ಖಾನ ಮುಲುಕರು ।
ತಳತಂತ್ರಗೂಡಿ ಹಿನ್ನೆಲೆಗೈದಿ ಬೀಡಿಳಿ
ದಳವ ನಾನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೨

ಆ ಸಮಯದಲಿ ಬೆಳಗು ಜಾವಗತ್ತಲೆ
ಬಾಸಣಿಸಲು ಭೂಮಿಯನು ।
ಗಾಸಿಯಾಗಿರಲೋಡಿದ ಖಳ ಬಲ ವಾ
ರಾಸಿ ಮೌನದೊಳೂಪ್ಪಿರಲು ॥ ೩

ದೊರೆ ರಾಯ ನರಸೇಂದ್ರನ ದಳ ಪತಿಯಾಗ
ಕರಿಸಿ ಬೇಹಿನ ಚರರುಗಳ ।
ತುರುಕರ ಪಾಳಯಕೈದಿ ನೀವವರಿರು
ವಿರವನರುಪಿ ತಮಗೆಂದ ॥ ೪

ಎನಲು ಹಸಾದವೆಂದೆನ್ನುತಲಾ ದೂತ
ರನಿತರೊಳ್ ಬೇಗನೆ ನಡೆದು ।
ಘನವಾಗಿ ಲಗ್ಗೆಯೊಳಗೆ ನೊಂದ ವೈರಿಗ
ಳನುವ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ತಿರುಗಿದರು ॥ ೫

ಬಂದು ಚರರು ದಳ ಪತಿಯಿದಿರೊಳಗಾಗ
ನಿಂದು ಕರಾಬ್ಜವ ಮುಗಿದು ।
ಇಂದೀಗ ತುರುಕರನಿರಿದೋಡಿಸುವ ವೇಳೆ
ಯೆಂದು ಬಿನ್ನಹ ಮಾಡಿದರು ॥ ೬

ನೆರೆ ಗಾಯ ಪಡೆದಿಹರ್ಕೆಲರು ನೊಂದವರಿಗೆ
ಮರುಗಿ ಮುಂಗೆಟ್ಟಿಹರ್ಕೆಲರು ।
ಸುರೆಯ ಸೊಕ್ಕೇರಿ ಮೈ ಮರೆದಿಹ ತುರುಕರ
ಪರಿವಾರವಿದೆ ಚಿತ್ತೈಸು ॥ ೭

ಬೆಳಗು ಜಾವದ ಬಲು ನಿದ್ರೆಗೆ ಮನವಿ
ತ್ತೆಳದು ಕೊಲುವರನರಿಯದೆ ।
ತಳತಂತ್ರವಿದೆ ತುರುಕರ ನಾವು ನೋಡಿ ಬಂ
ದಳವಿಂತೀಗೆಂದರಾಗ ॥ ೮

ಕೇಳಿ ನಗುತ ದಳ ಪತಿ ನರಸೇಂದ್ರ ಭೂ
ಪಾಲನಿದ್ದೆಡೆಗೈತಂದು ।
ಬಾಳಕೆ ಕರ ಪುಟಾಂಜಲಿಯಿತ್ತು ಬಲು ಕಾರ್ಯ
ದಾಳಾಪವ ಬಿನ್ನವಿಸಿದ ॥ ೯

ಇದು ವೇಳೆ ಜೇಯು ಕಗ್ಗೊಲೆಯು ಕಾಳಗದಲ್ಲಿ
ಮದ ಮುಖ ಖಾನನ ಬಲವ ।
ಸದೆದೆಬ್ಬಿಸ ಬೇಕೆಂದಾಗ ದಳ ಪತಿ
ಮುದ ಮಿಗೆ ಬಿನ್ನವಿಸಿದನು ॥ ೧೦

ಆದೊಡೊಳ್ಳಿತು ನಮ್ಮ ಬಲ ಸರ್ವ ಸನ್ನಾಹ
ವೈದಿ ಬಂದಿರಲೆಂದಾಗ ।
ಮೇದಿನೀಶ್ವರ ದಳ ಪತಿಗೆ ನೇಮಿಸುತನು
ವಾದನಾಹವಕಾ ಕ್ಷಣದೆ ॥ ೧೧

ಮುತ್ತಿನ ದಗಲೆ ವಜ್ರದ ಜೋಡು ಸಿರದಲಿ
ಬಿತ್ತರವಹ ಸೀಸಕದ ।
ಪುಸ್ತಂಗ ತೊಡರಾ ಗಾವಳಿಯಿಂದ ಭೂ
ಪೋತ್ತಮ ನಡೆದನುಬ್ಬಿನಲಿ ॥ ೧೨

ಮಿರುಗುವ ಮಿಸುನಿಯ ದಟ್ಟಿ ಕಟಿಯೊಳೊಪ್ಪಿ
ಮೆರೆವ ರತ್ನದ ಬಾಕಿನಿಂದ ।
ಒರೆಯನುಗಿದ ಖಡ್ಗ ವಿಡಿದು ಕಂಬದೆ ಬಂದ
ನರಸಿಂಹನಂತೆ ರಂಜಿಸಿದ ॥ ೧೩

ಬಿರುದಿನ ಪೊಂಬಾವಡೆ ಸೆಡಕಿನ ವಲ್ಲಿ
ಕೊರಳ ಮುತ್ತಿನ ಜೂಳೆಯದ ।
ಮಿರುಗುವ ರತ್ನ ಭೂಷಣಗಳಾಂತಿಹ ಹಯ
ಖುರವೆತ್ತಿ ಕುಣಿಯುತ್ತೈದಿದುವು ॥ ೧೪

ಒಡನಾಗ ಜಯ ಘೋಷದಿಂ ರಾಜ ತೇಜಿಯ
ನಡರಿ ಖಂಡೆಯುವ ಚಿಮ್ಮಿಸುತ ।
ಕಡು ತವಕದಲಿ ಕಂಠೀರವ ರಾಜೇಂದ್ರ
ನಡೆದನು ಧುರ ಮಂಡಲಕೆ ॥ ೧೫

ಮೊಳಗುವ ಜಯ ಭೇರಿಯ ರವದಿಂದಾಗ
ತಳತಂತ್ರವ ಕೂಡಿ ಕೊಂಡು ।
ಗಳಿಲನೆ ಪುರವ ಹೊರಟು ಶುಭ ಶಕುನಗ
ಳುಲುಹನಾಲಿಸುತ್ತೈತಂದ ॥ ೧೬

ದಳ ಪತಿ ನಂಜ ರಾಜೇಂದ್ರ ಲಿಂಗೇಂದ್ರರ
ತಳುವದೆರಡು ಫೌಜ ಮಾಡಿ ।
ಇಳೆಯಾಣ್ಮ ತನ್ನೆಡ ಬಲದೊಳಂಬಿಟ್ಟಾಗ
ಲಳವಟ್ಟು ನಡೆದನು ರಣಕೆ ॥ ೧೭

ಕರೆ ಕರೆದಾಗ ಮನ್ನೆಯ ಮಂಡಲಿಕರ
ದುರಗಲಿ ನಾಯಕರುಗಳ ।
ನೆರೆ ಮುಂ ಚೂಣಿಯ ಜಗಳಕೆ ನೇಮಿಸಿ
ಪರಿವಾರದೊಡನೆ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ ॥ ೧೮

ಬಿರುದಿನ ಕುದುರೆಗಳಗಣಿತವಹ ಬಲ
ಕರಿ ಘಟಾವಳಿಗಳುಗ್ಗಿನಲಿ ।
ದುರ ಗಲಿ ನರಸೇಂದ್ರ ರಾಯ ಮೋಹರದೊಳು
ಪರಿ ಶೋಭಿಸಿದನುಬ್ಬಿನಲಿ ॥ ೧೯

ಗಜಗಳ ಬೃಂಹಿತ ಹಯದ ಹೇಷಾ ರವ
ನಿಜ ಪದಾತಿಯ ಬೊಬ್ಬಾಟ ।
ವಿಜಯ ವಾದ್ಯಗಳಬ್ಬರ ರಾಯ ಫೌಜಲಿ
ತ್ರಿ ಜಗಕ್ಕೆ ಭಯವ ಬೀರಿದುವು ॥ ೨೦

ಕುಂತ ತೋಮರ ಖಡ್ಗ ಸುರಗಿ ಭಲ್ಲೆಹಗಳ
ಕಾಂತಿ ಮುಸುಕೆ ಚೌದೆಸೆಯ ।
ಹೊಂತಕಾರಿಗಳಾಗ ರಾಯ ಮೋಹರದಲಿ
ಪಂತದೊಳೆಸೆದರುಬ್ಬಿನಲಿ ॥ ೨೧

ಇದೆ ಬಂದೆವು ಕಗ್ಗೊಲೆಗೆಚ್ಚರಿನೊಳ
ಗಿದಿರಾಗೆಂದರಿಗಳ್ಗೆ ।
ಮುದದಿಂದ ದೂತರನಟ್ಟಿ ಯಾ ಕ್ಷಣದೊಳು
ಕದನಕ್ಕೈದಿದರು ಮನ್ನೆಯರು ॥ ೨೨

ಕೊಂಬು ಕಾಹಳೆ ರಾಯ ಭೇರಿ ಬುರುಗು ಬಲು
ಬೊಂಬುಳಿಯಬ್ಬರಗೂಡಿ ।
ಮುಂಬರಿದುರುಬುವ ಭಟರ ಕೋಲಾಹಲ
ತುಂಬಿತಾಕಾಶ ಮಂಡಲವ ॥ ೧೩

* ಇರಿ ಕಡಿ ತರಿ ಯರಿ ಯಿಂದು ವೈರಿಗಳನೆಂ
ದುರುಬಿ ಚೌ ದೆಸೆಯೊಳಗಂದು ।
ದುರಗಲಿ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರ ನಿಟ್ಟಿಸೆ ಭಟ
ರುರುಬಿ ಮುತ್ತಿದರರಿಗಳನು ॥ ೧೪

ಬರ ಸಿಡಿಲುಗಳ ಸಮೂಹವಬ್ಬರಿಸುತ
ಗಿರಿ ಶಿಖರಗಳ ಹೊಯ್ವಂತೆ ।
ಬಿರುದಿನ ಹೊಣಕೆಯ ಹೊಂತಕಾರಿಗಳಾಗ
ತರುಬಿದರರಿ ವಾಹಿನಿಯ ॥ ೧೫

ಕಂಡನು ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರನ ಬಲ ಮುಂ
ಕೊಂಡು ಮುಸುಕಿದಬ್ಬರವನು ।
ಚಂಡ ಪರಾಕ್ರಮಿ ರಣ ಧೂಳಿ ಖಾನನು
ದ್ದಂಡದೊಳೇರಿದ ಹಯವ ॥ ೧೬

ಮುಳಿದು ಕಣ್ಗಿಡಿ ಗೆದರುತ ಖಾನ ಹಿನ್ನೆಲೆ
ಗೆಳಸಿದೊಜ್ಜೀರ ಮುಲುಕರ ।
ಸಲೆ ಜರೆದದ್ದರಿಸುತ ಪೌಜನಲ್ಲಲ್ಲಿ
ಬಲಿದನು ಬಹುಳ ಸನ್ನಹದೆ ॥ ೧೭

ಕಿರಿದು ಬಲಕೆ ಹೆಬ್ಬುಲ ಮುರಿದೋಡಲು
ಪಿರಿದಳಿ ಜಸ ವೇಣ್ಣು ನಮ್ಮ ।
ಸೆರಗ ಪಿಡಿವಳೆಂದು ನುಡಿದು ಖಾನರನಾಗ
ದುರಕನು ಗೈದನೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೧೮

---

* ಇರಿ ಕಡಿ ತಱಿ ಯಿರಿ ಯೆಂಬ ವೈರಿಗಳನೆಂದುರುಬಿದರರಿವಾಹಿನಿಯ ಚೌದೆಸೆಯೊಳಗಂದು ॥

ಕಲಿ ಯೇರಿ ರಣ ಧೂಳಿ ಖಾನ ಖಾನರು ಸಹ
ತಳತಂತ್ರವ ಕೂಡಿ ಕೊಂಡು ।
ಚಲದಂಕ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರನ ಬಲಕಾಗ
ಮಲೆತು ನಿಂದು ಕೋಪದಿಂದ ॥ ೧೯

ಕವಿ ಕವಿ ಕಗ್ಗೊಲೆಗೈದಿದ ಮೈಸೂ
ರವನಿ ಪತಿಯ ಮಾರ್ಬಲವ ।
ತವೆ ಮುರಿ ಮುರಿ ಯೆಂದು ಖಾನ ಖಾನರು ಬಂ
ದವಗಡಿಸಿದರು ಬೊಬ್ಬಿಡುತ ॥ ೨೦

ಪಿರಿದು ಜೀಮೂತ ಮಂಡಲ ಭೋರ್ಗರೆದಾಗ
ಕರೆವ ಕಾರ್ಮಳೆಗಳಂಗದಲಿ ।
ಬಿರುದಿನ ಖಾನರು ಸಿಂಗಾಡಿಯುಂಬಿನ
ಸರಿ ಗರೆದರು ಭೋಯೆನುತ ॥ ೨೧

ಪಾಳೆಯುದಂಗರಕ್ಷೆಗೆ ಸುತ್ತ ಬಳಸುವ
ದಾಳಿಯ ತುರಗ ರಾವೃತರು ।
ಬಾಳ ಜಡಿದು ಮುಂದಕುರುಬುವ ಸುಭಟರ
* ತೋಳನೊಡನೆ ತರುಬಿದರು ॥ ೨೨

ಪುರದ †ಲಗ್ಗೆಗೆನೊಂದ ಬಲವೆಂದು ಹೊರಹೊರ
ಟರದೆ ನೀವೆಮ್ಮ ಮೇಲುರುಬೆ ।
ನೆರೆ ತಲೆ ಪರಿದೊಡಟ್ಟೈಯಲಿ ಕಾದುವ ಕಲಿ
ತುರುಕರೆಂದುರೆ ಗರ್ಜಿಸಿದರು ॥ ೨೩

ಗಾಯ ಗಾಣಿಸಿ ಹಲ್ಲ ಕಿರಿದು ಸಲಾಮೆಂದು
ಬಾಯ ಬಿಡುವ ಹಂದೆಗಳರ ।
ದಾಯದ ಪಂತವೆ ನಿಮಗೆಂದು ಸುಭಟ ನಿ
ಕಾಯ ಮುತ್ತಿತು ತುರುಕರನು ॥ ೨೪

---

* ತೋಳಗೊಡದೆ.   † ಲಗ್ಗೆಯಲ್ನೊಂದ.

ಮಂಡಲೇಶ್ವರ ನರಸೇಂದ್ರನ ಪಟ್ಟದ
ಶುಂಡಾಲಗಳ ಕೈ ಗುಣದ ।
ದಂಡಿಯ ನೋಡೆಂದು ಮನ್ನೆಯ ನಿಕರ ಮುಂ
ಕೊಂಡುರುಬಿದರರಿಗಳನು ॥ ೩೫

ಪಿಡಿದ ಬಲ್ಲೆಹದಿಂದಲಿರಿದಿರಿದಶ್ವದ
ಗಡಣವ ಬೀಳ ಗೆಡಹುತ ।
ತುಡುಕಿ ಮುಂದಲೆಯ ರಾವುತರ ಕೊರಳ ಬೇಗ
ಕಡಿದಿಟ್ಟರು ಖಡ್ಗದಿಂದ ॥ ೩೬

ಸುರಗಿಯ ಸುಭಟರು ಸೂಟಿಯೊಳ್ಕೈತಂ
ದುರವಣಿಸುವ ತುರುಕರನು ।
ಉರವನಿಬ್ಬಗೆ ಮಾಡಿ ಬಿಸಿ ರಕ್ತವ ಭೂತ
ಕಿರದೆ ಚೆಲ್ಲಿದರಾ ಕ್ಷಣದೆ ॥ ೩೭

ಚಿನ್ನದ ಹರಡೆ ಯಿಟ್ಟಿಗಳೊಳಗದವ
ರುನ್ನತದೊಳಗೈದಿ ಬರುವ ।
ಮನ್ನೆಯ ಖಾನವಜೀರರ ಬಲವನು
ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಬೀಳಲಿರಿದರು ॥ ೩೮

* ಹರಿಗೆಯ ಗದೆಯ ನೇಜೆಯದೊಂಟಿರಿಗಾರ
ರುರವಣಿಸುವ ತುರುಕರನು ।
ಮುರಿಯಲಿರಿದು ಮೂಗರಿದು ತಂದಾಕ್ಷಣ
ಸರಗಟ್ಟಿ ಮೆರಿಸಿದರಾಗ ॥ ೩೯

ಬೆಳ್ಳಿಯ ಕಟ್ಟಿನ ಬಿಲ್ಲಿನ ವೀರರು
ಬಲ್ಲಿದ ಖಾನ ಖಾನರನು ।
ಚಲ್ಲಸರಿಯಲೆಚ್ಚು ಗಾಯಗಳನು ಮಾಡಿ
ತಲ್ಲಣಗೊಳಿಸಿದರಾಗ ॥ ೪೦

* ಹರಿಬಿಯುಗರೆಯೆನಿಝ್ಝೀಯುದಧೆೞಂಟರಿಗಾರ.

ವೋಡಿಯು ಹರಿಗೆಯ ಭಟರು ನೇಜೆಯುಗಳ
ನೀಡುತಿರುವ ಮುಲ್ಲುಕರ ।
ಪಾಡುಗೆಡಿಸಿ ಹೊಯ್ದುರೆಯಟ್ಟ ದೆಸೆ ದೆಸೆ
ಗೋಡಿಸಿದುದನೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೪೧

ಪ್ರಳಯದ ದಾವಾಗ್ನಿಯು ದಳ್ಳುರಿ ಮುತ್ತಿ
ಮುಳಿದು ಬನವ ಸುಡುವಂತೆ ।
ಕಲಿಗಳು ಕರೆವ ಬಾಣದ ಶಿಖಿ ಖಳ ಬಲ
ದೊಳ ಹೊಕ್ಕು ಸದೆದುವಾ ಕ್ಷಣದೆ ॥ ೪೨

ಕಡು ಕೋಪ ವಿಡಿದ ರುದ್ರನ ಕಣ್ಗಿಡಿಗಳ
ಗಡಣಗಳನೆ ಪಟು ಭಟರು ।
ಇಡುವ ತುಪಾಕಿಯ ಗುಂಡುಗಳುರುಬಿ ಕಂ
ಗೆಡಿಸಿದುವರಿ ಮಾರ್ಬಲವ ॥ ೪೩

* ನೂಕಿ ಸಿಂಗಾಡಿಯುಂಬನು ರಿಪುದಲೆಗಳ
ನಾಕಕ್ಕೆ ಸಿಡಿಯುಲೆಸೆಯುಲು ।
† ಸೋಕಿನಲುಗುತಿಹ ಕೆನ್ನೀರ್ಗಳ ರಣ
ಶಾಕಿನಿಯುರುಗಳೀಂಟದರು ॥ ೪೪

ಇಟ್ಟರು ಕೈಯಿಟ್ಟಯಲಿ ಮುಂದಕ್ಕೈದುವ
ದಿಟ್ಟರ ಜವ ದಾಡೆಯಿಂದ ।
ವೆಟ್ಟ ಯಿರಿದು ಯಮ ರಾಜನ ಕೈಲೆಡೆ
ಗೊಟ್ಟರೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವ ॥ ೪೫

ಹರಿಗೆಗಳನು ಖಂಡಿಸಿ ಬೆನ್ನೊಳಗಿಹ
ತರಕಸಗಳ ಹುಡಿ ಮಾಡಿ ।
ಸಿರದ ಮುಂಡಾಸವ ಸೀಳ್ದಿಕ್ಕಿ ದಗಲೆಯ
ಪರಿಪಾಟ ಮಾಡಿದರಾಗ ॥ ೪೬

---

* ತೊಟ್ಟಸಿಂಗಾಡಿಯಂಬಿಲಿ.	† ವೋಕಿನಲುಗುತಿಹ.

ಸಿಂಗಾಡಿಗಳ ತುಂಡಿಸಿ ನೇಜೆಯುಗಳ
ಲಂಗಿಸಿ ಸೆಳಸೆಳದಿಡುತ ।
ಹಿಂಗದೆ ಗಾಯು ಗಾಣಿಸಿ ಖಾನ ಖಾನರ
ಭಂಗಕ್ಕೆ ತಂದರಾ ಕ್ಷಣದೆ ॥ ೪೭

ಸಾಯುದರಿಲ್ಲ ಖಂಡೆಯದ ಪೆಟ್ಟಲಿ ನೆರೆ
ನೋಯುದರಿಲ್ಲ ಬಾಕಿನಲಿ ।
ಗಾಯು ಪಡೆಯುದವರಿಲ್ಲದಾಖಳ ಬಲ
ದಾಯಾಸವನೇನೆಂಬೆ ॥ ೪೮

ಆರ ನೋಡಲು ಸುರುಟಿಯು ಕತ್ತಿಗಳ ಹುಯ್ಲ
ಧಾರೆಗಿಕ್ಕಡಿಯಾದವರು ।
ಆರ ನೋಡಲು ನೇಜೆಯುದ ಗಾಯುದೆ ನೊಂದ
ವೊರಣದರಿಗಳೊಪ್ಪಿದರು ॥ ೪೯

ಉರುಳುವ ನರಳುವ ತೆರಳುವ ಹೊರಳುವ
ಬೆರಳ ಕಚ್ಚುವ ಬೇಡಿಕೊಳ್ವ ।
ಕರುಳು ಕಾಳಿಜಗಳು ಸುರಿವ ಖಾನರುಗಳ
ನೆರವಿ ಯೊಪ್ಪಿತು ರಣದೊಳಗೆ ॥ ೫೦

ಕರುಳ ಪೂಗೊಂಚಲು ಖಂಡದ ಕಳಿಕೆ ಬಂ
ಧುರದೆಲು ಶಾಖೆಗಳಾಗೆ ।
ಪಿರಿದು ಚೆಂದೊರಳೆದಳರ ಕಬಂಧದ್ರುಮ
ಮೆರೆದುವು ಖಡ್ಗ ಚೈತ್ರದಲಿ ॥ ೫೧

ರಣದೊಳು ಕೆಡೆದ ಕರಿಗಳಟ್ಟೆ ಕಾಳ್ಮೇಘ
ಕ್ಷಣ ರುಚಿ ಶರಗಳ ಬೆಳಕು ।
ಅಣೆದೈದಿದರಿಗಳ ಕೊರಳ ಬನಗಳಲ್ಲಿ
ಕುಣಿದುವು ಭಟರಸಿ ಕೇಕಿ ॥ ೫೨

ತೊರಳ ತೊಂಗಳ ಮಜ್ಜೆ ಮಾಂಸಗಳನು ಸವಿ
ದುರು ಭೂತದೆಂಜಲು ಕೈಗೆ ।
ಎರೆವ ಘಟದ ವಾರಿಗಳನೆ ರಕ್ತವ
ಕರೆದುವು ಭಟರ ಖಡ್ಗಗಳು ॥ ೫೩

ಭಲರೆ ಭಾಪುರೆ ಕಲಿ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರನ
ಸಲೆ ಪಟ್ಟದಾನೆಗಳನುತ ।
ನಲಿದು ವಂದಿಗಳು ಕೈವಾರಿಸೆ ರಕ್ತದ
ಬಲುಗಾಲುವೆಯ ಪರಿಸಿದರು ॥ ೫೪

ಕರಿಗಿರಿಯೊಳು ದಗ ದಗಿಸಿ ಹಯಾವಳಿ
ಯುರು ಗುಲ್ಮದೊಳು ಭುಗು ಭುಗಿಸಿ ।
ಬಿರುದಿನ ವಹ್ನಿಯು ಭಟರ ಪ್ರತಾಪಾಗ್ನಿ
ಮೆರೆದುದು ರಿಪುವನದೊಳಗೆ ॥ ೫೫

ಉಸಿರಲಳವೆ ನರ ಸಿಂಹನ ಕಾಲ್ದುಳಿ
ಯೆಸಕದೊಳಗೆ ಹಿರಣ್ಯಕನ ।
ಅಸಮ ಮಾರ್ಬಲ ನುಗ್ಗಾದಂತೆ ತುರುಕರು
ದೆಸೆ ಗೆಟ್ಟುರುಳಿದರಾಗ ॥ ೫೬

ರಾಮಚಂದ್ರನ ಶರದಲಿ ಖರ ದೂಷಣ
ಸ್ತೋಮ ಮಡಿದ ತೆರದಂತೆ ।
ಭೂಮಿಪಾಲನ ಸು ಭಟರ ಶೌರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿ
ರ್ನಾಮವೈದಿದರು ತುರುಕರು ॥ ೫೭

ಹನುಮನ ಕಾಲ್ದುಳಿಯಲಿ ಕೋಟಿ ರಕ್ಕಸ
* ರನುಗೆಟ್ಟಸು ಮರೆದಂತೆ ।
ಘನರಾದ ತುರುಕರು ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರನ
ಮನೆಯಾಳ್ಗಳಿಂದ ಮಡಿದರು ॥ ೫೮

---

* ರನುಗೆಟ್ಟಸಿಯುರದಂತೆ.

ವೀರಭದ್ರನ ಮಸಕದಲಿ ದಕ್ಷನ ಬಲ
ಕಾರಗಲಸಿದಂದದಲಿ ।
ಪೂರೈಸಿ ತುರುಕರು ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರನ
ಕೂರಸಿಯುಲಿ ನಗ್ಗಾಯ್ತು ॥ ೫೯

ತೊರೆಯುತ ಮೊರೆಯುತ ಸುರಿಯುತ ರಕ್ತವ
ಕರ ಚರಣಗಳಾಡಿಸುತ ।
ಅರಿ ಪೆಣಗಳು ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದೆ ನೋಟಕ
ಚ್ಚರಿಯ ಪುಟ್ಟಿಸುತೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೬೦

ಅರೆ ಗಚ್ಚಿದ ನಾಲಗೆ ಕಡೆ ವಾಯೊಳು
ಸುರಿ ಜೊಲ್ಲು ಬಿಟ್ಟ ಕಣ್ಣುಗಳ ।
ನೆರೆ ಕೆತ್ತುವಂಗುಳ * ಜೀವ ಬಿಡುವ ಹೆಣ
ಧರಣಿಯೊಳ್ ಮೆರೆದುವದ್ಭುತದೆ ॥ ೬೧

ಒಡೆದ ತಲೆಗಳಿಂದ ಕಡಿದ ಕಾಲುಗಳಿಂದ
ಬಿಡದೆ ತುಂಡಾದ ಕೈಯಿಂದ ।
ಸಿಡಿದ ತೊಡೆಗಳಿಂದ ಸಿರಿಗರುಳುಗಳಿಂದ
ಜಡಿದುದು ರಣ ಭೂಮಿ ಯಾಗ ॥ ೬೨

ಕುಣಿವ ಮುಂಡಗಳಿಂದ ಮಣಿವ ಭೂತಗಳಿಂದ
ಅಣೆದು ಚಿಮ್ಮುವ ರಕ್ತದಿಂದ ।
ಗಣನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಮುಸುಕಿದ ಖಗ ಮೃಗದಿಂದ
ರಣಭೂಮಿ ಮೆರೆದುದೇವೇಳ್ವ ॥ ೬೩

ಕಡಿದ ಹರಿಗೆ ಸೀಳಾದ ಸಿಂಗಾಡಿಗ
ಳುಡಿದ ಹಕ್ಕರಿಗೆಯಂಚೆಗಳ ।
ಬಿಡದೆ ಪರಿದ ದಟ್ಟದಗಲೆ ಜೋಡುಗಳಿಂದ
ಜಡಿದುದು ರಣ ಭೂಮಿ ಯಾಗ ॥ ೬೪

* ಬಿದ್ದ.

ಮುರಿದ ಸತ್ತಿಗೆ ಡಾಳು ಪರಿದ ಟೆಕ್ಕೆಯ ಉಗಳಿಂ
ದಿರದಾಗ ಜೀವವ ತೊರೆದ ।
ಕರಿ ತುರಗಗಳ ಸಾಲಿಕ್ಕಿದ ಮೆದೆಯಿಂದ
ಮೆರೆದುದು ರಣ ಭೂಮಿ ಯಂದು ॥ ೬೫

ಖಂಡಿಸಿದುರು ಬಲ್ಲೆಹ ಸರ ನೇಜೆಯ
ತುಂಡಾದ ಖಡುಗ ಕುಂತಗಳ ।
ದಿಂಡುದರಿದು ಕೆಡಹಿದ ಸಾಲ ಕೊಲ್ಲಾರ
ಬಂಡಿಗಳೆಸೆದುವಾ ಧುರದೆ ॥ ೬೬

ಸೀಳಾದ ನಪಿರಿ ಬುರುಗು ಡೋಳು ಕೊಂಬಿನ
ಕಾಳಯೊಡೆದ ಡಮಾಮಿಗಳ ।
ಹೋಳನೊಟ್ಟಿಲ ಸಂದಣಿಗಳ ಧಾಳಾ
ಧೂಳಿ ಯೊಪ್ಪಿತು ರಣದೊಳಗೆ ॥ ೬೭

ಹೊಸ ಹೆಣದಾಲಿಗಳನು ಚಂಚು ಪುಟದಿಂದ
* ಮಿಸುಕಿ ಕುಟುಕು ಗೊಳುತಾಗ ।
ಎಸೆದುವು ಬಲಿ ಭುಕ್ಕುಗಳು ಮೊತ್ತ ಮೊತ್ತದಿಂ
ದೊಸೆದಾ ರಣ ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ ॥ ೬೮

ಜೋಲುವ ಕೆಂಗರಳು ಗಳ ಕೊಕ್ಕಲಿ ಕಚ್ಚಿ
ಕೀಳುತ ಸವಿ ಸವಿದೊಡನೆ ।
ಮೇಲಾದ ರಣ ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ ಕೌಶಿಕ ಕುಲ
ಜಾಲವೊಪ್ಪಿದುವೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೬೯

ಬಲುಮೆಯಿಂ ನೆಣನೆಳದೆಳದು ಖಂಡವ ಕಚ್ಚಿ
ಕೊಳುತ ಮೇಲಕೆ ಮೊಗ ನೆಗಹಿ ।
ಸಲೆ ಭೀಕರದೆ ಕೂಗುವ ಸೃಗಾಲಂಗಳ
ಬಳಗವೊಪ್ಪಿದುವಾ ಧುರದೆ ॥ ೭೦

* ಮುಸಕಿ.

ತಲೆಯೋಡುಗಳಲ್ಲಿ ರಕ್ತವ ತುಂಬಿ ಕೈ
ಯೊಳುರೆ ಸವಿದು ಚಪ್ಪರಿದು ।
ಸಲೆ ಮದಿರಾವೇಶದಲಿ ಕುಣಿಕುಣಿದಾಗ
ನಲಿದಾಡಿದುವು ಮರುಳುಗಳು ॥ ೩೧

ಖಂಡದಿಂಡೆಗಳ ತೆಗೆದು ಬಾಯೊಳು ತುಂಬಿ
ಕೊಂಡು ಚಪ್ಪಳೆಯಿಕ್ಕಿ ನಲಿದು ।
ಕೊಂಡಾಡಿ ಭೂಪನ ಸುಭಟರ ಡಾಕಿನಿ
ತಂಡವೆಸೆದುವಾ ರಣದೆ ॥ ೩೨

ಕರುಳ ತೊಂಡಲು ಖಂಡದ ಬಣ್ಣ ಬಾಸಿಗ
ನರದ ಹಂಜರ ಚಪ್ಪರದಲಿ ।
ನೆರೆದು ಶಾಕಿನಿಯರು ಮದುವೆಯ ಮಾಡುತ
ಮೆರೆದರು ತಮ್ಮೊಳಗಾಗ ॥ ೩೩

ದುರದಲಿ ಮಡಿದ ಖಾನರ ತಮ್ಮ ಹೆಣಗಳ
ನುರೆ ಕಂಡು ಕರ್ಣಾಟದವರು ।
ಸರಿದರು ಹಿನ್ನೆಲೆಗಾಗಿ ಕಂಠೀರವ
ನುರು ಪರಾಕ್ರಮಕೆಣೆ ಯುಂಟೆ ॥ ೩೪

ಖಾನನ ಸುತರಳಿಯಂದಿರು ಬಲವಂತ
ಖಾನನ ನಂದನರುಗಳು ।
ಏನೆಂಬೆ ಯೆಕಲಾಸ ಖಾನನಾತ್ಮಜರಂ
ದಾನದಳಿದರಾ ರಣದೆ ॥ ೩೫

ಬಳಿಕ ಮುಸ್ತಫ ಖಾನನ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು
ಚಲದಂಕ ಕರಿಯಿೠತಿ ಖಾನ ।
ಜಲಹರ ಸಹಜ ಮುಲ್ಲಿಗೆ ಖಾನನಳಿಯಂದಿ
ರಳಿದರು ರಣ ಮಂಡಲದಲಿ ॥ ೩೬

ಬಳಿಕ ಪಾತ್ಸ್ಯವಿನ ಪಙ್ಕ್ತಿಯೂಟದ ಬಲು
ಸಿಲುಖಾನರೈದು ಸಾವಿರಕೆ ।
ಸಲೆ ಯಮ ಪುರದಲಿ ಬೀಡಾರವಾದುದು
ಬಲುಹ ಬಣ್ಣಿಪರಾರು ಭಟರ ॥ ೭೭

ಖಾನನ ವೈಗಾವಲಿನ ವಜೀರರ
ದೇನೆಂಬೆ ಕಗ್ಗೊಲೆಯಲ್ಲಿ ।
ಆನಲಾರದೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಮಡಿದು ದು
ವ್ಮಾನವನಿತ್ತರಾತನಿಗೆ ॥ ೭೮

ಅಂಬರಖಾನನ ಬಳಿಯ ಲಕ್ಕರಿಗಳ
ತುಂಬು ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸಂದಾಗ ।
ಒಂಭತ್ತು ಸಾವಿರ ಮಡಿದುದು ರಣದಲ್ಲಿ
ಕುಂಭಿನಿ ಹೆಣಮಯವಾಗೆ ॥ ೭೯

ಕರಿಯಿಾತಿ ಖಾನನದ್ದವ ವೇದೋಜಿಯ
ಗುರುತಿನ ಖಾನ ರಾವುತರು ।
ನೆರೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಮಡಿದರದಾರಣ
ದಿರವ ನಾನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೮೦

ಉಳಿದಿಹ ಖಾನ ಖಾನರುಗಳ ಬಳಿಯಲಿ
ನೆಲಸಿಹ ಬಲುರಾವುತರು ।
ಅಳಿದರು ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದೆ ರಣದೊಳಗಾಗ
ಳೆಯೆಲ್ಲ ರಕ್ತಾಂಬುವಾಗೆ ॥ ೮೧

ಒಡನೈವತ್ತು ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನೇರುವ
ಕಡು ಗಲಿ ತುರುಕ ದೊರೆಗಳು ।
ಬಿಡದೈವತ್ತು ಸಾವಿರ ಖಾನರುಗೂಡಿ
ಮಡಿದರು ಕಗ್ಗೊಲೆಯೊಳಗೆ ॥ ೮೨

ಹರಪನ ಹಳ್ಳಿ ಸೊಂಡೂರು ದೊರೆಗಳೊಳ
ಗೆರಡು ಸಾವಿರ ಪಟು ಭಟರು ।
ತೊರೆದರು ಜೀವವ ಮಿಕ್ಕವರಿಗೆ ಬಂ
ದುರು ಭಂಗವನೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೮೩

ಕುಂದುರುಪೆಯ ವೀರರು ರಾಯ ದುರ್ಗದ
ಸಂದ ಭಟರು ಮೆತ್ತಿವೀಡಾ ।
ಮಂದಿಗಳಳಿದುದ ಕಡೆ ಗಾಣೆನಾ ರಣ
ದಂದವನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೮೪

ಹನುಮನ ವ್ಯೈ ಗಾವಲಧಟರು ಬೇಲೂರ
ಜನಪನ ಸಮ್ಮುಖದವರು ।
ಘನ ಪಾಲುಪರೆಯುರಸಿನ ಬಲು ಸು ಭಟರು
ಚಿನ ಕಡಿಯಾದರಾ ರಣದೆ ॥ ೮೫

ಹೊಳವನ ಹಳ್ಳಿ ಬಿಜ್ಜಾವರ ಕೋಳಾಲ
ಬಳಲಾಪುರದರಸುಗಳ ।
ತಳತಂತ್ರ ಮಡಿದುದು ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದೆ ಯಾ
ಕೊಳುಗುಳದೊಳಗಾ ಕ್ಷಣದೆ ॥ ೮೬

ನೆರೆ ಗಲಿ ಚಿಕಬಳಲಾಪುರ ಬಾವಲೂ
ರೆರೆಯರ ಹೊಸಕೋಟೆಯವರ ।
ವರ ಕಂಗೊಂದಿ ಮಾಸ್ತಿಯ ಬಲ ಜೀವವ
ತೊರೆದುದೇ ವೇಳ್ವನದ್ಭುತವ ॥ ೮೭

ಪಿರಿದು ಸೀರೆಯ ಬೆಂಗಳೂರಿಕ್ಕೇರಿಯ
ದೊರೆಗಳ ಬಲ ನುಗ್ಗಾಗಿ ।
ಸರಿದರು ಹಿನ್ನೆಲೆಗಾಗಿ ಕಂಠೀರವ
ನುರುಪರಾಕ್ರಮಕೆಣೆಯುಂಟೆ ॥ ೮೮

ನಡುವೆಗಲಿನ ಬೇಸಗೆಯು ಮಾರ್ತಂಡನ
ಕಡು ಝಳದುಬ್ಬರಕಾಗ ।
ಅಡಗುವ ಹಿಮದೊಲಿಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ಬಲ
ಮಡಿದುದು ಕರ್ಣಾಟದವರ ॥ ೨೯

ಅದೆ ಬಂದರು ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರನ ಭಟ
ರೊದಗಿದರೀ ಕಡೆಯೊಳಗೆ ।
ಸದೆದು ಮೂಗರಿದೈದುತಿಹರೆಂದು ಪಾಳಯ
ಗದಗಾಪುಗೊಂಡುದೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೩೦

ವಾರುವಗಳ ಡಾವಣೆ ನೇಣ್ಗಳ ಬಲು
ಬೀರುಗುಣಿಕೆಗಳ ಪರಿದು ।
ಕೇರಿ ಕೇರಿಯೊಳು ತಮ್ಮಿಚ್ಛೆಯೊಳಗೆ ಸಲೆ
ತಾರುಮಾರಾಗಿ ಯೋಡಿದುವು ॥ ೩೧

ಮದ ಕರಿಗಳು ಕಟ್ಟಿದ ಮಲ್ಲ ಗಂಭವ
ನೊದೆದು ಕೆಡಹಿಕೊಂಡಾಗ ।
ಬೆದರಿ ತಮ್ಮಿಚ್ಛೆಯೊಳಗೆ ದೆಸೆ ದೆಸೆಗೈದಿ
ಹದಗೆಟ್ಟೋಡಿಯಾಡಿದುವು ॥ ೩೨

ಬಾಲಕೆ ಕಡಿವಾಣವನಿಕ್ಕಿ ಕುದುರೆಯು
ಮೇಲು ಮೊಗಕೆ ಹಲ್ಲಣವ ।
ಪೇಳಲಳವೆ ಕಟ್ಟಿ ಕಂಗೆಟ್ಟು ತುರುಕರ
ಜಾಲವೈದಿತು ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ॥ ೩೩

ಪಲ್ಲಿಯು ಹುಲ್ಲೊಳಡಗಿ ಭೀತಿಗೊಂಡಾಗ
ನಿಲ್ಲದೆ ದೆಸೆಯು ನಿಟ್ಟಿಸುತ ।
ಸೊಲ್ಲೀಯದೆಚ್ಚರಿಪರಿಗೆ ಕೈ ಮುಗಿಯುತ
ಪಲ್ಲ ಕಿರಿದರೇನೆಂಬೆ ॥ ೩೪

ವೀರ ಕಂಕಣಗಳ ಮುರಿದು ಶೃಂಗಾರದ
ಹಾರಗಳನು ತೆಗೆದಿಟ್ಟು ।
ಪೈರಣೆಗಳ ಸೀಳಿ ತಲೆಯ ಕೆದರಿಕೊಂಡು
ತಾರು ತಟ್ಟಾಗಿ ಯೋಡಿದರು ॥ ೯೫

ಜಲ್ಲಿಯ ಬಿಲ್ಲನೀಡಾಡಿ ನೇಜೆಯುಗಳ
ನಿಲ್ಲೆಂದರಿಗೀಯುತಾಗ ।
ಸಲ್ಲಲಿತದ ಬಿರುದಗಳ ಬಿಟ್ಟಾ ಕ್ಷಣ
ತಲ್ಲಣಿಸು ತಲೋಡಿದರು ॥ ೯೬

ಹುತ್ತವನೇರಿದವರು ಹುಲ್ಲುಗಳ ಕಚ್ಚಿ
ಬೆತ್ತಲೆ ನೀರ ಹೊಕ್ಕವರು ।
ಕತ್ತಿ ಕಠಾರಿಯ ಬಿಸುಟ ಕಾಲಾಳಿನ
ಮೊತ್ತವನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೯೭

ಇಂದು ಜೀವವ ಕಾಯ್ದೊಡೆ ನಿನ್ನ ಬಸಿರೊಳು
ಬಂದವರೈಸೆ ನಾವೆನುತ ।
ನಿಂದು ಕಲಿಗಳ ಕಾಲ್ಗೆರಗಿ ಬಿಡಿಸಿ ಕೊಂಡ
ಹಂದೆಗಳಿಗೆ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ ॥ ೯೮

ಸಿರವನುಳುಹಿ ಮೂಗರಿಯ * ಬೇಡೀಟಿಯ
ಲಿರಿದು ಜೀವವ ಕೊಳ್ಳನುತ ।
ಚರಣಕೆ ಮಣಿದುಂಗುರಗಚ್ಚಿದ ರಿಪು
ಪರಿವಾರವೆಸೆದುದಾ ರಣದೆ ॥ ೯೯

ತುರಗವನುಳಿದು ಖಂಡೆಯವ ಬಿಸುಟು ನಮ್ಮ
ಕೊರಳ ಸಲಹಿಕೊಳ್ಳೆನುತ ।
ಕರವ ಮುಗಿದು ಕಲಿಗಳಿಗೆ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು
ತುರುಕ ರಾವುತರೋಡಿದರು ॥ ೧೦೦

---

* ಬೇಡೀಕ್ಷಣವಿರಿದು.

ಗುಳವನೀಡಾಡಿ ಗಜಗಳ ಮಸ್ತಕಗಳಿಂ
ದಿಳದೊಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಾಗ ।
ಬಳಿಕ ನಂಬುಗೆಗೊಂಡು ಜೋದಾವಳಿ ಬೇಗ
ತಳುವದೋಡಿತು ದೆಸೆ ದೆಸೆಗೆ ॥ ೧೦೧

ಒಡೆಯನ ಬಿಟ್ಟಾಗ ಬಂಟನಣ್ಣನನುಳಿ
ದೊಡಹುಟ್ಟಿದನು ತಂದೆಯನು ।
ಕೆಡೆ ನೂಕಿ ಮಕ್ಕಳ ತಂಡವಾ ದುರದಲಿ
ಸಿಡಿದೋಡಿತು ದೆಸೆ ದೆಸೆಗೆ ॥ ೧೦೨

ಬಡಬನ ಬಲು ಜಳವನು ತಾಳಲಾರದೆ
ಕಡಲುರೆ ಬತ್ತುವಂದದಲಿ ।
ಪೊಡವಿಪ ಕಂಠೀರವನ ಪ್ರತಾಪಕೆ
ಸಿಡಿದೋಡಿದರು ತುರುಕರು ॥ ೧೦೩

ಗರುಡನ ಗರಿಯು ಗಾಳಿಗೆ ಫಣಿಗಳ ಮೊತ್ತ
ಮುರಿಗೆಡೆದೋಡುವಂದದಲಿ ।
ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಸಾಹಸದುರುಬೆಗೆ
ತುರುಕರೋಡಿದರ್ದೆಸೆ ದೆಸೆಗೆ ॥ ೧೦೪

ನರ ಸಿಂಹನ ದಿವ್ಯ ನಾಮ ಸ್ಮರಣೆಗೆ
ದುರಿತಗಳ್ ಪರಿದೋಡುವಂತೆ ।
ದೊರೆ ರಾಯ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರನ ಶೌರ್ಯಕ್ಕೆ
ಮುರಿಗೆಡೆದೋಡಿದರ್ಖಳರು ॥ ೧೦೫

ಅರಗಿನೋಲೆಯ ಕಾರ್ರೈದಿ ಕಾಲಾಗ್ನಿಯ
ಸೆರಗ ಹಿಡಿದು ಜೀವಿಪರೆ ।
ನರ ರೂಪ ನರ ಸಿಂಹನೊಡನೆ ಸೆಣಸಿ ಬಾಳು
ವರುಗಳುಂಟೇ ಲೋಕದೊಳಗೆ ॥ ೧೦೬

ಗರುಡನ ಗೃಹದೆ ನಾಗರ ಮರಿ ಕನ್ನವ
ಕೊರೆದುಳಿವುವೆ ಜಗದೊಳಗೆ ।
ನರಸೇಂದ್ರನ ದುರ್ಗವ ಮುತ್ತಿದರಿಗಳು
ಮರಳಿ ಪೋಪರೆ ಜೀವ ಸಹಿತ ॥ ೧೦೭

ಸಿಂಗನ ಕೂಡಣ ಕಲಹದೆ ಕರಿಗಳ
ಜಂಗುಳಿ ಜೀವಿಸಲಹುದೆ ।
ತುಂಗ ವಿಕ್ರಮನ ಕೆಣಕಿ ತುರುಕರ ಬಲ
ಭಂಗಕ್ಕೆ ಬಂದುದೇನೆಂಬೆ ॥ ೧೦೮

ಇಂತು ಕಗ್ಗೊಲೆಯೊಳಳಿದ ಖಾನರ ನೋಡಿ
ಸಂತೋಷದಲಿ ಪಾಠಕರು ।
ಕಂತು ಸನ್ನಿಭ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರನ ನೋ
ಡಂತೆ ಕೊಂಡಾಡಿದರಾಗ ॥ ೧೦೯

ಚಂಡ ವಿಕ್ರಮ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯದ ವೀರರ
ಗಂಡ ಜಯಾಂಗನಾ ರಮಣ ।
ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷ ಸದೃಶ ಜಯತೆಂದಾಗ
ಕೊಂಡಾಡಿತು ಪಾಠಕಾಳಿ ॥ ೧೧೦

ರಿಪು ರಾಜ ಮೇಘ ಜಂಝೂ ಮಾರುತ ಬಲು
ನಿಪುಣ ಸಾಹಸ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಕ ।
ವಿಪುಲ ಕಂಠೀರವೇಶ್ವರ ಜಯವೆಂದಾಗ
ಚಪಲ ಮಾಗಧಗಳಂದುಲಿದರು ॥ ೧೧೧

ನಲಿದಾಗ ಜಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರನ
ವಿಲಸಿತ ಶೌರ್ಯಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ।
ಬಲು ಬುಜದಲಿ ನೆರೆ ನೆಲಸಿ ಸಂತೋಷವ
ತಳೆದು ರಾಜಿಸಿದಳೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೧೧೨

ಧುರವ ಜಯಿಸಿ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದ ಕೊಳ್ಗಳ
ಸರಗಳ ಕಟ್ಟಿತಂದಾಗ ।
ಗರುವ ಮನ್ನೆಯ ಮಂಡಲಿಕ ನಾಯಕರ ವೊತ್ತ
ದೊರೆಗೊಪ್ಪಿಸಿದರುಬ್ಬಿನಲಿ ॥ ೧೧೩

ಮಡಿದ ಖಾನರ ಭೂಷಣವಾನೆ ಕುದುರೆಯ
ಪಿಡಿತಂದು ಸು ಭಟ ಸಂದೋಹ ।
ಕಡುಗಲಿ ಕಂಠೀರವ ರಾಜ ಶೇಖರ
ನಡಿಗೊಪ್ಪಿಸಿದರರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೧೧೪

ಸುರಗಿ ಸಬಳವೆಂಬುಗಳಿಹ ತರಕಸ
ಸರ ನೇಜಯ ಸಿಂಗಾಡಿ ।
ಬಿರುದಿನಾಯುಧಗಳ ಸೆಳೆ ತಂದು ಭೂಪನ
ಚರಣಾಬ್ಜಗಳಿಗೊಪ್ಪಿಸಿದರು ॥ ೧೧೫

ಉಪ್ಪಿನ ತಿತ್ತಿ ಶತಘ್ನಿ ಜಬರು ಜಂಗಿ
ಯೊಪ್ಪುವ ಬಿರುದಿನ ಡಾಳ ।
ದರ್ಪದೆ ಸೆಳೆ ತಂದು ಭೂಪಾಲನಿದಿರಲಿ
ತಪ್ಪದೆ ಮೆದೆಯನೊಟ್ಟಿದರು ॥ ೧೧೬

ಕಾಳಗವನು ಗೆದ್ದ ಮನ್ನೆಯ ಸು ಭಟರ್ಗೆ
ಮೇಲಾದುವೊಡವೆ ವಸ್ತುಗಳ ।
ಪಾಲಿಸಿ ಜಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಸಹಿತ ಕಂಠೀರವ
ಭೂಲೋಲ ಪುರವನೈದಿದನು ॥ ೧೧೭

ದಳಪತಿ ಮೊದಲಾದ ಮನ್ನೆಯ ನಿಕರವ
ನಲಿದು ಕಳುಹಿ ಬೀಡಿಕೆಗೆ ।
ಚಲದಂಕ ಕಂಠೀರವ ರಾಜ ಹರುಷವ
ತಳೆದರಮನೆಗೈತಂದ ॥ ೧೧೮

ಅರ ಮನೆಯಂಗನಾ ಜನದಾರತಿಗಳ
ಹರಕೆಗಳನು ಕೈಕೊಳುತ ।
ದೊರೆ ರಾಯ ನರಸೇಂದ್ರ ಹರುಷದೊಳಂತಃ
ಪುರಕ್ಕೈತಂದನರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೧೧೯

ಇತ್ತಲಾ ರಣಧೂಳಿ ಖಾನ ಬಹುಳ ಚಿಂತೆ
ಗಿತ್ತಾಗ ತನ್ನಯ ಮನವ ।
ಸತ್ತವರಿಗೆ ಗೋರಿಯಿಕ್ಕದೆ ಮರಳಿದ
ಚಿತ್ತದೊಳಗೆ ಧ್ಯಾನಿಸುತ ॥ ೧೨೦

ಗೋವುಗಳನು ತಲೆಯೊಡೆಯಲಿಕ್ಕಿದ ಪಾಪ
ಜೀವಿಗಳ್ಪುಣ್ಯ ಭೂಮಿಯಲಿ ।
ಭಾವಿಸಿ ಪಟ್ಟಣದಧಟರಿಂ ಮಡಿದುರೆ
ತೀವಿದರ್ ಸ್ವರ್ಗ ಲೋಕದಲಿ ॥ ೧೨೧

ದಿಕ್ಕು ದೆಸೆಯು ಕಾಣದ ಬಲು ತುರುಕರ
ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದ ಹೆಣಗಳನು ।
ಗಕ್ಕನೆ ಶುನಕ ಸೃಗಾಲಗಳಳತಂ
ದೊಕ್ಕುವು ಹೊಳೆಯ ನೀರಿನಲಿ ॥ ೧೨೨

ಮೂನ್ನೂರು ಗಜ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ತೇಜಿಯು
ತ್ಯನ್ನತವಹ ಖಾನರುಗಳ ।
ಬನ್ನದೊಳೈವತ್ತು ಸಾವಿರವನು ನೀಗಿ
ಖಿನ್ನನಾಗೈದಿದ ಖಾನ ॥ ೧೨೩

ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯೇರುವ ಖಾನ ವಜೀರರ
ನಿಲ್ಲದೈವತ್ತು ಮಂದಿಯನು ।
ಮೆಲ್ಲನೆ ರಣ * ಬಲಿಯಿತ್ತು ಚಿಂತಿಸಿ ಖಾನ
ತಲ್ಲಣಿಸುತಲೈದಿದನು ॥ ೧೨೪

* ದಲಿ.

ನಾದಿಪ ವಾದ್ಯವ ನಿಲಿಸಿ ತನ್ನಯ ಬಿರು
ದೋದುವ ಭಟ್ಟರ ಜಡಿದು ।
ಮೇದಿನಿಯೊಳು ಖಾನ ಮೌನ ದೀಕ್ಷೆಯ ಕೊಂಡು
ಹಾದಿ ದೆಗೆದ ತನ್ನ ಪುರಕೆ ॥ ೧೬೫

ಮಿಗೆ ಬಲಾಹಕ ಕಡೆಗೈದಲು ಕಾಂತಿಯಿಂ
ಸೊಗಸುವ ಮಾರ್ತಂಡನಂತೆ ।
ಝಗಝಗಿಸಿದುದು ಪಟ್ಟಣ ಬಲು ಮುತ್ತಿಗೆ
ದೆಗೆಯಲೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯ ॥ ೧೬೬

ಪೀಡಾ ಪರಿಹರ ಸಂ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಶಾಂತಿ
ಕೂಡೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಭೋಜನಗಳ ।
ಮಾಡಿಸಿ ಬಹು ಬಗೆ ಧರ್ಮವ ವಿಪ್ರರ್ಗೆ
ನೀಡಿ ಮನ್ನಿಸಿದನಾ ನೃಪತಿ ॥ ೧೬೭

ನೆರೆ ಶೌರ್ಯದೇಳಿಗೆಯುಲಿ ಧರ್ಮ ಕೀರ್ತಿಯ
ಪರಪಿ ಸಮಸ್ತ ಭೂ ತಳಕೆ ।
ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರ ಚಂದ್ರಮನೊಪ್ಪಿದನಾಗ
ಪಿರಿದು ಸೌಭಾಗ್ಯದೇಳ್ಗೆಯುಲಿ ॥ ೧೬೮

ಇದು ಸೋಮ ವಂಶ ವಾರಿಧಿ ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನ
ಚದುರ ಕಂಠೀರವೇಶ್ವರನ ।
ಪುದಿದ ಪ್ರತಾಪ ಸಂಪದದೇಳಿಗೆಯ ಸಂಧಿ
ಮುದದ ಸು ಧರ್ಮಾನುಬಂಧಿ ॥ ೧೬೯

೧೫ನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ

ಹದಿನಾರನೆಯ ಸಂಧಿ

ರಾಮಗಿರಿ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ತೆಗೆದುದು

ಸೂಚನೆ ‖ ರಾಮಗಿರಿಯು ತುರುಗೆರೆಯು ಬಾಗೂರ ಸಂ
ಗ್ರಾಮದೆ ನರಸೇಂದ್ರ ಸೆಳೆದ ‖

ಶಿವೆ ವಾಹನನಂದನನ ಮೊವಗೆ ಮಚಿ
ದವನೊಳು ರಣವೆಂಡಲದೆ ।
ತವಕದೆ ಸೆಣಸಿದವನಿಗನುಜೆಯುನಿತ್ತ
ಭವ ಹರ ಕರುಣಿಸು ಮತಿಯು ‖ ೧

ಬಳಿಕಲಾ ರಣಧೂಳಿ ಖಾನನುಳಿದ ತನ್ನ
ತಳತಂತ್ರವ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ।
ಗಳಿಲನೆ ವಿಜಯಾ ಪುರಕ್ಯೆದಿ ಪಾತ್ಸ್ಯಾವ
ತಳುವದೆ ಕಂಡನೇ ವೇಳ್ಯ ‖ ೨

ನೋಡದವನನಡ್ಡ ವೊಗವಿತ್ತು ಕದಪಲಿ
ನೀಡುತ ಹಸ್ತಾಂಬುಜವ ।
ಕೂಡೆ ಪಾತ್ಸ್ಯಾವು ತನ್ನಾಪ್ತ ಮಂತ್ರಿಯು ಕರೆ
ದಾಡಿದನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ‖ ೩

ಶ್ರೀರಂಗ ಪಟ್ಟಣವನು ಕೊಳ್ * ಕರ್ನಾಟ
ಸೇರುವುದತಿ ಬೇಗವೆಂದು ।
ಆರ್ಯೆದಿವನ ಕಳುಹೆ ಯುಪ ಕೀರ್ತಿಯು
ಸೇರಿಸಿದನು ಖಾನನೆಮಗೆ ‖ ೪

---

* ಸೆಳೆ ಯೆಂದೊಡೆ

ಕುದುರೆಯೈವತ್ತು ಸಾವಿರ ನಾಲುಕುಲಕ್ಷ
ಪದಚರರನು ಕೂಡಿ ಕೊಂಡು ।
ಮುದದಿಂದ ಪಟ್ಟಣವನು ಸೆಳೆಯೆಂದೊಡೆ
ಸದೆಯಿಸಿದನು ನಮ್ಮ ಬಲಸ ॥ ೫

ಗುರುತಿನ ಖಾನರದೆಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟದ ಮದ
ಕರಿಗಳ ಕಾಣೆ ತೇಜಿಗಳ ।
ಬಿರುದಿನ ರಾವುತರೇನಾದರಿದು ನಮ್ಮ
ಸಿರಿಗೂಣೆಯುವಾದುದೆಂದ ॥ ೬

ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಗಳನೇರಿ ಬರುವ ವಜೀರರು
ನಿಲ್ಲದೆ ಪಙ್ಕ್ತ್ಯೂಟದಲಿ ।
ಸಲ್ಲಲಿತದ ಸಂತೋಷದೆ ನಲಿವಂತ
ಮಲ್ಲರೇನಾದರೊ ಕಾಣೆ ॥ ೭

ಬಂದುರೆ ಸಭೆಯೊಳಗೆ ಕುಳಿತಿರೆ ನೋಡುವ
ಗಂದವಾಗಿಹ ವಜೀರರನು ।
ಕೊಂದು ಕಳೆದು ಬಂದನಿವನ ಮೊಗವ ನಾ
ನಿಂದೀಕ್ಷಿಪೆನೆಂತೆನುತ ॥ ೮

ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ತುರುಕರು ಮೂಕೊರೆಯುರೆ
ಮೊತ್ತಿಗೆ ಬರಲಾಗಿ ನಮೆಗೆ ।
ಕತ್ತನೆತ್ತುವೊಡೆ ನಾಚಿಕೆಯಾಗಿ ಹೈನ್ಯವ
ಹೊತ್ತೆವೆಂದುರೆ ಕೋಪಿಸಿದನು ॥ ೯

ಹೇಳುವುದೇನಿನ್ನೀ ಖಾನ ಮಾಡಿದ
ಖೂಳತನದ ಕಾರ್ಯಗಳನು ।
ತಾಳಲದೇಕೆ ಚಿಂತೆಯನೆಂದು ಕೋಪದೊ
ಳಾಳಿದನಾ ಪಾತ್ಸ್ಯಾವು ॥ ೧೦

ಮನನಡುಗುತ ಖಾನ ಪಾತ್ಸ್ಯಾವಿನಡಿಯೊಳು
ವಿನಮಿತನಾಗಿ ಕೈ ಮುಗಿದು ।
ಜನಪ ಕಂಠೀರವ ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರನ
ಘನ ಪೌರುಷವ ಬಣ್ಣಿಸಿದ ॥ ೧೧

ಜೇಯ ಚಿತ್ತೈಸು ಕಂಠೀರವ ರಾಜೇಂದ್ರ
ನೀ ಯುವನಿಯ ಬಡ ನರನೆ ।
ಕಾಯಜ ಪಿತನರ ಸಿಂಹನ ಸಾದೃಶ್ಯ
ದಾಯತವಾನೃಪಗಿಹುದು ॥ ೧೨

ತುಡುಕಿ ಲಗ್ಗೆಯನೇರಿದ ಖಾನ ಖಾನರ
ಕಡಿದು ತಲೆಯ ಮಿದುಳುಗಳ ।
ಬಿಡದಾಗ ರಣ ಭೂತಗಳಿಗೆ ದಂಡೆಗಳನು
ಮುಡಿಸಿದರವನ ಮನ್ನೆಯರು ॥ ೧೩

ಆತನ ಸು ಭಟರಿಗಳವಟ್ಟ ಕಾರ್ಯದ
ರೀತಿಯನೊಲಿದು ಬಣ್ಣಿಪೊಡೆ ।
ನೂತನ [ವಾ]ಫಣಿ ರಾಜನ ಜಿಹ್ವೆಗ
ಳೀತರವರಸ ಚಿತ್ತೈಸು ॥ ೧೪

ಬೆಟ್ಟದ ಚಾಮುಂಡಿ ಯಾತನ ಸು ಭಟರ್ಗೆ
ಕೊಟ್ಟಾಗ ಬಲು ಶಕ್ತಿಯನು ।
ಪೆಟ್ಟನಿಕ್ಕಿಸಿದಳು ನಮ್ಮೊಳು ನಾವಿನ್ನು
ಮುಟ್ಟಿ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯವೇನು ॥ ೧೫

ಭಾವಿಸಿ ನೋಡಿದೊಡಲ್ಲಿಹ ಭಟನೊರ್ವ
ಸಾವಿರಾಳಾಗೆಮ್ಮ ಕಣ್ಗೆ ।
ತೀವಿ ಕಾಣಿಸುತಿಹ ನವಗೆ ಪಶ್ಚಿಮ ರಂಗ
ದೇವನ ಕೃಪೆ * ಕೂಡಿಹುದು ॥ ೧೬

* ಪಡೆಗಿಹುದು.

* ನಾವು ಮಾಡಿದ ಸಾಹಸವೆನಿಂದು ಪೇಳದೊ
ಡಾವುದು ತೋರದು ನಿಮ್ಮ ।
ಭಾವದೊಳ್ ನಮ್ಮ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯದಿನೆಂದು ಪಾ
ತ್ಸ್ಯವಿನಗ್ರದೆ ಮರುಗಿದನು ॥ ೧೭

ನಾನಾ ಸಾಹಸಗೈದೊಡೆ ನಮ್ಮಯ
ಸೇನೆಯ ಸು ಪರಾಕ್ರಮಗಳು ।
ಕ್ಷೋಣೀಪ ಕಂಠೀರವನ ಕಲಿಗಳೊಳು
ಕಾಣದೆ ಹೋಯ್ತೆಂದನಾಗ ॥ ೧೮

ನಾ ಗೂಡಾರವನಿಟ್ಟ ಬಳಿಯಲೊಬ್ಬ
ಬೇಗದೆ ಗೂಡಾರವಿಟ್ಟು ।
ರಾಗದೊಳಗೆ ರಾಜ ಕಾರ್ಯವ ನೆರೆ ಕೊನೆ
ಸಾಗಿಸಲರಿದಪೆನೆಂದ ॥ ೧೯

ಕಡೆಯ ಮಾತೇನಾ ಕೂರ್ಮೆ ಸಹಿತ ನೀವು
ನಡೆಯಲು ನಿಮ್ಮ ಸಾಹಸಕೆ ।
ಸೆಡೆವನಲ್ಲಾ ನೃಪ ವರನಾ ಶೌರ್ಯದ
ಕಡುಹನದೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೨೦

---

* ನಾವು ಮಾಡಿದ ಸಾಹಸವನಿಷ್ಟ ಯೆಂದು
ಪೇಳದರೀಗ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ।
ತೋರದು ನಮ್ಮ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯವನೆಂದಾ
ಖಾನಮರುಗಿದನಿದಿರೊಳು ॥

ನಾನಾ ಸಾಹಸ ಗೈದರು ನಮ್ಮಯ
ಭಾವಪರಾಕ್ರಮಗಳನು ।
ಭೂಭುಜ ಕಂಠೀರವನ ಕಲಿಗಳೊಳು
ಸಾಗದೆ ಹೋಯ್ತೆಂದನಾಗ ॥

ಎಂಬ ಮಾತನು ಕೇಳಿ ಪಾತ್ಶ್ಯಾವು ಮನದೊಳ
ಗಿಂಬಾದ ಕೋಪವ ಬಿಟ್ಟು ।
ತುಂಬಿದಂತಿರಲಿತ್ತಲಾಗುವ ಕಾರ್ಯದಾ
ಡಂಬರವನು ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೨೧

ಇಕ್ಕೇರಿಯ ನೃಪ ಪೂವಲ ಹನುಮನ
ಸೊಕ್ಕಮುರಿಯ ಬೇಕೆಂದು ।
ರೊಕ್ಕದಾಸೆಯನಿತ್ತು ತುರುಕರ ದಂಡನು
ಗಕ್ಕನೆ ತಂದನೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೨೨

ಇನ್ನಾದರು ಬಲು ಶೌರ್ಯವೆಸಗಿ ನೆರೆ
ಕನ್ನಡವನು ಸಾಧಿಸೆಂದು ।
ಮನ್ನಿಸಿ ಪಾತ್ಶ್ಯಾವು ರಣಧೂಳಿ ಖಾನನ
ಸನ್ನಾಹದಲಿ ಕಳುಹಿದನು ॥ ೨೩

ಅಳುಕಗಣಿತ ತಳತಂತ್ರವ ಖಾನಗೆ
ತಳುವದಿತ್ತೊಡನೆ ಪಾತ್ಶ್ಯಾವು ।
ಗಳಿಲನೆ ಬೀಳ್ಕೊಡೆ ಮತ್ತಪ ಹೆಬ್ಬೆಯು
ಹೊಳೆಯು ದಾಟುತಲೈತಂದ ॥ ೨೪

ಖಾನ ತನ್ನಯ ಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ * ಬರುವವಿ
ಧಾನವ ಕಂಡು ಕೆಂಗೇಂದ್ರ ।
ಏನೆಂಬೆ ಕಾದಬೇಕೆಂದು ಬಲವಮ
ತ್ತಾನಂದದಿಂದ ಕೂಡಿದನು ॥ ೨೫

ಬಸವ ಪಟ್ಟಣಕೆ ಮುಂ ಜಸದಿಂದ ನಡೆತಂದು
ಮುಸೆವ ಮುತ್ತಿಗೆಯನೆ ಬಲಿದು ।
ಬಸ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡದಂ ಕೋಪದೆ ತಾನಾಗ
ಳಸೆವ ಸಂತಸವ ತಾಳಿದನು ॥ ೨೬

* ಬರುವರ್ತಮಾನವ.

ಬಳಿಕೊಂದು ದಿನ ಖಾನ ದಾಳಿ ಮಾಡಿದೊಡಲ್ಲಿ
ಯೊಳಗಾದವರು ಬಿಟ್ಟು ತೊಲಗೆ ।
ಗಳಿಲನೆ ಬಸವ ಪಟ್ಟಣದಿಂದಾ ರುದ್ರ
ಪೊಳಲಿಗೆ ಬಂದ ಮುಂಕೊಂಡು ॥ ೧೭

ಆ ಪಟ್ಟಣವನು ಜೈಸಾ ರಾಯನ ಸೆರೆ ಗೈ
ದಾ ಪುರಕಾ ಠಾಣವಿಕ್ಕಿ ।
[ಕಾಪಿಟ್ಟು ತನ್ನಯ ಸೇನೆಯೊಳ್ ಕೆಲವ ಪ್ರ
ತಾಪದೆ ಮುಂದಡಿಯಿಟ್ಟ] ॥ ೧೮

[ಹಿಂಗದೆ ಕಾದಿದ ಕೆಂಗ ಹನುಮನನು
ಭಂಗ ಪಡಿಸಿ ಸೆರೆ ಪಿಡಿದು] ।
ತುಂಗ ವಿಕ್ರಮ ಖಾನ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆದದೊಂ
ದಂಗವನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೧೯

ಕೇಳದೆ ಮತ್ತೈದಿ ಬರುತಿಹ ತುರುಕರ
ದಾಳಿಯು ಭರವನು ಕಂಡು ।
* ಲೋಲ ಕಂಠೀರವ ನರಸೇಂದ್ರ ದಳವಾಯೊ
ಳಾಲೋಚಿಸಿದ ಕಾರ್ಯವನು ॥ ೨೦

ಬರಲೊಲ್ಲೆವು ಕನ್ನಡಕೆಂದು ಭಾಷೆಯು
ನಿರದಿತ್ತು ಮರಳಿ ಬಂದೀಗ ।
ನೆರೆ ಭಾಷೆ ಹೀನರಾಗಿಹ ತುರುಕರ ಮೇಲೆ
ದುರವ ಗೆಯ್ಯಲು ಬೇಕೆಂದ ॥ ೨೧

ರಾಮ ಗಿರಿಯ ದುರ್ಗವೆಂಬುದು ಭೂಮಿಗೆ
ತಾ ಮನೋಹರವಾಗಿಹುದು ।
ಪ್ರೇಮದಿಂ ನಾವದ ಸೆಳೆದೊಡೆ ಕೀರ್ತಿ ಸು
ತ್ರಾಮ ಮಂಡಲವ ಮುಟ್ಟುವುದು ॥ ೨೨

---

* ಧೀರ.

ತುರುಕರ ಬಸವಡೆದಾ ದುರ್ಗ ವಿಟ್ಟೊಡೆ
ಪಿರಿದಾಯುಸ ಮುಂದಕಹುದು ।
ಭರದೆ ಮುತ್ತಿಗೆಯಿಕ್ಕಿ ಸೆಳೆಯೆಂದು ದಳವಾಯ
ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ ॥ ೩೩

ಗಿರಿಯ ಚೌದೆಸೆಯಲಿ ಬಲು ಮನ್ನೆಯರನು
ನೆರೆ ಬಲ ಸಹ ಕಾಹ ಬಲಿದು ।
ಪಿರಿದಾದ ತಳಿ ಮೇರುವೆಗಳನಡಸಿಯೆ
* ಕಿರಿದಾಗಿಸಿದ ದುರ್ಗವನು ॥ ೩೪

ದುರ್ಗದೊಳಗೆ ಸಾವಿರ ಖಾನರು ಭಟ
ವರ್ಗ ಸಹಿತ ಕಾದುಕೊಂಡು ।
ಭರ್ಗನ ಫಾಳಾಗ್ನಿಯ ಕಿಡಿಗಳೊಳತಿ
ದೀರ್ಘ ವಿಕ್ರಮರೊಪ್ಪಿದರು ॥ ೩೫

ಇರದಾರ್ಭಟಿಸಿ ಹೊಡೆವ ಬಾಣ ಸುಭಟರ
ಹರಣಗೊಳುವ ಪಟಲುಗಳ ।
ಕರೆವ ಗುಂಡಿನ ಮಳೆಯೂರೊಳಗೆಸೆದುಬು
ಹೊರ ಪಾಳೆಯದವರಿಂದ ॥ ೩೬

ಬಳಸಿಯಾ ಗಿರಿಯ ಚೌದೆಸೆಯ ಕೋಡುಗಳೊಳ
ಗಳವಡಿಸಿಯೆ ಪಿರಂಗಿಗಳ ।
ತಳುವದೆ ಸಂಧಾನಗೊಳಿಸಿ ದುರ್ಗವನಿಡು
ವಳವ ನಾನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೩೭

ಮೇರುವೆಗಳ ಮೇಲೇರಿ ಕೋಪಿಯ ಬಲು
ಧೀರರು ಸಂಧಾನದಿಂದ ।
ಊರೊಳು ಚರಿಪರನಿಟ್ಟು ಕೆಡಹುತಿಹ
ವೀರತ್ವವನೇ. ವೇಳ್ವೆ ॥ ೩೮

* ಗಿರಿದಾನಿಸಿದ.

ಮುಂದಕೊತ್ತರಿಸಿ ತಳಿಯುನೂರ ಹೊರಡುವ
ಮಂದಿಯುನಿರಿದಿರಿದಾಗ ।
ಕುಂದದೆ ಕೆಡಹಿ ಭಯುವ ಬೀರಿ ದುರ್ಗದ
ಮುಂದಕೊತ್ತರಿಸಿ ಮುತ್ತಿದರು ॥ ೩೯

ಬಳಿಕಾ ದುರ್ಗದ ಕೊತ್ತಳಗಳೊಳಾಗ
ಸಲೆ ಸಂದ ತುರುಕ ಸು ಭಟರು ।
ಮುಳಿದು ಪೆಟಲ ಗುಂಡುಗಳ ಕಾರ್ಮಳಗಳ
ತಳುವದೆ ಕರೆದರೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೪೦

ಇತ್ತಲಾ ಬೆಂಗಳೂರೊಳಗಿಹ ಖಾನನು
ಮುತ್ತಿಹ ಬಲವರಿತಾಗ ।
ಮತ್ತೆ ಕೋಪದೆ ಬಲು ಬಲ ಸಹಿತಾಕ್ಷಣ
ಮುತ್ತಿಗೆದೆಗಿಸಲೈತಂದ ॥ ೪೧

ಗಿರಿಗುತ್ತರದ ದೆಸೆಯುಲಿ ತನ್ನಯು ಪೌಜ
ನಿರಿಸಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳಲಾಗ ।
ಪರಿ ಪರಿಯಿಂದ ಬಲಕೆ ಸನ್ನೆಯುನಾಗ
ಳುರವಣಿಸಿದನೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೪೨

ಒಡನಾಗ ನೆರೆ ನಾಲ್ಕು ಪೌಜಾಗಿ ತುರುಕರ
ಪಡೆಯುನಾ ಕ್ಷಣ ಮುತ್ತಿಕೊಂಡು ।
ಕಡಿದು ಸಿರವ ಚೆಂಡಾಡಿದ ದಳವಾಯಿ
[ಕಡುಗಲಿ] ನಂಜೇಂದ್ರಬೇಗ ॥ ೪೩

ಇರಿಯುುತ ತರಿಯುುತ ಕೊರೆಯುುತ ಮುರಿಯುುತ
ಲಿರಿದು ಸಾವಿರ ತಲೆಗಳನು ।
[ತುರುಗಿದ ತುರುಕರ ಪಡೆಯುನು ಸಡಿಲಿಸಿ
ಮೆರೆದನು ಕಡು ಸಾಹಸವ ॥] ೪೪

[ಸಾವಿಗೆ ಭಯಗೊಂಡು ಬೇಡಿಕೊಳ್ವವರನು
ಕಾವೆನು ಭಯ ಬೇಡೆಂದು] ।
ತೀವಿದ ಧರ್ಮಗಾಳೆಯ ಹಿಡಿಸಿದನಾ
ಭೂವರ ನಂಜರಾಜೇಂದ್ರ ॥ ೪೫

ಉರವಣಿಸುತಲೊಂದಿರುಳು ಲಗ್ಗೆಗೆ ಬಿಟ್ಟು
ಭರದಿಂದ ಸೆಳೆದು ದುರ್ಗವನು ।
ತುರುಕ ರಾವುತರ ಸಾವಿರಪನಾ ಕ್ಷಣ ಕೈ
ಸೆರೆಯಾಗಿ ಪಿಡಿದನೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೪೬

ಹೊಳೆವ ತೇಜಿಗಳೈನೂರನು ಪಿಡಿದಾಗ
ಸೆಳದು ಕೊಂಡಾಯುಧಗಳನು ।
ತಲೆಗಾಯ್ದವರ ಮನ್ನಿಸಿ ಬಿಟ್ಟೊಡೆಯಗೆ
ಬಲು ಕೀರ್ತಿಯ ತಂದನಾಗ ॥ ೪೭

ದುರದಲಿ ಪಿಡಿದ ಕುದುರೆ * ಗಳ ದುರ್ಗದ
ತುರುಕರಿಂ ಸೆಳೆದ ತೇಜಿಗಳ ।
ನರಸರಾಜೇಂದ್ರಗೆ ಕಾಣಿಕೆ ಗೆಯ್ಯಲು
ಹರುಷವ ತಾಳ್ದು ಮನ್ನಿಸಿದ ॥ ೪೮

ಈ ಸುದ್ದಿಯ ದೂತರು ಖಾನಗರುಹೆ ಶಾ
ಬಾಸೆಂದು ಕೊಂಡಾಡುತಾಗ ।
ಲೇಸು ಸಾಕ್ಷಾತ ಕರ್ತಾರ ಮೈಸೂರ ಮ
ಹೀಶನೆಂದವ ಪೊಗಳಿದನು ॥ ೪೯

ಗಣನೆಯಿಲ್ಲದ ಬಲ ಸಹಿತ ನಾವಿರೆ ನಮ್ಮ
ತೃಣಕೆ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಯಾ ಗಿರಿಯ ।
ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸೆಳೆದ ಮಹಾತ್ಮನ ಪುಣ್ಯಕೆ
ನ್ನೆಣೆ ಯಾವುದೆಂದನಾ ಖಾನ ॥ ೫೦

* ಕೊಳು.

ಒಡನಾತನ ದಳ ಪತಿ ಬಲು ಶೌರ್ಯದ
ಕಡುಹ ತೋರಿದ ನಮ್ಮ ಕೂಡೆ ।
ಬಿಡದಾತನ ರಕ್ಷಿಸಿ ಕೊಂಡು ಬರುತಿಹಾ
ವೊಡೆಯನ ಶೌರ್ಯವಿನ್ನೆಂತೊ ॥ ೫೧

* ಎಂದಿತ್ತಲೈದುವೊಡತಿ ಭೀತಿ ವಟ್ಟಾಗ
ಹಿಂದಕ್ಕೆ ನಡೆದು ಬೇಲೂರ ।
ನಿಂದು ಮುತ್ತಿಗೆಯಿಕ್ಕಿ ಸೆಳೆಕೊಂಡು ಖಾನನ
ಲ್ಲಿಂದೈತಂದನೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೫೨

ಚಿಕ ನಾಯಕನ ಹಳ್ಳಿಯ ದಾಳಿಯಲಿ ಕೊಂಡು
ಸಕಲ ವಜೀರರು ಸಹಿತ ।
ಚಕಿತ ಪರಾಕ್ರಮಿ ರಣಧೂಳಿ ಖಾನ ಬ
ಲ್ಸಕದೊಳಗಿರ್ದನೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೫೩

ಇನಿತರೊಳ್ ಚೆನಪಟ್ಟಣವ ನೋಡ ಬೇಕೆಂದು
ಜನನಾಥ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರ ।
ಘನ ತೀವ್ರದಲಿ ಬಲ ಸಹಿತೈತಂದಾಗ
ಮನ ಹರಿಸದೊಳುಪ್ಪುತಿರಲು ॥ ೫೪

ಬಳಿಕ ಖಾನನ ದಳ ಪತಿ ಯಬುದುಲನಾಗ
ತಳತಂತ್ರವ ಕೂಡಿ ಕೊಂಡು ।
ಹುಲಿಯೂರ ಬಳಿಯ ಬೀಡಿಳಿದಿರ್ದು ದಾಳಿಯ
ತಳುವದೆ ಮಾಡಿದನಾಗ ॥ ೫೫

ಒಡನೆ ದಾಳಿಯ ಮಾಡಿ ಯಬ್ದುಲ್ಲ ಖಾನನ
ಪಡೆಯನೆಲ್ಲವ ಮುರಿಯಿರಿದು ।
ಬಿಡದೋಡಿಸಿ ಕುದುರೆಗಳ ಸೆಳೆದು ಕೀರ್ತಿ
ವಡೆದನು ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರ ॥ ೫೬

---

* ಇಂದಿತ್ತಲೈದುವರತಿ.

ಹೊಗ ದೆಸೆಯನು ಕಾಣದಬ್ದುಲ್ಲ ಖಾನ ಬಹು
ಬಗೆಯಲಿ ಕಂಗೆಟ್ಟಾಗ ।
ಮಿಗೆ ಹುಲಿಯೂರ ಬಳಿಯ ಬಿಟ್ಟ ಪಾಳೆಯ
ದೆಗೆದೋಡಿದನೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೫೭

ಪಿರಿದು ಜಯಾಂಗನೆ ವೆರಸಿ ಕಂಠೀರವ
ದೊರೆ ರಾಯ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೈದಿ ।
ಹರುಷದೊಳಿರುತೊಂದು ದಿವಸ ನಂಜೇಂದ್ರನ
ಕರೆದು ನುಡಿದ ಕಾರ್ಯದಿರವ ॥ ೫೮

ಅಸಮ ಸಾಹಸಿ ಖಾನ ಸರಹದ್ದಲಿರುವಾಗ
ಮುಸುಕಿ ಬಾಗೂರ ಸೆಳೆದರೆ ।
ಪಸರಿಸುವುದು ಬಲು ಕೀರ್ತಿ ನಮಗೆ ಮುಂ
ದೆಸೆವುದು ಖಾನಗೆ ಭೀತಿ ॥ ೫೯

ಯೆಂದು ನುಡಿದ ತನ್ನೊಡೆಯನ ಚರಣಾರ
ವಿಂದಗಳಿಗೆ ತಲೆ ವಾಗಿ ।
ಮಂದಿ ಕುದುರೆ ಸಹ ದಳವಾಯಿ ನಂಜೇಂದ್ರ
ಬಂದು ಮುತ್ತಿದನಾ ಪುರವ ॥ ೬೦

ರಾಮ ಚಂದ್ರನ ನೇಮದಲಿ ಸಕಲ ಬಲ
ಸ್ತೋಮ ಸಹಿತ ರವಿ ಸುತನು ।
ಪ್ರೇಮದಿಂ ಲಂಕೆಯ ಮುಸುಕಿದಂದದಲಾಗ
ಭೂಮಿಪನಿಟ್ಟ ಮುತ್ತಿಗೆಯ ॥ ೬೧

ಹರನ ನೇಮದೆ ಬಲ ರಿಪು ತ್ರಿ ಪುರವನಾಗ
ಸುರರು ಸಹಿತ ಮುತ್ತಿದಂತೆ ।
ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ಬಾಗೂರ ಬಂ
ದಿರದೆ ಮುತ್ತಿದ ದಳವಾಯಿ ॥ ೬೨

ಮುಳು ಮೇಲಿ ಮೀರುವೆ ತಳಿ ಸುರಂಗಗಳಿಂದ
ಬಳಸಿ ಬಂಧಿಸಲಾ ಪುರವ ।
ಹೊಳಲೊಳಗೆಸೆವ ಜನರು ಭೀತಿ ಗೊಂಡಾಗ
ಕಳವಳಿಸಿದರೇನೆಂಬೆ ॥ ೬೩

ಒಡನಿತ್ತ ವಜ್ಜೀರರೈತಂದು ಖಾನಗೆ
ಬಿಡದೆ ಸಲಾಮನು ಮಾಡಿ ।
ತಡೆಯದೆ ಬಾಗೂರ ಮುತ್ತಿದ ರಿಪುಗಳ
ಕಡಿಯ ಬೇಕೆಂದುಸಿರಿದರು ॥ ೬೪

ಇನ್ನುಂಟೆ ಮೈಸೂರ ನೃಪನೊಳು ಸಂಗರ
ಬೆನ್ನ ಕೊಟ್ಟೋಡಿ ನಾವೀಗ ।
ಉನ್ನತ ಖಂಡೆಯವಿಡಿದು ಕದನಕ್ಕೈದೆ
ತನ್ನಂತೆ ಭಟರಾರೆಂದ ॥ ೬೫

ರಣಧೂಳಿ ಖಾನನೆಂದೊಡೆ ಹೆಂಗಳ ಗರ್ಭ
ಮಣಿದು ಬೀಳ್ವುವು ಭೂ ತಳಕೆ ।
ತೃಣಕೆ ನಮ್ಮನು ಲೆಕ್ಕಿಸದ ನರಸೇಂದ್ರನಿ
ಗೆಣೆ ಯುಂಟೆ ತ್ರಿ ಜಗದೊಳಂದ ॥ ೬೬

ಎಂದು ವೇದೋಜಿಯ ಗುರಿ ಮಾಡಿ ರಾಜ್ಯವ
ನಂದಿತ್ತು ಪಿರಿದು ಮನ್ನಿಸುತ ।
ಮುಂದಣ ರಾಜ ಕಾರ್ಯವ ನಿನ್ನಯ ಮನ
ಬಂದಂತೆ ಮಾಡೆಂದ ಖಾನ ॥ ೬೭

ಕಗ್ಗೊಲೆಯಲಿ ಬಾಗೂರ ಹೊಗುವೆನೆಂದು
ವೆಗ್ಗಳ ಬಲದೆ ವೇದೋಜಿ ।
ಬೊಗ್ಗನೈತಂದು ಭಂಗಕೆ ಬಂದು ಮನ ನೊಂದು
ಸಿಗ್ಗಾಗೆ ತೆರಳಿದನಾಗ ॥ ೬೮

ಇಳೆಯಾಣ್ಮ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರನ ದಳವಾಯಿ
ತಳುವದೊತ್ತರಿಸಿ ಯಾ ಪುರವ ।
ಗಳಿಲನೆ ಸೆಳದು ಠಾಣೆಯವಿಟ್ಟು ನಿಮಿಷದೆ
ಬಲು ಹರುಷದೊಳೈತಂದ ॥ ೬೯

ಒಡೆಯನ ಬಳಿಗಾಗ ಮನ್ನೆಯ ನಾಯಕ
ಪಡೆ ಸಹ ತಳುವದೈತಂದು ।
ಪೊಡವಿಪ ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರಗೆ ತಲೆ ವಾಗೆ
ಕಡು ಹರುಷದಲಿ ಮನ್ನಿಸಿದ ॥ ೭೦

ಧರಣಿಪ ಕುಲ ಕುಶೇಶಯ ಭಾನು ಸುರ ಧೇನು
ನರಸೇಂದ್ರ ಸತ್ಕೀರ್ತಿ ಸಾಂದ್ರ ।
ಕರೆದು ಮನ್ನಿಸಿ ದಳ ಪತಿ ನಂಜೇಂದ್ರನ
ತುರುಗೆರೆಯನು ಸೆಳ ಯೆಂದ ॥ ೭೧

ಲಂಕಾ ದುರ್ಗಕೆ ಸರಿಯೆಂದಾ ವೂರ
ಬಿಂಕದೆ ಕೊಂಡಾಡುತಿಹರು ।
ಮುಂಕೊಂಡು ಬಲ ಸಹಿತೈದಿ ಯಾ ಪುರವನು
ಶಂಕೆ ಯಿಲ್ಲದೆ ಸೆಳ ಯೆಂದ ॥ ೭೨

ದೇವರವರ ಪುಣ್ಯ ಶೌರ್ಯದೇಳಗೆಯಿಂದ
ತೀವಿದ ಬಲ ಸಹಿತೈದಿ ।
ಭೂ ವಲಯಕೆ ಚೋದ್ಯವಡೆದ ದುರ್ಗವ ಕೊಳ್ವ
ಭಾವವೆ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದ ॥ ೭೩

ಎಂದಾಗ ಸಕಲ ಬಲವ ಕೂಡಿ ದಳ ಪತಿ
ನಿಂದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೈತಂದು ।
ಮುಂದೊಪ್ಪುವ ತುರುವೆಯ ಕೆರೆಯನು ಮುತ್ತಿ
ದಂದವನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೭೪

ಗಗನ ಮಾರ್ಗವ ತುಡುಕುವ ಮೇರುವೆಗಳ
ಮಿಗೆ ಚೌದೆಸೆಯಲಿ ಬಲಿದು ।
ಅಗಳ ಘಾತವ ಹೂಳಿ ಯಾ ಪುರವನು ಬೇಗ
ಜಗ ಮೆಚ್ಚುವಂತೆ ಬಂಧಿಸಿದ ॥ ೭೫

ಬಳಸಿ ಭೋರ್ಗರೆವ ಪಿರಂಗಿಯ ಗುಂಡುಗ
ಳೊಳ ಹೊಕ್ಕು ಕೋಟೆಯ ಕೆಡಹಿ ।
ಕಳಕುಳವನು ಮಾಡ ತೊಡಗಿದುವೇನೆಂಬೆ
ಯಿಳೆಗತಿ ಚೋದ್ಯವ ಬೀರೆ ॥ ೭೬

ಬಾಣಗಳಾರ್ಭಟಿಸುತಲೈದಿ ಯೂರೊಳು
ಕೇಣ ಸರದೊಳಿಹ ಭಟರ ।
ಪ್ರಾಣಗಳನು ನೀಗಿ ಭಯವಿತ್ತು ಪುರ ಜನ
ಶ್ರೇಣಿಯ ಸುಡ ತೊಡಗಿದುವು ॥ ೭೭

ಮುತ್ತಿಗೆ ದೆಗಿಸುವೆವೆಂದು ಖಾನರುಗಳು
ಮೊತ್ತ ಮೊತ್ತದಲೈತಂದು ।
ಮತ್ತೆ ವಾರುವ ಬಲ ಸಹ ನೊಣಬನ ಕೆರೆ
ಯೊತ್ತಲಿ ಬೀಡನಿಳಿದರು ॥ ೭೮

ಕೇಳಿದನಾ ತುರುಕರ ವಾರುವಗಳ
ದಾಳಿಯ ದಳ ಪತಿ ಯಾಗ ।
ಮೇಳೈಸಿ ಬಲವ ಕಗ್ಗೊಲೆಯ ಕಾಳಗಕಂದು
ತೂಳಿದನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೭೯

ರಘು ನಾಥನ ನೇಮದಲಿ ದಳ ಪತಿ ನೀಲ
ಮಿಗೆ ಪ್ರಹಸ್ತನ ಮಾರ್ಬಲವ ।
ಹೊಗುವಂತೆ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರನ ದಳವಾಯಿ
ಚಿಗುಳಿದುಳಿದ ತುರುಕರನು ॥ ೮೦

ಮುರಿಯಲಿರಿದು ಮುನ್ನೂರು ಬಲ್ಲೇಜಿಯ
ಭರದೆ ಕೈ ಸೆರೆ ಯಾಗೆ ಪಿಡಿದು ।
ತುರುಕ ರಾವುತರೈನೂರನೊಂದೇ ವೇಳೆ
ತರಿದೊಟ್ಟಿದ ರಣದೊಳಗೆ ॥ ೮೧

ಹುತ್ತವನೇರಿದವರು ಬಂದು ತೃಣಗಳ
ಮತ್ತೆ ಕಚ್ಚುತ ನೀರ ಹೊಕ್ಕು ।
ಕತ್ತಿ ಕಠಾರವ ಬಿಸುಟು ಕೈ ಮುಗಿವರ
ಮೊತ್ತವನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೮೨

ಬದಿಗಳೊಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಹೊರಳಿದವರು ನೆರೆ
ಕೆದರಿದ ತಲೆಯಿಂದಲಾಗ ।
ಗದಗಾಪು ಗೊಳುತ ಹೋಗಲು ದೆಸೆ ಕಾಣದೆ
ಸದೆಯಿಸಿಕೊಂಡರೇನೆಂಬೆ ॥ ೮೩

ಹೇಳುವುದೇನೊಂದು ಯೋಜನ ಪರಿಯಂತ
ಬೀಳಲಿರಿದು ತುರುಕರನು ।
ಕೋಳು ವಾರುವ ಸಹ ದಳವಾಯಿ ನಂಜೇಂದ್ರ
ಪಾಳೆಯಕೈತಂದನಾಗ ॥ ೮೪

ಪುರವ ಕೊಡದೆ ದುರ ಗಲಿ ಖಾನರು ಕಾದು
ತಿರಲಾಗ ಕೋಪವ ತಾಳಿ ।
ನರಸೇಂದ್ರನ ದಳ ಪತಿ ತನ್ನನುಜನ
ಕರೆದಿಂತೆಂದು ನೇಮಿಸಿದ ॥ ೮೫

ಚಲವ ಬಲಿದು ಗಡಿ ಮನ್ನೆಯರುಗಳಿಗೆ
ತಳುವದೇಣಿಗಳ ನೀನಿತ್ತು ।
ಹೊಳಲ ಲಗ್ಗೆಗೆ ಬಿಡಿಸೆಂದು ಲಿಂಗೇಂದ್ರಗೆ
ದಳ ಪತಿ ನೇಮವನಿತ್ತ ॥ ೮೬

ಒಡನೆ ಹಸಾದವೆನ್ನುತ ಲಿಂಗ ರಾಜೇಂದ್ರ
ಗಡಿಮನ್ನೆಯರ ಕರೆಕರೆದು ।
ಬಿಡದಾ ಪುರವನು ಲಗ್ಗೆಗೇರಿಸುತಿಹ
ಕಡುಗಲಿತನವನೇನೆಂಬೆ ॥ ೮೭

ದೆಸೆ ದೆಸೆಯಲಿ ಮನ್ನೆಯರು ಮಾರ್ಬಲ ಸಹ
ಮುಸುಕಿ ಪುರವ ಲಗ್ಗೆಗೇರಿ ।
ಒಸೆದಾ ಪುರವನೊಂದೇ ಕ್ಷಣದಲಿ ಕೊಂಡು
ಜಸವ ಬೀರಿದರೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೮೮

ಊರೊಳಗಿಹ ಖಾನರುಗಳ ಪಿಡಿದಾಗ
ವಾರುವ ಮದ ಗಜಗಳನು ।
ಧೋರನೆ ಸೆಳದು ಲಿಂಗೇಂದ್ರನಣ್ಣನ ಪದ
ವಾರಿಜಗಳಿಗೊಪ್ಪಿಸಿದ ॥ ೮೯

ಪಿರಿದು ತನ್ನನುಜನ ಶೌರ್ಯದೇಳಿಗೆಗಾಗ
ಹರುಷವ ತಾಳಿ ನಂಜೇಂದ್ರ ।
ಪುರಕೆ ಠಾಣೆಯನಿಟ್ಟು ಕರಿ ತುರಗಗಳನು
ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರಗೊಪ್ಪಿಸಿದ ॥ ೯೦

ಒಡನೆ ಕಂಠೀರವ ರಾಜೇಂದ್ರ ಹರುಷದ
ಕಡಲೊಳಗೋಲಾಡುತಾಗ ।
ಬಿಡದೆ ನಂಜೇಂದ್ರ ಲಿಂಗೇಂದ್ರರ ಮನ್ನಿಸಿ
ಸಡಗರದೊಳಗೆ ರಾಜಿಸಿದ ॥ ೯೧

ನರ ರಕ್ಕಸರ ಸಂಹರಿಸಿ ಭೂ ಭಾರವ
ಪರಿ ಹರಿಸುವೊಡ್ಡೈತಂದ ।
* ನರ ರೂಪಿ ನರ ಸಿಂಹ ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರನೆಂ
ದುರೆ ಪೊಗಳಿತು ಸರ್ವ ಜನವು ॥ ೯೨

* ನರರೂಪಿನ ಸಿಂಹ ನರಸ.

ಪಟ್ಟಣ ಖಳ ವಶ ವಾಗೆ ಕರ್ಣಾಟಕ
ಕೆಟ್ಟು ನಮ್ಮಯ ರಾಜ್ಯ ಸಿರಿಗೆ ।
ಮುಟ್ಟಡೆಯಾಗುವೆಂದದ ನಿಲಿಸಿದನೆಂದು
ಸೃಷ್ಟೀಶರು ಪೊಗಳಿದರು ॥ ೯೩

ಶ್ರೀ ರಂಗ ಪುರವನು ತುರುಕರ್ಗೆ ಕೊಡದೆ ನ
ಮ್ಮೋರಂತೆ ಸಲಹಿದನೆಂದು ।
ಮೂರು ಮನೆಯ ದೊರೆಗಳು ಪೊಗಳಿದರಾ
ವೀರ ಕಂಠೀರವ ನೃಪನ ॥ ೯೪

ತೀವಿದ ಪುಣ್ಯ ಸ್ಥಳದ ರಾಜ್ಯವ ಪಾಪ
ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ವಶ ಗೊಡದೆ ।
ದೇವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಪರಿದು ರಕ್ಷಿಸಿದನೀ
ಭೂ ವರನೆಂದುದು ಲೋಕ ॥ ೯೫

ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೊಡನ್ನ ಸತ್ರ ದಾಸೋಹಗ
ಳೆಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ದೇವ ಪೂಜೆ ।
ಪಲ್ಲೈಸಿದುದೀ ನರಸೇಂದ್ರನ ರಾಜ್ಯ
ದಲ್ಲಿ ನಾನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೯೬

ಇದು ಸೋಮ ವಂಶ ವಾರಿಧಿ ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನ
ಚದುರ ಕಂಠೀರವೇಶ್ವರನ ।
ಪುದಿದ ಪ್ರತಾಪ ಸಂಪದದೇಳಿಗೆಯ ಸಂಧಿ
ಮುದದ ಸುಧವರ್ಣಾನುಬಂಧಿ ॥ ೯೭

೧೬ನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ

ಹದಿನೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸಾಂಬಳ್ಳಿಯಂ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡುದು

ಸೂಚನೆ ॥ ಧರಣಿಗಗ್ಗಳ ಸಾಂಬಳ್ಳಿಯ ರಾಜ್ಯವ
ದುರದೆ ಸೆಳೆದ ನರಸೇಂದ್ರ ॥

ಕಮಲಧರನ ನಿಜವೈರಿಗೆ ಬಳಿಕ ಸಂ
ಭ್ರಮದೊಳಾಹಾರವಾದವನ ।
ಗಮನಕೋಡುವನೊಡೆಯನ ತನುಜನ ಕೊಂದ
ರಮೆಯ ರಮಣ ಸಲಹೊಲಿದು ॥ ೧

ಇರುತಿರೆ ಸಾಂಬಳ್ಳಿಯ ಮೊದಲಾರಿಯ
ಹಿರಿಯ ತನುಜ ಪಟ್ಟದಯ್ಯ ।
ಪಿರಿದು ಗರ್ವಿಸಿ ಯೆಲ್ಲೆಗಟ್ಟಿಗೆ ಮೈಸೂರ
ದೊರೆಯೊಳು ಧುರವನೆಸಗಿದ ॥ ೨

ಮೊಲ ಮರಿ ಸಿಂಗದೊಡನೆ ಬಲು ಸಂಗರ
ಕೆಳಸಿ ಭೂಮಿಯೊಳು ಜೀವಿಪುವೆ ।
ಚಲದಂಕ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರನ ಕೆಣಕಿ ಮ
ತ್ತುಳಿವರೆ ರಿಪು ಮನ್ನೆಯರು ॥ ೩

ಸಾಳುವೇಂದ್ರನ ಕೂಡರಗಿಳಿ * ಗಳಿಗೆ ಸಂ
ಮೇಳವೆ ಕಂಠೀರವನ ।
ಕಾಳಗದೊಳಗಿದಿರಾಗಿ ಜೀವಿಸುವ ನೃ
ಪಾಲರುಂಟೇ ಲೋಕದೊಳಗೆ ॥ ೪

---

* ಗೊಡನೆ ಸಂ.

ಧರೆಗೆ ದುರ್ಜನರಾದ ತುರುಕರ ಬಲವನು
ಹರಿ ಹಂಚ ಮಾಡಿಯೋಡಿಸಿದ ।
ದೊರೆ ರಾಯ ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಕೆಣಕಿ ಮ
ತ್ತರಿಗಳುಳಿವರೆ ಲೋಕದಲಿ ॥ ೫

ತನಗಿಂತ ಬಲ್ಲಿದನೊಳು ಶೌರ್ಯವಿಲ್ಲದೆ
ಯನುವರವನು ಕೆಣಕಿದನ ।
ಘನತರ ಮೂಢನೆಂದುಳಿವರಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೆ
* ಘನ ಪ್ರಾಜ್ಞನೆಂಬರೆ ಬುಧರು ॥ ೬

ಬಳಿಕಾಗ ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರ ಚಂದ್ರನು ತನ್ನ
ದಳವಾಯ ಕರಿಸಿಯೋಲಗಕೆ ।
ಗಳಿಲನೆ ಮನ್ನಿಸಿ ನಗುತ ಮುಂದಣ ಕಾರ್ಯ
ದಳವಿಯ ನುಡಿದನಿಂತೆಂದು ॥ ೭

ಮಧುರೆಯವನ ಬಲುಹಿಂದ ನಮ್ಮೊಳಗುರೆ
ಕದನವ ಗಂಟಿಕ್ಕಿಕೊಂಡ ।
ಮೊದಲಾರಿಯು ಸುತನವನ ಗರ್ವವ ಮುರಿ
ದೆದೆಗೆಡಿಸೈದಿ ನೀನೆಂದ ॥ ೮

ಮೂರಟ ಹಳ್ಳಿ ನಮ್ಮಯ ಹಳ್ಳಿ ಗಡಿಗದು
ವೈರ ಬಂಧದೊಳಿರುತಿಹುದು ।
ಓರಂತೆ ಮುತ್ತಿಗೆ ಯಿಕ್ಕಿ ಯಾ ದುರ್ಗವ
ಸೇರಿಸು ನಮಗೆ ಹೋಗೆಂದ ॥ ೯

ಎಂದಾಗ ದಳವಾಯಿ ನಂಜ ರಾಜೇಂದ್ರನ
ಮಂದಿ ಸಹಿತ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ ।
ಚಂದದೆ ನರ ಲೋಕ ಭೋಗ ಸುರೇಂದ್ರನಾ
ನಂದದೊಳೆಸೆದನೇ ವೇಳ್ವೆ ॥ ೧೦

---

* ಮನ.

ಇತ್ತಲಾ ದಳವಾಯಿ ನಂಜರಾಜೇಂದ್ರ ಭೂ
ಪೋತ್ತಮನೊಡೆಯನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ।
ಮೊತ್ತದ ಬಲ ಸಹಿತೈದಿ ಯಾ ಪುರವನು
ಮುತ್ತಿಗೆಯಿಟ್ಟನೇ ವೇಳ್ಯ ॥ ೧೧

ಹರಿಯು ನೇಮದಲಿ ಸಾತ್ಯಕಿ ಸಾಲ್ವನ ಪುರ
ವರವ ಮುತ್ತಿಗೆಯಿಕ್ಕಿದಂತೆ ।
ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ಮೂರಟ ಹಳ್ಳಿ
ಗಿರದೆ ಮುತ್ತಿಗೆಯಿಟ್ಟನಾಗ ॥ ೧೨

ಪುರದ ಚೌ ದೆಸೆಯಲಿ ತಳಿ ಮೇಲುವೆಗಳ
ಪಿರಿದಾಗಿಹ ಸುರಂಗಗಳ ।
ಭರದಲಿ ರಚಿಸಿಯೊತ್ತರಿಸಿ ಮುತ್ತಿಗೆಯಿಕ್ಕಿ
ನೆರೆ ಬಂಧಿಸಿದನೇ ವೇಳ್ಯ ॥ ೧೩

ಕೇಳಿ ಬಳಿಕ ಪಟ್ಟದಯ್ಯ ಮಧುರೆಯವ
ರಾಳು ಕುದುರೆಗಳು ಸಹಿತ ।
ಮೇಳದೊಳಗೆ ನಡೆತಂದಾ ಸ್ಥಳಕಾಗ
ದಾಳಿ ಮಾಡಿದನುಬ್ಬಿನಿಂದ ॥ ೧೪

ನಗುತೊಂದು ಲಕ್ಷ ಕಾಲಾಳಾನೆ ಕುದುರೆಗ
ಳಗಣಿತವನು ಕೂಡಿ ಕೊಂಡು ।
ಮಿಗೆಯಾ ಪುರವ ಮುತ್ತಿದ ಪಾಯಿ ದಳದೊಳು
ಜಗಳವ ಬಲಿದನೇನೆಂಬೆ ॥ ೧೫

ಕಂಡನು ವೈರಿ ನೃಪಾಲನ ಬಲ ಮುಂ
ಕೊಂಡೈದಿ ಬರುವ ಬಗೆಯನು ।
ಚಂಡ ವಿಕ್ರಮ ರಿಪು ಗಜ ಕಂಠೀರವ
ಮಂಡಲೇಶನ ದಳವಾಯಿ ॥ ೧೬

ಗಣಿಸದ್ವೈತರುವ ದಾವಾಗ್ನಿಯೊಳೊಣಗಿದ
ತೃಣದ ಬಣಬೆ ಯಡ್ಡವಹುವೆ ।
ರಣದೊಳು ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರನ ದಳವಾಯು
ಕೆಣಕಿ ಜೀವಿಪರುಂಟೆ ಜಗದೆ ॥ ೧೭

ಕಣಿವೆಯ ಬಾಗಿಲ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಾ ಕ್ಷಣ
ಗುಣ ವಿಹೀನನ ಸರ್ವ ಬಲವ ।
ಹಣಿದವನಾಡಿ ನಂಜೇಂದ್ರ ಚಂದ್ರಸುನಾಗ
ರಣ ಭೂತಗಳಿಗಿತ್ತ ಬಲಿಯ ॥ ೧೮

ಗಿರಿ ಗಹ್ವರವ ಹತ್ತಿಸಿ ವೈರಿ ಸು ಭಟರ
ಶಿರಗಳ ಸರ ಮಾಲೆಗಟ್ಟಿ ।
ಕರಿಗಳ ಪಿಡಿದು ದುರ್ಗವ ಕೊಂಡು ದಳ ಪತಿ
ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಕಂಡ ॥ ೧೯

ಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಿಸಿ ಸಂತೋಷದೆ ಸೆಳೆ ತಂದ
ಕರಿತುರಗಗಳನೊಪ್ಪಿಸಲು ।
ಬಿರುದಿನ ಕಾಲ ಪೆಂಡೆಯ ಕಂಠ ಮಾಲೆಯ
ಕರೆದಿತ್ತು ಮಿಗೆ ಮನ್ನಿಸಿದ ॥ ೨೦

ಜಗಳದೊಳಿರಿದ ಮನ್ನೆಯ ಮಂಡಲಿಕರಿಗೆ
ಮಿಗೆ ಭೂಷಣಗಳುಡುಗೊರೆಯ ।
ನಗುತಾಗ ಕಂಠೀರವ ರಾಜ ಕರೆದಿತ್ತು
ಜಗಕತಿಶಯದೆ ಮನ್ನಿಸಿದ ॥ ೨೧

ಬಡನಂದು ಮುರಿದ ಬಲವ ಕೂಡಿ ಕಲಿ ಮಾಡಿ
ಬಿಡದೆ ಸಾಂಬಳ್ಳಿಯ ಭೂಪ ।
ತುಡುಗುಣಿ ತನದಲಾಲಂಬಾಡಿಯ ಕೊಂಡ
ಕಡೆಗೆ ಠಾಣೆಯನಿಕ್ಕಿದನು ॥ ೨೨

ಆಲಂಬಾಡಿಯು ಸೆಳೆದನೆಂಬೀ ಸುದ್ದಿ
ಬೀಳಲು ಕರ್ಣದೊಳಾಗ ।
ಭೂ ಲೋಲ ನರಸೇಂದ್ರ ದಳವಾಯ ಕರೆದಾಗ
ಜಾಳಿ ಮಾಡೆಂದು ನೇಮಿಸಿದ ॥ ೧೩

ಹಸಿದಾರ್ಭಟಿಸುವ ಹುಲಿಯ ಮೀಸೆಯ ಮರಿ
ಶಶಕ ಬಂದಲುಗಿಸುವಂತೆ ।
ಹಸನರಿಯದೆ ಕೆಣಕಿದ ವೈರಿ ಬಲವನು
ದೆಸೆ ಬಲಿಗೊಡು ಹೋಗೆಂದ ॥ ೧೪

ಪ್ರಳಯ ಕಾಲಾಗ್ನಿಯ ತುಡುಕಿ ಪತಂಗದ
ಹುಳು ಜೀವ ಸಹಿತವುಳಿವುದೆ ।
ಅಳವರಿಯದೆ ನಮ್ಮ ಕೆಣಕಿದನಾತನ
ಬಲುಹ ಭಂಗಿಸು ಹೋಗೆಂದ ॥ ೧೫

ಎಂದು ನುಡಿದ ತನ್ನೊಡೆಯನಾಜ್ಞಾಪನೆ
ಯಿಂದ ಬಲವ ಕೂಡಿ ಕೊಂಡು ।
ಸಂದಣಿಸುತ ದಳವಾಯಿ ನಂಜೇಂದ್ರನೈ
ತಂದು ಮುತ್ತಿದ ರಿಪು ಬಲವ ॥ ೧೬

ಕವಿ ಕವಿ ಹೆಬ್ಬಲದೊಡನಿಂತು ಕಿರು ಬಲ
ಬವರಕಾನುವುದೆಯೆಂದೆನುತ ।
ತವಕದಿನಾನೆ ಕುದುರೆ ಕಾಲಾಳು ಬಂ
ವವಗಡಿಸಿದುದೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೧೭

ಪಿರಿದಾದ ಚತುರಂಗಗ ಪದ ಹತಿಯುಲಿ
ಮುರಿದೇಳ್ವ ಕೆಂದೂಳ್ಗಳಾಗ ।
ತರಣಿ ಮಂಡಲವ ಮುಂ ಬಲಿದು ಮುಂ ಕೊಳುತಂದು
ಕಿರಣದೇಳಗೆಯ ತಗ್ಗಿಸಿತು ॥ ೧೮

ಎಸೆವಾಳು ಕುದುರೆ ಗಜಗಳ ಮೋಹರದಲಿ
ನುಸುಳಲಾರದೆ ಪವಮಾನ ।
ಹಸಗೆಟ್ಟು ಮಂದ ಗತಿಯನ್ನೈದಿದನಿ
ನ್ನುಸಿರಲಳವೆ ಯಾ ಬಲವ ॥ ೨೯

ಬೊಬ್ಬೆ ಯಾರ್ಭಟೆ ಬಿಲ್ಲ ಜೇವಡೆ ಹಯಗಳ
ಕೊಬ್ಬಿನ ಬಲು ಹೇಷಿತದಾ ।
ಅಬ್ಬರ ಗಜದ ಘಂಟಾ ರವ ವೊಂದಾಗಿ
ಮರ್ಬಿ ಮುಸುಕಿದುವೆಣ್ದೆಸೆಯ ॥ ೩೦

ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹಜ್ಜೆಯ ತೆಗೆದವರಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗ
ವೆಂದೆಂದಿಗಿಲ್ಲವೆಂದೆನುತ ।
ಕುಂದದೆ ಭಾಷೆಗಳನು ಮಾಡಿ ಪಟು ಭಟ
ಬೃಂದ ಮುಸುಕಿತೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೩೧

ಅಳ್ಳೆದೆಗಳ ಮನ್ನೆಯರೈದ ಬೇಡೆಂದು
ನಿಲ್ಲದೆ ಗಜರಿ ಗರ್ಜಿಸುತ ।
ಬಲ್ಲಿದ ಭಟರು ಭಾಷೆಯ ಮಾಡಿ ಮೊದಲೆ
ಸೊಲ್ಲುಗಳಿಂ ತರುಬಿದರು ॥ ೩೨

ಹಸಿದೊಡೆ ಬಾಯ ಬಸುರ ಬಡಿದಳುತಾಗ
ಳಸೆವಂಗುಳ ಹಂದೆಗಳು ।
ಜಸ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರನ ಪೌ
ರುಷಕಿದಿರಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವರೆ ॥ ೩೩

ಇರಿ ಕಡಿ ತರಿ ಹೊಯ್ ಗಂಜಿಗುಡುಕರಸಂ
ದುರುಬಿ ಮುಮ್ಮೊನೆಯ ನಾಯಕರು ।
ಕರದ ಖಂಡೆಯದಿಂದಲಿಟ್ಟ ಬಾಕಿನೊಳಾಗ
ತರಿದಿರಿದವುಕುತಟ್ಟಿದರು ॥ ೩೪

ಡೊಳ್ಳು ಹೊಟ್ಟೆಯನೆತ್ತಿಕೊಂಡೋಡಲಾರದೆ
ಹಳ್ಳ ಕೊಳ್ಳದಲಿ ಮುಗ್ಗರಿದು ।
ಮುಳ್ಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಮೂಗರಿಸಿಕೊಂಡರ ಲೆಕ್ಕ
ವೆಲ್ಲವನಾರು ಬಣ್ಣಿಪರು ॥ ೩೫

ಪೊನ್ನು ಮಲೆಯು ಗೌಡನು ಪ್ರಳಿಗೌಡನು
ಚಿನ್ನ ವೆಂಕಟ ರಾವಣೆಯು ।
ಉನ್ನತ ಸೀನಿವಾಸನು ಮೊದಲಾಗಿಹ
ಮನ್ನೆಯರನು ಸೆರೆ ವಿಡಿದ ॥ ೩೬

ಆತನ ತಳತಂತ್ರವ ಸದೆಬಡಿದು ಮ
ತ್ತಾತನ ದಳವಾಯ ಪಿಡಿದು ।
ಆತ ಸೆಳೆದ ದುರ್ಗವ ಕೊಂಡು ನಂಜೇಂದ್ರ
ಖ್ಯಾತಿವಡೆದನೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೩೭

ನಲ್ಲೂರು ಪೊಂಟು ಹಳ್ಳಿಯು ಚಂಗಪಾಡಿಯು
ನುಲ್ಲಾ ಸದಲಿ ಸೆಳೆದಾಗ ।
ಪಲ್ಲೈಸುವ ಹರುಷದೊಳಾಗ ತೋಳೆಯು
ದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟನು ಪಾಳೆಯುವ ॥ ೩೮

ಮನ ನೊಂದು ಸಾಂಬಳ್ಳಿಯು ಭೂಪ ಮಧುರೆಯ
ಜನ ನಾಥಗೆ ಮೊರೆ ಯಿಟ್ಟು ।
ಘನವಾದ ತಳತಂತ್ರವ ಕೂಡಿಕೊಂಡಾಗ
ಮುನಿದೈತಂದನೇನೆಂಬೆ ॥ ೩೯

ಕುದುರೆ ನಾಲ್ಕೈದು ಸಾವಿರ ಪಾಯಿದಳ ಲಕ್ಷ
ಮದ ಗಜ ನೂರಾರುವೆರಸಿ ।
ಮಧುರೆ ನೃಪನ ಮೋಹರ ದಳಪತಿ ಗೂಡಿ
ಕದನಕ್ಕೈತಂದನೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೪೦

ಬಂದೊಂದು ಪೌಜಿನೊಳಗೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ
ಮಂದಿ ಕುದುರೆ ಯೈನೂರು ।
ಕುಂದದೆ ಗಜ ಘಟೆ ಸಹಿತ ದೊರೆಗಳಾಗ
ನಿಂದರು ಧುರ ಮೋಹರದೆ ॥ ೪೧

ಕೊರಳ ಯಜ್ಞೋಪವೀತದ ಮುಡಿ ಹೂಗಳ
ಪರಿಮಳಿಸುವ ಗಂಧದಿಂದ ।
ಕರದೊಳು * ಪಿಡಿಯನಾಂತರಸು ಮಕ್ಕಳುಗಳು
ಧುರಕನುವಾದರೈನೂರು ॥ ೪೨

ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಕಾಲಾಳು ಕುದುರೆ ಯಾನೆ
ಯೆಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ವಾದ್ಯಗಳ ।
ಘಲ್ಲಣೆ ತುಡುಮುಗಳಬ್ಬರ ಮೊರೆದುವ
ಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮೆರೆದುವೇ ವೇಳ್ವೆ ॥ ೪೩

ಅಂದು ಸಪ್ತವ್ಯೂಹದಲಿ ಕಲಿ ಪಾರ್ಥನ
ಬಂದು ಮುತ್ತಿದ ಕೌರವನ ।
ಮಂದಿ ಕುದುರೆ ಯೆನೆ ಮಧುರೆಯ ಬಲವೈ
ತಂದು ಮುತ್ತಿತು ದಳ ಪತಿಯ ॥ ೪೪

ಬಾಲಾರ್ಕ ಬಿಂಬವ ಮುಸುಕಿದ ಮಂಜಿನ
ದಾಳಿ ಯೆಂದೆನೆ ದಳ ಪತಿಯ ।
ತೂಳುವ ವಾದ್ಯ ರಭಸದಿಂದ ರಿಪು ಭಟ
ಜಾಲ ಮುತ್ತಿದುದೇ ವೇಳ್ವೆ ॥ ೪೫

ಬಡಬಾಗ್ನಿಯ ಮುನ್ನೀರ ತೆರೆಗಳೈದಿ
ತುಡುಕಿ ತೂಳುವ ತೆರದಿಂದ ।
ಕಡು ತವಕದೆ ಕುದುರೆಯ ರಾವುತರೈದಿ
ಬಿಡದೆ ಮುತ್ತಿದರುಬ್ಬಿನಲಿ ॥ ೪೬

* ಪಿಡಿಯುವಾಂತ.

ಕುಲ ಗಿರಿಗಳ ಬಳಗಗಳೈದಿ ನಿಮಿಷದೆ
ಬಲ ರಿಪುವನು ತಡೆದಂತೆ ।
ದಳವಾಯಿ ನಂಜರಾಜೇಂದ್ರನ ಕರಿ ಸಂ
ಕುಳವೈತಂದು ಮುತ್ತಿದುವು ॥ ೪೭

ಕಂಡನು ವೈರಿ ಮಾರ್ಬಲ ಕದನಕೆ ಮುಂ
ಕೊಂಡೈದಿ ಬರುವ ಭಾವವನು ।
ಚಂಡ ವಿಕ್ರಮ ದಳ ಪತಿ ನಡು ಹಗಲ ಮಾ
ರ್ತಂಡನಂತಿದಿರಾದ ಬಲಕೆ ॥ ೪೮

ಹೊಡೆವ ಡಮಾಮಿ ಕಹಳೆ ಡವುಡೆ ವಾದ್ಯದೆ
ಜಡಿವ ನಾನಾ ಯುಧಗಳಲಿ ।
ಬಿಡುವ ಪೆಟಲು ಸೂಸುವ ಬಾಣದುರಿಯಿಂದ
ತುಡುಕಿದ ರಿಪು ಮೋಹರವ ॥ ೪೯

ಬೊಬ್ಬೆಯಬ್ಬರ ಗಜಗಳ ಘಂಟಾ ರವ
ದುಬ್ಬು ಕುದುರೆಗಳ ಖುರದ ।
ಮಬ್ಬಿನ ಕೆಂದೂಳು ಮಧುರೆಯವರ ಬಲ
ದೊಬ್ಬುಳಿಯನು ಬೆರಸಿದುದು ॥ ೫೦

ದಳವಾಯಿ ನಂಜರಾಜೇಂದ್ರನ ಡಾಳಿನ
ಹೊಳಹು ಡಮಾಮಿಯಬ್ಬರದ ।
ಸುಳಿವ ಕಂಡಾಕ್ಷಣ ಹತ್ತು ಪೌಜೊಂದಾಗಿ
ತಳಹೊಳಗೊಂಡುದೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೫೧

ರಾಯ ರಾವುತರು ತೂಳಿಸಿ ಕುದುರೆಗಳನು
ಭೋಯೆಂದು ಬೊಬ್ಬಿರಿದೇರಿ ।
ಬಾಯ ಬಿಡಲು ರಿಪು ಬಲ ಪೌಜನೊಳ ಹೊಕ್ಕು
ಸಾಯಲಿರಿದರೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೫೨

ರಾಮನೆಚ್ಚಂಬು ರಾವಣನ ಬಹುಳ ಬಲ
ಸ್ತೋಮವ ಜಯಿಸುವಂದದಲಿ ।
ಭೂಮಿಪ ನರಸೇಂದ್ರನ ದಳಪತಿ ಸಂ
ಗ್ರಾಮದೊಳಿರಿದ ವೈರಿಗಳ ॥ ೫೩

ಹರಿ ಯಿಟ್ಟ ಚಕ್ರ ರಕ್ಕಸರ ಮಾರ್ಬಲದೊಳ
ಗುರುವಣಿಸುವ ತೆರದಿಂದ ।
ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರನ ದಳವಾಯಿ ರಿಪುಗಳ
ನರೆಯಟ್ಟಿದ ರಣದೊಳಗೆ ॥ ೫೪

ಭೀಮ ಸೇನನ ಗದೆ ಕೌರವ ಬಲವನು
ಭೂಮಿಗೆ ಕೆಡಹುವಂದದಲಿ ।
ಸ್ವಾಮಿ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರನ ದಳಪತಿ ನಿ
ಸ್ಸೀಮ ಹೊಯ್ದನು ರಿಪು ಬಲವ ॥ ೫೫

ಓಡಿದವರು ಗಾಯವಡೆದಾಗ ಜೀವವ
ನೀಡಿದವರು ಯಮ ಪುರಕೆ ।
ಕೂಡಾಗ ಮಧುರೆಯ ಬಲ ಹರಿ ಹಂಚಾಗಿ
ಜೋಡಿಸಿದರು ಪಲಾಯನವ ॥ ೫೬

ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹಜ್ಜೆಯ ತೆಗೆದೊಡೆ ಪಾತಕ
ವೆಂದಾಗ ಮಧುರೆಯರಸನ ।
ಮಂದಿಯೊಳೈನೂರರಸು ಮಕ್ಕಳು ಕಾದಿ
ಸಂದರು ಸಗ್ಗ ಹೆಂಗಳಿಗೆ ॥ ೫೭

* ಕಲುಗೋಟೆಯ ವೇಂಕಟಪ್ಪ † ನಾಯಕನೊಳು
ದಲೆಯನರಿದು ಸೆಂಡಾಡಿ ।
ದಳವಾಯಿ ನಂಜ ರಾಜೇಂದ್ರ ತನ್ನೊಡೆಯಗೆ
ಬಲು ಕೀರ್ತಿಯ ತಂದನೆಂದು ॥ ೫೮

---

* ವೇಲುಗೋಟೆಯ. † ನಾಯಕನನುತಲೆ.

ಸಲೆ ಮೂರು ಗಾವುದ ಪರಿಯಂತ ರಿಪುಗಳ
ಬಲವ ಮುರಿದು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ।
ತಳುವದೆ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಕೋಳು ಸಹಿತಾಗ
ದಳ ಪತಿ ಬಂದ ಪಾಳಯಕೆ ॥ ೫೯

ಪೊಡವಿಪ ಕಂಠೀರವನಪ್ಪಣೆಯಿಂದ
ಬಿಡದೆ ಸಾಂಬಳ್ಳಿಯ ಮುತ್ತಿ ।
ಕಡು ಬೇಗದಲಿ ಕೊಂಡು ಠಾಣೆಯನಿಕ್ಕಿ ತ
ನ್ನೊಡೆಯನಿದ್ದೆಡೆಗೈತಂದ ॥ ೬೦

ಸಂದಣಿಸುವ ಮನ್ನೆಯರಿಂದ ದಳ ಪತಿ
ಬಂದಾಗ ನರಸ ಭೂ ವರನ ।
ಬಂಧುರವಹ ಪಾದಕ್ಕೆರಗಲಾನಂದ
ದಿಂದವರನು ಮನ್ನಿಸಿದ ॥ ೬೧

ಮುರಿದಿತ್ತ ತನ್ನಯ ಬಲ ಹರಿಹಂಚಾಗೆ
ದೊರೆ ಮಕ್ಕಳಳಿದ ವಾರ್ತೆಯನು ।
ಇರದಾಗ ಮಧುರೆಯರಸ ಕೇಳಿ ಮನ ನೊಂದು
ವರ ಮಂತ್ರಿಗಳೊಳಿಂತೆಂದ ॥ ೬೨

ನೆರೆ ಲಕ್ಷ ಬಲವ ಕಿರಿದು ಬಲದಿಂದಾಗ
ಮುರಿದೋಡಿಸಿದವನಿಪನ ।
ನರಸಿಂಹ ಮೂರ್ತಿ ಯೆಂದೆನ ಬೇಕಲ್ಲದೆ
ಪಿರಿದೊಂದನೆಣಿಸಲೇಕೆಂದ ॥ ೬೩

ಪೊಡವಿಯೊಳಾತನ ದಳವಾಯಿಗಿದಿರಾಗಿ
ಕಡುಗಿ ನಿಲ್ವರಿಗಳ ಕಾಣೆ ।
ಕಡೆಯ ಮಾತಿನ್ನೇನವನ ರಕ್ಷಿಸಿ ಬಹಾ
ವೊಡೆಯನ ಶೌರ್ಯವಿನ್ನೆಂತೊ ॥ ೬೪

ಗರುಡನ ಗರಿಯ *ಗಾಳಿಗೆ ದೆಸೆ ದೆಸೆಗಾಗ
ಪರಿವ ಪನ್ನಗ ಕುಲ ದಂತೆ ।
ಮುರಿದೋಡಿತು ನಮ್ಮ ಬಲವಾ ದಳವಾಯ
ಬುರುಗಿನ ದನಿಯ † ನಾಲಿಸುತ ॥ ೬೫

ಮುತ್ತಿಗೆ ಯಿಕ್ಕಿ ಸಾಂಬಳ್ಳಿಯ ಸೆಳದವ
ನೊತ್ತಿ ಬಂದೆಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಗಳ ।
ಸುತ್ತಿಸುಳಿದು ಧೂಳಿ ಪಟ ಮಾಡೆ ನಮಗಿ
ನ್ನೆತ್ತಣ ದೊರೆ ತನ ವೆಂದ ॥ ೬೬

ನೆರೆ ಲಕ್ಷ ಪರಿ ಪಾಯ ದಳದ ಮನ್ನೆಯ ಸೋತು
ಹೆರ ಸಾರಿದನಲ್ಲ ಬಲಕೆ ।
ಧರೆಯೊಳಾತನ ಮಾತೇಕೆಂದು ನಮ್ಮನು
ಸರಿದೊರೆ ನಗುವಂತಾಯ್ತು ॥ ೬೭

ಕಡೆಯ ಮಾತೇಕಿನ್ನು ಸರ್ವ ಬಲವ ಕೂಡಿ
ನಡೆದು ಸಾಂಬಳ್ಳಿಯ ಮುತ್ತಿ ।
ಬಿಡದೆ ಸೆಳದು ಭಂಗಿಸಿದಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ
ಪೊಡವಿಗುಕ್ಕಳವಿಲ್ಲೆಂದ ॥ ೬೮

ಎಂದಾಗ ಮೂಲ ಬಲವ ಕೂಡಿ ಕೋಪದೆ
ನಿಂದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೈತಂದು ।
ಕುಂದದೆ ಸಾಂಬಳ್ಳಿಯ ಮುತ್ತಿಗೆಯಿಟ್ಟ
ನಂದಾಗ ಮಧುರೆಯ ಭೂಪ ॥ ೬೯

ಬಡನಾಗ ಚರರೈತಂದೀ ಸುದ್ದಿಯ
ಕಡುಗಲಿ ಕಂಠೀರವಗೆ ।
ಬಿಡದೆ ಬಿನ್ನೈಸಲು ಕೇಳಿ ಕೋಪಾಗ್ನಿಯ
ಕಿಡಿಯ ಸೂಸಿದ ಕಂಗಳೊಳಗೆ ॥ ೭೦

---

* ಗಾಳಿಯ. † ಆಲಿಸುತ.

ಮೊಗರಿದೊಡೆ ಜಾಂಗು ಭಲರೆಂಬ ಭಂಡ * ನೀ
ನಾಗದೆ ಮಧುರೆಯು ನೃಪನ ।
ಬೇಗದೆ ಮುತ್ತಿಗೆ ದೆಗಿಸೆಂದು ದಳವಾಯು
ಭೂಗಧೀಶ್ವರ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ ॥ ೨೧

† ಬಲು ಪಯಣದ ಮೇಲೆ ಮನ್ನೆಯರ್ ದಳ ಸಹ
ನಿಲುಗಡೆ ಯಿಲ್ಲದೆ ನಿಲದೆ ।
ತಳುವದೈತರಲು ಸಾಂಬಳ್ಳಿಯ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ
ದಳವಾಯಿ ಸಹ ನಡೆತಂದ ॥ ೨೨

ಪ್ರಳಯ ಕಾಲದ ಮಾರುತ ಮೇಘದೊಡ್ಡನು
ತುಳಿದು ತೂರುವ ತೆರದಂತೆ ।
ತಳತಂತ್ರ ಸಹ ದಳ ಪತಿ ಬಂದು ರಿಪು ಬಲ
ಜಳಧಿಯ ಮೊಗೆದನೇನೆಂಬೆ ॥ ೨೩

ಹುಲಿಯುಬ್ಬರಕೆ ಪಶು ಸಂಕುಳ ದೆಸೆ ದೆಸೆ
ಗಳವಳದೋಡುವಂದದಲಿ ।
ದಳವಾಯಿ ನಂಜರಾಜೇಂದ್ರನ ಕಾಣುತ
ನಿಲಲಾರದರಿಗಳೋಡಿದರು ॥ ೨೪

ಶಿವ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಮಂತ್ರಕೆ ಜೀವರ
ಭವ ಬಂಧ ಪರಿದೋಡುವಂತೆ ।
ತವೆ ನರಸೇಂದ್ರನ ದಳವಾಯ ಘಾತಿಗೆ
ಸು ವಿಲಾಸವಳಿದರರಿಗಳು ॥ ೨೫

---

* ನಿರಾಗದಿ ಮಧುರೆಯನೃಪನು.

† ಪಯಣ ಪಯದ ಮೇಲೆ ಬಂದಾಗ ದಳ ಸಹ
ನಿಲುಕದೆ ನಿಲ್ಲದೆ ನಿಲದೆ ।
ತಳುವದೈತಂದು ಸಾಂಬಳ್ಳಿಯ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ
ಪರಿವಾರಸಹ ನಡೆತಂದ ॥

ಹರಿ ನಾಮ ಸ್ಮರಣೆಗೆ ಪಾಪದ ಪುಂಜವು
ಮುರಿದೋಡುವಂದದೊಳಾಗ ।
ದೊರೆ ರಾಯ ಕಂಠೀರವನ ಪ್ರತಾಪ
ಕ್ಕರಿಗಳೋಡಿದರ್ದೆಸೆ ದೆಸೆಗೆ ॥ ೭೬

ಮದ ಕರಿ ಕದಳಿಯ ಬನವ ಹೊಕ್ಕೊಡನಾಗ
ಹೊದರ ಕಿತ್ತೀಡಾಡುವಂತೆ ।
ಮಧುರೆಯ ನೃಪನ ಮಾರ್ಬಲವ ತತ್ತರಿದರಿ
ದೆದೆಗೆಡಿಸಿದ ದಳವಾಯಿ ॥ ೭೭

ಆನೆಯ ಬಲವೊಂದೆಸೆ ಕುದುರೆಯ ಫೌಜಿ
ನಾನಿಕೆ ಯೊಂದೆಸೆಗಾಗೆ ।
ಏನೆಂಬೆ ಕಾಲಾಳು ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕಿಗೆ ದು
ಮ್ಮಾನದೆ ತೆಗೆದೋಡಿದುದು ॥ ೭೮

ತಿರುಮಲೇಶ್ವರನ ಬಿರುದಿನ ಡಮಾಮಿಯ
ನೆರೆ ಡಾಳುಗಳ ಸೆಳೆದಾಗ ।
ದುರ ಗಲಿ ದಳವಾಯಿ ನಂಜರಾಜೇಂದ್ರ ಮ
ತ್ತುರುಮಣಿಸಿದನೇ ಮೇಳ್ವ ॥ ೭೯

ಊರೊಳಗಣ ಭಟರೈತಂದು ಮಧುರೆಯ
ಧಾರಿಣೀಶ್ವರನ ಪಾಳೆಯವ ।
ಸೂರೆಯನಾಡಿ ಗೂಡಾರಗಳನು ಕಿತ್ತು
ಜಾರಿಸಿದರು ದೆಸೆ ದೆಸೆಗೆ ॥ ೮೦

ಕಡಿದು ಮುತ್ತಿಗೆಯನೆಬ್ಬಿಸಿ ಯೆಂದೆಂದಿಗೀ
ಕಡೆಮುಲಿ ಸುಳಿಯದಂತಾಗ ।
ಕಡು ಭೀತಿಯ ಪುಟ್ಟಿಸಿ ದಳವಾಯಿ ಮ
ತ್ತೊಡನೆ ಮುಂದಕೆ ದಾಳಿಗೈದ ॥ ೮೧

ತಿರುಣಾಮಲೆ ತಿರುಚಂಗೂಡು ಮೊದಲಾಗೆ
ತಿರುಚನಪುರಿ ಪರಿಯಂತ ।
ತಿರುಗಿ ದಾಳಿಯನಾಡಿ ದಳವಾಯಿ ನಂಜೇಂದ್ರ
ತಿರುಗಿದನೊಡೆಯನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ॥ ೯೨

ಬಂದಾಗ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರನ ಪಾದಾರ
ವಿಂದಕ್ಕೆ ಮನ್ನೆಯರ್ಕೂಡಿ ।
ವಂದಿಸೆ ದಳವಾಯಿ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ನಗುತಾ
ನಂದವೈದಿದ ಭೂಪಾಲ ॥ ೯೩

ದಳಪತಿ ಮನ್ನೆಯರಿಗೆ ಸಂತೋಷದೆ
ಸು ಲಲಿತ ಭೂಷಣಾಂಬರವ ।
ನಲಿದಿತ್ತು ಕಂಠೀರವ ರಾಜ ಮನ್ನಿಸಿ
ಕಳುಹಿದನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೯೪

ಇಂತೊಪ್ಪುತಿಹ ಜಯ ಸಿರಿ ಭಾಗ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ
ಸಂತತ ನಾಯಕನಾಗಿ ।
ಕಂತು ಸನ್ನಿಭ ನರಸೇಂದ್ರ ಚಂದ್ರಮನ
ತ್ಯಂತ ಸೌಖ್ಯದೊಳೊಪ್ಪುತಿರ್ದ ॥ ೯೫

ಚಂಡಿ ಚಾಮುಂಡಿಯ ಕರುಣದೆ ಭೂಮಿಾ
ಮಂಡಲಪ ಕಂಠೀರವನು ।
ಚಂಡ ಸಾಹಸಿ ಯೆನಿಸಿದ ಗರ ಪುರಿ ನಂ
ಜುಂಡನ [ಕಡು] ದಯದಿಂದ ॥ ೯೬

ಇದು ಸೋಮ ವಂಶ ವಾರಿಧಿ ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನ
ಚದುರ ಕಂಠೀರವೇಶ್ವರನ ।
ಪುದಿದ ಪ್ರತಾಪ ಸಂಪದದೇಳಿಗೆಯ ಸಂಧಿ
ಮುದದ ಸು ಧರ್ಮಾನು ಬಂಧಿ ॥ ೯೭

೧೭ ನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ

ಪಿರಿಯ ಪಟ್ಟಣದ ಲಗ್ಗೆ

ಸೂಚನೆ॥ ಪಿರಿಯ ಪಟ್ಟಣ ಪೌಳುಪರೆಯ ಸೆಳೆದು ಜಯ
ಸಿರಿಯ ತಾಳಿದ ನರಸೇಂದ್ರ ॥

ಇಂತೊಪ್ಪುತಿಹ ರಿಪು ಭೂಮಿಪಾಲರ
ಪಂತ ಪಾಡುಗಳನು ಮುರಿದು ।
ಕಂತು ಸನ್ನಿಭ ಕಂಠೀರವ ಧರಣೀ
ಕಾಂತ ರಾಜ್ಯವನಾಳುತಿರ್ದ ॥ ೧

ಇತ್ತಲಾ ನರಸಿಂಹ ಪುರವನಾಳುವ ಭೂ
ಪೋತ್ತಮ ಕಪ್ಪವ ಕೊಡದೆ ।
ಮತ್ತಾಗ ತುರುಕರ ಬಲುಮೆವಿಡಿದು ಚಲ
ವೆತ್ತಿರ್ದನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೨

ಕಪ್ಪವ ಕೇಳ ಬಂದಿಹ ಕಂಠೀರವ
ನೊಪ್ಪದೋಲೆಯ ದೂತರನು ।
ತಪ್ಪ ನುಡಿದು ಕೋಪದೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಮೀರೆ
ದಪ್ಪಿದನೇನೆಂಬೆನದನು ॥ ೩

ಚರರೈದಿ ನರಸರಾಜೇಂದ್ರ ಚಂದ್ರನ ಪಾದ
ಸರಸಿಜಗಳಿಗೆ ಕೈ ಮುಗಿದು ।
ನರಸಿಂಹ ಪುರದವ ಗರ್ವಿಸಿದಂದವ
ಪಿರಿದಾಗೆ ಬಿನ್ನೈಸಿದರು ॥ ೪

ಬಳಿಕದ ಕೇಳಿ ಕರಿಸಿ ಕಂಠೀರವ
ದಳವಾಯಿ ನಂಜ ಭೂ ವರನ ।
ಚಲವ ಬಲಿದು ನರ ಸಿಂಹ ಪುರದ ಭೂಪ
ಮಲೆತ ಬಗೆಯ ಪೇಳ್ದನಾಗ ॥ ೫

ಬಡವನ ಕೋಪವಾಡಿಗೆ ಮಾರಿಯಾದಂತೆ
ಕಡು ನೊಂದು ನರ ಸಿಂಹ ಪುರದ ।
ಪೊಡವಿಪ ಕಪ್ಪವ ಕೊಡನೆ ರಾಜ್ಯವ ಕೊಂಡು
ಕಡೆಗೆ ತೇಲಿಸು ನೀನೆಂದ ॥ ೬

ಆದಿ ಗಾಲವು ನಮ್ಮ ನಂಬಿದ ದೊರೆ ಯೆಂದು
ಕಾದು ಬಂದೊಡೆ ತನಗೀಗ ।
ವಾದವೆ ನಮ್ಮೊಳು ನರಸಿಂಹ ಪುರವನು
ಸಾಧಿಸು ಹೋಗು ನೀನೆಂದ ॥ ೭

ಜೀಯ ಹಸಾದವೆನುತ ಬಲು ಮನ್ನೆಯ
ನಾಯಕ ತಳತಂತ್ರ ಸಹಿತ ।
ಆಯತದೊಳಗಾ ಪುರವ ಮುತ್ತಿದ ದಳ
ವಾಯಿ ನಂಜೇಂದ್ರನೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೮

ಮುತ್ತಿಗೆ ಯಿಕ್ಕಿದ ಬಲಕೆ ಚೌ ದೆಸೆಯೊಳ
ಗಿತ್ತಾಗ ಬಲು ಜಗಳವನು ।
ಚಿತ್ತದೊಳಣಿಕೆಗೊಳ್ಳದೆ ಶೌರ್ಯ ಗರ್ವೋ
ನ್ಮತ್ತನಾಗಿರ್ದನೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೯

ಬಳಿಕಾಗ ಪುರದ ಚೌ ದೆಸೆಯಲಿ ತಳಿಗಳ
ನಳವಡಿಸಿಯೆ ಮನ್ನೆಯರು ।
ದಳವಾಯು ನೇಮದೆ ನೆರೆದಾನಿಸಿದೊಂ
ದಳವ ನಾನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೧೦

ಸೇರಿ ಯಾ ಪುರದ ಚೌದೆಸೆಯ ಸುರಂಗ
ದ್ವಾರಗಳನು ಮಾಡಿಯಾಗ ।
ಪೂರೈಸಿ ಪೆಟಲುಪ್ಪಿನಿಂದ ಕೊತ್ತಳಗಳ
ಹಾರಿಸಿದುದನೇನೆಂಬೆ ॥ ೧೧

ಒಂದು ದಿನದೆ ಯಾ ಪುರಕೆ ಸಂವರಣೆಯ
ತಂದಾಗ ತುರುಕ ಮನ್ನೆಯರು ।
ಮುಂದು ವರಿದು ಪೊಳ ಹೊಗ ಬೇಕೆಂದೈ
ತಂದಬ್ಬರವನೇನೆಂಬೆ ॥ ೧೨

ಕುದುರೆ ನಾಲ್ಕೆಂಟು ಸಾವಿರ ಸಹ ಖಾನರು
ಮದ ಮುಖದೊಳಗೈತಂದು ।
ಕದನವ ಗಂಟಿಕ್ಕಿ ಮುತ್ತಿದ ಬಲದೊಳು
ಹದಗೆಟ್ಟರೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೧೩

ದುರವನೆಸಗುತಿಹ ಖಾನ ಖಾನರುಗಳ
ಮುರಿಯಲಿರಿದು ದೆಸೆಗೆಡಿಸಿ ।
ನರಸೇಂದ್ರನ ದಳ ಪತಿ ನಂಜರಾಜೇಂದ್ರ
ಬಿರುದ ಮೆರೆದನುಬ್ಬಿನಲಿ ॥ ೧೪

ಸಿಡಿಲಿನುರುಬೆಯ ತಾಳಲೆಯೊಳು ಮಾಡಿದ
ಕೊಡೆ ತಾಳಲಾಪುದೇನಾಗ ।
ಕಡುಗಲಿ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರನ ಶೌರ್ಯಕಾ
ಬಡ ಮನ್ನೆಯರಿದಿರಹರೆ ॥ ೧೫

ಪಿರಿದು ಮುತ್ತಿಗೆಯುರುಬೆಯ ತಾಳಲಾರದೆ
ನರಸಿಂಹ ಪುರದ ಭೂಪಾಲ ।
ಕರೆದು ಕಪ್ಪವ ಕೊಟ್ಟು ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರಗೆ
ಶರಣಾಗತನಾದನಾಗ ॥ ೧೬

ತಳುವದೆ ನರಸಿಂಹ ಪುರದ ಭೂಪನ ಕೈಯು
ಸೆಳದು ಸೀಮೆಗಳ ಕಪ್ಪವನು ।
ದಳಪತಿ ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರ ಚಂದ್ರನ ಪಾದ
ನಳಿನವ ಕಂಡನರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೧೭

ಮೇರೆಯಿಲ್ಲದ ಸಂತೋಷಾಂಬುಧಿಯಲಿ
ಧಾರಿಣೀಶ್ವರನೋಲಾಡಿ ।
ಪಾರುಖಾಣೆಯುವಿತ್ತು ದಳವಾಯಿ ಮೆನ್ನೆಯ
ವೀರರುಗಳ ಮನ್ನಿಸಿದ ॥ ೧೮

ಬಳಿಕವರನು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಸಂತೋಷವ
ತಳೆದು ಭೂವರ ನರಸೇಂದ್ರ ।
ಸುಲಲಿತ ಬಹು ಧರ್ಮ ಮಾರ್ಗದೊಳಂದಾಗ
ಇಳೆಯ ಪಾಲಿಸುತಿರ್ದನೊಲಿದು ॥ ೧೯

ಪಿರಿಯ ಪಟ್ಟಣದ ರಾಜ್ಯವನಾಳುವ ದುಷ್ಟ
ದುರುದುಂಬಿ ನಜುಂಡ ರಾಜ ।
ಹಿರಿದು ಗರ್ವಿಸಿ ಯಿಕ್ಕೇರಿಯವರ ನೇಹ
ದಿರವಲಿ ಮಲೆತಿರ್ದನಾಗ ॥ ೨೦

ಕಪ್ಪವ ಕೊಡದೆ ಕೂಟವ ಮಾಡದೆ ಮೇರೆ
ದಪ್ಪಿ ಚಂಡಿಸಿ ಚಲವಿಡಿದು ।
ಇಪ್ಪುದ ಕಂಡು ಕಂಠೀರವ ರಾಜ ಕಂ
ದಪ್ಪ ಸನ್ನಿಭ ಕೋಪಿಸಿದ ॥ ೨೧

ಒಡನೆ ತನ್ನಯ ದಳ ಪತಿ ನಂಜ ರಾಜನ
ಕಡು ಬೇಗ ಕರಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ।
ನುಡಿದನಾತನ ಕೂಡೆ ಮೇಲೆಸಗುವ ಕಾರ್ಯ
ದಡವ ನಾನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ॥ ೨೨

ದೆಸೆ ದೆಸೆಗಳ ದೊರೆಗಳು ಮನ್ನೆಯರೆಮ್ಮ
ವಶ ವರ್ತಿಗಳಾಗಿ ಬಂದು ।
ಮುಸುಕಿಕೊಂಡೋಲೈಸುತಿಹರೀಗಳಿವನಾಟ
ಹಸನಲ್ಲವೆಂದು ಕೋಪಿಸಿದ ॥ ೧೩

ತುರುಕರು ತಿರುಕರಾದರು ಕೊಂಗರ ಬಲ
ಸುರ ಚಾಪದ ಸಿರಿ ಯಾಯ್ತು ।
ನೆರೆ ನಮ್ಮ ಪೌರುಷಕಾಂಧ್ರರು ಜಗುಳಿದ
ರಿರದಿವನುಗ್ರವಿನ್ನೆಂತೊ ॥ ೧೪

ಬೇಡರ ರೂಢಿ ತಗ್ಗಿತು ಮಳೆಯಾಳರು
ಪಾಡಳಿದಿರದೋಡಿದರು ।
ಆಡುವುದೇನಾ ಕೊಡಗರು ನಮಗಳ್ಕಿ
ಜೋಡಿಯ ತೆರುತಿಹರೀಗ ॥ ೧೫

ಮೂರು ಮನೆಯ ಮನ್ನೆಯರಳ್ಕಿ ಗಜ ಹಯ
ಚಾರುತರದ ವಸ್ತುಗಳ ।
ಮೇರೆಯಿಲ್ಲದೆ ಕಾಣಿಕೆಯ ತಂದೀವರು
ಧೀರತ್ವವೇನೀ ನೃಪನ ॥ ೧೬

ಮೇಲನರಿಯದ ಮನ್ನೆಯನ ಬಾಳಿಕೆ ಬೀದಿ
ಗಾಳಿಗೆತ್ತಿದ ಸೊಡರೆಂದು ।
ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಯಿವಗಿಷ್ಟು
ಖೂಳತನವೆ ನಮ್ಮೊಡನೆ ॥ ೧೭

ಪಿರಿದು ಬಲವ ಮನ್ನೆಯರ ಮಂಡಲಿಕರ
ಕರಿಸಿಕೊಂಡೆಲೆ ನಂಜೇಂದ್ರ ।
ಪಿರಿಯಪಟ್ಟಣ ಪಾಲುಪರೆಯ ಕೊಂಡಾ ಕ್ಷಣ
ಹೊರಡಿಸು ಮಲೆಯಾಳಕವನ ॥ ೧೮

ಇಕ್ಕೇರಿಯ ತುರುಕರ ಸ್ನೇಹದೊಳಗತಿ
ಸೊಕ್ಕಿ ಗರ್ವದೊಳಿರುವವನ ।
ಉಕ್ಕಂದವ ನೆರೆ ಮುರಿದು ರಾಜ್ಯವ ಸೆಳ
ದಿಕ್ಕು ಠಾಣೆಯುವ ಹೋಗೆಂದ ॥ ೨೯

ಎನಲು ಹಸಾದವೆನ್ನುತ್ತಾಗ ದಳ ಪತಿ
ಜನ ನಾಥನಂಘ್ರಿಗೆ ನಮಿಸಿ ।
ಘನವಾದ ತಳತಂತ್ರ ಸಹ ಶುಭ ದಿನದೊಳು
ಮನ ಹರುಷದೆ ತೆರಳಿದನು ॥ ೩೦

ಹರಿ ಕೃಪೆವಡೆದ ಧರ್ಮಾತ್ಮ ನೆನೆದ ಕಾರ್ಯ
ಭರದೆ ಕೈಸಾರುವುದದಕೆ ।
ದೊರೆ ರಾಯ ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರನಲ್ಲದೆ ಪುಣ್ಯ
ಪುರುಷರುಂಟೇ ಲೋಕದೊಳಗೆ ॥ ೩೧

ಚಂಡಿಕಾ ದೇವಿಯಾ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರನ
ಖಂಡೆಯದಲಗಿನೊಳಾಗ ।
ಮಂಡಿಸಿ ಮೆರೆವಳಾತನ ಪ್ರತಾಪಕೆ ಮಿಕ್ಕ
ಮಂಡಲೇಶ್ವರರೆಣೆ ಬಹರೆ ॥ ೩೨

ಬೆಟ್ಟದ ಚಾಮುಂಡಿ ಯಾ ನೃಪಾಲಕ ಬೇಡಿ
ದಿಷ್ಟಾರ್ಥ ವನಿತ್ತಾಗ ।
ಕಟ್ಟೆರಕದೆ ಕಾದಿಹಳಾ ಭೂಪನ
ದಿಟ್ಟತನಕೆ ಸರಿಯುಂಟೆ ॥ ೩೩

ಒಡನೆ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುವರಿಗಗೋಚರ
ವಿಡಿದಾಗ ಬಲು ಮಲೆಯೊಳಗೆ ।
ಅಡಗಿಕೊಂಡಿಹ ಪಾಲುಪರೆಯ ಸಾಧಿಸುವೊಡೆ
ಮೃಡನಿಗಸಾಧ್ಯವೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೩೪

ಕಾರೆ ಮಗ್ಗಾರೆ ಗೂಳವು ಮುಳ್ಳು ಬೊಬ್ಬುಲಿ
ಕೂರುಗೆಂಜಿಗ ಮಂಡೆಸೀಗೆ ।
ಹೇರಿಜೆ ಯಲಚಿ ತಂಡಸಿ ಮುಳ್ಳು ಬೇಲಿಗಳ್
ಸೇರಿ ಮುಟ್ಟಿಹುವಾಗಸವನು ॥ ೩೫

ಹಾಲೆ ಹೊಂಗೇತಕಿ ವನ ಸಂಪಿಗೆ ಹಿಂ
ತಾಲ ಹೆಮ್ಮರ ಕಮ್ಮರಗಳು ।
ಆಲ ಮುಳ್ಮುತ್ತುಗ ಕೊಡಸಿಗೆ ಬನ್ನಿಗ
ಳ್ಮೇಲಕಡರಿ ಮುಸುಕಿಹುವು ॥ ೩೬

ತಾರೆ ತೇಗರುಟಾಳ ಚಿಲ್ಲ ನೆಲ್ಲಿಯು ಹೊಂಗೆ
ನೇರಿಲು ಹೆಬ್ಬಿದಿರುಗಳು ।
ಶಾರಾಚ ಕಗ್ಗಲಿ ಕಂಚಿವಾಳದ ಮರ
ಸೂರೆ ಮಾರ್ಗವ ತಡೆದಿಹುವು ॥ ೩೭

ಆವ ದಿಕ್ಕಿನಲಿ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಲು ಕ
ಗ್ಗಾವಳ ಮುಸುಕಿಕೊಂಡಾಗ ।
ಭಾವಿಸೆ ದೆಸೆಗಳರಿಯ ಬಾರದೆ ಭಯ
ತೀವಿಕೊಂಡಿಹುದು ಕಣ್ಗಳಿಗೆ ॥ ೩೮

ಬಳ್ಳಿ ದುರುಚಿ ನೆರೆ ಮುಳ್ಳು ನೆಗ್ಗಿಲು ಕಾಡ
ಕಳ್ಳಿ ಕಬ್ಬುಳಿ ನೊಸೆದಬ್ಬೆ ।
ಹುಲ್ಲುಗಳ್ ಬೆಳದಾಗ ದಾರಿ ಬಿಡದೆ ಜಾರು
ಗಲ್ಲ ಮರಿಸಿಕೊಂಡಿಹುವು ॥ ೩೯

ಜಿಗುಳ್ ಕೆಂಜಿಗ ಕಟ್ಟಿರುಹೆ ಯೋತಿಯು ಗೊದ್ದ
ನೆಗೆವ ಹಾವರಣೆ ಕೆಂಜೇಳು ।
ಮಿಗೆ ಭೋರ್ಗರೆದು ಬುಸ್ಸೆಂಬ ಪಾವುಗಳಾಗ
ವಿಗಡದೆ ಪರಿದಾಡುತಿಹುವು ॥ ೪೦

ಶರಭ ಶಾರ್ದೂಲ ಕಾಸರ ವೃಕ ಸಂಘವು
ಮರಿ ಸಾರಗ ಮೊಲ ಹುಲ್ಲೆ ।
ನರಿ ಕಾಡ ಬೆಕ್ಕು ಮುಂಗಿಲಿಗಳ ಮೊತ್ತವಾ
ವರಿಸಿಕೊಂಡಿಹುವು ಹೆಮ್ಮಲೆಯ ॥ ೪೧

ಕಾಡಾನೆಗಳ ಮಾರ್ಗದಿನೊಂದಿ ಕೊಂಬಿನಿಂ
ದೀಡಿರಿದೆಡೆಯಾಡುತಿರ್ಪ ।
ಕ್ರೋಡನಬ್ಬರ ಘೂಕಭೀಕೃತಿಯಿರಿಕಿಪ
ಯೆಡಿಗಳಸೆದುವೇವೇಳ್ವ ॥ ೪೨

ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಸರಿ ಜರಿ ಹಳ್ಳ ಬರೆಗಳು
ಕಲ್ಲ ಪಡೆಗಳು ಗುಹೆಗಳು ।
ಮುಳ್ಳು ಮರದ ಬೇರೆಡಹುಗಲ್ಲುಗಳಿಂದ
ನಿಲ್ಲದೊಪ್ಪಿದುದು ಕಾನ್ತಾರ ॥ ೪೩

ಮೊನೆಗಲ್ಲು ಗುಂಡುಗಲ್ಲುಗಳರೆಗಲ್ಲುಗಳ್
ಘನವಾದ ಪರಳುಗಲ್ಲುಗಳು ।
ಇನ ಕಿರಣಕೆ ತಳತಳಿಪ ಭೃಂಗದ ಕಲ್ಲು
ವನ ಮಾರ್ಗವ ತುಂಬಿಹುವು ॥ ೪೪

ಕಿರು ಬಿದಿರುಗಳ ಕಂಟಕಿಗಳ ನೆಯ್ದುಕೊಂ
ಡಿರುಹೆಗೆ ದಾರಿಯ ಕೊಡದೆ ।
ಧರಣಿಯೊಳ್ಪಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಪಚ್ಚೆಗಳಿಗೆ
ತೆರಹುಗೊಡದೆ ಮುಸುಕಿಹುವು ॥ ೪೫

ಕಾಡುಗಿಚ್ಚೆದ್ದು ಕಾದಿಹ ಬೂದಿ ತನಿಗೆಂಡ
ಜಾಡಿಪ ಕಿಡಿ ಹೊಗೆ ಮಸಗಿ ।
ನೀಡುವ ದಳ್ಳುರಿಗಳ ದಾವದಿಂ ವನ
ಕೂಡೆ * ಭೀ ಭರವ ಪುಟ್ಟಿಸಿತು ॥ ೪೬

---

* ಭೀಕರವ.

ತಲೆಯೆತ್ತಿ ಕೂದಲ ಸೆಳೆಕೊಳ್ವ ಮುಳ್ಳು ಮೈ
ಯಲುಗೆ ಸೀಳುವ ಬಲು ಮುಳ್ಳು ।
ಸಲೆ ಪಜ್ಜೆಯನಿಡೆ ನಾಂಟುವ ಮೊನೆ ಮುಳ್ಳನಿಂ
ದೊಳಗಾಡೆಸೆದುದೇನೆಂಬೆ ॥ ೪೭

ಇಂತಪ್ಪ ಕಾನನದುಡುವೆಯೊಳಡಗಿ ಯೋ
ರಂತಿಹ ಪಾಲುಪರೆಯನು ।
ಕಂತು ಸನ್ನಿಭ ನರಸೇಂದ್ರ ಸೆಳೆದ ಬಲು
ಪಂಥವನೇನ ಬಣ್ಣಿಪೆನು ॥ ೪೮

ಪಾತಾಳದ ಬರೆಗಳ ದಾಟ ಮಾರ್ಗದ
ರೀತಿಯನರಿದೊಳ ಹೊಕ್ಕು ।
ಚಾತುರ್ಬಲಗೂಡಿ ದಳಪತಿ ಯದ ಮುತ್ತಿ
ಭೀತಿಗೊಳಿಸಿದನೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೪೯

ಬೊಬ್ಬೆಯಬ್ಬರದುಬ್ಬಿಗೆ ಭೀತಿಗೊಂಡಾಗ
ತಬ್ಬಿಬ್ಬಿಗೊಂಡುರೆ ಭಟರು ।
ಮಬ್ಬು ಕವಿದು ಕಂಗೆಟ್ಟೋಡೆ ದುರ್ಗವ
ನಬ್ಬರಿಸುತ ಕೊಂಡನಾಗ ॥ ೫೦

ಇದಿರಾದವರ ಕಡಿಖಂಡಗಳನು ಮಾಡು
ತೆದೆಗೆಟ್ಟು ಮರೆ ಹೊಕ್ಕರಿಗೆ ।
ಮುದದೊಳಭಯ ದಾನವನಿತ್ತು ನಂಜೇಂದ್ರ
ಪದುಳದೆ ಕೊಂಡನಾ ಪುರವ ॥ ೫೧

ಬಳಿಕಾಗ ಪಾಲುಪರೆಗೆ ಠಾಣೆಯವಿಕ್ಕಿ
ತಳತಂತ್ರವ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ।
ಗಳಿಲನೆ ಪಿರಿಯಪಟ್ಟಣಕೆ ಮುತ್ತಿಗೆಯಿಡು
ವೊಲವಿಂದ ದಳಪತಿ ನಡೆದ ॥ ೫೨

ಊರೊಳು ಚಲವಿಡಿದೊಪ್ಪುವ ದೊರೆಯ ಕು
ಮಾರರ ಸುಭಟ ಮನ್ನೆಯರ ।
ಧೀರತ್ವವ ನೆರೆ ತೃಣಕೆ ಲೆಕ್ಕಿಸದಾಗ
ಸೇರಿ ಮುತ್ತಿಗೆಯನಿಕ್ಕಿದನು ॥ ೫೩

ಗಗನ ಮಾರ್ಗವ ತುಡುಕುವ ಮುಗಿಲಟ್ಟಣೆ
ಖಗ ಮಂಡಲವ ಸೋಕಿ ಮೆರೆವ ।
ಜಗಜಗಿಸುವ ಕೋಟೆ ನೋಡುವರಕ್ಷಿಗೆ
ಮಿಗೆ ಭಯಾಂಕುರವ ಪುಟ್ಟಿಸಿತು ॥ ೫೪

ಪಾತಾಳ ಗಡಿಯಾದಗಳು ದಿಟ್ಟಗೆ ನೆರೆ
ಭೀತಿಗೊಳಿಸುವ ಕೊತ್ತಳವು ।
ನೂತನದಾಳ್ವೇರಿಯಿಂದಲಾ ಪಟ್ಟಣ
ಖ್ಯಾತಿವಡೆದುದಿಳೆಯೊಳಗೆ ॥ ೫೫

ಬಿರುದಿನ ಸುಭಟ ಸಂದೋಹದೆ ಜೋಡಿಸಿ
ದುರು ದುರ್ಗ ಸಂವರಣೆಯಲಿ ।
ಅರಸು ಮಕ್ಕಳ ಕಾಹಿನ ಕಟ್ಟಳೆಯಿಂದ
ಪಿರಿಯ ಪಟ್ಟಣವೆನಿಸಿದುದು ॥ ೫೬

ದ್ವಾರಾವತಿ ನೀರೊಳದ್ದುದು ಸುರ ಪುರ
ಸೇರಿತು ಖಳರುಪಟಳಕೆ ।
ಧಾರಿಣಿಯೊಳು ದುರ್ಗ ತನಗೆಣೆ ಯಿಲ್ಲೆಂದು
ಚಾರುತರದೆ ಮೆರೆದಿಹುದು ॥ ೫೭

ಹಿಂದಣ ರಾಯರೊಳಾವನಾಗಲಿಯದ
ಬಂಧಿಸಿ ಮುತ್ತಿಗೆಯಿಕ್ಕಿ ।
ಮುಂದುವರಿದು ಕೊಂಡರ ಕಾಣೆಯಾದುರ್ಗ
ದಂದವನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೫೮

ದೇವತ್ವವುಂಟಾದ ಪುರುಷಗಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೆ
ಭೂವಳಯದಲಿ ರಾಜಿಸುವ ।
ದೈವ ವಿಹೀನರಿಗಳವಡದಾ ದುರ್ಗ
ದಾವಿವರವನೇನನೆಂಬೆ ॥ ೫೯

ಕದನದೆ ಕಾಲಾಳ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿಕ್ಕದೆ
ಮದ ಕರಿಗಳನೊಡೆ ತಿವಿದು ।
ಹೆದರಿಪ ಕಡುಗಲಿ ನೇಜೆಯದಧಟರು
ಮೊದಲೊಳು ಪುರವ ಕಾದಿಹರು ॥ ೬೦

ಗಿರಿಗಳು ಮೇಲೆ ಕವಿಯೆ ಲೆಕ್ಕಿಸದಿಹ
ನೆರೆದೆಂಟು ದೆಸೆಗೆಬ್ಬಿಸುವ ।
ಹರಿಗೆಯ ಸುಭಟಸಮೂಹ ಸಂತಸದೊಳು
ಮೆರೆವುದೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವ ॥ ೬೧

ಕೋವಿಯನೆದೆಗೆತ್ತಿದ ಮೇಲೆ ರಿಪುಗಳ
ಜೀವಕೆ ಸಂಚಕಾರವನು ।
ಭಾವಿಸಿ ಕೊಡುತಿಹ ದುರಗಲಿ ಪೆಟಲ ಭ
ಟಾವಳಿ ಯೆಸೆವುದಾ ಪುರದೆ ॥ ೬೨

ಕಾಲ ಪೆಂಡೆಯ ತೋಳ ಭಾಪುರಿ ಕಟಿಯೊಳು
ಜೋಲುವ ಪೀತಾಂಬರದ ।
ಮೇಲು ದಟ್ಟಿಯೊಳೊಪ್ಪುವ ಸುರಗಿಯ ಬಿಲ್ಲ
ಕಾಲ ಪಾಯಕರೊಪ್ಪುತಿಹರು ॥ ೬೩

ಮಿಕ್ಕ ನಾನಾ ಬಗೆಯಾಯುಧಗಳ ಪಿಡಿ
ದುಕ್ಕಂದದ ಕಲಿತನದೆ ।
ಸೊಕ್ಕಿ ರಾಜಿಸುತಿಹ ಸುಭಟ ಸಮೂಹದ
ಲೆಕ್ಕವನಾರು ಬಣ್ಣಿಪರು ॥ ೬೪

ವೃಷ ಸೇನನ ಪೌರುಷವಭಿಮನ್ಯುವಿ
ನೆಸಕದ ಬಹುಳ ಧೀರತ್ವ ।
ಅಸಮ ಬಲಾನ್ವಿತ ಶಕ್ರಾರಿಯಭಟಾ
ವಸುಮತೀಶ್ವರನೊಳಗಿಹುದು ॥ ೬೫

ಇಂತಪ್ಪ ಸಕಲ ಸಾಮಗ್ರಿ ಸಂವರಣೆಯ
ನಾಂತಿಹ ಪಿರಿಯ ಪಟ್ಟಣವ ।
ಕಂತು ಸನ್ನಿಭ ಕಂಠೀರವ ನರಸ ಭೂ
ಕಾಂತ ಹೊಕ್ಕುದನೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೬೬

ಅರಿ ನೃಪ ವಿಪಿನ ಕುಠಾರ ಸಂಗರ ಧೀರ
ಬಿರುದೆಂತೆಂಬರ ಗಂಡ ।
ದೊರೆ ರಾಯ ಮೈಸೂರ ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರನಾ
ಪಿರಿಯ ಪಟ್ಟಣವ ಮುತ್ತಿದನು ॥ ೬೭

ಇರುಹೆ ನುಸುಳಲಳವಲ್ಲದ ಮುಳು ವೇಲಿ
* ಗರುಡನವೊರ್ಗವನಡರ್ವ ।
ಪಿರಿದಪ್ಪ ಮೋರುವೆಗಳು ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದೆ
ಪುರವ ಬಂಧಿಸಿದುವೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೬೮

† ಬಡನೀಶಾನ್ಯಭಾಗದೊಳಂಬರವನು
ತುಡುಕುತ ಸರ್ವ ಸನ್ನಹದೆ ।
ಕಡುಗಲಿ ದಳವಾಯ ಮೋರುವೆಯೊಪ್ಪಿತು
ಪಡಿಯಾಗಿ ಕೈಲಾಸಗಿರಿಗೆ ॥ ೬೯

ಬಳಿಕದುತ್ತರ ದೆಸೆಯಲಿ ಲಿಂಗ ರಾಜೇಂದ್ರ
ತಳುವದಂದೊಲಿದೆತ್ತಿಸಿದ ।
ಬಲವಾಂತ ಮೋರುವೆ ಗೋವರ್ಧನಾದ್ರಿಯೊಲ್
ಸಲೆ ರಂಜಿಸಿತುನ್ನತದೆ ॥ ೭೦

* ಕುರುಡನ. † ವದಗೀಶಾನ್ಯ.

ವರ ಚನ್ನರಾಯ ಪಟ್ಟಣದ ದೊಡ್ಡೇಂದ್ರನು
ತುರುಗೆರೆಯಾಳ್ವ ಹಂಪೇಂದ್ರ ।
ಪಿರಿದೆತ್ತಿಸಿದ ಬಲು ಮೇರುವೆ ಮೆರೆದುದು
ಸು ರುಚಿರ ನೀಲಾದ್ರಿಯಂತೆ ॥ ೭೧

ಕೆರೆ ಮೂಡಲು ವಿಡಿವಾಗ್ನೆಯ ಪರಿಯಂತ
ಹರದ ಪ್ರರದ ದೊಡ್ಡೇಂದ್ರ ।
ಗರುವ ಲಿಂಗೇಗೌಡ ತಿಮ್ಮ ರಾಜೇಂದ್ರರ
ಪಿರಿದು ಮೇರುವೆಗಳೊಪ್ಪಿಹುವು ॥ ೭೦

ಈ ಪರಿಯೊಳಗಾ ಪುರದ ಚೌ ದೆಸೆಯೊಳು
ಗೋಪ ಮಂಡಲವನಣೆಯುತ ।
ತಾ ಪಿರಿದಾಗಿ ಮೇರುವೆಗಳು ಗಗನವೆ
ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಮೆರೆದುವದ್ಭುತದೆ ॥ ೭೩

ಬಿಡದೆ ಬಳಸಿದ ಕಾವಲ ಹೂಡೆಯ ಮೇ
ಲಿಡುವ ಪಿರಂಗಿಯ ತವಗ ।
ಒಡನೆ ಚೌ ದೆಸೆಯೊಳೊಪ್ಪುವ ಸುರಂಗ ದ್ವಾರ
ಕಡು ಭಯಾಂಕುರವ ಬೀರಿದುವು ॥ ೭೪

ಮೇರುವೆಗಳ ಮೇಲೊಡನೆ ತುಪಾಕಿಯ
ಸೇರಿಸುತೆದೆಯೊಳಗಾಗ ।
ಊರೊಳು ಸಂಚರಿಪರನಿಟ್ಟು ಕೆಡಹಲು
ಬೀರದಿಂ ಕಾಪಿನ ಭಟರು ॥ ೭೫

ಕೋಟೆಯ * ತೆನೆಯೆಡೆಗಂಡಿಯೊಳ್ ತಲೆಯಿಟ್ಟು
ನೀಟಲಿ ನೋಡುವರುಗಳ ।
ಸೂಟಿಯ ಬಾಣಗಳಿಂದಿಟ್ಟು ಜೀವವ
ದಾಟಿಸಿದರು ಯಮ ಪುರಿಗೆ ॥ ೭೬

* ತೆನೆಯೆಡೆಯೊಳಗಿರ್ಪ ಕಂಡಿಯೊಳ್ ತಲೆಯಿಟ್ಟು.

ತಳಿಯ ಮರೆಯೊಳಿರ್ದು ನುಸುಳುಗಂಡಿಯೊಳಾಗ
ಮೊಳೆದು ಕಗ್ಗೊಲೆಗೈದುವರ ।
ತಲೆಯನರಿದುಪುರಕಿಟ್ಟ ಬಲ್ಭೀತಿಯ
ಬಲಿದರೇ ವೇಳ್ವನದ್ಭುತವ ॥ ೭೭

ಹೊರ ಪಾಳಯದವರುಪಟಳಕಂಜದೆ
ಬಿರುದಿನ ಹೊಂತಕಾರಿಗಳು ।
ಸರಿ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಸಂಗರವನೆಸಗಿ ತಮ್ಮ
ದೊರೆಯ ಮೆಚ್ಚಿಸಿದರಾ ಕ್ಷಣದೆ ॥ ೭೮

ಉಕ್ಕಂದದ ಮುತ್ತಿಗೆದೆಗಿಸುವೆವೆಂ
ದಿಕ್ಕೇರಿಯ ಬಲಗೂಡಿ ।
ಗಕ್ಕನೆ ತುರುಕರ ಧೀರರಾ ಸ್ಥಳಕಾಗ
ಸೊಕ್ಕುತೈತಂದರುಬ್ಬಿನಲಿ ॥ ೭೯

ಭೂ ದಿವಗಳ ಕೆಚ್ಚಿಪಂದದ ಕೆಂದೂಳ
ಹಾದಿಯ ತೆರಪುಗಾಣಿಸದೆ ।
ವೇದೋಜಿಯು ಬಲುಗುದುರೆ ಸಹಿತ ನೆರೆ
ಕಾದುವೊಡೈತಂದನಾಗ ॥ ೮೦

ಕುಂಬಿನಿಯನು ಖುರ ಪುಟದೆ ಹೊಯ್ದಡಗಿಸಿ
ಮುಂಬರಿದಭ್ರಕಡರುವ ।
ಅಂಬರಖಾನನ ಕುದುರೆ ಸಾವಿರ ಬೇಗ
ಬೆಂಬಿಡದಿರದೈದಿದುವು ॥ ೮೧

* ಕಾಳೆ ಡಮಾಮಿ ಟಕ್ಕೆಯ ಸಾಲ ಸತ್ತಿಗೆ
ಚೂಳಿ ಸೂರೇಪಾನ್ಗಳಿಂದ ।
ಮೇಲಾದ ಸಾವಿರ ಕುದುರೆಯು ಸಹ ಬಂದ
ಗಾಲಿಯನೇನ ಬಣ್ಣಿಪೆನು ॥ ೮೨

---

* ಕಹಳೆ ಡಮಾಮಿಠಕ್ಕೆಯು ಸಾಲಸತ್ತಿಗೆ । ಚೌರಿ ಸೂರಿಪಾನ್ಗಳಿಂದ ॥
ಮೇಲಾದಸಾವಿರಕುದುರೆಯುಬಲಸಹ । ಬಂದಾಹಾಜಿಯನೇನಬಣ್ಣಿಪೆನು ॥

ತಲೆ ಠವುಳಿ ಜೋಡು ದಗಲೆ ಬೆನ್ನೊಳಳವಟ್ಟ
ಬಿಲು ಬಾಣಗಳ ಬತ್ತಳಿಕೆಯು ।
ಸಿಲೆಯು ಸಂಜೋಗದ ಕುದುರೆಯೈತಂದುವು
ಮುಲುಕರಹಿಮನೆಂಬವನ ॥ ೮೩

ಅಂಕೆಯಿಲ್ಲದ ನಾನಾ ಬಗೆ ಚಿತ್ರಗ
ಳಂಕಿತವಹ ಡಾಳಂಗಳ ।
ಅಂಕುಶ ಖಾನನ ತೇಜಿ ಸಾವಿರವಾಗ
ಮುಂಕೊಂಡು ಬಂದುವೇ ವೇಳ್ವೆ ॥ ೮೪

ಪಿಡಿದ ಗುರಾಣಿ ಚಿಮ್ಮುವ ಖಂಡೆಯ ಮೇಲ
ಕೊಡನಿಟ್ಟಾಂಪ ನೇಜೆಯುದ ।
ಬಿಡದಾ ಕರ್ಣವಾಂತೆಸೆವ ಸಿಂಗಾಡಿಯ
ದಡಿಗ ರಾವುತರೈದಿದರು ॥ ೮೫

ಆಗಸ ಬಿತ್ತಿಯ ಖುರದೆ ಚಿತ್ರಿಸವೋಲು
ಬೇಗ ಮಾರ್ತಂಡ ಮಂಡಲವ ।
ರಾಗದೆ ನುಂಗುವೊಲ್ಮೊಗವೆತ್ತಿ ಕುದುರೆಯು
ಸಾಗರ ಮೊರೆಯುತ್ತೈದಿದುದು ॥ ೮೬

ಕರಿಗಳೊ ಕಲ್ಪಾಂತ ಮೇಘದೊಬ್ಬುಳಿಗಳ
ಸರಿಗಳೊ ಕಾಲಾಳ ಪವುಜೊ ।
ಪಿರಿದು ದಾವಾಗ್ನಿಯುಬ್ಬರದ ಕೆಂಗಿಡಿಯೆನೆ
ತುರುಕರ ಬಲವೈದಿದುದು ॥ ೮೭

ಗಜಗಳ ಘಂಟಾ ರವ ಬಲ ವಾಜಿ
ವ್ರಜಗಳ ಹೇಷಿತ ರವವು ।
ನಿಜವಾದ ಕಾಲಾಳ ಬೊಬ್ಬೆ ತ್ರಿಜಗಕಾಗ
ಸೃಜಿಸಿತಂಜಿಕೆಯನೇ ವೇಳ್ವೆ ॥ ೮೮

ಕೊಂಬಿನ ಕಹಳೆ ಡಮಾಮಿ ಮೊರೆವ ಮುಪುರಿ
ಚಂಬುಕ ಹರೆ ಬುರುಸುಗಳ ।
ಮುಂಬರಿದೆಸೆವಬ್ಬರ ಚೌದೆಸೆಯೊಳು
ತುಂಬಿತೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವ ॥ ೮೯

ಬಡನೆಂಟು ಸಾವಿರ ಸಿಲೆಯು ಸಂಜೋಗದ
ಕಡು ಮನಸಿನ ತೇಜಿಗಳ ।
ಗಡಣದೆ ಹದಿನೈದು ಸಾವಿರ ಕಾಲಾಳ
ಪಡೆ ಸಹ ತುರುಕರೈದಿದರು ॥ ೯೦

ಬಂದು ಬೆಟ್ಟದ ಪುರದಲಿ ಬೀಡ ಬಿಟ್ಟಾಗ
ಳೊಂದು ದಿವಸ ಪಾಳೆಯಕೆ ।
ಮುಂದನರಿಯದೈತಂದು ಕಾಳಗಗೊಟ್ಟು
ನೊಂದುದನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೯೧

ಬಳಿಕ ಚೌದೆಸೆಯೊಳಗೈದಾರು ಮೋಹರ
ದಳದುಗ್ರ ಕೋಪವ ತಳೆದು ।
ಖಳ ಸೈನ್ಯ ಪುರವ ಮುತ್ತಿದ ಸೇನೆಯೊಳಗಾಗ
ಬಲಿದರು ಬಹುಳ ಸಂಗರವ ॥ ೯೨

ಖುರದೊಳಗರೆಯುತ ಧರಣಿಯ ಹರಿ ಬಲ
ಶರಧಿಯ ತೆರೆ ಮಾಲೆಯಂತೆ ।
ಮುರಿಯುತ ಹರಿಯುತ ಬೆರೆಯುತ ಮುಂಗಡೆ
ಗುರುವೆಣಿಸಿದರೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೯೩

ಅರೆ ಭಾಂಚೋದು ಗಂಡಿಯುಕು ಕುಚ್ ನಹಿ ದೇವು
ಸಿರ ಮಾರು ಮಾರು ಮಾರೆನುತ ।
ತುರುಕ ಮಾತಿನಲಬ್ಬರಿಸಿ ಬೊಬ್ಬಿಡುತಾಗ
ಸರಿಗ ರಾವುತರೇರಿದರು ॥ ೯೪

ದಿಲ್ಕರನ ಸಾಹೇಬು ಅಬ್ ತುಮ ಜಾನವರ್
[ಖಿಲ್ಕೀ]ಆಸಬಿ ಚೋಡ್ಕೆ ।
ಡಲ್ಕ ತಲವಾರಿಸೋ ಮರಗಯೇತೋ ಹಮೋ
ಹಲ್ಕ ಹೋಯೇಂಗೆ ರಾಜಾಕು ॥ ೯೫

ಕರಿಗಳ ಕುಂಭ ಸ್ಥಳ ಮಧ್ಯದಂಕುಶ
ವಿರದೊತ್ತಿ ಬಿರಿ ಬಿರಿ ಯೆನುತ ।
ದುರಗಲಿ ಜೋದರು ಬೀದಿ ವರಿಸುತಾಗ
ಳುರವಣಿಸಿದರಾ ಕ್ಷಣದೆ ॥ ೯೬

ಪಿಡಿದ ಬತ್ತೀಸಾಯುಧಗಳ ಸು ಭಟರು
ವೆಡ ಬಲದೊಳು ಮುಂದು ವರಿದು ।
ಬಿಡದೆ ಪುರವ ಮುತ್ತಿದರಿ ವಾಹಿನಿಯೊಳು
ತೊಡಗಿದರತುಳ ವಿಗ್ರಹವ ॥ ೯೭

ಕಂಡನು ರಿಪು ರಾಯ ನಿಕರ ಶರಭ ಭೇ
ರುಂಡ ಕಂಠೀರವೇಶ್ವರನ ।
ಚಂಡ ವಿಕ್ರಮ ದಳ ಪತಿ ಖಳ ಬಲವ ಮುಂ
ಕೊಂಡು ಮುತ್ತಿದನು ವೋಹರಿಸಿ ॥ ೯೮

ದೊರೆ ರಾಯ ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರ ಸಾಕಿದ ಬಲು
ಗುರಿಕಾರ ಮನ್ನೆಯರುಗಳ ।
ಪಿರಿದು ವಿಂಗಡಿಸುತಾರೇಳು ಪೌಜುಗಳಿಂ
ದರಿ ಬಲಾಂಬುಧಿಯನು ವೊಗೆದ ॥ ೯೯

ಕುದುರೆಗೆ ಕುದುರೆ ಕಾಲಾಳಿಗೆ ಕಾಲಾಳು
ಮದ ಗಜಗಳಿಗೆ ಗಜಗಳು ।
ಕದುಬಿನ ಮನ್ನೆಯರಿಗೆ ಮನ್ನೆಯರುಗಳು
ಕದನದೊಳರಿದಾಡಿದರು ॥ ೧೦೦

ಬಲು ಬೊಬ್ಬೆ ಸಿಡಿಲು ಖಡ್ಗಗಳ ತೊಳಪು ಮಿಂಚು
ಸಲೆ ತುರಗದ ದನಿ ಗುಡುಗು ।
ಖಳರವಯುವ ಕಾಲ ಮೇಘವೆಂಬಿನ ಬಲು
ಮಳೆಗಳ ಕರೆದುವೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೧೦೧

ಘನ ಶೌರ್ಯದಲಿ ಮುಂದವರಿವ ವೈರಿಗಳವಾ
ಹಿನಿಯ ಕಂಡರೆ ಕೋಪದಲಿ ।
ಜನ ನಾಥ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರನ ದಳ ಪತಿ
ಮೊನೆಯಾಳು ಸಹಿತುರುಬಿದನು ॥ ೧೦೨

ತುರಗಗಳನು ಬೀಳಲಿರಿದು ರಾವುತರ ಬ
ಲ್ಸಿರಗಳ ಮೆಟ್ಟಿ ಮೂಗರಿದ ।
ದುರ ಗಲಿಗಳ ಕಂಡು ಭಾಪು ಶಾಬಾಸೆಂದು
ತುರುಕರು ಕೊಂಡಾಡಿದರು ॥ ೧೦೩

ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರನ ಹಳೆಯ ಪೈಕದ ಬಲು
ವೊಂಟರಿಗಾರ ನಾಯಕರು ।
ಪಂಠಿಸಿ ರಿಪುಗಳ ಮುರಿಯಲಿರಿದು ಮನ
ಕಂಟಿಸಿದರು ಭೀತಿಯನು ॥ ೧೦೪

ಕುದುರೆಯ ರಾಯ ರಾವುತರುಬ್ಬಿ ಭೋಯೆಂದು
ಮದವೇರಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿದಾಗ ।
ಕದುಬಿ ಕಾದುವ ರಿಪುಗಳ ನೆರೆ ಮುರಿಯಿರಿ
ದೆಡೆಗೆಡಿಸುತ್ತೋಡಿಸಿದರು ॥ ೧೦೫

ಆನೆಯ ಮೇಲಣ ಜೋದರು ಮುಂದೆ ಬಂ
ಜಾನವ ತುರುಕರ ಕರಿಯ ।
ಏನೆಂಬೆ ಮುರಿದೆಚ್ಚು ಮುರಿದೋಡಿಸಿ ದು
ಮ್ಮಾನವಿತ್ತರು ರಿಪುಗಳಿಗೆ ॥ ೧೦೬

ಸಂದಿಸಿ ಕಾಲಾಳ ಬೀಳಲಿರಿದು ಬಲು
ಮುಂದಲೆಗಳ ಮೆಟ್ಟಿಕೊಂಡು ।
ಕುಂವದೆ ಭಟರು ಮೂಗರಿದು ಮೊಲೆಯ ಕಟ್ಟಿ
ತಂದೊಪ್ಪಿಸಿದರೊಡೆಯನಿಗೆ ॥ ೧೦೭

ತೂಳುವ ಪಟಲ ಗುಂಡುಗಳ ಬಾಣದ ಹೊಯ್ಲ
ದಾಳಿಗೆ ಬಲು ಗಾಯವಡೆದು ।
ಕಾಲಾಳು ತುರಗವನೊಪ್ಪಿಸಿ ತುರುಕರ
ಜಾಲವೈದಿತು ದೆಸೆ ದೆಸೆಗೆ ॥ ೧೦೮

ಮುಸುಕಿದ್ದೈದಾರು ಮೋಹರವನೇಕವ ಮಾಡಿ
ಕುಸುರಿದರಿದು ಕಾಲುಗೆಡಿಸಿ ।
ವಸುಧೇಶನ ಮನ್ನೆಯರು ತುರುಕರನು
ದೆಸೆ ಬಲಿಗೊಟ್ಟರೇನೆಂಬೆ ॥ ೧೦೯

ಕಾಲಾಳು ಮುರಿದೋಡಿ ಕುದುರೆಯ ಪವುಜಿನ
ಮೇಲೆ ಬೀಳಲು ರಾವುತರು ।
* ಸೋಲ ಹಿಡಿದು ಗಜಗಳ ಮರೆ ಹೊಗೆ ಶಂ
ಡಾಲವೈದಿತು ಕಂಡ ಕಡೆಗೆ ॥ ೧೧೦

ಅರೆ ಗಾವುದ ಪರಿಯಂತರ ತುರುಕರ
ಮುರಿಯಲಿರಿದು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ।
ಎರಡು ಸಾವಿರ ಕೋಳ ಹಿಡಿದಾಗ ದಳ ಪತಿ
ತಿರುಗಿದ ತನ್ನ ಪಾಳೆಯಕೆ ॥ ೧೧೧

ಇಕ್ಕೇರಿಯ ಬಲ ಹರಿ ಹಂಚಾಗಿ ಯಿಾ
ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಬರಲಮ್ಮೆವೆನುತ ।
ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದ ಸಿರಗಳ ಕೊಟ್ಟೋಡಿತು
ಸೊಕ್ಕು ಮುರಿದು ತಮ್ಮ ಸ್ಥಳಕೆ ॥ ೧೧೨

* ತೇರಹಿಡಿದು.

ನರ ರೂಪ ನರಸಿಂಹನ ಶೌರ್ಯವರಿಯದೆ
ದುರವನೆಸಗಿ ಯುಪಕೀರ್ತಿ ।
ತರುಣಿಗೊಡೆಯರಾದೆವೆಂದಾಗ ಸಹಜಿಯ
ಪರಿವಾರ ಮುರಿದೋಡಿದುದು ॥ ೧೧೩

ಮುಂದಿನ್ನೀ ಕಡೆಯಲಿ ಸುಳಿದೊಡೆ ಬಹು
ಕುಂದು ಬಹುದು ತಮಗೆನುತ ।
ಅಂದಂಕುಶಖಾನನ ಮೊರ್ಬಲವಾಗ
ನಿಂದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೋಡಿದುದು ॥ ೧೧೪

ದೊರೆ ರಾಯ ಮೈಸೂರ ನರಸೇಂದ್ರನೊಡನೆ ಸಂ
ಗರವನೆಸಗಿ ತುರಗಗಳ ।
ದುರ ಬಲಿ ಯಿತ್ತೆವೆಂದಂಬರ ಖಾನನ
ಪರಿವಾರ ತೆಗೆದೋಡಿದುದು ॥ ೧೧೫

ಚಲದಂಕ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರನ ವೈರದೆ
ಬಲು ಭಂಗ ಪಡದೆವೆಂದಾಗ ।
ಮುಲುಕ ರಹಿಮನಾ ತಳತಂತ್ರ ಭಯದಿಂದ
ತಳುವದೋಡಿತು ತಮ್ಮ ಸ್ಥಳಕೆ ॥ ೧೧೬

ಭೂಧವ ಕಂಠೀರವ ನರಸೇಂದ್ರನೊಳ್
ಕಾದಿ ಬಲವ ನೀಗಾಡಿ ।
ಆಧಾರಗೆಟ್ಟೆನೆನುತ ಚಿಂತಿಸುತಾಗ
ವೇದೋಜಿ ಸುತನೈದಿದನು ॥ ೧೧೭

ರಣವ ಸಾರಿಸಿ ಹೆಣಗಳನೆತ್ತುವೊಡೊಂದು
ಕ್ಷಣ ನಿಲಲಂಜಿ ಚೌದೆಸೆಗೆ ।
ಕುಣಪಗಳೀಡಾಡಿ ಬಿರುದ ಬಿಸುಟು ಹಿಂದ
ಕಣಿಗೆಟ್ಟು ಸರಿದರೇನೆಂಬೆ ॥ ೧೧೮

ಮುತ್ತಿಗೆದೆಗಿಸುವೊಡ್ಡೈತಂದು ಖಳ ಕುಲ
ವೊತ್ತಲಾರದೆ ಮುರಿದೋಡೆ ।
ಮತ್ತಾಗ ದುರ್ಗದ ಭಟರು ಶೌರ್ಯಕೆ ಮನ
ವಿತ್ತರೇ ವೇಳ್ವನಚ್ಚರಿಯು ॥ ೧೧೯

ಕಳಿದ ಹಗಲ ತಾವರೆಯಂತೆ ಜೌವನ
ಗಳಿದ ಹೆಣ್ಣಿನ ನೇಹದಂತೆ ।
ಸುಳಿವಿಂದ್ರ ಚಾಪದ ಸಿರಿಯಂತೆ ಕಲಿತನ
ವೆಳಸಿತೂರೊಳಗಣ ಬಲಕೆ ॥ ೧೨೦

ಸಿತ ಪಕ್ಷದ ಚಂದ್ರಮನ ಕೌಮುದಿಯಂತೆ
ಘೃತದಾಹುತಿಗಿರದೇಳ್ವ ।
ಹುತವಹನೊಲು ಹೊರ ಪಾಳಯದವರಿಗಂ
ದತಿಶಯವಾಯ್ತು ಪ್ರತಾಪ ॥ ೧೨೧

ನೆರೆ ತನ್ನ ದುರ್ಗ ಮುತ್ತಿಗೆಗೊಳಗಾಗಿ ಯಾ
ನರಸ ಭೂಪನಿಗೆ ಸೇರುವುದ ।
ಅರಿತಾಗ ನಂಜುಂಡ ರಾಜ ಚಿಂತಿಸಿ ಬಲು
ವೆರಗು ವಟ್ಟಿರ್ದನೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೧೨೨

ಸುತರು ಬಂಧುಗಳು ಮುತ್ತಿಗೆಯೊಳು ಸಿಕ್ಕಿ ಬ
ಲ್ಸಿತಿಲರಾದರು ತನಗಿನ್ನು ।
ಗತಿ ಯಾವುದೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತ ಶಿರವ ತೂಗಿ
ಮತಿಗೆಟ್ಟಿರ್ದನಾ ಭೂಪ ॥ ೧೨೩

ಬಳಿಕಾತನ ಪಟ್ಟದಂಗನೆ ತನ್ನಯ
ಕೆಳದಿಯರುಗಳೊಂದುಗೂಡಿ ।
ಸಲೆ ತನ್ನ ಪತಿಯೆಡೆಗೈತಂದು ನೀತಿಯ
ತಳುವದೆ ಬಿನ್ನೈಸಿದಳು ॥ ೧೨೪

ಎಲೆ ಪ್ರಿಯ ಪೂರ್ವ ಮೊದಲು ನಿಮ್ಮ ವಂಶದ
ನೆಲದಾಣ್ಮರು ಮೈಸೂರ ।
ಸಲೆ ದೊರೆಗಳು ಸಂತತ ಸ್ನೇಹವೆರಸಿ ಬ
ಲ್ಬಲಯುತರಾಗಿ ರಂಜಿಪರು ॥ ೧೬೫

ಅಂದಿಂದ ಬಳೆದ ಸ್ನೇಹವೆ ನಿಮ್ಮ ದೊರೆತನ
ದಿಂದ ಪರಿದು ವೈರ ವೆರಸಿ ।
ಮುಂದು ಗಾಣದೆ ವಂಶಕೆ ಹಾನಿಯ ತಹು
ದಂದವೆ ಹೇಳೆಂದಳವಳು ॥ ೧೬೬

ದೀಪದ ಕಿಡಿಯೊಳುನ್ನತವಾದ ಪಂಜಿನಂ
ತಾ ಪುರುಷರ ಪುಣ್ಯದೇಳ್ಗೆ ।
ಭೂಪ ಕೇಳ್ದಿನ ದಿನಕಭಿವರ್ಧಿಸುತಿದೆ
ಶ್ರೀ ಪತಿಯೊಲುಮೆಯಿಂದವಗೆ ॥ ೧೬೭

ನೆರೆ ಮೈಸೂರವರೊಳು ವೈರ ವೆರಸಿದ
ತಿರುಮಲ ರಾಜನೇನಾದ ।
ದುರಗಲಿ ಕಾರಗ ಹಳ್ಳಿಯ ಭೂಪರ
ಪಿರಿದು ಸೌಭಾಗ್ಯವೇನಾಯ್ತು ॥ ೧೬೮

ಅಂದಿನ ಪ್ರಭುಗಳಾ ಭೂಪರೊಡನೆ ವೈರ
ಬಂಧದೆ ವಂಶಗಳಳಿದು ।
ಕುಂದ ಹೊತ್ತಾಗ ರಾಜ್ಯ ಭ್ರಷ್ಟರಾಗಿರು
ವಂದವ ನೀ ಕೇಳ್ದರಿಯ ॥ ೧೬೯

ತಳಕಾಡ ಮನ್ನೆಯನವರೊಳು ಗರ್ವಿಸಿ
ಸ್ಥಳ ಕುಳವೆಲ್ಲವ ನೀಗಿ ।
ತೆಲುಗರನೋಲೈಸಿ ಪಡಿ ದಂಡಿ ತನದಲಿ
ನೆಲಸಿರುವುದ ನೀನರಿಯ ॥ ೧೭೦

ಸಲೆ ಹದಿನಾಡವ ಮೈಸೂರ ಭೂಪರೊಳ್
ಕಲಹವನಿತ್ತು ಗಂಟಿಕ್ಕಿ ।
ತಲೆಯ ನೀಗಾಡಿ ದೇಶವನೊಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ
ಚಲಗೆಟ್ಟುದ ಕೇಳ್ದರಿಯ ॥ ೧೩೧

ದುರ ಗಲಿ ಪರಮ ರಾವುತನಿವರೊಳು ವೈರ
ವೆರಸಿ ಪ್ರಾಣವ ನೀಗಿಕೊಂಡು ।
ಪಿರಿದಪಕೀರ್ತಿಯ ತನ್ನೊಡಯುಗೆ ತಂದ
ಪರಿಯರಿಯದೆ ಯೀ ಲೋಕ ॥ ೧೩೨

ಸಾಕದಂದಿನ ಮಾತು ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರನೀ
ಲೋಕದ ಬಡ ಭೂಮಿಪನೆ ।
ಶ್ರೀ ಕಾಂತ ನರಸಿಂಹ ನರ ರೂಪ ತಾಳಿ ಬಂ
ದೀ ಕರ್ಣಾಟವ ಹೊರೆವ ॥ ೧೩೩

ಕರ್ಣಾಟವ ಕೆಡಿಸಲು ಬಂದ ತುರುಕರ
ನಿರ್ಣಾಮವ ಮಾಡಿ ಜಗವ ।
ಪೂರ್ಣದೆ ಸಲಹಿದ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರ ಸು
ಪರ್ಣವಾಹನ ಮೂರ್ತಿ ಯೈಸೆ ॥ ೧೩೪

ಸುತ್ತಣ ದೊರೆಗಳು ತುರುಕಗೆ ಕಂಗೆಟ್ಟು
ಮತ್ತಾಗ ರಾಜ್ಯವ ಕೊಟ್ಟು ।
ಹತ್ತಿದರ್ಗಿರಿ ಗಹ್ವರವನೀ ಭೂಪನ
ಬಿತ್ತರದ ಶೌರ್ಯವ ನೋಡು ॥ ೧೩೫

ಆ ತುರುಕರ ರಾಮ ಗಿರಿ ದುರ್ಗ ಬಾಗೂರ
ನೂತನವಹ ತುರುಗೆರೆಯ ।
ಖ್ಯಾತಿಪಡೆದು ರಣದಲಿ ಸೆಳೆದವರಿಗೆ
ಭೀತಿಯ ಭಿತ್ತಿದ ಭೂಪ ॥ ೧೩೬

ಸಲೆ ಮೊದಲಾರಿಯ ಸುತ ಮಧುರೆಯ ನೃಪ
ನೊಲವಿಂದ ಚಲದೆ ಗರ್ವಿಸಲು ।
ಸೆಳೆದು ಸಾಂಬಳ್ಳಿ ಸಹಿತ ರಾಜ್ಯವನಾಗ
ಬಲುಹ ಮುರಿದನಾ ನೃಪನ ॥ ೧೩೭

ಬಳಿಕಾಗ ಮಧುರೆಯ ತಿರುಮಲ ನಾಯಕ
ಮುಳಿದುರೆ ಕದನವನೆಸಗೆ ।
ಬಲವ ಮುರಿದು * ಕಲುಗೋಟೆಯ ನೃಪನ ಬಾ
ಳ್ದಲೆಯ ಖಂಡಿಸಿದುದನರಿಯ ॥ ೧೩೮

ಚೆಂಜಿ ತಂಜಾವೂರ ನೃಪರೀ ಭೂಪಗೆ
ರಂಜಿಪ ಶೌರ್ಯವ ಕೇಳಿ ।
ಸಂಜನಿಸುವ ಹರುಷದೆ ಕಪ್ಪವ ಕೊಟ್ಟು
ಮಂಜುಳೋತ್ಸವದೊಳೊಪ್ಪಿಹರು ॥ ೧೩೯

ದೊರೆ ರಾಯ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರನ ಮರೆ ಹೊಕ್ಕು
ನರಸಿಂಹ ಪುರದ ಭೂಪಾಲ ।
ಪಿರಿದು ಮನ್ನಣೆ ವಡೆದಿರುತಿಹನವನಂತೆ
ಸ್ಥಿರ ಬುದ್ಧಿ ಬೇಡವೆ ನಿನಗೆ ॥ ೧೪೦

ನೆರೆ ಸತ್ಯ ಮಂಗಲ ವಾಲಂಬಾಡಿಯ
ದುರಗಲಿ ನಾಯಕರುಗಳು ।
ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರಗೆ ಶರಣಾಗತರಾಗಿ
ಪರಮ ಸಂತೋಷದೊಳಿಹರು ॥ ೧೪೧

ಹಿಂದಣ ಯುಗದಲಿ ದಶ ಮುಖ ಮೂರ್ಖತೆ
ಯಿಂದ ಭಾಗ್ಯವ ಬರಿಕೈದು ।
ಅಂದವಳಿದ ಕಥೆಯನು ಕೇಳ್ದರಿದು ನೀ
ಮಂದತ್ವವೆತಳೆದಿಹುದೆ ॥ ೧೪೨

---

* ವೇಲುಗೋಟೆಯ.

ದಾರಿಣಿಯಾಳ್ವ ಲೋಲುಪ್ತಿಯಿಂ ಲುಬ್ಧತ್ವ
ದಾರ್ಯೆಕೆಗೆ ಮನ ಸರಿದು ।
ಕೌರವೇಶ್ವರನೇನಾದನಂದದರ ವಿ
ಸ್ತಾರವು ನೀನರಿಯದುದೆ ॥ ೧೪೩

ಹಿತವ ನುಡಿವರು ನಿನ್ನಯ ಮುಂದೆ ಹಿಂದಪ
ಕೃತಿಗಳನೆನಿಸುತಲಿಹರು ।
ಕೃತಕವಲ್ಲರಸ ಚಿತ್ತೈಸಿದು ಕುಜನರ
ಮತ ನೀನವರ ನಂಬ ಬೇಡ ॥ ೧೪೪

ಸಾರಿ ಹೇಳಿದೆ ನಾ ನಿನಗೆ ಕಂಠೀರವ
ಧಾರಿಣೀಶನ ಮರೆ ಹೊಕ್ಕು ।
ವೈರ ಬುದ್ಧಿಯ ನೀನುಳಿದೊಡೆ ನಿನ್ನನು
ಮೇರೆಯರಿದು ರಕ್ಷಿಪನು ॥ ೧೪೫

ಎಂದಾಗ ತನ್ನ ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿ ಯಾಡಿದ
ಬಂಧುರ ನೀತಿ ವಾಕ್ಯಗಳ ।
ಹಿಂದುಗಳದು ತನ್ನ ಕ್ರೂರದಾಳಾಪವ
ನಂದೊರೆದನು ಮಾನಿನಿಗೆ ॥ ೧೪೬

ಬಿಡೆನು ಚಲವ ನಾನು ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರಗೆ
ಕೊಡೆನು ಗೋಷ್ಪದದ ಭೂಮಿಯನು ।
ಮಡದಿ ನನ್ನಯ ಶೌರ್ಯವರಿಯೆಯ ಮರಳಿ ನೀ
ನುಡಿಯ ಬೇಡಿರದೆ ಹೋಗೆಂದ ॥ ೧೪೭

ಎಂದವಳನು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಚಿಂತಾ ಭಾರ
ದಿಂದಲಾ ನಂಜುಂಡ ರಾಜ ।
ಮುಂದರಿಯದೆ ಚಿಂತಿಸುತಿರಲಿತ್ತಲಾ
ದಂದವನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೧೪೮

ಬಳಿಕಾಗ ದುರ್ಗವ ಕೊಡದೆ ಕಾದುತಲಿಹ
* ತುಳಿಯಾಳು ದೊರೆ ಕುಮಾರಕರ ।
ಚಲವನರಿತು ದಳ ಪತಿ ನಂಜ ರಾಜೇಂದ್ರ
ಸಲೆ ಮನ್ನೆಯರೊಳಿಂತೆಂದ ॥ ೧೪೯

ಇವರಿಗೇಕಿನಿತು ದುಡುಕು ಲಗ್ಗೆಗೆ ಬಿಟ್ಟು
ತವಕದೆ ಸೆರೆಯ ಕೊಂಡೀಗ ।
ಭುವನಕಚ್ಚರಿಯನು ಬೀರಿ ತನ್ನೊಡೆಯಗೆ
ಸುವಿಲಾಸವ ತೋರ್ಪೆನೆಂದ ॥ ೧೫೦

ಎಂದಾಗ ಸಕಲ ಮನ್ನೆಯ ಬಲು ನಾಯಕ
ವೃಂದವ ಕರಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ।
ಚಂದದೆ ಮನ್ನಿಸಿ ಹಗಲು ಲಗ್ಗೆಯ ಬಿಡ
ಲೆಂದು ಪೇಳ್ದೈಸಿದ ಬಲವ ॥ ೧೫೧

ಬರ ಸಿಡಿಲುಗಳ ಪೊತ್ತಗಳ್ಪದಿ ಗಿರಿಗಳ
ಸಿರವನಪ್ಪಳಿಸುವಂದದಲಿ ।
ಉರವಣಿಸಿತು ದಳ ಪತಿಯು ನೇಮದೆ ಬಲ
ಪುರದ ನಾಲ್ಕೊಗದೊಳುಬ್ಬಿರಿದು ॥ ೧೫೨

ಅಗಳ ಘಾತವ ಸೊಪ್ಪಿನ ಹೊರೆಯಲಿ ಹೂಳಿ
ಮಿಗೆ ನೆಲ ಸರಿ ಸಮ ಮಾಡಿ ।
ಮುಗಿಲ ಮುಟ್ಟುವ ನಿಚ್ಚಣಿಗೆಗಳನು ತಂದು.
ನಿಗುರಿಸಿದರು ಕೋಟೆ ತೆನೆಗೆ ॥ ೧೫೩

ಪಟಲಿನಂಬರ ಬಾಣದಾರ್ಭಟ ಮುಸುಕಿದ
ಪಟು ಭಟರುಗಳ ಬೊಬ್ಬಾಟ ।
ಪುಟವೇರಿ ದುರ್ಗದವರಿಗೆ ಭೀತಿಯು ನೆರೆ
† ಘಟಿಸಿದುದೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೧೫೪

* ಕಳಿಯಾಳು. † ಪುಟ್ಟಿಸಿದ-ದೇನ

ಪುರದ ಹತ್ತಿರ ಚೌದೆಸೆಯೊಳು ಬಲು ಘಾತ
ಮೆರೆವ ಸುರಂಗಗಳೊಳಗೆ ।
ಕರಿಯ ಮದ್ದನು ತುಂಬಿ ಹತ್ತಿಸೆ ಬಲು ಗಿಚ್ಚು
ತರಣಿ ಮಂಡಲವ ಮುಟ್ಟಿದುದು ॥ ೧೫೫

ಲಂಕೆಯ ಸುಡುವಾಗ ಹನುಮನ ಬಾಲದೊ
ಳಂಕುರಿಸಿದ ಕಿಚ್ಚಿನಂತೆ ।
ಬೋಂಕನೆ ಕೊತ್ತಳಗಳ ಹಾರಿಸಿ ಶಿಖಿ
ಸೋಂಕಿತು ಗಗನ ಮಂಡಲವ ॥ ೧೫೬

ಧಗ ಧಗಿಸುವ ಕಿಚ್ಚಿನೇಳಗೆ ನೆಗೆಯಲು
ನಗರದೊಳಿಹ ಪಟು ಭಟರು ।
ಜಗಳವ ಮಾಡುತ ಕೈಗೆಡದಂದಾಗ
ಮಿಗೆ ಕಲಿತನವ ಮೆರೆದರು ॥ ೧೫೭

ಉರವಣಿಸುತ್ತೊಳ ಹೊಕ್ಕರಾ ಸಮಯದೆ
ಜರಿದ ಕೊತ್ತಳದ ಮಾರ್ಗದಲಿ ।
ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರ ಸಾಕಿದ ಬಲ ಮನ್ನೆಯ
ಪರಿವಾರ ಸಹಸವೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೧೫೮

ದುರವನೆಸಗುತ್ತೈತಹ ರಿಪು ಭಟರನು
ತರಿದರಿದೌಕುತಲಾಗ ।
ಮುರಿಯಲಿರಿದು ಹೊರ ಕೋಟೆಯ ಕೊಂಡು ಮ
ತ್ತುರುಬಿದರೊಳಗೋಟೆಗಂದು ॥ ೧೫೯

ಆನೆಗಳನು ಕೊಂಬುಗತ್ತಿ ಸಹಿತ ತಂ
ದಾನಿಸಿ ಕೆಡಹಿ ಬಾಗಿಲನು ।
ಭೂ ನಾಥನ ದಳ ಪತಿ ನಂಜರಾಜೇಂದ್ರ
ತಾನೊಳ ಹೊಕ್ಕನುಬ್ಬಿನಲಿ ॥ ೧೬೦

ಅನಿತರೊಳಗೆ ನಂಜುಂಡ ರಾಜನ ಸುತ
ಘನಲಿ ಖಡ್ಗವನುಗಿದಾಗ ।
ಘನವಾದ ಹೆಬ್ಬುಲಕಿದಿರಾಗಿ ಪೌರುಷ
ದನುವ ಮೆರೆದನೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೧೬೧

ಪುಟ ಚಂಡಿನಂತೆ ಲಂಘಿಸುತಾಗೊಳ ಹೊಕ್ಕು
ಪಟುವಾದ ಶೌರ್‍ಯದೇಳ್ಗಯಲಿ ।
ಲಟ ಲಟಿಸುತ ಕಾಲಾಳ ಖಂಡಿಸುತು
ತ್ಕಟದಲಿ ಕಲಿಯೇರಿ ಮೆರೆದ ॥ ೧೬೨

ಉರುಪಣಿಸುತ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹಜ್ಜೆಯನಿಡ
ದುರುಬಿ ಮುಮ್ಮೊನೆಯ ನಾಯಕರ ।
ತರಿದಿರಿಯುತ ವೃಷಸೇನನ ಪೌರುಷ
ದಿರವ ಮೆರೆದ ರಣದೊಳಗೆ ॥ ೧೬೩

ಎಡ ಬಲದೊಳು ಚಾರಿವರಿದರೆಯಟ್ಟುತ
ತುಡುಕಿ ಹಿಂಗಡೆ ಮನ್ನೆಯರ ।
ಕೆಡಹುತಲಿಂದ್ರಾರಿಯ ಸಾಹಸವನು
ಬಿಡದೆ ಮೆರೆದ ಸು ಕುಮಾರ ॥ ೧೬೪

ಅಬ್ಬರಿಸುತ ಬೊಬ್ಬಿಡುತ ಕಾಲಾಳುಗ
ಳೊಬ್ಬುಳಿಯೊಳು ಬೀದಿವರಿದು ।
ಹೆಬ್ಬುಲವಿದು ತಾನೊಬ್ಬನೆಂದೆಣಿಸದೆ
ಯುಬ್ಬಿದನತುಳ ಶೌರ್‍ಯದಲಿ ॥ ೧೬೫

ಹಿಂದೆ ಮುಂದೈತಂದು ತಿವಿವ ಸು ಭಟರನೇ
ನೆಂದು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಮೇಲ್ವಾಯ್ದು ।
ಮಂದಿಯು ಗಾಯಗೊಣಿಸಿ ತಾನೊರಗಿದ
ನೊಂದಾಗ ರಣ ಮಂಡಲದೆ ॥ ೧೬೬

ಭಲರೆ ಭಾಪುರೆ ಜಗ ಜಟ್ಟಿ ನಿನ್ನಂದದ
ಕಲಿಗಳುಂಟೇ ಲೋಕದೊಳಗೆ ।
ಚಲದಂಕನಹುದೆಂದು ಸಕಲ ಮೂರ್ಬಲವಾಗ
ನಲಿದು ಕೊಂಡಾಡಿದುದವನ ॥ ೧೬೭

ಅರೆ ಮುಚ್ಚಿ ಮರಳುವ ಕಂಗಳ ಮೆಯ್ಯೊಳು
ತುರುಗಿದ ಬಲು ಗಾಯಗಳಲಿ ।
ಸುರಿವ ರಕ್ತಾಂಬುಧಾರೆಗಳಿಂದ ಸುಕುಮಾರ
ನೊರಗಿದ ರಣ ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ ॥ ೧೬೮

ಧೀರತ್ವಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ದೇವಾಂಗನೆಯರು
ಸೇರಿಸಿ ಪುಷ್ಪಕದೊಳಗೆ ।
ಶೂರನ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಲಾಲಿಸಿದರು ತಮ್ಮ
ಚಾರು ಮಂದಿರದೊಳರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೧೬೯

ಯುಗ ಯುಗದೊಳಗಾವ ರಾಯನಾಗಲಿ ಮತ್ತೆ
ಹಗಲು ಲಗ್ಗೆಯಲಿ ಕೋಟೆಗಳ ।
ತೆಗೆದು ಕೊಂಡವರುಂಟೆ ಯೆನುತಾಗ [ದಳವಾಯ]
ಜಗದ ಜನರು ಪೊಗಳಿದರು ॥ ೧೭೦

ಹಿಡಿದು ಕೈ ಸೆರೆಯನಾ ನಂಜುಂಡ ರಾಜನ
ನೊಡ ಹುಟ್ಟಿದರ ನಂದನರ ।
ಕಡುಗಲಿ ದಳವಾಯಿ ನಂಜ ರಾಜೇಂದ್ರ ಮ
ತ್ತೊಡನೆ ಸಾಹಸವೆನು ಮೆರೆದ ॥ ೧೭೧

ದೊರೆ ರಾಯ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರನ ಸಾಹಸ
ದಿರವಿಗೆ ಮನ ಸೋತು ನಗುತ ।
ಪುರ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕೈ ವಶವಾಗಿ ಸಂತೋಷವ
ನಿರದಿತ್ತಳೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೧೭೨

ಪುರ ಜನರುಗಳಿಗಭಯವಿತ್ತು ಹರುಷದಿ
ನರಮನೆಗಿಕ್ಕಿ ಕಾವಲನು ।
ದುರಗಲಿ ದಳವಾಯಿ ಯೊಡೆಯನ ಬಳಿಗಾಗ
ಬರಿಸಿದ ಬಿನ್ನವತ್ತಳೆಯ ॥ ೧೩೩

ಸ್ವಸ್ತಿ ಶ್ರೀ ವಿಜಯಾಂಗನೆಯ ವೀರ ರಿಪು ಗಜ
ಮಸ್ತಕಾಂಕುಶ ಸೋಮ ವಂಶ ।
ಪ್ರಸ್ತುತ ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿ ಚಂದ್ರ ಲಾಲಿಪುದು ಸು
ವಿಸ್ತಾರ ಶುಭ ವಾರ್ತೆಗಳ ॥ ೧೩೪

ಭೂ ವಳಯದೊಳಸಾಧ್ಯದೊಳಾರಾರಿಗು
ಕೈ ವಶವಾಗದೊಪ್ಪಿರುವ ।
ಭಾವದ ಪಿರಿಯ ಪಟ್ಟಣವನು ಸೆಳೆದೆವು
ದೇವರ ಶೌರ್ಯದೇಳ್ಗೆಯಲಿ ॥ ೧೩೫

ಕೊಡಗು ಕೊಂಕಣ ಮಲೆಯಾಳದ ಸುತ್ತಣ
ಗಡಿಯ ಮನ್ನೆಯರು ನಾಯಕರು ।
ಬಿಡದೆ ನಿಮ್ಮಯ ಪಾದ ಪುಂಡರೀಕವ ಕಾಂಬ
ಕಡು ತವಕದೊಳೂಪ್ಪುತಿಹರೈ ॥ ೧೩೬

ತಾವರೆಗಳು ಸೂರ್ಯ ಕಿರಣವ ಜೊನ್ನವ
ಭಾವದೆ ವರ ಚಕೋರಿಗಳು ।
ಭೂ ವಳಯದೆ ಬಯಸುವೊಲು ನಿಮ್ಮಡಿಯ ಭ
ಟಾವಳಿ ಹಾರೈಸುತಿಹುದು ॥ ೧೩೭

ಎಂದೆಂಬ ಬಿನ್ನವತ್ತಳೆಯ ವಾಕ್ಯವ ಕೇಳು
ತೊಂದಾರು ಭುಜವಾಗೆ ಹಿಗ್ಗಿ ।
ಮಂದಿ ಕುದುರೆ ಸಹ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರನೈ
ತಂದನು ಸರ್ವ ಸಂಭ್ರಮದೆ ॥ ೧೩೮

ಒಡೆಯನಿಗಿದಿರಾಗಿ ತಳತಂತ್ರ ಸಹಿತಾಗ
ಪೊಡವಿಪ ನಂಜರಾಜೇಂದ್ರ ।
ಕಡು ಹರುಷದೊಳೈತಂದು ಕಾಣಿಕೆ ಗೈದು
ಪೊಡೆಮಟ್ಟನಡಿದಾವರೆಗೆ ॥ ೧೭೯

ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಕೈ ಮುಗಿದ ಮನ್ನೆಯರನು
ಕ್ಷೋಣೀಪನೊಲಿದು ಮನ್ನಿಸುತ ।
ಏಣಾಂಕ ವಂಶ ಜನೈತಂದು ಹೊಕ್ಕನು
ಮೊಣದೆ ಪಿರಿಯ ಪಟ್ಟಣವ ॥ ೧೮೦

ಪುರವನೀಕ್ಷಿಸಿ ಪ್ರಜಾಪಾಲಕನೊಬ್ಬನ
ನಿರದಿಟ್ಟು ರಾಣೆಯಕಾಗ ।
ಗಿರಿಯ ಮಲ್ಲೇಶನ ದರುಶನವನು ಮಾಡಿ
ಹರುಷದೆ ಭೂಪನೈತಂದ ॥ ೧೮೧

ಬೆಟ್ಟದ ಪುರ ಮೊದಲಾದ ಕೋಟೆಗಳನು
ನೆಟ್ಟನೀಕ್ಷಿಸಿ ನಸು ನಗುತ ।
ಸೃಷ್ಟೀಶ ಕಂಠೀರವ ರಾಜ ಶ್ರೀರಂಗ
ಪಟ್ಟಣವನು ಹೊಕ್ಕನಂದು ॥ ೧೮೨

ಗುರಿಕಾರ ನಾಯಕ ಮನ್ನೆಯ ಭಟರಿಗೆ
ಕರೆ ಕರೆದುಡುಗೊರೆಯಿತ್ತು ।
ಹರುಷದೆ ಮನ್ನಿಸಿ ರಾಜೇಂದ್ರ ಕಂಠಾ
ಭರಣವೈದಿದನರ ಮನೆಗೆ ॥ ೧೮೩

ತರುಣಿಯರುಗಳ ಪೊಂದಟ್ಟೆಯಾರತಿಗಳ
ಹರುಷದೆ ಕೈಗೊಳುತಾಗ ।
ಧರಣೀಶ್ವರ ಕಂಠೀರವ ನರಸೇಂದ್ರ
ಹರುಷದೊಳಗೆ ರಂಜಿಸಿದ ॥ ೧೮೪

ಜಿತ ಶತ್ರು ಸಮುದಯನಾಗಿ ಭೂತಳವನಂ
ದತಿಶಯದೊಳಗೆ ಪಾಲಿಸುತ ।
ಕ್ಷಿತಿ ಪತಿ ಮೈಸೂರ ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರನು
ನ್ನತಕೀರ್ತಿಯೊಳಗೆ ರಾಜಿಸಿದ ॥ ೧೯೫

ಚಾಮುಂಡಿ ದೇವಿಯ ಕೃಪೆ ಪಶ್ಚಿಮ ರಂಗ
ಧಾಮನ ದಯೆ ಪೂರ್ಣವಾಗೆ ।
ಭೂಮಿಪ ಕಂಠೀರವ ನರಸೇಂದ್ರನಿ
ಸ್ಸೀಮ ರಾಜ್ಯವ ಪಾಲಿಸಿದನು ॥ ೧೯೬

ಇದು ಸೋಮ ವಂಶ ವಾರಿಧಿ ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನ
ಚದುರ ಕಂಠೀರವೇಶ್ವರನ ।
ಪುದಿದ ಪ್ರತಾಪ ಸಂಪದದೇಳಗೆಯ ಸಂಧಿ
ಮುದದ ಸುಧವರ್ಣಾನುಬಂಧಿ ॥ ೧೯೭

೧೯ನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ನಂಜರಾಜಯ್ಯನ ಜಗಳ

ಸೂಚನೆ॥ ಕಡುಗಲಿ ನಂಜೇಂದ್ರ ಖಾನ ಖಾನರ ಹೊಯ್ದು
ಮೃಡನ ಸಾಯುಜ್ಯವಡೆದನು ॥

ಗೋಪತಿ ಸುತನ ತಮ್ಮನ ತಂದೆಯಣುಗನ
ಕೋಪದೊಳಗೆ ಮಡುಹಿದನ ।
ಚಾಪವ ಜರೆದನ ರಾಣಿಯು ಸಲಹಿದ
ಶ್ರೀಪತಿ ಸಲಹು ಸಜ್ಜನರ ॥

ಪಿರಿಯ ಪಟ್ಟಣವನು ಹಗಲು ಲಗ್ಗೆಗೆ ಬಿಟ್ಟು
ದುರಗಲಿ ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರ ।
ಭರದಲಿ ಸೆಳದ ವಾರ್ತೆಯು ವಿಜಯಾ ಪುರ
ದರಸ ಕೇಳಿದನೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೧

ಒಡನೆ ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ ಪಾತ್ಸ್ಯಾವು ಮೈಸೂರ
ಪೊಡವಿಪ ಕಂಠೀರವನ ।
ಕಡುಗಲಿ ತನವ ವಜೀರ ಖಾನರ ಕೂಡೆ
ನುಡಿದನೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯು ॥ ೨

ತುರುಕರ ಕುದುರೆಯ ಖುರ ಪುಟದಬ್ಬರ
ಕಿರದೆ ಚೌ ದೆಸೆಯ ಮನ್ನೆಯರು ।
ವರ ಮೃಗೇಂದ್ರನ ಗರ್ಜನೆಗಳ್ಕಿ ಜಾರುವ
ಕರಿ ವಿಂಡಿನಂತೋಡುತಿಹರು ॥ ೩

ಧರೆಯೊಳು ಕಂಠೀರವ ನರಸೇಂದ್ರನ
ಬಿರುದಿನ ಮನ್ನೆಯ ಭಟರು ।
ತುರುಕರ ಕದನವೆಂದೊಡೆ ಕೈಗುದಿಗೆಯೊ
ಳರೆಯಟ್ಟ ಕೊಲುತಿಹರೆಮ್ಮ ॥ ೪

ಕ್ಷಣದೆ ಪಟ್ಟಣವ ಮುತ್ತಿದ ನಮ್ಮ ದಳ ಪತಿ
ರಣ ಧೂಳಿ ಖಾನನ ಬಲವ ।
ಹಣಿದವಾಡಿಯೆ ದೆಸೆಗಟ್ಟದ ನರಸೇಂದ್ರ
ಗೆಣೆಯುಂಟೆ ತ್ರೈಜಗದೊಳಗೆ ॥ ೫

ಪ್ರೇಮದೆ ನಾವಾಳುವ ರಾಮ ಗಿರಿ ದುರ್ಗ
ಭೂಮಿಗಧಿಕ ತುರುಗೆರೆಯ ।
ಗ್ರಾಮ ಬಾಗೂರನು ಸೆಳದ ಕಂಠೀರವ
ಭೂಮಿಪ ನರಸಿಂಹನಲ್ತೆ ॥ ೬

ಹಗಲು ಲಗ್ಗೆಯಲಿ ದುರ್ಗವ ಕೊಂಡವರು ಪೂರ್ವ
ಯುಗದೊಳಗಾರಾದರುಂಟೆ ।
ಜಗ ಮೆಚ್ಚಲು ತುಂಗ ಚಂಗಲ್ವ ರಾಯನ
ನಗರವ ಕೊಂಡನೀ ಭೂಪ ॥ ೭

ಮಧುರೆಯನಾಳುವ ತಿರುಮಲ ನಾಯಕ
ಕದನಕೆಳಸಲಂದವನ ।
ಪದಪಿನ ಬಲವನು ಮುರಿದರೆಯಟ್ಟಿಯೆ
ಸದೆದನು ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರ ॥ ೮

ಒಡನೆ ಸಮ್ರವರೊಳಗಾರಾದೊಡಾಗಲಾ
ಪೊಡವಿಪ ಕಂಠೀರವನ ।
ಗಡಿಯ ಭೂಮಿಯ ಮೆಟ್ಟ ಜಯುವ ಪಡೆದು ಭರೆ
ಕೊಡುವೆ ಸಪ್ತಾಂಗವನೆಂದ ॥ ೯

ಎಂದೆಂಬ ಪಾತ್ಸ್ಯಾವಿನುತ್ತರವನು ಕೇಳು
ತಂದಾಗ ಮುಸ್ತುಪ ಖಾನ ।
ನಿಂದು ಸಲಾಮನು ಮಾಡಿ ತನ್ನಯ ಶೌರ್‍ಯ
ದಂದವ ಬಿನ್ನೈಸಿದನು ॥ ೧೦

ದೇವರವರ ಮನಸಿನ ಚಿಂತೆಯ ಬಲು
ಗಾವಳಿಯನು ಮಿಗೆ ಪರಿದು ।
ತೀವಿದ ಮುದವ ನಿಮಗೆ ಬೀರದಿದ್ದೊಡೆ
ನಾವಿದ್ದು ಫಲವೇನೆಂದ ॥ ೧೧

ತಳ ತಂತ್ರವಿದೆ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದ ದ್ರವ್ಯದ
ಬಲುಹಿದೆ ಖಾನ ಮಲ್ಲುಕರ ।
ಚಲದೇಳಿಗೆ ಯಿದೆ ನಮಗಿದಿರಹ ರಿಪು
ಗಳು ಧರೆಯೊಳಗಿಲ್ಲೆಂದ ॥ ೧೨

ಹಲವು ಮಾತೇಕೆಲೆ ಜೀಯ ವೀಳ್ಯವ ಕೊಟ್ಟು
ಕಳುಹೆನ್ನ ಕರ್ಣಾಟಕವ ।
ಸೆಳೆದು ನಿಮ್ಮಯ ವಶ ಮಾಡದೊಡಾಸ್ಥಾನ
ದೊಳಗೆನ್ನ ನಿರಿಸ ಬೇಡೆಂದ ॥ ೧೩

ಇಂತೆಂಬ ಮುಸ್ತುಪ ಖಾನನ ವಾಕ್ಯಕೆ
ಸಂತಸದಳೆದು ಪಾತ್ಸ್ಯಾವು ।
ಮುಂತುಡುಗೊರೆ ವೀಳ್ಯವಿತ್ತು ಕರ್ಣಾಟವ
ಪಂತದಿಂದಲಿ ಸೆಳೆ ಯೆಂದ ॥ ೧೪

ಎನಲು ಹಸಾದವೆನುತ ತನ್ನೊಡೆಯನ
ಘನ ಹರುಷದೆ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ।
ವಿನುತ ಪ್ರಸ್ಥಾನ ಭೇರಿಯ ಮೊಳಗಿಸುತವ
ನನುವಾದನತುಳ ಸಂಗರಕೆ ॥ ೧೫

ಬಳಿಕ ತನ್ನಾಣತಿಗೊಳಗಾದ ಖಾನರ
ತಳತಂತ್ರವ ಕೂಡಿ ಕೊಂಡು ।
ಚಲದಿಂದ ಮುಸ್ತಫ ಖಾನ ಕರ್ಣಾಟದ
ನೆಲನ ಹೊಕ್ಕನು ತೀವ್ರದಿಂದ ॥ ೧೬

ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬೀಡ ಬಿಡುತ ಕಂಡ ಧರಣೀ
ವಲ್ಲಭರನು ಮನ್ನಿಸುತ ।
ನಿಲ್ಲದೆ ಸೆಣಸಿದವರ ಸದೆಯುತ ಸಮ
ರೋಲ್ಲಾಸದೊಳಗೈತಂದ ॥ ೧೭

ಸಲೆ ತಮ್ಮ ಗಡಿಯ ರಾಣೆಯಗಳ ಖಾನರ
ಬಲ ಸಹ ಕರಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ।
ತಳುವದೆ ತುರುಗೆರೆಗರೆಗಾವುದದೆ ಕೆರೆ
ಯೊಳಗೆರೆಯಲಿ ಬೀಡ ಬಿಟ್ಟ ॥ ೧೮

ಆನೆ ಕುದುರೆ ಖಾನ ಮುಲುಕ ವಜೀರರ
ಸೇನೆಯ ಸಂಜೋಗಗಳ ।
ನ್ಯೂನವಿಲ್ಲದೆ ಬಣ್ಣಿಪರಾರಾಬಲ
ದಾನಂದವನೇ ವೇಳ್ವೆ ॥ ೧೯

ಗುಡಿ ಗೂಡಾರ ನೀಟನ ಸರವತಿಗೆಗ
ಳಡೆ ವಿಡದಾ ದಂಡಿನೊಳಗೆ ।
ಕಡುಗಲಿ ಖಾನ ಖಾನರಿಗೆ ರಾಜಿಸಿದುವಾ
ಪಡೆಯ ಸನ್ನಹವನೇ ವೇಳ್ವೆ ॥ ೨೦

ಕರಿಗಳ ಶಾಲೆ ತುರಗ ಲಾಯ ಬಹು ವಸ್ತು
ಪರಿ ಶೋಭಿಸಂಗಡಿ ಗೇರಿ ।
ಮೆರೆದುವು ಮುಸ್ತಫ ಖಾನನ ದಂಡಿನ
ಬ್ಬರವನದೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೨೧

ಭಂಗಿಯು ಹೇರಪಿನಿಯು ವೊಟ್ಟೆ ಸಾರಾಯು
ದಂಗಡಿ ಸುರೆಯು ತಿತ್ತಿಗಳ ।
ಜಂಗುಳಿ ದಳ ಸಾಲ ಪಸರವಾ ದಂಡಲಿ
ಹಿಂಗದೊಪ್ಪಿದುವೆಡೆ ವಿಡದೆ ॥ ೨೧

ಡೋಳಿನ ಕುದುರೆ ಡವಾನದ ಮದ ಕರಿ
ಸೂಳ್ಯೆಪ ಟುಮುಕುಗಳೊಂಟೆ ।
ಪಾಳೆಯದಂಗ ರಕ್ಷೆಯು ರಾವುತರ ಕೂಡೆ
ಮೇಳದೊಳಗೆ ತಿರುಗುವುವು ॥ ೨೩

ಹೊಸ ಮನುಷ್ಯರ ಗವಲಿಗೆ ಗಳ್ಳಿಕ್ಕುತ
ಮುಸುಕಿ ಮುಂಬರಿವ ಶುನಿಗಳು ।
ಎಸೆದುವಾ ದಂಡಿನೆಚ್ಚರಿಕೆಯು ಕಾವಲೊಂ
ದೆಸಕವನೇನ ವರ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೨೪

ಬಳಿಕೀ ಪರಿಯಲಿ ಮುಸ್ತುಪ ಖಾನ ದಂ
ಡಿಳಿಯಲು ಗಡಿಯ ಮನ್ನೆಯರು ।
ದಳವಾಯಿ ನಂಜ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಬಳಿಗಾಗ
ಗಳಿಲನೆ ಚರರನಟ್ಟಿದರು ॥ ೨೫

ಕಡು ಬೇಗದಲಿ ಚರರೈತಂದು ದಳ ಪತಿ
ಯಡಿಗೆ ಕೈಗಳ ಮುಗಿದಾಗ ।
ಕಡುಗಲಿ ಮುಸ್ತುಪ ಖಾನ ದಂಡೆತ್ತಿ ಬಂ
ದಡವ ಬಿನ್ನೈಸಿದರಂದು ॥ ೨೬

ಎನಲೊಳ್ಳಿತು ನಿಮ್ಮ ಗಡಿ ದುರ್ಗದೊಳಗೆಚ್ಚ
ರನುವಿನೊಳಿರಿ ಯೆಂದು ಚರರ ।
ಘನ ತೀವ್ರದೊಳಗೆ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಾಗ ದಳ ಪತಿ
ಜನ ನಾಥನೆಡೆಗೈತಂದ ॥ ೨೭

ಚಂದದೆ ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಪಾಡಾರ
ವಿಂದಗಳಿಗೆ ತಲೆವಾಗಿ ।
ನಿಂದು ಬಿನ್ನೈಸಿದ ಮುಸ್ತಫನ ದಂಡೈ
ತಂದು ಗಡಿಯೊಳಿಳಿದಿರವ ॥ ೧೮

ಅಡಸಿ ಗಿರಿಯನುಂಗುವ ವೀರನ ಬಾಯಿ
ತಡೆವುದೆ ಪಣ್ಫಲಗಳನು ।
ಪೊಡವಿಪ ನೇಮಿಸು ಮುಸ್ತಫನ ದಂಡನು
ಕಡಿದಿಕ್ಕುವೆ ರಣ ಬಲಿಯ ॥ ೧೯

ತಾರಕಾಸುರನ ಪೊರ್ಬಲವನು ಹರನ ಕು
ಮಾರ ಹೊಯ್ದುಟ್ಟವೆಂದದಲಿ ।
ಕಾರಗಲಿಸಿಕೊಂಡು ಖಾನರ ಕೀರ್ತಿಯ
ಸೇರಿಪೆ ದೇವರ ಪದಕೆ ॥ ೨೦

ತುರಗ ದಳವ ಬೀಳಲಿರಿದು ಖಾನರುಗಳ
ತರಿದೊಟ್ಟೆ ಶಿರವ ಚಂಡಾಡಿ ।
ಬಿರುದ ಮೆರೆವೆ ದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದೆನ್ನ
ದುರಕೆ ಬೆಸಸು ಜೀಯ ಯೆನಲು ॥ ೨೧

ಎಂದೆಂಬ ಸಂಜ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಪೌರುಷ
ದಂದಕೆ ನೃಪ ಪರಿಣಮಿಸಿ ।
ಮುಂದಾಗುವ ರಾಜ ಕಾರ್ಯದಿರವನಿಂ
ತೆಂದನೇ ವೇಳ್ವನಚ್ಚರಿಯ ॥ ೨೨

ಹಂದಿ ಗುಲಾಮರಿಗೇತಕೆ ನೀ ನಿನ್ನ
ಮಂದಿ ಕುದುರೆ ಮನ್ನೆಯರ ।
ಸಂದೇಹವೇಕಟ್ಟ ಯವರಿಂದ ತುರುಕರ
ಕುಂದದೆ ಕಡಿದೆಬ್ಬಿಸೆಂದ ॥ ೨೩

ದೇವರ ಶೌರ್ಯದೇಳಿಗೆಯಿಂದ ನಮ್ಮಯ
ಭೂವಳಯದ ಮನ್ನೆಯರು ।
ತೀವಿದ ವೈರಿ ಭೂಮಿಪ ಸೈನ್ಯ ಕಾನನ
ದಾವಾನಳನಂತಿಹರು ॥ ೨೪

ವನವನಾಹುತಿಗೊಳ್ವ ಶಿಖಿಗನಿಲನ ಸಖ
ತನದೆ ಪೌರುಷ * ಹೆಚ್ಚುವಂತೆ ।
ಜನಪ ಬಿನ್ನಹ ನಾನೈದಿ ಮನ್ನೆಯರಿಂದ
ಚಿನಕಡಿಗೈವೆ ರಕ್ಕಸರ ॥ ೨೫

ಈ ವೇಳೆಯಲಿ ನಾನೈದಿ ಮುಸ್ತಾಪನ
ತೀವಿದ ಬಲ ಜಲಧಿಯನು ।
ದೇವ ರಾಮನ ಶರದಂತೆ ಬತ್ತಿಸಿ ನಿಮ್ಮ
ಸೇವೆಯ ಸಲಿಸುವೆನೆಂದ ॥ ೨೬

ಅಂದು ಗೋಗ್ರಹಣದೆ ವಿಜಯ ಕೌರವ ಬಲ
ವೃಂದವ † ಸದೆದಟ್ಟಿದಂತೆ ।
ಮುಂದುಗೆಡಿಸಿ ತುರುಕರ ಬಲವನು ಕೊಂದು
ಕುಂದದೋಡಿಸುವೆ ತಾನೆಂದ ॥ ೨೭

ಎನಲು ನೀನರಿಯದ ಕಾರ್ಯದೆಣಿಕೆಗಳ
ಘನವಾಗಿ ಬಲ್ಲವರುಂಟೆ ।
ಅನುವರದೊಳಗೆಚ್ಚರಲಿ ಖಾನ ಮುಲುಕರ
ಮೊನೆ ಪಾಡ ಮುರಿದೆಬ್ಬಿಸೆಂದ ॥ ೨೮

ಚಲವ ಬಲಿದು ಪಾತ್ಸ್ಯಾವು ಮುಸ್ತಾಪಗೆ
ಬಲು ಬಲವನು ಕೂಡಿ ಕೊಟ್ಟು ।
ಕಳುಹಿದನಂತೆ ಮೇಲಾರೈಕೆಯಲಿ ಕಾರ್ಯ
ದಳವಿಯನೆಸಗು ಹೋಗೆಂದ ॥ ೨೯

* ಹೆಚ್ಚಿದಂತೆ. † ಸದದಟ್ಟುವಂತೆ.

ಎಂದು ನುಡಿದ ತನ್ನೊಡೆಯನ ಪಾದಾರ
ವಿಂದಗಳಿಗೆ ಕೈಯ ಮುಗಿದು ।
ಕಂದರ್ಪ ಸನ್ನಿಭ ನಂಜೇಂದ್ರ ತಳತಂತ್ರ
ಸಂದಣಿಯೊಳಗೈದಿದನು ॥ ೪೦

ತುರಗ ಹೇಷಾ ರವ ಕರಿಗಳ ಬೃಂಹಿತ
ಮೊರೆವ ವಾದ್ಯದ ರವದಿಂದ ।
ದುರ ಗಲಿ ದಳವಾಯಿ ನಂಜೇಂದ್ರನೈತಹ
ಪಿರಿದು ಸನ್ನಹವನೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೪೧

ಕಾಲಾಳ ಬೊಬ್ಬೆ ಡಾಳಿಸುತಿಹ ಚಾಮರ
ದೇಳಿಗೆ ಪದ ಹತಿಗೇಳ್ವ ।
ದೂಳು * ದೆಸೆಗಳಂಬರವಿನ ಕಿರಣವ
ಮೇಳೈಸಿ ಮುಸುಕಿದುವಾಗ ॥ ೪೨

ಕಡುಗಲಿ ಸು ಭಟರು ಜಡಿವ ಖಂಡೆಯಗಳ
ಕಿಡಿಗಳಾಕಾಶ ಮಂಡಲವ ।
ತುಡುಕಲಾ ಝಳಕೆ ಚರಿಪ ಪಕ್ಷಿ ಗರಿ ಸೀದು
ಸಿಡಿದು ಬಿದ್ದುವು ಭೂ ತಳಕೆ ॥ ೪೩

ಆಲವಟ್ಟವು ಸತ್ತಿಗೆ ಮದ ಕರಿಗಳ
ಸಾಲ ಪಟಗಳಿನ ಪ್ರಭೆಯು ।
ತೂಳಗೊಡದೆ ಮುಸುಕಲು ರಾಹು ಪರ್ವದೊಲ್
ಮೇಳೈಸಿತು ತಮ ಜಗಕೆ ॥ ೪೪

ಕರಿಗಳ ಮೇಲೊದರುವ ಡಮಾನದ ರವ
ನೆರೆ ತೀವಲೆಂಟು ದೆಸೆಗಳ ।
ದುರಗಲಿ ದಳ ಪತಿ ಬಲ ಸಹ ನಡೆತಂದು
ತುರುಗೆರೆಯಲಿ ಬೀಡಿಳದ ॥ ೪೫

* ದೆಸೆಗಳಂಬರದಿನ.

ಬಿರುದಿನ ಮನ್ನೆಯ ಮಂಡಲಿಕರ ವೊತ್ತ
ಧರಿಸಿದಾಭರಣದ ಕಾಂತಿ ।
ಪರಿದುದು ಮುಸುಕಿದ ಕತ್ತಲೆಯನು ದಂಡು
ತೆರಳಿದುದತಿ ತೀವ್ರದಿಂದ ॥ ೪೬

ಕದನಕೆ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರನ ದಳ ಪತಿ
ಯಿದಿರು ದಂಡಿಳಿದ ಬಗೆಯನು ।
ಮದ ಮುಖ ಮುಸ್ತಾಪ ಕೇಳಿ ತನ್ನವರೊಳು
ಹದಗೆಟ್ಟು ಚಿಂತಿಸಿ ನುಡಿದ ॥ ೪೭

ನೆರೆ ನಮ್ಮ ಬಲವು ಮುಂದಕೆ ದಾಳಿ ಮಾಡಲು
ತೆರಹುಗೊಡದೆ ಮೈಸೂರ ।
ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರನ ದಳ ಪತಿ ತಳತಂತ್ರ
ವೆರಸಿ ಬಂದಿಹ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ॥ ೪೮

ಕಗ್ಗೊಲೆಗಳ ಕಾಳಗದೆ ಮೈಸೂರವ
ರಗ್ಗಳೆಯರು ಜಗದೊಳಗೆ ।
ಬಗ್ಗನಿಲ್ಲಿಂದ್ಯೆದಿ ನಾವು ನಮ್ಮಯ ಗಡಿ
ದುರ್ಗದೊತ್ತಲಿ ನಿಲ್ವೆವೆಂದ ॥ ೪೯

ತುರುಕ ಮಾರ್ಬಲವೆನು ಸರಕು ಮಾಡದೆ ಕೊಲ್ವ
ನುರುತರ ನಂಜ ರಾಜೇಂದ್ರ ।
ಹರತರದೂದಿನಿಂ ನಮ್ಮಯ ದುರ್ಗದ
ಭರವಸದೊಳು ನಿಲ್ವೆವೆಂದ ॥ ೫೦

ಎಂದೆಂಬ ಮುಸ್ತಾಪ ಖಾನನ ಮಾತಿಗೆ
ನಿಂದು ಕೈ ಮುಗಿದು ಮಂತ್ರಿಗಳು ।
ಮುಂದಣ ಕಾರ್ಯದೆಣಿಕೆಯಾಳಾಪವ
ನಂಗೊರೆದರು ತೀವ್ರದಿಂದ ॥ ೫೧

ಇಳಿದಿರ್ದ ಬಳಿಯಿಂದ ಪೊಳೆಯುದೆಗೆದೊಡೆ
ಕಲಿಯೇರಿದ ನಮ್ಮ ಭಟರು ।
ಸಲೆ ಭೀತಿಗೆ ಮನವಿಡುವರು ರಿಪುಗಳ್ಗೆ
ಬಲು ಶೌರ್ಯದೇಳಿಗೆಯುರಸ ॥ ೫೨

ಅದರಿಂದ ನೀವು ಹಿನ್ನೆಲೆಗೈದದೆ ಮುಂದ
ಕೊದಗಿ ಪೌಜುಗಳನು ಬಲಿದು ।
ಕದನವನೆಸಗುವುದಿದು ರಾಜ ಕಾರ್ಯದ
ಹದನೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸಿದರು ॥ ೫೩

ಇಂತೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸಿದ ಮಂತ್ರಿಗಳನತಿ
ಸಂತೋಷದಲಿ ಮನ್ನಿಸುತ ।
ಮುಂತಾಗ ಖಾನ ಖಾನರ ಪೌಜನಲ್ಲಲ್ಲಿ
ಪಂತದೆ ಬಲಿದ ಮುಸ್ತಾಪ ॥ ೫೪

ಶಿಲೆಯು ಸಂಜೋಗದ ಕುದುರೆಗಳೇರಿದ
ಬಲು ಬಿರುದಿನ ರಾವುತರ ।
ಸಲೆ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಪೌಜನೊಂದೆಸೆಯಲ್ಲಿ
ಬಲಿದನಾ ಖಾನನೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೫೫

ನವ ರತ್ನದ ಹಲ್ಲಣದ ತೇಜಿಗಳೇರಿ
ದವಗಡದತುಳ ರಾವುತರ ।
ತವಕದೆ ಬಡಗ ದಿಕ್ಕಿನೊಳೊಂದು ಪೌಜನು
ಬವರಕೆ ಬಲಿದನುಬ್ಬಿನಲಿ ॥ ೫೬

ಮಿಸುನಿಯ ಬಿರುದಿನ ಹಕ್ಕರಿಕೆಯ ಹಯ
ವಿಸರವ ನೆರೆ ಗರ್ಜಿಸುತ ।
ಅಸಮ ವಿಗ್ರಹ ವೀರರ ತೆಂಕ ದೆಸೆಯೊಳ
ಗೆಸಗಿದನೆರಡು ಸಾಸಿರವ ॥ ೫೭

ಬಿರುದಿನ ಡಾಳ ನೇಜೆಯುದ ರಾವುತರ ನಾ
ಲ್ಕೆರಡು ಸಾವಿರ ತೇಜಿ ಸಹಿತ ।
ದುರ ಮಂಡಲದೆ ಪಶ್ಚಿಮದಿಕ್ಕಿನೊಳಾಗ
ಪರುಠವಿಸಿದನಾ ಖಾನ ॥ ೫೮

ಬಳಿಕಿಂತು ಚೌದೆಸೆಯಲಿ ಕುದುರೆಯ ಪೌಜ
ನಳವಡಸಿಯೆ ಪಟು ಭಟರ ।
ಸಲೆ ನಾಲ್ಕೈದು ಮೋಹರ ಗೈದು ಕದನಕೆ
ಕಲಿಯೇರಿ ನಿಂದನೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೫೯

ಇತ್ತಲೀ ದಳ ಪತಿ ನಂಜೇಂದ್ರ ಬಲವನೊಂ
ಭತ್ತು ಪೌಜಿನೊಳಳವಡಿಸಿ ।
ಮತ್ತಾಗ ಜಯ ಭೇರೀ ರವದಿಂ ಬಂದು
ಮುತ್ತಿದನಾ ಖಳ ಬಲವ ॥ ೬೦

ಉಭಯ ಬಲದಲಿ ಚಕೋಣಿಯ ಪಟು ಭಟರಾಗ
ಕುಬಿಬಿರಿದಬ್ಬರ ಗೈದು ।
ತ್ರಿ ಭುವನ ನಡುಗಲು ರಣ ಮಂಡಲದೆ ಶೌರ್ಯ
ಪ್ರಬಲದೊಳಿರಿದಾಡಿದರು ॥ ೬೧

ಬಂದೊಂದೊಟ್ಟಲಿ ಸಾವಿರ ಕೋವಿಯ
ಮುಂದಣಿಗಿಡುತ ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ।
ಸಂದಣಿಸುತ ಮನ್ನೆಯರ ಮೋರ್ಬಲ ನೆರೆ
ಕೊಂದು ಕೂಗಿಡಿಸಿತು ಖಳರ ॥ ೬೨

ಪ್ರಳಯದ ದಾವಾಗ್ನಿಯ ಕುಡಿ ನಾಲಗೆ
ಯುಳವೆನೆ ಬೋರ್ಗರೆಯಿಸುತ ।
ಮುಳಿದು ಬಾಣದ ಸು ಭಟರು ಮುಂದು ವರಿದಾಗ
ಸಲೆ ತುರುಕರನಟ್ಟಿದರು ॥ ೬೩

ಬಿರುದಿನ ಸಬಳದ ಭಟರು ಹಿನ್ನೆಲೆಗಾಗ
ಹೆರದೆಗೆಯದೆ ಹೆಜ್ಜೆಗಳ ।
ಧುರ ಮಂಡಲದೊಳಿರಿದಾಡಿ ಪೌರುಷವನು
ಪರಪಿದರೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೬೪

ಹೂಡಿ ಮಂಡಿಯು ಕಿವಿ ವರೆಗೆ ಕರಾಂಗುಲಿ
ಗೂಡಿ ಬಾಣವ ತೂಗಿ ಬಿಡುತ ।
ಕೂಡೆ ವೈರಿಗಳ ಕೆಡಹಿ ಪತಿ ರುಣವ ನೀ
ಗಾಡಿಪರಥಟ ಬಿಲ್ಲವರು ॥ ೬೫

ಕುದುರೆಯು ರಾಯು ರಾವುತರು ಖೋ ಯೆನುತಾಗ
ಮೆದವೇರಿ ಮುಂದುರವಣಿಸಿ ।
ಸದೆಯುತ ಖಾನ ಖಾನರ ಪೂರ್ಬಲಗಳ
ನೆದೆಗೆಡಿಸಿದರುಬ್ಬಿನಲಿ ॥ ೬೬

ದುರಗಲಿ ದಳವಾಯಿ ನಂಜ ರಾಜೇಂದ್ರನ
ಬಿರುದಿನ ಭಟರುಪಟಳಕೆ ।
ಹೆರೆದೆಗೆದೋಡುವ ಖಾನರ ಕಂಡಾಗ
ಜರೆದು ಮುಸ್ತಾಪನೈದಿದನು ॥ ೬೭

ಬಂದುಬ್ಬಿನಲಿ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಕುದುರೆಯು
ಸಂದಿಸಿ ತುರುಕ ರಾವುತರು ।
ಮುಂದುವರಿದು ಮೂದಲಿಸಿ ಮುತ್ತಿದರರಿ
ವೃಂದವನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೬೮

ಕಂಡನು ನಿಮಿಷದೆ ರಿಪು ರಾಜ ನಿಕರ ವೇ
ತಂಡ ಕಂಠೀರವೇಶ್ವರನ ।
ಚಂಡ ವಿಕ್ರಮ ದಳ ಪತಿ ನಂಜೇಂದ್ರ ಮುಂ
ಕೊಂಡುರುಬಿದ ಖಳ ಬಲವ ॥ ೬೯

ಒಡನೆ ಕಬ್ಬಕ್ಕಿವಿಂಡನು ಕಂಡೆರಗುವ
ಕಡುಗಲಿ ಸಾಳ್ವನಂದದಲಿ ।
ಬಿಡದಾಗ ಶೌರ್ಯ ವರ್ಧನ ನಂಜ ರಾಜೇಂದ್ರ
ತುಡುಕಿದ ತುರುಕರ ಬಲವ ॥ ೨೦

ತೆಗೆ ತೆಗೆ ನಮ್ಮಯ ಚೂಣಿಯ ಬಲವನು
ಹೊಗಗೊಡ ಬೇಡವೆಂದೆನುತ ।
ಮಿಗೆ ದಳ ಪತಿ ತುರುಕರ ಬಲ ವಾರ್ಧಿಯ
ಮೊಗೆದನೇ ಪೇಳ್ವನದ್ಭುತವ ॥ ೨೧

ಮೊಳಗುವ ರಣವಾದ್ಯ ರಭಸ ಕಾಲಾಳ್ಗಳ
ಕಳಕಳ ಹಯ ನಿಕರಗಳ ।
ಬಲು ಖುರ ಪುಟಗಳಬ್ಬರ ಖಳ ಬಲವನು
ಸಲೆ ಭೀತಿಗೊಳಿಸಿದುವೆಂದು ॥ ೨೨

ಸಿಡಿಲುರುಬೆಗೆ ಸೆಡೆಯದೆ ಸಿಂಹದ ಮರಿ
ತುಡುಕಿ ಮೇಲ್ವಾಯ್ವಂದದಲಿ ।
ಕಡುಗಲಿ ನಂಜೇಂದ್ರ ಮುಸುಕಿದ ತುರುಕರ
ಪಡೆಯನಿರಿದನುಬ್ಬಿನಿಂದ ॥ ೨೩

ವಾರುವಗಳ ಬೀಳಲಿರಿದು ರಾವುತರಸು
ಸೇರಲು ಯಮನ ಪಟ್ಟಣಕೆ ।
ಕೂರಸಿಯಲಿ ಸಿರಗಳ ಖಂಡಿಸುತಾಗ
ತೋರಿದ ಬಲು ಪರಾಕ್ರಮವ ॥ ೨೪

ಎಡವಲೊದಗಿ ಮುಸುಕಿದ ರಾವುತರ ಮಂ
ಗಡವನು ಕಡಿದರೆಯಟ್ಟಿ ।
ತುಡುಕಿ ಮುಂಗಡೆಯೊಳುರುಬಿದರಿಗಳ ಕುಟ್ಟಿ
ಕೆಡಹಿದ ನಂಜ ರಾಜೇಂದ್ರ ॥ ೨೫

ಮುಳಿದು ದಕ್ಷಿಣದೆ ಮುಂಬರಿವ ಖಾನರುಗಳ
ತಲೆಯನರಿದು ಚಂಡಾಡಿ ।
ಸಲೆ ನಾಲ್ಕು ದೆಸೆಯು ಮೋಹರವನೆಲ್ಲವ ಕಾರ
ಗಲಿಸಿ ಯೋಡಿಸಿದನೇ ಪೇಳ್ವ ॥ ೭೬

ಛಲರೆ ಭಾಪುರೆ ಕಲಿಗಳ ನುಣ್ಣೊಸಲಿನ
ತಿಲಕ ಸಾಹಸ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಕ ।
ವಿಲಸಿತ ಶೌರ್ಯ ವರ್ಧನನೆಂದು ಸುಮನಸ
ರೊಲಿದು ಕೊಂಡಾಡಿದರಾಗ ॥ ೭೭

ಕದಳಿಯ ವನಕೆ ಕಾಡಾನೆ ಪೊಕ್ಕಂದದೆ
* ಕದಡಿದನುರೆ ರಿಪು ಬಲವ ।
† ಮದಧೀರ ನಂಜೇಂದ್ರಗೆಣೆಯಿರುವರ ‡ ತ್ರಿಜ
ಗದಲಿ ನಾ ಕಾಣೆನೇ ಪೇಳ್ವ ॥ ೭೮

ಕರುಳು ಪರಿದು ಕಾಳಿಜವೊಕ್ಕು ಬಿಸಿ ರಕ್ತ
ಸುರಿದು ಕೈ ಕಾಲುಗಳ್ಮುರಿದು ।
ಉರುಳಿತು ತುರುಕರ ಬಲ ರಣ ಮಂಡಲ
ದಿರವ ನಾನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೭೯

ಅದಟಿಂದ ಕಾಲ ಭೈರವನ ಪರಾಕ್ರಮ
ದದುಭುತವನು ಮೆರೆದಾಗ ।
ಇದಿರು ಗಾಯದೆ ಪೂತ ಮುಳ್ಮುತ್ತುಗದಂತೆ
ಕದನದೆ ನಂಜೇಂದ್ರ ಮೆರೆದ ॥ ೮೦

ವರ ವಿಮಾನದೆ ಪುರ ಹರ ನಂಜರಾಜನ
ದುರಗಲಿತನವ ಕಂಡಾಗ ।
ಗಿರಿಜೆಗೆ ತೋರಿ ನಾನೀತಗೆ ಸಾಯುಜ್ಯ
ಪರಮ ಪದವನೀವೆನೆಂದ ॥ ೮೧

* ಕಲಕಿದನರಿರಿಪು. † ಧುರಧೀರ. ‡ ತ್ರಿಜಗದೊಳಗೆ.

ಎನುತಾಗ ರಣ ಮಂಡಲಕ್ಕೈದಿ ಹರ ತನ್ನ
ಘನ ಮೂರ್ತಿಯ ತೋರುತವಗೆ ।
ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದ ವರವನೀವೆನೆಂದೆನೆ
ಚಿನುಮಯ ರೂಪಗಿಂತೆಂದ ॥ ೭೨

ದೇವ ಪಾರ್ವತಿಯ ಪ್ರಾಣೇಶ ಪಾವನ ಮೂರ್ತಿ
ಭಾವಜ ಹರ ಭವ ದೂರ ।
ತೀವಿದ ಕರುಣಾರ್ಣವ ಭಕ್ತ ಜನ ಸಂ
ಜೀವ ಸರ್ವೇಶ್ವರ ಶರಣು ॥ ೭೩

* ನಿರಪಾಯ ನಿರ್ಲೇಪ ನಿಷ್ಕಳ ನಿಗಮಾಶ್ವ
ನೆರೆ ರೇವಂತ ನಿಶ್ಚಿಂತ ।
ಸರಸಿಜ ಸಖ ಕೋಟಿ ತೇಜ ಕೃಪಾ ಕರ
ಪರಿಪಾಲಿಸೆನ್ನ ಬಿನ್ನಪವ ॥ ೭೪

ವರವ ಪಾಲಿಪುದುಂಟಾದೊಡೆನ್ನೊಡೆಯಗೆ
ಸ್ಥಿರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸಂಪದವ ।
ಪಿರಿದು ಸಂತಾನಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಚಿರಾಯುವ
ಕರುಣಿಸಿ ಸಲಹು ನೀನೆಂದ ॥ ೭೫

ಒಡನೆ ನಿನ್ನಯ ಪಾದಾರವಿಂದದೊಳೆನ್ನ
ನಡಗಿಸಿ ಜನ್ಮ ಪಾಶಗಳ ।
ತೊಡಕ ಪರಿದು ಸಲಹೆಂದಾ ಪರ ಶಿವ
ನಡಿಗೆರಗಿದನೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೭೬

ಸ್ವಾಮಿ ಕಾರ್ಯ ಧುರಂಧರನ ವಾಕ್ಯಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ
ರಾಮಣೀಯಕ ಮೂರ್ತಿ ನಲಿದು ।
ಪ್ರೇಮದಿಂದಿಷ್ಟಾರ್ಥವಿತ್ತು ವಿಮಾನದೊ
ಳಾ ಮಹಿಮನ ಕೊಂಡೊಯ್ದ ॥ ೭೭

* ನಿರವಯ.

ಹರುಷದೆ ಕೈಲಾಸ ಪುರದೆ ನಂಜೇಂದ್ರನ
ಮೆರಿಸಿ ಮನ್ಮಥ ಹರ ನಗುತ ।
ಸುರರು ಪೂ ಮಳೆಗರೆಯಲು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ
ಸ್ಥಿರ ಪದವಿಯ ಕರುಣಿಸಿದ ॥ ೮೮

ಇತ್ತಲಾ ದುರಗಲಿ ನಂಜೇಂದ್ರ ಶಿವ ಲೋಕ
ದತ್ತೈದಿದ ವಾರ್ತೆಯನು ।
ಮತ್ತಾಗ ಚರರು ಕಂಠೀರವ ನರಸ ಭೂ
ಪೋತ್ತಮಗರುಹಿದರಾಗ ॥ ೮೯

* ಪೇಳಲಾ ನಂಜೇಂದ್ರ ದುರದೊಳಗೆಸಗಿದ
ಕೋಲಾಹಲದೇಳ್ಗೆಯನು ।
ಕೇಳಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ಮಂತ್ರಿಗಳೊಳು ನರಸ ಭೂ
ಪಾಲನಿಂತೆಂದನೇ ವೇಳ್ವೆ ॥ ೯೦

ನೆರೆ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವ ಕುರಿತು † ತಾಂ ಹರಣವ
ನಿರದೆ ‡ ವೆಚ್ಚಿಸಿದನೀ ಶೂರ ।
ಧರೆಯೊಳು ನರರೊಳಗೀತಗೆ ಸರಿಯುಹ
ದುರಗಲಿಗಳ ಕಾಣೆನೆಂದ ॥ ೯೧

ಪಿರಿಯ ಪಟ್ಟಣ ಸಾಂಬಳ್ಳಿ ಮುಂತಾಗಿಹ
ಗಿರಿ ದುರ್ಗ ಜಲ ದುರ್ಗಗಳು ।
ನೆರೆ ಯೀತನಿಂ ನಮ್ಮ ವಶವಾದುವಿವನಿಗೆ
ಸರಿಯಾರುಂಟು ಲೋಕದಲಿ ॥ ೯೨

ಇಳೆಗೆ ವೆಗ್ಗಳವಾದ ಮಧುರೆಯ ಭೂಪನ
ತಳತಂತ್ರವ ಮುರಿಯಿರಿದು ।
ಸಲೆ ಜಯ ವಧುವ ನಮಗೆ ಸೇರಿಸಿದನೀ
ದಳವಾಯಿ ನಂಜ ರಾಜೇಂದ್ರ ॥ ೯೩

---

* ಆಗಲಾನಂಜೇಂದ್ರ. † ತನ್ನ. ‡ ವೆಚ್ಚಿಸಿದಶೂರನನು.

ಅಸಹಾಯ ಶೂರ ಧೈರ್ಯದೆ ಪರಾಕ್ರಮ ಧೀರ
ನಸಮ ಕೀರ್ತಿಯ ವಿಸ್ತಾರ ।
* ಜಸದ ಕಾರ್ಯಕೆ ಧುರಂಧರ ನಂಜ ರಾಜೇಂದ್ರ
† ರಸೆಯ ತೊರೆದು ಪೋದನಿಂದು ॥ ೯೪

ಎಂದು ಬಣ್ಣಿಸಿ ಕಂಠೀರವ ನರಸೇಂದ್ರ
ನೆಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳೊಳು ನುಡಿದು ।
ಮುಂದಣ ದಳ ಪತಿ ತನವ ಲಿಂಗೇಂದ್ರನಿ
ಗಂದು ಕೊಡುವೊಡುಜ್ಜುಗಿಸಿದ ॥ ೯೫

ವರ ಶುಭ ಲಗ್ನದೆ ದಳವಾಯಿ ಪಟ್ಟವ
ವಿರಚಿಸಿ ಲಿಂಗ ರಾಜನಿಗೆ ।
ಪರಿವಾರವನಿತ್ತು ಬೇಗ ಕಂಠೀರವ
ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರ ಮನ್ನಿಸಿದ ॥ ೯೬

ಒಡೆಯನೆಡೆಯೊಳತಿ ಭಯ ಭಕ್ತಿಯೊಳಂದು
ಕಡುಗಲಿ ಲಿಂಗ ರಾಜೇಂದ್ರ ।
ಪೊಡವಿಯ ಪ್ರಜೆ ಪರಿವಾರವ ಮನ್ನಿಸಿ
ನಡಿಸಿದನತುಳ ಧರ್ಮದಲಿ ॥ ೯೭

ಬಾಲೇಂದು ಕಲೆ ‡ ದಿನ ದಿನಕತಿಶಯವಾಗಿ
ಮೇಲೆ ವರ್ಧಿಪ ತೆರದಂತೆ ।
ಭೂ ಲೋಲ ಲಿಂಗೇಂದ್ರ ಶೌರ್ಯ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಸಂ
ದೇಳಗೆಯೊಳಗೆ ರಂಜಿಸಿದ ॥ ೯೮

ಇಂತೊಪ್ಪುವ ದಳ ಪತಿ ಗೂಡಿ ನರಸ ಭೂ
ಕಾಂತನು ಸಂತಸದೊಳಗೆ ।
ಸಂತೋಷದಲಿ ಪಾಲಿಸುತಾಗ ವರ ಜಯ
ಕಾಂತಗೆ ಲೋಲನಾಗೆಸೆದ ॥ ೯೯

* ಪತಿಕಾರ್ಯಕೆ. † ಕ್ಷಿತಿಯ. ‡ ಪಾ. ಖರುಖರುತತಿಶಯ.

ಇದು ಸೋಮ ವಂಶ ವಾರಿಧಿ ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನ
ಚದುರ ಕಂಠೀರವೇಶ್ವರನ ।
ಪುದಿದ ಪ್ರತಾಪ ಸಂಪದದೇಳಗೆಯು ಸಂಧಿ
ಮುದದ ಸುಧರ್ಮಾನುಬಂಧಿ ॥ ೧೦೦
*

೧೯ನೆಯು ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

---

* ಪೊಡವಿಪ ದಳವಾಯಿ ನಂಜ ರಾಜೇಂದ್ರ ತ
ನ್ನೊಡೆಯನ ಶೌರ್ಯದೇಳಗೆಯ ।
ಗಡಣವ ಚರಿತೆಯಾಗೊಲಿದು ಪೇಳಿಸಿದನು
ಕಡುಗಲಿಗಳು ಲಾಲಿಪುದು ॥

ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ಮಹಾ ನವಮಿಯ ಪುರ ಶೃಂಗಾರ

ಸೂಚನೆ|| ದೊರೆ ರಾಯ ನರಸೇಂದ್ರನ ಮಹಾ ನವಮಿಯ
ಪುರದುತ್ಸವವ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ||

ಇಳೆಯಾಣ್ಮ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರ ಸುಧರ್ಮವ
ತಳೆದಾಳುತಿರೆ ಕನ್ನಡವೆ |
ವಿಲಸಿತವೆಹ ಶರತ್ಸಮಯ ಸಂತೋಷವ
ಸಲೆ ಸೂಸುತ್ತೈತಂದುದಾಗ || ೧

ಇಳೆಯೊಳೊಪ್ಪುವ ಹೊಳೆ ಕೆರೆ ತೊರೆಗಳೊಳಾ
ಸಲಿಲ ನಿರ್ಮಲವಾದುವಾಗ |
ಬೆಳಗಿನಲಿನ ಶಶಿ ಕಿರಣಗಳ್ ಶುಭ್ರವ
ತಳೆದು ರಂಜಿಸಿದುವರ್ತಿಯಲಿ || ೨

ದಿಟ್ಟ ವಧುಗಳ ಮೇಲುದು ಜಾರಿ ಪೋಗಲು
ಬಟ್ಟ ಕುಚಗಳು ಕಾಣ್ಬಂತೆ |
ದಿಟ್ಟಿಗೆ ಕಡು ರಮ್ಯವೊ ಭೂ ಧರಗಳು
ಕಟ್ಟೆಸಕದೊಳೊಪ್ಪಿದುವು || ೩

ಧರಣಿ ಮಜ್ಜನಗೈದು ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರನ
ವರಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಸಂತಸದೆ |
ಅರಸಿನವನ್ನು ತಿಗುರಿದೊಲು ರಮ್ಯದೆ
ಮೆರೆದುವು ಶಾಲಿ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು || ೪

ಶಶಿ ಕಿರಣಗಳ ಶುಭ್ರಕೆ ವನ ವಿಸರದೊ
ಳಸೆವ * ವೃಕ್ಷದ ನೆಳಲುಗಳ ।
ಪೊಸಕಗ್ಗಲ್ಲುಗಳೊಸರವು ಕಣ್ಗೆ ರಾ
ಜಿಸಿದುದನೇನ ವಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೫

ಇಂತೊಪ್ಪುತಿಹ ಶರದೃತು ಸಮಯದೆ ಭೂ
ಕಾಂತ ಕಂಠೀರವೇಶ್ವರಗೆ ।
ಸಂತೋಷವರಿಪುತ ಮಾನವಮಿ ವಿಭವವ
ತ್ಯಂತ ಸೌಖ್ಯದೆ ಬಂದುದಾಗ ॥ ೬

ಬಳಿಕ ಜೋಯಿಸರಂದು ಸುಮುಹೂರ್ತದೊಳು ಲಗ್ನ
ಗಳ ಪೇಳ ಹರುಷವ ತಳೆದು ।
ಇಳೆಯಾಣ್ಮ ಕಂಠೀರವ ರಾಜ ತನ್ನಯ
ದಳಪತಿಗೊಡನೆ ನೇಮಿಸಿದ ॥ ೭

ಬರಿಸು ನಾನಾ ದೇಶದ ಚಿತ್ರಗೆಲಸದ
ವರ ವಿಶ್ವಕರ್ಮ ಸಂತತಿಯ ।
ಹರುಷದೆ ಪಟ್ಟಣವನು ಸಿಂಗರಿಸೆಂ
ದರಸ ನೇಮಿಸಿದನರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೮

ಕಾಣಿಕೆ ಯುಡುಗೊರೆ ಯುಲುಪೆ ಸಹಿತವೀ
ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳಸೆವ ಭೂಮಿಪರು ।
ಮಾಣದೆ ಬರಲೆಂದು ಸಂತೋಷದಿಂದಾಗ
ಳೇಣಾಂಕ ಕುಲಜ ನೇಮಿಸಿದ ॥ ೯

ಬರಲಿ ನಾವಾಳುವ ರಾಜ್ಯದ ಮನ್ನೆಯ
ರರಸು ಮಕ್ಕಳು ನಾಯಕರು ।
ತರಲಿ ಜಾಳಗೆ ಪೂಜೆಗೆ ಪೊನ್ನ ಬಹು ವಸ್ತು
ವೆರಸಿ ರಾಜಿಸುವುಲುಪೆಗಳ ॥ ೧೦

* ವೃಕ್ಷಗಳ ।

ಎನಲು ಹಸಾದವೆನುತ ದಳಪತಿಯಾಗ
ಘನ ಹರುಷದಲಿ ಪಟ್ಟಣದ ।
ವಿನುತನೆನಿಪ ಲಿಂಗೆಯಗೌಡಗೆ ಪೇಳಿ
ದನುವ ನಾನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೧೧

ಪೊಡವಿಯೊಳಿರುವ ಚಿತ್ರಿಕ ವಿಶ್ವಕರ್ಮರ
ಕಡು ಬೇಗದಲಿ ನೀ ಕರಿಸಿ ।
ಬಿಡದೆ ಪಟ್ಟಣವ ಸಿಂಗರಿಸೆಂದು ದಳಪತಿ
ಸಡಗರದಲಿ ನೇಮಿಸಿದ ॥ ೧೨

ಓಲಗಶಾಲೆಯಾಯುಧದ ಪೂಜಾ ಗೃಹ
ಮೇಲಾದ ಹಯಗಳ ಲಾಯ ।
ಲೀಲೆಯ ಮದಕರಿಗಳ ಮಂದಿರ ಚೆಲ್ವ
ದೋಳಿ ಸಿಂಗರವಾಗಲೆಂದು ॥ ೧೩

ಜೀಯ ನಿರೂಪವೆನುತ ಲಿಂಗೆಯಗೌಡ
* ನ್ಯಾಯೋಕ್ತಿಯಲಿ ಪಟ್ಟಣವ ।
ಆಯುತದಲಿ ಸಿಂಗರಿಸಿದ ಬಹುಳೋ
ಪಾಯವನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೧೪

ಬೀದಿ ಬೀದಿಯೊಳು ಪನ್ನೀರ ಚಳೆಯ ದಿವ್ಯ
ಸಾದು ಕತ್ತುರಿಯ ಸಾರಣೆಯ ।
ಮೋದದಿಂಪಿನ ಸೌರಭ್ಯ ಪಾಂಥರಿಗಾ
ಹ್ಲಾದವನೊಲಿದು ಬೀರಿದುವು ॥ ೧೫

ಮನೆ ಮನೆಗಳ ಬಾಗಿಲ ಪೊನ್ನ ಕುರುಜುಗಳ್
ಘನ ಮಂಡಲವನಡರ್ದಾಗ ।
ದಿನಕರ ಕಿರಣದೊಡನೆ ತರ್ಕಿಸಿ ತಮ್ಮ
ವಿನುತ ಪ್ರಭೆಯ ಬೀರಿದುವು ॥ ೧೬

* ಪ್ರೀಯೋಕ್ತಿ

ಹಿಂಗದೆ ಸಾಲುಗೊಂಡಿಹ ಪುರರ ಹೊಳ
ಪೆಂಗಳಗಳ ಬಾಗಿಲೊಳಗೆ ।
ರಂಗುವಡೆದ ಪವಳದ ತೋರಣದ ಕಾಂತಿ
ಕಂಗೊಳಿಸಿದುವು ಬೀದಿಯಲಿ ॥ ೧೭

ಅಗಿಲು ಸಾಂಬ್ರಾಣಿಯ ಧೂಪ ವಾಸನೆ ನೆರೆ
ನಿಗುರಿತು ಗಗನ ಮಂಡಲಕೆ ।
* ನಗಗಳಂತಕ ಮುಖ್ಯ ಸುರರ ವಿಮಾನವೆ
ಮಿಗೆ ತಡೆದಡ್ಡಗಟ್ಟಿದುವು ॥ ೧೮

ಸಾಲುಗೊಂಡೆಸೆವ ಮಕರ ತೋರಣ ರತ್ನ
ಜಾಲದ ಕುರುಜುಗಳಿಂದ ।
ಓಲಗ ಶಾಲೆ ಸಂಭ್ರಮದೆ ಚರಿಸುತಿಹ
ರಾಲಿಗಚ್ಚರಿಯ ಬೀರಿದುದು ॥ ೧೯

ರಥ ಕುರುಜುಗಳೊಳಗೆಸೆವ ಪಟಗಳು ಮಾ
ರುತನಲೆಗೊಲೆದಾಡುತಿರಲು ।
ನುತಿಸಲೋಲಗ ಸಿರಿ ಕೈ ನೀಡಿ ನಿರ್ಜರ
ತತಿಯ ಕರೆವೊಲೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೨೦

ಕುರುಜು ಕುರುಜಿನಗ್ರದೊಳಗೆತ್ತಿ ರಾಜಿಪ
ಸುರಮಾಯಿ ಹಳದಿ ಕೆಂಪುಗಳ ।
ಬಿರುದಿನ ಪಲ್ಲವ ಸತ್ತಿಗೆ ಮೆರೆದುವು
ಪರಿಕಲಿಸುತ ದಿವ್ಯಪ್ರಭೆಯ ॥ ೨೧

ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ರಾಜಿಪ ಕುರುಜುಗಳಗ್ರದೆ
ಸ್ವಲ್ಲಲಿತದ ಹೊನ್ನ ಕಳಸ ।
ಉಲ್ಲಾಸದಲಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಭೆಗಳ ಚೌ ದೆಸೆ
ಯಲ್ಲಿ ಬೀರಿದುವೇ ಪೇಳ್ವ ॥ ೨೨

* ನಗಕುಲಾಂತಕ.

ತಳತಳಿಸುವ ಕುರುಜುಗಳಗ್ರದಿಂದಿಳಿ
ದಿಳೆಯ ಸೋಂಕುವ ದುಂಡು ದೋಳು ।
ಬೆಳಗುತ ಪಾತಾಳದ ಫಣಿಪನ ಫಣಾ
ವಳಿಯ ರತ್ನವ ಪಳಚಿದುವು ॥ ೧೩

ನಳನಾರಿ ಕೋಟಿ ರೂಪನು ತಾಳಿ ಭೂ ತಳ
ಕಿಳಿದು ಕಂಠೀರವೇಶ್ವರನ ।
ಹೊಳೆಯುವೋಲಗ ಶಾಲೆಯ ನಿಟ್ಟಿಪಂದದೆ
ತಳಗೆ ತೋರಣಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೧೪

ದೊರೆ ರಾಯ ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರನೋಲಗದ ಬ
ಲ್ಸಿರಿಯ ಸಂಭ್ರಮವ ನೋಡುವೊಡೆ ।
ತರಣಿ ಪಲವು ರೂಪ ತಾಳಿಯೈತಂದೊಲು
ಮೆರೆದುವು ಕನ್ನಡಿ ಕಳಸ ॥ ೧೫

ಶ್ರೀ ಪತಿಗೊಪ್ಪುವ ತಾಣವಿಡಿವ ಪುಷ್ಪ
ಚಾಪನೋಲಗ ಶಾಲೆಯಂತೆ ।
ರೂಪುವಿಡಿದ ಹೊನ್ನ ಪುತ್ಥಳಿಗಳ ಕಾಂತಿ
ವ್ಯಾಪಿಸಿದುವು ಚೌದೆಸೆಯ ॥ ೧೬

ಖವಖವಿಸುವ ಸೂರ್ಯಪುಟದ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟಿದ
ನವ ರತ್ನಗಳ ಪೆರ್ಚಿಸಿದ ।
ಪವಳ ವಣ್ಣದ ಲೋವೆಗಳಿಂದೊಪ್ಪಿತು
ಭುವನೇಶನೋಲಗ ಶಾಲೆ ॥ ೧೭

ಮುತ್ತಿನ ಸೂಸಕ ವೈಡೂರ್ಯದ ಬಲು
ಭಿತ್ತಿ. ಪಚ್ಚೆಯ ಸಾಲು ಗಂಭ ।
ಇತ್ತರದೊಳಗಾಸ್ಥಾನ ಮಂಟಪದೊಳು
ಬಿತ್ತರದೊಳಗೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೧೮

ಕೋಗಿಲೆ ಗಿಳಿ ರಥಾಂಗಗಳಂಚೆ ಪಾರಿವ
ಸೋಗೆ ನವಿಲ ಸೊಬಗಿಂದ ।
ಆಗಲಾಸ್ಥಾನ ಮಂಟಪ ರಾಜಿಸಿತು ಚೆ
ಲ್ವಾಗಿ ಚೈತ್ರನ ಶಾಲೆಯಂತೆ ॥ ೧೯

ಅಂತರಾಂತರದ ಮಂಟಪದೆ ಸುರೇಶನ
ಸಂತತ ಕ್ರೀಡಾ ವನದ ।
ಸಂತಾನದ ಫಲ ವಸ್ತು ರಾಜಿಸಿ ದಿವ್ಯ
ಕಾಂತಿ ಸೌರಭವ ಬೀರಿದುವು ॥ ೨೦

ಹೊಳವ ಪೊಂಬಾಳೆಯು ಕಂಬ ಚೌ ದೆಸೆಯೊಳು
ಕಳಿ ವಣ್ಣು ಸಹಿತೊಪ್ಪುತಿರಲು ।
ಗಿಳಿ ಕರ್ದುಂಕಿದೊಡಿನಿ ರಸ ಧಾರೆ ಭೂಮಿಗೆ
ಚಳೆಯುವಾಗೊಪ್ಪಿದುವಾಗ ॥ ೨೧

ಮದನ ದಿಗ್ವಿಜಯಕ್ಕೈದುವನೆಂದು ಧನುಗಳ
ಮುದದೆ ಪೂಜಿಪೊಡಿಟ್ಟಂತೆ ।
ಒದಗಿದ ಧವಳೇಕ್ಷು ದಂಡವೋಲಗದ ಚೌ
* ಸದನದೆ ಪೂಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೨೨

ಮರುಗ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಕೆಂಜಾಜಿ ಸಂಪಿಗೆಗಳ
ಪರಿಮಳ ಪುಷ್ಪದ ಮಾಲೆ ।
ಮೆರೆದುವು ನಾನಾ ಬಗೆಯ ಬಂಧದೊಳಾಗ
ಪಿರಿದೋಲಗ ಶಾಲೆಯೊಳಗೆ ॥ ೨೩

ಒಡನೆ ಚೌ ದೆಸೆಯಲಿ ಸೂಳೆಯರಾಡುವ
ಕಡು ಚೆಲ್ವ ರಾಟಾಳಗಳು ।
ಬಿಡದೆ ನೋಡುವರಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಚೋದ್ಯವ ಬೀರಿ
ತುಡುಕಿದುವಾಗಸಗಳನು ॥ ೨೪

---

* ಸದನ ಪೂಗಳೊಳೊಪ್ಪಿದುವು.

ಸುರ ನಾರಿಯರೋಲಗಕ್ಕೈತರುವೊಡೆ
ಸುರ ವರ್ಧಕಿ ವಿರಚಿಸಿದ ।
ಸು ರುಚಿರ ದಿವ್ಯ ವಿಮಾನಗಳೆನಲಾಗ
ಮೆರೆದುವು ರಾಟಾಳಗಳು ॥ ೩೫

ಬಿಡುಗಣ್ಣ ಹೆಂಗಳ ಸೊಬಗ ನಿಟ್ಟಿಸುವೊಡೆ
ಯೊಡನೆ ರಾಜಿಸುವ ಭೂ ತಳದ ।
ಮಡದಿಯರಂಬರಕಡರ್ವ ಪುಷ್ಪಕಗಳ
ಬೆಡಗ ಬೀರಿದುವು ರಾಟಾಳ ॥ ೩೬

ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿಯರೈದಿಯೋಲಗವನು
ನಿಟ್ಟಿಸುವೊಡೆ ಸಿಂಗರದ ।
ಕಟ್ಟಾಣಿ ಮುತ್ತಿನ ನೆಲೆ ಮಾಡ ಗಗನವ
ಮುಟ್ಟಿದುವೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೩೭

ಹೇಮಾದ್ರಿ ತಟವ ಬಳಸಿದ ಕೀಲಕ ಗಿರಿ
ಸ್ತೋಮ ರಂಜಿಸಿ ಮೆರೆವಂತೆ ।
ಪ್ರೇಮದೊಳೆಸೆದುವು ನಾಟಕ ಶಾಲೆಯ
ಕಾಮಿನಿಯರ ಸೆಜ್ಜೆಗಳು ॥ ೩೮

ಅವರಂತರದೆ ಭೋಗ ಯುವತಿಯರೈತಂ
ದವನೀಶ್ವರನೋಲಗವ ।
ತವಕದೊಳ್ನಿಟ್ಟಿಪ ಚಂದ್ರಶಾಲೆಯ ದಿವ್ಯ
ಭವನವೊಪ್ಪಿದುವರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೩೯

ಗಜ ಶಾಲೆ ಹಯಗಳ ಲಾಯ ದಿವ್ಯಾಯುಧ
ಪ್ರಜವ ಪೂಜಿಪ ಭದ್ರ ಭವನ ।
ರಜತ ಸುವರ್ಣ ರತ್ನದ ಕಾಂತಿಯಿಂ ನೆರೆ
ತ್ರಿ ಜಗಕಚ್ಚರಿಯ ಬೀರಿದುವು ॥ ೪೦

ದೆಸೆ ದೆಸೆಯಿಂದ ಕಾಣಿಕೆ ವಸ್ತು ಸಹ ಬಹ
ವಸುಮತೀಶರಿಗೆ ಬೀಡಾರ ।
ಮಿಸುನಿಯ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟು ಚಪ್ಪರದಿಂದಲಾ
ಜಸವಡೆದುವು ಪುರದೊಳಗೆ ॥ ೪೧

ಉಲುಪೆಯ ಮನೆಯುಗ್ರಾಣದ ಸರಕುಗಳ್
* ಸಲೆ ದಧಿ ಘೃತ ತೈಲ ವಾಪಿ ।
ವಿಲಸಿತದುಡುಗೊರೆಗಳ ಬೊಕ್ಕಸದ ಗೃಹ
ನಲವುದೋರಿದುವಾ ಪುರದೆ ॥ ೪೨

ಬಳಿಕ ಚಪ್ಪನ್ನ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಚೋದ್ಯ ವಿದ್ಯದ
ವಿಳಸಿತರಹ ಸೂರಿಗಳಿಗೆ ।
† ಇಳಿವ ಬೀಡಾರಗಳರ್ತಿಯೊಳ್ಪುರದೊಳ
ಗಳವಟ್ಟುಮೆರೆದುವೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೪೩

ದಿನಚರಿಯುಗಣಿತ ಭೂ ಸುರ ನಿಕರಕೆ
ಮನ ದಣಿವನ್ನ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ ।
ಕನುವಾದ ಭೋಜನ ಶಾಲೆ ಪಾಕದ ಗೃಹ
ಘನವಾದ ಸೊಬಗ ಬೀರಿದುವು ॥ ೪೪

ವೀರ ವೈಷ್ಣವರಿಗೆ ಬುಧರಿಗೆ ಬಯಸಿದ
ಚಾರು ರಾಮಾಂಜಿ ಕೂಟಗಳ ।
ಮೀರೆಯಿಲ್ಲದೆ ಭೋಜನ ಶಾಲೆ ಮೆರೆವ ವಿ
ಸ್ತಾರವನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೪೫

ವರ ಮಹತ್ತಿನ ಹಿರಿಯರು ಮಠ ಪತಿಗಳ್ಗ
ಪರಮ ವಿರತರ ನೆರವಿಗೆ ।
ಪರಿಪೂರ್ಣ ದಾಸೋಹದ ಗೃಹ ಮೆರೆದಿಹ
ಸಿರಿಯ ಸಂಭ್ರಮವನೇನೆಂಬೆ ॥ ೪೬

---

* ದಧಿಘೃತತೈಲದಕಣಜ.   † ಎಸೆವಬಿಡಾರಗಳ್ಪುರದೊಳಗಳವಟ್ಟು ಮೆರೆದುವರ್ತಿಯೊಳೇನವೇಳ್ವೆ.

ಜೋಗಿ ಜಂಗಮ ದರವೇಸಿಗಳಿಗೆ ನೆರೆ
ಮೂಗ ಬಧಿರರಂಧಕರಿಗೆ ।
ಬೇಗದೆ ಹೆಡಗೆ ಹೆಡಗೆಯೊಳನ್ನವನೀವ
ರಾಗದ ಭವನವೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೪೭

ಪೊಡವಿಯೊಳತಿ ಶೂರ ಸಾಧನೆಗಳ ಮಲ್ಲ
ರೆಡೆವಿಡದಿಹ ಪಾಠಕರ ।
ಗಡಣಕೆ ಬಹು ಬಗೆ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೀವ
ಪಡಿಯ ಹಜಾರವೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೪೮

ಸೂಳೆಯರುಗಳು ಡೊಂಬರು ಬಹು ಬಗೆಯಿಂದ್ರ
ಜಾಲಿಗಳ್ಬೈರೂಪದವರು ।
ತಾಳಮದ್ದಳಗರಿಗಳವ ಪಡಿಯ ರತ್ನ
ಕೀಲಿತ ಗೃಹಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೪೯

ಒಡನಿಂತು ಮಹ ನವಮಿಯುತ್ಸವಕೋಸುಗ
ಕಡು ಸೊಬಗಿನಲಿ ಪಟ್ಟಣವ ।
ಬಿಡದೆ ಸಿಂಗರಿಸಿ ಲಿಂಗೆಯ ಗೌಡ ದಳ ಪತಿ
ಯಡಿಗೆ ಬಿನ್ನೈಸಿದನಾಗ ॥ ೫೦

ಬಳಿಕ ಸಂಭ್ರಮದೆ ಪಟ್ಟಣವ ಸಿಂಗರಗೈದ
ಚಲುವಿಕೆಗಳ ಸಂತಸದೆ ।
ಇಳೆಯಾಣ್ಮ ಕಂಠೀರವಗೆ ಬಿನ್ನೈಸಿದ
ದಳ ಪತಿ ಲಿಂಗರಾಜೇಂದ್ರ ॥ ೫೧

ನರ ರೂಪ ನರಸಿಂಹ ದಳವಾಯ ಮನ್ನಿಸಿ
ವರ ಮಹಾ ನವಮಿಯುತ್ಸವದ ।
ಸಿರಿಯ ನೋಡುವೊಡೆ ಸುತ್ತಣ ಭೂಪಾಲರ್ಗೆ
ಬರಿಸುವುತ್ತರಗಳನೆಂದ ॥ ೫೨

ದೊರೆಯ ನಿರೂಪದೆ ಶುಭ ಮುಹೂರ್ತದೊಳಾಗ
ಕರಿಸಿ ರಾಯಸದ ಮಂತ್ರಿಗಳ ।
ಹರುಷದೆ ದಿಕ್ಕಿನ ದೊರೆಗಳಿಗೋಲೆಯ
ಬರಿಸಿದ ಲಿಂಗರಾಜೇಂದ್ರ ॥ ೫೩

ಶ್ರೀಮತ್ಪರಮ ಜಯಾಂಗನಾ ವಲ್ಲಭ
ಸೋಮ ವಂಶಾಬ್ಧಿ ಶಶಾಂಕ ।
ಸ್ವಾಮಿ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರನ ದಳ ಪತಿ ಹಿತ
ಭೂಮಿಪರಿಗೆ ವಿನಯಾರ್ಥ ॥ ೫೪

ಬಳಿಕ ನಮ್ಮಯ ಕರ್ತರು ಮಾಳ್ಪ ಮಹ ನವಮಿ
ಸುಲಲಿತೋತ್ಸವದ ಸಂಭ್ರಮಕೆ ।
ತಳುವದೆ ನೀವೈದಿ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಮನ್ನಣೆ
ದಳದೊಪ್ಪುವುದು ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ॥ ೫೫

ಎಂದೀ ಪರಿಯುತ್ತರಗಳ ದೆಸೆ ದೆಸೆ
ಗಂದಟ್ಟಿ ಲಿಂಗರಾಜೇಂದ್ರ ।
ಬಂದು ತನ್ನೊಡೆಯನ ವಿಲಸಿತ ಪಾದಾರ
ವಿಂದಕ್ಕೆ ಬಿನ್ನೈಸಿದನು ॥ ೫೬

ಭುವನೇಶ ಕಂಠೀರವ ನರಸೇಂದ್ರನ
ತವೆ ಮಹ ನವಮಿಯುತ್ಸವಕೆ ।
ಅವನೀಶ್ವರರು ಕಾಣಿಕೆ ವಸ್ತು ಸಹ ಬಹ
ವಿವರವನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೫೭

ಹರಿಗೆ ಹಲಗೆ ಖಂಡೆಯ ಸಾಲ ಸಬಳದ
ಸುರಗಿ ಕೈಯಿಟ್ಟ ಕೋವಿಗಳ ।
ಬಿರುದಿನ ಭಟರ ಮೇಳದೆ ನರಸಿಂಹಪುರ
ದರಸು ಸಂಭ್ರಮದೊಳೈತಂದ ॥ ೫೮

ಕಾಲ ಪೆಂಡೆಯು ಸರಪಣಿ ಪಟ್ಟೆಯು ದಟ್ಟಿ
ತೋಳ ಭಾಪುರಿ ಹೊನ್ನ ಕಡಗ ।
ಮೇಲೊಪ್ಪುವ ನಾಯಕರ ಸಂದಣಿಯೊಳು
ಬೇಲೂರ ನೃಪನೈತಂದ ॥ ೫೯

ಕಿವಿಯೊಳೊಪ್ಪುವ ಕಾವಾಕ್ಷಿ ಕಡಕು ಗಂಟ
ತವೆ ಚಿನ್ನ ಸರ ವೈರಣೆಯು ।
* ಚವಿಯಿಂದ ತನ್ನಯ ಬಲ ಸಹ † ಕುಣಿಗಿಲ್ಪು
ರವನಾಳ್ವ ನೃಪನೈತಂದ ॥ ೬೦

ನಾಗರ ಫಣಿ ಪಟ್ಟೆಯು ದಟ್ಟಿ ಕೊರಳೊಳು
ರಾಗದೆ ಮೆರೆವ ಉಳಿಗಳ ।
ತೂಗುವಾಯುಧಗಳ ಭಟರ ಸಂಮೇಳದೆ
ಮಾಗಡಿಯಧಿಪತಿ ಬಂದ ॥ ೬೧

ಪರಿ ಪರಿಯಾಯುಧವಿಡಿದು ಶೃಂಗಾರದ
ಪರಿಪೂರ್ಣ ಭೂಷಣವಾಂತ ।
ದೊರೆ ಮಕ್ಕಳು ಸಹ ನಂಜರಾಯ ಪಟ್ಟಣ
ದರಸನೈತಂದನರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೬೨

ಕೂಡೆ ಪಿಡಿದ ಬಿಲ್ಲಂಬು ಕೈಯೊಳಗಿಹ
ಜೋಡಿಯು ಹರಿಗೆಗಳಿಂದ ।
ಪಾಡು ಪಂತದ ನಾಯಕರ ಸಂದಣಿಗೂಡಿ
ಬೇಡ ಮನ್ನೆಯನೈತಂದ ॥ ೬೩

ಕರಿಯ ಕಂಬಳಿಯ ಕುಪ್ಪಸ ಕುಲ್ಲಾಯಿಕ್ಕಿ
ಮೊರೆಯುತ ತುಂಬಿಗಳಂತೆ ।
ಧರೆಗೆ ಚೋದ್ಯವ ಬೀರುತಲಾಗ ಕೊಡಗರ
ಪರಿವಾರ ಬಂದುದರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೬೪

---

* ಅತಿಶೀವಿಯಿಂದ. † ಕುಣಿಗಿಲನಾಳ್ವ.

ಪೊಳೆವ ಬಜ್ಜಣೆಯು ಹರಿಗೆ ಬಿಚ್ಚುಗತ್ತಿಯು
ಹೊಳೆವ ಕಟಿಯು ಮುಂಡುಗಳ ।
ಬಲಗಳ ಮಧ್ಯದೆ ಸರ್ವ ಸಂಭ್ರಮದೊಳು
ಮಳೆಯಾಳದವನೀಶ ಬಂದ ॥ ೬೫

ಒಡನೆ ಕಾಣಿಕೆಯಾವ ವಸ್ತು ವಾಹನಗಳ
ಗಡಣ ಸಹಿತ ಸಂಭ್ರಮದೆ ।
ಬಿಡದೊಪ್ಪುವ ರಾಯರ ಸಮ್ಮುಖದ ಮಂತ್ರಿ
ಕಡು ತವಕದೆ ಬಂದನಾಗ ॥ ೬೬

ಕಟ್ಟದ ಪೊನ್ನ ಜಾಳಿಗೆಯು ಕಾಣಿಕೆಗಳ
ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಿತ ಸಂಭ್ರಮದೆ ।
ದಿಟ್ಟನು ತಂಜಾವೂರು ಭೂಮಿಪಾಶನ
ಪಟ್ಟದ ಮಂತ್ರೀಶ ಬಂದ ॥ ೬೭

ಆಣಿ ಮುತ್ತಿನ ಕಂಠ ಮಾಲೆ ಚೌಕುಳಿ ಪೊನ್ನ
ಕಾಣಿಕೆ ಪೊರೆಯಾಳು ಸಹಿತ ।
ಕ್ಷೋಣಿಪ ಮಧುರೆಯ ತಿರುಮಲೇಂದ್ರನ ಸುಪ್ರ
ವೀಣ ಮಂತ್ರೀಶನೈತಂದ ॥ ೬೮

ಬಳಿಕಾಗ ತೆಂಜೆ ಯಿಕ್ಕೇರಿ ನಾನಾದೇಶ
ದಿಳೆಯಾಣ್ಮರುಡುಗೊರೆ ಸಹಿತ ।
ಚಲದಂಕ ನರಸೇಂದ್ರನ ಮಹ ನವಮಿಯ
ಸುಲಲಿತೋತ್ಸವಕ್ಕೈದಿದರು ॥ ೬೯

ಬಳಸಿದ ಗಡಿಯ ಮನ್ನೆಯ ಪ್ರಭುಗಳು ಬಲು
ವುಲುಪೆ ಕಾಣಿಕೆ ಕಪ್ಪ ಸಹಿತ ।
ತಳುವದೆ ಶ್ರೀರಂಗ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೈತಂದು
ಸಲೆ ಸಂಭ್ರಮದೊಳೊಪ್ಪಿದರು ॥ ೭೦

ವಿದ್ವಾಂಸರು ವಿನಿಯೋಗಿಗಳಧಿಕ ಪ್ರ
ಸಿದ್ಧ ಪುರುಷರುತ್ತಮರು ।
ಸಿದ್ಧಾಂತಿಗಳು ಗಾಯಕರು ಪಾಠಕರಾಗ
ಹೊದ್ದಿದರತುಳ ಸಂಭ್ರಮದೆ ॥ ೨೧

ವಿಟ ವಿದೂಷಕ ನಾಗರಿಕ ಪೀಠಮರ್ದನ
ಪಟುವೆಹ ನಾಲ್ಕು ಜಾತಕದ ।
ಸುಟಿಯುಳ್ಳ ಶೃಂಗಾರ ಪುರುಷರು ಹರುಷೋ
ತ್ಕಟದೊಳಗೈತಂದರಾಗ ॥ ೨೨

ಪೇಳಲಳವೆ ನಾನಾ ದೇಶದ ಜನ
ಜಾಲವೈತಂದು ಪಟ್ಟಣಕೆ ।
ಆಲಿಗಚ್ಚರಿಯಾಗಿ ಕಿಕ್ಕಿರಿದಿಹ ಮುದ
ದಾಳಾಪವನೇ ಪೇಳ್ವ ॥ ೨೩

ಇಂತು ನಾನಾ ದೇಶದ ಭೂಪಾಲರ
ತಿಂತಿಣಿ ಸರ್ವ ಸಂಭ್ರಮದೆ ।
ಮುಂತೆ ಶ್ರೀರಂಗ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೈತಂದ
ತ್ಯಂತ ಸಂತಸದೊಳೊಪ್ಪಿದುದು ॥ ೨೪

ಇದು ಸೋಮ ವಂಶ ವಾರಿಧಿ ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನ
ಚದುರ ಕಂಠೀರವೇಶ್ವರನ ।
ಪುದಿದ ಪ್ರತಾಪ ಸಂಪದದೇಳಗೆಯು ಸಂಧಿ
ಮುದದ ಸುಧರ್ಮಾನುಬಂಧಿ ॥ ೨೫

೨೦ನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಮಹಾ ನವಮಿ ಯೊಡ್ಡೋಲಗದುತ್ಸವ.

ಸೂಚನೆ॥ ನರಸೇಂದ್ರನ ಮಹಾ ನವಮಿಯೋಲಗದ ಖ
ಲ್ಸಿರಿಯ ಸಂಭ್ರಮವ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥

ತೊಳಗುವಾಶ್ವೀಜ ಮಾಸದ ಶುಕ್ಲ ಪಕ್ಷದೊ
ಳಳವಟ್ಟ ಪ್ರಥಮ ದಿವಸದೆ ।
ಗಳಿಲನೋಲಗ ಶಾಲೆ ಪುಣ್ಯಾರ್ಚನೆ ಹೋಮ
ವೆಳಸಿತು ವಿಪ್ರರಿಂದಾಗ ॥ ೧

ಗಜ ಶಾಲೆ ಹಯಗಳ ಲಾಯ ದಿವ್ಯಾಯುಧ
ವ್ರಜಗಳ ಮಂಟಪಗಳಿಗೆ ।
ದ್ವಿಜರೈದಿ ಹೋಮ ಪುಣ್ಯಾರ್ಚನೆ ಪೂಜೆಯ
ತ್ರಿಜಗ ನಲಿಯೆ ರಚಿಸಿದರು ॥ ೨

ಮನೆಯ ದೇವತೆ ಬೆಟ್ಟದ ಚಾಮುಂಡಿಯ
* ಮನಗೊಂಡು ಬಹು ಪೂಜೆಯಿಂದ ।
† ಘನ ಕುಂಕುಮಾರ್ಚನೆ ಪಣ್ಫಲ ನೈವೇದ್ಯ
‡ ವನು ನೆರೆ ಹರುಷದಿಂ ಮಾಡೆ ॥ ೩

ವರ ಪುಷ್ಪ ಗಂಧಾಕ್ಷತೆ ಧೂಪ ದೀಪ ಬಂ
ಧುರ ದಿವ್ಯ ನೈವೇದ್ಯದಿಂದ ।
¶ ಹರಚಂಡಿಕಾಂಬಿಕೆ [ಯರ] ನವ ರಾತ್ರಿಯ
ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪೂಜೆಯೊಪ್ಪಿದುದು ॥ ೪

---

* ಬಲಗೊಂಡು. † ನೆರೆ. ‡ ಗಳಿಂದಹರುಷದಿಂ. ¶ ಘನಚಂಡಿ.

ಪುರದೊಳೊಪ್ಪುವ ಸರ್ವ ದೇವತಾ ಜಾಲಕೆ
ಪಿರಿದರ್ತಿಯೊಳು ಭೂವಿಾಶ ।
ವರ [ಪೂಜೆ] ನೈವೇದ್ಯ [ಗಳನು] ಸಂಭ್ರಮದಲಿ
ದೊರೆ ರಾಯನೊಲಿದು ಮಾಡಿಸಿದ ॥ ೫

ದಿನ ಚರಿಯದೊಳಗಣಿತ ಭೂ ಸುರರಿಗಾಗ
ಮನ ದಣಿವನ್ನ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ ।
ಅನು ಲೇಪನಾದಿ ಸು ಗಂಧ ಸತ್ಕಾರಗಳ್
ಘನ ವಾಗಿ ಮೆರೆದುವರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೬

ವಿಲಸಿತವಡೆದು ರಾಜಿಸುವ ಮಹತ್ತಿಗೆ
ಪಲ ತೆರ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೆ ।
ಸು ಲಲಿತ ದಾಸೋಹ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ ಭೋಜನ
ಬಲು ಸೌಖ್ಯದೊಳಗೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೭

ಮರೆ ಹೊಕ್ಕ ದೊರೆಗಳ್ಗೆ ಸ್ನೇಹ ನಿಮಿತ್ತದೆ
ಪರಮೋತ್ಸವಕ್ಕೈತಂದ ।
ಅರಸುಗಳಿಗೆ ಮನ್ನೆಯರಿಗೆ ದಿನ ಚರಿ
ಪಿರಿದು ಮನ್ನಣೆಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೮

ದೇಶ ದೇಶದ ನೋಟಕ ಜನ ಬಹುಳ ವಿ
ಲಾಸದ ಯಾಚಕ ನಿಕರ ।
ಭೂಷಣದನ್ನ ಪಾನದೆ ಮನ ದಣಿದು ಸಂ
ತೋಷದೊಳಸೆದರೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೯

ಒಡನುತ್ಸವವ ನಿಟ್ಟೈಪೊಡ್ಡೈದಿದ ಜೋಗಿ
ಕಡು ದರವೇಸಿ ಜಂಗಮರು ।
ಹೆಡಗೆಯೊಳಗೆ ಹೂತು ಕೊಡುವನ್ನ ದಾನದೆ
ಬಿಡದೆ ಸಂತುಷ್ಟಿವಡೆದರು ॥ ೧೦

ಇಂತಾಗ ಸರ್ವ ಜನರು ಹರುಷವ ತಾಳಿ
ಮುಂತೆ ಸಿಂಗರ ಗೈದೊಡನೆ ।
ಕಂತು ಸನ್ನಿಭ ನರಸೇಂದ್ರನೋಲಗವ ನೋ
ರಂತೆ ನಿಟ್ಟಿಸಲೈದಿದರು ॥ ೧೧

ಪುರ ಜನ ಪರಿ ಜನ ನಾನಾ ದೇಶದ
ನೆರವಿಯ ಜನ ಸಿಂಗರಿಸಿ ।
ನರಸೇಂದ್ರನ ಮಹಾ ನವಮಿಯೋಲಗದ ಸೌಂ
ದರಿಯುವ ನೋಡಲೈದಿದರು ॥ ೧೨

[ಮಿಗುವ] ಹರ್ಷದೊಳಾಗ ಪೌರ ನಾರಿಯರೋ
ಲಗದ ಸಂಭ್ರಮವ ನಿಟ್ಟಿಪೊಡೆ ।
ಬಗೆ ಬಗೆಯಲಿ ಸಿಂಗರ ಗೈದು ಬರುತಿಹ
ಸೊಗಸ ನಾನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೧೩

ಎಸೆವ ರತ್ನದ ಬೊಟ್ಟಿನ ಹರಳೋಲೆಯು
ತ್ರಿ ಸರ ಚಿಂತಾಕು ಮೂಗುತಿಯು ।
ಪೊಸ ಮುತ್ತಿನ ಕಂಠ ಮಾಲೆಯು ಸೊಬಗಿನ
ಬಿಸಜ ಗಂಧಿಯರೈದಿದರು ॥ ೧೪

ಕಡಗ ಕಂಕಣ ಮುದ್ರೆಯುಂಗುರ ಮೋಹಿಪ
ಬಿಡು ಮುತ್ತುಗಳ ಚೌ ಸರದ ।
ಬಡನೊಪ್ಪುವ ದಿವ್ಯ ನೂಪುರಗಳನಾಂತ
ಮಡದಿ ರನ್ನೆಯರೈದಿದರು ॥ ೧೫

ಕಾಲುಂಗುರ ಪಿಲ್ಲಿ ಪುಂಟಿಗೆ ನವ ರತ್ನ
ಕೀಲಿತ ಕೊಪ್ಪು ವೆಂಟೆಯುದ ।
ತೋಳೊಳೊಪ್ಪುವ ಸರ ತಾತಿ ಹೊಂಬಳೆಗಳ
ಬಾಲೆವೆಣ್ಣುಗಳೈದಿದರು ॥ ೧೬

ಜಡೆ ಬಂಗಾರವನಿಟ್ಟು ಫಾಲದೊಳಾಗ
ಲೊಡನೆ ಕಸ್ತೂರಿಯ ಬೊಟ್ಟು ।
ನಡೆವ ವೈಯಾರದೆ ಬೆಡಗು ದೋರುತ ಬೇಗ
ಮಡದಿಯರೈತಂದರಾಗ ॥ ೧೭

ಮಿಸುಪ ಸಂಪಗೆಗಾವಿ ಸಂಧ್ಯಾವಳಿ ಚೆಲ್ವ
ಪೊಸ ಶುಭ್ರ ವಸನವನುಟ್ಟು ।
ಎಸೆಯುವುದಯ ಸಂಜೆ ಯಿರುಳರಸನ ಬಲು
ಜಸವ ಬೀರುತಲೈದಿದರು ॥ ೧೮

ಮಲ್ಲಿಗೆ ಜಾಜಿ ಸಂಪಗೆ ಯರಳ್ಗಳ ಮಾಲೆ
ಸಲ್ಲಲಿತಾಂಗಿಯರುಗಳ ।
ಪಲ್ಲೈಸಿದ ಜಡೆ ಮುಡಿಗಳೊಳಗೆ ಬಹು
ಳೋಲ್ಲಾಸದೊಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೧೯

ಚರಣ ಪಲ್ಲವವ ತಡೆವ ನಿರಿಗಳ ವಾಮ
ಕರಕಮಲದೆ ಪಿಡಿದೊಡನೆ ।
ನೆರೆ ತೀವ್ರ ಗಮನಕೆ ಕಿರು ಬೆಮರಿಡುತ ಪಂ
ಕರುಹ ಮುಖಿಯರೈದಿದರು ॥ ೨೦

ಕೌಂಕುಳ ಮಕ್ಕಳು ಕೈ ಪಿಡಿದೈತಹ
ಬಿಂಕದ ಮುದ್ದು ಬಾಲಕರು ।
ಶಂಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ತೊಟ್ಟಿಲು ಮಕ್ಕಳು ಸಹ
ಮುಂಕೊಂಡು ಸತಿಯರೈದಿದರು ॥ ೨೧

ಬೆಂಗಡೆ ಬಹ ಕೆಳದಿಯರು ಕೈ ತಳ್ಕಿನ
ಸಂಗಾತಿಗಳು ಸಾಧ್ವಿಯರು ।
ಹಿಂಗದೆ ಯಕ್ಕ ತಂಗಿಯರ ಮೇಳದಲಿ ಪು
ರಾಂಗನಾ ಜನವೈದಿದುದು ॥ ೨೨

ನಿಡು ಮುಡಿಯುಲರ ವಾಸನೆ ಕರ ಕಮಲದೆ
ಪಿಡಿದ ಕಪ್ಪುರದ ವೀಳ್ಯಗಳ ।
ಕಡು ಪರಿಮಳ ದಿವ್ಯಾಂಗದ ಸೌರಭ್ಯ
ಬಿಡದೆ ದೆಸೆಯ ತುಂಬಿದುದು ॥ ೧೩

ಓಲಗ ಶಾಲೆಯ ರನ್ನ ಕಂರುಜುಗಳ
ಸಾಲುಗಂಬಗಳ ಮರೆಯುಲಿ ।
ಮೇಲಾದ ಮಣಿಯ ಬಿತ್ತಿಗಳಡೆಯುಲಿ ಮುದ್ದು
ಬಾಲಕಿಯರು ರಾಜಿಸಿದರು ॥ ೧೪

ಆ ಸಮಯದೆ ದೇವತಾ ಸಾರ್ವಭೌಮ ಸಂ
ತೋಷದೆ ಸುರ ಮುನಿ ಪ್ರೇಮ ।
ಭಾಸುರ ಶುಭ ಮುಹೂರ್ತದ ವೇಳೆಯುಲಿ ರಂ
ಗೇಶನೈತಂದನೋಲಗಕೆ ॥ ೧೫

ಶರಣಾಗತ ರಕ್ಷಾ ಮಣಿ ಸರ್ವೇಶ
ಪರ ಮಂಗಳ ಪುಣ್ಯಾ ಕಾಯ ।
ವರ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ನರ ಸಿಂಹನೋಲಗ ಶಾಲೆ
ಗುರು ಮುದದಿಂದಲೈತಂದ ॥ ೧೬

ನೆಗಹಿದ ಸಾಲ ಸತ್ತಿಗೆ ಚಿತ್ರ ಪಟಗಳ
ಬಗೆ ಬಗೆ ವಾದ್ಯ ಘೋಷದಲಿ ।
ಅಘ ಹರ ನರ ಸಿಂಹ ರಂಗೇಶರಿರ್ವರು
ಸೊಗಸಿಂದಲೈತಂದರಾಗ ॥ ೧೭

ಕೊಂಡಾಡುವ ವೈಷ್ಣವ ಸಮುದಾಯದ
ತಂಡದ ತಾಳ ಘೋಷದಲಿ ।
ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷರಿರ್ವರು ರತ್ನ ಪೀಠದೆ
ಮಂಡಿಸಿದರು ಹರುಷದಲಿ ॥ ೧೮

ಇತ್ತಲಾ ದೊರೆ ರಾಯನೋಲಗಕೈತರು
ವರ್ತಿಯ ಶುಭ ಮುಹೂರ್ತಗಳ ।
ಹೊತ್ತನರಿದು ದಳ ಪತಿಗವಸರದರು
ಮತ್ತೆ ಬಿನ್ನೈಸಿದರಾಗ ॥ ೨೯

ಜೀಯ ಬಿನ್ನಹ ನರ ರೂಪ ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹ
ರಾಯ ಸಿಂಗರಿಸಿಯೋಲಗಕೆ ।
ಪ್ರೀಯದೆ ಚಿತ್ತೈಸುವ ವೇಳೆ ಯೆಂದವ
ರಾಯುತದೊಳಗುಸಿರಿದರು ॥ ೩೦

ಒಡನೆ ಬಿನ್ನೈಪವಸರದರ ಮನ್ನಿಸು
ತುಡುಗೊರೆ ವೀಳೆಯಗಳಲಿ ।
ಕಡು ಹರುಷದಲಿ ಸಿಂಗರ ಗೈದು ದಳ ಪತಿ
ಯೊಡೆಯನೋಲಗಕೈತಂದ ॥ ೩೧

ಡಾಳಿಪ ಸೀಗುರಿ ಶುಭ್ರ ಚಾಮರಗಳ
ಮೇಳದೆ ಮಂತ್ರಿ ಮನ್ನೆಯರ ।
ಸಾಲ ಸಂದಣಿಯಲಿ ದಳ ಪತಿ ನರಸ ಭೂ
ಪಾಲನೋಲಗಕೈತಂದ ॥ ೩೨

ರವಿ ರಶ್ಮಿಯ ಜರೆವಾಲವಟ್ಟಲುಗಳ
ಸು ವಿಲಾಸದ ನೆಳಲೊಳಗೆ ।
ತವೆ ಮೊಳಗುವ ವಾದ್ಯದೆ ಲಿಂಗ ರಾಜೇಂದ್ರ
ಭುವನೇಶನೆಡೆಗೈತಂದ ॥ ೩೩

ಬಿರುದಿನ ರಾಯ ರಾವುತ ಮಂಡಲಿಕರು
ಕರಣಿಕರಾಪ್ತ ಮಂತ್ರಿಗಳು ।
ಪರಿ ಪರಿಯಾಭರಣದ ಬಲು ಸುಭಟರ
ನೆರವಿಯೈತಂದುದೇ ವೇಳ್ವೆ ॥ ೩೪

ಸಿಂಗರ ಗೈದ ವಾರಾಂಗನೆಯರು ದಿವ್ಯ
ಮಂಗಳಾಷ್ಟಕದ ಗಾಯಕರು ।
ತುಂಗ ವಿಕ್ರಮನರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲ ಹ
ರ್ಮ್ಯಾಂಗಣದೊಳಗೊಪ್ಪಿದರು ॥ ೩೫

ತರಣಿಯ ರಥದ ದಿವ್ಯಾಶ್ವಗಳನು ಜರೆ
ದುರು ವೇಗ ಗತಿಯ ತೋರಿಸುತ ।
ಬಿರುದಿನ ರಾಜ ವಾಜಿಗಳು ಸಿಂಗರ ಗೈದು
ನೆರೆ ಹರುಷದೆ ಬಂದುವಾಗ ॥ ೩೬

ಅನಿಮಿಷ ಪತಿಯೈರಾವತ ದಿಗ್ಗಜ
ದನುವ ಸೋಲಿಸಿ ನೆರೆ ಮೆರೆವ ।
ಘನ ಗಜ ನಿಕರ ಸಿಂಗರ ಗೈದು ಬಂದಾಗ
ಮನ ಹರುಷದೊಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೩೭

ಊಳಿಗದವರು ಮೊಂಟರಿಗಾರರು ಬಲು
ಕಾಲಾಳ ಮೇಲಾಳ ಮೊತ್ತ ।
ಮೇಳದೆ ಬಂದರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲ ದಿವ್ಯ
ಸಾಲ ಮಂಟಪದೊಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೩೮

ಅನಿತರೊಳಗೆ ವರ ಭೂಷಣಾನ್ವಿತನಾಗಿ
ಘನತರ ಮಂಗಳೋತ್ಸವದೆ ।
ಜನ ನಾಥ ಚೂಡಾ ಮಣಿ ಯರಮನೆಯಿಂದ
ಮನ ಹರುಷದೊಳೈತಂದ ॥ ೩೯

ನಲಿದು ವೇಂಕಟಪತಿ ಜಟ್ಟಿ ಕೈಲಾಗೀಯೆ
ಹೊಳವ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನೇರಿ ।
ಮೊಳಗುವ ಬಹು ವಾದ್ಯ ಘೋಷದೆ ಭೂಪಾಲ
ಕುಲ ಕಮಲಾರ್ಕನೈತಂದ ॥ ೪೦

ಡಾಳ ಡವಾಲಿ ಡಾಳೈಸುವ ಸೀಗುರಿ
ಯಾಲವಟ್ಟಲ ಸಂದಣಿಯು ।
ಸಾಲ ಮುತ್ತಿನ ಸತ್ತಿಗೆಯ ನೆಳಲಿನಲಿ ಭೂ
ಪಾಲನೈತಂದನೋಲಗಕೆ ॥ ೪೧

ಮೆರೆವ ಮಕರ ಟೆಕ್ಕೆಯ ಶಂಖ ಚಕ್ರದ
ಬಿರುದಿನ ಸಾಲ ಧ್ವಜಗಳ ।
ಸಿರಿಯು ಸಂಭ್ರಮದಲಿ ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರ ಭೂ
ವರನೈತಂದನೋಲಗಕೆ ॥ ೪೨

ಸಲೆ ಬಿರುದುಗಳ ಕೈವಾರಿಕ ಪಾಠಕ
ರುಲುಹಿಂದ ಮಂಗಳಾಷ್ಟಕದ ।
ವಿಲಸಿತ ಜಯ ರವದೊಳಗೆ ಭೂಮಿಪ ಕುಲ
ತಿಲಕನೈತಂದನರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೪೩

ಸಂದಣಿಸುತಲೈತಹ ನೋಟಕ ಜನ
ವೃಂದವನೆಡ ಬಲದೊಳಗೆ ।
ಚೆಂದದೆ ನಡಿಸುತ ಬರುವವಸರದರ
ಬಂದುರದುಲುಹೊಪ್ಪಿದುದು ॥ ೪೪

ಈ ಪರಿಯೊಳು ಬಹು ಸಂಭ್ರಮದೊಳಗಾ
ಶ್ರೀ ಪತಿ ಯೈದುವಂದದಲಿ ।
ಭೂಪಾಲ ಕುಲ ಕಲಶಾಬ್ಧಿ ಚಂದ್ರಮ ದಿವ್ಯ
ರೂಪನೈತಂದನೋಲಗಕೆ ॥ ೪೫

ದಳ ಪತಿ ಕೈಲಾಗುಗೊಡಲು ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ
ನಿಳಿದೋಲಗ ಶಾಲೆಗೈದಿ ।
ಜಲಜಾಕ್ಷ ರಂಗೇಶ ನರ ಸಿಂಹರ ಪಾದ
ನಳಿನಗಳಿಗೆ ನಮಿಸಿದನು ॥ ೪೬

ತವೆ ಜಯ ಘೋಷಗಳಿಂದ ಕಂಠೀರವ
ಭುವನೇಶ್ವರನರ್ತಿಯಲಿ ।
ನವ ರತ್ನದ ಗದ್ದುಗೆಯಲಿ ಮಂಡಿಸಿ
ಸು ವಿಲಾಸದೊಳಗೆ ರಂಜಿಸಿದ ॥ ೪೭

ಅರಸಿನ ಸಮ್ಮುಖದೊಳಗೆ ಸಂತೋಷದೊ
ಳರತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿ ಮನ್ನೆಯರ ।
ನೆರೆ ವಿದ್ವಾಂಸರನವಸರದರು ಕರೆ
ದಿರಿಸಿದರಂತರವರಿತು ॥ ೪೮

ಊಳಿಗದವರ ಮನ್ನೆಯ ಮಂಡಲಿಕರ
ಮೇಲಾದ ರಾಯರಾವುತರ ।
ಸೂಳೆಯರುಗಳ ಪಾಠಕರ ತಂಡವ ಸಾಲು
ಸಾಲರಿತಿರಿಸಿದರಾಗ ॥ ೪೯

ಛಪ್ಪನ್ನ ದೇಶದ ಚೋದ್ಯ ವಿದ್ಯಾಧಿಕ
ರೊಪ್ಪುವ ನೋಟಕ ಜನವ ।
ತಪ್ಪದೆ ಸಾಲರಿದಂತರಾಂತರದೊಳ
ಗೊಪ್ಪವಿಟ್ಟರು ಮುದದಿಂದ ॥ ೫೦

ಬಡಸುತ್ಸವದೋಲಗಕೆ ಸಂತೋಷದೆ
ನಡೆತಂದ ದೊರೆ ಮನ್ನೆಯರು ।
ಪೊಡವಿಪಾಲನಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯಿಕ್ಕಿ ಕೈಮುಗಿ
ದೊಡನೊಪ್ಪಿದರು ಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ೫೧

ಬಳಸಿದ ಗಡಿಯ ಮನ್ನೆಯರು ನಾಯಕರುಗ
ಳುಲುಪೆ ಪೊನ್ನಿನ ಜಾಳಿಗೆಯ ।
ಇಳೆಯಾಣ್ಮನಿಗೊಪ್ಪಿಸಿ ಕೈ ಮುಗಿದಾಗ
ಬಲು ಹರುಷದೊಳೊಪ್ಪಿದರು ॥ ೫೨

ಮಧುರೆ ತಂಜಾಪುರಿ ತೆಂಜಿ ರಾಯರ ಸಮ್ಮು
ಖದ ಮಂತ್ರಿ ನಿಕರವೈತಂದು ।
ಮದ ದಂತಿ ತೇಜಿ ಪೊನ್ನಾಭರಣವನಿತ್ತು
ಮುದದೊಳೊಪ್ಪಿದುದೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೫೩

ಉಳಿದ ಕೊಡಗು ಕೊಂಕಣ ಮಲೆಯಾಳರು
ತುಳುವ ದೇಶದ ಮನ್ನೆಯರು ।
ಉಲುಪೆ ವಾಹನ ವಸ್ತುಗಳ ಕಾಣಿಕೆಯಿತ್ತು
ನಲಿದೊಪ್ಪಿದರೆಡ ಬಲದೆ ॥ ೫೪

ಕರಿಯ ಕುಂಭ ಸ್ಥಳಕಂಕುಶಗಳನೊತ್ತಿ
ಭರದಲಿ ನಡಿಸಿ ತಂದಾಗ ।
ನರಸೇಂದ್ರನಂಘ್ರಿಗೆ ನಮಿಸಿ ಜೋದರುಗಳು
ಹರುಷದೆ ಭಾರಿ ಮಾಡಿದರು ॥ ೫೫

ತುರಗಾರೋಹಕರೈತಂದು ಕುದುರೆಯ
ಬಿರುದಿನೇರಾಟವ ತೋರಿ ।
ದೊರೆ ರಾಯ ಕಂಠೀರವಗೆ ಕೈ ಮುಗಿದಾಗ
ಹರುಷದೆ ಭಾರಿ ಮಾಡಿದರು ॥ ೫೬

ಸೆಣಸಲಮ್ಮದೆ ಧನಗಳ ಕಾಣಿಕೆಯಿತ್ತು
ಬಣಗು ಭೂಪರ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದು ।
ರಣಗಲಿಗಳು ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರನ ಸೇರಿ
ಮಣಿದೋಲಗದೊಳೊಪ್ಪಿದರು ॥ ೫೭

ಆನೆಗಳನು ಕಾಣಿಕೆಗೊಟ್ಟು ಜಗಳವ
ನಾನಲಮ್ಮದೆ ಕಂಡ ನೃಪರ ।
ಏನೆಂಬೆ ವರ್ಜಿಸಿ ಸುಭಟರು ನರಸೇಂದ್ರ
ಭೂನಾಥನ ಸೇರಿದರು ॥ ೫೮

ಕುದುರೆಗಳನು ಕಾಣಿಕೆಗೊಟ್ಟು ಶರಣು ಹೊ
ಕ್ಕಧಮ ಭೂಪರ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದು ।
ಕದನ ವಿಕ್ರಮ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರನ ಸಿರಿ
ಪದವನೋಲೈಸಿದರ್ ಭಟರು ॥ ೫೯

ಪಂಥಿಸಲಮ್ಮದೆ ಧರೆಯನೊಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ
ಶುಂಠ ಭೂಪರ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದು ।
ಬಂಟರಿಗಾರರು ರಿಪು ಭೂಮಿಪ ಗಜ
ಕಂಠೀರವನ ಸೇರಿದರು ॥ ೬೦

ದರುಶನ ಮಾತ್ರದೊಳಗೆ ಸಿರಿ ಪೌರುಷ
ವೆರಸುವುದೆಮಗೆಂದೆನುತ ।
ದುರ ಗಲಿ ನಾಯಕ ನಿಕರವೋಲೈಸಿತು
ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರ ಚಂದ್ರಮನ ॥ ೬೧

ಕೋಳ ತಂದೊಪ್ಪಿಸಿದವರಿಗೆ ಮನ ಮೆಚ್ಚಿ
ಮೇಲಾದ ದಗಲೆ ಭೂಷಣವ ।
ಲೀಲೆಯಿಂದೊಲಿದೀವ ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರನಂ
ದೋಲೈಸಿತು ಭಟ ನಿಕರ ॥ ೬೨

ಮತ್ತೆ ಮೂವತ್ತೆರಡಾಯುಧದ ಭಟರು
ಮೊತ್ತ ಮೊತ್ತದಲೈತಂದು ।
ಎತ್ತಿ ಕರಂಗಳ ಮುಗಿದು ಸಂಭ್ರಮದೊಳ
ಗಿತ್ತರದಲಿ ನಿಂದರಾಗ ॥ ೬೩

ದೊರೆ ರಾಯನ ಸಾರಿಯು ಮೇಳವೆಣ್ಣುಗ
ಳುರೆ ನಾಲ್ಕು ದೆಸೆಯು ದೇಸಗಳ ।
ಬಿರುದಿನ ಗಣಿಕೆಯರ್ಪುರ ವರ ನಾರಿಯ
ರಿರದೆ ಸಿಂಗರಿಸಿಯೈದಿದರು ॥ ೬೪

ಬಟ್ಟ ಮೊಲೆಯು ಬಡ ನಡುವಿನ ನೊಸಲೊಳ
ಗಿಟ್ಟ ಕತ್ತುರಿಯು ತಿಲಕದ ।
ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ನೂತನ ಪದ್ಮಿನಿಯೈದಿದ
ಳ್ಪಟ್ಟಣದಬಲೆ ಹೊನ್ನಾಜಿ ॥ ೬೫

ಹೊಮ್ಮಿದ ಮೊಲೆ ಹೊಗರೇರಿದ ಜೌವನ
ವೊಪ್ಪಾರು ಜಡೆಯು ಸೊಬಗಿನ ।
ಉಮ್ಮತ್ತೂರು ಗೌರಾಜಿ ಚಿತ್ತಿನಿ ಬಲು
ಸುಮ್ಮಾನದೊಳೈದಿದಳು ॥ ೬೬

ಕನಕ ಲತೆಯುಕಾಂತಿಯು ಬೀರಿ ರಾಜಿಪ
ತನು ಸೊಬಗಿನ ಮುದ್ದು ಮೊಗದ ।
ಮನಸಿಜನಾನೆ ಹಸ್ತಿನಿ ನಡೆತಂದಳು
ಚೆನಪಟ್ಟಣದ ಕೆಂಪಾಜಿ ॥ ೬೭

ನೆಳ ನಡುವಿನ ಸೊಂಪುವಿಡಿದ ದಿವ್ಯಾಂಗದ
ಕಳಸ ಕುಚದ ಪೊರವಾರ ।
ನಳಿನ ದಳಾಕ್ಷಿ ಶಂಖಿನಿ ನಡೆ ತಂದಳು
ತಳಕಾಡ ಮರಿ ಕೆಂಪಿಯಾಗ ॥ ೬೮

ಸೋಗೆದುರುಬಿನ ಶೃಂಗಾರದಾಭರಣದ
ರಾಗವಿಡಿದ ತನುಲತೆಯು ।
ಪೂಗಣೆಯನ ಮಸೆದಲಗಿನಂತೆಸೆದಳು
ನಾಗ ಮಂಗಲದ ಚೆಲ್ವಾಜಿ ॥ ೬೯

ಬಡನುಟ್ಟ ಸಾಲಿಯು ನಿರಿಯೊಳಗಳವಟ್ಟ
ಕಡುಚೆಲ್ವ ಕಾಂಚಿಯು ದಾಮ ।
ಜಡೆ ತುಂಬಿದ ಪೂ ಸರದ ಪೂರ್ತಿಯ ಸಿದ್ದಿ
ಮಡದಿಯೈತಂದಳರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೭೦

ವರ ಮೈಸೂರು ಬೆಟ್ಟದ ಪುರ ತ್ರಿಮಕೂಟ
ತೆರಕಣಾಂಬಿಯು ಕಣ್ವ ಪುರದ ।
ಪಿರಿಯ ಪಟ್ಟಣ ಯಾದವಾದ್ರಿ ನಂಜನ ಗೂಡ
ತರುಣಿ ರನ್ನೆಯರೈದಿದರು ॥ ೭೧

ಸೋಗೆ ಮುಡಿಯ ನೇವರಿಸಿ ಮೊಲೆಯ ಮೇಲೆ
ಸಾಗಿಸುತೆಸೆವ ಮುಂಜೆರಗ ।
ರಾಗದ ಸನ್ನೆ ನೋಟದ ಸವಿ ನುಡಿಗಳಿಂ
ದಾಗರುವೆಯರೈದಿದರು ॥ ೭೨

ಕೆಳದಿಯರುಗಳು ನೀಡುವ ಕರ್ಪುರ ವೀಳ್ಯ
ಗಳಿಗೆಗೆ ತಮ್ಮ ನುಣ್ಬೆರಳ ।
ಚಲುವಿಕೆ ಸಹ ರತ್ನದೂರ್ಮಿಕೆಗಳ ತೋರು
ತೆಳ ವೆಣ್ಗಳೈತಂದುವಾಗ ॥ ೭೩

ಸಣ್ಣ ನಿರಿಯನುಗುರ್ಗಳಿನೆ ನೇವರಿಸು
ತ್ತೆಣ್ಣೆ ಗಂಟುಗಳ ತಡಹುತ ।
ಬಣ್ಣದುಟಿಯ ಭಾವವ ಬೀರುತ ಮುದ್ದು
ವೆಣ್ಣುಗಳೈತಂದರಾಗ ॥ ೭೪

ಕಡೆಗಣ್ಣು ಸವಿನುಡಿ ನಿಡು ಹುಬ್ಬಿನ ಬೇಟ
ಬಡ ನಡು ಕಡು ನಿತಂಬಗಳ ।
ಬಿಡದೆ ಬಳುಕೆ ಕುಣಿಸುವ ಚೆಲ್ವಿನ ಮುದ್ದು
ಮಡದಿ ರನ್ನೆಯರೈದಿದರು ॥ ೭೫

ಕೆಂದಾವರೆಗಳ ಮುಗಿಸುತ ಚಾಳಕ
ವೃಂದವ ನಲವೇರಿಸುತ ।
ಚಂದ್ರಕಾಂತವ ಕರಗಿಸುತಾಗ ಪರಿಪೂ
ರ್ಣೇಂದು ವದನೆಯರೈದಿದರು ॥ ೭೬

ಮುಂಗುರುಳುಗಳ ಜಾಲದೆ ವಿಟರಕ್ಷಿ ಮೃ
ಗಂಗಳ ಸೋವಿ ತಂದಾಗ ।
ತುಂಗ ಕುಚಗಳರುಬಿನಲಿ ಸಿಲುಕಿಪರ
ನಂಗನ ಬೇಟೆ ಕಾತಿಯರು ॥ ೭೭

ಅಸಿಯ ನಡುವಿನ ನಿವಿರ್ದ ಕುಚದ ಚೆಲ್ವ
ವಿಸಜದರಳ ಪರಿಮಳದ ।
ಎಸೆವ ದಿವ್ಯಾಂಗದ ಪದ್ಮಿನಿಯರು ರಂ
ಜಿಸುತ್ತೈತಂದರೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೭೮

ಬಿಗಿದಡರಿದ ತೋರ ಕುಚ ಸಣ್ಣ ನಡುವಿನ
ಸೊಗಸಲಿ ಮೆರೆವ ತೆಳ್ವಸಿರ ।
ಮುಗುಳು ನಗೆಯ ಬೀರುತ ಶಂಕಿನಿಯರು
ಮಿಗೆ ರಾಜಿಸಿದರೋಲಗದೆ ॥ ೭೯

ಎಳ ಲತೆಯೊಲ್ ಮಿಗೆ ಬಳುಕುವ ದಿವ್ಯಾಂಗ
ಪುಳಿನ ಜಘನ ಸುಳಿಗುರುಳ ।
ಜಲಜ ಕುಟ್ಮಲದಂತೆ ರಾಜಿಪ ಮೊಲೆಗಳ
ಚೆಲುವ ಹಸ್ತಿನಿಯರೊಪ್ಪಿದರು ॥ ೮೦

ತೋರ ಕುಚವ ತೋರ ದುಟಿ ತೋರ ದುರುಬಿನ
ತೋರಿದ ಮೆಲ್ನವಿರುಗಳ ।
ಮಾರ ಕೇಳಗೆ ಮನ ದಣಿಯದ ಚಿತ್ತಿನಿ
ನಾರಿಯರೆಸೆದರತಿ-ಯಲಿ ॥ ೮೧

ಅಲಘು ನಿತಂಬದ ಚರಣ ಪಲ್ಲವಗಳ
ಕೆಳಗೊಂಡ ವೇಣಿ ವಲ್ಲರಿಯ ।
ನೆಳೆ ಮೊಲೆಗಳ ಬಿಣ್ಪಿನ ಬೆಡಗಿನ ಚೆಲ್ವ
ತೆಲುಗು ನಾರಿಯರೊಪ್ಪಿದರು ॥ ೮೨

ಉರ ತುಂಬಿ ಮೆರೆವ ಕಂಚುಕ ಕಾಲ ಕುಪ್ಪಸ
ಮಿರುಪ * ದುವ್ವಟದ ನಿರಿಗಳ ।
ಸು ರುಚಿರ ಶೃಂಗಾರದಾಭರಣದ ಚೆಲ್ವ
ತುರುಕ ನಾರಿಯರೊಪ್ಪಿದರು ॥ ೮೩

ಜಘನವನಲೆವ ನಿರಿಗಳ ಹಿಂಗೆಜ್ಜೆಯು
ಬಗಸೆಗಂಗಳ ತೋರ ಮೊಲೆಯ ।
ಸೊಗಸುವ ವಾರೆದುರುಬಿನ ಸೌಂದರ್ಯದ
ತಿಗುಳ ನಾರಿಯರೊಪ್ಪಿದರು ॥ ೮೪

ಮಿಸುನಿಯ ಜೀವ ಪುತ್ತಳಿಗಳಂದದೆ ರಂ
ಜಿಸುವ ದಿವ್ಯಾಂಗ ಸುಂದರದ ।
ಹೊಸ ದುವ್ವಟ ಗಾಸೆಯ ಮೆಲೆಯಾಳದ
ಶಶಿ ಮುಖಿಯರು ರಾಜಿಸಿದರು ॥ ೮೫

ಒಡನೆ ಕಿವಿಯೊಳೊಪ್ಪುವ ತೊಂಬೆಗಡುಕಿನ
ಕಡು ಚೆಲ್ವ ಪೊರವಾರ ಗಿರಿಯ ।
ಬಡ ನಡುವಿನ ಬಟ್ಟ ಕುಚದ ಸೌಂದರಿಯದ
ಕೊಡಗಿತಿಯರು ರಾಜಿಸಿದರು ॥ ೮೬

ತುಳುವ ಕೊಂಕಣ ನಾನಾ ಬಗೆ ದೇಶದ
ನಳಿನಾಕ್ಷಿಯರು ಸಿಂಗರಿಸಿ ।
ಇಳೆಯಾಣ್ಮ ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರನೋಲಗದಲಿ
ಬಲು ಸಂಭ್ರಮದೊಳೊಪ್ಪಿದರು ॥ ೮೭

ಇಂತೊಪ್ಪುತಿಹ ವಾರಾಂಗನೆಯರ ಬಲು
ತಿಂತಿಣಿ ಸಾಲ್ವಿಡಿದಾಗ ।
ಕಂತು ಸನ್ನಿಭ ನರಸೇಂದ್ರನೋಲಗದೊಳು
ಸಂತೋಷದೊಳೊಪ್ಪಿದರು ॥ ೮೮

* ದುವ್ವಪದ.

ಆ ಸಮಯದಲಿ ಜಟ್ಟಿಗಳು ಜೋಡು ಜೋಡಲಿ
ರೋಷಾವೇಶದೊಳಾಗ ।
ಘೋಷಿಸಿ ನೆಗೆದು ಭುಜ ಸ್ಫೋಟನೆ ಗೈದು
ವಾಸಿ ಚಂಥದೆ ನಿಂದರೊಡನೆ ॥ ೮೯

ಕರ ಕಮಲದೆ ವಜ್ರ ಮುಷ್ಟಿ ಮಸ್ತಕದೊಳು
ಮೆರೆವ ಕುಂಕುಮ ರಜದಿಂದ ।
ಕೊರಳ ಪೂ ಮಾಲೆ ಕಸ್ತುರಿ ಲೇಪನದ ಮಲ್ಲ
ರುರುವಣಿಸಿದರಾಹವಕೆ ॥ ೯೦

ಚರಣ ಹತಿಗೆ ಬಿರಿಯಲು ಭೂಮಿ ಭೋ ಯೆಂ
ದುರಗ ಬಂಧದಲಿ ತಕ್ಕೈಸಿ ।
ಪರಿ ಪರಿ ಕೌಶಲಗಳ ಮುಷ್ಟಿ ಗಾಯದ
ನೆರೆಗಲಿ ಮಲ್ಲರೊಪ್ಪಿದರು ॥ ೯೧

ಗಳ ಹತ್ತ ಡೊಕ್ಕರ ತಳ ಮೇಲು ಪೈಸರ
ಸುಳಿವು ವಂಚನೆ ಪತನದಲಿ ।
ಅಳವಟ್ಟ ಗಾಯ ಗಾಯಕೆ ಕೆನ್ನೀರ್ಗಳು
ತುಳುಕೆ ಹೋರಿದರೇನೆಂಬೆ ॥ ೯೨

ಬಿಗಿವ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ವ * ತಗೆವ ತವಕಿಸುವ
ನೆಗೆವ ನಿಗುರಿ ಯೊಳಸರಿವ ।
ಲಗಡಿನಂತೆರಗಿ ಲಾಗಿಸುವ ಹೋರಾಟದ
ವಿಗಡ ಮಲ್ಲರುಗಳೊಪ್ಪಿದರು ॥ ೯೩

ಶಿರವುರ ಕಂಠ ಕಪೋಲ ವಕ್ಷಸ್ಥಳ
ದುರವಣಿಸುವ ಗಾಯಗಳ ।
ಸುರಿವ ಕಣ್ಗಿಡಿಗಳ ಮೇಲು ನಿಶ್ವಾಸದ
ಬಿರುದಿನ ಮಲ್ಲರೊಪ್ಪಿದರು ॥ ೯೪

* ತವಗ ತವಕಿಸುವ.

ಇಂತಪ್ಪ ಮಲ್ಲರು ನೂರಾರು ಜೋಡಲಿ
ಪಂತದೊಳಗೆ ಕಾದುತಿರಲು ।
ಕಂತು ಸನ್ನಿಭ ಕಂಠೀರವೇಶ್ವರ ಬಲು
ಸಂತೋಷವ ತಾಳಿದನು ॥ ೯೫

ಸೋಲು ಗೆಲವುಗಳನರಿತು ಮಲ್ಲರುಗಳ
ಕಾಳಗವನು ಬೇಗ ಬಿಡಿಸಿ ।
ವೀಳೆಯವುಡುಗೊರೆಗೊಡುತಿರೆ ಡೊಂಬರ
ಮೇಳದಾಟಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೯೬

ಲಘು ಲಾಗು ಲಂಘನೆಯೊಳು ಗಳ ಮಿಳಯುಲಿ
ಯಗಣಿತರಹ ಡೊಂಬರುಗಳು ।
ಬಗೆ ಬಗೆಯಾಟವ ತೋರಿ ಯಾಸ್ಥಾನವ
ನಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಸಿದರೇ ವೇಳ್ಯ ॥ ೯೭

ತಗರ ಕಾಳಗ ಮದ ಕರಿಗಳ ಹೋರಾಟ
ವಿಗಡದ ಪುಲಿ ಕರಡಿಗಳ ।
ಬಿಗಿ ನೇಣ ಪರಿದು ಕಾದುವ ವೀರರ ಮೊತ್ತ
ಸೊಗಸ ಬೀರಿದುದೋಲಗದೆ ॥ ೯೮

ಇಂತಪ್ಪ ವೇಳೆ ಪಶ್ಚಿಮ ಕಾಂತೆ ರವಿಯೊಳು
ಕಂತು ಕೇಳಿಯನೆಸಗುವೊಡೆ ।
ಸಂತತ ಸಂಜೆಯಾಳಿಯನಟ್ಟಿ ಕರಿಸಲು
ಮಂತಾಗ ದಿನಪನೈದಿದನು ॥ ೯೯

ಕೀಣಾಳಿ ರವಿಯೈದಿದೊಸಗೆಯ ಪಶ್ಚಿಮ
ತರುಣಿಗೆ ಬಿನ್ನೈಸಲಾಗ ।
ಹರುಷದೆ ಮುತ್ತಿನ ಸೇಸೆದಳಿದವೊಲ್ಲು
ಮೆರೆದುವು ಸಂಜೆವಾಳೆಗಳು ॥ ೧೦೦

ನಲಿದು ನೀಲಾಬ್ಜಿನಿ ತನ್ನಯ * ಸಖಿಯರ
ಸಲೆ ಬಹ ಶಶಿಗಿದಿರಾಗಿ ।
ಕಳುಹಲ್ಕೆದುವವೊಲು ಕತ್ತಲೆ ಭೂಮಿಯ
ಬಲು ತವಕದೆ ಪಸರಿಸಿತು ॥ ೧೦೧

ಶಶಿ ತನ್ನ ವಂಶದರಸು ಮಹ ನವಮಿಯೊ
ಳಸೆವುತ್ಸವವ ನೋಳ್ಪೆನೆಂದು ।
ಪೊಸ ಕೌಮುದಿಯಾಳ್ಗೂಡಿ ಬಂದೊಲು ಕಾಂತಿ
ವಿಸರದೊಳುದಿಸಿದನಾಗ ॥ ೧೦೨

ತನ್ನೊಳೊಗೆದ ಸಿರಿ ನರಸೇಂದ್ರಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ
ಮನ್ನಣೆಯೊಳಗಿಹಳೆಂದು ।
ಮುನ್ನ ಪಾಲ್ಗಡಲು ನೋಡುವುದೈತಂದೊಲು
ಜೊನ್ನವೊಪ್ಪಿತು ಪೂರ್ಣ ಶಶಿಯು ॥ ೧೦೩

ಸರಸಿಜ ಸಖನ ದೀಧಿತಿ ಕೋಟಿ ರೂಪಲಿ
ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರನೋಲಗದ ।
ಸಿರಿಯ ಸಂಭ್ರಮವ ನೋಡುವುದೈತಂದೊಲು
ಮೆರೆದುವು ದೀಪ ಕಾಂತಿಗಳು ॥ ೧೦೪

ದೊರೆ ರಾಯನೋಲಗದೊಳಗೆ ರಾಜಿಸುತಿಹ
ಪರಿಪೂರ್ಣೇಂದು ಮುಖಿಯರ ।
ನೆರೆ ಬೆಳ್ನಗೆ ಜೊನ್ನದುರುಳಿಗಳೆಂದೆನೆ
ಮೆರೆದುವು ಚಂದ್ರ ಜ್ಯೋತಿಗಳು ॥ ೧೦೫

† ಅಳಿಗುರುಳಬಲೆಯರ್ಸುಳಿಯೆ ಭೇರೀ ತ್ರಯ
ಗಳ ನಿರ್ಘೋಷ ನಾದಗಳ ।
[ಬಳೆದ ಕೋಲಾಹಲ ದಶ ದಿಕ್ತಟಗಳ
ಬಳಸಿ ಕೊಂಡುದು ತೀವ್ರದಿಂದ] ॥ ೧೦೬

---

* ದೂತಿಯರ.

† ಅಳಿಗುರುಳಬಲೆಯರ್ಸುಳಿಯೆ ಭೇರೀ ತ್ರಯ । ಗಳ ನಿರ್ಘೋಷ ನಾದಗಳ॥
ಭಾಸುರ ರವವಾಕಾಶವ ಬಲು ಪರಿ। ತೋಷದೆ ಮುಸುಕಿದುವಾಗ ॥

[ಬೀಸುತೆ ಕೈಯನುದ್ಕ್ಷೇಪಿಸಿ ವಂದಿಗ
ಳಾ ಸಮಯವನು ಸೂಚಿಸುವ] ।
ಭೂಸುರ ರವವಾಕಾಶವ ಬಲು ಪರಿ
ತೋಷದೆ ಮುಸುಕಿದುದಾಗ ॥ ೧೦೭

ಬಿಗಿದುಟ್ಟ ಸಾಲಿಯ ನಿರಿ ಮೊಲೆ ಕಟ್ಟನ
ಝುಗಝುಗಿಸುವ ಭೂಷಣದ ।
ಬಗುಮಿಗೆ ಹರುಷದೆ ಸೊಗಸುಗಾತಿಯರಾಗ
ನಗುತ ಕೋಲಾಟಕ್ಕೈದಿದರು ॥ ೧೦೮

ತಾಳ ಮದ್ದಳೆ ವಾರ ನಾರಿಯರ ಸಂಗೀತ
ಮೇಳದೊಳಗೆ ಜತೆಗೂಡಿ ।
ಸೋಲಿಸುತಚ್ಚರಿಯರ ಮೋಹಿ ಪೆಣ್ಗಳು
ಕೋಲಾಟಕ್ಕೈತಂದರಾಗ ॥ ೧೦೯

* ಮೆರೆಯಲೊಡ್ಯಾಣದ ಪೊಂಗೆಜ್ಜೆಗಳ ದನಿ
ವರ ರತ್ನವೆರೆದ ಕೋಲುಗಳ ।
ಕರದೊಳು ಪಿಡಿದು ಮುಂಭಾಗದೆ ಪಾಡುತ
ಪಿರಿದು ಸಂಭ್ರಮವ ಬೀರಿದರು ॥ ೧೧೦

† ಬಗಸೆಗಣ್ಗಳ ಡಾಳ ಬೀರುತ ಮುದದೆ ಕೋ
ಲುಗಳನು ಪೊಯ್ವುಬ್ಬರಕೆ ।
ಮಿಗೆ ಮೇಲುದು ಜಾರೆ ಪೊಂಗೊಡ ಮೊಲೆಗಳು
ಸೊಗಸ ಬೀರಿದುವು ನೋಳ್ಪರಿಗೆ ॥ ೧೧೧

---

* ಮೆರವ ವಡ್ಯಾಣದ ಪೊಂಗೆಜ್ಜೆಗಳ ದನಿ । ನವ ರತ್ನವೆರೆದ ಕೋಲುಗಳ ॥ ಅನುವಿನಿಂ ಪಿಡಿದು ದೊರೆಯ ಮುಂಬಾಗದೆ । ಪಾಡುತ ರಾಗವ ಪಿಂದು ಸಂಭ್ರಮವ ಬೀರಿದರು॥

† ಬಗಸೆಗಣ್ಗಳ ಡಾಳ ಬೀರುತ ಮುದದೆ । ರನ್ನದ ಕೋಲ್ಗಳ್ಪೊಯ್ವ ಅಬ್ಬರಕೆ॥ ಮೇಲೆ ಮೇಲುದು ಜಾರೆ ಪೊಂಗೊಡ ಮೊಲೆಗಳು । ಸೊಗಸ ಬೀರಿದುವು ನೋಳ್ಪರಿಗೆ ॥

ಪೊಳೆವ ಮುತ್ತಿನ ಮೊಲೆಕಟ್ಟು ಸುವರ್ಣದೋಲ್
ತಳತಳಪ ಪೀತಾಂಬರದ ।
ಉಲಿವ ಮೃದಂಗ ಪಾಠಕರ ಗಾಯನದಿಂದ
ಲಲನೆಯರನುವಾದರಾಗ ॥ ೧೧೨

ಬಿರುದಿನ ತಾಳ ಮದ್ದಳೆ ಸಂಗೀತದ
ಪರಿಪೂರ್ಣ ರವ ಮೋಹಿಸಲು ।
ಚಲುವ ನರ್ತನದ ಪೆಣ್ಗಳು ಸಭಾ ಸ್ಥಳವ ಮ
ರುಳುಗೊಳಿಸಿದರೇನೆಂಬೆ ॥ ೧೧೩

ಕಟಿಗೊಂದಿದ ಕರ ಕಮಲವೆಂಗುಷ್ಠದ
ನಟನೆಯ ಮೆಯ್ಯೊಲೆಪುಗಳ ।
ಸುಟಿಯೊಳಾವರ್ತ ತಿರುಪುಗೊಂಡು ನಾಟ್ಯವ
ಪಟುಗೊಳಿಸಿದರೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೧೧೪

ತದ್ಧಿತ್ಥೈ ತದಿಗಿಣ ತದ್ಧಳಾಂಗುಗಳೆಂಬ
* ಶುದ್ಧ ಗಾಯಕ ವರ ಗತಿಗೆ ।
ಶುದ್ಧಾಂಗದ ಗೆಜ್ಜೆ ಮೆಟ್ಟಿನ ಗತಿಗಳಿಂ
ಮುದ್ದು ವೆಣ್ಣುಗಳಾಡಿದರು ॥ ೧೧೫

ಗಿಳಿಯು ಕಟ್ಟಳೆ ಸೋಗೆ ನವಿಲಾಟ ಹಂಸೆಯೆ
ಱಳೆಗಳ ಗತಿ ಗಂಡು ವೇಷ ।
ಗಳ ಬಗೆ ಬಗೆಯಭಿನಯ ವಿಲಾಸಗಳಿಂದ
ತಲೆದೂಗಿಸಿದರು ಸಭೆಯ ॥ ೧೧೬

ಒಂದು ದೆಸೆಯೊಳಿಂದ್ರ ಜಾಲವ ತೋರುವ
ಮೆಂದಿ ಬೈರೂಪದಾಟಗಳ ।
ಸಂದಣಿ ಹಾಸ್ಯ ರಸಗಳಿಂದ ಮೆರೆದುದ
ದಂದಿನಸಭೆಯುತ್ಸವದಲಿ ॥ ೧೧೭

---

* ಗಾಯಕ ನಟುವರ ಗತಿಗೆ.

ಹರಿಯು ದಶಾವತಾರದ ನಾಟಕವ ತೋರಿ
ಮೆರೆವ ಭಾಗವತರ ಚೆಂದ ।
ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರ ಚಂದ್ರಮನೋಲಗದಲಿ
ಪರಿ ಶೋಭಿಸಿದುದೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೧೧೮

ತುಂಬುರಾದಿಗಳಂತೆ ಗಾನವೆ ಪಾಡುವ
* ತುಂಬಿದ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳು ।
ಇಂಬಾಗಿ ಘನ ಕೃತಿಗಳ ಪಾಡಿ ಸಭೆಗಾ
† ಡಂಬರಗೊಳಿಸಿದರಾಗ ॥ ೧೧೯

ವೀಣೆಯ ವಾದಿಪ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳು
ಜಾಣತನದೆ ವೀಣೆವಿಡಿದು ।
ವಾಣಿಯುು ಪ್ರತ್ಯೇಕದೆ ಪಾಡುವಂತಾಗ
ಕ್ಷೋಣಿಪನನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿದರು ॥ ೧೨೦

ಸು ಲಲಿತ ಲಕ್ಷ್ಯ ಲಕ್ಷಣ ಕಾವ್ಯ ನಾಟಕ
ಸಲೆಯಲಂಕಾರಶೋಭಿತದೆ ।
ಬಲು ಪದ್ಯ ಪದ ಕೃತಿ ಬಂಧವ ನಡಿಸುತ
ಸಲೆ ಜಾಣ ಕವಿಗಳೊಪ್ಪಿದರು ॥ ೧೨೧

ಭಾರತ ರಾಮಾಯಣಗಳ ಸಂಗೀತ
ಸಾರದೊಳಗೆ ನಲಿದೋದಿ ।
ಭೂರಿ ವೈಭವದಿಂದ ಸಭೆಗತಿ ಮುದವೀವ
ಭಾರತಿಗಳು ರಂಜಿಸಿದರು ॥ ೧೨೨

ಧರಣೀಶ್ವರನೋಲಗವೆ ನೋಡಲು ಮಿಗೆ
ಸುರ ವೆಂಗಳಂಬರದಿಂದ ।
ಕರೆವ ಸಂಪಿಗೆಯರಳ್ಮಳೆಯೆಂಬಂದದೆ
ಸುರಿವ ಪೂಗಳು ರಾಜಿಸಿದುವು ॥ ೧೨೩

---

* ಸಂಗೀತವಿದ್ವಾಂಸ. † ನಂದವಗೊಳಿಸಿದರಾಗ.

ನರ ರೂಪ ನರಸಿಂಹನೋಲಗವನು ನೋಳ್ಪ
ಡುರಗೇಂದ್ರ ಧರೆಯನುಚ್ಚಳಿಸಿ ।
ಬರುವ ಸಂಭ್ರಮದಂತೆ ಬಿರಿಸು ಬಾಣಗಳಾಗ
ಮೆರೆದ ಸಂಭ್ರಮವನೇ ವೇಳ್ವೆ ॥ ೧೨೪

ನೆರೆ ಕರ್ಣಾಟಕ ಚಕ್ರೇಶನೆಂಬುದ
ಧರೆಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ತೋರ್ಪಂತೆ ।
ಮೊರೆದು ದೀಧಿತಿಗೂಡಿ ಚಕ್ರ ಬಾಣಗಳಂ
ದರಸನೋಲಗದೊಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೧೨೫

ಧರಣೀಶ್ವರನ ಪ್ರತಾಪ ಚೌ ದೆಸೆಯಲಿ
ಮೆರೆವೊಡೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಗಿ ।
ಪರಿ ಶೋಭಿಪೊಲು ಸೂತ್ರಗಂಭ ಬಾಣಗಳುರೆ
ಪರಿವ ಸಂಭ್ರಮವನೇನೆಂಬೆ ॥ ೧೨೬

ಶಶಿ ಮುಖಿಯರು ಸಮ್ಮುಖದಲಿ ಪಿಡಿದಿಹ
ಮಿಸುನಿಯ ದೀವಟಿಗೆಗಳ ।
ಪೊಸ ಕರ್ಪುರದ ತೈಲದ ದಿವ್ಯ ವಾಸನೆ
ಮುಸುಕಿತಾಕಾಶ ಮಂಡಲವ ॥ ೧೨೭

ಪೊಡವಿಪ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರನೋಲಗದ ಬ
ಲ್ಪಡಗರಗಳನೆಂಟು ದೆಸೆಗೆ ।
ಬಿಡದೆ ಸಾರುವವೋಲು ಗಳಿಯಾರ ಜಾಗಟೆ
ನಡೆದ ಗಳಗೆಯ ಪೇಳದುವು ॥ ೧೨೮

ಆ ಸಮಯದೆ ಜ್ಯೌತಿಷಿಕರೈತಂದು ವಿ
ಲಾಸದೆ ನೃಪನ ಸಮ್ಮುಖದೆ ।
ಬಾಸುರ ಗಳಗೆಯೆಂಟಾದುದೆಂದುರೆ ಬಿ
ನ್ನೈಸಿದರೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೧೨೯

ಪಿರಿದು ಕರ್ಪೂರ ವೀಳೆಯವುಡುಗೊರೆಗಳ
ದೊರೆಯು ಸಮ್ಮುಖದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ।
ಕರೆದಂತರವರಿದಿತ್ತೋಲಗವನು
ಹರುಷದೆ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟರಾಗ ॥ ೧೩೦

ಹರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ತೀರ್ಥ ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಡು
ಪರಮೋತ್ಸವ ಮಿಗಲಂದು ।
ದೊರೆ ರಾಯ ಸರ್ವ ಸಂಭ್ರಮದೊಳಗಂತಃ
ಪುರಕ್ಕೈದಿದನೇ ವೇಳ್ಯ ॥ ೧೩೧

ಇಂತಪ್ಪೋಲಗವೆಂಟು ದಿವಸ ಪರಿ
ಯಂತರ ಸಕಲ ಸಂಭ್ರಮದೆ ।
ಸಂತೋಷವ ಸರ್ವ ಜನಕೆ ಬೀರುತಲ
ತ್ಯಂತ ಸೌಖ್ಯದೊಳೊಪ್ಪಿಮದು ॥ ೧೩೨

ಇದು ಸೋಮ ವಂಶ ವಾರಿಧಿ ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನ
ಚದುರ ಕಂಠೀರವೇಶ್ವರನ ।
ಪುದಿದ ಪ್ರತಾಪ ಸಂಪದದೇಳಗೆಯ ಸಂಧಿ
ಮುದದ ಸುಧರ್ಮಾನುಬಂಧಿ ॥ ೧೩೩

೨೧ನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ

ವಿಜಯ ದಶಮಿಯ ಜಂಬಿ ಸವಾರಿ.

ಸೂಚನೆ|| ನೆರೆ ಮಹಾ ನವಮಿಯುತ್ಸವ ಪೂಜೆ ಭೂಪನ
ಪಿರಿದು ಸವಾರಿ ವರ್ಣಿಸುವೆ ||

ಬಳಿಕೊಂಭತ್ತನೆಯಾದಿನದೆ ಚಂಡಿಕಾ
ಲಲನೆಯು ನವ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯರ |
ವಿಲಸಿತೋತ್ಸವ ಪೂಜೆಗೆ ಶುಭ ಲಗ್ನವ
ಸಲೆ ಜೋಯಿಸಿಗರುಸಿರಿದರು || ೧

ರಾಮಣೀಯಕವಾಗೆ ರಾಜಿಸುತಿಹ ಚೆಲ್ವ
ಭೂಮೀಶ್ವರನರ ಮನೆಯ |
ಆ ಮಹಾ ಚಿತ್ರ ಸುಂದರ ಶಾಲೆಯ ಸು
ಪ್ರೇಮದೆ ಸಿಂಗರಿಸಿದರು || ೨

ಪನ್ನೀರ ಚಳೆಯ ಕತ್ತುರಿಯ ಸಾರಣೆ ಮುತ್ತಿ
ನುನ್ನತ ರಂಗವಲ್ಲಿಗಳ |
ಸನ್ನಾಹಗೊಳಿಸಿ ಕುಂಕುಮದ ಕಾರಣೆಗಳ
ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಿಗೆ ರಚಿಸಿದರು || ೩

ಪವಳದ ಕುಚ್ಚು ಮುತ್ತಿನ ಸಾಲು ಗೊಂಚಲು
ನವರತ್ನ ಖಚಿತದ ಲೋವೆ |
ಖವ ಖವಿಸುವ ಮಿಸುನಿಯ ಮೇಲು ಕಟ್ಟುಗ
ಳ್ಭವನದೊಳಗೆ ರಂಜಿಸಿದುವು || ೪

ಮೆರೆವ ನಾನಾ ಬಗೆ ಪಲವಸ್ತ್ರ ಮಂದಾರ
ದರಳ್ಗಳ ದಿವ್ಯ ಮಾಲೆಗಳ ।
ಪರಿಶೋಭಿಸಿದುವಾಯುಧ ಪೂಜೆಯ ಚೆಲ್ವ
ಸುರುಚಿರಾಸ್ಥಾನ ಮಂಟಪದೆ ॥ ೫

ಕಜ್ಜಳವಿಡುವ ಕನ್ನಡಿಯ ನೋಡುವ ಮಿಗೆ
ಸಜ್ಜುಕ ಸರಗಳ ಮುಡಿವ ।
ಪೆಜ್ಜಳಿಸುವ ಪುತ್ತಳಿಗಳಾ ಭವನದ
ವಜ್ರ ಭಿತ್ತಿಯೊಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೬

ಅನಿತರೊಳಗೆ ಮಂತ್ರಿ ಮನ್ನೆಯರೊಡಗೂಡಿ
ಜನ ಪತಿ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರ ।
ಘನವಾದ ದಿವ್ಯಾಯುಧಗಳ ಜಲ ಕೇಳಿ
ಗನುಗೊಳಿಸುವೊಡೈತಂದ ॥ ೭

ಕಂಗೊಳಿಸುವ ರನ್ನದ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯೊ
ಳ್ಮಂಗಳ ವಾದ್ಯ ಘೋಷದಲಿ ।
ತುಂಗ ವಿಕ್ರಮನ ದಿವ್ಯಾಯುಧಗಳ ತಂದು
ಸಂಗಡಿಸಿದರರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೮

ದುರದೊಳಗಿದಿರಾದ ವೈರಿ ರಾಯರ ಗರ್ವ
ಗಿರಿ ಶಿಖರವ ಕಂಡಿಸುವ ।
ವರ ವಜ್ರ ದಂಡದಂದದಲಿ ಭೂ ಪಾಲನ
ಸು ರುಚಿರ ಖಡ್ಗವೊಪ್ಪಿದುದು ॥ ೯

ಆಜಿಗೊದಗಿದರಿ ಭಟರೆದೆ ಗರುಳ ಸ
ಮಾಜವ ತೆಗೆದು ಬೇಗದಲಿ ।
* ರಾಜಿಪ ಭೂತಕೆ ರಣ ಮಾಲೆಯಿಕ್ಕುವೊ
ಲ್ನೇಜೆಯುವೊಪ್ಪಿತು ನೃಪನ ॥ ೧೦

---

* ರಾಜಿಪ ರಣ ಭೂತಕ್ರಾನ ಮಾಲೆ.

ಉಕ್ಕಂದದೊಳಗೈದುವ ಧರಣೀಶರ
ಸೊಕ್ಕ ಮುರಿದು ಜಯ ಸಿರಿಗೆ ।
ಇಕ್ಕುವ ರನ್ನಗುಂಡಲದಂತೆ ಸಿಂಗಾಡಿ
ಯಕ್ಕರೊಳಸೆದುದೇನೆಂಬೆ ॥ ೧೧

ಬವರವ ಬಯಸಿ ಬಂದರಿ ರಾಯರುಗಳೆಂಬ
ನವ ಧವಳೇಕ್ಷು ದಂಡವನು ।
ತವಕದೆ ಹೀರಿ ಹಿಪ್ಪೆಯ ಮಾಡಿಯುಗುಳುವೊ
ಲ್ಜವದಾಡೆಯೊಪ್ಪಿತು ನೃಪನ ॥ ೧೨

ಪೊಡವಿಪ * ನೀನೆನ್ನನವರತವು ಕೈಯ
ಹಿಡಿದು ಸಲಹ ಬೇಕೆಂದು ।
ಕಡು ತವಕದೆ ಸೇರಿದಾಯುಧ ಸಿರಿಯೊಲು
ಬಿಡದೊಪ್ಪಿದುದು ದಿವ್ಯ ಸುರಗಿ ॥ ೧೩

ಸೊಕ್ಕಿದ ರಿಪು ಭೂಮಿಪರುದರವ ಬಗಿ
ದುಕ್ಕುವ ಬಿಸಿ ರಕ್ತ ಜಲವ ।
ಗಕ್ಕನೆ ಹೀರಿ ಮೆರೆದು ತಳ ತಳಿಸುವ
ಚಿಕ್ಕ ಕಠಾರಿಯೊಪ್ಪಿದುದು ॥ ೧೪

ಧಾರಿಣಿಯೊಳು ರಿಪು ಗಜ ಮಸ್ತಕಾಗ್ರಕೆ
ಪಾರಿ ಮಿದುಳ್ಗಳನುಗಿವ ।
ವೀರ ಪಂಚಾನನದುಗುರಂದದೆ ಕರಾ
ಚೂರಿಯೊಪ್ಪಿದುದವನಿಪನ ॥ ೧೫

ಸುರಗಿ ಸಬಳ ಕೈಯಿಟ್ಟ ಶೃಂಗಾರದ
ತರಕಸದುಂಬಿದಂಬುಗಳ ।
ಮೆರೆದುದು ಸಂಭ್ರಮ ಜಲ ಕೇಳಿಗೈದುವ
ಸಿರಿಯ ನಾನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೧೬

* ನಿನ್ನನ್ನವರತವು.

ಬಳಿಕ ಚೌ ದೆಸೆಯರಿ ನೃಪರ ಗರ್ವವ ನೆಗ್ಗಿ
ಸೆಳೆದು ತಂದಖಿಳಾಯುಧಗಳ ।
ತಳ ತಳಿಸುವ ದಂಡಿಗೆಗಳ ಮೇಲಿಟ್ಟು
ಜಲ ಕೇಳಿಗನುಗೊಳಿಸಿದರು ॥ ೧೭

ವಾಮ ಗರುಡನಂಬರ ಮಾರ್ಗದೆ ಬಂದು
ಭೂಮಿ ಪಗತಿ ಶುಭೋದಯವ ।
ರಾಮಣೀಯಕವಾಗಿ ಸೂಚಿಸಿ ಚರಿಸುವ
ಪ್ರೇಮವನೇನ ಬಣ್ಣಿಪೆನು ॥ ೧೮

ಪಟ್ಟು ಬರಹ ಚೀನಾಂಬರಗಳ ಬೆನ್ನೊ
ಳಟ್ಟಾಗ ಗಜ ತುರಗಗಳು ।
ಕಟ್ಟೆಸಕದೊಳಗಣಿತ ಜಲ ಕೇಳಿಗೆ
ತೊಟ್ಟನೈತಂದುವರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೧೯

ಗಣ ನಾಥ ಪೂಜೆ ಗಂಗಾ ಪೂಜೆ ಶಸ್ತ್ರವಾ
ರಣ ವಾಜಿಗಳ ಪೂಜೆಯನು ।
ಕ್ಷಣದಲಿ ರಚಿಸಿಯಾಯುಧಕಭಿಷೇಕವ
ನಣಿಯಾರದಲಿ ಮಾಡಿದರು ॥ ೨೦

ಪರಿಮಳ ಗಂಧಾಕ್ಷತೆ ನೂತನ ಪುಷ್ಪ
ವೆರಸಿ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ ಮೇಲೆ ।
ನರಸೇಂದ್ರನ ದಿವ್ಯಾಯುಧ ಮೆರೆದು ಬಂ
ದುರದೆ ಮಂಟಪಕ್ಕೈದಿದುವು ॥ ೨೧

ನೊಸಲ ಗಂಧಾಕ್ಷತೆ ಕಂದರದೊಳಗಿಹ
ಮಿಸುನಿ ಜಡೆಗಳು ಪೂ ಮಾಲೆ ।
ಪೊಸ ಬಗೆ ಶೃಂಗಾರದ ದಿವ್ಯ ವಾಜಿ
ಪ್ರಸರಗಳೈತಂದುವಾಗ ॥ ೨೨

ಕುಂಭ ಸ್ಥಳಕೆ ಪೂಸಿದ ಕುಂಕುಮ ಗಂಧ
ತುಂಬಿದ ಕೊರಳ ಪೂ ದಂಡೆ ।
ಇಂಬಿನ ಗಂಧಾಕ್ಷತೆಯ ನೊಸಲ ಮದ
ಕುಂಭಿಗಳೈತಂದುವಾಗ ॥ ೭೩

ಹರಿಯ ನೇಮದಲಿ ದಿವ್ಯಾಯುಧ ಪೂಜೆಯ
ನರನರ್ತಿಯಲಿ ಮಾಳ್ಪಂತೆ ।
ಸಿರಿಯರಸನ ಕೃಪೆಯಲಿ ಶಸ್ತ್ರ ಪೂಜೆಯ
ವಿರಚಿಸಿದನು ಭೂಪಾಲ ॥ ೭೪

ನವ ರತ್ನ ಖಚಿತ ಮಂಟಪದೊಳು ರಾಜಿಸು
ವವಿರಳ ದುಗುಲ ವಾಸಿನಲಿ ।
ತವಕದೆ ಕೈದುಗಳಂಬಿಟ್ಟು ದುರ್ಗಾಸ್ತ್ರ
ವವ ಜಪಿಸಿದನೇ ವೇಳ್ವೆ ॥ ೭೫

ಮೊಳಗುವ ಮಂಗಳ ವಾದ್ಯ ಘೋಷದೊಳಂದು
ಬಲಿ ಪುಷ್ಪ ಧೂಪ ದೀಪದಲಿ ।
ನಲಿದು ಭೂ ಸುರರಾಗ ಚಂಡಿಕಾ ದೇವಿಯ
ಸಲೆ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯ ಮಾಡಿದರು ॥ ೭೬

ಕದಳಿಯ ಫಲ ನಾಳಿಕೇರ ಖರ್ಜೂರಗ
ಳ್ಮದವಿಡಿದಿಕ್ಷು ದಂಡಗಳ ।
ಮೆದೆ ಮೆದೆ ಯಾಗಿ ಸಾಲ್ಗೊಳಿಸಿ ನೈವೇದ್ಯವ
ಪದುಳದೊಳೊಲಿದು ಮಾಡಿದರು ॥ ೭೭

ಖಂಡ ಸಕ್ಕರೆ ಚಿಲುಪಾಲು ಗಾರಿಗೆ ವಡೆ
ಮಂಡಿಗೆ ಕಜ್ಜಾಯಗಳ ।
ತಂಡ ತಂಡದೆ ರಾಸಿ ಗೈದು ನೈವೇದ್ಯವ
ಚಂಡಿಕಾಂಬಿಕೆಗರ್ಪಿಸಿದರು ॥ ೭೮

ಹೆಸರ ಕಿಚ್ಚಡಿ ಶಾಲ್ಯಾನ್ನ ಸದ್ಯೋಘೃತ
ಹಸನಾದ ದೋಸೆ ಯುಂಡಲಿಗೆ ।
ಪೊಸ ತಾಳದ ಪಾನ ಸೀಕರಣೆ ಪನ್ನೀರ
ನೊಸೆದರ್ಪಿಸಿದರಂಬಿಕೆಗೆ ॥ ೧೯

ಗಜ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಹಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಯಾಯುಧ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯರ್
ನಿಜವಾದ ದಾನ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯರ ।
ಭುಜ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಸಿರಿ ಕೀರ್ತಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು
ಭಜಿಸಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಗೈಸಿದರು ॥ ೨೦

ಶಾರದ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಭಕ್ತಿ
ಸಾರದೊಳಗ ಪೂಜೆ ಮಾಡೆ ।
ಧಾರಿಣೀಶ್ವರ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರನ ಮೆಚ್ಚಿ
ಸೇರಿದರ್ನವ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯರು ॥ ೨೧

ಮಂಗಳಾರತಿಗಳು ಮುದ್ದು ಕೋಲಾಟಗಳ್
ಸಂಗೀತ ಸಕಲ ಭೋಗಗಳು ।
ಹಿಂಗದೊಪ್ಪಿದುವಾಯುಧ ಮಂಟಪದ ದಿ
ವ್ಯಾಂಗಣದೊಳಗೇನೆಂಬೆ ॥ ೨೨

ಬಡನೋಲಗದಲಿ ನೆರೆದಿಹ ಪರಿವಾರ
ಕಡುಗಲಿ ಸುಭಟ ಮನ್ನೆಯರು ।
ಬಿಡದೆ ಪಣ್ಫಲ ಕಜ್ಜಾಯ ರಾಶಿಯ ಪೊತ್ತು
ಸಡಗರದೊಳಗೈದಿದರು ॥ ೨೩

ತುರಗ ಗಜಾವಳಿ ಚಂಡಿಕಾ ದೇವಿಗೆ
ಹರುಷದೆ ಕಾಣಿಕೆ ಗೈದು ।
ವರವ ಪಡೆದು ಕಂಠೀರವೇಶ್ವರನಂ
ದರ ಮನೆಗೈತಂದನಾಗ ॥ ೨೪

ಬಳಿಕ ಭೋಜನ ಶಾಲೆಯಲಿ ಬಂಧುಗಳು ಕೂಡಿ
ನಲಿದಾರೋಗಣೆ ಮಾಡಿ ।
ಜಲಜಾಕ್ಷನಂದದೆ ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರ ಭೂ
ಲಲನೇಶನೊಪ್ಪಿದನಾಗ ॥ ೩೫

ಬಳಿಕ ಕಂಠೀರವ ರಾಜ ಸಂತೋಷವ
ತಳೆದಂದಿನ ರಾತ್ರಿಯಲಿ ।
ನಳಿನ ನಾಭನ ದಿವ್ಯ ಮೂರ್ತಿಯ ಧ್ಯಾನದೆ
ನಲಿದೊಪ್ಪಿದನೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೩೬

ತರಣಿ ಭೂಪಾಲ ತಮದ ಮೇಲೆ ದಾಳಿಯ
ಭರದೊಳಗೈದಬೇಕೆಂದು ।
ಕಿರಣ ಸೈನ್ಯದೆ ಸಾರ್ವ ಡಂಗುರ ರವವೆನೆ
ಚರಣಾಯುಧಗಳುಲಿದುವು ॥ ೩೭

ಹರುಷದೆ ಪೂರ್ವ ವನಿತೆ ರವಿಯೊಳು ಭೋಗ
ವೆರೆವೊಡೆ ಮಜ್ಜನ ಗೈದು ।
ಧರಿಸಿದ ಮಾಂಗಲ್ಯ ಕುಂಕುಮವೆನಲಾಗ
ಳರುಣೋದಯ ರಂಜಿಸಿತು ॥ ೩೮

ನೆರೆದರು ಬಳಿಕುಪ್ಪವಡಕೆ ಪಾಡುವ
ತರುಣಿಯರ್ತಾಳ ದಂಡಿಗೆಯ ।
ಕರದೊಳು ತಳೆದು ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರನ ಚೆಲ್ವ
ನೆರೆ ರನ್ನ ಸೆಜ್ಜೆ ವಾಗಿಲೊಳು ॥ ೩೯

ಮಧುರ ಧನ್ಯಾಸಿ ಭೂಪಾಳಿ ಗುಂಡಕ್ರಿಯೆ
ಯೊದವಿದ ದೇಸಾಕ್ಷಿ ಯೆನಿಪ ।
ಉದಯ ರಾಗದಲಿ ಭೂ ವರನಂಕ ಮಾಲೆಯ
ಸುದತಿ ರನ್ನೆಯರು ಪಾಡಿದರು ॥ ೪೦

ಏಳರಿ ರಾಯ ಪರ್ವತ ಕುಲಿಶಾಯುಧ
ಶ್ರೀ ಲೋಲ ಚರಣಾಬ್ಜ ಭೃಂಗ ।
ಬಾಲೆಯರಕ್ಷಿ ಚಕೋರ ಚಂದ್ರಮ ಪೂರ್ವ
ಶೈಲಕ್ಕೆ ರವಿ ಬಂದನೇಳು ॥ ೪೧

ತುರಗಾರೋಹಣ ರೇವಂತ ಜಯ ಸಿರಿ
ಗರಸ ಸಮ್ಮೋಹನ ಸರಸ ।
ಗುರು ಕುಚೆಯರಿಗೆ ನೂತನ ಮನಸಿಜ ರೂಪ
ದೊರೆ ರಾಯ ನಲಿದುಪ್ಪವಡಿಸ ॥ ೪೨

ಲೀಲೆಯಿಂ ಪಿಡಿದ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆ ಫಲ ವಸ್ತು
ಜಾಲ ಸಹಿತ ಭೂ ಸುರರು ।
ಓಲಗಕ್ಕೈದಿದರ್ಹರಕೆಯ ಕೈಗೊಳ್ವ
ಡೇಳು ಚನ್ನಿಗ ನರಸೇಂದ್ರ ॥ ೪೩

ಮೂಡಣ ದೆಸೆಯರಸುಗಳು ನಿನ್ನಯ ಶೌರ್ಯ
ರೂಢಿಗೆ ಕಂಗೆಟ್ಟಾಗ ।
ಕೂಡೆ ಕಳುಹಿದ ಕಪ್ಪದ ಧನ ಬಂಡಿಯೊಳ್
ಹೂಡಿ ಬಂದಿದೆ ನೋಡೇಳು ॥ ೪೪

ತೆಂಕಣ ದೊರೆಗಳು ನಿನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮ
ದಂಕೆಗೆ ಭಯ ಪಡುತಾಗ ।
ಮುಂಕೊಂಡು ಕಾಣಿಕೆಯಿತ್ತಾನೆಗಳು ಬಂದು
ಬಿಂಕದೊಳಿವೆ ನೋಡೇಳು ॥ ೪೫

ಪಶ್ಚಿಮದವನಿಪರಂಜಿ ಶರಣು ಹೊಕ್ಕು
ಮಚ್ಚರವನು ಬಿಟ್ಟಾಗ ।
ಉಚ್ಚವದೊಳಗಿತ್ತ ನವ ರತ್ನ ಭೂಷಣ
ಪೆಚ್ಚಿ ಬಂದಿವೆ ನೋಡೇಳು ॥ ೪೬

ಉತ್ತರದವನಿ ಪಾಲಕರು ರಣದೆ ಸೋತು
ಮತ್ತಾಗ ಕಾಣಿಕೆಯಿತ್ತ ।
ಮೊತ್ತದ ತೇಜಿಗಳೈದಿವೆ ನೋಡೇಳು
ವೃತ್ಸಮಾಶ್ರಿತ ಕಲ್ಪ ಭೂಜ ॥ ೪೭

ತಳ ತಳಿಸುವ ಭೂಷಣದ ಮನ್ನೆಯರುಗ
ಳಳವಟ್ಟ ಸಂದಣಿಯೊಳಗೆ ।
ದಳ ಪತಿ ಹರುಷದಿಂದೋಲೈಸುವರೀಗ
ತಳುವದೈತಂದು ನೋಡೇಳು ॥ ೪೮

ಊಳಿಗದವರು ಪೊಂಟಿರಿಗಾರರು ಬಲು
ಮೇಳದ ರಾಯ ರಾವುತರು ।
ಓಲಗ ಶಾಲೆಗೈತಂದರು ಮನ್ನಿಪೊ
ಡೇಳು ಭೂಭುಜ ಕುಲ ಚಂದ್ರ ॥ ೪೯

ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕಿನ ರಾಯ ಛಾರಿಗಳೊಡನಾಗ
ಳಕ್ಕರು ಮಿಗೆ ಹರುಷದಲಿ ।
ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದ ಮಂತ್ರಿಗಳಿದೆ ನೋಡೇಳು
ಸಕ್ಕರೆ ಬಿಲ್ಲನ ರೂಪ ॥ ೫೦

ಆ ಗಾನದೊಡನುಲಿದುವು ನೆರೆ ದೀಹದ
ಕೋಗಿಲೆ ರಾಜ ಕೀರಗಳು ।
ರಾಗದೆ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರನ ಕಿವಿಗಿಂ
ಪಾಗಲದೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೫೧

ಉರಗ ತಲ್ಪದೆ ಶ್ರೀ ಹರಿ ಮೈ ಮುರಿದೇಳ್ವ
ತೆರದಿಂದ ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರ ।
ಭರದೊಳುಪ್ಪವಡಿಸಿದನು ಕರ ಪದ್ಮದ
ಸಿರಿ ರೇಖೆಯನೀಕ್ಷಿಸುತ ॥ ೫೨

ನವ ರತ್ನ ಖಚಿತದಾಯುಧವನು ಪಟ್ಟದ
ಯುವತಿಯ ಮುಖ ಸರಸಿಜವ ।
ತವೆ ಹರ್ಷದೊಳ್ನಿಟ್ಟಿಸುತುಪ್ಪವಡಿಸಿದ
ಭುವನೇಶ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರ ॥ ೫೩

ಆ ಸಮಯದೆ ದರ್ಪಣ ಮಂಗಳಾರತಿ
ಭೂ ಸುರ ದ್ವಯ ಕಪಿಲೆಗಳು ।
ಲೇಸಿನೊಳದಿರೊಳೊಪ್ಪಿರೆ ನೋಡಿ ಮಣಿ ಮಂಚ
ವಾಸಿಂದವಿಳಿದನೇ ವೇಳ್ಯ ॥ ೫೪

ನೆರೆ ರನ್ನದಂಬಿಗೆಯೊಳು ದಿವ್ಯ ಜಲವನು
ತರುಣಿಯೊರ್ವಳು ಸೂಸಲಾಗ ।
ಸಿರಿ ಪದ ಯುಗ ಕರ ಮುಖವ ಪ್ರಕ್ಷಾಳಿಸಿ
ಧರಣೀಶ ಮೆರೆವನರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೫೫

ಪಜ್ಜಳಿಸುವ ನವ ರತ್ನದ ಬಿತ್ತಿಯ
ಬಜ್ಜರದಧಿಕ ಲೋವೆಗಳ ।
ಸಜ್ಜಿಕ ಸರದ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟಲಿ ರಾಜಿಪ
ಮಜ್ಜನ ಶಾಲೆಗೈತಂದ ॥ ೫೬

ಸರಸಿಜ ನೇತ್ರಗೆ ಸಿರಿ ಸತ್ಯ ಭಾಮೆಯರ್
ಪಿರಿದು ಮಜ್ಜನಕೆರೆದಂತೆ ।
ಧರಣೀಶನ ಸಿರಿ ಮುಡಿಗಾಗ ನಾರಿಯರ್
ನೆರೆ ಪನಿ ನೀರ ಸೂಸಿದರು ॥ ೫೭

ಪೀತಾಂಬರ ವೈದಿಲ ಸೆರಗಿನೊಳೊರ್ವ
ಜಾತಿ ನಾಯಕಿ ಹರುಷದಲಿ ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಸಿರಿ ಮುಡಿ ಭದ್ರ ಕಾಯುವ ಬಲು
ರೀತಿಯೊಳೊಲಿದೊರಸಿದಳು ॥ ೫೮

ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಪಟ್ಟೆಯು ದೋತ್ರ ನೆರೆ ದಿ
ವ್ಯಾಂಗದೊಳಗೆ ಬಹಿರ್ವಾಸ ।
ರಂಗು ಮಾಣಿಕದ ಕುಲಾಯಿ ಭೂಪಾಲಗೆ
ಮಂಗಳೋತ್ಸವದೊಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೫೯

ನವ ರತ್ನದ ಹಾವುಗೆಯೊರ್ವ ಭಾವಕಿ
ತವಕದೆ ಪದಕಳವಡಿಸೆ ।
ಭುವನೇಶ ಚಿಂತಾ ಮಣಿ ನಾಮ ತೀರ್ಥದ
ಭವನಕ್ಕೈತಂದನರ್ತಿಯುಲಿ ॥ ೬೦

ಘನವಾದ ಮಣಿ ಮಯ ಪದ್ಮ ಪೀಠದೊಳಾಗ
ಜನ ನಾಥ ಚೂಡಾ ರತ್ನ ।
ಮನ ಹರುಷದಲಿ ಮಂಡಿಸಿ ಕತ್ತುರಿ ನಾಮ
ವನು ಪಣೆಗಳವಡಿಸಿದನು ॥ ೬೧

ಬಳಿಕ ಸಂಧ್ಯಾ ವಂದನೆ ಮೊದಲಾಗಿಹ
ಸುಲಲಿತ ನಿತ್ಯ ಕೃತ್ಯಗಳ ।
ಇಳೆಯಾಣ್ಮ ವಿರಚಿಸಿ ಘನ ಹರುಷದೊಳಾಗ
ನಳಿನ ನಾಭನ ಪೂಜಿಸಿದ ॥ ೬೨

ಶ್ರೀ ಪತಿ ಧರ ಗೋ ಪತಿ ಕಮಲಜ ನುತ
ತಾಪ ತ್ರಯ ಸಂಹಾರ ।
ಪಾಪ ವಿದೂರ ಪಾವನ ಮೂರ್ತಿ ಮಂಗಳ
ರೂಪನ ಸರ್ವೇಶ ಶರಣು ॥ ೬೩

ಕಮಲಾಕ್ಷ ಕಾರುಣ್ಯ ನಿಧಿ ಯಾನತ ರಕ್ಷ
ದ್ಯುಮಣಿ ಸಹಸ್ರ ಸಂಕಾಶ ।
ಸುಮನೋ ನಮಿತ ಪದಾಬ್ಜ ಪಂಕಜ ನಾಭ
ರಮೆಯರಸನೆ ಪಾಲಿಸೊಲಿದು ॥ ೬೪

ನರ ಸಿಂಹನೆಂಬ ನಾಲ್ಕಕ್ಷರವಾದನ
ಸು ರುಚಿರ ಜಿಹ್ವಾಗ್ರದೊಳಗೆ ।
ಹರುಷದೆ ನೆಲಸಿರಲವನೈಶ್ವರಿಯಕ್ಕೆ
ಸರಿಯುಂಟೆ ಮೂ ಲೋಕದಲಿ ॥ ೬೫

ದೇವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೀವೆಡೆಯಲಿ ಚಂಚಲ
ಧೀವೃತ್ತಿಯಾಗದಂದದಲಿ ।
ತೀವಿದ ಸ್ಥಿರ ಬುದ್ಧಿಯನೀಯಬೇಕೆಂದು
ಭಾವಜ ಪಿತನ ಧ್ಯಾನಿಸಿದ ॥ ೬೬

ಸಲೆ ನರ ಸಿಂಹನ ತೀರ್ಥ ಪ್ರಸಾದವ
ವಿಲಸಿತ ಭಕ್ತಿಯೊಳ್ವರಸಿ ।
ನಲಿದು ಭೂ ಸುರರಿಗೆ ನಿತ್ಯ ದಾನವ ಮಾಡಿ
ನಲವುದಾಳಿದ ಭೂಮಿ ಪಾಲ ॥ ೬೭

ಪಿರಿದು ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆ ಫಲ ವಸ್ತುಗಳ ಭೂ
ಸುರರಿತ್ತು ಪರಸೆ ಕೈಕೊಳುತ ।
ವರ ಶುಭ ಲಗ್ನದೆ ಚಂಡಿಕಾಂಬೆಯ ಪೂಜೆ
ಗರಸನೈತಂದನರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೬೮

ಬಳಿಕಾಗ ಮರು ಪೂಜೆಯ ಚಂಡಿಕಾಂಬೆಗೆ
ನಲಿದು ಮಾಡಿಸಿ ನರಸೇಂದ್ರ ।
ಬಲವಿಂದ ಕೈದೆತ್ತಿ ಕೂಶ್ಮಾಂಡ ಫಲವನು
ಸಲೆ ಖಂಡಿಸಿದನರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೬೯

ವರ ದಳ ಪತಿ ಮನ್ನೆಯ ಮಂಡಲಿಕರ
ಕರಣಿಕರಾಪ್ತಮಂತ್ರಿಗಳ ।
ಹರುಷದೆ ಮನ್ನಿಸಿ ಸಾರಿಗೆ ಬರವೇಳ್ದು
ತೆರಳಿದನರ ಮನೆಗಾಗ ॥ ೭೦

ಪುರದ ಬಹಿರ್ಭಾಗದ ಪೂರ್ವ ದೆಸೆಯಲಿ
ಪಿರಿದಪ್ಪ ಶಮಿಯ ಮಂಟಪವ ।
ಪರಿ ಪರಿಯಲಿ ಬಹು ಸಿಂಗರಗೈಸಿದ
ಧುರ ಧೀರ ಲಿಂಗೆಯ ಗೌಡ ॥ ೭೧

ಮೇಲು ಪರಿವ ಜಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟೆಯ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟು
ಸಾಲುಗೊಂಡೆಸೆವ ಪೂ ಮಾಲೆ ।
ಲೀಲೆಯೊಳಳವಟ್ಟು ಶಮಿಯ ಮಂಟಪದೊಳು
ಡಾಳಿಸಿದುವು ಚೆಲ್ವಿನಿಂದ ॥ ೭೨

ನವ ರತ್ನದ ಗೋಡೆ ರದದ ಕುರಾಡಗ
ಳವಿರಳ ಫಲ ವಸ್ತುಗಳ ।
ಧವಳೇಕ್ಷು ದಂಡ ರಂಭಾ ಸ್ತಂಭವಾ ದಿವ್ಯ
ಭವನಗಂಭಗಳೊಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೭೩

ಧಾರಿಣೀಶ್ವರನರಮನೆ ಬಾಗಿಲಿಂ ಜಂಬಿ
ಸಾರಿ ಮಂಟಪ ಪರಿಯಂತ ।
ಮೇರೆ ಯಿಲ್ಲದ ರತ್ನ ತೋರಣ ಕುರುಜುಗಳ್
ಸೇರಿ ಕಟ್ಟಿದುವರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೭೪

ಮೆರೆವ ಮುತ್ತಿನ ರಂಗವಲಿ ದಿವ್ಯ ಪರಿಮಳ
ವೆರೆದಿಹ ಪನ್ನೀರ ಚಳೆಯ ।
ಪುರ ವೀಧಿಯಿಂದೊಂದು ಯೋಜನ ಪರಿಯಂತ
ಪರಿ ಶೋಭಿಸಿದುವೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೭೫

ಬಳಿಕ ಚೌ ದೆಸೆಯ ದೇಶವ ನೋಟಕ ಜನ
ಸುಲಲಿತ ಶೃಂಗಾರದಿಂದ ।
ಇಳೆಯಾಣ್ಮನ ಸಾರಿಯತುಲ ಸಂಭ್ರಮವ ನೋ
ಡಳವಟ್ಟು ಸಂದಣಿಸಿದರು ॥ ೭೬

ಅರ ಮನೆ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿಯಿಂದ ಪುರ ವೀಧಿ
ಹೊರ ವಳಯದ ಜಂಬಿ ಸಾರಿ ।
ಸು ರುಚಿರ ಮಂಟಪ ಪರಿಯಂತ ಜನರು ಕಿ
ಕ್ಕಿರಿದೊಪ್ಪಿದರು ಸಂಭ್ರಮದೆ ॥ ೭೭

ವರ ಮಂಟಪದ ಸುತ್ತ ಯೋಜನದೊಳಗಾಗ
ಳಿರುಹೆ ನುಸುಳಲಿಂಬುಗೊಡದೆ ।
ಮೆರೆದುದು ನೋಟಕ ಜನವಾ ಸಾರಿಯ
ಪರಮೋತ್ಸವವನೇನೆಂಬೆ ॥ ೭೮

ಒಡನಾಗ ಶುಭ ಲಗ್ನದೆ ಸರ್ವ ಸಂಭ್ರಮ
ವಿಡಿದಾ ಶಮಿಯ ಮಂಟಪಕೆ ।
ಕಡು ತವಕದೆ ರಂಗ ನಾಥ ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹ
ರೊಡನೈದಿದರರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೭೯

ಬಳಿಕಿತ್ತಲಿಳೆಯಧಿಪನ ನೇಮದೊಳಾಗ
ದಳ ವಾಯಿ ಲಿಂಗ ರಾಜೇಂದ್ರ ।
ಪಲ ಬಗೆಯಲಿ ಸಿಂಗರಿಸಿ ಸಾರಿಗೆ ಬಹ
ಚೆಲುವನದೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೮೦

ಮುಂತೆ ಸಿಂಗರದ ಮನ್ನೆಯ ಮಂಡಲಿಕರ
ತಿಂತಿಣಿ ಸಹಿತ ಸಂಭ್ರಮದೆ ।
ಕಂತು ಸನ್ನಿಭನೆಡೆಗಂದಾಗ ದಳ ಪತಿ
ಸಂತೋಷದೊಳೈತಂದ ॥ ೮೧

ನೊಸಲ ಕತ್ತುರಿಯ ತಿಲಕ ದಿವ್ಯ ಭೂಷಣ
ವೆಸೆಯೆ ದುವ್ವಟಗಳನಾಂತು ।
ವಸುಧೇಶ್ವರನೋಲಗಕಾಗ ಮನ್ನೆಯ
ವಿಸರವೈತಂದುದರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೮೨

ಸಾರಿಯು ಸನ್ನೆಯು ರಾಯ ಭೇರಿಯು ರವ
ಪೂರೈಸಿ ತುಡುಕೆ ದಿಕ್ತಟವ ।
ಮೇರೆ ಯಿಲ್ಲದ ಚತುರಂಗ ಸಂನಾಹ ಶೃಂ
ಗಾರದೊಳೈತಂದುದಾಗ ॥ ೮೩

ಶರಧಿಯು ತೆರೆ ಮಾಲೆಯುರವಣೆಗೊರೆಯಾಗಿ
ತುರಗದ ನೆರವಿಯೈತರಲು ।
ಬಿರುದಿನ ಕರಿಗಳು ಸುರುಚಿರಾಭರಣದೆ
ಮೆರೆದೊಡನೈತಂದುವಾಗ ॥ ೮೪

ದೊರೆ ರಾಯ ನರಸರಾಜೇಂದ್ರ ಸಿಂಗರಗೈದು
ಪರಮೋತ್ಸವದೊಳಗಾಗ ।
ಹರುಷದೊಳಗೆ ಜಂಬಿ ಸಾರಿಗೈತರುತಿಹ
ಸಿರಿಯ ಸಂಭ್ರಮವನೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೮೫

ಕೊಂಡಾಡುವ ಪಾಠಕಾಳಿಯ ರವ ಭೂ
ಮಂಡಲವನು ಪೂರೈಸೆ ।
ಚಂಡ ವಿಕ್ರಮನುತ್ತಮಾಶ್ವವ ನಗುತ ಮುಂ
ಕೊಂಡೇರಿದನರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೮೬

ಮುತ್ತಿನ ಸತ್ತಿಗೆ ಮಕರ ತೆಕ್ಕೆಯ ಮುದ
ವೆತ್ತ ಮಿಸುನಿಯಾಲವಟ್ಟ ।
ಬಿತ್ತರವಹ ಸಾಲ ನೆಳಲೊಳು ನಗುತ ಭೂ
ಪೋತ್ತಮ ನಡೆದನರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೮೭

ಮಿಸುನಿಯ ಹಡಪ ಚಾಮರ ಕುಂಚ ಕಾಳಾಂಜಿ
ಪೊಸ ವಟ್ಟೆಯ ಪಾವಡೆಯು ।
ಜಸವಟ್ಟೊಳಗದವರ ಮೇಳದೊಳಾಗ
ವಸುಧೇಶ ಸಾರಿಗೈದಿದನು ॥ ೮೮

ಮೊರೆವ ನಾನಾ ಬಗೆ ವಾದ್ಯ ಡಮಳ ಶಂಖ
ಬಿರುದಿನ ಪೆಟು ಪಾವಡೆಯು ।
ಸುರುಚಿರವಹ ಡಾಲುಗಳ ಸಂಭ್ರಮದಲಿ
ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರನೈತಂದ ॥ ೮೯

ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ರಾಜಿಸುವ ಡಮಾಮಿಗ
ಳಾನಂದದ ರವಮೆಸೆಯೆ ।
ಭೂ ನಾಥ ಕಂಠೀರವ ನರಸೇಂದ್ರ ಸು
ಮ್ಮಾನದೆ ಸಾರಿಗೈದಿದನು ॥ ೯೦

ದಳವಾಯಿ ಚಂದ್ರಮ ಮನ್ನೆಯರುಗಳ. ಸಂ
ಕುಳಗೂಡಿ ತೇಜಿಯನೇರಿ ।
ಇಳೆಯಾಣ್ಮ ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಪಿಂತಾಗ
ಲಳವಟ್ಟು ನಡೆದನರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೯೧

ತೊಳಲ್ವ ಶುಂಡಾಲ ಕುಣಿವ ಕುದುರೆಗಳ
ಮೇಳದೊಳಗೆ ಪಾಠಕರ ।
ಆಲಾಪಗಳಿಂದ ದೊರೆ ರಾಯ ನರಸ ಭೂ
ಪಾಲ ಸಾರಿಗೆ ನಡೆತಂದ ॥ ೯೨

ಥಳಥಳಿಸುವ ಶುಭ್ರ ಚಾಮರಗಳನಾಗ
ನಳನಾಕ್ಷಿಯರು ಡಾಳಿಸಲು ।
ಚಲದಂಕ ಕಂಠೀರವ ನರಸೇಂದ್ರನಂ
ದಳವಟ್ಟು ಸಾರಿಗೈತಂದ ॥ ೯೩

ನಲವಿಂದ ಮಾರ್ಬಲಗಳನಿಬ್ಬಗೆಯೊಳು
ನಿಲಿಸಲುತ್ತಮ ವಾಜಿಯನು ।
ತೊಲಗು ವೇಢೆಯ ರವೆಗಾಲು ಬಂಬೀರಿಯೊ
ಳ್ನಲಿದೇರಿ ಮೆರೆಯುತರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೯೪

ಹರಿಯ ಲಂಘನೆ ಗರುತ್ಮನ ವೇಗ ದೃಢ ಗತಿ
ಬಿರುದಿನ ಚರಣ ತ್ರಯದ ।
ಮೆರೆವ ಚಮತ್ಕ್ರಟಿಗೆಯ ಚಪಲ ಗತಿಯನಾಗ
ತುರಗದೊಳಗೆ ತೋರಿಸಿದ ॥ ೯೫

ಭಲರೆ ಭಾಪುರೆ ಧಣಿ ದಿವ್ಯಾಶ್ವ ರೇವಂತ
ಕಲಿಗಳ ನೊಸಲ ಸುತಿಲಕ ।
ಸಲೆ ಶೌರ್ಯ ವರ್ಧನ ಜಯತೆಂದು ನಗುತಾಗ
ಳುಲಿದುದು ವಂದಿ ಸಂದೋಹ ॥ ೯೬

ತುರಗವನಿಳದು ಪಟ್ಟದ ಮದದಾನೆಯ
ಸಿರಕೆ ಲಂಘಿಸಿ ತೊಳಸುತ ।
ಹರುಷದೆ ಬೀದಿವರಿಸಿ ಸಂತೋಷವ
ಪಿರಿದು ಪುಟ್ಟಿಸಿದ ನೋಳ್ಪರಿಗೆ ॥ ೯೭

ನಗುತಾಗ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರ ಸಿಂಗಾಡಿಯ
ತೆಗೆದಂಬುಗಳನಳವಡಿಸಿ ।
ಗಗನದೆ ಚರಿಪ ಪಕ್ಷಿಯನೆಚ್ಚು ಗುರಿಯ ಬ
ಲ್ಸೊಗಸ ಬೀರಿದ ನೋಳ್ಪರಿಗೆ ॥ ೯೮

ಕಾದಿಸಿ ತಗರ ಮಲ್ಲರ ಕಾಳಗದ ವಿ
ನೋದದೊಳಗೆ ಪೊತ್ತುಗಳೆದು ।
ಭೂ ಧವ ಶಮಿಯನರ್ಚಿಸಿ ವರ ವಿಡಿದು ವಿ
ನೋದದೆ ನಡೆತಂದನಾಗ ॥ ೯೯

ದೊರೆ ರಾಯ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರ ಸಾರಿಗೆ ಹೋಗಿ
ಬರುವ ವಿಲಾಸವನಾಗ ।
ಪುರ ವನಿತೆಯರು ನೋಳ್ಪೊಡೆ ಸೆಜ್ಜೆ ವಳಗೆ ಮಂ
ದಿರಗಳ ಮೆಚ್ಚನೇರಿದರು ॥ ೧೦೦

ಕಾಯಜಾಕೃತಿಯಲ್ಯೆತಹ ಕಂಠೀರವ
ರಾಯ ಲಾವಣ್ಯಾಂಬುವಳಿ ।
ಆಯತಾಕ್ಷಿಯರ ಕಣ್ಮರಿ ವಿಮಾನು ಹೊಳವ ವಿ
ಡಾಯವನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೧೦೧

ಕರದಾವರೆ ಮುಗಿದುವು ನಯನೋತ್ಪಲ
ವರಳದುವಾ ವನಿತೆಯರ ।
ದರ ಹಾಸ ಜೊನ್ನವೆಸೆದುದು ಕಂಠೀರವ
ಪರಿ ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನ್ಯೆತರಲು ॥ ೧೦೨

ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದ ಚಂದ್ರ ಜ್ಯೋತಿ ದೀವಟಿಗೆಗ
ಳುಕ್ಕಂದದ ಪ್ರಭೆಯೊಳಗೆ ।
ಅಕ್ಕರೊಳಗೆ ಕಂಠೀರವ ನರಸೇಂದ್ರ
ಪೊಕ್ಕನು ಪುರವನರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೧೦೩

ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಾಣ ಬಿರಿಸು ಸುರಹೂಗಳು
ಪಲ್ಲೈಸಿ ತುಡುಕಲಂಬರವ ।
ಸಲ್ಲಲಿತಾಂಗ ಕಂಠೀರವ ನರಸ ಭೂ
ವಲ್ಲಭನೈತಂದನಾಗ ॥ ೧೦೪

ಎಡ ಬಲದೊಳಗೆ ಡಾಳಿಸುವ ಸೀಗುರಿಗಳ
ಬೆಡಗಿನೊಳಾನೆಯ ಮೇಲೆ ।
ಕಡು ಹರುಷದೆ ಬಂದು ರಾಜ ಮಂದಿರವನು
ಪೊಡವೀಶ್ವರ ಪೊಕ್ಕನಂದು ॥ ೧೦೫

ಬಳ ರಾಣಿವೆಯ ನಾರಿಯರ ರತ್ನದಾರತಿ
ಹೊಳವ ಮುತ್ತಿನ ಸೇಸೆಗಳು ।
ಸುಳದುವು ನೃಪನಿದಿರಲಿ ಪಟ್ಟದಾನೆಯ
ನಿಳದಾತ್ಮಗೃಹಕ್ಯೆದಿದನು ॥ ೧೦೬

ಒಡೆಯನಪ್ಪಣೆಯಿಂದ ಸಂತೋಷದೊಳಾಗ
ಕಡು ಚೆಲ್ವ ದಳ ಪತಿ ನಗುತ ।
ಪಡೆಯ ಮನ್ನಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ
ನಡೆದನು ತನ್ನರ ಮನೆಗೆ ॥ ೧೦೭

ಬಳಿಕಾಗ ಮರುದಿವಸದೆ ಭೂಪ ನೇಮಿಸೆ
ದಳ ಪತಿ ಕರಣಿಕರುಗಳು ।
ಇಳೆಯ ಯಾಚಕರಿಗೆ ಪೊನ್ನುಡುಗೊರೆಗಳ
ತಳುವದಿತ್ತುಪಚರಿಸಿದರು ॥ ೧೦೮

ಧರೆಯ ಮಲ್ಲರು ಗಾಯಕರು ವಿದ್ವಾಂಸರು
ಪರಿಹಾಸಕ ಪರಿಣತರು ।
ಪಿರಿದು ಪೊನ್ನುಡುಗೊರೆ ಭೂಷಣಾಳಿಗಳಿಂದೆ
ನೆರೆ ಮನದಣಿದೈದಿದರು ॥ ೧೦೯

ಧರಣಿಸುರರ ಮನ್ನಿಸಿ ಬಹು ಧರ್ಮವ
ಪಿರಿದು ರಚಿಸಿ ತೋಷದಲಿ ।
ದೊರೆರಾಯ ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರ ಚಂದ್ರಮನಾಗ
ಸ್ಥಿರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದೊಳಿದ್ದ ॥ ೧೧೦

ಇದು ಸೋಮವಂಶ ವಾರಿಧಿ ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನ
ಚದುರ ಕಂಠೀರವೇಶ್ವರನ ।
ಪುದಿದ ಪ್ರತಾಪ ಸಂಪದದೇಳಿಗೆಯ ಸಂಧಿ
ಮೊದದ ಸು ಧರ್ಮಾನುಬಂಧಿ ॥ ೧೧೧

೨೨ನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಇಪ್ಪತ್ತು ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಗಜೇಂದ್ರನ ತಿರುನಾಳ ಉತ್ಸವದ ಮಂಟಪವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದುದು.

ಸೂಚನೆ|| ವರ ಗಜೇಂದ್ರನ ತಿರು ನಾಳ ರಂಗೇಶಗೆ
ನರಸರಾಜೇಂದ್ರ ಮಾಡಿಸಿದ ||

ಕಮಲ ಸಭವನ ವೈರಿಯು ಪೆಸರಸುರನ
ಕಮಲ ಚರನ ರೂಪ ತಾಳಿ |
ಕಮಲದೊಳಗೆ ಪೊಕ್ಕು ಕೊಂದ ದೇವನ ಪಾದ
ಕಮಲಗಳಿಗೆ ನಮಿಸುವೆನು || ೧

ಧರೆಗತಿ ಚೋದ್ಯವಡೆದ ಮಹಾ ನವಮಿಯು
ಪರವೋತ್ಸವವ ಪಟ್ಟಣದೆ |
ದೊರೆ ರಾಯ ನರಸೇಂದ್ರ ಮಾಡಿಸಿ ಕೀರ್ತಿಯ
ಪರೆಪಿ ತಾ ಸುಖದೊಳಗಿರಲು || ೨

ಧರೆಗೆ ಪುಣ್ಯವ ಬೀರುತೊಡನೆ ತುಲಾ ಮಾಸ
ಬರಲು ಕಾಶಿಯ ಗಂಗೆಯಾಗ |
ನರಸೇಂದ್ರ ಹರಿಗೆ ಮಾಳ್ಪುತ್ಸವವನು ನೋಳ್ಪ
ಭರದೆ ಬಂದಿಹ ಸಮಯದಲಿ || ೩

ನೆರೆ ಧರ್ಮ ಶೌರ್ಯದೇಳ್ಗೆಯಲಿ ಕರ್ಣಾಟವ
ಹೊರೆಯುತ ನರಸ ಭೂಪಾಲ |
ಇರುತಿರೆ ರಂಗ ನಾಥನಿಗೆ ಗಜೇಂದ್ರನ
ತಿರುನಾಳ ಸಮಯವೈದಿದುದು || ೪

ಆ ಮಹಿಮೆಯನುಸಿರುವೆ ಪೂರ್ವ ಯುಗದಲಿ
ಕಾಮ ಪಿತನ ಬಕುತಿಯಲಿ ।
ಪ್ರೇಮದೆ ಭಜಿಸುತಿಂದ್ರದ್ಯುಮ್ನ ರಾಯ ಸು
ತ್ರಾಮ ಭೋಗದೊಳೂಪ್ಪುತಿರ್ದ ॥ ೫

ಹರಿ ಭಕ್ತಿ ಯುತನಾತ ಸಕಲ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ
ಸಿರಿಗೆ ಸೇರದೆ ತ್ರಿ ಕೂಟದಲಿ ।
ಪಿರಿದು ತಪವ ಮಾಡುತಿರೆ ಕುಂಭ ಸಂಭವ
ನಿರದೆಯ್ದೆತಂದನಾ ಸ್ಥಳಕೆ ॥ ೬

ಸಿರಿಯುರಸನ ಧ್ಯಾನದೆ ಮುನಿ ಪತಿಯ ಸ
ತ್ಕರಿಸದೆ ಯೋಗದೊಳಿರಲು ।
ವರ ಮುನಿ ಕೋಪಿಸಿ ಮದ ಗಜವಾಗೆಂ
ದೊರೆದು ಶಪಿಸಿದನಾ ನೃಪನ ॥ ೭

ಎಂದಿಗೀ ಶಾಪ ವಿಮೋಚನೆ ತನಗಹು
ದೆಂದು ಮುನಿಯ ನೃಪ ಕೇಳೆ ।
ಇಂದೀವರಾಕ್ಷನ ದರುಶನದಿಂ ನಿನ್ನ
ಮಂದತ್ವವಳಿದಪುದೆಂದ ॥ ೮

ಎನುತಾಗ ಕಲಶಜ ತನ್ನಾಶ್ರಮಕ್ಕೈದೆ
ಜನ ನಾಥ ಗಜ ರೂಪ ತಾಳಿ ।
ಘನವಾದ ಕರಿಗಳಗರಸಾಗಿ ಬಿಡದಾಗ
ವನ ವನದೊಳು ಚರಿಸಿದನು ॥ ೯

ಬಳಿಕಿತ್ತ ಹಾಹಾಹೂಹುವೆನಿಪ ಪೆಸ
ರಳವಟ್ಟ ಗಂಧರ್ವನಂದು ।
ಬಲು ಗರ್ವಿಸೆ ನೆಗಳಾಗೆಂದು ಸುರ ಪತಿ
ಮುಳಿದು ಶಾಪವನಿತ್ತನವಗೆ ॥ ೧೦

ತನಗೀ ಶಾಪ ಪರಿವುದೆಂದಿಗೆಂದವ
ನನಿಮಿಷ ಪತಿಯು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ।
ವನಜಾಕ್ಷನ ಚಕ್ರ ಹತಿಯಿಂದ ಮುನ್ನಿನ
ಘನ ದಿವ್ಯ ರೂಪಹೆಯೆಂದ ॥ ೧೧

ಎಂದೆಂಬ ಸುರಪನ ಶಾಪದೆ ನೆಗಳಾಗಿ
ಬಂದೊಂದು ಕಾಸಾರದಲಿ ।
ಕುಂದದ ಜಲ ಮಧ್ಯದೊಳಗವನಿರುತಿರ
ಲಂದೊಂದು ಚೋದ್ಯವೆಸಗಿತು ॥ ೧೨

ಬಡನಂದು ಗಜ ರೂಪ ತಾಳದಿಂದ್ರದ್ಯುಮ್ನ
ಬಿಡದಾಗ ವನಗಳ ಚರಿಸಿ ।
ಕಡು ಬಳಲಿಕೆಯಿಂದ ನೀರೀಂಟೆ ನೆಗಳಿ
ರ್ದೆಡೆಯು ಪೊರ್ದಿದನೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೧೩

ಸರಸಿಯು ಕೂಲವ ಮಂದ ಗತಿಯಲಿಳಿ
ದುರುತರ ಪೂರ್ಣ ಜಲವನು ।
ಕರಿ ಬಂದು ಪೊಕ್ಕು ಕಲಕಿ ಕರದೊಳು ನೀರ
ನರೆ ತೀವಿ ಕುಡಿಯುತೊಪ್ಪಿರಲು ॥ ೧೪

ಬಳಿಕಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿರ್ದ ನೆಗಳು ನೀರ
ತುಳುಕಿ ಚೆಲ್ಲುವ ಗಜ ಪತಿಯ ।
ಚಲನವ ಪಿಡಿದು ಭೋರ್ಗರೆದಾಗ ಮಡುವಿಗೆ
ಸೆಳೆಯಲೆಳೆಸಿದುದೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೧೫

ಕರಿ ರಾಜಗೆ ಮಕರಿಗೆ ಯುದ್ಧ ಸಾಸಿರ
ವರುಷವಾ ಸರಸಿಯೊಳಸಗೆ ।
ನೆರೆ ಸತ್ವಗುಂದಿ * ಯಾ ಗಜ ರಾಜ ವೈಕುಂಠ
ದೆರೆಯಗೆ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟಿತಾಗ ॥ ೧೬

* ಯಾಗಾಗಜ.

ಆ ಮೊರೆಯನು ಕೇಳುತ ಚಕ್ರವಿಡಿದಾಗ
ಸಾಮಜವಿದ್ದೆಡೆಗೈದಿ ।
ಕಾಮ ಜನಕ ಮಕರಿಯ ಶಿರವರಿದು ಸು
ಪ್ರೇಮದೆ ಗಜವ ರಕ್ಷಿಸಿದ ॥ ೧೭

ಜಂಭಾರಿ ಮೊದಲಾದ ಸುರರಾಗ ಸಲೆ ಪೀ
ತಾಂಬರ ಧರನ ಕೊಂಡಾಡಿ ।
ಮುಂಬರಿದೊಡನೆ ಪೂ ಮಳೆಗರೆಯುತ ಬಲು
ಸಂಭ್ರಮೋನ್ವಿತರಾದರಾಗ ॥ ೧೮

ಕರಿ ರಾಜಗೆ ಮಕರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗವ
ಕರುಣಿಸಿ ಸಿರಿ ದೇವಿ ಸಹಿತ ।
ಪರಮೋತ್ಸವದಲಿ ವೈಕುಂಠ ನಗರಿಗೆ
ಹರಿ ಬಿಜಯಂಗೈದನೊಲಿದು ॥ ೧೯

ಅಂದಿನ ಪರಮೋತ್ಸವವನೀಕ್ಷಿಸಿ ಜನ
ವೃಂದ ಕೃತಾರ್ಥವಪ್ಪಂತೆ ।
ಚೆಂದದೆ ಕಂಠೀರವ ರಾಜ ರಂಗೇಶ
ನಿಂದ ತೋರಿಸಲುಜ್ಜುಗಿಸಿದ ॥ ೨೦

ಬಳಿಕೋಲಗಗೊಟ್ಟು ಸಂತೋಷವನಾಗ
ತಳೆದು ಕಂಠೀರವ ರಾಜ ।
ದಳವಾಯಿ ಲಿಂಗರಾಜೇಂದ್ರನ ಕರೆದಂದು
ಗಳಲನೆ ನುಡಿದನಿಂತೆಂದು ॥ ೨೧

ಸಿರಿ ಧರ ರಂಗ ನಾಥನಿಗೆ ಗಜೇಂದ್ರನ
ತಿರುನಾಳ ಪರಮೋತ್ಸವವ ।
ವಿರಚಿಸು ಶುಭ ದಿನದೊಳಗೆಂದು ಭೂ ಪಾಲ
ಹರುಷದೊಳಗೆ ನೇಮಿಸಲು ॥ ೨೨

ಅರಸನಾಜ್ಞಾಪನೆಯಲಿ ದಳ ಪತಿಯಾಗ
ಕರಿಸಿ ಲಿಂಗೆಯಗವುಡನನು ।
ಕರಿ ರಾಜ ತಿರುನಾಳನುತ್ಸವಗಳಗೀಗ
ಪುರವ ಸಿಂಗರಿಸು ನೀನೆಂದ ॥ ೧೩

ವರ ದಿವ್ಯ ಸರಸಿಯ ಶ್ರೀ ರಂಗ ಧಾಮನ
ಪರಮೋತ್ಸವ ಮಂಟಪವ ।
ಹಿರಿದು ಸಿಂಗರಿಸೆಂದು ಲಿಂಗೆಯ ಗವುಡಗಂ
ದೊರೆದನು ದಳ ಪತಿ ನಗುತ ॥ ೧೪

ಒಡೆಯನಾಜ್ಞಾಪನೆಯನು ಸಿರದಲಿ ತಾಳಿ
ಕಡು ಭಕ್ತಿಯೊಳಗವನಾಗ ।
ಬಿಡದೆ ಶ್ರೀ ರಂಗ ಪಟ್ಟಣವ ಸಿಂಗರಿಸಿದ
ಬೆಡಗನದೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೧೫

ಕೇರಿ ಕೇರಿಯಲಿ ಪನ್ನೀರ ಚಳಯ ರನ್ನ
ದೋರಣ ಪೊಂಗುರುಜುಗಳು ।
ಮೇರೆಯಿಲ್ಲದೆ ಕಾಂತಿವಿಡಿದುವು ಪುರದ ಶೃಂ
ಗಾರವ ಪೊಗಳ್ವಡಾರಳವು ॥ ೧೬

ಗುಡಿ ಗೋಪುರ ರಾಜ ಗೇಹ ಮಂಡಲಿಕರ
ಕಡು ಚೆಲ್ವ ಸಾಲ ಸಜ್ಜೆಗಳು ।
ಬಿಡದೆ ಸಿಂಗರವಾಂತು ದಿಕ್ಪಾಲರರಮನೆ
ಗೊಡನಿತ್ತುವು ನಾಚಿಕೆಯ ॥ ೧೭

ಪೊಸ ಮುತ್ತು ವಜ್ರ ವೈಡೂರ್ಯ ಗೋಮೇಧಿಕ
ಮಿಸುಪ ನೀಲದ ಕುಚ್ಚೆನಿಂದ ।
ಜಸವಡೆದುದು ಕರಿ ರಾಜನ ತಿರು ನಾಳ
ಗೆಸೆಯುವುತ್ಸವ ಮಂಟಪವು ॥ ೧೮

ನವ ರತ್ನದ ತೋರಣ ಸಾಲುಗಂಭದೆ
ಛವಿ ಛವಿಸುವ ದರ್ಪಣಗಳು ।
ರವಿ ಕಿರಣವ ಜರೆಯುತ ತಮ್ಮ ಕಾಂತಿಯಿಂ
ಭುವನವ ಬೆಳಗಿದುವಾಗ ॥ ೨೯

ಪೂವಿನ ಮಾಲೆ ಹೊಂಬಾಳೆಯು ತೋರಣ
ತೀವಿದ ಫಲ ವಸ್ತುಗಳು ।
ಭಾವಜ ಪಿತ ರಂಗ ಧಾಮನಿಗುತ್ಸಾಹ
ವೀವ ಮಂಟಪದೊಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೩೦

ಶಶಿ ಕಾಂತದ ಸೋಪಾನ ಪೊಂದಾವರೆ
ಪೊಸ ಪರಿಮಳದ ಕಲ್ಹಾರ ।
ಎಸೆವ ಕನ್ನೈದಿಲ ಕಾಂತಿಯು ತಳೆದಾಗ
ಬಿಸರುಹಾಕರವೊಪ್ಪಿದುದು ॥ ೩೧

ಮೆರೆ ದುಂಬಿಗಳು ಕಳ ಹಂಸೆ ರಥಾಂಗಗ
ಳುರುತರ ಸಾರಸಪಕ್ಕಿ ।
ಮೆರೆವಾ ಕಮಲಾಕರದ ಸೌಂದರ್ಯದೊಂ
ದಿರವ ನಾನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೩೨

ಪಿರಿದೆನಿಸುವ ಕಲ್ಪ ವೃಕ್ಷ ನಾನಾ ಬಗೆ
ಪರಿಮಳ ಪೂ ವಲ್ಲಿಗಳು ।
ವರ ದಿವ್ಯ ಸರಸಿಯು ಬಳಸಿದುದ್ಯಾನದೆ
ಮೆರೆದುವೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯು ॥ ೩೩

ಅರ ಗಿಳಿಗಳು ಕೋಗಿಲೆ ನವಿಲ್ಮಂತಾದ
ಮೆರೆವ ನಾನಾ ಪಕ್ಷಿಗಳು ।
ನೆರೆ ಮಧುರ ಸ್ವರ ಗೈಯುತುದ್ಯಾನದೆ
ಪರಿಶೋಭಿಸಿಹುವರ್ತಿಯುಲಿ ॥ ೩೪

ಇಂತು ಪಟ್ಟಣವ ಸಿಂಗರಿಸಿ ಲಿಂಗೆಯಗೌಡ
ಸಂತಸದಲಿ ನಡೆತಂದು ।
ಮುಂತದ ದಳ ಪತಿಯಡಿಗೆ ಬಿನ್ನೈಸಿಯೋ
ರಂತೆ ಸಂಭ್ರಮವ ಬೀರಿದನು ॥ ೩೫

ಕರಿ ರಾಜ ತಿರು ನಾಳುತ್ಸವಗಳಿಗಾ
ಪುರ ಶೃಂಗರವಾದ ಬಗೆಯು ।
ಹರುಷದೆ ದಳ ಪತಿ ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರನ
ಚರಣಕೆ ಬಿನ್ನೈಸಿದನು ॥ ೩೬

ವರ ಗಜೇಂದ್ರನ ತಿರು ನಾಳ ರಂಗೇಶಗೆ
ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರ * ಮಾಡಿಸುವ ।
ಪರಮೋತ್ಸವಕಚ್ಚರಿವಟ್ಟು ಧರಣಿಯು
ನೆರೆ ಜನವೈತಂದುದಾಗ ॥ ೩೭

ಕೊಡಗು ಕೊಂಕಣ ಮಲೆಯಾಳ ಕರ್ಣಾಟದ
ಪೊಡವಿಯ ಜನರು ಸಂತಸದೆ ।
ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳು ಸಹ ಕರಿ ರಾಜ ತಿರು ನಾಳ
ಬಿಡದೆ ನಿಟ್ಟಿಸ ಬಂದರೊಲಿದು ॥ ೩೮

ಬೇಹಾರಿಗಳು ಬೆಲೆಯರಿವ ಜಾಣರು ಬಲು
ಸಾಹಸಿಗಳು ಸಜ್ಜನರು ।
ಶ್ರೀ ಹರಿ ರಂಗ ಧಾಮನ ತಿರುನಾಳು
ತ್ಸಾಹಕೈತಂದರರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೩೯

ಚೋಳ ಚಪ್ಪರದ ಸಮಗಿಗಳು ಬಲು ವಾದ್ಯ
ತಾಳ ಜಾಗಟೆಯು ಮೇಳದಲಿ ।
ತೂಳುವ ಹರುಷದೆ ವರ ಗಜೇಂದ್ರನ ತಿರು
ನಾಳ ನಿಟ್ಟಿಸ ಬಂದರಾಗ ॥ ೪೦

* ರಾಜಿಸುವ.

ಕೌಂಕುಳ ಮಕ್ಕಳು ಕೈಯ ಕೂಸುಗಳುರೆ
ಬಿಂಕದೆ ತೊಟ್ಟಿಲ ಮಗುವ ।
ಶಂಕೆ ಯಿಲ್ಲದೆ ಪೊತ್ತು ರಂಗನ ಜಾತ್ರೆಗೆ
ಪಂಕಜಾಕ್ಷಿಯರೈದಿದರು ॥ ೪೧

ಎತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಬಾಜಿಸುವ ಡಮಾನದ
ಮೊತ್ತದೆ ಹರಿ ದಾಸರುಗಳು ।
ಮತ್ತಾಗ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ಮೇಳದೆ ಬರು
ವರ್ತಿಯನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೪೨

ಇಂತು ಚಪ್ಪನ್ನ ದೇಶದ ನಾನಾ ಜನ
ಸಂತೋಷವ ತಾಳಿ ನಗುತ ।
ಕಂತು ಪಿತನ ಜಾತ್ರೆಗೈದಿ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ
ತಿಂತಿಣಿಸಿತು ದೆಸೆ ದೆಸೆಗೆ ॥ ೪೩

ಅನಿತರೊಳಗೆ ಶುಭ ತಿಥಿ ವಾರ ಲಗ್ನದೆ
ಮನಸಿಜ ಪಿತನಿಗರ್ತಿಯಲಿ ।
ಘನತರ ಮಂಗಳೋತ್ಸವಕಂಕುರಾರ್ಪಣ
ವನು ರಚಿಸಿದರಂದೊಲಿದು ॥ ೪೪

ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ರಂಗೇಶಗೆ
ವಿರಚಿಪ ಪರಮೋತ್ಸವಕೆ ।
ಸರಿ ಯಿಲ್ಲ ತ್ರಿ ಜಗದೊಳೆಂದು ಸಾರ್ವೊಲು ಭೇರಿ
ಯುರುತರ ತಾಡನವಾಯ್ತು ॥ ೪೫

ದರುಶನ ಗೈದ ಬಕುತರಘ ಕುಲವನು
ಪರಿದು ವರವ ಕರುಣಿಸುವ ।
ಬಿರುದಿದೀಗೆಂದು ತೋರ್ಪೊಲು ರಂಗ ನಾಥನ
ವರ ಧ್ವಜ ಪಟವೇರಿದುದು ॥ ೪೬

ನೆರೆಯಾಕಾಶ ಮಾರ್ಗದೆ ಭಜಿಸುವ ಸುರ
ರೆರೆಯುಗೆ ದರುಶನವಿತ್ತು ।
ಹೊರೆವೋಲು ರಂಗೇಶ ಪೊನ್ನ ಪುಷ್ಪಕದಲ್ಲಿ
ಮೆರೆದನು ಪ್ರಥಮ ದಿವಸದ ॥ ೪೭

ನೆರೆ ರಾಹುವಿನುಪಟಳಕಳುಕುತ ಬಂದು
ಮರೆ ಹೊಕ್ಕ ಶಶಿಯ ಮನ್ನಿಸುತ ।
ಹರುಷದಿಂದೆರಡನೆಯ ದಿವಸದುತ್ಸಾಹಕೆ
ಮೆರೆದನು ಚಂದ್ರ ಮಂಡಲದೆ ॥ ೪೮

ಗರುಡನ ಭಯಕಂಜಿದ ಫಣಿ ರಾಜಗೆ
ನಿರುತದಭಯವಿತ್ತು ನಗುತ ।
ಪಿರಿದು ಪದ್ಮಾಸನವನು ಮಾಡಿ ರಂಗೇಶ
ಮೆರೆದನು ಶೇಷನ ಮೇಲೆ ॥ ೪೯

ಗರಳವ ಪರಿಹರಿಸೆ ಸುರ ಲೋಕಕ್ಕೈದಿ
ಸುರಪತಿಯನು ಜೈಸಿರುವ ।
ವರ ಶೌರ್ಯಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ವರವಿತ್ತು ಮೆರೆದನು
ಗರುಡ ಗಮನನಾಗಿ ಹರಿಯು ॥ ೫೦

* ಬರಲಾರನೆಯ ದಿವಸ ಗಜ ರಾಜನ
ಮೊರೆಗೇಳಿ ನರ ಹರಿಯಾಗ ।
ಪಿರಿದು ಕೋಪವ ತಾಳಿ ಗರುಡನ ಮೇಲೇರಿ
ಸಿರಿ ಸಹ ನಡೆತಂದನಾಗ ॥ ೫೧

ಕಂಡನು ಸರಸಿಯೊಳ್ ಸೊಂಡಿಲ ತುದಿಯನು
ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷ ತಾನಾಗ ।
ಚಂಡ ಸಾಹಸ ಚಕ್ರವನು ತುಡುಕಿದನಾಗ
ಕೊಂಡಾಡೆ ದಿವಿಜ ಸಂತತಿಯು ॥ ೫೨

---

* ಬಳಿಕಾರನೆಯ.

ಖವ ಖವಿಸುವ ಪೊಂಬಣ್ಣದ ರಶ್ಮಿಯು
ತವೆ ಚಕ್ರವನು ಕೈಯೊಳಾಂತು ।
* ಜವದಿಂದೆಸೆಯ ಬೇಕೆನುತಲಿ ಮನದೊಳು
ತವಕಗೊಳುತ ಬರ ಬರುತ ॥ ೫೩

ಅನಿತರೊಳಗೆ ಶುಭ ಲಗ್ನದೆ ರಂಗೇಶ
ಕನಕ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನೇರಿ ।
ಘನವಾದ ದಿವ್ಯೋತ್ಸವ ಮಂಟಪಕಾಗ
ಮನ ಹರುಷದೊಳೈತಂದ ॥ ೫೪

ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರನು ದಳ ಪತಿ ಪುರ ಜನ
ಪರಿವಾರ ಸಹಿತೈತಂದು ।
ಕರಿ ರಾಜನ ಬಂಧನವ ಶ್ರೀ ರಂಗೇಶ
ಪರಿ ಹರಿಸುವುದನೀಕ್ಷಿಸಿದ ॥ ೫೫

ಸುರರು ಪೂ ಮಳೆಗರೆಯಲು ದೇವ ದುಂದುಭಿ
ಮೊರೆಯಲು ರಂಗೇಶನಾಗ ।
ಹಿರಿದು ಸಂತೋಷದೆ ನೆಗಳ ಮಸ್ತಕವನು
ಪರಿದನು ಚಕ್ರದೊಳಂದು ॥ ೫೬

ಕರಿ ರಾಜನಿಗೆ ಮಕರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷವನಿತ್ತು
ಪರಮ ಮಂಗಳ ಮೂರ್ತಿಯಾಗ ।
ಸಿರಿ ದೇವಿ ಸಹಿತ ಶ್ರೀ ರಂಗೇಶ ತನ್ನಂತ
ಪುರವನು ಸಾರಿದನಾಗ ॥ ೫೭

ಧರಣಿಪ ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರ ಸಂತೋಷದೆ
ನೆರೆ ಮಂಡಲಿಕ ಮನ್ನೆಯರ ।
ಹರುಷದೆ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಪರಮೋತ್ಸವದೊಳ
ಗರಮನೆಗೈದಿದನಾಗ ॥ ೫೮

* ತವಕದಿಯೆಸೆಪುಬೇಕೆನುತಲಿ ಮನದೊಳು ಕಳವಳಗೊಳುತಿರಲಾಗ,

* ಆ ಸಮಯದೆ ರಂಗನುತ್ಸವವನು ನಳಿ
ನೀ ಸಖ ನೋಡಿ ಸಂತಸದೆ ।
ಸೂಸುವ ಹರುಷದೆ ಪಶ್ಚಿಮಾಂಗನೆಯ ನಿ
ವಾಸಕ್ಕೈದಿದನರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೫೯

ವರ ಪಶ್ಚಿಮಾಂಗನೆ ರಮಣನೈತರುತಿರೆ
ಹರುಷದೆ ಮಜ್ಜನ ಮಾಡಿ ।
ಅರುಣ[ವರ್ಣದ] ಪೊಂಬಟ್ಟೆಯನುಟ್ಟಂತೆ
ಪರಿ ಶೋಭಿಸಿತು ನಿಜಗೆಂಪು ॥ ೬೦

† ಒದವಿದುತ್ಸವದೆ ರಂಗೇಶನಾ ಸಮಯದೆ
ಮದಕರಿಯೇರಿ ಸಂಭ್ರಮದೆ ।
ಮುದದಿಂದ ನೆರೆದ ಭಕ್ತರಿಗೆ ವರವನಿತ್ತು
ಸದನಕ್ಕೈದಿದನರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೬೧

ನರಸರಾಜೇಂದ್ರ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ವಿರಚಿಸಿದ
ವರ ಗಜೇಂದ್ರನ ತಿರುನಾಳ ।
ಧರಣಿಯೊಳಗೆ ಸಾರಿ ಡಂಗುರಿಸಂದದೆ
ಚರಣಾಯುಧಗಳುಲಿದುವು ॥ ೬೨

ತರಣಿ ಪೂರ್ವಾಂಗನೆಯೊಳು ರತಿ ಕೇಳಿಯ
ನೆರೆ ಬಯಸಿದ ತೆರನಾಗ ।
ವರ ಮೂಡಣಾದ್ರಿಯ ಶಿಖರದೆ ರಾಜಿಪೊ
ಲರುಣೋದಯ ರಂಜಿಸಿತು ॥ ೬೩

‡ ದಿವಸಾಧಿಪ ಶ್ರೀರಂಗಧಾಮನ ರಥೋ
¶ ತ್ಸವವನು ನಿಟ್ಟಿಸಲೆಂದು ।
ತವೆ ಹರುಷದೆ ಬಂದನೆನೆ ಪೂರ್ವ ಗಿರಿಯ § ಮಂ
ಡವದೆ ರಾಜಿಸಿದನೇ ವೇಳ್ಯ ॥ ೬೪

---

* ಆ ಸಮಯದಿ ಶ್ರೀರಂಗನವುತ್ಸಹವ ಕಮಲಾಪ್ತನು ನೋಡಿ.

† ಪರವೋತ್ಸವದೆ. ‡ ಜಲಜಾಪ್ತನುಶ್ರೀ. ¶ ತ್ಸವನೆರೆ. § ಮಸ್ತಕದೆ.

ಬಳಿಕಲಾ ಸಮಯದಿ ರಂಗ ಧಾಮನ ರಥ
ಸುಲಲಿತ ಶೃಂಗಾರವಾಗಿ ।
ಬಲು ಸಂಭ್ರಮದಿ ಬರುವುದ ಬಣ್ಣಿಸುವೆನು
ನಲಿದಾಲಿಸುವುದು ಸಜ್ಜನರು ॥ ೬೫

ಪರಿ ಶೋಭಿಸುವ ತಮ್ಮ ವೃತ್ತಾಕಾರಕ್ಕೆ
ತರಣಿ ಶಶಿಗಳ ವೃತ್ತಗಳು ।
ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದಾಗ ಜರೆದು ಸೊಬಗ ಬೀರಿ
ಮೆರೆದುವು ರಥದ ಗಾಲಿಗಳು ॥ ೬೬

ಪೊಸಮಿಸುನಿಗಳಾಯಗಾಲಂತರಾಂತರ
ಜಸವಡೆದಿಹ ರನ್ನ ಲೋವೆ ।
ಬಿಸಜಾಕ್ಷ ರಂಗ ನಾಥನ ದಿವ್ಯ ರಥದೊಳ
ಗೆಸೆದುವೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯು ॥ ೬೭

ಮಿರುಗುವ ಪಂಚಾಂಗರಾಯ ಪಟ್ಟಾಳಿಯು
ಸರ ಗೊಂಡೆಯ ಝುಲ್ಲಿಗಳು ।
ಮೆರೆದುವು ರಥದಂತರಾಂತರದೊಳಗಿಹ
ಸು ರುಚಿರ ಲೋವೆಗಳೊಳಗೆ ॥ ೬೮

ಪವಳದ ಕುಚ್ಚು ಮುತ್ತಿನ ಗೊಂಚಲುಗಳು
ತವೆ ರನ್ನಗಳ ಸೂಸಕಗಳು ।
ಧವಳ ವರ್ಣದ ಝುಲ್ಲಿಗಳು ಸಾಲುವಡೆದಾಗ
ಖವಖವಿಸಿದುವರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೬೯

ತಳಿಗೆದೋರಣ ಕನ್ನಡಿ ಕಳಸಗಳುರೆ
ಹೊಳವ ಹೊಳವೆ ನೆರೆ ಕುರುಜು ।
ಥಳಥಳಿಸುವುದಂತರದೊಳಾಗಳತಿ ಚೆಲ್ವು
ದಳೆದು ರಾಜಿಸಿದುವರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೭೦

ಬಳಸಿ ಚೌ ದೆಸೆಯು ಬಾಗಿಲ ಪ್ರತಿಮೆಗಳೊಳ
ಗಳವಟ್ಟ ಚಿಮ್ಮುವ ಚಮರ ।
ನೆಲನ ಸೋಂಕುವ ಪಾಟ ಪಾವಡೆ ರಥದೊಳು
ತೊಳಗಿದುವತಿ ಮುದದಿಂದ ॥ ೩೧

ಪಲ್ಲವ ಸತ್ತಿಗೆ ಪೊಸ ಮಿಸುನಿಯ ಪಟ
ಸಲ್ಲಲಿತದ ಹೊನ್ನ ಕಳಸ ।
ಫುಲ್ಲ ನಾಭನ ದಿವ್ಯ ರಥದೊಳು ರಾಜಿಸು
ವುಲ್ಲಾಸವನೇ ಪೇಳ್ವ ॥ ೩೨

ಹೊಳೆವ ಪೊಂಬಾಳೆಯು ಕಂಬ ನಾನಾ ಬಗೆ
ಫಲ ವಸ್ತು ಪೂವಿನ ಮಾಲೆ ।
ಅಳವಟ್ಟ ರಂಗ ಧಾಮನ ರಥದೊಳಗಿಹ
ಚಲುವನದೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೩೩

ಅನಿತರೊಳಗೆ ಶುಭ ಲಗ್ನದೆ ರಂಗೇಶ
ಕನಕ ವಿಮಾನವನೇರಿ ।
ಘನ ಹರುಷದೊಳೈದಿ ದಿವ್ಯ ರಥದೊಳಾಗ
ಚಿನುಮಯ ಮೂರ್ತಿ ರಂಜಿಸಿದ ॥ ೩೪

ತೆಲುಗ ತಿಗುಳ ಕೊಂಕಣ ಮಲೆಯಾಳರು
ಸು ಲಲಿತ ಕರ್ಣಾಟ ಜನರು ।
ಪಲ ಬಗೆಯಲಿ ಸಿಂಗರಗೈದು ದೇವನ
ವಿಲಸಿತೋತ್ಸವಕ್ಕೈದಿದರು ॥ ೩೫

ಪರಿಜನ ಪುರ ಜನ ನೋಟಕ ಜನರಾಗ
ಹರುಷದೊಳಗೆ ಸಿಂಗರಿಸಿ ।
ಸಿರಿ ಧರ ರಂಗ ಧಾಮನಿಗೆಸಗುವ ದಿವ್ಯ
ತಿರು ನಾಳ ನೋಡಲೈದಿದರು ॥ ೩೬

ಪೊರನ ಮನೆದಲಗುಗಳಂದದೆ ಪೌರ
ನಾರಿಯರುಗಳು ಸಿಂಗರಿಸಿ ।
ಕಾರುಣ್ಯ ಮೂರ್ತಿಯುತ್ಸವವ ನಿಟ್ಟಿಸುವೊಡೆ
ಮೇರೆಯಿಲ್ಲದೆ ಬಂದರಾಗ ॥ ೭೭

ಬಳಿಕ ಭೂಪನ ನೇಮದೊಳಗೆ ಸಂತೋಷದೆ
ದಳವಾಯಿ ಲಿಂಗ ರಾಜೇಂದ್ರ ।
ಪಲ ಬಗೆಯುಲಿ ಸಿಂಗರಿಸಿಯೋಲಗಕಾಗ
ಳಿಳವಟ್ಟು ಬರುವುದೇ ಪೇಳ್ವ ॥ ೭೮

ಥಳ ಥಳಿಸುವ ಬಾಹುಲಿ ವಜ್ರ ವೈಡೂರ್ಯ
ದಳದಿಹ ಹವಿನ್ಮಾರ ತಾತಿ ।
ತೊಳಗುವ ಮುತ್ತಿನ ಕಡಗ ಕಂಕಣದಿಂದ
ಬಲು ಸೊಬಗಾಂತನರ್ತಿಯುಲಿ ॥ ೭೯

ಮಿಸುನಿಯ ಜರತಾರ ರುಮ್ಮಾಲು ಪೈರಣೆ
ಪೊಸತಾದ ದುಪ್ಪಟದಿಂದ ।
ವಸುಧೆಗೆ ನೂತನ ಮನ್ಮಥನಂತೆ ರಂ
ಜಿಸಿದನೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯ ॥ ೮೦

ಆಣಿ ಮುತ್ತಿನ ಕಂಠಮಾಲೆ ಚೌಕುಳಿ ಪೊಸ
ಮಾಣಿಕಗಳ ದಿವ್ಯ ಪದಕ ।
ಜಾಣ ಶೇಖರನ ಸರ್ವಾಂಗದೆ ಮೆರೆದುವು
ಕ್ಷೋಣಿಗಚ್ಚರಿಯ ಕಾಣಿಸುತ ॥ ೮೧

ಇಂತು ಸಿಂಗರಿಸಿ ಮನ್ನೆಯ ಮಂಡಲಿಕರ
ತಿಂತಿಣಿ ಸಹಿತ ಸಂಭ್ರಮದೆ ।
ಮುಂತೆ ಭೂಪಾಲನೋಲಗಕಾಗ ದಳಪತಿ
ಸಂತೋಷದೊಳ್ಯೆತಂದ ॥ ೮೨

ತಾಲಿ ಚೌಕುಳಿ ಹೊನ್ನ ಸರ ಹೊಸ ಮುತ್ತಿನ
ಜಾಳಿಯ ಕಡಗ ಕಂಕಣದ |
ಮೇಲು ದುವ್ವಟ ಪೈರಣಿ ಮಂಡಲಿಕರ
ಜಾಲವೈತಂದುದುಬ್ಬಿನಲಿ ॥ ೮೩

ಮುಂಗೈಯ ಮುರಿ ಮುರಡಿಯ ಸರಪಳಿ ಹೊ
ನ್ನುಂಗುರ ತೋಳ ಬಾಪುರಿಯ |
ಶೃಂಗಾರದ ನಾಯಕ ಜಾಲ ಬಹಳ ಬೆ
ಡಂಗಿನೊಳೈತಂದುದಾಗ ॥ ೮೪

ಕಾಯದೊಳಳವಟ್ಟ ಹೊನ್ನ ದಗಲೆ ದಿ
ವ್ಯಾಯುತದಾಭರಣಗಳ |
ವೈಯಾರದ ಬಿರುದಿನ ಚಿಂದಿಗಳ ಚೆಲ್ವ
ರಾಯ ರಾವುತರೈದಿದರು ॥ ೮೫

ಬಿಡದುಟ್ಟ ಪಟ್ಟೆಯ ದಟ್ಟಿ ಕುಂಕುಮ ಗಾಸೆ
ತೊಡರಿದ ದಿವ್ಯ ಭೂಷಣದ |
ಪಿಡಿದ ನಾನಾ ಬಗೆ ಕೈದಿನ ಸುಭಟರ
ಗಡಣವೈತಂದುದರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೮೬

ಉತ್ತರಿಗೆಯ ಹೊನ್ನ ಸರ ಗಂಟೆ ಸರಪಳಿ
ಮುತ್ತಿನ ಕಡುಕು ಉಳಿಗಳ |
ಮತ್ತಾಗ ಧರಿಸಿರುವೊಂಟಿರಿಗಾರರ
ವೊತ್ತವೈತಂದುದರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೮೭

ಚಿನ್ನದ ಹರಡೆ ಬಿರುದಿನ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಕಟ್ಟ
ನುನ್ನತವಾದ ಸೇಜೆಯದ |
ಹೊನ್ನ ಭೂಷಣದ ವೈಗಾವಲೊಳಿಗದರ
ಸನ್ನಾಹವೈತಂದುದಾಗ ॥ ೮೮

ಹಡಪ ಸೀಗುರಿ ಕುಂಚ ಕಾಳಾಂಜಿ ಪಾವುಗೆ
ವಿಡಿದು ಸಂತೋಷದೊಳಾಗ ।
ಕಡು ಸೊಬಗಾಂತು ಸಮ್ಮುಖದೊಳಿಗದ
ಗಡಣವೈತಂದುದರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೮೯

ನವರತ್ನಗಳ ಕಾಲು ಗಗ್ಗರ ಪೊಂಗೆಜ್ಜೆ
ಕಿವಿಯ ಮುತ್ತಿನ ಕುಚ್ಚುಗಳ ।
ತವೆ ಸೆಡಕಿನ * ಝುಲ್ಲಿತೆರದ ಪಕ್ಕರಿಕೆಯ
ಭುವನೇಶನಶ್ವವೈದಿದುವು ॥ ೯೦

ಮಿಸುನಿಯ ನಿಗಳದ ಮೊಗಗನ್ನಡಿ ಕಾಂತಿ
ವಿಸರದ ಚೆನ್ನ ಹಕ್ಕರಿಕೆ ।
ಪೊಸ ಸಮ ಕಟ್ಟಿನ ಝುಲ್ಲಿಗಳಿಂದ ರಾ
ಜಿಸುವ ದಿವ್ಯಾಶ್ವವೈದಿದುವು ॥ ೯೧

ಬಾಲ ಸೂರ್ಯನ ಪ್ರಭೆಯನು ಸೋಲಿಸುವ ರತ್ನ
ಜಾಲದುಭಯ ತರಕಸದ ।
ಮೇಲು ಪಚ್ಚೆಳದರಳಲೆಯ ತುರಂಗಮ
ಸಾಲುಗೊಂಡೈತಂದುವಾಗ ॥ ೯೨

ಕೊರಳು ತುಂಬಿದ ಮುತ್ತಿನ ಸರ ನೊಸಲೊಳು
ಮೆರೆವ ಮಾಣಿಕ್ಯಜಾಳಿಯದ ।
ಬಿರುದಿನ ಪೊಂಬಾವಡೆಗಳ ಸಿಂಗರ
ಮೆರೆದ ತೇಜಿಗಳೈದಿದುವು ॥ ೯೩

ಕಟ್ಟಾಣಿ ಮುತ್ತಿನ ಮೊಗರಂಬ ನೆರೆ ಪುಟ
ವಿಟ್ಟ ಮಿಸುನಿಯ ಗುಬ್ಬಿಗಳ ।
ಕಟ್ಟಿದ ಹೊಕ್ಕುಳ ಗಂಟೆಯ ತೇಜಿಗ
ಳಿಟ್ಟಣಿಸುತಲೈದಿದುವು ॥ ೯೪

* ಝುಲ್ಲಿತಂದವಕ್ಕರಿಕೆಯ.

ಸಂಗರ ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ ರಿಪು ವಕ್ಷೋ
ರಂಗದೊಳಗೆ ನಾಟ್ಯಗೈದು ।
ಹಿಂಗದೆ ಧೈರ್ಯದ ಜೀವವೆಬ್ಬಿಸುವ ತು
ರಂಗಗಳೈತಂದುವಾಗ ॥ ೯೫

ಬಿರುದಿನ ನೆರೆ ಪರ ಬಲ ಭಯಂಕರನೆಂಬ
ಕರಿ ರಾಜ ಸಿಂಗರವಾಗಿ ।
ವರ ಮದ ಗಜಗಳ ಖೇಳ ಮೇಳದೊಳಾಗ
ಬರುತಿರ್ದುದೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೯೬

ಉದಯಾದ್ರಿಯ ಮೇಲೆ ಬಾಲ ಸೂರ್ಯನ ಪ್ರಭೆ
ಮುದವೆದ್ದು ರಾಜಿಸುವಂತೆ ।
ಮದ ಗಜದವಯವದಲಿ ಪೊನ್ನ ರೆಂಚೆಗೆ
ಪದುಳದೆ ಹೊಳೆಯುತೊಪ್ಪಿದುದು ॥ ೯೭

ಮೇರು ಗಿರಿಯ ಕೋಡುಗಲ್ಗಳಿಂ ಗಂಗೆಯ
ಧಾರೆ ಭೂತಳಕಿಳಿವಂತೆ ।
ವಾರಣದುಭಯ ಕರ್ಣದೆ ರಾಜಿಸುವ ಝುಲ್ಲಿ
ಬೀರಿತು ಧವಳ ದೀಧಿತಿಯ ॥ ೯೮

ಕರಿ ಕಪೋಲದ ಮದ ಸೊಗಡೆಂದು ತುಂಬಿಯು
ನೆರವಿಗೆ ಪರಿಮಳವೀವ ।
ಅರಳು ಮಲ್ಲಿಗೆ ಗೊಂಚಲೆನೆ ಗಜ ಕರ್ಣದೆ
ಮೆರೆದುವು ಮುತ್ತಿನ ಕುಚ್ಚು ॥ ೯೯

ಮಂದರಾದ್ರಿಯ ನೆರೆ ಬಿಗಿದುರಗೇಂದ್ರನ
ಬಂಧುರ ದೇಹದಂದದಲಿ ।
ಕುಂದದೆ ಮೆರೆದುದು ಮದ ಕರಿಯುರದೊಳ
ಗೊಂದಿಹ ಹೊರಜೆಯುರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೧೦೦

ಮೇಲೆ ಕಾರ್ಗಾಲದ ಘನದೊಳು ಮೂಡಿದ
ಬಾಲ ಸೂರ್ಯನ ಬಿಂಬದಂತೆ ।
ಆಲೋಕಿಸಿ ರನ್ನ ಮಿಸುನಿಗನ್ನಡಿ ಶುಂ
ಡಾಲದ ನೊಸಲೊಳೊಪ್ಪಿದುದು ॥ ೧೦೧

ಕೊರಳ ಹೊರಜಿ ಕುಂಭ ಸ್ಥಳ ಕೋಹಾಳ
ಸರ ಗಂಟೆ ಪಕ್ಕ ಗಂಟೆಗಳು ।
ಬಿರುದಿನ ಪಟ ಪಲ್ಲವ ಸತ್ತಿಗೆ ಮದ
ಕರಿಯ ಮೇಲೊಡನೆ ಮೆರೆದುವು ॥ ೧೦೨

ನೀಲಾದ್ರಿ ಶಿಖರದಿಂದಿಳಿವ ಕಾಳಿಂದಿಯು
ಕಾಲುವೆಯೆನೆ ಭದ್ರ ಗಜದ ।
ಮೇಲು ಕಪೋಲದೆ ಸುರಿವ ಮದಕೆ ನೆರೆ
ರೋಲಂಬ ಕುಲವೆರಗುವುವು ॥ ೧೦೩

ಗಿರಿ ಶಿಖರದೆ ಪೂ ತುಂಬಿದ ಕಕ್ಕೆಯು
ಮೆರದಂತೆಯತಿ ಚೆಲುವಿಂದ ।
ಪರಿ ಪರಿ ಯಾಭರಣದ ಶೃಂಗಾರದೆ
ಮೆರೆದರು ಮಾವುತರಾಗ ॥ ೧೦೪

ಇಂತೊಪ್ಪುವ ಕರಿಗಳುಗೂಡಿ ಪಟ್ಟದ
ದಂತಿಯೈತಂದರಮನೆಯು ।
ಮುಂತೆ ರಾಜಿಪ ಬಾಗಿಲ ಹಜಾರದ ಮುಂದೆ
ಸಂತಸದೊಳಗೊಪ್ಪಿದುದು ॥ ೧೦೫

ಆನೆ ಕುದುರೆ ಮನ್ನೆಯ ಮಂಡಲಿಕರು
ನಾನಾ ದೆಸೆಯರಸುಗಳು ।
ಭೂ ನಾಥನ ಹಜಾರದೆ ಮುಂದೆ ಬಹಳ ಸು
ಮ್ಮಾನದೆ ಮೆರೆದರರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೧೦೬

ಇದು ಸೋಮ ವಂಶ ವಾರಿಧಿ ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನ
ಚದುರ ಕಂಠೀರವೇಶ್ವರನ ।
ಪುದಿದ ಪ್ರತಾಪ ಸಂಪದದೇಳಿಗೆಯ ಸಂಧಿ
ಮುದದ ಸುಧರ್ಮಾನುಬಂಧಿ ॥ ೧೦೩

೨೩ನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಇಪ್ಪತ್ತುನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ

ಅರಸಿನವರ ಶೃಂಗಾರ

ಸೂಚನೆ॥ ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರ ರಂಗನ ರಥೋತ್ಸವಕಾಗ
ಬರುವ ಸಂಭ್ರಮವ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥

ಬಳಿಕಲೀ ಪರಿಯೊಳೊಪ್ಪುವ ಸಂತೋಷದೊ
ಳಿಳೆಯು ಮೇಲಣ ಸರ್ವ ಜನರು ।
ನಳಿನಾಕ್ಷ ರಂಗಧಾಮನ ತೇರ ಬೀದಿಯೊ
ಳಳವಟ್ಟು ಮೆರೆದರತಿಶಯಲಿ ॥ ೧

ಆ ಸಮಯದೊಳರಸನ ನೇಮದೆ ರಾಣಿ
ವಾಸ ಭೋಗಾಂಗನಾ ನಿವಹ ।
ಭಾಸುರವಹ ತಿರು ನಾಳ ನಿಟ್ಟಪೊಡೆ ವಿ
ಲಾಸದೆ ಸಿಂಗರಿಸಿದರು ॥ ೨

ಪತಿ ಭಕ್ತಿ ಸಚ್ಚರಿತಾನುರಂಜನೆ ನೆರೆ
ವ್ರತ ನಿಷ್ಠೆ ಬಹು ಧರ್ಮ ಶೀಲ ।
ಅತಿ ದಯೆ ಸುಗುಣತ್ವ ಭೂಪನ ಪಟ್ಟದ
ಸತಿಯರ ಕೆಳೆಗೊಂಡಿಹುವು ॥ ೩

ಪರಮ ಮಂಗಳಕೆ ಪಾರ್ವತಿ ಸೌಭಾಗ್ಯದ
ನೆರವಣಿಗೆಗೆ ಸಿರಿ ದೇವಿ ।
ವರ ವಿದ್ಯಾ ಕಲಾ ಪ್ರೌಢಿಗೆ ಶಾರದೆ
ಸರಿ ಮಿಗಿಲೆನಿಸಿ ರಾಜಿಪರು ॥ ೪

ಹೊಳವ ನಾಟಕ ಶಾಲೆಯು ಮುದ್ದು ಪಾತ್ರದ
ನಳಿನಾಕ್ಷಿಯರು ಗಾನದವರು ।
ಸಲೆ ಸರ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರ ಕೋವಿದೆಯರು ಸೊಬಗಿಂದ
ಲಳವಟ್ಟ ಬಗೆಯ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೫

ಕೆಂಜಾಜಿಯ ದಿವ್ಯ ಸೌರಭ್ಯವನಪ
ರಂಜಿಯೊಳಗೆ ಮಿಗೆ ಹುದುಗಿ ।
ಕಂಜಜ ಕೈಗೈದ ಜೀವ ಪುತ್ತಳಿಯೊಲು
ರಂಜಿಸಿದರು ಕೋಮಲೆಯರು ॥ ೬

ಮೋಹನ ಮಂತ್ರದೋಳಿಗಳೋ ಮನಸಿಜ
ನಾಹವದಲಿ ಮುಂದುವರಿವ ।
ಸಾಹಸವಿಡಿದ ಪಟ್ಟದ ಮದ ಕರಿಯು ಸ
ಮೂಹವೆನಲು ರಂಜಿಸಿದರು ॥ ೭

ಎಸಳುಗಂಗಳ ದಿಟ್ಟೆಯು ಕೂರಿಟ್ಟೆಯು
ಮಿಸುಪ ಸೆಳ್ಳುಗುರ ಸುರಗಿಯು ।
ಪೊಸ ದಿವ್ಯಾಂಗ ಖಂಡೆಯುಗಳಿಂದೆಸೆದರು
ಕುಸುಮ ಶರನ ಪಡೆಯಂತೆ ॥ ೮

ತಳಿರು ಪೊಂಬಾಳೆ ಕೆಂದಾವರೆ ದಂಟುಗ
ಳೆಳನೂಲು ಲಲಿತ ತಮಾಲ ।
ಬೆಳಗಾಯಿ ನೈದಿಲು ಹೆಂಗಳ ದಿವ್ಯಾಂಗ
ಲಲಿತ ನಂದನದೊಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೯

ನವಿಲು ಪಾರಿವ ಕೋಗಿಲೆ ಗಿಳಿಯರಸಂಚೆ
ತವೆ ತುಂಬಿಯು ಬಳಗಗಳು ।
ಸು ವಿಲಾಸವಡೆದ ಹೆಂಗಳ ಚೆಲುವಿಕೆಗೆ ಸೋ
ತವೆಯುವಗಳಲಿ ಮೆರೆದುವು ॥ ೧೦

ಕರಿ ಹರಿ ತಾವರೆ ಚಂದ್ರಮನಳ ಮೀನು
ನೆರೆ ರಥಾಂಗಗಳು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ।
ಪಿರಿದು ವೈರವ ಮರೆದಂಗನೆಯರ ತನು
ವರ ವಲ್ಲರಿಯೊಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೧೧

ಸುಳಿದಾಡುವಬ್ಜ ನೇತ್ರೆಯರ ಪಾದಾಂಗುಳಿ
ಗಳವಟ್ಟ ನಖದಲತಗೆಯ ।
ಬಲುಗೆಂಪು ನೆಲದೊಳೊಪ್ಪಿತು ಭೂ ದೇವತೆ
ತಳೆದ ಕುಂಕುಮ ಗಂಧದಂತೆ ॥ ೧೨

ನಸು ನಗೆ ಯೆಸೆವ ಕೌಮುದಿ ಕಣ್ಗಳು ಮಿಗೆ
ಮಿಸುಪ ಕನ್ನೈದಿಲ್ಗಳಾಗೆ ।
ನೊಸಲ ಕತ್ತುರಿಯ ತಿಲಕದ ಲಾಂಛನದಿಂದ
ಶಶಿ ಮುಖಿಯರು ರಾಜಿಸಿದರು ॥ ೧೩

ರತಿ ದೇವಿಯರ ಸಮೂಹವೊ ಸೌಭಾಗ್ಯದ
ಸತಿ ನೆರೆ ಪಲವು ರೂಪಿನಲಿ ।
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳುನ್ನತದ ಚೆಲ್ವಿನೊಳೊಪ್ಪಿದಳೆನ
ಲತಿಶಯಾಂಗನೆಯರೆಸೆದರು ॥ ೧೪

ಜಾಣಿನ ಜಂತ್ರ ದೇವತೆಗಳೊ ನೂತನ
ವಾಣಿಯರುಗಳೆಂತೆನಲು ।
ಕ್ಷೋಣಿಗೆ ನಾನಾ ಬಗೆಯ ವಿದ್ಯೆಗಳ ಪ್ರ
ವೀಣೆಯರೆಸೆದರೇ ಪೇಳ್ವೆ ॥ ೧೫

ಸೋಗೆದುರುಬಿನ ಶೃಂಗಾರ ವೇಣಿಯ ಸೊಗ
ಸಾಗಿ ಮೆರೆವ ಪೆರೆ ನೊಸಲ ।
ರಾಗವಿಡಿದ ಕೈರವ ನೇತ್ರಗಳ ನೃಪ
ಭೋಗಾಂಗನೆಯರೊಪ್ಪಿದರು ॥ ೧೬

ವರ ತಿಲ ಕುಸುಮ ನಾಸಿಕ ದಿವ್ಯ ಪರಿಮಳ
ಮೆರೆದ ಕರ್ಪೂರ ಭರಣಿಗಳ ।
ಸುರುಚಿರವಹ ಬಾಯ್ದೆರೆಗಳ ಸೊಬಗಿನ
ತರುಣಿಯರೆಸೆದರರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೧೭

ನವ ರತ್ನಗಳ ಕರ್ಣ ಭೂಷಣ ಕಾಂತಿಯು
ತವಕದೆ ಕೆಳಗೊಂಡು ಮೆರೆವ ।
ಖವಖವಿಸುವ ಕದಪಿನ ಮುದ್ದು ಕಾಂತಾ
ನಿವಹವೊಪ್ಪಿದುದೇನೆಂಬೆ ॥ ೧೮

ಥಳ ಥಳಿಸುವ ಕಂಬು ಕಂಜ ಕುಟ್ಮಲ ಬಲು
ಸುಳಿ ಸೆಳ * ತೆರೆ ತಿಳಿ ನೀರ ।
ತಳದು ನೃಪಾಲನರ್ತಿಯ ಕ್ರೀಡೆಯ ದಿವ್ಯ
ವಿಲಸಿತ ಸರಸಿಯಂತಿಹರು ॥ ೧೯

ಲಾವಣ್ಯ ಜಲ ಪೂರ್ಣ ಕುಂಭ ರಂಭಾವಳಿ
ಕಾವನಂಬಿನ ಬತ್ತಳಿಕೆ ।
ತೀವಿದ ಕೆಂದಳಿರುಗಳ ಕೆನ್ನೀರ್ಮುತ್ತ
ಭಾವಕಿಯರು ತಳದಿಹರು ॥ ೨೦

ಮಿರುಗುವ ಸೌಂದರ್ಯ ಸಾರ ಸಂಭ್ರಮಗಳ
ಪರಮ ವಿಲಾಸವ ತಳದು ।
ಅರಸನ ಕಣ್ತುಂಬಿಗಾಸ್ಯಾಬ್ಜ ಬಂಧುರ
ದುರು ಪರಾಗವ ಬೀರುತಿಹರು ॥ ೨೧

ಕೆಂದಳಿರೆಸಳ ದೀಧಿತಿ ತಮ್ಮ ಚರಣಾರ
ವಿಂದದಂಗುಳಿಯ ಚೆಲ್ವಿಕೆಗೆ ।
ಮುಂದೆಣೆಯಿಲ್ಲೆಂದು ವೀರ ಮುದ್ರೆಯ ನಗು
ತೊಂದಿಸಿ ಮೆರೆದರಂಗುಟಕೆ ॥ ೨೨

---

* ಥಳ.

ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮೆಯ ಚೆಲುವಿಕೆ ನಮ್ಮ ಪದ ನಖ
ಜಾಲಕೆಣೆಯೆ ಯೆಂದು ಸುರರ ।
ಬಾಲೆಯರನು ಜರೆದುರೆ ಬಿರುದಿನ ಹೊನ್ನ
ಕಾಲುಂಗುರವನಿಕ್ಕಿದರು ॥ ೧೩

ಸೊಲ್ಲಿಸಲೆಮ್ಮ ಸೊಬಗು ನಾಗಸ್ತ್ರೀಯ
ರಲ್ಲಿ ಹೋಲಿಸಿದೊಡಿಲ್ಲೆನುತ ।
ಉಲ್ಲಾಸದೆ ಪರಿಹಾಸಕಗೈದಾಗ
ಪಿಲ್ಲಿ ಮಂಟಿಗೆಯನಿಕ್ಕಿದರು ॥ ೧೪

ಸುರ ಲೋಕದೊಳಗೆಮ್ಮಂದದ ಪತಿ ಭಕ್ತಿ
ವೆರೆದ ನಾರಿಯರಿಲ್ಲೆಂದು ।
ಕರ ಹೊಯ್ದು ನಗುತ ಪಾದಾಂಗುಲಿಗಳಿಗಾಗ
ಕಿರು ಪಿಲ್ಲಿಯನಿಕ್ಕಿದರು ॥ ೧೫

ನೆರೆ ತಮ್ಮ ನಾಟ್ಯಕ್ಕೆ ರಂಭೆಯೂರ್ವಶಿ ಮುಖ್ಯ
ತರುಣಿಯರೆಣೆಯಲ್ಲವೆಂದು ।
ಜರೆದುರೆ ನವ ರತ್ನದ ಬಿರುದಿನ ದಿವ್ಯ
ಚರಣ ಪೆಂಡೆಯವನಿಕ್ಕಿದರು ॥ ೧೬

ಪದ ಕಮಲಗಳ ಬಂಡುಣಿಸಿಗೆಳಸಿ ಬಂದ
ಮದ ಹಂಸ ಮಿಥುನದಂದದಲಿ ।
ಮುದವಡೆದಿಹ ಮುತ್ತಿನ ಪಾಯವಟ್ಟಗಳ್
ಸುದತಿ ರನ್ನೆಯರಿಗೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೧೭

ಮಂಟಿಗೆ ಕಿರು ಪಿಲ್ಲಿ ಕಾಲುಂಗುರದ ದನಿ
ಗೆಂಟು ಮಡಿಯು ದಿವ್ಯ ಸ್ವರವೆ ।
ಉಂಟು ಮಾಡುವ ತೊಡರೆಂದು ಪಾದಕೆ ಹೊನ್ನ
ಗಂಟೆ ಸರವ ಕಟ್ಟಿದರು ॥ ೧೮

ವಿಲಸಿತ ಮುಖ ಚಂದ್ರನೆರಳಗೆ ತನು ಮಧ್ಯ
ದೊಳಗಿಹ ಹರಿ ಪಾರ್ವದೆನುತ ।
ಅಲರಂಬನದ ಬಂಧಿಪ ಜಾಲವೆನೆ ರನ್ನ
ಬಲೆಯುಡಿದಾರವೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೧೯

ಕಠಿಣ ಪಯೋಧರ ಭಾರಕ್ಕೆ ಸೆಳೆ ನಡು
ಪಟು ತಗ್ಗಿ ಬಳುಕುವುದೆಂದು ।
ನಿಟಿಲಾಕ್ಷ ವೈರಿ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟೊಲು * ಟೊಂಕವ
ಕಟಿ ಸೂತ್ರಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೨೦

ಸುರ ಗಿರಿ ತಟವ ಬಳಸಿ ಸಾಲುಗೊಂಡಿಹ
ವರ ನವ ರತ್ನ ಜಾಲಗಳ ।
ಸಿರಿಯೊಲು ದಿವ್ಯ ಕಾಂಚೀ ದಾಮ ರಂಜಿಸಿ
ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪ್ರಭೆಯ ಬೀರಿದುದು ॥ ೨೧

ಮುಡಿಯ ಭಾರಗಳ ನಾರಿಯರ ಕಂಬು ಗ್ರೀವ
ಬಿಡದಾನಲಾರವೆಂದೆನುತ ।
ಕುಡು ವಿಲ್ಲ ರಕ್ಷೆಗಟ್ಟಿದ ಮಂತ್ರ ಲೇಖನ
ದಡಹೆನೆ ಪುಸ್ತಿಯೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೨೨

ಒಡ ಹುಟ್ಟಿದರ ಕಂಡು ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ ಸ್ನೇಹವ
ಬಿಡದಿಹ ಸು ಜನರಂದದಲಿ ।
ಕಡು ತವಕದೆ ಕಂಬು ಕಂಠವ ಪತ್ತಿಕೊಂ
ಡೊಡನೊಪ್ಪಿದುವು ಮುಕ್ತಾಳಿ ॥ ೨೩

ಲೀಲೆಯೊಳಗೆ ಹೃದಯಾಬ್ಜವನಲರಿಪ
ಬಾಲ ಸೂರ್ಯನ ಬಿಂಬದಂತೆ ।
ಮೇಲುರದೊಳಗೊಪ್ಪುವ ರತ್ನ ಪದಕದ
ಬಾಲಕಿಯುರು ರಾಜಿಸಿದರು ॥ ೨೪

* ಟಂಕೆಯು.

ಗುಣ ಮಣಿಯೆನಿಸಿ ರಾಜಿಪ ಕಾವ ಪಂಕಜೇ
ಕ್ಷಣೆಯರ ಹೃದಯಾಬ್ಜದೊಳಗೆ ।
ಕ್ಷಣ ಬಿಟ್ಟಿರನೆಂದು ನೊಳ್ಪುದೈತಂದೊಲು
ಗಿಣಿಯು ತಾಲಿಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೩೫

ಹೆಂಗಳ ಮೊಗದಾವರೆ ದಿವ್ಯ ನಯನೋತ್ಪ
ಲಂಗಳ ಮಿಗೆಯುಲರ್ಚಿಸುವ ।
ಮಂಗಳ ರವಿ ಶಶಿ ಬಿಂಬದೋಲ್ಪರಳೋಲೆ
ಕಂಗೊಳಿಸಿದುವು ಕರ್ಣದಲಿ ॥ ೩೬

ಹೊಳವ ಮುಖಾಬ್ಜ ಮಂಡಲವನು ಸಾಲ್ಗೊಂಡು
ಬಳಸಿಹ ತಾರಾಳಿಯಂತೆ ।
ನಳಿನ ದಳಾಯತೇಕ್ಷಣೆಯರ ಕೊರಳೊಳ
ಗಳವಟ್ಟುವು ಕಂಠ ಮಾಲೆ ॥ ೩೭

ಥಳ ಥಳಿಸುವ ರತ್ನದೈರಗಡಗ ದಿವ್ಯ
ನುಲಿಗಡಗಗಳಾಮಲಕದ ।
ತೊಳಪ ಕಡಗ ಹಲಸಿನ ಕಾಯಿಗಡಗಗ
ಳಳವೆಣ್ಗಳಸೆದರರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೩೮

ಕೀಲ ಕಡಗ ಹಸ್ತ ಕಡಗ ಹೀರಾವಳಿ
ಡಾಳಿಸುತಿಹ ಸಿಂಹ ಕಡಗ ।
ಗೌಳ ಸರದ ಪಣಿಗಡಗದ ಸೊಬಗಿನ
ನೀಲ ಕುಂತಳೆಯರೊಪ್ಪಿದರು ॥ ೩೯

ಮಿರುಗುವ ಕಾರ್ಮುಗಿಲೆಡೆಯೊಳು ರಾಜಿಪ
ವರ ಬಿದಿಗೆಯ ಶಶಿಯಂತೆ ।
ತರುಣಿ ರನ್ನೆಯರುತ್ತಮಾಂಗದ ಚಿಕುರದೆ
ಹೆರೆ ಚಂದ್ರಮನೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೪೦

ಮಿಸುಪ ರತ್ನದ ಕೊಪ್ಪು ವೆಂಟೆಯು ನೊಸಲೊಳ
ಗೆಸೆವ ಮುತ್ತಿನ ಬೊಟ್ಟುಗಳ ।
ಹೊಸ ಹರೆಯದ ಹೊಂಮಿನ ಬಾಲೆ ವೆಂಗಳು
ಜಸವಡೆದೆಸೆದರೇನೆಂಬೆ ॥ ೪೧

ಜಡೆ ಸರ ಸೂರಿಯು ಕಾಂತಿ ಮೌಕ್ತಿಕಗಳ
ಮುಡಿವಲೆ ಮೆರೆವ ಬಾವುಲಿಯು ।
ನಿಡುಗುರುಳಿನ ಮುತ್ತಿನ ಕುಚ್ಚಿನಿಂದ ಬ
ಲ್ಬೆಡಗಾಗಿ ಮೆರೆದರರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೪೨

ನವ ರತ್ನದುಂಗುರ ಹೊಸ ಮಿಸುನಿಯು ತಾತಿ
ಖವ ಖವಿಸುವ ತೋಳ ಬಳೆಯು ।
ಕುವಲಯ ನೇತ್ರೆಯರೆಸೆದರು ಸುಮನಸ
ಯುವತಿಯರೊಪ್ಪವ ಜರೆದು ॥ ೪೩

ಎಸೆವ ಬೊಂಬೆಯು ಬರಹದ ಪಟ್ಟೆ ಪೀತಾಂಬ್ರ
ಪೊಸ ಚಂದ್ರಗಾವಿ ಪೊಪ್ಪಳಿಯು ।
ಮಿಸುಪ ಶುಭ್ರದ ದಿವ್ಯ ದುಗುಲದ ನಿರಿಗಳ
ಶಶಿ ಮುಖಿಯರು ರಂಜಿಸಿದರು ॥ ೪೪

ಮಿರುಪ ಯೌವನ ವನ ವಲ್ಲಿಯೊಳ್ ಪೂತೊಪ್ಪಿ
ಮೆರೆವರಳ್ಗಳ ಮೊತ್ತದಂತೆ ।
ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಯರ ಜಡೆಯೊಳೊಪ್ಪಿದುವಾಗ
ಪರಿಮಳಿಸುವ ಪೂ ಮಾಲೆ ॥ ೪೫

ನಿರಿಗುರುಳ್ಗಳ ನೇವರಿಸುತ ಸಾಲಿಯ
ಸೆರಗ ಮೇಲುದ ಸಂತವಿಡುತ ।
ಸಿರಿ ನೊಸಲೊಳು ಕಸ್ತುರಿಯ ತಿದ್ದುತ ಹೆಂಗ
ಳರಸಿಯರೆಸೆದರರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೪೬

ಅಂದುಗೆಗಳ ಝುಣತ್ಕೃತಿ ಪಿಲ್ಲಿ ಪೆಂಟಿಗೆ
ಗೊಂದಿದ ಸ್ವರ ಮೇಖಳೆಯು ।
ಚೆಂದದ ಕಿರು ಗಂಟೆಯು ದನಿ ದಶ ದಿಕ್ಕ
ಮುಂದುವರಿದು ಮುಸುಕಿದುದು ॥ ೪೭

ತರುಣಿಯರುಗಳಟ್ಟಣಿಸಿ ವೈ ವೈ ಸೋಂಕ
ಲುರು ಹೇಮದೊಡವುಗಳ್ಮಸೆದು ।
ವರ ರಜವಿಳೆಯೊಳೊಪ್ಪಿತು ಬಾಲ ಸೂರ್ಯನ
ಕಿರಣದ * ಡಾಕ ತೋರಿಸುತ ॥ ೪೮

ಇಂತಪ್ಪ ಚೆಲುವೆ ನಾರಿಯರು ಸಿಂಗರಿಸಿಯ
ತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷವ ತಳೆದು ।
ಕಂತು ಸನ್ನಿಭ ನರಸೇಂದ್ರಗಲಂಕಾರ
ಮಂ ತವೆ ರಚಿಪುದೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೪೯

ಧರಣಿಪ ಕೇಳೀ ವನ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂತೊರ್ವೆ
ಹರುಷದೊಳಗೆ ನಡೆತಂದು ।
ಪರಿಮಳಿಸುವ ಪೂ ಮಾಲೆಯ ಭೂಪನ
ಸಿರಿ ಮುಡಿಗಳವಡಿಸಿದಳು ॥ ೫೦

ಮೂಡಿದ ಬಾಲ ಸೂರ್ಯ ಪ್ರಭೆ ಯಿದರ ಸ
ಘಾಡಿಕೆಗೆಣೆಯೆ ಭೂ ಪಾಲ ।
ನೋಡೆಂದು ನಗುತೊರ್ವೆ ಮಿಸುನಿಯ ರುಮ್ಮಾಲ
ಜೋಡಿಸಿದಳು ವರ ಶಿಖಿಗೆ ॥ ೫೧

ಧರಣೀಶ್ವರ ಕುಲ ತಿಲಕ ನೀನಹುದೆಂದು
ಸರಸಿಜ ಮುಖಿ ಯೊರ್ವೆ ನಗುತ ।
ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಪೆರೆ ನೊಸಲಿಗೆ ಕ
ತ್ತುರಿ ತಿಲಕವ ರಚಿಸಿದಳು ॥ ೫೨

* ಥಾತ

ನೆರೆ ಜಸ ವೆಂಣ ಭೂ ವರನುತ್ತಮಾಂಗಕೆ
ಸಿರಿ ದೇವಿ ಸೇರಿಸುವಂತೆ ।
ಬಿರುದಿನ ಕೀರ್ತಿ ಮುಖದ ದಿವ್ಯ ವಜ್ರದ
ವಿರುಪ ತುರಾಯ ಕಟ್ಟಿದಳು ॥ ೫೩

ಮುಖ ಚಂದ್ರನಿಗೆ ಮೋಹಿಸುತಿಹ ತಾರಾ
ನಿಕರವ ತಂದು ಕೂಡಿಸಿದ ।
ಸಖಿಯೆನೆ ಮುತ್ತಿನ ಚೌಕುಳಿಗಳನಿಟ್ಟ
ಳಕಳಂಕನಿಗೊರ್ವೆ ನೀರೆ ॥ ೫೪

ಇಳೆಯಾಣ್ಮನ ಮುಖಾಬ್ಜದ ಪರಿಮಳದೊಳು
ಬಳೆ ಯೆಂದು ತುಂಬಿಯು ಮರಿಯು ।
ತಳುವದೆ ತಂದು ಸೇರಿಪೊಲಿಂದ್ರ ನೀಲದ
ಹೊಳವ ಬಾವುಲಿಯ ಕಟ್ಟಿದಳು ॥ ೫೫

ವರ ಜಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮೋಹಿಸಿ ನಗುತ್ತೈತಂದು
ಧರಿಸಿದ ದುಂಡು ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ।
ಸರವೆನೆ ತರುಣಿಯೊರ್ವಳು ಕಂಠ ಮಾಲೆಯ
ಕೊರಳೊಳಿಟ್ಟಳು ಭೂ ಪತಿಯ ॥ ೫೬

ಧರಣೀಶ್ವರ ಧೈರ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ನಿನ್ನುರದೊಳು
ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನೆಲಸಿಹೆನೆಂದು ।
ಹರುಷದೆ ಬಂದಳೀಕೆಯು ಸಲಹೆಂದೊರ್ವೆ
ವರ ವಜ್ರ ಪದಕವಿಕ್ಕಿದಳು ॥ ೫೭

ನರ ರೂಪ ಮನ್ಮಥ ರತಿ ದೇವಿಯು ನಿ
ನ್ನುರದೊಳಿಂಬಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೆಂದು ।
ಹರುಷದೆ ನುಡಿದೊರ್ವೆ ಪಚ್ಚೆಯ ಪದಕವ
* ಧರಿಸಿದಳವನೀಶ್ವರಗೆ ॥ ೫೮

---

* ಧರಿಸೆಂದಳವನೀಶ್ವರಗೆ.

ಧರಣಿಪ ನಿನ್ನಯ ಹೃದಯಾಬ್ಜದೊಳಗಿಪ
ಹರಿಯ ದಿವ್ಯಾಂಗ ದೀಧಿತಿಯ ।
ಸಿರಿ ಯೀ ಪರಿಯೆ ಹೇಳೆಂದೊರ್ವ ನೀಲದ
ಮಿರುಪ ಪದಕವ ತೋರಿದಳು ॥ ೫೯

ಹರಿಯುರದೆಡೆಗೆ ಕೌಸ್ತುಭ ದಿವ್ಯ ರತ್ನವ
ವರ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಸೇರಿಸುವಂತೆ ।
ನೆರೆ ಪದ್ಮ ರಾಗದ ಪದಕವ ಭೂಪಗೆ
ಹರುಷದೆ ನೀಡಿದಳೊರ್ವೆ ॥ ೬೦

ಅರಿ ನೃಪ ಗಜ ಮಸ್ತಕವ ಸೀಳ್ದು ನೀ ನಿ
ನ್ನುರದೊಳಗೊಗೆದ ಮೌಕ್ತಿಕವ ।
* ಮೆರೆಸೆಂದು ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರಗೆ ಮುತ್ತಿನ
ಸು ರುಚಿರ ಪದಕವಿಕ್ಕಿದಳು ॥ ೬೧

ತರುಣಿಯೊರ್ವಳು ತನ್ನ ದಿವ್ಯಾಂಗ ರುಚಿಯನು
ನರಸೇಂದ್ರನುರ ವನೆಯೊಳಗೆ ।
ಇರಿಸುವಂದದೆ ವೈಡೂರ್ಯದ ಪದಕವ
ಧರಿಸಿದಳೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೬೨

ಅಂದು ಶ್ರೀ ಹರಿ ನೀನೈತಂದು ಸಿಂಗರ
ದಿಂದೆನ್ನೊಳಿಹೆಯನವರತ ।
ಇಂದು ನಿನ್ನುರದೊಳಗಿಹೆನೆಂದು ಬಂದೊಲು
ಬೃಂದಾವನ ತಾಲಿ ಯಿಹುದು ॥ ೬೩

ಹೊಳೆವ ವಜ್ರದ ಕಂಠ ಮಾಲೆ ಮಾಣಿಕ್ಯದ
ಸು ಲಲಿತ ಕಂಠ ಮಾಲೆಗಳ ।
ನಳಿನಾಕ್ಷಿಯೊರ್ವಳು ದ್ವಯ ಕಂಠ ಮಾಲೆಯ
ಸಲೆ ಧರಿಸಿದಳು ಭೂ ಪತಿಗೆ ॥ ೬೪

---

* ಮೆರಸೆಂದು.

ನಿಚ್ಚ ಕೈಯೆತ್ತಿ ಕೊಡುವ ದಾನ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ
ಸಚ್ಚರಿತಾನು ರಂಜನೆಗೆ ।
ಅಚ್ಚು ತನೊಲಿದಿತ್ತ ಬಿರುದ ಕೊಳ್ಳೆಂದೊರ್ವೆ
ಪಚ್ಚೆಯ ಕಡಗವಿಕ್ಕಿದಳು ॥ ೬೫

ಭೂ ತಳದೊಳು ಸೆಣಸುವ ರಿಪು ನೃಪ ಗಜ
ವ್ರಾತ ಪಂಚಾನನನೆಂದು ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೊಲಿದು ಭೂಪನ ಕೈಗೆ ಹವಿಶ್ಮಾರ
ತಾತಿಯ ಕಟ್ಟಿದಳೊರ್ವೆ ॥ ೬೬

ಅರಿ ನೃಪರೆದೆ ಧೈರ್ಯ ಗಿರಿಯ ಸೀಳ್ಮಾಡುವ
ನೆರೆ ಕುಲಿಶಾಯುಧವೆಂದು ।
ತರುಣಿಯೊರ್ವಳು ನವ ರತ್ನದ ಕೈಯಂಬ
ಧರಿಸಿದಳವನೀಶ್ವರಗೆ ॥ ೬೭

ನವ ರತ್ನದುಂಗುರ ಮುತ್ತಿನ ಕಂಕಣ
ತವೆ ದಿವ್ಯ ಕಟ ಸೂತ್ರಗಳ ।
ಸು ವಿಲಾಸದೊಳಗೆ ನಾರಿಯರು ಭೂ ಪಾಲ
ನವಯುವದೊಳು ಧರಿಸಿದರು ॥ ೬೮

ವರ ತೋಳ ಭಾಪುರಿ ನವ ರತ್ನ ಖಚಿತದ
ಸಿರಪೇಷ್ತುರಾಯಿ ಕಲ್ಲಿಯನು ।
ಸರಸಿಜ ಮುಖಿಯೊರ್ವೆ ಪಿಡಿದು ನಿಂದಿರ್ದಳು
ಸ್ಮರನರಸಿಯೊಲಂದದಲಿ ॥ ೬೯

ದುರವನೆಸಗಲಂಜಿ ಶರಣಾಗತರಾದ
ದೊರೆಗಳ ಮುಕುಟ ರತ್ನಗಳ ।
ಕಿರಣವ ಕೆಳಗೊಂಡು ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರನ
ಚರಣ ಪೆಂಡೆಯುಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೭೦

ಹೊಸ ಕೆಂದಾವರೆ ಯೆಸಳುಗಳಂತೆ ರಾ
ಜಿಸುವ ಪಾದಾಂಗುಳಿಗಳಿಗೆ ।
ಬಿಸಜಾಕ್ಷಿಯೊರ್ವಳು ನಗುತ ಸಂತೋಷದೆ
ಮಿಸುನಿಯ ಮಿಂಚನಿಕ್ಕಿದಳು ॥ ೨೧

ಕಟ್ಟಾಣಿ ಮುತ್ತು ತೆತ್ತಿಸಿದುಡಿಗೆಯೊಳಳ
ವಟ್ಟು ಮೆರೆದ ದುಪ್ಪಟದೆ ।
ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ನರ ರೂಪ ನರ ಸಿಂಹನ ಪೋ
ಲ್ವಷ್ಟು ಮೆರೆದ ನರಸೇಂದ್ರ ॥ ೨೨

ಈ ಪರಿಯಲಿ ಸಿಂಗರ ಗೈದು ನೆರೆ ನರ
ರೂಪ ನೃ ಸಿಂಹನೆಂಬಂತೆ ।
ಭೂ ಪಾಲ ವಂಶಾಂಬುಧಿ ಚಂದ್ರ ಕೀರ್ತಿ ಕ
ಲಾಪನೊಪ್ಪಿದನರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೨೩

ಅರಿ ಭೂಮಿಪರ ಮಣಿ ಮಕುಟ ಛವಿಯೊಳು
ಪರಿಶೋಭಿಸುವುವಿವೆಂದು ।
* ವರ ರತ್ನದ ಹಾವುಗೆಯನೊರ್ವ ಭೂಪನ
ಚರಣಾಬ್ಜಕಳವಡಿಸಿದಳು ॥ ೨೪

ಹರಿಯೆಡ ಬಲದಲಿ ಸಿರಿ ಸತ್ಯ ಭಾಮೆಯು
ರಿರದೈದಿ ಬರುವಂದದಲಿ ।
ನರಸೇಂದ್ರನ ಪ್ರೆರಣೆಯ ಜೋಲ್ಪೆರಗಾಂತು
ಗರುವೆಯರಿರ್ವರೈದಿದರು ॥ ೨೫

ರಾಗದೆ ಮದನನ ಕೈಯ ನಂಬುಗೆಗೊಂಬ
ಭೋಗದ ರತಿ ದೇವಿಯಂತೆ ।
ಭೂಗಧೀಶ್ವರ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರಗೆ ಕೈ
ಲಾಗಿತ್ತಳೊರ್ವಬ್ಜ ನೇತ್ರೆ ॥ ೨೬

---

* ನವರತ್ನದ.

ಭೂ ಲೋಲ ನಿನ್ನ ಮುಖಾಬ್ಜವನಲರಿಪ
ಬಾಲ ಸೂರ್ಯನ ನಿಟ್ಟಸೆಂದು ।
ಲೀಲೆಯಿಂ ತೋರ್ಪ್ಪೊಲು ರತ್ನ ದರ್ಪಣವಾಂತು
ಬಾಲಿಕಿಯೊರ್ವಳೊಪ್ಪಿದಳು ॥ ೭೭

ಪಂಚೇಷು ರೂಪನ ಮುಖ ಪದ್ಮಕೆರಗುವ
ಚಂಚರೀಕವನೆಬ್ಬಿಪಂತೆ ।
ಅಂಚೆ ಗಮನೆಯೊರ್ವಳು ನವ ರತ್ನದ
ಕುಂಚವ ಬೀಸಿದಳೊಲೆದು ॥ ೭೮

ನೆರೆ ನಮ್ಮರಸಿನ ಶೌರ್ಯವ ಸುರ ಲೋಕ
ಕರುಪೆಂದು ಕೀರ್ತ್ಯಂಗನೆಯು ।
ಸಿರಿ ಜಯ ವಧುಗಳಟ್ಟಿದರೆನೆ ಶುಭ್ರ ಚಾ
ಮರವ ಚಿಮ್ಮಿದರೆಡ ಬಲಕೆ ॥ ೭೯

ವದನ ಶಶಿಯ ತಣ್ಪುಗೂಡಿ ಸೌರಭ್ಯದೆ
ಪುದುಗಿದ ಮಂದ ಮಾರುತನ ।
ಮದನ ದಿವ್ಯಾಂಗ ಲತೆಗೆ ಸೂಸುವೊಲೊರ್ವ
ಚದುರೆ ಬೀಸಿದಳಾಲವಟವ ॥ ೮೦

ಸಲೆ ಮುಖ ಸಿರಿ ನಿನ್ನ ಬಿಟ್ಟರಳೆಂದಾಗ
ಳೊಲಿದು ಕೈಲೆಡೆಯಿತ್ತು ನಲಿವ ।
ಕೆಳದಿಯೆಂದೆನಲೊರ್ವ ಕರ್ಪೂರ ವೀಳ್ಯದ
ಗಳಿಗೆಯನಿತ್ತಳರಸಗೆ ॥ ೮೧

ರೂಢೀಶ ನಿನ್ನಯ ಹೃದಯಾಬ್ಜ ರಾಗವ
ನೋಡ ಬೇಕಿಲ್ಲಿರಿಸೆಂದು ।
ಬೇಡಿ ಕೊಂಬೋಲೋರ್ವಳ್ದ್ವಯ ಕರಾಬ್ಜ ದೊಳಾಗ
ನೀಡಿದಳ್ಕಾಳಾಂಜಿಯನು ॥ ೮೨

ಶಾರದೆ ನಮ್ಮರಸಿನ ಜಿಹ್ವಾಗ್ರದೆ
ಸೇರಿಹಳ್ಗಂಗೆ ನೋಡೆಂದು ।
ಓರಂತೆ ಕಳುಪುವೊಲ್ ರತ್ನ ಗಿಂಡಿಯ ಪ
ನ್ನೀರನೊರ್ವಳು ನೀಡಿದಳು ॥ ೮೩

ಅಕಳಂಕ ರೂಪನ ಮುಖ ಚಂದ್ರಮನ ಕೂಡಿ
ಸುಖದೊಳಾಲಾಡು ನೀನೆಂದು ।
ಸಖಿ ದರ ಹಸಿತ ಬೆಳ್ದಿಂಗಳೀವೊಲು ಶುಭ್ರ
ಮುಖ ಪಾವುಡೆಯ ನೀಡಿದಳು ॥ ೮೪

ಇಂತಾಗ ನಾರಿಯರುಗಳೋಲೈಸಲು
ಕಂತು ಸನ್ನಿಭ ನರಸೇಂದ್ರ ।
ಸಂತೋಷದೊಳಂತಃಪುರದಿಂದಲ
ತ್ಯಂತ ಸಂಭ್ರಮದೊಳೈತಂದ ॥ ೮೫

ಬಳರಾಣಿವೆಯ ಗಜೇಂದ್ರನ ತಿರು ನಾಳ
ಬಲು ಸಂಭ್ರಮವ ನೋಡುವೊಡೆ ।
ನೆಲವಾಡವೇರಲಪ್ಪಣೆಗೊಟ್ಟು ಭೂಪಾಲ
ಬಲು ಹರುಷದೊಳೈತಂದ ॥ ೮೬

ಇದು ಸೋಮ ವಂಶ ವಾರಿಧಿ ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನ
ಚದುರ ಕಂಠೀರವೇಶ್ವರನ ।
ಪುದಿದ ಪ್ರತಾಪ ಸಂಪದದೇಳಿಗೆಯ ಸಂಧಿ
ಮುದದ ಸುಧರ್ಮಾನುಬಂಧಿ ॥ ೮೭

೨೪ನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಇಪ್ಪತ್ತೈದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ರಂಗನಾಥ ರಥೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ರಾಜರು ಬಂದುದು.

ಸೂಚನೆ॥ ಕಡುಚೆಲ್ವ ರಂಗನ ಗಜ ರಾಜ ತಿರು ನಾಳು
ಬೆಡಗ ಬೀರಿತು ತ್ರೈಜಗಕೆ ॥

ಧ್ವನಿಗೈದುವನಿತರೊಳಗೆ ರಾಯ ಭೇರಿಗ
ಳನುವಾದ ಚೆನ್ನಗಾಳೆಗಳು ।
ಘನತರವಾದ ನಾನಾ ವಾದ್ಯದ ರವ
ವನಧಿ ಘೋಷವ * ಮೀರಿದುವು ॥ ೧

ಹೊರ ಬಾಗಿಲುಪ್ಪರಿಗೆಯು ಚಂದ್ರ ಶಾಲೆಗೆ
ಪಿರಿದು ಚಿಕ್ಕೊಳಗದವರ ।
ನೆರವಿಯೊಳರಸನ್ನೈತರುತಿರೆ ದಳ ಪತಿ
ಹರುಷದೆ ಕೈಲಾಗನಿತ್ತ ॥ ೨

ಹಡಪ ಸೀಗುರಿ ಕನ್ನಡಿ ಕುಂಚ ಕಾಳಾಂಜಿ
ಪಿಡಿದ ಬೀಸಣಿಗೆ ಪಾವುಗೆಯು ।
ಕಡು ಚೆಲುವಾಂತಿಹೊಳಗದವರ್ಶೈತಂ
ದೆಡಬಲವನು ಸಾರಿದರು ॥ ೩

ರಾಯ ರಾವುತ ಮನ್ನೆಯ ಮಂಡಲಿಕ ಸಮು
ದಾಯ ಸುಭಟ ಸಂದೋಹ ।
ಆಯತದಲಿ ಕರಾಂಜುಳಿಯ ನೊಸಲಿಗಿಟ್ಟು
ಪ್ರೀಯುದೆ ನಡೆದರೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೪

* ಮಿಗಿಸಿದುವು.

ಕರಣಿಕರಾಪ್ತ ಮಂತ್ರಿಗಳು ವಿದ್ವಾಂಸರ
ನೆರವಿ ಭೂವರನ ಹಿಂಗಡೆಯು ।
ಪರಮ ಸಂತೋಷದಿ ನಡೆದು ಬರುವ ಬಲು
ಸಿರಿಯ ಸಂಭ್ರಮವನೇನೆಂಬೆ ॥ ೫

ಸಿಂಗರಿಸಿದ ರಾಜ ತೇಜಿಯ ಬಲವೆಂದು
ಹಿಂಗದೆ ಚರಣಕೆ ನಮಿಸಿ ।
ತುಂಗ ವಿಕ್ರಮ ಕಂದವೆ ತಟ್ಟಿ ಜಯ ಜಯ
ಮಂಗಳೋತ್ಸವದೊಳೇರಿದನು ॥ ೬

ಪಾದಾವಧಾನ ಹಸ್ತಾವಧಾನ ಜೀಯ ಶು
ಭೋದಯ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದು ।
ಆದರದೊಳಗುಗ್ಗಡಿಪವಸರದರ
ಸಾಧು ವಾದಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೭

ಮುತ್ತಿನ ಸತ್ತಿಗೆ ನವ ರತ್ನ ಖಚಿತದ
ಬಿತ್ತರದಾಲವಟ್ಟಗಳು ।
ಸುತ್ತ ಮೆರೆದುವಾ ನರಸೇಂದ್ರನೈತರು
ವರ್ತಿಯನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೮

ಮರುತ ಪಥವ ಸೋಂಕುವ ಬಿರುದಿನ ಡಾಳು
ಗರುಡ ಹನುಮನ ಕುರುಹಿನ ।
ವರ ಶಂಖ ಚಕ್ರ ಮಕರ ಟೆಕ್ಕೆಯ ನೆರೆ
ಪರಿ ಶೋಭಿಸಿದುವರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೯

ಎಡ ಬಲದೊಳಗೆ ಡಾಳಿಪ ವೆಟ್ಟು ಪಾವಡೆ
ತುಡುಕಲಾಕಾಶ ಮಂಡಲವ ।
ಪೊಡವಿಗೆ ನರ ರೂಪ ನರ ಸಿಂಹನೈತಹ
ಬೆಡಗನದೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೧೦

ಶಶಿಯು ಷೋಡಶ ಕಲೆ ದಿವ್ಯಾಂಗನೆಯರ
ಪೊಸ ಯೌವನ ರೂಪ ತಾಳಿ ।
ಜಸವ ಬೀರ್ವೊಲು ಪದಿನಾರು ಚಾಮರವ ಡಾ
ಳಿಸುತ ನಾರಿಯರೈದಿದರು ॥ ೧೧

ಆನಿತರೊಳಗೆ ದಿವ್ಯ ಶೃಂಗಾರವನಾಂತ
ವಿನುತ ಭಟ್ಟರುಗಳೈತಂದು ।
ಜನ ನಾಥನ ಬಿರುದುಗಳ ಕೈವಾರಿಸು
ವನುವ ನಾನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೧೨

ಕೈವಾರ॥— ಸ್ವಸ್ತಿ ; ಸಮಸ್ತ ಭುವನ ಪ್ರತಾಪ ಮಾರ್ತಂಡ, ಜಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಭಾಗ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಕಟಾಕ್ಷ ನೀರಿಕ್ಷಣ ಶೋಭಾಯಮಾನ ದಿವ್ಯಾಂಗ, ಸಕಲ ವಿದ್ವಜ್ಜನಾಧಾರ, ಆಶ್ರಿತ ಜನ ಕಲ್ಪ ವೃಕ್ಷ, ತುರುಷ್ಕ ಬಲ ಪಾರಾವಾರ ಬಡಬಾನಲ, ಆರ್ಯಾಂಧ್ರ ನೃಪ ಗರ್ವ ಪರ್ವತ ಕುಲಿಶಾಯುಧ, ರಿಪು ಪಾಂಡ್ಯ ಭೂಮಿ ಪತಿ ತಿರುಮಲೆ ನಾಯಕ ಚತುರಂಗ ಬಲ ವಲ್ಲರೀ ಲವಿತ್ರ, ಆನತ ರಾಜಾಭಯ ದಾನ ಪರಿಪೂರ್ಣ' ಕರುಣಾರ್ಣವ, ಸೌಂದರ್ಯ ಸಾಲಂಕಾರ, ನಾರೀ ಜನ ನಯನ ಚಕೋರ ಚಂದ್ರಮ, ಸು ಚರಿತ ಸು ಪ್ರಸನ್ನ ಸಮಸ್ತೋ ರ್ವೀಶ ಮಕುಟ ಮಣಿ ಗಣ ರಂಜಿತ ಪಾದ ಪದ್ಮ, ಚಾಮುಂಡೀ ವರ ಪ್ರಸಾದ, ಸಂಗೀತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಶಾರದ, ಬಿರುದಂತೆಂಬರ ಗಂಡ, ಸೋಮ ವಂಶಾಬ್ಧಿ ಸುಧಾ ಕರ, ಮೈಸೂರು ಪುರ ವರಾಧೀಶ್ವರ, ಕಂಠೀರವ ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರ ವಿಜಯೀ ಭವ ದಿಗ್ವಿಜಯೀ ಭವ ॥ ೧೩

ಇಂತೆಂದು ಕೈವಾರಿಸುವ ಪಾಠಕ ಜನ
ತಿಂತಿಣಿಸಿರಲೆಡ ಬಲಕೆ ।
ಮುಂತೆ ರಾಮ ಧ್ಯಾನ ಮಂಗಳಾಷ್ಟಕದರ
ಸಂತತ ಗಾನವೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೧೪

ಮತ್ತಾಗ ದಿವ್ಯಾಶ್ವವ ಕುಣಿಸುತ ಪುರು
ಷೋತ್ತಮನೊಲು ಬಹ ನೃಪನ ।
ಇತ್ತರದಲಿ ಶೋಭನ ಡವಳವ ಪೇಳ್ವ
ಮತ್ತ ಗಮನೆಯರೈದಿದರು ॥ ೧೫

ಸುರಪನೈರಾವತವನು ಧಿಕ್ಕರಿಸುತ
ಬಿರುದಿನ ಚಿತ್ರ ಪಟಗಳ ।
ಸು ರುಚಿರ ಶೃಂಗಾರದ ಮದ ಕರಿಗಳಂ
ದರಸನಿಕ್ಕೆಲದೆ ನಡೆದುವು ॥ ೧೬

ದ್ಯುಮಣಿಯ ಚಾರು ವರೂಥದ ತುರಗದ
ಸಮ ರಂಗ * ಸೂಟಿಯ ಜರೆವ ।
ರಮಣೀಯ ಶೃಂಗಾರವಿಡಿದ ದಿವ್ಯಾಶ್ವ ಸಂ
ಭ್ರಮದೆ ನಡೆದುದನೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೧೭

ದೊರೆ ರಾಯ ನರಸೇಂದ್ರ ರಚಿಸಿದ ತಿರು ನಾಳ
ಸಿರಿಯ ನೋಡುವೊಡೈತಂದ ।
ನೆರೆ ಸರ್ವ ಜನ ಭೂಪನೈತಹ ಠೀವಿಯ
ಪಿರಿದು ನಿಟ್ಟಿಸಿದರರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೧೮

ಮೊಳಗೆ ಮನೆಯ ಮೇಲ್ಮಚ್ಚು ಚಪ್ಪರದಲಿ
ಸಾಲ ಸೆಜ್ಜೆಯ ಭಿತ್ತಿಗಳ ।
ಜಾಲಾಂದ್ರದಲಿ ಮುದ್ದು ವೆಣ್ಣುಗಳ್ನರಸ ಭೂ
ಪಾಲನ ನೋಡುತೊಪ್ಪಿದರು ॥ ೧೯

ಸಿರಿಯರಸನ ಲಾವಣ್ಯವಿಂದ್ರನ ಭೋಗ
ಪರಿಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನ ಕಾಂತಿ ।
ದೊರೆ ರಾಯನೊಳಸೆದಿದೆ ಯೆಂದು ನೋಟಕ
ರಿರದೀಕ್ಷಿಸಿದರರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೨೦

* ಸೂರಿಯ.

ರಾಮ ಚಂದ್ರನ ಸು ಚಾರಿತ್ರ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ
ಭೂಮಿ ಪಾಲನ ವರ ಸತ್ಯ ।
ಸ್ವಾಮಿ ಕಂಠೀರವೇಶ್ವರನೊಳೊಪ್ಪಿದೆ ಯೆಂದು
ಪ್ರೇಮದೆ ಜನರೀಕ್ಷಿಸಿದರು ॥ ೨೧

ಅತನು ಮನ್ಮಥ ನಳ ಕೂಬರ ಗುಹ್ಯಕ
ಶತ ಪತ್ರ ವೈರಿ ಕಳಂಕಿ ।
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳೀ ನರಸೇಂದ್ರನ ಚಲುವಿಕೆಗಿನ್ನು
ಪ್ರತಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ನೋಡಿದರು ॥ ೨೨

ಬಳಿಕಲಾ ಭೂ ಪಾಲ ತಿರುನಾಳಿಗೆ * ಪೋಪ
ಸುಲಲಿತೋತ್ಸವವ ನೋಡುವೊಡೆ ।
ಅಲರಂಬ ಮೋಹಿನಿ ಯೆನಿಪ ವಾರಾಂಗನೆ
ನೆಲೆವಾಡದುದಿಗ್ಯೆದಿದಳು ॥ ೨೩

ಲೀಲೆಯೊಳಗೆ ತಿರು ನಾಳಿಗೈದುವ ಭೂ
ಪಾಲನ ಸಿರಿಯ ಸಂಭ್ರಮವ ।
ಲೋಲ ಲೋಚನೆ ಚಿತ್ರ ರೇಖೆ ಯೆನಿಪ ತನ್ನ
ಮೇಳದ ಸಖಿಯ ಕೇಳಿದಳು ॥ ೨೪

ಮೆರೆವ ತಾರಾ ಗಣ ಮಧ್ಯದೆ ರಾಜಿಪ
ಪರಿಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನಂದದಲಿ ।
ಪರಿವಾರದೊಡನೆ ದಿವ್ಯಾಶ್ವವ ಕುಣಿಸುತ
ಹರುಷದೆ ಬಹ ದೊರೆ ಯಾರೆ ॥ ೨೫

ಮೇರೆಯ ಮೀರಿ ಯೈದಿದ ತುರುಕರ ಬಲ
ವಾರಿಧಿಯನು ಬತ್ತಿಸಿದ ।
ವೀರ ರಾಘವ ಸನ್ನಿಭ ನರಸೇಂದ್ರ ಕೇಳ್
ಚಾರು ಪಯೋಧರ ಯುಗಳೆ ॥ ೨೬

---

* ಪೋಸ.

ಹೊಳೆವ ಮುತ್ತಿನ ಚತ್ರದ ನೆಳಲೊಳು ಬರು
ವಿಳೆಯಾಣ್ಮನಾರಬ್ಜನೇತ್ರೆ ।
ಲಲಿತಾಂಗಿ ಕೇಳೀತ ವೈರಿ ಭೂಪಾಲಕ
ಕಲಭ ಕಂಠೀರವ ರಾಜ ॥ ೨೭

ನವ ರತ್ನದಾಲವಟ್ಟಲ ಸಾಲ ನೆಳಲೊಳು
ಸುವಿಲಾಸದೆ ಬಹನಾರೆ ।
ಕುವಲಯ ನೇತ್ರೆ ಕೇಳರಿ ನೃಪ ಬಲ ಘನ
ಪವಮಾನ ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರ ॥ ೨೮

ಎಡ ಬಲದೊಳಗೆ ರಾಜಿಪ ಬಿರುದಿನ ಡಾಳ
ಗಡಣದೆ ಬಹ ದೊರೆ ಯಾರೆ ।
ಮಡದಿ ಕೇಳವ ಮಧುರೆಯ ಭೂಪ ಬಲ ವಾರ್ಧಿ
ವಡಬೋಪಮ ನರಸೇಂದ್ರ ॥ ೨೯

ತೊಳಪ ಕೆಂದಳಿರೆಸಕದ ಪಾದಾಂಗುಳಿ
ದಳದ ಮೋಹನ ರೂಪನಾರೆ ।
ಖಳರ ಸಂಹರಿಸಿ ಕರ್ಣಾಟಕ ರಾಜ್ಯವ
ಸಲಹಿದ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರ ॥ ೩೦

ಸ್ಮರನ ಬಾಣದ ಬತ್ತಳಿಕೆಯಂದದೆ ನೆರೆ
ಮೆರೆವ ಜಂಘೆಯ ಜಾಣನಾರೆ ।
ತರುಣಿ ಕೇಳ್ಖರ ರಾಕ್ಷಸರ ಕೊಂದು ವರ ರಾಮ
ಗಿರಿಯ ಸೆಳದ ನರಸೇಂದ್ರ ॥ ೩೧

ವರ ಲಾವಣ್ಯನಂದನದ ರಂಭಾ ಸ್ತಂಭ
ದಿರವಿನಂತೂರು ದ್ವಯದ ।
ದೊರೆ ರಾಯನಾರಿವ ತುರುಗೆರೆ ಬಾಗೂರ
ಧುರದೆ ಸೆಳದ ನರಸೇಂದ್ರ ॥ ೩೨

ರತಿ ದೇವಿ ನಲಿದಾಡುವ ಮಾಡುವೆಟ್ಟದುಂ
ನತ ಜಘನದ ನೀರನಾರೆ ।
ಶತ ಪತ್ರ ನೇತ್ರೆ ಕೇಳ್ ಕಲಿಯೂರು ಕಡಬವ
ಕ್ಷಿತಿ ಮೆಚ್ಚೆ ಸೆಳದವನೀತ ॥ ೩೩

ಅಲನೆಯುರಕ್ಷಿ ಮೀನ್ಗಳು ಪೊಳೆದಾಡುವ
ಲಲಿತ ಕಾಸಾರದಂದದಲಿ ।
ಸುಳಿ ನಾಭಿಯುವನಾರೆ ಮಾಯುಸಮುದ್ರವ
ಸೆಳೆದ ಚೆನ್ನಿಗ ನರಸೇಂದ್ರ ॥ ೩೪

ಒಡನೆ ಧೈರ್ಯಾಂಗನೆ ನಟಿಸುವ ಶೃಂಗಾರ
ವಿಡಿದ ರಂಗಸ್ಥಳದಂತೆ ।
ಬಿಡದೊಪ್ಪುವದೆಯುವನಾರೆ ಗ್ರಾಮವ ಕೊಂಡ
ಕಡುಗಲಿ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರ ॥ ೩೫

ವರ ಜಯಾಂಗನೆಯು ಬಂಧಿಪ ಪಾಶದಂದದೆ
ಮೆರೆವ ತೋಳ್ಗಳ ನೀರನಾರೆ ।
ಪಿರಿಯ ಪಟ್ಟಣವನು ಹಗಲ ಲಗ್ಗೆಯ ಬಿಟ್ಟು
ಧರೆ ಮೆಚ್ಚೆ ಸೆಳದವನೀತ ॥ ೩೬

ತುಂಬಿದ ನವ ರತ್ನ ಹಾರವ ಕೆಳಗೊಂಡ
ಕಂಬು ಕಂಠದ ಚೆಲ್ವನಾರೆ ।
ಬಿಂಬ ಫಲಾಧರೆ ಶರಣಾಗತ ಕರು
ಣಾಂಬುಧಿ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರ ॥ ೩೭

ನಿಟ್ಟಿಪ ಮೋಹಿ ವೆಂಗಳ ದಿಟ್ಟಿ ಕದಪಿಗೆ
ತೊಟ್ಟನೆ ತಾಕದಂದದಲಿ ।
ಇಟ್ಟ ಕಸ್ತುರಿ ರೇಖೆಯೊಲೆಪನ್ನ ಬವರಿಯ
ಸೃಷ್ಟೀಶನಾರೆನಗುಸಿರೆ ॥ ೩೮

ಕೊಡಗು ಕೊಂಕಣ ಮಲೆಯಾಳಾದಿ ರಾಜ್ಯವ
ಬಡಿದು ಭಂಗಿಸಿ ವೈರಿ ನೃಪರ ।
ಅಡಿಗೆರಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮೆರೆವವನಿವನೀಗ
ಕುಡುವಿಲ್ಲನು ಪಟ್ಟದರಸಿ ॥ ೩೯

ಕುಂದ ಬಂದುಗೆ ಚಂಪಕ ಪೊಂದಾವರೆ
ಕೆಂದಳಿರುಗಳೊಂದಿ ಮೆರೆದು ।
ಇಂದಿರೆ ನಲಿವ ಕೇಳೀವನದೊಲು ರಮ್ಯ
ದಿಂದಿಹ ಮುಖದವನಾರೆ ॥ ೪೦

ಈತನೀಗೆಸೆವ ಸಾಂಬಳ್ಳಿಯ ನೃಪನಗ
ರ್ವಾತಿರೇಕವ ನೆರೆ ಮುರಿದು ।
ಆತನಾಳುವ ರಾಜ್ಯ ಸೆಳೆದತುಳ ಪ್ರ
ಖ್ಯಾತ ಕಂಠೀರವ ರಾಜ ॥ ೪೧

ಪಿರಿದು ಕಾರ್ಮುಗಿಲ ವೊಗ್ಗರವ ಬಳಸಿಕೊಂಡು
ಪರಿಶೋಭಿಪುಡುಗಣದಂತೆ ।
ಅರಳು ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮುಡಿ ಸರವನಾಂತಿಹನಾರೆ
ದುರಗಲಿ ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರ ॥ ೪೨

ಆತನೊತ್ತಲಿ ತೇಜಿಯನೇರಿ ಸುಭಟ
ವ್ರಾತ ಮಧ್ಯದೆ ಥಳಥಳಿಸಿ ।
ಭೂ ತಳ ರವಿಯಂತೆ ಬರುವವನಿವನಾರೆ
ಶಾತಕುಂಭಾದ್ರಿ ಕುಚದಳೆ ॥ ೪೩

ಸ್ವಾಮಿ ಕಾರ್ಯ ಧುರಂಧರ ಸತ್ಯಸಂಧ ಸು
ತ್ರಾಮ ಭೋಗನು ರಣಭೀಮ ।
ಭೂಮಿ ಪಾಲನ ದಳಪತಿ ಲಿಂಗ ರಾಜೇಂದ್ರ
ಕಾಮನ ಕೈಯ್ಯ ಕನ್ನಡಿಯೆ ॥ ೪೪

ಬಿರುದಿನ ಭಟರಾನೆ ಕುದುರೆಯ ಮೇಳದೆ
ಬರುವವನಾರಬ್ಜನೇತ್ರೆ ।
ದೊರೆ ರಾಯ ನರಸೇಂದ್ರನ ಮಾವನಿವನೀಗ
ಪಿರಿಯಪಟ್ಟಣದ ಚೆಂದಯ್ಯ ॥ ೪೫

ಒಡನೆ ತೇಜಿಯ ಕುಣಿಸುತ ಬಲ ಮಧ್ಯದೆ
ಸಡಗರದಲಿ ಬಹನಾರೆ ।
ಪೊಡವೀಶ ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಮೈದುನ
ಕಡು ಚೆಲ್ವ ದಾಸರಾಜಯ್ಯ ॥ ೪೬

ಬಿರುದಿನ ಚೆನ್ನ ಝಲ್ಲಿಯ ತುಳಿಲಾಳ್ಗಳ
ನೆರವಿ ಮಧ್ಯದೆ ಬಹನಾರೆ ।
ಹರದನ ಹಳ್ಳಿಯ ದೊಡ್ಡೇಂದ್ರನಿವನೀಗ
ಸರಸಿಜಾಯತ ಪತ್ರನೇತ್ರೆ ॥ ೪೭

ಮುತ್ತಿನೊರೆಯ ಸುರಗಿಯ ಸಾಲ ಸುಭಟರ
ಮೊತ್ತದೊಳಗೆ ಬಹನಾರೆ ।
ಸತ್ಯಾಗಾಲದ ಕೆಂಪೇಂದ್ರನಿವನೀಗ
ವೃತ್ತ ಪಯೋಧರ ಯುಗಳೆ ॥ ೪೮

ಮಿಾಟಿನ ಭಟರ ಮೇಳದೆ ತೇಜಿಯನಿರ
ದಾಟಿಸುತಲಿ ಬಹನಾರೆ ।
ಕೋಟೆಯ ತಿಮ್ಮೇಂದ್ರನಿವನೀಗ ವಿಜಯ ವ
ಧೂಟೀಶ್ವರ ರಣದೊಳಗೆ ॥ ೪೯

ಚಿನ್ನದ ಬಿರುಡೆಯ ನೇಜೆಯುದಧಟರ
ಸನ್ನಾಹದೆ ಬಹನಾರೆ ।
ಚೆನ್ನರಾಯನ ಪಟ್ಟಣದ ದೊಡ್ಡೇಂದ್ರನು
ಪನ್ನಗವೇಣಿ ಚಿತ್ತೈಸು ॥ ೫೦

ಸುರುಚಿರ ವಿಸುನಿಯಾಭರಣವ ಧರಿಸಿದ
ಪರಿವಾರದೊಳು ಬಹನಾರೆ ।
ತುರುಗೆರೆಯನಾಳುವ ಹಂಪಯ್ಯನಿವನೀಗ
ಸರಸಿಜ ಗಂಧಿ ಚಿತ್ತೈಸು ॥ ೫೧

ಕನಕ ವರ್ಣದ ಸತ್ತಿಗೆಯ ನೆಳಲೊಳು ಬಹ
ವೊನೆಗಾರ ಮನ್ನೆಯನಾರೆ ।
ಚನಪಟ್ಟಣವನಾಳುವ ಚಾಮಯ್ಯನು
ವನಿತಾ ಸೀಮಂತ ಮಣಿಯೆ ॥ ೫೨

ಮಿರುಗುವ ಮಿಸುನಿಯ ಸಾಲ ಕುಪ್ಪಿಗೆಗಳ
ಹರಿಗೆಯ ಭಟರ ಮೇಳದಲಿ ।
ಬರುವ ಮನ್ನೆಯನಾರೆ ಮದ್ದೂರನಾಳುವ
ದುರ ಗಲಿ ಹಂಪಯ್ಯನಬಲೆ ॥ ೫೩

ತೂಗುವ ಹರಿಬಿಯ ಗರಿಯಿಟ್ಟಯಧಟರ
ಸಾಗರದೊಳು ಬಹನಾರೆ ।
ಭೂಗಧೀಶ್ವರ ನರಸೇಂದ್ರನ ಹಡಪದ
ನಾಗಮಂಗಲದ ಮುದ್ದಯ್ಯ ॥ ೫೪

ಥಳಥಳಿಸುವ ದಿವ್ಯಾಯುಧಗಳ ಪಾಯ
ದಳ ಮಧ್ಯದಲಿ ಬಹನಾರೆ ।
ಇಳೆಯಾಣ್ಮ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರನ ಸಂಚಿಯ
ಮಳವಳ್ಳಿಯ ನಂಜಣ್ಣ ॥ ೫೫

ಕಟ್ಟಗ್ರದಲಿ ರಿಪು ಭಟ ಗೋಧೂಮ ಘ
ರಟ್ಟನೆನಿಸಿಕೊಂಬನಾರೆ ।
ಪಟ್ಟಣದಧಿಕಾರಿ ಲಿಂಗೆಯ ಗೌಡನು
ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ನೂತನ ರಂಭೆ ॥ ೫೬

ಬಾಲ ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣದ ಧಾತನೇಳಿಸು
ವಾಲ ವಟ್ಟಲ ನೆಳಲಿನಲಿ ।
ಲೀಲೆಯೊಳ್ ಬಹನಾರೆ ತೆರಕಣಾಂಬಿಯನಾಳ್ವ
ಕಾಳಾಂಜಿಯ ರಾಜಯ್ಯ ॥ ೫೭

ತುಂಬಿದ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಕಟ್ಟನಿಟ್ಟಿಯ ಭಟ
ರಿಂಬಲಿ ಬಹ ಧೀರನಾರೆ ।
ಕಂಬು ಕಂಧರೆ ಕನ್ನಂಬಾಡಿಯನಾಳುವ
ಚಂಬಿನ ಗುರುವಣ್ಣನಿವನು ॥ ೫೮

ಉಟ್ಟ ಪಟ್ಟೆಯ ದಟ್ಟಿಯಾಳ್ಗಳ ವೊತ್ತದೊ
ಳಟ್ಟಣಿಸುತ ಬಹನಾರೆ ।
ಸೃಷ್ಟಿಗಧಿಕ ಕಿಕ್ಕೇರಿಯ ಪಾವಡೆ
ಕೊಟ್ಟೂರಯ್ಯನಬ್ಜಾಕ್ಷಿ ॥ ೫೯

ಭಾಸುರ ಸುಭಟ ಸಂದೋಹದ ನಡುವೆ ವಿ
ಲಾಸದೆ ಬಹನಿವನಾರೆ ।
ಮೈಸೂರಧಿಕಾರಿಯಿವನೀಗ ಚಿತ್ತೈಸು
ಪೂಸರಳನ ಪಟ್ಟದಾನೆ ॥ ೬೦

ಕಾಳಗದೊಳು ಮುಂದುವರಿವಾಳು ಕುದುರೆಯ
ಮೇಳದೊಳಗೆ ಬಹನಾರೆ ।
ರೋಲಂಬ ಚಿಕುರೆ ಪರಾಕಿಲ್ಲದೆ ಕೇಳು
ಪಾಲುಪರೆಯ ಚಿಣ್ಣಗೌಡ ॥ ೬೧

ನಾನಾ ಬಗೆಯಾಯುಧದ ಭಟರುಗೂಡಿ
ಯಾನಂದದಲಿ ಬಹನಾರೆ ।
ಕಾನಕಾರನಹಳ್ಳಿಯ ಮುದ್ದಯ್ಯನು
ಮಾನಿನಿ ರನ್ನೆ ಚಿತ್ತೈಸು ॥ ೬೨

ಹೊಳೆಯು ತೇಜಿಯನೇರಿ ಕಾಲಾಳ ಮೊತ್ತದೆ
ಥಳಥಳಿಸುತ ಬಹನಾರೆ ।
ಎಳೆ ವೆಂಗಳರಸಿ ಪರಾಕಿಲ್ಲದೆ ಕೇಳು
ಮಳಲವಾಡಿಯ ಹೊನ್ನಣ್ಣ ॥ ೬೩

ಚಿಮ್ಮುವ ಸುರಗಿ ಸಬಳದ ಭಟರ ಕೂಡೆ
ಸುಮ್ಮಾನದೆ ಬಹನಾರೆ ।
ಉಮ್ಮತ್ತೂರನಾಳುವ ಸಂಗಯ್ಯನು
ಕಮ್ಮವಿಲ್ಲನ ಪಟ್ಟದಾನೆ ॥ ೬೪

ಮಿಸುನಿಯ ಹಕ್ಕರಿಕೆಯ ತೇಜಿಯನೇರಿ
ನಸು ನಗುತೈತಹನಾರೆ ।
ಕುಸುಮ ಶರನ ಮುಂಗೈಯ ಗಿಣಿಯೆ ಕೇಳು
ಹೊಸ ಹೊಳಲಾಳ್ವ ಚೆನ್ನಯ್ಯ ॥ ೬೫

ಸಲ್ಲಲಿತದೆ ರಾಜಿಪ ಸಮಕಟ್ಟಿನ
ಝಲ್ಲಿಯ ತೇಜಿಯನೇರಿ ।
ಉಲ್ಲಾಸದೆ ಬಹನಿವನಾರೆ ಲಲಿತಾಂಗಿ
* ಬಲ್ಲೊಡೆಯರ ದಾಸಯ್ಯ ॥ ೬೬

ಹೊಳವ ಹೊನ್ನಂದಣವೇರಿ ಕಾಲಾಳ್ಗಳ
ದಳ ಮಧ್ಯದಲಿ ಬಹನಾರೆ ।
ಎಳವಂದೂರ ಮನ್ನೆಯ ಲಿಂಗ ರಾಜೇಂದ್ರ
ನಳಿನ ಪತ್ರಾಯತ ನೇತ್ರ ॥ ೬೭

ಝಲ್ಲಿಯ ಬಿಲ್ಲು ನೇಜೆಯುದಧಟರ ಮೊತ್ತ
ದಲ್ಲಿ ಬರುವನಿವನಾರೆ ।
ಹುಲ್ಲನಹಳ್ಳಿಯ ಮನ್ನೆಯನಿವನೀಗ
ಸಲ್ಲಲಿತಾಂಗಿ ಚಿತ್ತೈಸು ॥ ೬೮

* ಬಲ್ಲಪ್ಪೊಡೆಯರ.

ಅಲರಂಬನಂದದೆ ತೇಜಿಯ ಕುಣಿಸುತ
ಸಲೆ ಸುಭಟರ ಗಡಣದಲಿ ।
ನಲವಿಂದ ಬರುವವನಿವನಾರೆ ಲಲಿತಾಂಗಿ
ನಿಲುಸೋಗೆಯ ಮನ್ನೆಯನು ॥ ೬೯

ಕುಲಗಾಣ ಕೋಟೆಯ ಕೆರೆ ಹೆಮ್ಮರಗಾಲು
ಬಿಳುಕೆರೆಯಾಳ್ವ ಮನ್ನೆಯರು ।
ಬಲು ಠೀವಿಯೊಳಗೈತರುವ ಬಗೆಯ ನಾ
ಲಲನೆ ಪೇಳಿದಳಾತ್ಮ ಸಖಿಗೆ ॥ ೭೦

ಇವನಾರಿವ ತಳಕಾಡ ಮನ್ನೆಯ ಮ
ತ್ತಿವನಾರು ಸೋಸಲೆಯವನು ।
ಇವನಾರು ರಂಗಸಮುದ್ರವಾಳುವನಂ
ದವರೊಳಾದುದು ಸುಳುವಾತು ॥ ೭೧

ದೊರೆ ರಾಯ ನರಸರಾಜೇಂದ್ರ ಪಾಲಿಪ ರಾಜ್ಯ
ದುರು ಮಂಡಲಿಕ ನಾಯಕರ ।
ಸರಸಿಜ ಮುಖಿ ಮನ್ಮಥ ಮೋಹಿನಿಗಾಗ
ವರ ಚಿತ್ರರೇಖೆ ಪೇಳಿದಳು ॥ ೭೨

ಪಿರಿದು ಮುತ್ತಿನ ಚೌಕುಳಿ ಕಂಬು ಕಂಠದೆ
ಪರಿಶೋಭಿಸುವ ಚಿನ್ನ ಸರದ ।
ಮೆರೆವ ಪೈರಣೆಯ ಮಗುಲದೆ ರಾಜಿಸುತಿಹ
ಸ್ಮರ ರೂಪನಿವನಾರಬಲೆ ॥ ೭೩

ಥಳಥಳಿಸುವ ವಜ್ರ ವೈಡೂರ್ಯ ಹರಿನೀಲ
ಹೊಳೆವ ಮೌಕ್ತಿಕ ಮಾಣಿಕಗಳ ।
ತೊಳಗುವಾಭರಣವ ಜೋಕೆ ಮಾಡುವ ಜಾಣ
ಸಲೆ ಬೊಕ್ಕಸದ ಬಸವಯ್ಯ ॥ ೭೪

ಸುರಮಾಯಿ ಝಲ್ಲಿಯು ಬಿರುದಿನ ಕುದುರೆಯು
ನೆರವಿಯೊಳಗೆ ಬಹನಾರೆ ।
ನರಸ ರಾಜೆಂದ್ರನ ಕತ್ತಿಯು ಪಿಡಿದಿಹ
ದುರ ಗಲಿ ಬಸವಯ್ಯನಿವನು ॥ ೭೫

ಕಿವಿಯೊಳೊಪ್ಪುವ ಚೌಕುಳಿ ತುಂಬಿಯ ತಾಲಿ
ತವೆ ಗಂಟ ಸರಪಣಿಯಿಂದ ।
ಸುವಿಲಾಸದೆ ಚಿತ್ತವಿಡಿದೈತಹನಾರೆ
ಯುವಸರದಧಿಕ ವೀರಣ್ಣ ॥ ೭೬

ಸು ರುಚಿರ ದಿವ್ಯ ಭೂಷಣವಾಂತು ಭೂಪನ
ಚರಣಾಬ್ಜವಿಡಿದಿಹನಾರೆ ।
ಸ್ಮರ ರೂಪ ವೆಂಕಟಪತಿ ಜಟ್ಟಿಯಿವನೀಗ
ಸರಸ ಸನ್ಮೋಹನ ಮಂತ್ರಿ ॥ ೭೭

ಈತ ಕನ್ನಡಿಯುವನೀತ ಪಾವುಡೆಯುವ
ನೀತ ಕುಂಚವ ಡಾಳಿಸುವನು ।
ಈತ ಬೀಸಣಿಗೆಯೂಳಿಗದವನೆಂದಾಕೆ
ಗಾ ತಳೋದರಿ ಪೇಳಿದಳು ॥ ೭೮

ಪೆರೆ ನೊಸಲೊಳು ಪರಿಮಳ ಗಂಧದಕ್ಷತೆ
ಸಿರದ ಪೈರಣೆಯು ಮುಂಡಾಸ ।
ಮಿರುಪ ದಿವ್ಯಾಂಗಿ ದುಪ್ಪಟವಾಂತು ಹರುಷದೆ
ಬರುವವನಾರಬ್ಜ ನೇತ್ರೆ ॥ ೭೯

ಶರಧಿ ರಾಮಗೆ ನವ ರತ್ನ ಭೂಷಣಗಳ
ಪಿರಿದು ಕಾಣಿಕೆಗೊಡುವಂತೆ ।
ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರಗಾಭರಣವ ತಂದೀವ
ಗರುವ ಧನ್ವೋಜಯ್ಯನಬಲೆ ॥ ೮೦

ಸ್ವಾಮಿ ಕಾರ್ಯವೆ ತನ್ನ ಸತ್ಯವೆ ದಿವ್ಯಾಂಗ
ಕಾ ಮಹಾ ಭೂಷಣವಾಗೆ ।
ಪ್ರೇಮದೊಳಗೆ ದಂಡಿಗೆಯೇರಿ ಬರುವ ಸ
ನಾಮ ಮಂತ್ರೀಶನಾರಬಲೆ ॥ ೮೧

ಒಪ್ಪವೆ ಸಕಲ ರಾಜ್ಯಕೆ ಧರ್ಮದ ಮೇರೆ
ದಪ್ಪದೆ ಬಹಳ ಲೆಕ್ಕವನು ।
ಸುಪ್ಪಾಣಿ ಮುತ್ತಿನಂದದೆ ಬರೆದೋದುವ
ಲಪ್ಪವರಸರಬ್ಜ ನೇತ್ರೆ ॥ ೮೨

ಮೆರೆವ ಚೌಕುಳಿಯನು ಬಟ್ಟ ಮುಂಡಾಸವ
ಮಿರುಪ ದುಕೂಲವನಾಂತು ।
ಅರಸಿನೊಳೇಕಾಂತದ ಧರ್ಮ ನೀತಿಯ
ನೊರೆಯುತ್ತೈತಹ ಮಂತ್ರಿಯಾರೆ ॥ ೮೩

ವರ ಮಂತ್ರದೆ ಸುರ ಗುರು * ಲೇಖ್ಯಾಂಗದೆ
ಸರಸಿಜ ಭವ ಸುವಿದ್ಯದಲಿ ।
ನೆರೆ ಗಂಡು ಶಾರದೆ ಚೆಲುವಿಕೆಯಲಿ ಸೋಮ
ಗರುವ ತಿಮ್ಮರಸ ಮಂತ್ರೀಶ ॥ ೮೪

ಪಿರಿದು ಕಟ್ಟಾಣಿ ಮುತ್ತುಗಳ ಸೇರಿಸುವಂತೆ
ಬರೆದೋದಿ ವೆಕ್ಕಣೆಗಳನು ।
ಮೆರೆವವನಿವನಾರೆ ರಾಯಸದೊಳು ಜಾಣ
ನರಸಿಂಹುಪಾಧ್ಯರಬ್ಜಾಕ್ಷಿ ॥ ೮೫

ಪಾಣಿ ಪಲ್ಲವದೆ ಪಿಡಿದು ವಲ್ಲಕಿಯ ಕ
ಟ್ಟಾಣಿ ಮುತ್ತಿನ ಚೌಕುಳಿಯ ।
ಮಾಣದೆ ಧರಿಸಿಹ ಬಯಕಾರನಿವನಾರೆ
ವೀಣೆಯ ಕೃಷ್ಣಯ್ಯನಬಲೆ ॥ ೮೬

* ಲೆಕ್ಕಾಂಗದೆ.

ಶೃಂಗಾರ ಕವಿ ಬಾಲ ಕವಿ ಸಂಗೀತದ
ತುಂಗನೆನಿಪ ಭಾರತಿಯು ।
ಹಿಂಗದೆ ಭೂಪಾಲನೆಡ ಬಲದಲಿ ಬಹ
ಮಂಗಳೋತ್ಸವರ ನೋಡಬಲೆ ॥ ೮೭

ಪೊಡವೀಶನ ಕಾಣಿಕೆಗೆ ತೇಜಿ ಬಹು ಬಗೆ
ಯುಡುಗೊರೆ ಸಹ ಬಹನಾರೆ ।
ಮಡದಿ ರನ್ನಳೆ ರಾಯರ ಸಮ್ಮುಖದ ಮಂತ್ರಿ
ಕಡು ಜಾಣನಿವ ಧರೆಯೊಳಗೆ ॥ ೮೮

ದೊರೆಯ ಕಾಣಿಕೆಗೆ ಪೊನ್ನಿನ ಜಾಳಿಗೆಯ ಕಟ್ಟಿ
ಪೊರೆಯಾಳು ಸಹ ಬಹನಾರೆ ।
ತರುಣಿ ಕೇಳ್ತಂಜಾವೂರ ಭೂ ಪಾಲನ
ಬಿರುದಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳಿವರು ॥ ೮೯

ಆಣಿ ಮುತ್ತಿನ ಕಂಠಮಾಲೆ ಚೌಕುಳಿಗಳ
ಕಾಣಿಕೆಗೊಡಲೈತರುವ ।
ಜಾಣ ಶೇಖರರಾಗೆ ಮಧುರೆಯನಾಳುವ
ಕ್ಷೋಣಿ ಪಾಲನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ॥ ೯೦

ಕಾಲ ಪೆಂಡೆಯ ದಿವ್ಯ ಭೂಷಣ ಮದ ಶುಂ
ಡಾಲವ ಕಾಣಿಕೆಗೊಡುವ ।
ಲೋಲ ಸಚಿವನಾರೆ ಚೆಂಜಿಯನಾಳ್ವ ಭೂ
ಪಾಲನ ರಾಯ ಪ್ರದಾನಿ ॥ ೯೧

ಹಿಂಗದೆ ಸರ್ವ ಜನರ ಪರಿಹಾಸಕ
ದಂಗದೆ ನಗಿಸುವನಾರೆ ।
ಅಂಗಜ ರೂಪ ಸಮ್ಮೋಹನ ಹಾಸ್ಯದ
ಸಂಗಯ್ಯನಬಳೆ ಚಿತ್ತೈಸು ॥ ೯೨

ಸುರಪತಿಯಂತೆ ಸುಪ್ಮಾನದೆ ಕಾಲಾಳ
ನೆರವಿಯೊಳ್ ಬಹ ದೊರೆ ಯಾರೆ ।
ನರ ಸಿಂಹ ಪುರದ ರಂಗಪ್ಪ ನಾಯಕನಿವ
ನೆರೆ ಮೋಹನಾಂಗಿ ಚಿತ್ತೈಸು ॥ ೯೩

ಪೊಟ್ಟಾಣಿ ದೇಶದ ಕುದುರೆಯ ಕುಣಿಸುತ
ದಿಟ್ಟ ತನದೆ ಬಹನಾರೆ ।
ಸೃಷ್ಟಿಗಚ್ಚರಿಯಾದ ಬೇಲೂರನಾಳುವ
ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನಾಯಕನಬಲೆ ॥ ೯೪

ಬೆಡಗಿನ ತೇಜಿಯನೇರಿ ಚಾಮರಗಳ
ಬಿಡದೆ ಡಾಳಿಸಿಕೊಳ್ವನಾರೆ ।
ಮಡದಿ ರನ್ನಳೆ ಕೇಳು ಕುಣಿಗಿಲನಾಳುವ
ದೊಡ ಕೆಂಪೆ ಗೌಡನೆ ಈತ ॥ ೯೫

ಮುತ್ತಿನ ಕುಚ್ಚಿ ನಂದಣವೇರಿ ಸುಭಟರ
ಮೊತ್ತದೆ ಬಹ ದೊರೆಯಾರೆ ।
ಉತ್ತಮ ಮಾಗಡಿಯಧಿಪತಿ ಚಿಕ ಗೌಡ
ಚಿತ್ತಜ ರೂಪನಬ್ಜಾಕ್ಷಿ ॥ ೯೬

ರಂಜಿಸಿ ಹೊಳವ ಹೊನ್ನಂದಣದಲಿ ಬಹ
ಕಂಜಾಸ್ತ್ರರೂಪನಾರಬಲೆ ।
ನಂಜರಾಯನ ಪಟ್ಟಣದರಸನ ಸುತ
ಮಂಜುಳ ವಾಣಿ ಚಿತ್ತೈಸು ॥ ೯೭

ಮೇಲಾದ ಬತ್ತೀಸಾಯುಧದಧಟರ
ಸಾಲೊಳು ಬಹ ಧೀರನಾರೆ ।
ಆಲಂಬಾಡಿಯ ವಿರುಪಣ ನಾಯಕ
ಮೂಲೋಕ ಮೋಹನ ಮಂತ್ರ ॥ ೯೮

ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರನಂತೆ ತೇಜಿಯ ಕುಣಿಸುತ ಬಹ
ಹೊಸ ಹರೆಯದನಿವನಾರೆ ।
ವಸುಧೇಶ ಪೂರ್ವಲ ಜನುವೆಪ್ಪ ನಾಯಕ
ಗೆಸೆವ ಪಟ್ಟದ ಸುಕುಮಾರ ॥ ೯೯

ಉತ್ತಮವಹ ಭೂಷಣವ ಧರಿಸಿ ಮುದ
ವೆತ್ತು ದುಕೂಲವನಾಂತು ।
ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಪತಿ ಪಲವು ರೂಪಾದಂ
ತರ್ತಿಯೊಳಗೆ ಬಹರಾರೆ ॥ ೧೦೦

ಕಟ್ಟಾಣಿ ಮುತ್ತು ಮಾಣಿಕ ವಜ್ರ ವೈಡೂರ್ಯ
ಪಟ್ಟೆ ಚೀನಾಂಬರಗಳನು ।
ಸೃಷ್ಟೀಶನ ವೈಭೋಗಕೆ ತಂದೀವ
ಸೆಟ್ಟಿಗಳಬಲೆ ಚಿತ್ತೈಸು ॥ ೧೦೧

ಮಿರುಪ ಕಕ್ಷದ ಪಟ್ಟೆಯ ಚೀಲ ನೊಸಲೊಳು
ಪರಿಮಳ ಗಂಧಾಕ್ಷತೆಯ ।
ಸಿರಿವಂತರಿವರಾರೆ ನೆರೆ ಜಾಣ ವೈದ್ಯರು
ಸರಸಿಜಾಯತ ಪತ್ರ ನೇತ್ರೆ ॥ ೧೦೨

ಇವರಾರಿವರು ಮಲ್ಲರು ಗಾನದವರು ಮ
ತ್ತಿವರಾರಿಂದ್ರಜಾಲಿಗಳು ।
ಇವರು ನಾನಾ ದೇಶದ ವಿದ್ಯದವರೆಂ
ದವರೊಳಾದುದು ಸೂಳು ವಾತು ॥ ೧೦೩

ವಿಟ ವಿದೂಷಕ ನಾಗರಿಕ ಪೀಠ ಮರ್ದನ
ಪಟುವಹ ನಾಲ್ಕು ಜಾತಕದ ।
ಸುಟಿಯುಳ್ಳ ಶೃಂಗಾರ ಪುರುಷರ ನಿಟ್ಟಿಸು
ಕುಟಿಲ ಕುಂತಲೆ ಕೋಮಲಾಂಗಿ ॥ ೧೦೪

ಹಸ್ತಿನಿ ಚಿತ್ತಿನಿ ಶಂಕಿನಿ ಪದ್ಮಿನಿ
ಮತ್ತಾಗ ನಾಲ್ಕು ಜಾತಕದ ।
ಉತ್ತಮ ನಾಯಕಿಯರು ಸಾಲುಗೊಂಡೈದು
ವರ್ತಿಯ ನೋಡಂಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥ ೧೦೫

ಎನುತಲೀಪರಿ ದೊರೆ ಮನ್ನೆಯ ನಾಯಕ
ಘನ ಮಂಡಲಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳನು ।
ವನಿತೆಗೆ ಸಖಿ ವಿವರಿಸುತಿರೆ ದೇವನ
ವಿನುತ * ಸುರಥವು ನಡೆದುದು ॥ ೧೦೬

ಗಗ್ಗರಿ ಘಲಿರೆಂಬ ಗಾಲಿಯ ಬಲು ರವ
ಹೆಗ್ಗನ ಮಿಾಂಟೆ ಝುಂಕಿಸುವ ।
ಬಗ್ಗಿನ ವೀರ ಮಕ್ಕಳ ಮೊತ್ತದಲಿ ತೇರು
ಜೊಗ್ಗನೆ † ನಡೆದುದರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೧೦೭

ಬಾಳೆಯ ಹಣ್ಣು ದವನಗಳ ನೆರೆ ಜನ
ಜಾಲ ದೇವನ ತೇರ ಮೇಲೆ ।
ಲೀಲೆಯೊಳಗೆ ಸೂಸಿ ಗೋವಿಂದಯೆಂದೆಂ
ಬಾಳಾಪಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥ ೧೦೮

ತಂಡ ತಂಡದ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮೇಳಗಳಿಂದ
ಕೊಂಡಾಡಿ ಕುಣಿವ ಬಕುತರ ।
ಮಂಡಳಿಯಲಿ ರಂಗ ಧಾಮನ ರಥ ಮುಂ
ಕೊಂಡೈತಂದುದರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೧೦೯

ಕಂಬಿ ಕಂಬಿಯಲಿ ಬೆಲ್ಲದ ಪಾನ ಪನಿ ನೀರ
ತುಂಬಿ ತಂದೆರೆವ ಧರ್ಮಿಗಳ ।
ಸಂಭ್ರಮದಲಿ ವಾದ್ಯ ರವದಿಂದಲಾ ತೇರು
ಮುಂಬರಿದೊಡನೆ ‡ ನಡೆದುದು ॥ ೧೧೦

* ರಥಗಳು ನಡೆದುವು. † ನಡೆದುವರ್ತಿಯಲಿ. ‡ ನಡೆದುವು.

ಚಪ್ಪಳೆಗಳ ರವ ಕೊಂಬು ಕೊಳಲು ಹೊನ್ನ
ತಪ್ಪಟೆಗಳ ದನಿಯಿಂದ ।
ಸರ್ಪ ಶಯನ ರಂಗ ಧಾಮನ ತೇರು ಬಂ
ದೊಪ್ಪಿತು ಮುನ್ನಿನ ಸ್ಥಳದೆ ॥ ೧೧೧

ಹರುಷದೆ ರಥವ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಗೈದಾಗ
ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಗೆ ಕೈಯ ಮುಗಿದು ।
ಪಿರಿದು ಸಂಭ್ರಮದಲಿ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರನಂ
ದರಮನೆಗೈತಂದನೊಲಿದು ॥ ೧೧೨

ನೆರೆದಿಹ ದೊರೆ ಮನ್ನೆಯ ಮಂಡಲಿಕರ
ಕರೆದುಡುಗೊರೆಯನಿತ್ತಾಗ ।
ಪಿರಿದು ಮನ್ನಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಕಂಠೀರವ
ದೊರೆ ರಾಯ ನಲಿದೊಪ್ಪಿದನು ॥ ೧೧೩

ಆ ಮರು ದಿವಸದೆ ಶುಭ ಲಗ್ನದೆ ರಂಗ
ಧಾಮಗೆ ಮೃಗ ಯಾತ್ರೆಯಾಗೆ ।
ಪ್ರೇಮದೊಳಶ್ವಾರೋಹಕನಾಗಿ ಸು
ತ್ರಾಮ ವಂದಿತನೈತಂದ ॥ ೧೧೪

ಸಿರಿ ದೇವಿಯರೊಳು ಪ್ರಣಯ ಕಲಹವಾಗೆ
ಭರದೆ ಸಂಧಾನ ಗೈದಾಗ ।
ಸರಸಿಜ ನೇತ್ರ ಶ್ರೀ ರಂಗೇಶ ಜಲ ಕೇಳಿ
ಗುರು ಹರುಷದೊಳೈದಿದನು ॥ ೧೧೫

ಶಶಿ ಕಾಂತದ ಸೋಪಾನದೆ ರಂಜಿಪ
ಬಿಸರುಹಾಕರಕೈತಂದು ।
ಕುಸುಮ ಗಂಧಿಯರೊಳು ಕ್ರೀಡಾ ವಿನೋದವ
ನೆಸಗಿದನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೧೧೬

ಮಗ ಮಗಿಸುವ ಕುಂಕುಮ ಕರ್ಪೂರ ದಿವ್ಯ
ಮೃಗ ಮದಗಳ ತಂದಾಗ ।
ಮಿಗೆ ಸರಸಿಯ ಪೂರ್ಣ ಜಲದೊಳಗೊಂದಿಸಿ
ಸೊಗಸಿಂದಲನುವಾದರಾಗ ॥ ೧೧೭

ಮೈದಿಲ ಸೆರಗಿನ ಮೊಲೆ ಕಟ್ಟು ದುಗುಲದೊ
ಳೈದಿದ ನಿರಿ ಗಾಸೆಯಿಂದ ।
* ಐದಂಬನ ಮದದಾನೆಗಳಂದದೊ
ಳೈದಿದರ್ಜಲ ಕೇಳಿಗಾಗ ॥ ೧೧೮

ನೇವುರಗಳ ಝಣತ್ಕೃತಿ ಕಂಕಣ ರವ
ಭಾವಿಸೆ ರತ್ನ ಮೇಖಲೆಯ ।
ತೀವಿದ ಕಿರು ಗಂಟೆಯ ದನಿ ಸರಸಿಯ
ನಾವರಿಸಿದುದೇನೆಂಬೆ ॥ ೧೧೯

ಪೊಳೆವಕ್ಷಿ ಕಲಶ ಕುಚದ ಕಾಂತಿ ಗತಿಗಳ
ಚಲುವಿಕೆ ನೀರೊಳಗೆಸೆಯೆ ।
ಎಳೆ ಮೀನೆಣೆವಕ್ಕಿ ಕಳ ಹಂಸಗಳು ನಾಚಿ
ಮುಳುಗಿದುವಿರದೆ ಪಾರಿದುವು ॥ ೧೨೦

ಕೆಂದಾವರೆಯ ಪೊಟ್ಟಣದೊಳು ತಿಳಿ ನೀರ
ತಂದು ರಂಗೇಶನ ಮೇಲೆ ।
ಮುಂದುವರಿದು ಮುತ್ತಿ ಮೊಲೆದುದಿಗಳೊಳೊತ್ತಿ
ಬಂಧುರದಿಂದ ಸೂಸಿದರು ॥ ೧೨೧

ಪೊಚ್ಚೆರೆಗೈಯೊಳು ನೀರ ಮೊಗೆದು ಮೋಹ
ವೆಚ್ಚಿ ರಂಗನ ಮೇಲಿಡಲು ।
ಬೆಚ್ಚಿ ಬಳಿಕ ದೆಸೆ ದೆಸೆಗೈದಿ ಹೆಂಗಳೆ
ಗಚ್ಚರಿಯನು ಬೀರಿದನು ॥ ೧೨೨

---

* ಐದಂಬಿನ.

ಬಗಸೆಗೈಗಳಲಿ ನೀರ್ವಿಡಿದು ಶ್ರೀ ರಂಗೇಶ
ಸೊಗಸುಗಾತಿಯರ ಮೇಲಿಡಲು ।
ಒಗುವ ನೀರ್ವೊಯ್ಲ್ಲ ಸೈರಿಸದೆ ಶ್ರೀ ಹರಿಯನು
ಬಿಗಿ ಬಿಗಿದಪ್ಪಿದರಾಗ ॥ ೧೦೩

ಸ್ಮರನ ಕೂರಾಳ್ಗಳಂದದೆ ನಾರಿಯರಾಗ
ಲೆರಡು ಪೌಜಾಗೆ ವಿಂಗಡಿಸಿ ।
ಸರಸದೆ ಜಲ ಕೇಳಿಯನಾಡುವ ಸಿಂ
ಗರವನದೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೧೦೪

ಸರಸಿಜ ಪಾಣಿಯೊಳೊರ್ವೆಯುದಕದೀವಿ
ಪರಿ ಪೂರ್ಣೇಂದು ವದನೆಯು ।
ಸರಸ ಕೇಳಿಗೆ ಬಂದು ಸೋತಾಗ ಹಿಂದಕೆ
ತೆರಳಿದಳೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೧೦೫

ಮದ ಗಜ ಗಮನೆಯೊರ್ವಳು ಹರಿ ಮಧ್ಯೆಯೊ
ಳೊದಗಿ ಸರಸಕ್ಕೆತಂದು ।
ಬೆದರಿ ಹಿನ್ನೆಲೆಗೈದೆ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿಯಾ ನೀರೆ
ಚದುರೆಯು ಕಂಗೆಡಿಸಿದಳು ॥ ೧೦೬

ಬಿಂಬ ಫಲಾಧರೆಯೊರ್ವೆ ಕೈಯಲಿ ನೀರ
ತುಂಬಿ ಸಂತಸದೊಳಂದಾಗ ।
ಮುಂಬರಿದೈತರೆ ಶುಕ ವಾಣಿ ಕಂಡಾಗ
ಬೆಂಬಿಡದವಳ ಪಿಡಿದಳು ॥ ೧೦೭

ಕಂಗೊಳಿಸುವ ವಾರಾಂಗನೆಯರ ಬಲು
ಜಂಗುಲಿ ವಿಟರ ಮೇಲಂದು ।
ಹಿಂಗದೆ ಪೊನ್ನ ಚೀಕೊಳವೆಯೊಳ್ನೀರಿಡು
ವಂಗವನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೧೦೮

ಮದ ಹಂಸ ಗಮನೆಯರುಗಳು ಚೀಕೊಳವೆಯೊ
ಳುದಕವ ತೀವಿ ತಂದಾಗ ।
ಮುದದೊಳಸೆಯೆ ಸ್ಮರಗಲಹದ ಶರವೆಂದು
ಬೆದರಿದರೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೧೨೯

ಬೊಗರಿ ಮೊಲೆಗಳಲುಗಲು ಕಂಗಳ ಕಾಂತಿ
ಮೊಗೆಯಲು ವಿಟರ ಮೈ ಸೊಬಗ ।
ಮೃಗ ಮದ ಗಂಧಿಯರೊಲಿದು ಸಂತೋಷದೆ
ಮಿಗೆ ಜಲ ಕೇಳಿಯಾಡಿದರು ॥ ೧೩೦

ಒಡನಾಗ ಜಲ ಕೇಳಿಯೊಳಗೆ ಮೈ ತಣ್ಣಸ
ವಿಡಿಯಲು ಭಗದೊಳಗೈದಿ ।
ತಡಿ ಮೆಟ್ಟಿ ಶಶಿ ಕಾಂತ ಕೂಲದೊಳಗೆ * ಸಾಲು
ವಿಡಿದೊಪ್ಪಿದರು ಚಲುವೆಯರು ॥ ೧೩೧

ನೀರೊಳು ನನೆದಾಗ ಬಿಗುಹೇರಿ ವೃತ್ತಾ
ಕಾರದೊಳುನ್ಮುಖವಡೆದು ।
ಚಾರುತರದ ಮೊಲೆ ಮೆರೆದುವು ಮೇಲಕ್ಕೆ
ಪಾರುವ ಕೋಕಗಳಂತೆ ॥ ೧೩೨

ಒಡನೆ ಮನ್ಮಥ ದಿಗ್ವಿಜಯಕೆ ತನ್ನಯ
ಖಡುಗಗಳನು ತೊಳದಾಗ ।
ಬಿಡದೊರೆಗೊಳಿಪಂತೆ ನಿಡುಗೇಶವಾರಿಪ
ಮಡದಿ ರನ್ನೆಯರೊಪ್ಪಿದರು ॥ ೧೩೩

ಸಲೆ ಮಾಗಿಯ ತೊಲಗಿಸಿ ಸ್ಮರ ಚೈತ್ರಗೆ
ದಳ ಪತಿ ಪಟ್ಟವಿತ್ತಂತೆ ।
ಕಳದು ತಣ್ಣಸ ವಸ್ತ್ರಗಳ ಚೀನಾಂಬರ
ಗಳನುಟ್ಟು ಸತಿಯರೊಪ್ಪಿದರು ॥ ೧೩೪

* ಸೋಲು.

ನಲ್ಲರ ಶಿಖೆಗಾಗ ಪೂ ಮಾಲೆಗಳ ಸುತ್ತಿ
ಮೆಲ್ಲ ದೆಗನುಲೇಪನವ ।
ಸೆಳ್ಳಂಗುರೊಳು ತೀಡಿ ಮಡಿ ವರ್ಗವ ನೀಡಿ
ಚಲ್ಲವಾಡುತಲೊಪ್ಪಿದರು ॥ ೧೩೫

ನಳಿನಾಕ್ಷ ರಂಗೇಶ ಸಂತೋಷದೊಳಗಾಗ
ಳೆಳವೆಣ್ಣುಗಳೊಡಗೂಡಿ ।
ಗಳಿಲನೆ ಬಿಜಮಾಡಿ ದಿವ್ಯ ಮಂಟಪದಲಿ
ತೊಳಗಿದನತಿ ಲೀಲೆಯಿಂದ ॥ ೧೩೬

ವರ ಪುಷ್ಪಯಾಗ ಮುಂತಾದ ದಿವ್ಯೋತ್ಸವ
ಪರಮ ಮಂಗಳ ಮೂರ್ತಿಗಾಗೆ ।
ಸಿರಿ ಧರ ರಂಗೇಶ ಭಕ್ತರ ಪಾಲಿಸಿ
ಹೊರೆಯುತಿರ್ದನು ತ್ರೈಜಗವ ॥ ೧೩೭

ಇದು ಸೋಮ ವಂಶ ವಾರಿಧಿ ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನ
ಚದುರ ಕಂಠೀರವೇಶ್ವರನ ।
ಪುದಿದ ಪ್ರತಾಪ ಸಂಪದದೇಳಿಗೆಯ ಸಂಧಿ
ಮುದದ ಸುಧಮಾನುಬಂಧಿ ॥ ೧೩೮

೨೫ನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಇಪ್ಪತ್ತಾರನೆಯ ಸಂಧಿ

ದೊರೆ ರಾಯ ನರಸೇಂದ್ರನ ವ್ರತ ಧರ್ಮ.

ಸೂಚನೆ|| ದೊರೆ ರಾಯ ನರಸೇಂದ್ರನ ವ್ರತ ಧರ್ಮದ
ಸಿರಿಯ ಸಂಭ್ರಮವ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ||

ಹರಿಣಾಂಕ ವಂಶ ವಾರಿಧಿ ಚಂದ್ರ ಸದ್ಗುಣ
ಪರಿಪೂರ್ಣ ಭೋಗಾಮರೇಂದ್ರ |
ನರ ರೂಪ ನರ ಸಿಂಹ ಕಂಠೀರವ ರಾಜ
ಹೊರೆಯುತಿರ್ದನು ಕನ್ನಡವ || ೧

ಉದಯಾಸ್ತಮಯಕೊಳಗಾದ ದಿವಾಕರ
ನುದಿತ ತೇಜಗಳೀ ನೃಪನ |
ಪುದಿದ ಪ್ರತಾಪಕೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲೆಂದಾಗ
ಮುದವಡೆದುದು ಸರ್ವ ಲೋಕ || ೨

ಪಿತೃ ಶತ್ರು ಪ್ರಹ್ಲಾದನ ಹರಿ ಭಕ್ತಿ ಯೀ
ಕ್ಷಿತಿಪತಿ ನರಸ ಭೂವರನ |
ಅತಿಶಯ ವಿಷ್ಣು ಭಕ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲೆಂದು
ನುತಿಸುತಿಹರು ಸರ್ವ ಜನರು || ೩

ಮಿಗೆ ಹರಿ ದಿನ ವ್ರತವಡೆದ ರುಕ್ಮಾಂಗದ
ಮಗನ ಕೊಲೆಗೆ ಮನದಂದ |
ಜಗದೊಳೀ ಭೂವರ ನಡಿಸುವೇಕಾದಸಿ
ಸುಗುಣತ್ವಕವೆ ಸರಿಯಲ್ಲ || ೪

ಚಂದದೆಯಿಾ ನೃಪ ಗೈವೇಕಾದಸಿ
ಯಂದಕ್ಕೆ ಮಿಗಿಲೆನುತಿರುವ ।
ಚಂದ್ರ ಹಾಸನು ಗೈವುದಕತಿಶಯುವಾಗಿ
ಯಂದವಡೆದುದೇನ ಪೇಳ್ವ ॥ ೫

ಅಂಬರೀಷಗೆ ದ್ವಾದಶಿಯು ವ್ರತವೊಂದೆ ಕ್ಷೀ
ರಾಂಬುಧಿಯನು ಮೊಡಲಿಲ್ಲ ।
ಸಂಭ್ರಮದೊಳು ವೃಂದಾ ವನ ಸೇವೆ ಕ್ಷೀ
ರಾಂಬುಧಿಯನು ಮೊಳ್ಪನೀತ ॥ ೬

ದಶಮಿಯ ದಿನ ಗಂಗಾ ಸ್ನಾನ ಹರಿ ಪೂಜೆ
ಯೊಸೆದು ರಾಜಿಸುವೇಕ ಭುಕ್ತ ।
ಎಸೆವ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯತ್ವದೆ ನರ ಸಿಂಹನ
ವಸುಧೇಶ ಭಜಿಸುತೊಪ್ಪಿದನು ॥ ೭

ಹರಿ ದಿನದೊಳು ಹರಿ ಪೂಜೆ ಹರಿ ಧ್ಯಾನ
ಹರಿ ನಾಮ ಕೀರ್ತನೆಯಿಂದ ।
ಪಿರಿದು ಜಾಗರವಿರ್ದು ವ್ರತವ ನಡಿಸುತಿಹ
ದೊರೆ ರಾಯ ಕಂಠೀರವೇಂದ್ರ ॥ ೮

ದ್ವಾದಶಿಯೊಳಗಗಣಿತ ಭೂ ಸುರರಿಗೆ
ಮೇದಿನಿ ನಲಿಯೆ ಸಂತಸದೆ ।
ಭೂ ಧವ ನರಸೇಂದ್ರ ಬಹು ದಾನಗಳ ಮಾಡಿ
ಮಾ ಧವಗರ್ಪಿಸುತಿಹನು ॥ ೯

ಧರಣೀ ಸುರರಿಗೆ ಸಕಲ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನದೆ
ಹರುಷದಿಂದಲಿ ತೃಪ್ತಿ ಪಡಿಸಿ ।
ನೆರೆ ಬಂಧುಗಳುಕೂಡಿ ಪಾರಣೆ ಗೆಯ್ವುನಾ
ಧರಣೀಶನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೧೦

ಅಂತಃಪುರ ಮಹಿಷೀ ಜನ ಸ್ತ್ರೀ ಬಾಲ
ತಿಂತಿಣಿ ಭೋಗಾಂಗನೆಯರು ।
ಮುಂತೇಕಾದಶೀ ವ್ರತ ನಿಷ್ಠೆಯಲಿ ಶ್ರೀ
ಕಾಂತನ ಪೂಜಿಸುತಿಹರು ॥ ೧೧

ದಳ ಪತಿ ಮುಂತಾದ ಮನ್ನೆಯರೊಳಗ
ಕಳವಟ್ಟ ಜನ ಸಮ್ಮುಖದ ।
ಬಲು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಭೂಪನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ಹರಿ ದಿನ
ದೊಳು ನೆರೆ ನಿಷ್ಠೆಯಾಗಿಹರು ॥ ೧೨

ಪುರ ಜನ ಪರಿ ಜನ ಭೂ ಪರನಾಳುವ
ಧರಣಿಯ ಜನರುಗಳಾಗ ।
ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರನಾಜ್ಞೆಯೊಳೇಕಾದಶೀ
ಪರಮ ವ್ರತವ ನಡಿಸುವರು ॥ ೧೩

ಇಂತೊಪ್ಪುತಿಹ ಭೂಪನ ಮಂದಿರದೆ ಶ್ರೀ
ಕಾಂತ ಭವಾಬ್ಧಿಬಹಿತ್ರ ।
ಸಂತತ ನರ ಸಿಂಹ ಬೇಡಿದಿಷ್ಟವ ನೃಪ
ಚಿಂತಾ ಮಣಿಗೀಯುತಿಹನು ॥ ೧೪

ಮಿತ ವಾಣಿ ಸತ್ಯ ವ್ರತಾಚಾರ ಸಂಪನ್ನ
ಕ್ಷಿತಿ ಪತಿ ನಾಯಕ ರತ್ನ ।
ಜಿತ ಶತ್ರು ಸಮುದಯನೆಂದು ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
ಪತಿ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯೊಳೊಪ್ಪಿಹನು ॥ ೧೫

ಸಲೆ ಭಕ್ತಿಗೊಲಿವರಮನೆಯೊಳು ನೆಲಸಿಹ
ಜಲಜಾಕ್ಷ ಶ್ರೀ ನರ ಹರಿಯು ।
ಲಲನೆ ತೊಳಸಿಯಂಬಿಕೆಗೆ ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಯು
ಬಲು ಸಂತಸದಲಿ ಮಾಡಿಸುವ ॥ ೧೬

ಮುತ್ತು ರತ್ನದ ಕುಚ್ಚುಗಳ ಝಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟೆಯ
ಮೊತ್ತದ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟುಗಳ ।
ಬಿತ್ತಿಯೊಳ್ಪರಿಮಳ ಪೂ ಮಾಲೆ ಘಟ್ಟಗಳ
ಚಿತ್ತರವೆಸೆದುದೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೧೭

ಪವಳದ ಕಂಭ ಪಚ್ಚೆಯ ಬೋದಿಗೆಗಳ
ತವೆ ಹೊನ್ನ ಮರನ ಕೈಗಳಲಿ ।
ಸು ವಿಲಾಸದಿಂದಲಾ ದೇವತಾ ಗೃಹ ನೆರೆ
ಛವಿ ಛವಿಸಿದುದರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೧೮

ಪುಣುಗು ಕಸ್ತೂರಿ ಪನ್ನೀರ ಚಳಯಕಾಗ
ಗಣನೆಯಿಲ್ಲದ ಭ್ರಮರಗಳು ।
ಮಣಿದೆರಗುತ ಪರಿಮಳ ವಾಸನೆಗೊಂಡು
ಕ್ಷಣದೆ ಝೇಂಕರಿಸುತೊಪ್ಪಿಹುವು ॥ ೧೯

ಕುಂದದೆ ಹರಿ ಭಕ್ತರ ದಿವ್ಯ ನಾಟ್ಯದ
ಚೆಂದ ನಾನಾ ವಾದ್ಯ ರವದ ।
ಬಂಧುರದಿಂದಲಾ ದೇವತಾ ಗೃಹವಾ
ನಂದವ ಬೀರುತೊಪ್ಪಿಹುದು ॥ ೨೦

ಮಂಗಳಾರತಿ ಷೋಡಶದುಪಚಾರ ದಿ
ವ್ಯಾಂಗನೆಯರ ಮುದ್ದು ಪಾತ್ರ ।
ಶೃಂಗಾರ ನಾಯಕಿಯರ ಕೋಲಾಟದ
ಸಂಗೀತ ರವವೊಪ್ಪಿದುದು ॥ ೨೧

ದಳ ಪತಿ ಕೈಲಾಗುಗೊಡೆ ನರ ಸಿಂಹನ
ನಿಳಯವ ಬಲವಂದು ನಗುತ ।
ನಳಿನಾಕ್ಷನ ದಿವ್ಯ ತೀರ್ಥ ಪ್ರಸಾದವ
ಗಳಿಲನೆ ಕೊಂಡನರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೨೨

ವೃಂದಾವನಕೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಗೈದಾಗ
ವಂದಿಸಿ ಬಹುಳ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ।
ಕಂದರ್ಪ ರೂಪ ಹಂಸೆಯ ತೂಳ ತಲ್ಪದೊ
ಳಂದು ಮಂಡಿಸಿದನರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೧೩

ವೀರ ವೈಷ್ಣವರು ಪುರೋಹಿತರುಗಳುರೆ
ಭಾರತಿಗಳು ಕವಿ ನಿಕರ ।
ಸೂರಿ ಜನರು ಪಣ್ಫಲಕಜ್ಜಾಯದಿ
ನೋರಂತೆ ದಣಿದರೇ ವೇಳ್ಯ ॥ ೧೪

ಕರಣಿಕರಾಪ್ತ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಜ್ಯೋತಿಷರುಗ
ಳುರುತರ ಭೂಸುರ ನಿಕರ ।
ಪರಿ ಪರಿ ಕಜ್ಜಾಯ ಪಣ್ಫಲ ಭಾರವ
ಹೊರಲಾರದೈದಿದರಾಗ ॥ ೧೫

ಮನ್ನೆಯ ಮಂಡಲಿಕರು ರಾಯ ರಾವುತ
ರುನ್ನತದೊಳಗದವರು ।
ಹೊನ್ನ ಚಿಬ್ಬಲಲಿ ನೀಡಿದ ಪರಿ ಕರದಿಂದ
ಮನ್ನಣೆವಡೆದರಾ ಕ್ಷಣದೆ ॥ ೧೬

ತಾಳ ಧಾರಿಗ ನಟುವಿಗ ಗಾಯಕರು ನೆರೆ
ಮೇಳವಡೆದ ವಾದ್ಯದವರು ।
ಸೂಳೆಯರುಗಳು ಸುಮ್ಮಾನಿಗಳ್ ಪಣ್ಫಲ
ಜಾಲದೆ ದಣಿದರಾ ಕ್ಷಣದೆ ॥ ೧೭

ಈ ಪರಿಯೊಳಗೊಪ್ಪುವ ಸಂಭ್ರಮದಲಿ
ಭೂ ಪಾಲ ಕುಲ ಕಮಲಾರ್ಕ ।
ಶ್ರೀ ಪತಿ ಚರಣಾಬ್ಜ ಮಧು ಕರ ನವ ಪುಷ್ಪ
ಚಾಪ ಸನ್ನಿಭನೊಪ್ಪುತಿರ್ದ ॥ ೧೮

ನಗುತೋಲಗವ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಸಂತೋಷದೊ
ಳೊಗುಮಿಗೆಯೊಳಗರಮನೆಯ ।
ಸು ಗುಣ ಶೇಖರ ಕಂಠೀರವ ನರಸೇಂದ್ರ
ಜಗದೇಕ ವೀರನೈದಿದನು ॥ ೨೯

ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಸದ್ವರ್ತನೆಗಾಗ
ನೆರೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಸಂತೋಷದಲಿ ।
ಸಿರಿ ಧರೆ ಜಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕೀರ್ತ್ಯಂಗನೆಯರು
ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನೆಲಸಿಹರೊಲಿದು ॥ ೩೦

ಧರೆಯೊಳಧಿಕವಾದ ಕಾಶಿಯ ಕ್ಷೇತ್ರದೆ
ಪಿರಿದು ಭೂ ಸುರರು ಸಾಸಿರಕೆ ।
ನೆರೆ ದಿನ ಚರಿ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ ದಾನವನಿತ್ತು
ಪರಿಸಿದ ಧರ್ಮ ಕೀರ್ತಿಯನು ॥ ೩೧

ಕಾಶಿಯ ವಾಸಿಗಳಗಣಿತರಿಗೆ ವರು
ಶಾಸನವಿತ್ತು ಭೂ ಪಾಲ ।
ದೇಶದೊಳಗೆ ಬಹು ಧರ್ಮವ ಸೂಸಿ ವಿ
ಲಾಸದೊಳಿರುವುದೇ ವೇಳ್ವ ॥ ೩೨

ಬಿಂದು ಮಾಧವ ವಿಶ್ವ ನಾಥಗೆ ಬಹು ವಿಧ
ದಂದದ ಪೂಜೆಯ ಕೊಳಿಸಿ ।
ಇಂದು ವಂಶಜ ಕಂಠೀರವ ರಾಜನಾ
ಕುಂದದೊಪ್ಪುವನನವರತ ॥ ೩೩

ಪ್ರೇಮದೆ ಶ್ರೀ ರಂಗದಲಿ ವೈಷ್ಣವರಿಗೆ
ರಾಮಾಂಜಿಕೂಟವ ನಡಿಸಿ ।
ಭೂಮಿಗೆ ನೂತನ ಧರ್ಮಿಷ್ಠನೆನಿಸಿದ
ಸ್ವಾಮಿ ಕಂಠೀರವ ರಾಜ ॥ ೩೪

ಒಲಿದು ತಾನಾಳುವ ರಾಜ್ಯದ ಪುಣ್ಯ
ಸಳದೊಳಗನ್ನ ಸತ್ರವನು ।
ಸಲೆ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದೆ ವಿರಚಿಸಿ ವಿಪ್ರಸಂ
ಕುಳವ ರಕ್ಷಿಸುವನಾ ಭೂಪ ॥ ೩೫

ಮುದದೆ ಶ್ರೀ ರಂಗ ಪಟ್ಟಣದೊಳಗಗಣಿತ
ಬುಧ ಕುಲಕನ್ನ ಸತ್ರಗಳ ।
ಚದುರ ಶೇಖರ ಕಂಠೀರವ ಮಾಡಿಸಿ
ಪದುಳವ ಬೀರಿದ ಜಗಕೆ ॥ ೩೬

ಆರಾಮವಗ್ರಾರ ಧರ್ಮ ತಟಾಕಗಳ್
ಚಾರುತರದ ದೇವಾಲ್ಯ ।
ಧಾರಿಣಿಯೊಳಗೆ ಕಂಠೀರವೇಶ್ವರನಿಂದ
ಪೂರೈಸಿ ಮೆರೆದುವರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೩೭

ಹಿರಿದೆನಿಸುವ ನಾಲ್ಕು ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಾರು
ಸುರುಚಿರ ನೀತಿ ಧರ್ಮಗಳು ।
ದೊರೆ ರಾಯನ ರಾಜ್ಯದೊಳಗೆ ಭೂ ಸುರರೊಳು
ಮೆರೆದುವು ಪರಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ॥ ೩೮

ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದೆ ಮುಂಜಿ ಮದುವೆಯು ದ್ವಿಜ ಕುಲ
ಕಕ್ಕರೊಳಗೆ ಮಿಗೆ ರಚಿಸಿ ।
ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕಲಿ ಕೀರ್ತಿ ವಡೆದ ಕಂಠೀರವ
ಸಕ್ಕರೆ ವಿಲ್ಲನ ರೂಪ ॥ ೩೯

ಬಿಡದೆ ಸು ಧರ್ಮ ದೇವತೆ ನಾಲ್ಕು ಚರಣದೊ
ಳಡಿಯಿಟ್ಟು ಭೂ ವರನಾಳ್ವ ।
ಪೊಡವಿಯೊಳತಿ ಸಂತೋಷದೊಳಿರುತಿಹ
ಬೆಡಗನದೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥ ೪೦

ಚಾಮುಂಡಿ ದೇವಿಯ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಶೌರ್ಯೋ
ದ್ದಾಮನಾಗಿಯೆ ಕನ್ನಡವ ।
ಪ್ರೇಮದೆ ಸಲಹಿ ಕಂಠೀರವ ರಾಜ ಸು
ತ್ರಾಮ ಭೋಗದೊಳೊಪ್ಪುತಿರ್ದ ॥ ೪೧

ಪರ ಶಿವ ತ್ರಿಣಯನ ಕೃಪೆಯಿಂ ಧರೆಯೊಳು
ಪಿರಿದು ಸಂತಾನವ ಪಡೆದು ।
ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರ ಸುಸ್ಥಿರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ
ಸಿರಿಯ ಸಂಭ್ರಮದೊಳೊಪ್ಪಿದನು ॥ ೪೨

ರಂಗ ಧಾಮನ ಕರುಣದೆ ದಿನಚರಿ ದಿವ್ಯ
ಮಂಗಳೋತ್ಸವ ಪೂರ್ಣನಾಗಿ ।
ತುಂಗ ವಿಕ್ರಮ ಕಂಠೀರವ ನರಸೇಂದ್ರ
ಕಂಗೊಳಿಸಿದನರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೪೩

ನರ ಸಿಂಹನ ಕಾರುಣ್ಯದೆ ಸೌಭಾಗ್ಯ
ಕರನಾಗಿ ಸಕಲ ರಾಜ್ಯವನು ।
ಪರಿ ಪಾಲಿಸುತ ಕಂಠೀರವ ನರಸೇಂದ್ರ
ದೊರೆ ರಾಯ ಮೆರೆದ ಠೀವಿಯಲಿ ॥ ೪೪

ಧರೆ ರವಿ ಶಶಿ ಯುಳ್ಳನ್ನ ಸಕಲ ಭಾಗ್ಯ
ಪಿರಿದಾಗಿ ಸಂತಾನ ಸಹಿತ ।
ನೆರೆ ಧರ್ಮ ಶೌರ್ಯದೆ ಕಂಠೀರವ ರಾಜ
ಸ್ಥಿರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದೊಳಿರಲಿ ॥ ೪೫

* ದೇವನ ನರ ಸಿಂಹ ರಾಯನ ಕೃಪೆಯಲಿ
† ಭೂ ವಲಯಕೆ ದೊರೆಯಾಗಿ ।
ಠೀವಿದ ಸತ್ಕೀರ್ತಿ ಸಹ ಕಂಠೀರವ
ಭೂ ವರ ಸುಖದೊಳೊಪ್ಪಿರಲಿ ॥ ೪೬

---

* ಧರೆಯಲಿ. † ಸಕಲಪೃಥ್ವೀವಲಯಕ್ಕೆ

ದೊರೆ ರಾಯ ಕಂಠೀರವ ನರಸೇಂದ್ರನ
ಪರಮ ಮಂಗಳ ಪುಣ್ಯ ಚರಿತೆ ।
ವರ ಸೋಮಾರ್ಕರುಳ್ಳನ್ನ ಸು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ
ಧರೆಯೊಳು ಪರಿಶೋಭಿಸಿರಲಿ ॥ ೪೭

ಈ ಮಹಿಮನ ಚರಿತೆಯ ಲಾಲಿಸಿ ಕೇಳ್ವ
ಭೂಮಿಯೊಳ್ ಸುಜನ ಸಂತತಿಗೆ ।
ಸ್ವಾಮಿ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ನರ ಸಿಂಹ ವರವಿತ್ತು
ಪ್ರೇಮದೆ ಸಲಹುವನೊಲಿದು ॥ ೪೮

ಅರಿ ನೃಪ ಗಜ ಕಂಠೀರವ ಮೈಸೂರ
ನರಸ ರಾಜೇಂದ್ರ ಚಂದ್ರಮನ ।
ಚರಿತೆಯ ಲಾಲಿಸಿದವರಿಗಿಷ್ಟಾರ್ಥವ
ಕರುಣಿಸುತಿಹನಾ ತ್ರಿಣೇತ್ರ ॥ ೪೯

ಇದು ಸೋಮ ವಂಶ ವಾರಿಧಿ ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನ
ಚದುರ ಕಂಠೀರವೇಶ್ವರನ ।
ಪ್ರದಿದ ಪ್ರತಾಪ ಸಂಪದದೇಳಿಗೆಯ ಸಂಧಿ
ಮುದದ ಸು ಧರ್ಮಾನುಬಂಧಿ ॥ ೫೦

೨೬ನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಸ್ವಸ್ತಿ ಶ್ರೀ ವಿಜಯಾಭ್ಯುದಯ ಶಾಲಿ ವಾಹನ ಶಕ ೧೫೭೦ ಸಂದ ಸರ್ವಧಾರಿ ಸಂವತ್ಸರದ ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಶುದ್ಧ ೧೧ ಚಂದ್ರ ವಾರದಲ್ಲು ಶ್ರೀ ಮನ್ಮಹಾ ದೇವ ದೇವೋತ್ತಮನಾದ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ನರ ಸಿಂಹನು ಕಂಠೀರವ ನರಸ. ರಾಜೇಂದ್ರನಿಗೆ ಆಯುರಾರೋಗ್ಯೈಶ್ವರ್ಯಾಭಿ ವೃದ್ಧ್ಯಷ್ಟ ಪುತ್ರ ಬಹುಧನವನು ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸಲಿಯೆಂದು ರಂಗ ನಾಥ ಸ್ವಾಮಿಯ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಪಂಡಿತರ ಮಗ ಗೋವಿಂದ ವೈದ್ಯನು ಕಂಠೀರವ ನರಸ ರಾಜ ವಿಜಯವನ್ನು ವಿರಚಿಸಿ ಆ ಚಂದ್ರಾರ್ಕವಾಗಿ ಭೂಮಿ ಯೊಳಿರಲಿಯೆಂದು ಭಾರತಿ ನಂಜನ ಮುಖದಿಂದ ವಾಚಿಸಿ ರಾಜ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರ ಪಡಿಸಿದುದು.

* ಅಬ್ಧಿಗಡಿ ಮಿತಿಯುಂಟು ಬುದ್ಧಿಗಡಿ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲ
ಬುದ್ಧಿವಂತರು ನೋಡಿ ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ವುದು ಕೂಡಿ ।
ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿತಾ ಪ್ರೌಢ ವಿದ್ಯೆವಂತರ ರೂಢ
ಪಾದ ಪದ್ಮಗಳನ್ನು ಮೋದದೆರಗುವೆನಿನ್ನು ॥

ಕಂಠೀರವ ನರಸ ರಾಜ ವಿಜಯಂ ಸಮಾಪ್ತಂ.

---

* ಅಬ್ಧಿಗಡಿಮಿತಿಯಿಲ್ಲ ಬುದ್ಧಿಗಡಿಮಿತಿಯುಂಟು
ಬುದ್ಧಿವಂತರು ನೋಡಿ ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ವುದುಕೂಡಿ ।
ವಿದ್ಯೆಕವಿತಾಪ್ರೌಢ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳಪಾದ
ಪದ್ಮಗಳಿಗಭಿನಮಿಸುವೆ ॥